CLIVE CUSSLER
KÜKREYEN DENİZ
TÜRKÇESİ
ZELİHA İYİDOĞAN BABAYİĞİT

Yazarın Yayınevimizden Çıkan Kitapları:
KÖR DAUŞ
GİRDAP
LANETLİ GEMİ
BUZDAĞI
ENKAZ
BATIK
ŞEYTAN DENİZİ
HAZİNE
KISKAÇ
SAHRADA AYAK SESLERİ I
MAVİ VURGUN
ŞOK DALGASI

10 Aralık 1948 Bilinmeyen Suiar

Dalgalar giderek hırçınlaşıyor, rüzgârın her saldırısıyla daha da kabarıyordu. Sabahın sakin havası akşamın geç saatlerinde Dr. Jekyll'dan Mr. Hyde'a dönüşmüştü. Dev dalgaların üzerindeki beyaz köpükler bulutlar halinde etrafa püskürüyordu. Azgın sularla karanlık bulutlar kar fırtınasında birbirine geçmişti; öyle ki, suların nerede bitip gökyüzünün nerede başladığını kestirmek imkânsızdı. Yolcu gemisi Princess Dou Wan, dağ gibi yükselerek üzerine yağan dalgaların arasında yolunu bulmaya çalışırken teknedeki adamlar birkaç dakika sonra meydana gelecek felaketten habersizdi.

. Kuzeydoğu ve kuzeybatıdan esen korkunç rüzgârın çılgına çevirdiği dalgalar gemiyi iki yandan dövüyordu. Rüzgârın hızı kısa sürede saatte yüz mile, dalgaların boyuysa on metreye ulaşmıştı. Girdabın tam ortasında kalan Princess Dou Wan'm kaçacak hiçbir yeri yoktu. Baş kısmı alçalıp yükseldikçe güverte sular altında kalıyor, kıç tarafı yükselince çılgın gibi dönen pervaneler ortaya çıkıyordu. Her taraftan darbe yiyen gemi otuz derece kadar yan yatmıştı. Sancak tarafındaki gezinti bölümünü çevreleyen korkuluklar azgın sularda gözden kaybolmuştu. Gemi yavaş ama çok yavaş bir şekilde kendini düzeltip yakın tarihin en kötü fırtınasının içinde yol almaya devam etti.

Bu kör edici fırtınada önünü göremeyen İkinci Kaptan Li Po soğuktan donmuş bir halde kaptan köşküne girip kapıyı çarptı. Çin Denizi'nde seyrettiği bütün o günler boyunca şiddetli bir fırtınayla beraber kar yağdığını hiç görmemişti.

Po dünyanın yarısını dolaştıktan sonra varış limanına iki yüz elii milden az kalmışken tannlann Princess'e haksızlık ettiklerini düşünüyordu. Son on altı saat boyunca sadece kırk mil yol alabilmişlerdi.

Kaptan Leigh Hunt ve makine dairesindeki baş makinist dışındaki bütün mürettebat Milliyetçi Çin'dendi. Kraliyet Donan-ması'nda on iki yıl geçirmiş, üç farklı denizcilik şirketinde on sekiz yıl çalışmış tecrübeli bir denizci olan Hunt, çalıştığı bu süre içinde on beş yıl kaptanlık yapmıştı. Küçük bir çocukken, İngiltere'nin doğu sahillerindeki küçük bir kasaba olan Bridlington'in dışında babasıyla balık tutmaya giderdi. Daha sonra Güney Afrika'ya yolculuk eden bir yük gemisiyle bir tayfa olarak denize açılmıştı. Şimdi saçlan kırlaşmakta olan zayıf bir adamdı. Gemisinin bu fırtınayı atlatması konusunda son derece umutsuzdu.

İki gün önce adamlarından biri sancak tarafındaki bir çatlağı kendisine göstermiş, o da bunu fazla önemsememişti. Şimdi geminin böylesine zorlanacağını bilse, çatlağı iyice bir incelerdi. Sonra bu düşünceyi bir kenara itti. Saatte yüz mit hızla esen rüzgâr ve güverteye dolan azgın sular altında incelemeye kalkışmak intihar olurdu. Princess'\r\ hayati tehlikeyle karşı karşıya olduğunu hissedebiliyor ve onun kaderinin kendi ellerinde olmadığını kabul ediyordu.

Hunt kaptan köşkünün camını döven kara bakarak başını çevirmeden yardımcısına sordu. "Buz ne kadar kötü, Bay Po?"
"Hızla büyüyor, kaptan."
"Sizce alabora olma tehlikesi var mı.
Li Po yavaşça başını salladı. "Henüz değil, efendim. Ama sabaha kadar daha fazla yan yatarsak palavradaki yapılar ve güvertedeki yük tehlikeli olabilir."
Hunt bir süre düşündükten sonra dümencisiyle konuştu. "Rotada kalın, Bay Tsung. Baş tarafı rüzgâr ve dalgalar yönünde tutun."
"Başüstüne, efendim," diye cevap verdi dümenci. Bacakla-nnı açmış, pirinç dümeni sıkıca kavramıştı.

Hunt'ırr düşünceleri teknedeki çatlağa geri döndü. Princess Dou Wan'm havuzda bakımının en son ne zaman yapıldığını hatırlamıyordu. Tayfanın sızıntı, iyice paslanmış tekne plakalar, incelmiş ve çürümüş perçinler konusundaki rahatsızlığı garip bir şekilde yok olmuştu. Yolculuk sırasında aşınmalara ve su sızıntılarına karşı sürekli çalışan sintine tulumbalarına aldırmaz görünüyorlardı. Geminin en eski ve yıpranmış yeri tekne bölümüydü. Zaten okyanuslarda dolaşan bir gemi yirmi yıl sonra yaşlı sayılırdı. Princess tersaneden ayrıldığı otuz beş yıl öncesinden bugüne dek tayfunlar ve fırtınaların azdırdığı sularda yüz binlerce mil yapmıştı. Hâlâ yüzer durumda olması bile mucizeydi.
Gemi Singapur Pasifik Buharlı Gemiler Şirketi'ne bağlı Har-land ve Wolff tarafından 1913 yılında inşa edilmişti. Brüt ağırlığı 10.758 tonun üzerindeydi. Şampanya şişesi şeklindeki kıçtan on sekiz metre yüksekliğindeki direğe kadar olan toplam uzunluğu yüz elli metreyi buluyordu. Buhar makineleri beş bin beygir gücündeydi. Yeni inşa edildiği dönemlerde on yedi deniz mili hızla dalgaları aşabiliyordu. 1931'e kadar Singapur ve Honolulu arasında çalışmış, sonra Kanton Denizcilik Şirketi'ne satılarak Princess Dou Wan adını almıştı. Bakımı yapıldıktan sonra Güneydoğu Asya limanları arasında yolcu ve yük taşımaya başlamıştı.
İkinci Dünya Savaşı sırasında Avustralya hükümeti tarafından alınıp asker taşımasında kullanılan gemi Japon saldırıları yüzünden hayli zarar görmüştü. Savaştan sonra tekrar Kanton Şirketi'ne geri dönerek 1948'e kadar Şangay ve Hong Kong arasındaki kısa mesafede çalışmaya başlamıştı.
Elli beş birinci sınıf, seksen beş ikinci sınıf ve üç yüz yetmiş üçüncü sınıf yolcu taşımak üzere tasarlanmıştı. Normalde yüz doksan tayfa bulunan geminin son yolculuğunda otuz sekiz kişi çalışıyordu.
Çalkantılı denizde eski gemi seyircisi olmayan acıklı bir oyun sergilerken Hunt eski görevini düşündü. Artık her şeyi kadere bırakmıştı. Kendisi emekliliğe, Princess de gemi mezarlığı-

na hazırdı. Fırtınayla başetmeye çalışan gemiye karşı acıma duyuyordu. Dev dalgaların arasında kalan gemi eğilip bükülüyor, bir yandan da homurtulu sesler çıkarıyordu. Ama her seferinde kurtulmayı başarıyor, bir sonraki dalgayı göğüslemeye hazırlanıyordu. Hunt'in tek tesellisi eski makinelerin hiç durmadan çalışmaya devam etmeseydi.
Alttaki makine dairesi olağandışı bir şekilde gürültülüydü. İzgaralardan sular yükselirken bölmelerdeki paslar yüzmeye başlıyor, çelik plakaları tutan perçinler yerlerinden çıkıyordu. Birden plakalar yerlerinden fırlayıp füze gibi havada uçmaya başladı; tayfalarsa bu duruma aldırış etmediler. Kaynağın kullanılmaya başladığı dönemden önce inşa edilen gemilerde sık rastlanan bir durumdu bu. Ama o anda korkunun parmaklarını hisseden tek bir adam vardı.
Başmakinist lan "Hong Kong" Gallagher geniş omuzlu, kırmızı yüzlü, .kalın bıyıklı bir İrlandalıydı. Sünger gibi içki içerdi. Dağılmak üzere olan bir gemiyi de hemen tanırdı. Düşüncelerini hayatta kalmaya yoğunlaştırarak korkuyu zihninden uzaklaştırdı.
On bir yaşında öksüz kalan Gallagher, Belfast'ın gecekondu bölgesinden kaçarak kamarot olarak çalışmak üzere denize açılmıştı. Buhar makinelerini işletmeye olan doğal yatkınlığını daha da geliştirerek yavaş yavaş yükselmiş,

üçüncü yardımcı makinist olmuştu. Yirmi yedi yaşında başmakinistliğe yükselerek Güney Pasifik'teki adalar arasında yolculuk eden yük gemilerinde çalışmaya başlamıştı. Liman şehrindeki salonlardan birinde kendisiyle dalaşan sekiz liman işçisine karşı verdiği destansı savaş üzerine ona "Hong Kong" lakabı verilmişti. Otuz yaşına geldiğinde, yani 1945 yazında artık Princess Dou Wan' daydı.

Ümitsiz bir ifadeyle ikinci makinist Chu Wen'e döndü. "Yukarı çık, canyeleğini g'ry ve kaptan emrettiğinde gemiyi terket-meye hazır ol.'

Çinli makinist ağzındaki puroyu çıkanp anlamaya çalışır gibi Gallagher'a baktı. 'Battığımızı mı düşünüyorsun?"

"Battığımızı biliyorum," diye sert bir sesle cevap verdi Gallagher. "Bu eski pas kovası bir saat bile dayanamaz artık."

"Kaptana söyledin mi?"

"Bunu anlamaması için sağır, aptal ve kör olması gerekir."

"Sen geliyor musun?" diye sordu Chu Wen.

Tam arkanda olacağım," dedi Gallagher.

Chu Wen yağlı ellerini bir beze silerken başını salladı. Üst güverteye çıkan merdivenlere yöneldi.

Gallagher sevgili makinelerine son bir kez daha baktı. Yakında derinliklere gömüleceklerini biliyordu. Tekneden olağandışı bir gürültü gelince gerildi. İhtiyar Princess Dou Wan metal yorgunluğu çekiyordu. Uçaklar gibi gemilerin de muzdarip olduğu bir musibetti bu. Sakin sularda anlaşılması çok zor olan bu illet, sert dalgaların çarpmasıyla ortaya çıkıyordu. Daha yeniyken bile bu kadar şiddetli dalgalara dayanamayabilirdi.

Teknede oluşan çatlağı görünce Gallagher'ın kanı dondu. Çatlak iskele tarafından başlayıp sancak tarafına doğru genişliyordu. Başmakinist telefonu alıp köprüyü aradı.

Li Po, "Köprü," diye cevap verdi.

"Kaptanı ver!" diye gürledi Gallagher.

Bir saniyelik duraksamadan sonra, "Kaptan konuşuyor," diyen ses duyuldu.

"Efendim, makine dairesinde büyük bir çatlak var ve her an daha da büyüyor."

Hunt donmuş kalmıştı. Hasar ölümcül olmadan limana ulaşabileceklerini ummuştu her şeye karşın. "Su alıyor muyuz?"

"Boşaltım pompaları savaşı kaybediyor."

-Teşekkürler, Bay Gallagher. Karaya ulaşana dek makineleri çalışır halde tutabilir misiniz?"

"Bunun ne zaman olacağını düşünüyorsunuz?"

"Bir saat sonra sakin sulara ulaşmış olacağız."

"Sanmıyorum," dedi Gallagher. "Bence geminin en fazla on dakikası var."

"Teşekkürler şef," dedi Hunt yorgun bir sesle. "Fırsatın varken makine dairesinden çıksan iyi olur."

Hunt ahizeyi yerine koyarken yarı ölü gibiydi. Camdan dışarı baktı. Gemi gözle görülür şekilde alabora oluyordu. İki bot şimdiden parçalanıp denize düşmüştü. En yakın karaya yanaşıp güvenle karaya oturmak artık imkânsızdı. Daha sakin sulara ulaşmak için gemi sancak tarafına dönmeliydi. Çılgın dalgalara bordadan yakalanırsa asla hayatta kalamazdı. Dalgadan çıkma ümidi olmadan sulara gömûiebilirdi. Durum ne olursa olsun geminin sonu gelmişti.

Zihni altmış gün öncesine ve on bin mü uzaklıkta bulunan Şangay'daki Yangtze Nehri'ne döndü. Princess Dou l/Van'ın ka-maralarındaki mobilyalar Singapur'daki gemi mezarlığına doğru son yolculuğunu yapmak üzere hazırlanırken sökülmüştü. Milliyetçi Çin Ordusu Generali Kung Hui, Packard limuziniyle limana gelip Kaptan Hunt'a onunla arabasının içinde konuşmak istediğini bildirince kalkışa ara verilmişti.

"Lütfen müdahalemi affedin, kaptan. Ama Başkumandan Kai-shek'in şahsi direktifiyle hareket ediyorum." General Hui'nin teni ve elleri bir kâğıt kadar beyaz ve pürüzsüzdü.. Üzerinde tek bir kırışık bile bulunmayan üniformasının içinde dimdik oturuyordu. Yolcu bölümündeki arka koltuğun tamamını kapladığı için Hunt rahatsız bir şekilde açılır kapanır koltuğa ilişmek zorunda kalmıştı. "Gemi ve tayfanızı uzun bir yolculuk için hazırlamanız emredildi."

"Sanırım bir hata yapıyorsunuz," dedi Hunt. "Princess uzun bir yolculuk için uygun değil. Çok az adam, yakıt ve malzemeyle Singapur'daki mezarlığa doğru yola çıkmak üzere."

"Singapur'u unutabilirsiniz," dedi Hui elini havada sallayarak. Tarafımızdan bol yakıt, yiyecek ve Milliyetçi Deniz Kuvvet-leri'mizden yirmi adam temin edilecek. Kargo bir kez yüklendik-

ten sonra..." Hui duraklayarak uzun ağızlığına bir sigara takıp yaktı. "On gün içinde yola çıkma emriniz verilmiş olur."

"Bunu şirket müdürlerimle konuşmam lazım," diye itiraz etti Hunt.

"Kanton Denizcilik müdürlerine Pr/ncess'in geçici olarak hükümet tarafından kullanılacağı bildirildi."

"Bunu kabul ettiler mi?"

Hui başını salladı. "Başkumandan tarafından cömert bir şekilde altınla ödüllendirilecekleri kendilerine bildirilince büyük bir memnuniyetle kabul ettiler."

"Hedefimize, daha doğrusu hedefinize vardığımızda ne olacak?"

"Kargo güvenli bir şekilde limana çıktıktan sonra Singapur'a doğru devam edebilirsiniz."

"Nereye gittiğimizi sorabilir miyim?"

"Soramazsınız."

"Ya kargo, yani taşınacak olan mal nedir?"

"Gizlilik bütün görevinizin en önemli bölümü olacak. Şu andan itibaren siz ve ekibiniz gemide kalacaksınız. Kimse karaya çıkmayacak. Aileniz veya arkadaşlarınızla görüşmeyeceksiniz. Adamlanm tam gizliliği sağlamak için gemiyi gece gündüz bekleyecekler."

Hunt, "Anlıyorum," derken aslında hiçbir şey anlamıyordu. Daha önce böylesine hilekâr ifadeli gözlerle karşılaştığını hatırlamıyordu hiç.

"Şu anda," diye devam etti Hui. "Bütün haberleşme aletleriniz tahrip ediliyor."

Hunt şaşırmıştı. "Denize telsizim olmadan açılmamı beklemiyorsunuz herhalde. Ya bir zorlukla karşılaşır da yardım istemek zorunda kalırsak?"

Hui ağızlığını kaldırarak inceledi. "Ben bir zorluk olacağını düşünmüyorum."

"Çok iyimsersiniz, general," dedi Hunt yavaşça. "Princess oldukça eski bir gemi. Ağır deniz şartları ve fırtınalarla başede-cek güçte değil."

"Eğer bu görevi başarıyla tamamlarsanız alacağınız ödülün büyüklüğünü anlatamam. Limana vardığınızda başkumandan sizi ve tayfanızı cömert bir şekilde ödüllendirecek.8

Hunt limuzinin camından paslı gemisine baktı. "Denizin dibinde yatarken altın bir işime yaramayacak."

"O halde hep birlikte sonsuza dek dinleniriz." General Hui mizahtan yoksun bir ifadeyle gülümsedi. "Ben de yolcunuz olarak sizinle geliyorum."

Kaptan Hunt, Princess'in etrafındaki çılgınca faaliyeti çok iyi hatırlıyordu. Gemideki tanklar tümüyle dolana kadar yakıt pom-palanmıştı. Aşçı gemiye taşınan yiyeceklerin kalitesi ve miktarı karşısında şok geçiriyordu. Dizi dizi kamyonlar limana gelip dev vinçlerin altına park ediyordu. Tahta sandıklardaki yük gemiye alınıyor, kısa süre içinde dolan ambarlara istif ediliyordu.

Ancak kamyonlann ardı arkası kesilmiyordu. Bir kişinin kaldırabileceği büyüklükteki sandıklar yolcu kamaralarına, boş koridorlara ve güvertenin altındaki boş kabinlere yerleştiriliyordu. Her bir metrekare dolmuştu. Son altı kamyondaki yük sandıkları bir zamanlar yolcuların gezinti yaptığı yere istiflenmişti. General Hui gemiye binen son kişi olmuştu. Silahlı subaylardan oluşan küçük bir grup ona eşlik ediyordu. Bagajı on eşya sandığıyla otuz kasa pahalı şarap ve konyaktan oluşuyordu.

Tüm bunlar bir hiç içindi, diye düşündü Hunt. Yolun sonun da Tabiat Ana'ya yenilmişlerdi. Gizlilik, anlaşılması güç aldat maca demek bir hiçti. Yangtze'den ayrıldıklarından itibaren Princess sessizce yalnız başına seyretmişti. Haberleşme aygıt-

lan olmadığı için diğer gemilerden gelen telsiz mesajlan cevap sız bırakılıyordu. $lfS

Kaptan kısa bir süre önce yerleştirilen radara baktı. Ama Princess'in elli mil civarında hiç gemi görünmüyordu. Yardım çağrısı gönderemedikleri için kurtarma ekibinin gelmesi sözko-nusu olamazdı. General Hui kararsız bir şekilde dümen köşkünde dikiliyordu. Yüzü ölü gibi beyazdı. Kirli bir mendili dudaklarında tutuyordu.

"Mideniz mi bulandı, general?" diye sordu kaptan alaycı bir şekilde.
"Şu lanet fırtına," diye mırıldandı Hui. "Hiç dinmeyecek mi?"
"Kehanetimiz doğru çıktı."
"Neden söz ediyorsunuz?"

"Denizin dibinde sonsuza dek dinlenmekten. Yakında başımıza gelecek olandan."

Gallagher yukarı çıkıp koşmaya başladı. Kamarasına giderken trabzanlardan güç almaya çalışıyordu. Ne telaşlı, ne de endişeliydi. Aslında oldukça sakindi. Ne yapması gerektiğini çok iyi biliyordu. İçerde olan yüzünden kapısını hep kilitli tutardı, ama şu anda anahtar arayacak zamanı yoktu. Kapıyı tekmeleyerek açtı.

Uzun sarı saçlı bir kadın yatakta uzanmış dergi okuyordu. Şaşkın bakışlarını kapıya çevirirken yanındaki küçük köpek havlamaya başladı. Kadının vücudu çok güzel ve orantılıydı. Pürüzsüz teni kusursuzdu. Elmacık kemikleri çıkık, gözleri gökyüzü mavişiydi. Ayakta olsaydı başı Gallagher'ın çenesine geliyor olacaktı. Zarif bir hareketle ayaklarını yere uzatıp yatağın kenarına oturdu.

"Hadi, Katie." Bileğinden tutup ayağa kaldırdı onu. "Çok az zamanımız kaldı."
"Limana mı geldik?" diye şaşırarak sordu.
"Hayır, tatlım. Gemi batmak üzere."
Elini ağzına götürdü. "Oh, Tanrım," diyerek yutkundu.

Gallagher dolabın kapaklarını açıp çekmeceleri dışarı çıkardı. Aldığı giysileri genç kadının üzerine koyuyordu. "Giyebildiğin her şeyi giy, çorapları ayağına üst üste geçir. Çabuk ol. Bu yaşlı küvet her an dibe çökebilir."

Katie itiraz edecek gibi baktı, sonra sessizce sabahlığını çıkarıp iç çamaşırlarını giydi. Hızlı ve bilinçli hareket ediyordu. Önce kendi pantolonunu, ardından Gallagher'ınkini giydi. Üç bluzun üzerine beş örgü kazak geçirdi. Nişanlısıyla randevusuna giderken yanına dolu bir bavul aldığı için kendini şanslı his-

sediyordu. Daha fazla bir şey giyemeyecek hale geldiğinde Gallagher iş tulumlarının birinin içine girmesi için ona yardım etti. İpek çorabının üzerine birkaç çift çorap geçirdikten sonra çizmelerini giydi.

Minik köpek ayaklarının altında dolaşıyor, hoplayıp zıplıyordu. Kulaktan heyecanla inip kalkıyordu. Gallagher genç kadına evlenme teklif ettiğinde zümrüt bir yüzükle birlikte bu köpeği de hediye etmişti. Boynunda kırmızı bir yakalık, onun üzerinde de altın bir ejderha madalyonu asılıydı. Madalyon minik göğsü üzerinde sağa sola savruluyordu.

"Fritz," diyerek onu azarladı Katie. "Yatağa otur ve kımıldama."

Katrina Garin ayrıntılı talimata gerek duymayacak kadar zeki bir kadındı. Adalar arasında taşımacılık yapan bir yük gemisinin kaptanı olan İngiliz asıllı babası denizde kaybolduğunda on iki yaşındaydı. Annesinin Beyaz Rus ailesi tarafından büyütülmüştü. Kanton Şirketi'nde memur olarak çalışmaya başlamış, müdürün özel sekreterliğine kadar yükselmişti. Gallagher'la aynı yaşta ölen Katie onunla Princess Dou VVan'ın durumu hakkında rapor vermeye çağırıldığında tanışmıştı. Onu oldukça çekici bulmuştu. Daha eğitimli ve ince bir adamı tercih ediyor olmasına rağmen Gallagher'ın sert tavırları ve neşeli mizacı babasını hatırlatıyordu.

Sonraki haftalarda sık sık buluşup birlikte olmuşlardı. Çoğunlukla Gallagher'ın gemideki kamarasında buluşuyorlardı. Gemiye gizlice girip kaptanın ve tayfanın burnunun dibinde birlikte olmak olaya daha da heyecan katıyordu.

General Hui küçük bir askeri birlikle gemiyi ve limanı kuşattığında Katie gemide kısılıp kalmıştı. Gallagher ve durumdan haberdar edilen öfkeli kaptanın ricalarına rağmen genç kadının karaya çıkmasına izin verilmemişti. General Hui yolculuk boyunca onun da gemide kalmasında ısrar etmişti. Şangay'dan ayrıldıklarından beri kamaradan çok ender dışarı çıkmıştı. Gallagher makine dairesinde nöbetteyken ona eşlik eden tek varlık köpeğiydi. Denizdeki uzun saatler boyunca ona birçok oyun öğretmişti.

Gallagher seri hareketlerle belgelerini, pasaportlarını ve değerli eşyalarını su geçirmez çantaya doldurdu. Özerine kalın denizci yağmurluğunu geçirdi. Genç kadına bakan mavi gözlerini endişe bulutları gölgeliyordu. "Hazır mısın?"

Katie kollarını kaldırıp üzerindeki giysi yığınına baktı. "Bun-lann üzerine canyeleği giyemem," dedi sesi titreyerek. "Canye-leği olmadan bir kaya gibi suyun dibine batacağım."

"Unuttun mu? General Hui dört hafta önce bütün canyelek-lerinin gemiden atılması emrini vermişti."

"O zaman cankurtaran botlarına bineceğiz."

"Parçalanmadan kalan botlarla bu sulara açılmanın imkânı yok."

Gözlerini adama dikti. "Öleceğiz, değil mi? Boğulmasak bile soğuktan donacağız."

Gallagher genç kadının san saçlarını ve kulaklarını örtecek şekilde başına bir çorap geçirdi. "Başını sıcak tutarsan ayaklann da ısınır." Sonra kalın parmaklarıyla başını hafifçe yukarı kaldırıp onu öptü. "Sevgilim, sana İrlandalıların asla boğulmadıklarını söylemediler mi?" Katie'nin elinden tutup koridorlarda sürükleyerek üst güverteye çıkardı.

Bu kargaşa içinde yatağın üzerinde unutulan Fritz şaşkın gözlerle sahibinin geri deneceği anı bekliyordu.

Domino oynayıp birbirlerine başlanndan geçen fırtına maceralarını anlatanlar dışındaki adamlar geminin dağılmak üzere olduğundan habersiz ranzalannda uyuyorlardı. Aşçı ve yardımcısı akşam yemeğinden sonra temizlik yapıyor, ortalıktaki adamlara kahve hazırlıyorlardı. Fırtınaya rağmen limana varma ümidi taşıyan tayfanın keyfi yerindeydi. Gittikleri yeri bilmemelerine rağmen varacakları yerin otuz mil dolayında olduğunu biliyorlardı.

Dümen köşkündeyse bu rahatlık yoktu. Hunt kar taneleri arasından kıç tarafındaki ışıkları görmeye çalışıyordu. Korku dolu şaşkınlıkla geminin kıç tarafının ortaya doğru havaya kalktığını görüyordu. Gövdenin üstündeki yapıların üzerinde esen rüz-

garın uğultusu arasında parçalara aynlan teknenin çatırtısını duyabiliyordu. Uzanıp bütün gemiyi ayağa kaldıran alarm zilini yumrukladı.

Hui, Hunt'ın elini alarm düğmesinden çekti. "Gemiden ayrılamayız." Fısıltıyla konuşuyordu.

Hunt tiksintiyle adama baktı. "Bir erkek gibi öl, general."

"Ölmeme izin verilmedi. Yükü limana güvenle götüreceğime dair yemin ettim.8

"Bu gemi ikiye ayrılıyor," dedi Hunt. "Hiçbir şey sizi ve değerli yükünüzü kurtaramaz."

"O halde malın kurtarılması için pozisyonumuz tayin edilmeli."

"Kimin için? Cankurtaran botları parçalanıp dağıldı. Canye-leklerini gemiden attınız. Telsizi parçaladınız. İmdat çağrımızı yapamıyoruz. İzlerimizi çok iyi kapattınız. Bu sularda bile olmamamız gerekiyor. Yerimizi hiç kimse bilmiyor. Chiang Kai-shek' in bütün öğreneceği Princess Dou Wan'm buradan altı bin mil güneyde battığı olacak. Çok iyi planladınız, general, çok iyi."

"Hayır!" Hui yutkundu. "Bu olamaz!"

Hunt, Hui'nin yüzündeki öfke ve çaresizliği görmekten zevk aldığını farketti. Gözlerindeki hilekâr bakış yok olmuştu artık.

General kaçınılmaz olanı kabul etmekte zorlanıyordu. Köprüye giden kapıyı açıp fırtınanın içine daldı. Geminin can çekişmekte olduğunu görebiliyordu. Kıç tarafı artık gözle görülür şekilde sancak tarafına doğru bükülüyordu. Gövdedeki

çatlaktan buhar yükseliyordu. Orada dikilip şaşkınlıkla kıç tarafının geminin geri kalanından ayrılışını izledi. Parçalanan metal sesleri duyuluyordu. Sonra geminin bütün ışıkları söndü. Artık bir şey gö-remiyordu.

Tayfa kar ve buzla kaplı üst güverteye hücum etmişti. Cankurtaran botlarını parçalayan azgın dalgalara bakarak canyelek-lerinin olmayışına küfrettiler. Sonlan çok çabuk gelmişti. Çoğu hazırlıksız yakalanmıştı. Yılın bu zamanında suyun soğukluğu sıfır derecenin oldukça altındaydı. Hava sıcaklığıysa eksi beş

dereceydi. Panik içinde gemiden atladılar. Soğuk suyun onlan birkaç dakika içinde öldüreceğinden habersizdiler. Isı kaybından olmasa bile ani ısı değişikliği yüzünden uğrayacakları şokla kalpleri duracaktı.

Geminin arka tarafı dört dakikadan az bir süre içinde battı. Bir grup adam nispeten az zarar görmüş bir cankurtaran botunu indirmeye çalışıyordu. Ama büyük bir dalga gelip güverteyi silip süpürdü. Adamlar ve bot selde akıp gittiler, bir daha da ortaya çıkmadılar.

Gallagher, Katie'nin elini sıkıca yakalamış merdivenlerden yukarı tırmanıyordu. Subay kamaralarının çatısına ulaşınca kıça monte edilmiş cankurtaran salına doğru ilerlediler. Gallagher salın boş olduğunu görünce şaşırdı. Çatıdaki buzda iki kez kayıp düştüler. Mutfaktan çıkan buhar yüzlerine çarpıp bir an kör etti onlan. Şaşkınlıktan olsa gerek, ne Çinli subaylar, ne de tayfa çatıdaki salı akıl edebilmişti. General Hui'nin askerleri dahil, hepsi kalan botlara hücum etmiş veya kendilerini ölümcül sulara atmışlardı.

"Fritz!" diye can havliyle bağırdı Katie. "Fritz'i kamarada bıraktık."
"Dönüş için vaktimiz yok," dedi Gallagher.
"Onsuz gidemeyiz!"

Ciddi bir ifadeyle genç kadının gözlerine baktı. "Fritz'i unut-malısın. Ya bizim hayatımız ya da onunki."

Katie elinden kurtulmaya çalıştı, ama Gallagher sıkıca yakalamıştı elini. "Sala tırmanıp sıkı tutun, sevgilim." Çizmesindeki bıçağını çıkarıp salı tutan ipleri kesti. Son ipi keserken duraklayıp dümen köşküne baktı. Acil lambalarının solgun ışığı altında Kaptan Hunt'ın sakin bir şekilde durduğunu görebiliyordu. Ölümünü kabullenmiş gibiydi.

Gallagher deli gibi el sallıyordu, ama Hunt dönüp bakmadı. Ellerini cebine sokmuş camların kenarında biriken karı seyrediyordu.

Birden köprüden çıkan biri beyaz karlann arasından kendilerine yaklaştı. Peşinde hayaletler olan birine benziyor, diye dü-

şündü Gallagher. Yeni gelen dizlerini cankurtaran salına çarpıp içine yuvarlandı. Başını kaldırdığında General Hui'yi tanıdı Gallagher. Gözlerinde korkudan çok, çılgın bir ifade vardı.

"İpleri kesmeniz gerekmiyor mu?" diye rüzgârı bastırmak için bağırdı.
Gallagher başını salladı. "O işi hallettim."
"Batan geminin girdabı bizi içine çekecek."

"Bu sularda değil, general. Birkaç saniye içinde açılınz. Şimdi yere yatıp bir şeye sıkıca tutunun."

Cevap veremeyecek kadar üşüyen Hui kendisine söyleneni yaptı ve saldaki yerini aldı. Soğuk suyun kazanları kaplayıp patlamalarına neden olduğu sırada derinlerden bir gümbürtü yükseldi. Geminin ön tarafı sarsılıp titredi. Orta kısmı sulara gömülürken, ön tarafı soğuk geceye doğru yükseliyordu. Uzun eski bacayı tutan kablolar gerilip kopunca baca büyük bir gürültüyle sulara gömüldü. Su salın hizasına ulaşmıştı. Gallagher, Kaptan Hunt'ı son kez gördüğünde sular dümen köşkünün kapısından içeri süzülüyor, dizlerine doğru yükseliyordu. Gemisiyle birlikte batmaya kararlı bir şekilde dümeni tutan kaptan granit gibi dimdikti.

Gallagher zaman içinde donup kaldıklarını hissediyordu. Geminin altlarından çekilmesi sonsuza dek sürmüştü sanki. Aslında sadece birkaç dakika almıştı. Sonra sal serbest kalıp çalkantılı sulara dalmıştı.

Mandarin ve Kanton lehçelerinde cevaplaması imkânsız yardım çağrıları geliyordu. Arkadaşlarından gelen son yalvarmalar dev dalgalar arasında yitip

gitti. Kurtarma olmayacaktı. Onları farkedecek bir gemi yoktu yakınlarda ve bir yardım çağrısında bulunmamışlardı. Gallagher ve Katie korku içinde geminin baş tarafının gittikçe yükselmesini izliyorlardı. Gemi fırtınalı havayı pençelemeye çalışıyor gibiydi. Neredeyse bir dakika kadar asılı kaldı havada. Karla kaplı olduğu için bir hayalete benziyordu. Sonra mücadele etmekten vazgeçip kara sulara gömüldü. Princess Dou Wan artık yoktu.

"Gitti," diye mırıldandı Hui. Sesi fırtına yüzünden duyulmuyordu. "Her şey gitti." İnanamaz bir şekilde bir zamanlar geminin olduğu yere bakıyordu.

"Vücut ısımızı korumak için birbirimize sokulalım," dedi Gallagher. "Eğer sabaha kadar dayanabilirsek birileri tarafından bulunma şansımız olabilir."

Korkunç bir ölüm ve boşluk duygusu etraflarını sarmıştı. Sal ve zavallı yolcuları acı soğuk gece ve acımasız fırtınanın öfkesi içine almıştı.

Şafakta korkunç dalgalar hâlâ sala çarpıyordu. Gecenin karanlığı koyu renk bulutlarla kaplı gri gökyüzüne, kar da dondurucu tipiye dönüşmüştü. Tann'ya şükür, rüzgârın hızı saatte yirmi mile, dalgaların boyu da üç metreye düşmüştü. Sal sağlam ve iyi durumdaydı. Ama eski modeldi ve acil durum donanımı yoktu. Yolcularının kurtarılana kadar canlı kalmak için gösterecekleri kişisel gayretler dışında bir şeyleri yoktu.

Kalın elbiseler içindeki Gallagher ve Katie sabaha iyi durumda çıkmışlardı. Ama üzerinde sadece üniforması bulunan General Hui yavaş yavaş, karşı konulmaz bir şekilde donarak ölüme yaklaşıyordu. Rüzgâr binlerce buz kıracağı gibi üniformasını delip geçiyordu. Saçı buzla kaplanmıştı. Gallagher kaim paltosunu çıkanp ona verirdi, ama Katie yaşlı askerin ölmekte olduğunu anlamıştı.

Sal vahşi dalgalarla oraya buraya savruluyor, bu kadar darbeye dayanması imkânsız görünüyordu. Ancak her seferinde toparlanıyor ve bir sonraki darbeye kadar dengesini korumayı başarıyordu. Çaresiz yolcularını bir kez bile soğuk suya atmamıştı.

Gallagjıer her saat başı dizlerinin üzerinde doğrulup dalgaların tepesinden öfkeli suları tarıyordu. Sal her dalgayla gökyüzüne doğru fırlayıp sonra yine düzlüğe düşüyordu. Boşuna bir çabaydı Gallagher'ınki. Deniz bomboştu. Korkunç gece boyunca tek bir gemi ışığı bile görmemişlerdi.

"Yakınlarda bir gemi olmalı," dedi Katie titreyen dişlerinin arasından.

Gallagher başını salladı. "Deniz fakir bir çocuğun kumbarası kadar boş." Görüş alanının birkaç metreyle sınırlı olduğunu söylemedi.

"Fritz'i bıraktığım için kendimi asla affetmeyeceğim," diye fısıldadı Katie. Yanağından süzülen gözyaşları donuyordu.

"Benim hatamdı," diye onu teselli etmeye çalıştı Gallagher. "Kamaradan çıkarken onu da almalıydım."

"Fritz mi?" diye sordu Hui.

"Küçük köpeğim," diye cevap verdi Katie.

"Siz bir köpek yitirdiniz." Hui ansızın doğrulup oturdu. "Bir köpek kaybettiniz, öyle mi?" diye tekrarladı. "Bense ülkemin kalbini ve ruhunu kaybettim..." Duraklayarak öksürük nöbetine tutuldu. Acısı yüzünden okunuyor, üzüntü gözlerine yansıyordu. Hayatının bütün anlamını yitirmiş bir adama benziyordu. "Görevimi tamamlayamadım. Ölmeliyim."

"Aptallaşma be adam," dedi Gallagher. "Başaracağız. Sadece biraz daha dayan.".

Hui onu duymuyor gibiydi. Teslim olmuşa benziyordu. Katie generalin gözlerine baktı. Bu gözlerin ardındaki ışık birdenbire sönmüş gibiydi. Boş ve görmeyen bakışlar vardı şimdi.

"Sanınm öldü," diye mırıldandı Katie.

Gallagher emin olmak için kontrol etti. "Yanına yaklaşıp rüzgâr ve sudan korunmak için siper olarak kullan. Ben de diğer tarafında duracağım."

Onun yanında durmak Katie'ye korkunç geliyordu, ama elbise yığını yüzünden adamın cesedini hissetmiyordu bile. Minik sadık köpeğinin kaybı, geminin karanlık sulara gömülmesi, korkunç rüzgâr ve çılgın sular ona gerçek değiimiş gibi geliyordu. Her şeyin bir kâbus olduğunu ve kısa bir süre sonra uyanacağını

hayal ediyordu. İki adamın arasına gömüldü, bir tarafındaki canlı, diğer tarafındakiyse ölüydü.
— 20 —

Günün geri kalan kısmında ve takip eden gecede fırtınanın şiddeti azalmış gibiydi. Ama hâlâ dondurucu soğukla karşı kar-şıyaydılar. Katie artık elleriyle ayaklarını hissetmiyor, bilinci gidip geliyordu. Zihninden türlü fanteziler geçiyordu. Son yemeğini yemiş olabileceği düşüncesi ona garip geliyordu. Palmiye ağaçlarının bulunduğu bir kumsal gördüğünü sanıyordu. Fritz ona doğru koşarak havlıyordu. Bir restoranda yemek yerken Gallagher'la konuşuyordu. Kaptan üniforması içindeki ölmüş babasını gördü. Salda dikilip kızına bakıyor ve gülümsüyordu. Yaşayacağını, endişe etmemesi gerektiğini söylüyordu. Kara çok yakındı. Sonra birden yok oldu.
"Saat kaç?" diye sordu.
"Vakit öğleyi geçti sanırım," diye cevap verdi Gallagher. "Princessten ayrıldıktan sonra saatim durdu."
"Ne kadar zamandır saldayız?"
"Kaba bir tahminle Princess batalı otuz altı saat olduğunu söyleyebilirim."
"Karaya çok yakınız," dedi birdenbire.
"Bunu nereden çıkardın, hayatım?"
"Babam söyledi."
"Baban söyledi, öyle mi?" şefkatle gülümsedi genç kadına. Bıyıkları ve kaşları buzdan beyazlamıştı, Saçlarının görünen kısmından sarkan buz parçacıkları Gallagher'a bilim kurgu filmlerinden fırlamış canavarlara benzer bir görünüm veriyordu. Katie kendisinin de öyle görünüp görünmediğini merak etti.
"Göremiyor musun?"
Gallagher soğuktan donmuş vücudunu hareket ettirmeye çalıştı. Doğrulup oturur pozisyona geçerek ufku taradı. Görüşü tipi yüzünden bulanıktı, ama denemekten vazgeçmiyordu. Derken gözlerinin kendisini aldattığını sandı. Kısa mesafede uzanan geniş kaya parçalan görüyordu. Kıyıdaki rüzgârda savrulan ağaçların üzeri karla kaplıydı. Ağaçların arasında kabine benzer bir şekil gördü.
Eklemleri kaskatı kesilmiş tepki veremiyordu. Gallagher çizmelerinden birini çıkararak kürek gibi kullandı. Birkaç dakika
— 21 —

içinde hareket biraz olsun bedenini ısıtmıştı. Bu yüzden yaptığı iş o kadar zor gelmiyordu. "Sıkı dur, taljım. Az sonra toprağa ayak basacağız."
Akıntı kıyıya paraleldi. Gallagher akıntının etkisinden kurtulmak için bütün gücünü harcıyordu. Aradaki mesafe acı veren bir yavaşlıkta kapanıyordu. Ağaçlar o kadar yakın görünüyordu ki, elini uzatsa tutabileceğini sanıyordu. Ama hâlâ yirmi, otuz metre kadar vardı arada.
Gallagher gücünün tükendiğini ve yorgunluktan bayılacağını sandığı anda salın altının kayalara çarptığını hissetti. Katie'ye baktı. Soğuk ve nemden titriyordu. Daha fazla dayanamazdı.
Çizmesini tekrar donmuş ayağına geçirdi. Soluğunu tutup suyun başını geçmemesini dileyerek suya atladı. Yaptığı şey çok riskliydi. Ama Tann'ya şükür, su kasıklarına gelmeden ayaklan kayalara ulaştı.
"Katie!" diye çılgın bir mutlulukla bağırdı. "Başardık. Karadayız artık."
"Çok güzel," diye mınldanan Katie buna aldıracak durumda değildi.
Gallagher salı dalgaların düzleştirdiği taşlar ve çakıllarla dolu karaya çekti. Bu çaba gücünün çoğunu götürmüştü. Bez bir bebek gibi ıslak, soğuk taşların üzerine yığıldı. Orada ne kadar kaldığını bilmiyordu. Kendine gelip sala tırmandığında Katie'nin vücudunun morarmış ve lekelenmiş olduğunu gördü. Korkuyla uzanıp onu kendine doğru çekti. Canlı olup olmadığını bilmiyordu. Sonra burnundan çıkan buharı farketti. Boynundan nabız almaya çalıştı. Cansız ve yavaş atıyordu nabzı, güçlü kalbi hâlâ çalışıyordu, ama ölüm çok yakınındaydı.
Gökyüzüne baktı. Artık koyu gri değildi. Bulutlar birbirinden ayrılıp beyaza dönüşüyordu. Fırtına diniyor, rüzgâr yerini şimdiden hafif bir esintiye bırakıyordu. Çok az vakti kalmıştı. Onu hemen ısıtmazsa kaybedecekti.

Derin bir soluk alıp kolunu Katie'nin vücudunun altından geçirip onu kaldırdı. Üzerinde General Hui'nin cesedinin bulun-

duğu salı nefretle tekmeleyerek kıyıdan uzaklaştırdı. Akıntının salı tekrar derin sulara taşımasını izledi. Genç kadını göğsüne bastırarak ağaçların arasındaki kabine doğru ilerlemeye başladı. Dondurucu rüzgâr birden ısınmış gibiydi. Artık kaskatı ve yorgun da hissetmiyordu kendini.

Üç gün sonra kargo gemisi Stephen Miller bulunan sal üzerinde bir ceset görüldüğünü rapor etti. Ölü adam Çinliydi ve buzdan bir heykele benziyordu. Kimliği tespit edilememişti. Cankurtaran salı neredeyse yirmi yıldır kullanılmayan bir modeldi ve üzerindeki işaretler Çinceydi. Daha sonra yapılan tercümeyle Princess Dou Wan adlı gemiye ait olduğu anlaşılmıştı.

Araştırma başlatıldı. Yüzen bazı cisimler tespit edildi, ama soruşturma için toplanmadı. Denizin üzerinde bir yağ tabakasına rastlanmadı. Kayıp bir gemi olduğu bildirilmemişti. Ne gemiden, ne de kıyıdan yardım çağrısı alınmıştı. Kurtarma istasyon-lanna hiçbir çağrı gelmemişti.

Bir ay önce Princess Dou Wan adlı bir geminin Şili sahili açıklarında battığı rapor edilince esrar derinleşmişti. Salda bulunan ceset gömüldü ve garip muamma çabucak unutuldu.

Birinci Bölüm ÖLDÜREN SULAR

1 ||

14 Nisan 2000 Pasifik Okyanusu Washington Kıyıları

Sanki elipsiz bir kuyudan çıkmaya çalışıyor gibiydi. Ling T'ai'nin bilinci yavaş yavaş yerine geliyordu. Bedeninin üst kısmı acı içindeydi. Kilitlenmiş dişleri arasından iniltileri duyuluyordu. Acı yüzünden çığlık atmak istiyordu. Kötü bir şekilde yaralanmış elini kaldırdı. Parmakuçlarını yavaşça yüzünde gezdirdi. Kahverengi gözlerinden biri şişerek kapanmış, diğeri de şişmekle birlikte kısmen açıktı. Burnu kırılmıştı, deliklerinden hâlâ kan sızıyordu. Dişlerinin yerinde olduğunu hissederek şükretti. Ama kollarıyla omuzlan siyahımsı maviye dönüşen çürüklerle doluydu.

Ling T'ai soruşturma için önce neden kendisinin seçildiğini bilmiyordu. Açıklama feci şekilde dövülmeden az önce gelmişti. Gemide başka yasadışı göçmenler de vardı. Onlara da işkence edilip ambarlardaki karanlık bölümlere atılmışlardı. Hiçbir şey açık değildi. Her şey şaşırtıcı ve anlaşılması güçtü. Bilincini kaybedip tekrar karanlıklara gömüleceğini hissediyordu.

Çin'deki Qingdao'dan Pasifik'e açılmak üzere bindiği gemi tipik bir yolcu gemisine benziyordu. Indigo Star adındaki gemi-

nin teknesi su hizasından bacasına kadac beyaza boyanmıştı. Yüz, yüz elli yolcu taşıyabilen küçük gemilerle aynı büyüklükte olan Indigo Star bin iki yüze yakın yasadışı Çinli göçmen taşıyordu. Dış görünüşü masumdu, ama içerisi cehenneme benziyordu.

Ling T'ai binden fazla insanın katlanmak zorunda kalacağı dayanılmaz şartlan hayal bile edemezdi. Yiyecek çok azdı. Temizlik diye bir şey yoktu. Tuvalet imkânları acınacak durumdaydı. Yolcuların bazılan, özellikle küçük çocuklar ve yaşlılar ölmüştü. Cesetleri ortadan kaldırılmış ve bir daha da görülmemişti. Ling T'ai'ye göre birer çöp torbası gibi denize atılmışlardı.

Indigo Star'm Amerika Birleşik Devletleri'nin kuzeydoğu sahillerine varması beklenen günden bir gün önce, gemide korku ve yıldırma görevini üstlenen bir grup sadist muhafız otuz, kırk yolcuyu toplayıp hiçbir açıklama yapmaksızın soruşturmaya almışlardı. Kendi sırası geldiğinde küçük ve karanlık bir kamaraya sokulmuş, kaçakçılık operasyonundan sorumlu dört muhafızın önündeki sandalyeye oturması emredilmişti. Sonra ona birçok soru sorulmuştu.

"Adını söyle!" demişti gri takım elbiseli zayıf adam. Pürüzsüz, esmer yüzü zeki ama ifadesizdi. Diğerleri sessizce oturuyor, hain hain bakıyorlardı. Klasik sorgulama baskısıydı yaptıktan.
"Adım Ling Tai."
"Nerede doğdun?"
"Jiangsu."
"Orada mı yaşıyorsun?" diye sordu zayıf adam.
'Yirmi yaşıma gelip okulumu bitirene kadar orada yaşadım. Sonra Kanton'a gidip öğretmen oldum."
Soruları tekdüze, duygusuz bir sesle soruyordu. "Neden Amerika'ya gitmek istiyorsun?"
'Yolculuğun son derece zor olacağını biliyordum, ama fırsatlar ülkesi olduğu ve daha iyi bir hayat bulmak için gidiyorum. Amerikan vatandaşı olmak istiyorum."

"Yolculuk için parayı nereden buldun?"
"On yıldır öğretmenlikten aldığım maaştan biriktirdim. Gerisini de babamdan borç aldım."
"Onun mesleği ne?"
"Beijing Üniversitesi'nde kimya profesörü."
"Amerika'da dostların ya da akrabaların var mı?"
Başını salladı. "Kimsem yok."
Zayıf adam uzun, şüpheci bakışlarla onu inceledi, sonra işaret parmağını kıza doğru uzattı. "Sen kaçakçılık operasyonumuzu rapor etmeye gönderilmiş bir casussun."
Suçlama öyle ani olmuştu ki, Ling kekelemeye başlamadan önce donup kalmıştı. "Ne demek istediğinizi bilmiyorum. Ben bir öğretmenim. Neden bana casus diyorsunuz?"
"Çin'de doğmuş birinin görünüşü yok sende."
"Bu doğru değil!" diye panik içinde bağırdı. "Annem /e babam Çinlidir. Büyükannemle büyükbabam da öyle."
"O halde boyunun diğer Çinli kadınlardan neden en azından on santim daha uzun olduğunu ve yüz hatlarında Avrupalı atalarının izleri bulunduğunu açıkla."
"Kimsiniz siz?" diye sordu. "Neden bu kadar zalimsiniz?"
"Bunun bir önemi yok ama adım Ki Wong. Indigo Star"m başmüfettişiyim. Şimdi lütfen son sorumu cevapla."
Ling korkuyla büyük-büyük babasının Hollandalı bir misyoner olduğunu ve Longyan şehrine misyoner olarak geldiğini söyledi. Orada yerli bir kızla evlenmişti. "Karnındaki tek Batılı kanı bu, yemin ederim."
Adamlar hikâyeye inanmamış gibiydi. "Yalan söylüyorsun."
"Lütfen, bana inanmalısınız."
"İngilizce biliyor musun?"
"Sadece birkaç kelime ve deyim biliyorum."
Wong sonunda asıl konuya gelmişti. "Kayıtlarımıza göre yolculuk için yeterli ödeme yapmamışsın. Bize on bin Amerikan doları borcun var."
Ling T'aJ ayağa fırlayıp bağırdı. "Ama başka param yok!"

Wong aldırmaz bir şekilde omuz silkti. "O halde Çin'e geri gönderileceksin.*
"Hayır, hayır lütfen, geri dönemem, şimdi olmaz!" Eklemleri beyazlaşana kadar ellerini sıktı.
Adam diğerlerine bakarak sinsice gülümsedi. "Amerika'ya girmenin bir başka yolu daha olabilir."
"Her şeyi yapanm," diye yalvardı Ling.
"Eğer seni kıyıya çıkarırsak geri kalan borcunu ödemek için çalışmak zorunda kalacaksın. Çok az İngilizce bildiğin için öğretmen olarak çalışman imkânsız. Arkadaş veya akraban da olmadığı için kimseden destek alamazsın. Bu yüzden kendi kendine bakabilecek duruma gelene kadar biz sana yiyecek ve kalacak yer temin edeceğiz."
"Ne tür bir işten söz ediyorsunuz?" diye tereddütle sordu Ling.

Wong durakladı, sonra şeytani bir gülümsemeyle, "Erkekleri tatmin etme sanatıyla meşgul olacaksın," dedi.

Tüm bu olanların nedeni buydu demek. Bu adamların Ung Tai ve diğer göçmenlerin birçoğunun Amerika'ya serbestçe girmelerine izin verme niyetleri olmamıştı hiç. Bir kez topraklara ayak basınca işkence ve zorbalığa maruz kalan köleler haline geleceklerdi.

"Fahişelik mi?" Dehşete kapılan Ling öfkeyle bağırdı. "Kendimi asla bu şekilde aşağılayamam!"

"Çok yazık," dedi Wong heyecansız bir ifadeyle. "Çekici bir kadınsın, iyi para kazanabilirsin."

Ayağa kalkıp masanın etrafında dolaştı, kızın önünde durdu. Yüzündeki sırıtkan ifade gitmiş, yerini kötü bakışlar almıştı. Ceketinin cebinden lastik hortuma benzer bir şey çıkarıp kızın yüzüne ve vücuduna vurmaya başladı. Terlemeye başlayınca durup kızın çenesini tuttu. Yara bere içindeki yüzüne baktı. Ling inleyip kendisini bırakması için yalvarıyordu.
"Belki fikrini değiştirmişsindir."

"Asla," diye mırıldandı kanayan dudaklarının arasından. "Ölürüm daha iyi."

Wong'un ince dudaklarında soğuk bir gülümseme belirdi. Kolu havaya kalktı, korkunç bir hızla aşağı inerken elindeki hortum kızın kafasına çarptı. Ling T'ai karanlıklara gömüldü.

İşkenceci adam masaya geri dönerek yerine oturdu. Telefonu aldı. "Kadını alıp Orion Gölü'ne gidenlerin yanına koyabilirsiniz."

"Onun kâr getiren bir mal olabileceğini düşünmüyor musun?" diye sordu masanın diğer ucundaki iri cüsseli adam.

Wong yerde kanlar içinde yatan Ling'e bakarak başını salladı. "Bu kadında güvenmediğim bir şey var. Güvenli sularda kalsak daha iyi. Hiçbirimiz işi tehlikeye atarak patronun öfkesini çekmek istemeyiz. Ung T'ai'nin ölüm isteği gerçekleşecek."

Hemşire olduğunu söyleyen yaşlı bir kadın elindeki ıslak bezi Ling T'ai'nin yüzüne yavaşça değdirdi. Kurumuş kanı temizleyip küçük yardım çantasından çıkardığı dezenfektanı sürdü. Yaralann bakımını bitirdikten sonra annesinin kollarında ağlayan küçük bir erkek çocuğunun yanına yaklaştı. Ling T'ai şişmiş gözkapaklannı hafifçe kaldırdı. İçini kaplayan bulantı dalgasını uzaklaştırmaya çalışıyordu. Her bir sinir ucundan yükselen acıya rağmen zihni tamamen açıktı ve bu belaya nasıl bulaştığını çok iyi hatırlıyordu.

Adı Ling T'ai değildi. Amerikan doğum belgesinde adı Julia Maria Lee olarak geçiyordu. San Francisco, California doğumluydu. Hong Kong'da çalışan Amerikalı bir maliyeci olan babası varlıklı bir Çinli bankerin kızı olan annesiyle evlenmişti. Kahverengi lenslerinin altındaki gri gözleri dışında annesine benziyordu. Ondan siyah saçlarını ve Asya'ya özgü yüz hatlarını almıştı. Jiangsu kentinde öğretmen olduğu da yalandı.

Julia Marie Lee, Amerika Birleşik Devletleri Göç ve Nötrali-zasyon Hizmetleri Dairesi'nin Uluslararası Soruşturmalar Bölü-mü'ne bağlı bir gizli ajandı. Ling T'ai kılığına girerek Beijing'de yurtdışına işçi ve göçmen kaçakçılığı yapan bir sendikanın temsilcisine otuz bin dolar karşılığı Çin parası ödemişti. Gemideki

Wong aldırmaz bir şekilde omuz silkti. "O halde Çin'e geri gönderileceksin."

"Hayır, hayır lütfen, geri dönemem, şimdi olmaz!" Eklemleri beyazlaşana kadar ellerini sıktı.

Adam diğerlerine bakarak sinsice gülümsedi. "Amerika'ya girmenin bir başka yolu daha olabilir."
"Her şeyi yaparım," diye yalvardı Ling.

"Eğer seni kıyıya çıkarırsak geri kalan borcunu ödemek için çalışmak zorunda kalacaksın. Çok az İngilizce bildiğin için öğretmen olarak çalışman imkânsız. Arkadaş veya akraban da olmadığı için kimseden destek alamazsın. Bu yüzden kendi kendine bakabilecek duruma gelene kadar biz sana yiyecek ve kalacak yer temin edeceğiz.'

"Ne tür bir işten söz ediyorsunuz?" diye tereddütle sordu Ling.
Wong durakladı, sonra şeytani bir gülümsemeyle, "Erkekleri tatmin etme sanatıyla meşgul olacaksın," dedi.
Tüm bu olanlann nedeni buydu demek. Bu adamların Ling Tai ve diğer göçmenlerin birçoğunun Amerika'ya serbestçe girmelerine izin verme niyetleri olmamıştı hiç. Bir kez topraklara ayak basınca işkence ve zorbalığa maruz kalan köleler haline geleceklerdi.
"Fahişelik mi?" Dehşete kapılan Ling öfkeyle bağırdı, "Kendimi asla bu şekilde aşağılayamam!"
"Çok yazık," dedi Wong heyecansız bir ifadeyle. "Çekici bir kadınsın, iyi para kazanabilirsin."
Ayağa kalkıp masanın etrafında dolaştı, kızın önünde durdu. Yüzündeki sırıtkan ifade gitmiş, yerini kötü bakışlar almıştı. Ceketinin cebinden lastik hortuma benzer bir şey çıkarıp kızın yüzüne ve vücuduna vurmaya başladı. Terlemeye başlayınca durup kızın çenesini tuttu. Yara bere içindeki yüzüne baktı. Ling inleyip kendisini bırakması için yalvarıyordu.
"Belki fikrini değiştirmişsindir,"
"Asla," diye mırıldandı kanayan dudaklarının arasından. "Ölürüm daha iyi."

Wong'un ince dudaklannda soğuk bir gülümseme belindi. Kolu havaya kalktı, korkunç bir hızla aşağı inerken elindeki hortum kızın kafasına çarptı. Ling T'ai karanlıklara gömüldü.
İşkenceci adam masaya geri dönerek yerine oturdu. Telefonu aldı. "Kadını alıp Orion Gölü'ne gidenlerin yanına koyabilirsiniz."
"Onun kâr getiren bir mal olabileceğini düşünmüyor musun?" diye sordu masanın diğer ucundaki iri cüsseli adam.
Wong yerde kanlar içinde yatan Ling'e bakarak başını salladı. "Bu kadında güvenmediğim bir şey var. Güvenli sularda kalsak daha iyi. Hiçbirimiz işi tehlikeye atarak patronun öfkesini çekmek istemeyiz. Ling Tai'nin ölüm isteği gerçekleşecek."
Hemşire olduğunu söyleyen yaşlı bir kadın elindeki ıslak bezi Ling Tai'nin yüzüne yavaşça değdirdi. Kurumuş kanı temizleyip küçük yardım çantasından çıkardığı dezenfektanı sürdü. Yaraların bakımını bitirdikten sonra annesinin kollarında ağlayan küçük bir erkek çocuğunun yanına yaklaştı. Ling T'ai şişmiş gözkapaklarını hafifçe kaldırdı. İçini kaplayan bulantı dalgasını uzaklaştırmaya çalışıyordu. Her bir sinir ucundan yükselen acıya rağmen zihni tamamen açıktı ve bu belaya nasıl bulaştığını çok iyi hatırlıyordu.
Adı Ling T'ai değildi. Amerikan doğum belgesinde adı Julia Maria Lee olarak geçiyordu. San Francisco, California doğumluydu. Hong Kong'da çalışan Amerikalı bir maliyeci olan babası varlıklı bir Çinli bankerin kızı olan annesiyle evlenmişti. Kahverengi lenslerinin altındaki gri gözleri dışında annesine benziyordu. Ondan siyah saçlarını ve Asya'ya özgü yüz hatlarını almıştı. Jiangsu kentinde öğretmen olduğu da yalandı.
Julia Marie Lee, Amerika Birleşik Devletleri Göç ve Nötrali-zasyon Hizmetleri Dairesi'nin Uluslararası Soruşturmalar Bölü-mü'ne bağlı bir gizli ajandı. Ling T'ai kılığına girerek Beijing'de yurtdışına işçi ve göçmen kaçakçılığı yapan bir sendikanın temsilcisine otuz bin dolar karşılığı Çin parası ödemişti. Gemideki

insan yükünün bir parçası olarak, bu grubun faaliyetleri ve operasyon yöntemleri hakkında bir sürü bilgi edinmişti.
Planı, kıyıya çıktıktan sonra Seattle'daki soruşturma bölge müdür yardımcısıyla irtibat kurmaktı. Müdür yardımcısı kaçakçı-lan bölge sınırlan içinde yakalayıp bu grubun Amerika'yla olan bağlantısını kesmek amacıyla bilgi bekliyordu. Oysa şimdi kızın kaderi meçhuldü ve bir kaçış yolu göremiyordu.
Sahip olduğunu bilmediği bir güç sayesinde işkenceye dayanmayı başarmıştı. Aylar süren eğitim yediği korkunç dayağa hazırlamamıştı onu. Yanlış yolu seçtiği için kendi kendine küfrediyordu. Eğer kaderine uysalca boyun eğseydi kaçış planını daha kolay uygulayabilirdi. Gururlu Çinli kadını oynayarak kaçakçıları

daha kolay kandıracağını düşünmüştü. Ama bunun bir hata olduğu ortaya çıkmıştı. Dirence acıma gösterilmiyordu. Loş ışıkta seçebildiği kadın ve adamların da kötü bir şekilde dövülmüş olduğunu gördü.

Julia durumu düşündükçe kendisi dahil ambarda bulunan herkesin öldürüleceğinden daha da emin oluyordu.

2

Seattle'in doksan mil batısında yer alan Orion Göiü'ndeki küçük dükkânın sahibi yavaşça dönerek kapıdan giren adama baktı. Orion Gölü normal trafik yolu üzerinde değildi ve Dick Colbum, Olympic Peninsula Dağları eteklerindeki bu bölgede yaşayan herkesi tanırdı. Yabancı ya yoldan geçen bir turist ya da şehirden gelen bir balıkçı olmalıydı. Örgü kazağının üzerine kısa bir deri mont ve kadife pantolon giymişti. Şakaklardan ağarmaya başlamış dalgalı, gür siyah saçlarını hiçbir şapka kapatamazdı. Yabancı raflara ve vitrine bakarken Colburn onu izliyordu.

Colburn âdeti olmadığı halde adamı birkaç dakika inceledi. Yabancı uzun boyluydu; kapının pervazını bir iki santim geçiyor-

du. Büroda çalışan bir memur yüzüne sahip olmadığına karar verdi Colburn. İçerde çalışan biri için teni fazla güneş yanığıydı. Traşı uzamıştı. Vücut yapısı inceydi. Çok fazla şey görmüş, çok acı çekmiş birinin ifadesi vardı. Yorgun görünüyordu. Fiziksel olarak değil, duygusal olarak bitip tükenmişti. Sanki ölüm omuzlarına dokunmuş, ama bir şekilde elinden kurtulmayı başarmıştı. Yine de opal yeşili gözlerindeki sakin bir neşe pırıltısı yüzünün bezgin ifadesini gizleyebiliyordu. Her şeye karşın kendinden emin, gururlu bir havası da vardı.

Colburn adama olan ilgisini saklayarak rafları doldurma işine devam etti. "Size yardım edebilir miyim?" diye omzunun üzerinden sordu.

"Sadece birkaç şey almak istiyordum," diye cevap verdi yabancı. Colburn'un dükkânı alışveriş arabası için çok küçüktü. Bu yüzden oradaki sepetlerden bir tane aldı.

"Balık nasıl?"

"Şansımı denemedim henüz."

"Gölün güney kısmında iyi bir bölge vardır."

"Bunu aklımda tutacağım, teşekkürler."

"Balıkçılık lisansı aldınız mı?"

"Hayır, ama sizin satmaya yetkili olduğunuzdan eminim."

"Washington eyaletinden misiniz, değil misiniz?"

"Değilim."

Colburn tezgâhın artından bir form çıkarıp bir kalemle birlikte adama uzattı. "Boşlukları doldurun. Ücreti aldığınız şeylerin üzerine eklerim." Colburn'a göre adamın aksanı güneybatıyı andırıyordu. "Yumurtalar tazedir. Konserve güveçte indirim var. Tütsülenmiş somon ve geyik bifteğinin tadı cennetten çıkma gibi."

İlk kez bir gülümseme belirdi adamın dudaklarında. "Geyik bifteği ve somon balığı kulağa hoş geliyor, ama sanırım güveci tercih edeceğim."

On beş dakika içinde sepeti doldurup tezgâha koymuştu. Çoğu balıkçının tercih ettiği konserve yemeklerin tersine bu sepet taze meyva ve sebzeyle doluydu.

"Bir süre kalmayı planlıyor olmalısınız," dedi Colbum.

"Eski bir aile dostumuz göldeki kulübesini ödünç verdi. Sanırım onu tanıyorsunuzdur. Adı Sam Foley."

"Sam'i yirmi yıldır tanırım. Onun kulübesi lanet Çinlilerin almadığı tek kulübe. Eğer Sam orayı satarsa balıkçıların teknelerini göle çıkaracakları bir alan kalmayacak."

"Kulübelerin, garip görünüşlü bir bina dışında, çoğunun neden eski ve terkedilmiş göründüğünü merak etmiştim. Gölün batı kısmındaki binadan söz ediyorum, hani şu batıya doğru akan küçük nehir ağzındaki."

Colburn adamın aldığı malları kasaya yazarken açıklamada bulunuyordu. "Kırklı yıllarda balık konservesi imalathanesi olarak çalışıyordu orası, sonra

şirket iflas etti. Çinlinin biri ucuz bir fiyata kapatıp şık bir malikâneye çevirdi. Dokuz delikli bir golf sahası bile yaptı. Sonra nehre bakan her yeri satın almaya başladı. Dostunuz Sam Foley dayanabilen tek kişi."

"Washington nüfusunun yansı Çinli gibi," diye yorumda bulundu yabancı.

"Hong Kong'u komünist yönetim ele geçirdiğinden beri Çinliler Pasifik'in kuzeybatı sahiline hücum ettiler. Seattle şehrinin yarısını ve Vancouver'ın çoğunu eie geçirdiler bile. Bir elli yıl sonra nüfusun neye benzeyeceğini Tanrı bilir." Colburn susarak TOPLAM düğmesine bastı. "Balık tutma izniyle birlikte yetmiş dokuz dolar otuz beş sent."

Yabancı arka cebinden cüzdanını çıkarıp yüz dolar uzattı. Para üstünü beklerken sordu. "Sözünü ettiğiniz şu Çinli, ne iş yapıyor?"

"Bütün bildiğim, Hong Kong'lu çok zengin bir iş adamı olduğu. Denizcilikle uğraşıyor." Colburn dedikoduya devam ederken torbayı doldurmaya başladı. "Kimse kendisini görmedi. Kasabadan geçmez hiç. Büyük yük kamyonları dışında, içeri girip çıkan da olmuyor. Civarda yaşayanlara sorarsanız garip bir şeyler oluyor. O ve arkadaşları gündüz balığa çıkmıyor. Motor seslerini sadece gece duyabilirsiniz. Teknenin ışıklarını da yakmaz-

lar. Nehirde avlanıp kamp yapan Harry Daniels gece yarısından sonra gölde yol alan garip görünüşlü bir tekne gördüğünü söylüyor. Ay varken asla görünmüyormuş."

"Esrarengiz olaylardan herkes hoşlanır."

"Sizin için yapabileceğim bir şey olursa sadece isteyin. Adım Dick Colburn."

Yabancı geniş bir gülümsemeyle kusursuz beyaz dişlerini gösterdi. "Dirk Pitt."

"California'dan mısınız, Bay Pitt?"

"Profesör Henry Higgins sizinle gurur duyardı,0 dedi Pitt neşeli bir ifadeyle. "Güney California'da doğup büyüdüm, ama son on beş yıldır Washington'da yaşıyorum."

Colburn yeni keşiflere çıkıyordu. "Amerikan hükümeti için çalışıyor olmalısınız."

"Ulusal Sualtı ve Denizcilik Dairesi. Siz yanlış bir tahminde bulunmadan söyleyeyim, Orion Gölü'ne sadece rahatlayıp dinlenmeye geldim. Başka bir şey için değil."

"Beni bağışlarsanız," dedi Colburn canayakın bir tavırla, "Biraz dinlenmeye ihtiyacı olan birine benzediğinizi söyleyebilirim."

Pitt sırıttı. "İhtiyacım olan tek şey sırtımı ovacak birisi."

"Cindy Elder. Sockeye Salonu'nda bara bakar ve harika masaj yapar."

"Bunu unutmayacağım." Pitt alışveriş torbasını koluna takıp kapıya yöneldi. "Sadece meraktan soruyorum, Bay Colburn, Çinlinin adı neydi?"

Colburn, Pitt'e baktı. Gözlerinden orada olmayan bir şeyi okumaya çalışıyordu. "Adının Shang olduğunu söylüyor, Qin Shang."

"Eski konserve fabrikasını neden aldığını söyledi mi hiç?*

"Norman Selby, yani aracılık yapan emlakçı, Shang'ın zengin dostlarını ağırlamak üzere güzel bir ev yapabileceği göl kenarında, ama gözden uzak bir arazi istediğini söyledi." Colburn durakladı. Öfkeli bir tavır takınmıştı. "Mükemmel bir konserve

fabrikasını ne hale getirdiğini görmüş olmanız lazım. Devlet Tarih Komisyonu'nun orayı tarihi bölge olarak belirlemesine az kalmıştı. Shang ise orayı modem ofis binasıyla Uzakdoğu tapınağı arası bir yere çevirdi. Tam bir başarısızlık örneği."

"Yeni bir görünümü var," dedi Pitt. "Shang jest olsun diye kasabalılan partilere ve golf oynamaya davet ediyordur herhalde."

"Şaka mı yapıyorsunuz?" dedi öfkeyle. "Shang belediye başkanı ve şehir meclisi üyelerini bile evin bir mit yakınına sokmuyor. Gölün büyük bir kısmını üç metre boyunda dikenli telle çevirdiğine inanabiliyor musunuz?"

"Bunu yapabilir mi?"

"Yapabilir ve yaptı, politikacıları satın aldı. İnsanları gölden uzaklaştıramaz. Göl devletin malı. Ama insanlann oraya girmesini zorlaştırabilir."
"Bazı insanlar için mahremiyet çok önemlidir."
"Shang için mahremiyetten çok öte bu durum. Her yerde güvenlik kameraları, silahlı adamlar var. Çok yaklaşan avcılar ve balıkçılar suçlular gibi kovalanıyor."
"Gölün kendime ait olan kısmında kalmaya dikkat etmeli-yim."
"Bu fena fikir sayılmaz."
"Birkaç gün sonra tekrar görüşürüz, Bay Colburn."
"Yine gelin, Bay Pitt. İyi günler."
Pitt gökyüzüne baktı. Gün sona ermek üzereydi. Akşamüzeri güneşi Colburn'un dükkânının arkasında yükselen ağaçlarla kısmen örtülmüştü. Alışveriş torbasını kiralık arabasının arka koltuğuna koyup direksiyona geçti. Kontağı açıp vitesi taktı, gaza bastı. Beş dakika sonra asfalt yoldan çıkıp Foley'in Orion Gölü'ndeki kulübesine giden tozlu yola saptı.
Çeyrek mil kadar gittikten sonra bir yol ağzına geldi, ilerde Qin Shang'ın muhteşem malikânesini görebiliyordu. Colburn haklıydı. Eski fabrika mimari bir başarısızlık haline gelmişti. Gölün manzarasına hiç uymayan bir görünüşü vardı. Sanki müte-

ahh'ıt once bakır rengi solar camlar ve çelik kullanarak modern bir bina yapmak istemiş, sonra fikrini değiştirip on beşinci yüz yıl mimarisine dönmüş ve binanın tepesine altın rengi bir çatı kondurmuştu.
Evin sahibinin her yeri güvenlik sistemiyle donattığını öğrenen Pitt gölün sessizliğinin tadını çıkarırken gözetlendiğini hissediyordu. Sola giden yola dönerek yanm mil kadar daha ilerledikten sonra göle bakan kulübeye ulaştı. Kütüklerden inşa edilen bu güzel kulübenin dört yanını çevreleyen verandaya tahta merdivenlerden çıkılıyordu. Arabasında bir süre oturup ormanda beslenen bir çift geyiği seyretti.
Yaralarının acısı dinmişti. Trajediden önce olduğu gibi rahatça hareket edebiliyordu. Kesikler ve yanıkların büyük bir kısmı iyileşmişti. Duygu ve düşüncelerinin iyileşmesi ise biraz zaman alacaktı.
Normal ağırlığından beş kilo daha zayıftı ve kaybettiği bu kiloları geri almak için çaba göstermiyordu. İdeallerini yitirmiş gibiydi. Göründüğünden daha kötü hissediyordu kendini. Ama derinlerde bir yerde bilinmeyeni araştırma isteğini canlandıran bir kıvılcım vardı. Alışveriş torbasıyla kulübeye girip mutfak tezgâhına bıraktığında bu kıvılcım alev alev yanmaya başlamıştı.
Bir şeyler tersti. Bunu tam olarak belirleyemiyordu, ama altıncı hissi ona bir şeylerin yanlış olduğunu söylüyordu. Oturma odasına girdi. Sıradışı bir şey yoktu. Dikkatle yatak odasına girdi. Etrafı kolaçan edip dolaba baktı, banyoya gitti. Bulmuştu. Traş takımı, kolonya, diş macunu, saç fırçası buraya geldiğinden beri düzenli bir şekilde sıralanmıştı. Hepsi koyduğu yerdeydi, sadece traş takımı dışında. Takımı kayışından tutup rafa doğru ittiğini çok iyi hatırlıyordu. Oysa kayış şimdi arka duvara bakıyordu.
Odaları gezerek her şeyi tek tek kontrol etti. Birisi, muhtemelen birden fazla kişi kulübenin her bir santimetrekaresini gezmişti. Profesyonel olmalıydılar. Ama kulübede yaşayan kişinin

gizli ajan ya da kiralık katil olduğunu düşünmedikleri için lakayt davranmışlardı. Pitt kasabaya gidip dönene kadar kırk beş dakikaları olmuştu. Başlangıçta bu araştırmanın nedenini anlayamadı, ama sonra beyninin arka taraflarında bir ışık yandı.
Başka bir şey olmalıydı. Uzman bir casus veya altın rozetli bir dedektif için neden son derece açık olabilirdi. Ama Pitt ikisi de değildi. Eski bir Hava Kuvvetleri pilotu ve uzun zamandır da NUMA'da özel projeler müdürüydü. Uzmanlık alanı dairenin sualtı projelerindeki problemleri ortaya çıkarmaktı, gizli araştırmalar yapmak değildi. Sorunu çözmesi bir dakika kadar sürdü.

Araştırma yapmak asıl amaç değildi. Gerçek neden dinleme aletleri veya minik kameralar yerleştirmekti. Birisi bana güvenmiyor, diye düşündü Pitt. Ve bu birisi Qin Shang'ın güvenlik şefi olmalıydı.

Dinleme aletleri topluiğne başından daha büyük olmadığı için elektronik araçlar olmaksızın bulunmaları çok zordu. Ama Pitt'in kendisinden başka konuşacak kimsesi olmadığı için kameralar üzerine yoğunlaşmaya karar verdi. Gözaltında olduğunu ve gölün diğer tarafında TV monitörünün karşısına oturmuş birisinin her hareketini gözlediğini varsaydığı için oturup gazete okuyor numarası yaptı. Bu sırada aklı hızla çalışıyordu. Oturma odasında ve yatak odasında görmeyi istedikleri şeyi görmelerine izin ver, diye düşündü. Mutfak ise başka bir konuydu. Orası savaş mekânı olacaktı.

Gazeteyi bırakıp aldığı yiyecekleri dolaplara yerleştirmeye başladı. Bu sırada gözleri her bir deliği, her bir köşeyi hızla tarıyordu. Şüpheli hiçbir şey bulamadı. Sonra kulübenin inşa edildiği kütüklere bakmaya başladı. Sonunda bir kurt deliğine yerleştirilmiş minik mercekleri bulmuştu. Bir kameranın önündeki aktör gibi, ki Pitt şu anda öyleydi, süpürgeyle yerleri süpürdü. İşini bitirdikten sonra süpürgeyi ters çevirip tam kameranın önüne koydu.

Adrenalini harekete geçiren bir iğne yemiş gibi her tür yorgunluk ve gerginlik hissini bir kenara bırakıp dışarı çıktı. Ormana doğru hızla yürüdü. Cebindeki Motorola telefonunu çıkardı. Numarayı çevirirken gönderdiği sinyal dünya çapında altmış altı uydudan yansıyarak Washington D.C.'deki NUMA merkezinde aradığı kişinin özel hattını çaldırdı.

Dört çalıştan sonra hafif bir New England aksanı taşıyan bir ses cevap verdi. "Hiram Yaeger. Kısa konuşun, zaman para demektir."

"Senin zamanın bir kuruş bile etmez."

"NUMA'nın özel projeler müdürünün şakasına mı maruz kalıyorum?"

"Evet."

"Anlatmaya değmeyecek neler yapıyorsun?" diye şakacı havayla sordu Yaeger. Ama sesindeki endişeyi saklayamıyordu. Pitt'in yalnızca bir ay önce Avustralya'nın bir adasında patlayan volkan sırasında yaralandığını biliyordu.

"Kuzey ormanlarındaki maceralarımı anlatarak nefesini kesmeyeceğim. Ama bir iyiliğe ihtiyacım var."

"Heyecanla bekliyorum."

"Qin Shang hakkında neler bulabilirsin bir bak."

"Nasıl yazılıyor,"

"Söylendiği gibi herhalde. Sınırlı Çinceme dayanarak adının Q ile başladığını söyleyebilirim. Shang, Hong Kong'da iş yapan Çinli bir gemicilik kodamanı. Washington Eyaleti'ndeki Orion Gölü'nde özel bir malikânesi de var."

"Orada mısın sen?" diye sordu Yaeger. "Ortadan kaybolduğunda kimseye nerede olduğunu söylememiştin."

"Sadece Amiral Sandecker'in bilmesini istemiyorum."

"Nasıl olsa öğrenir. Her zaman öğreniyor. Shang'da seni ilgilendiren ne var?"

"Meraklı komşulardan hoşlanmadığımı söyleyebilirim."

"Neden gidip bir fincan şeker isteyip laflamıyorsun?"

"Buradakilerin söylediğine göre kimse bu evin yanına bile yaklaşamıyormuş. Ve evde olduğunu sanmıyorum. Eğer Shang

uluslararası iş yapan diğer zenginler gibiyse dünyanın her yerinde birkaç evi vardır."

"Bu adam neden merakını uyandırıyor?"

"Aklı başında hiç kimse saklayacak bir şeyi yoksa güvenlik manyağı olmaz."

"Bence tembellik edip kayalardaki yosunlan seyretmekten canın sıkılmış senin."

"Hareketsizlik beni hiçbir zaman açmamıştır."

"Keyfim yerindeyken başka istediğin bir şey varsa söyle," dedi Yaeger.

"Aklıma gelmişken Noel için bir istek listem var. Kutulanıp bu gece bana gönderilmesini istiyorum, böylece yarın öğleden sonra elime geçer."

"Söyle bakalım, kayıt aygıtını açtım, sen bitirdiğinde çıkış alacağım," dedi Yaeger.

Pitt istediği şeyleri tarif etti. "Ulusal Kaynaklar Dairesi'nin Orion Gölü haritasını da gönder. Hani şu batometre verileri ve balık örnekleriyle sualtı enkaz ve engellemeleri gösteren haritalardan."

"Hikâye büyüyor. Hastaneden yeni çıkmış biri olarak biraz ileri gitmiyor musun?"

"Dediklerimi yap, sana beş kilo tütsülenmiş somon göndereyim."

Yaeger içini çekti. "Pekâlâ. Qin Shang üzerinde uygun ve uygun olmayan kaynaklardan araştırma yapmaya başlamadan önce senin oyuncaklarla ilgileneceğim. Şansım yaver giderse kan grubunu bile söyleyebilirim."

Pitt deneyimlerinden, en gizli dosyalardaki bilgilerin bile Yaeger'e karşı dayanamayacağını biliyordu. "O küçük şişko parmaklarını klavyende gezdirmeye başla ve bir şey bulduğunda beni cep telefonumdan ara."

Yaeger telefonu kapatıp arkasına yaslandı. Birkaç dakika tavanı seyretti. Yaeger mükemmel bir bilgisayar-sistem analizcisinden çok, sokak dilencisine benziyordu. Beyazlamakta olan

saçlarını at kuyruğu yapmış ve yaşlanmakta olan bir hippi gibi giyinmişti, ki zaten öyleydi. NUMA'nın bilgisayar-veri şebekesinin başıydı. Bu şebeke, dünya okyanusları hakkındaki bilimsel, tarihi bir gerçek veya teori üzerine yazılmış her kitap, makale ve tezin bulunduğu bir kütüphaneye sahipti.

Yaeger'in bilgisayar alanı onuncu katın tamamını kaplıyordu. Dev kütüphaneyi oluşturmak yıllarını almıştı. Patronu ona okyanus bilimi ve teknolojisi hakkındaki en ufak bilgiyi kaydedip biriktirmesi için sınırsız kaynak ve yardım sağlamıştı. Bu bilgiler dünyanın her yerindeki okyanus bilimi öğrencilerine, profesyonel oşinograflara, deniz mühendislerine ve sualtı arkeologlarına açıktı. Büyük bir sorumluluk gerektiriyordu, ama Yaeger'in çok sevdiği bir işti bu.

Önündeki kendisinin dizayn ve tesis ettiği büyük bilgisayara baktı. "Şişko parmaklar klavyeye ha!" Ne klavye, ne de monitor vardı. Resimler üç boyutlu olarak kullanıcının önüne yansıyordu. Komutlar tuşlara basılarak verilmek yerine söyleniyordu. Yaeger'in karikatürü kendisine bakıyordu.

"Pekâlâ Max, yolculuğa hazır mısın?" diye karşısındaki hayale sordu.

"Hazırım," dedi bedensiz ses.

"Çinli denizcilik şirketi sahibi Qin Shang hakkında bulabildiğin her şeyi topla. Merkez ofisi Hong Kong'da."

"Veri, aynntılı bir rapor için yetersiz," dedi Max tekdüze sesle.

"Fazla bir şey olmadığını kabul ediyorum." Makinenin yarattığı hayalle konuşmaya hâlâ tam olarak alışamamıştı. "Elinden geleni yap. Bütün şebekeyi taradıktan sonra bulgularını kâğıda dök."

"Az sonra görüşürüz," dedi Max.

Yaeger kendisine benzer hayalin kaybolduğu boşluğa baktı. Düşünürken gözleri kısılmıştı. Pitt iyi bir nedeni olmadan ondan böyle bir araştırma yapmasını istemezdi. Yaeger arkadaşının kafasında bir şeyler dolaştığını biliyordu. Şüpheli ve esra-

rengiz olaylar Pitt'i nereye gitse küçük köpekler gibi takip ederdi. Bela onu mıknatıs gibi çekerdi. Pitt'in esrarı çözmesini diledi. Her zaman çözerdi.

"Bu çılgın bu kez neyin peşinde?" diye bilgisayarına mınl-dandı.

3

Orion Gölü, alt kısmı küçük bir nehre bağlanan gözyaşı şeklinde bir göldü. Çok fazla suyu yoktu. Ama insanı çeken gizemli bir havası vardı. Kıyılarını koyu yeşil bir orman sınırlıyor, onun ardında da Olympic Dağlan yükseliyordu. Ağaçların altındaki kısa çimenlerin arasında canlı renklerle bezenmiş yaban çiçekleri bitmişti. Gölün rengi mavi-yeşil karışımıydı. Kobalt mavisi gökyüzünde hızla akıp giden bulutlar suyun rengini yansıtıyordu.

Gözyaşının alt bölümünden çıkan akıntı Orion Nehri adını alıyordu. Dağlar arasında açılmış vadide sakin sakın akan nehir Grapevine Körfezi'ne akmadan önce on altı mil yol alıyordu. Eski bir buzul tarafından açılan Grapevine Körfezi

Pasifik Okyanusu kıyısındaydı. Bir zamanlar avlannı eski konserve fabrikasına boşaltan balıkçı teknelerinin yüzdüğü nehirde şimdi sadece zevk için avlanmaya ve gezintiye çıkan tekneler yüzüyordu.

Pitt kasabaya ziyaretinin ertesi günü akşamüzeri kulübeden verandaya çıkıp derin bir soluk aldı. Hafif bir yağmur yağmış, havada parfüme benzer saf ve sarhoş edici bir koku bırakmıştı. Güneş dağların ardında kaybolurken son ışınları tepelerden değişik açılarla yansıyordu. Son derece güzel bir görünümdü. Sadece boş kulübeler ve evler göle hayaletti bir yer izlenimi veriyordu.

Pitt sahilden suda yüzen kayıkhaneye doğru uzanan dar rıhtımda yürüdü. Anahtarlığındaki bir anahtarı seçip rüzgârın yıprattığı ahşap kapının ağır kilidini açtı. Kapıyı açınca burada ne kamera, ne de dinleme aleti var, diye düşündü. Kayıkhanede

yük asansörüne bağlı üç metrelik küçük bir yelkenli, otuz metre boyunda, çift kokpitli 1933 Chris-Craft ve parlak maun bir tekne vardı.

Pitt elektrik devresi kutusuna doğru yürüdü. Elektrikli yük asansörüne bağlı kontrol birimini aldı. Asansör teknelerin üzerinde hareket ederken vızıldadı. Yelkenlinin teknesi aylardır ilk kez suya değiyordu.

Pitt dolaptaki güzelce katlanmış yelkeni çıkardı. Alüminyum direğe asıp diğer donanımları yerleştirdi. Yarım saat içinde küçük yelkenli seyre hazırdı.

Her şeyin yerli yerinde olmasından tatmin olan Pitt kulübeye geri dönüp Yaeger'in gönderdiği kutulardan birini açtı. Masaya oturup Orion Gölünün haritasını masaya yaydı. Derinlik ölçümleri gölün kıyıdan sonra hafifçe meyillendiğini gösteriyordu. Kısa bir mesafe için dokuz metrelik derinlik devam ediyor, sonra gölün ortalarında birdenbire yüz yirmi metreyi buluyordu. Uygun donanım ve suüstü ekibi olmadan dalınmayacak kadar derin, diye düşündü Pitt. Herhangi bir insan yapımı engel işaret edilmemişti. Tek enkaz konserve fabrikası açıklarında batan bir balıkçı teknesine aitti. Gölün ortalama sıcaklığı yüzmek için çok soğuk, ama balık tutmak ve sandalla gezmek için idealdi.

Pitt akşam yemeği için geyik bifteği ve salata hazırlayıp göle bakan verandada yedi. Olympia marka birasını yudumladıktan sonra şişeyi masaya bırakıp mutfağa gitti. Teleskopunun ayaklarını uzattı. Mutfağın ortasına, camdan biraz uzağa yerleştirdi. Böylece dışardan bakan birisi ne yaptığını göremeyecekti. Merceğin üzerine eğilip Qin Shang'ın evine odaklandı. Son derece güçlü büyüteçler Pitt'in golf sahasındaki iki kişiyi görmesini sağlıyordu. Evin arkasında yetişen ağaçlann altına inşa edilmiş olan konuk evlerini inceledi. Ortalıkta dolaşan hizmetçi dışında evler boş görünüyordu. Açık alanlardaki çimenlerin bakımı iyi yapılmamış, otlarla yabani çiçekler kendi halinde bırakılmıştı.

Konukların yağmurdan ıslanmamaları için evden araba yoluna doğru bir çıkıntı uzanıyordu. Ana girişe uzanan merdiven-

lerin iki yanında bronz aslan heykelleri vardı. Üç adam boyundaki giriş kapısı gül ağacından yapılmıştı. Teleskopun odağını yeniden ayarlayınca panellerin özerine güzel bir şekilde kazınmış ejderha motiflerini gördü. Altın yaldız kaplı kiremitli, pagoda stili geniş çatı, bütün binayı kaplayan bakır rengi camlarla son derece uyumsuz görünüyordu. Üç katlı ev kıyıya çok yakın geniş bir alanda inşa edilmişti.

Teleskopu biraz alçaltarak yarım futbol sahası büyüklüğündeki rıhtımı inceledi. İki tekne bağlıydı. Küçük olanın hiçbir özelliği yoktu. Camı olmayan kutu gibi tek bir kabini vardı. Üstündeki dümen köşkü siyaha boyanmıştı. Genellikle teknelerin üst yapılarında sık kullanılmayan bir renkti bu. İkincisininse bir gemi olduğu bile söylenebilirdi. İnsanların durup bakmalarına neden olabilecek zarif bir yattı. Pitt direk uzunluğunun dokuz metre olduğunu tahmin ediyordu. Son derece lüks bir tasarımı vardı. Klasik çizgileri onu sadece bir yat olmaktan çıkarıyor, yüzen bir şaheser haline getiriyordu. Büyük olasılıkla Singapur ya da Hong Kong'da inşa edilmiş olduğunu tahmin etti Pitt.

Karada hizmetçi ve iki golf oyuncusu dışında kimse yok gibiydi. Güvenlik sisteminden de bir şey görünmüyordu. Monte edilmiş herhangi bir video kamera

yoktu ortalıkta. Ama Pitt olduğunu biliyordu. Civarda gezinen muhafızlar da yoktu. Sıradışı görünen tek şey kütüklerden inşa edilmiş pepceresiz birkaç binaydı. Avcıların kullandığı kulübe benzeri yapılar gölün etrafındaki stratejik noktalara yerleştirilmişti. Üç tanesini görebiliyordu. Diğerlerinin ormanda gizlenmiş olduğunu tahmin etti. Üçüncüsü yanlış bir yere konmuş gibiydi. Rıhtımın arka tarafında yüzüyor ve küçük bir kayıkhaneyi andırıyordu. Küçük siyah teknenin olduğu gibi bunun da hiç penceresi ya da kapısı yoktu. Pitt ne işe yaradığını ve içinde ne olduğunu anlayabilmek için bir dakika kadar inceledi onu.

Teleskopu hafifçe oynatması sonucu istediğini elde etmişti. Ladin ağacının arkasında çok ufak bir parça görünüyordu. Ama güvenlik donanımıyla ilgili merakını gidermişti bu görüntü. Gü-

zelce saklanmış eğlence aracının çatısı küçük bir anten ordusu ve alıcı çanaklarını açığa çıkarıyordu. İlerdeki kısa açıklıkta küçük bir hava taşıtı hangarına benzer yapı birkaç yüz metre uzunluğundaki dar pistin yanında duruyordu. Kesinlikle bir helikopter kullanımına uygun bir yer değildi. Son derece hafif bir hava taşıtı belki, diye düşündü Pitt. Evet, cevap bu olmalıydı.

Pitt kulübenin amacını anlamaya başlamıştı. Sonraki adım bir tepki uyandırmak olacaktı.

Can sıkıntısının yarattığı bir merak yüzünden bu kadar çaba harcamak aptallık gibiydi. Ama Yaeger'in raporunu almamıştı henüz. Pitt bir müfettiş değildi, sadece deniz mühendisiydi. İşinin çoğu sualtında olurdu. Ama beyninde bir ışık yandı. Shang'ın hayat tarzı suya bağlı değildi. Pitt ilk kez ilgi alanına girmeyen bir şeyle uğraşmıyordu ve para konusundaki sezgileri her zaman doğru çıkardı.

O sırada İridyum telefonu çaldı. Sadece Hıram Yaeger numarasını biliyordu. Uygun bir yere geçip cevap verdi. "Hiram?"

"Dostun Qin Shang gerçekten çok ilginç bir tip," dedi girişe gerek duymadan. "Ne buldun?"

"Bu adam tam bir Roma imparatoru gibi. Çok geniş bir çevresi var. Dünyanın her yerinde saray gibi evlere, yatlara, son derece güzel kadınlara, jetlere ve güvenlik ordusuna sahip. Zengin ve Ünlülerin Hayat Tarzı programı için birisi gerekirse bu Shang olmalı."

"Operasyonları hakkında ne öğrendin?"

"Çok az şey. Max her deneyişinde..."

"Max mi?" i "Max benim dostumdur. Bilgisayarımda yaşar."

"Öyle diyorsan öyledir. Devam et."

"Max, Shang'ın adıyla veri dosyasına girmeye çalıştığında, şehirdeki bütün haberalma örgütlerinin bilgisayarları soruşturmamızı bloke edip ne iş yaptığımızı sordular. Bu adamla ilgilenen tek kişi sen değilsin galiba."

"An kovanına çomak soktuk herhalde," dedi Pitt. "Neden kendi hükümetimiz Shang'ın etrafına güvenlik kilidi taksın?"

"Benim kanımca haberalma örgütlerimiz gizli bir soruşturma yürütüyorlar ve dışardan birisinin kendi sınırlarına sızmasını istemiyorlar."

"Eğer Shang gizli bir hükümet soruşturması altındaysa temiz olamaz."

"Ya öyle ya da da onu koruyorlar."

"Hangisi?"

"Beni aşıyor," dedi Yaeger. "Max'le uygun veri kaynaklarına girme yolu bulana dek ben de senin kadar karanhktayım. Bütün söyleyebileceğim onun ikinci Mesih olmadığı. Shang dünyanın etrafında bir yılan gibi dolaşıyor, yasal görünen girişimlerinden korkunç paralar kazanıyor."

"Organize suç örgütleriyle bir bağlantısı olduğuna dair bir kanıt bulamadığını mı söylüyorsun?"

"Yüzeyde bir şey görünmüyor," diye cevap verdi Yaeger. "Ama bağımsız hareket etmediğini göstermez tabii bu."

"Belki Fu Manchu'nun yeniden dünyaya gelmiş halidir," dedi Pitt şakayla. "Ona neden bu kadar karşı olduğunu söyler misin?"

"Adamları benim kulübemi araştırdılar. İç çamaşırlarımı karıştıran yabancılardan hoşlanmam."
"İlginç bulacağın bir şey var," dedi Yaeger.
"Dinliyorum."
"Sen ve Shang sadece aynı yılda değil, aynı günde doğmuşsunuz. Shang'ın kültürüne göre o Fare burcundan, sense Yengeç burcundansın."
"Dünyanın en iyi bilgisayarının bulabildiği tek şey bu mu?" diye alaycı bir sesle sordu Pitt.
"Keşke daha fazla şey bulabilseydim," dedi Yaeger üzüntüyle. "Denemeye devam edeceğim."
"Daha fazlasını isteyemem."
"Şimdi ne yapmayı planlıyorsun?"
_44_

"Yapabileceğim pek fazla şey yok," dedi Pitt. "Balık tutmak dışında."
Yaeger'ı bir an bile kandıramazdı. "Arkana dikkat et," dedi ciddi ses tonuyla. "Yoksa çok zor durumda kalabilirsin."
"Eski, her zamanki kurnaz halime geri döneceğim."
Uzanıp telefonu ağacın dalına koydu. Çok iyi bir saklama yeri değilse de, yeni bir araştırma olasılığına karşı kulübede durmasından daha iyiydi.
Pitt, Yaeger'in endişesine aldırmazlık etmek istemiyordu, ama NUMA'nın bilgisayar dehası ne kadar az şey bilirse o kadar iyiydi. Pitt yapacağı şey yüzünden tutuklanabilirdi. Ve eğer dikkatli olmazsa vurulma ihtimali bile sözkonusu olabilirdi. Sadece göremediği bazı sonuçların olmaması için Tann'ya dua ediyordu. İçinden bir ses bir hata yaparsa cesedinin bile bulunamayacağını söylüyordu.
Akşam karanlığının basmasına iki saat kala Pitt kayıkhaneye gitti. Kollarında iki adet en büyük boy buz kutusu vardı. İçeriye girdikten sonra buz kutusunu açıp sualtı sistemleri teknolojisi desinatörü Benthos Şirketi tarafından üretilmiş küçük otomatik sualtı aracını, kısa adıyla AUVu çıkardı. Altmış santim uzunluğunda, on beş santim genişliğindeki küçük bir kutu olan AUV renkli video kamera taşıyordu. Aküsünün gücü iki saat idare ederdi.
Pitt küçük düz bir aygıtı yelkenli teknenin altına, olta takımının yanına yerleştirdi. Sonra kayıkhaneye giden dış kapıları açtı, aşağı inip dümendeki yerini aldı. Kürekle tekneyi iterek kayıkhaneden uzaklaştırdı. Yelkenleri açıp salma omurgasını indirdi.
Onu seyreden birisi göle balık avlamak üzere açılan bir işadamı sanabilirdi. Hava hoş, ama serindi. Kırmızı yünlü bir kazak ve haki pantolon giymişti. Ayaklarında havlu çoraplarla spor ayakkabıları vardı. Aradaki tek fark gerçek balık avcıları som balığı veya alabalık yakalamak için motorlu tekne ya da kayık kullanırdı. Pitt iki kayıktan yavaş olanı seçmişti, çünkü yelken kendisini izleyen kameralara karşı iyi bir kalkan olacaktı.
— 45 —

Dümen yekesini iteri geri iterek tekneyi kayıkhaneden uzaklaştırdı. Öğleden sonra rüzgân yelkeni havalandırıyordu. Tekne mavi-yeşil Orion Gölü üzerinde sakin bir şekilde kaymaya başladı. Kıyıdan uzaklaşırken büyük evle arasında uygun bir mesafe bırakmaya çalışıyordu. Gölün en derin kısımlannda, Shang'ın kayıkhanesine çeyrek mil kala Pitt hareketlerini saklayacak kadarı asılı kalmak üzere yelkeni indirdi. Çapadaki ipin uzunluğu neredeyse yere değmeye yetmeyecek gibiydi. Ama rüzgânn yelkenliyi sürüklemesine engel olması için mümkün olduğunca aşağı indirdi çapayı.
Yarı inik yelkenli sahile bakarken kendisi sırtını dönüp kenara eğildi. Saydam kovanın içine bakmaya başladı. Su o kadar berraktı ki, aşağıda yüzen som balığı sürüsünü görebiliyordu. Olta takımını açarak kancayı ve kurşun ağırlığı çıkardı. Pitt'in son otuz yıldır yakaladığı tek şey zıpkınına takılan eski bir iç çamaşırıydı. Küçük bir çocukken babası Senatör George Pitt'le California sahillerinde balık avladığı günlerden bu yana eline olta almamıştı. Yine de kurşunu ve talihsiz bir böceği oltaya takıp derinliklere atmayı başardı.
Balık tutuyor numarası yaparken bir makara tel boşaltıp elektronik sinyal alıp gönderen kahve fincanı büyüklüğündeki radyo vericisini teknenin yan

tarafına yerleştirdi. Teknenin akustik gölgesinden kurtarmak için, vericiyi altı metre derinliğe kadar indirdi. Aynı ölçüde bir başka verici de AUVun kıç tarafında duruyordu. Bu birimler sualtı kontrolünü ve video sinyallerinin küçük bir alıcıya kaydedilmesini sağlıyordu.

Sonra AUV'u buz kutusundan çıkarıp dikkatli bir şekilde suya indirdi. İki yüz saati aşkın bir süre iple bağlı sualtı robot araçlarla çalışmıştı. Ama bu otonomik sistemi ikinci kez çalıştırıyordu. NUMA'ya iki milyon dolardan fazlaya malolan küçük aracın suyun içinde kaybolu şunu izlerken ağzının kuruduğunu hissetti. Bu sistem NUMA'ya daha önce ulaşılması imkânsız alanlara girme olanağı tanıyordu.

Dizüstü bilgisayarını açtı. Güvenli akustik bağlantının sağlandığını görerek memnun oldu. Kontrol menusunu tarayarak

"uzak ve canlı" video kombinasyonunu seçti. Normal şartlarda sualtındaki videonun kaydettiği canlı görüntülere yoğunlaştırırdı dikkatini ama bu kez malikânede harekete neden olacağını umduğu olaylara çevirmesi gerekiyordu.

Küçük uzaktan kumanda kutusundaki kontrol çubuğunu hareket ettirdi. Araç derhal harekete geçerek dalmaya başladı. Akustik ölçer ve kontrol sistemi kusursuz işliyor, araç neredeyse dört deniz mili hızla ilerliyordu.

"Kıpırdayan her şey," dedi Pitt, Shang'ın evine doğru bakarak. Vinileks koltukta gerindi. Ayaklannı önündeki banka uzatarak kumanda.kutusunu bacaklarının arasına yerleştirdi. Suyun altındaki aracı on sekiz metre derinliğe indirip yavaşça Shang'ın kayıkhanesine doğru harekete geçirdi. Saban sürer gibi aracı bir ileri bir geri götürüyordu.

Durumu bilmeyen birisine göre Pitt bir oyuncakla oynuyor gibi görünebilirdi. Ama bu çalışma oyundan daha fazla bir şeydi. Shang'ın güvenlik sistemini test etmeyi amaçlıyordu. İlk deney sualtı dedektörlerinin olup olmadığını saptamaktı. Kayıkhaneye oldukça yakın bir mesafeye kadar yaptığı gezinti sonucu Shang'ın güvenlik sisteminin sualtını kapsamadığı ortaya çıkmıştı. Gölü bir tehdit unsuru olarak görmedikleri belliydi.

Gösteri zamanı, diye düşünen Pitt, AUVu yüzeye çıkaran kolu yavaşça çekti. Küçük denizaltı rıhtımdan birkaç metre ilerde suyun yüzeyine çıktı. Tepki zamanını tuttu. Kulübelerin du-varlan kalkıp omuzlarında makineli tüfekleriyle motosikletli muhafızlar belirene kadar üç dakika geçmişti. Kumsal boyunca yayılıp pozisyon aldılar. Otuz saniye sonra göle bakan yüzer havuzun da duvarı açıldı ve Çin yapımı su aracı kullanan iki nöbetçi ortaya çıkıp AUV'u takip etmeye başladı.

Pitt'e göre yeterince hızlı bir tepki verme değildi bu. Gönüllü güvenlik uzmanlarından bile daha iyisini beklerdi. Öyle anlaşılıyordu ki, AUV'un keşif gezisi herkes-dışarı araştırmasını gerektirmemişti.

Pitt küçük denizaltını hemen suya daldırdı, çünkü açık suda görünüyordu. Rıhtımın arkasındaki yatın altından geçirmek zo-

runda kalmıştı. Ama sudaki muhafızlardan endişe etmesine gerek yoktu. Çûnkû suda çok fazla hareket ettikleri için o kadar çok dalga meydana getirmişlerdi ki, suyun altını görmelerine imkân yoktu. İki muhafızın da dalma donanımları olmadığını gördü Pitt. Ne maskeleri, ne de şnorkelleri vardı. Yani suya dalma niyetinde değillerdi. Karada uzmanlar, suda amatörler, diye düşündü Pitt.

Sahil boyunca AUV'u göremeyen muhafızlar motorlarından inip sudaki yarışı izlemeye başladılar. Karadan Shang'ın evine girme teşebbüsü ancak Özel Güçler ekibinin yardımıyla olabilirdi. Onlar kamuflaj ve gizlilikte çok başarılıydılar. Ama suda durum farklıydı. Bir dalgıç yakalanma ihtimali olmadan kolayca rıhtımın ve yatın altına kadar yüzebilirdi.

AUV'u tekrar yelkenliye doğru yöneltirken Pitt oltasını sardı. Sonra evden getirdiği som balığını oltaya takarak tekrar suya soktu. Meraklı gözler için oltasını sudan çıkararak uzun zamandır ölü olan som balığını havada bir süre tuttu. İki güvenlik görevlisi on beş metre yakınında dolaşıyorlardı. Dalgaları yelkenliyi sallıyordu. Devlete ait sularda kendisine bir şey yapmayacaklarından emin olan Pitt onlara aldırmadı. Bunun yerine karada dizili olan muhafızlara

elindeki balığı sinyal flaması gibi ileri geri salladı. Şüpheli bir şey bulamayan muhafızlar güvenlik kulübelerine geri döndüler. Orada daha fazla kalmanın bir anlamı kalmadığını düşünen ve muhafızlar AUV'u bulamadığı için oldukça rahatlayan Pitt çapayı çıkardı, yelkeni tekrar açtı. Foley'in kayıkhanesine doğru geri dönerken minik denizaltı itaatkâr bir şekilde onu izliyordu. Yelkenliyi bağlayıp AUVu buz kutusuna geri koyduktan sonra sekiz milimetrelik video kasedi çıkarıp cebine attı.

Kameranın hâlâ süpürgenin arkasında olup olmadığını kontrol ettikten sonra Martin Ray şampanyası içerek rahatladı. Yaptığından hoşnuttu. Ama çok dikkatli ve tetikte olmalıydı. Eski Colt .45'lik otomatiğini kucağına, bir peçetenin altına koydu. Babasından bir armağan olan bu silah birden fazla kez hayatını

kurtarmıştı. Asla onsuz yolculuğa çıkmazdı. Mutfağı temizleyip kahve yaptıktan sonra oturma odasına geçti. AUVdan çıkardığı minik kasedi özel bir adaptöre koyarak videoya taktı. Hemen televizyonun önüne oturdu. Böylece görüntüleri oturma odasında olup da bulamadığı kameralardan saklayacaktı.

AUV'un kaydettiği sualtı videosunu İzlerken gölün dibine ait olmayan bir şey görmeyi beklemiyordu. Asıl Hgisini çeken şey rıhtım çevresi ve yanındaki yattı. İlk birkaç dakika sadece oraya buraya koşturan balıklan çekmişti. Kumsalın yakınında çocuk oyuncakları ve bisikletler gözüne çarpınca gülümsedi. İkinci Dünya Savaşı öncesinden kalma bir otomobil bile vardı suda. Sonra mavi-yeşil boşlukta garip beyazlıklar belirmeye başladı.

Pitt kaskatı kesilerek dehşet dolu şaşkınlıkla beyaz şekillere bakmaya başladı. Bunlar üst üste yığılmış ya da çamurda tek başına yatan cesetlere ait yüzlerdi. Gölün dibi yüzlerce cesetle doluydu. Suyun on iki metre derinliğindeki yamaçta başlıyor, daha derinlere doğru yayılıyorlardı. Pitt'e göre bir sahnede dikilip saydam perdeden seyirci yığınına bakmaya benziyordu bu. İlk sıralarda oturanlar netti ve ayırt edilebiliyortardı. Ama gerilerde oturanlar soluklaşıyor, karanlıkta kayboluyorlardı. Sayılarını tahmin bile edemiyor, AUV'un tespit edemediği derinliklerde çok daha fazlasının olduğunu düşünüyordu.

Çok sayıda kadın ve çocuk cesedini seyrederken sanki buz gibi parmaklar Pitt'in ensesinde dolaşıyordu. Çoğu yaşlıydı. Buzlu, soğuk su cesetleri mükemmele yakın durumda saklamıştı. Huzur içinde yatıyor gibiydiler. Sanki uyuyorlardı. Bazılarının yüzündeki ifade sakinken, bazıları çığlık atmaya çalışır gibi ağızlarını açmışlardı. Soğuk sudan, aydınlık ve karanlıktan rahatsız olmaksızın yatıyorlardı. Hiçbirinde bozulmaya dair bir işaret yoktu.

AUV bir aileye benzer grubun bir metre yakınından geçerken göz biçimi ve yüz hatlanndan Uzakdoğulu olduklarını çıkarmıştı Pitt. Elleri arkalarında bağlanmıştı. Ağızlarıpa bantlar yapıştırılmış ve ayaklarına demir ağırlıklar takılmıştı.

Kükreyen Deniz / F: 4

Kitle katillerinin elinde ölmüşlerdi. Bıçak ya da silah yarası görünmüyordu. Efsaneye rağmen boğularak ölmek pek hoş bir ölüm şekli değildi. Sadece yanarak ölmek daha kötü olabilirdi. Hızla derinlere dalarken kulak zarları patlar, su burun deliklerine hücum ederek sinüslere inanılmaz acı verirdi. Akciğerler sıcak kömürlerle dağlanıyor gibi olurdu. Ölüm çabuk gelmezdi. Gecenin karanlığında elleri bağlı olarak gölün ortasına getirildiklerini düşündü P'ıtt. Esrarengiz siyah kayığın kapalı kabininin altından suya atıldıklarını tahmin ediyordu. Çığlıkları kara sularda kaybolmuştu. Bilinmeyen bir olayın içine girmiş ve acı içinde ölmüşlerdi.

Orion Gölü sevimli kırsal bir manzaradan çok daha fazlasıydı. Orası bir mezarlıktı.

4

Hemen hemen üç bin metre doğuda hafif bir yağmur şehrin üzerine çiselerken siyah bir limuzin boş ve ıslak caddelerde sessizce ilerliyordu. Karartılmış

camlan kapalıydı. İçindekiler görünmüyordu. Cenaze sahiplerini mezarlığa götüren bir arabaya benziyordu.

Dünyadaki en nüfuzlu başkent Washington'un geçmiş çağlara özgü görkemli bir havası vardı. Bu durum özellikle gecenin geç saatlerinde ofisler kararıp telefonlar ve fotokopi makineleri sustuktan sonra ortaya çıkıyordu. Politikacılar kafalarının içinde kampanyalarına para sağlayanların hayaliyle uykuya dalmışlardı. Çok az ışık ve trafikle kent terkedilmiş Babil şehrini veya Per-sepolis'i andırıyordu.

Yolcu koltuğunda oturan iki adam konuşmuyordu. Kapalı şoför mahallinde oturup ustaca limuzini kullanan sürücü de sessizdi. Amiral James Sandecker camdan dışarı baktı. Araba Pennsylvania Bulvan'na döndüğünde belirli bir yere bakmıyordu. Kafası düşüncelerle karmakarışıktı. Pahalı bir ceket ve pantolon giymişti. Hiç yorgun görünmüyordu. Başkan'ın personel

şefi Morton Laird aradığı sırada Arlington, Virginia'da nehrin karşısındaki NUMA binasında Japonya'dan gelen bir grup oşi-nografa yemek veriyordu.

Günde beş mil yürüyüp NUMA'nın sağlık merkezinde egzersiz yapan Sandecker altmış beşine gelen bir adamdan çok daha genç duruyordu. Kuruluşundan beri NUMA'nın saygı duyulan bir yöneticisiydi. Okyanus Bilimleri Federal Bürosu'nu o kurmuştu. Dünyadaki bütün denizci uluslar kıskanırdı bu büroyu. Şevkli ve cesaretli Sandecker hayırı cevap olarak kabul etmeyen bir adamdı. Deniz Kuvvetleri'nde otuz yıl geçirmişti. Ne kuruluş için fonda bir kuruş, ne de Kongre onayı varken, eski Başkan tarafından NUMA'yı kurmak için seçilmişti. On beş yılda Sandecker çok fazla insanın ayağına basmış, çok fazla düşman edinmişti. Ama Kongre'nin hiçbir üyesi politik nedenlerle istifa etmesini istemeye cesaret edemediği için dayanmıştı. Ben-merkezci ama yine de yalın bir insan olan Sandecker parlak kızıl saçlarının arasına düşen beyazları ve bıyıklarını boyardı.

Yanındaki adam Yarbay Rudi Gunn'dı. Buruşuk iş elbisesi giyiyordu. Sırtını kamburlaştınp elini ovuşturdu. Washington'da nisan geceleri çok soğuk olabiliyordu. Deniz Harp Akademisi'nden mezun olan Gunn amiralin başyaveri olana dek denizal-tılarda çalışmıştı. Sandecker NUMA'yı kurmak için istifa ettiğinde Gunn da onu takip etmiş ve operasyonlann başına müdür olarak atanmıştı. Gözlüklerinin ardından Sandecker'e baktı, sonra bir sûre saatinin karanlıkta parlayan kadranını inceleyip sessizliği bozdu.

Yorgunluk ve rahatsızlık okunan bir sesle, "Başkan'ın bizi neden saatin birinde görmeyi istediğine dair bir fikriniz var mı, amiral?" dedi.

Sandecker dışarıdaki ışıklardan gözünü ayınp başını salladı. "Hiçbir fikrim yok. Morton Laird'in ses tonuna bakılırsa geri çeviremeyeceğimiz bir davetti."

"Herhangi bir krizden haberim yok," diye mırıldandı Gunn yorgun bir sesle. "Gece yansı gizliliğini doğurucak ne iç, ne de dış olay biliyorum."

"Ben de öyle."

"Bu adam hiç uyumaz mı?"

"Beyaz Saray'daki kaynaklarıma göre sabah dörtle yedi arasında üç saat uyurmuş. Kongre'de görev yapan ve iyi arkadaş olan önceki üç Başkanın tersine, Oklahoma'da iki dönem valilik yapmış olan bu Başkan benim için tamamen yabancı. Eski Başkan felç geçirdiğinden bu yana ofisinde bulunduğu kısa sûrede ilk kez konuşma fırsatımız olacak."

Gunn karanlığa baktı. "Başkan yardımcısıyken Dean Cooper Wallace'la hiç tanışmadın, değil mi?"

Sandecker hayır anlamında başını salladı. "Bana söylenenlere göre NUMA'nın bir işine yaramazmış."

Şoför Pennsylvania Bulvan'na sapıp Beyaz Saray'a giden barikatlara yaklaştı, kuzey kapısında durdu. İçeri girdikten sonra, "İşte geldik, amiral," deyip arka kapıyı açtı.

Üniformalı Gizli Servis elemanı, Sandecker ve Gunn'ın kimliklerini inceleyip ziyaretçi listesinden adlarını kontrol etti. Binanın girişine kadar onlara eşlik edip batı kanadındaki resepsiyon odasının kapısını açtı. Otuzlu yaşlann sonuna

varmış olan çekici resepsiyonist ayağa kalkarak sıcak bir şekilde gülümsedi. Kumral saçlarını eski moda bir topuzla toplamıştı. Masasında ROBIN CARR yazılıydı.

"Amiral Sandecker, Yarbay Gunn, sizinle tanıştığıma çok memnun oldum."

"Çok uzun süre çalışıyorsunuz," dedi Sandecker.

"Benim saatim Başkan'ınkine ayarlı."

"Bir fincan kahve bulmamızın imkânı var mı?"

Kadının gülümsemesi soldu. "Korkarım bunun için zaman yok." Hemen oturup telefonu aldı. "Amiral geldi," dedi kısaca.

Birkaç saniye içinde Başkan'ın personel şefi Morton Laird gelip ellerini sıktı. Başkan'ın şu anda hastanede olan sağ kolu Wilbur Hutton'ın yerini almıştı. "Geldiğiniz için teşekkürler, beyler. Başkan sizi gördüğüne memnun olacak."

Laird eski bir okuldan mezundu. Üç parçalı takım elbise giyip yeleğinin cebinde altın zincirli cep saati taşıyan tek personel

şefiydi. Ondan öncekiler gibi Ivy Leage okullarından da gelmiyordu. Laird eskiden Stanford Üniversitesi'nde iletişim profesörüydü. Uzun boylu, kel olmaya yüz tutmuş bir adamdı. Çerçevesiz gözlüklerinin ardında kahverengi gözleri ışıldıyordu. Oval Ofis'e doğru dönerken Sandecker ve Gunn'a onu izlemelerini işaret etti.

Duvarları binlerce krize tanıklık etmiş, milyarlarca insanın hayatını etkileyen kararların alındığı ünlü oda boştu.

Sandecker ve Gunn bir yorumda bulunmadan Laird dönüp, "Beyler," dedi. "Bundan sonraki yirmi dakika içinde göreceğiniz şeyler ulusal güvenliğimiz açısından hayati önem taşıyor. Kimseye tek kelime bile söylemeyeceğinize yemin etmelisiniz. Şerefiniz üzerine yemin ediyor musunuz?"

"Hükümetle çalıştığım yıllar boyunca sizden daha fazla sır öğrenip kendime sakladığımı söyleyebilirim, Bay Laird," dedi Sandecker son derece ikna edici bir tavırla. "Yarbay Gunn'ın if-birliğine de ben kefilim."

"Beni bağışlayın, amiral. Görev icabı." Laird duvarlardan birine gidip gizli bir düğmeye bastı. Duvarda bir bölüm yana açılarak bir asansör ortaya çıktı. Başıyla selam verip elini uzattı. "Buyrun."

Asansör küçüktü, dört kişiden fazlasını almazdı. Kontrol panelinde sadece iki düğme vardı. Biri aşağıyı, diğeri yukarıyı gösteriyordu. Laird aşağı düğmesine bastı. Oval Ofis'teki sahte duvar kapandı. Bir hız hissi yoktu, ama Sandecker midesindeki hareketten hızla aşağı indiklerini anlamıştı. Bir dakikadan kısa bir süre içinde asansör yavaşlayıp durdu.

"Başkan'la durum odasında buluşmuyoruz," dedi Sandecker. Sorudan çok bir bildirmeydi bu.

Laird sorarcasına baktı. "Tahmin mi ettiniz?"

"Tahmin değil. Birkaç kez orada bulunmuştum. Durum odası bizim indiğimizden çok daha derinlerde."

"Çok zekisiniz, amiral," dedi Laird. "Asansör mesafenin yarısını aştı."

Kapılar yavaşça açıldı. Laird parlak ışıkla aydınlatılmış tünele çıktı. Gizli Servis ajanı küçük bir otobüsün açık kapıları önünde duruyordu. İçersi küçük bir büro gibi döşenmişti. Deri sandalyeler, atnalı şeklinde masa, kaliteli içkilerin bulunduğu mini-bar ve banyo vardı. Herkes oturduktan sonra Gizli Servis ajanı direksiyonun arkasına geçti ve başına taktığı kulaklığın mikrofonuna konuştu. "Kılıçbalığı binadan aynlıyor." Otobüs geniş tünelde sessizce ilerlemeye başladı.

"Kılıçbalığı benim kod adım," dedi Laird.

Amiral Sandecker, "Elektrik motoru," diye sessizce çalışan otobüs için yorumda bulundu.

"Benzinli motorların egzosunu atmak için havalandırma tertibatı kurmaktan daha kolay," diye açıkladı Laird.

Sandecker yan girişlere baktı. "Washington'daki metroda birçok insanın hayal edebileceğinden fazla şeyler var."

"Şehrin altındaki geçit ve yollar bin milden daha uzun labirentler oluşturuyor. Foseptik, boşaltım ve elektrik kabloları İçin açılan tüneller dışındakilen halk bilmez. Ulaşım için kullanılan geniş bir ağ var. Beyaz Saray'dan Anayasa Mahkemesi'ne, Kongre Binası'na, Potomac'ın altından Pentagon'a, Lang-ley'deki Merkezi Haberalma Örgütü'ne ve şehirdeki diğer stratejik merkezlerle askeri üslere uzanan bir ağ bu."
"Paris'in yeraltı mezarlarına benziyor," dedi Gunn.
"Washington'in yeraltı ağına göre Paris'inki çok renksiz kalıyor," dedi Laird. "Sizlere içki ikram edebilir miyim, beyler?"
Sandecker başını salladı. "Ben almayayım."
"Ben de istemem, teşekkürler," diye cevap verdi Gunn. Amirale döndü. "Bunu biliyor muydunuz, efendim?"
"Bay Laird benim yıllardır Washington'da olduğumu unutuyor. Zaman zaman bu tünellerin birkaçından geçtim. Su kanal-lannın altından geçtiklerinden nem ve böceklerle başetmek İçin neredeyse bir ordu gerekiyor. Ayrıca evsizler, mallarını saklamak üzere bu tünelleri kullanan uyuşturucu satıcıları, suçlular, karanlık ve ürkütücü köşelerde parti yapmaktan hoşlanan genç-

ler var. Ve şüphesiz geçitleri keşfetmeyi spor sanan meraklı he-yecanseverler de."
"Bu kadar giren çıkan varken nasıl kontrol edilebiliyor bu geçitler?"
"Hükümet operasyonları için önem taşıyan kanallar özel güvenlik muhafızları tarafından video kamera ve kızılötesi alıcılarla kontrol ediliyor," dedi Laird. "Kritik noktalara giriş neredeyse imkânsızdır."
Gunn yavaşça, "Bunu kesinlikle bilmiyordum," dedi.
Sandecker anlaşılmaz bir şekilde gülümsedi, "Başkan'ın personel şefi kaçış tünellerinden söz etmeyi unuttu,'
Laird kendine votka koyarken şaşkınlığını gizledi. "Son derece iyi bilgi almışsınız amiral."
"Kaçış tünelleri mi?" diye sordu Gunn.
Sandecker neredeyse özür dilercesine, "Ben anlatayım mı?" dedi.
Laird başını sallayıp içini çekti. "Hükümet sırları uzun ömürlü olmuyor galiba."
"Tam bilim kurgu romanlardan alınmış gibi," diye devam etti Sandecker. "Nükleer bir saldırı durumunda Başkan'ı, kabinesini ve askeri personel şefini helikopterle bir hava sahasına veya yeraltı operasyonları merkezine kaçırmak başlangıçtan beri bir aldatmacaydı. Sürpriz bir saldırıyla birkaç yüz mil ötedeki bir denizaltıdan atılan bir füze on dakika içinde kentin üzerine yağar. Acil boşaltma için yeterli vakit kalmaz."
"Başka bir yol olmalıydı," dedi Laird.
"Bir tane var," diye devam etti Sandecker. "Elektromanyetik teknoloji kullanılarak şehir dışına giden yeraltı tünelleri inşa edildi. Buralardan Beyaz Saray'dan üst düzey kişiler ve Pento-gon'dan çok gizli belgeler, Andrews Hava Kuvvetleri Üssü'ndeki varıştan birkaç saniye sonra kalkabilecek olan B-2 bombard-man uçağının beklediği hangarın zemin katına taşınacaktı."
"Sizin bilmediğiniz bir şey bildiğime memnun oldum," dedi Laird anlamlı bir ifadeyle.

"Yanlış bir şey söylediysem lütfen düzeltin."
"Andrews Hava Kuvvetleri Üssü'nün üst düzey personel taşıyan uçakların iniş ve kalkışı için kullanıldığı biliniyor," dedi Laird. "B-2 konusunda haklıydınız. Ama uçak Maryland şehrinin güneydoğusunda gizli bir bölgede bulunuyor."
"Beni affedin," dedi Gunn. "Söylediklerinizden şüphe etmiyorum, ama biraz fantezi kokuyor."
Laird boğazını temizleyip Gunn'a dönerek bir okul çocuğuna ders verir gibi tane tane konuştu. "Hükümet adına ulusun başkenti civarında yapılan dolambaçlı ve çapraşık manevralardan Amerikan halkının en ufak bir fikri olsa çok şaşardı. Ben buraya geldiğimde çok şaşırmıştım. Hâlâ da şaşkınım."

Otobüs kısa bir geçidin önüne gelince yavaşlayarak durdu. Bu geçit iki video kameranın arkasındaki çelik kapıya gidiyordu. Dar oda floresan ışığıyla aydınlanmıştı. Gunn'a gaz odasına giden mahkûmların son yolculuğu gibi gelmişti. Sandalyesinden kıpırdamadı. Şoför gelip kapılarını açarken gözü tünele takılı kalmıştı.

"Özür dilerim, efendim, ama son bir soru daha." Gunn ba-kışlannı Laird'e çevirdi. "Başkan'la nerede buluştuğumuzu öğre-nebilirsem müteşekkir olacağım."

Laird şüpheyle Gunn'ı süzdü bir an. Sonra Sandecker'e baktı.."Siz ne dersiniz, amiral?"

Sandecker omuzlarını silkti. "Bu durumda sadece spekülasyon ve söylentilere dayanıyorum. Ben de merak ediyorum doğrusu."

"Sırlar saklanmak içindir," dedi Laird ciddi bir ifadeyle. "Ama bu kadar geldiğinize göre ve ülkeye yaptığınız hizmetler şüphe götürmediği için sanırım bu çok gizli bilgiyi size aktarmayı üstlenebilirim." Bir an duraksayıp sözlerine devam etti. "Kısa seyahatimiz bizi McNair Kalesi'nin tam altına getirdi, ikinci Dünya Savası'ndan sonra terkedilene kadar üs hastanesi olarak kullanılmıştı."

"Neden McNair Kalesi?" diye ısrar etti Gunn. "Başkan'ın bizimle Beyaz Saray'da buluşması daha kolaydı."

'Daha öncekilerin tersine Başkan Wallace geceleri oranın yakınından bile geçmez," dedi Laird hava hakkında yorum yapıyormuş gibi.

Gunn şaşırmış görünüyordu. "Anlamıyorum."

"Çok basit, yarbay. Makyavel'ci bir dünyada yaşıyoruz. Dost olmayan ya da düşman ülkelerin liderleri, eğitimli ve becerikli teröristler veya sadece deliler, hepsi Beyaz Saray'ı ve içinde yaşayanları yok etme hayali kuruyorlar. Birçoğu bunu denedi. Kapıya çarpan arabayı, Pennsylvania Bulvarı kapısında otomatik tüfeğini boşaltan deliyi ve uçağını Güney Bahçesi'ne indiren manyağı hepimiz hatırlıyoruz. İyi bir atıcı olan herkes caddeden Oval Ofis'in penceresine bir taş atabilir. Acı bir gerçek ama Beyaz Saray isabet ettirmesi çok kolay bir hedef."

"Bunu söylemeye gerek yok," diye ekledi Sandecker. "Ayrıca haberalma örgütlerimizin önlediği teşebbüsler de gizli kaldı."

"Amiral haklı. Suikast planlayan profesyoneller harekete geçemeden durduruldu." Laird otobüsten inmeden önce votkasını bitirip lavabonun kenanna bıraktı. "Ailenin Beyaz Saray'da kalıp yemek yemesi çok tehlikeli. Halka açık turlar, basın toplantıları, sosyal faaliyetler, Başkan'ın Gül Bahçesi'nde halkla buluşup resim çektirdiği toplantılar dışında aile ender olarak evdedir."

Gunn bunu kabul etmekte zorlanıyordu. "Hükümetin üst düzey yöneticilerinin Beyaz Saray'dan başka bir yerde rra iş yaptıklannı söylüyorsunuz?"

Tam olarak otuz metre üzerimizde."

"Bu ne kadar zamandır devam ediyor?" diye sordu Sandecker.

"Clinton'm yönetiminden beri," diye cevap verdi Laird.

Gunn düşünceli bir ifadeyle çelik kapıya baktı.

"Bir zamanlar Başkanlarımızın evi olan yerin sadece bir .kabul salonuna dönüştüğünü öğrenmek çok acı," dedi Sandecker üzüntüyle.

5

Sandecker ve Gunn asansörden inen Laird'i takip ettiler. Gizli Servis ajanının eşliğinde dört duvarı yerden tavana kadar binlerce kitap dolu olan kütüphaneye girdiler. Kapı arkalarından kapanırken Sandecker, Başkan'ın odanın ortasında dikildiğini gördü. Gözleri amiralin üzerindeydi ama bir tanıma ifadesi görünmüyordu. Odada üç adam daha vardı. Sandecker biri dışında diğerlerini tanımıyordu. Laird tanıtımı yaparken Başkan sol elinde kahve fincanını tutuyordu.

"Başkan, Amiral Sandecker ve Yarbay Rudi Gunn."

Başkan olduğundan daha yaşlı göründüğü izlenimini uyandırıyordu. Altmış beş yaşında görünüyordu, ama daha altmışında bile yoktu. Saçlan beyazlamış, yüzündeki kırmızı damarlar ortaya çıkmıştı. Her zaman kızarmış görünen ufak gözleri politik karikatüristlerin kendisini bir ayyaş gibi çizmelerine neden

oluyordu. Aslında çok ender olarak bira içerdi o kadar. Yuvarlak yüzlü, dar alınlı ve kalın kaşlı bir adamdı. Kusursuz bir politikacıydı. Hasta patronunun yerine geçerken ailesini ya da yaşam biçimini ilgilendiren hiçbir karar bir sonraki seçimde oy toplama potansiyeli düşünülmeden alınmamıştı.

Dean Copper Wallace, Sandecker'in en sevdiği Başkanlardan biri olamazdı. Wallace'in Washington'dan nefret ettiği ve gerekli sosyal oyunları oynamayı reddettiği sır değildi. O ve Kongre aynı koşum takımına alınmış bir aslan ve ayıya benziyordu. İkisi de birbirini yemek istiyordu. Aydın değildi, ama anlaşma yapmakta ve sezgileriyle hareket etmede çok başarılıydı. Hakkıyla seçilmiş birinin yerini alırken etrafını değişmez bürokrasiye olan güvensizliğini paylaşan yardımcılar ve danışmanlarla kuşatmıştı. Her zaman gelenekleri atlatmanın bir yolunu arıyorlardı.

Başkan boştaki elini uzattı. "Amiral Sandecker, sonunda sizinle tanıştığıma çok memnun oldum."

Sandecker elinde olmadan gözlerini kırptı. Başkan'ın el sıkışı bir politikacıdan beklenecek sertlikte değildi. "Bay Başkan. Umarım bu yüz yüze görüşmelerimizin başlangıcı olur."

"Ben de öyle umuyorum, çünkü patronumun sağlığı pek «yi değil."

"Bunu duyduğuma üzüldüm. O iyi bir insan."

Wallace cevap vermedi. Gunn'ın varlığını hatırlayarak hafifçe başını salladı. Laird hâlâ ev sahibini oynuyordu. Amiralin koluna girerek şöminenin önünde dikilen üç adamın yanına götürdü.

"Duncan Monroe, Göç ve Nötralizasyon Hizmeti komisyon üyesi ve onun saha operasyonları idari üyesi Peter Harper," Monroe'nun sert, saçmalığa yer yok ifadeli bir yüzü vardı. Harper arkasındaki kitaplığa yapışmış gibiydi. Laird üçüncü adama döndü. "Amiral Dale Ferguson, Sahil Güvenlik kumandanı."

"Dale ve ben eski arkadaşız," dedi Sandecker.

İriyarı ve gülümsemeye hazır kırmızı suratlı Ferguson, San-decker'in omzunu sıktı. "Seni görmek çok güzel, Jim."

"Sally ve çocuklar nasıl? Birlikte Endonezya'ya gittiğimizden beri onları görmedim.1'

"Sally hâlâ ormanları koruyor, çocuklar okul masraflarıyla maaşımı eritiyorlar."

Bu küçük sohbetten sabırsızlanan Başkan hepsini konfe rans masasına toplayarak toplantıyı başlattı. "Yağmurlu bir ge cede sizi yataklarınızdan çıkardığım için özür dilerim, ama Dun can yasadışı göçle ilgili olarak patlak vermek üzere olan bir kiri- ze dikkatimi çekti. Bu göçmenleri, özellikle sahillerimize çok faz la sayıda gelen Çinli akışını durdurmanız konusunda siz beylere güveniyorum." ?

Sandecker şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. "Bay Başkan, Göçmen Dairesi'nin ve Sahil Güvenlik'in bu konuyla ilgilerini gayet iyi anlıyorum, ama yasadışı göçün Ulusal Sualtı ve Denizcilik Dairesi'yle ne ilgisi olabilir?"

"Bize yardım edebilecek her kaynağa ihtiyacımız var" dedi Duncan Monroe. "Kongre'nin bütçe kısıtlaması yüzünden göç

men sorunu kapasitemizin çok dışına çıktı. Kongre sınır muhafaza ajanları bütçesinde yüzde altmış beşlik bir artış öngördü, ama soruşturma bölümümüzü genişletmek için bir fon ayırmadı. Dairemizde yalnızca bin sekiz yüz özel ajan var ki, bunlar bütün yurtiçi ve yurtdışı soruşturmalardan sorumlular. FBI yalnızca New York şehrinde bin yüz ajana sahip. Yani soruşturma kaynaklanmızın yasadışı göçü durdurmak için yeterli gücü yok."

"Görünüşe göre nöbette bir ordu dolusu memurunuz var ama onları destekleyecek çok az dedektifiniz var," dedi Sandec-ker.

"Meksika sınırında olduğu gibi kaybedeceğimiz bir savaş veriyoruz. Şili ve Arjantin kadar uzaktan bile geliyorlar," diye devam etti Monroe. "İnsan kaçakçılığı milyar dolarlık bir endüstri haline geldi. Yirmi birinci yüzyılın en büyük suçu insan kaçakçılığı olacak."

Harper başını salladı. "Durumu daha da kötüleştiren, Çin' den kaçırılan İnsan sayısının çok büyük rakamlara ulaşması. Nüfuslarını mümkün olan her yolla azaltmayı amaçlayan hükümetlerinin onayı ve desteğini alan kaçakçılar on milyonlarca insanı özellikle Japonya, Birleşik Devletler, Kanada, Avrupa ve Güney Amerika başta olmak üzere dünyanın her köşesine gönderme programı başlattılar. Ne gariptir ki, Capetown'dan Cezayir'e kadar Afrika'nın tamamını da gizlice sokuyorlar."

Harper patronu adına açıklamalarını sürdürdü. "Kaçakçı gruplar hava, deniz ve kara yollarından oluşan karmaşık bir rota organize ettiler. Doğu Avrupa, Orta Amerika ve Afrika boyunca kırkın üzerinde kademelendirme ve dağıtım alanları oluşturuldu."

"Ruslar bu konuda çok katı," diye ekledi Monroe. "Çinlilerin Moğolistan ve Sibirya'ya yönelik geniş çapta ve kontrolsuz göçlerini güvenliklerine bir tehdit olarak görüyorlar. Rusya Savunma Bakanlığı istihbarat müdürlüğü, Rusya'nın Uzakdoğu bölgesini kaybetmekte olduğu, çünkü Çinlilerin bölge nüfusunun büyük bölümü oluşturduğu konusunda liderlerini uyardı."

. I

"Moğolistan zaten kayıp," dedi Başkan. "Rusya onun güç üssünün parmaklarının arasından kayıp gitmesine İzin verdi. Sibirya sırada."

Sanki yazılı bir metni okur gibi konuşan Harper yeniden sözü aldı. "Eğer Rusya Pasifik'teki limanlarını, canlanmakta olan Asya-Pasifik ekonomisi için hayati önem taşıyan altın, benzin ve petrol dolu depolarıyla birlikte kaybederse, çaresizlikten Çin'e karşı savaş açabilir. Bu da Amerika Birleşik Devletleri'ni taraf tutma konusunda zor bir duruma sokar."

"Konunun bir başka yönü daha var," dedi Başkan. "Rusya'nın doğusunun yavaş yavaş ele geçirilmesi buzdağının sadece görünen yüzü. Çinliler uzun vadeli düşünüyorlar. Yığınlar halinde gemilere doldurulan fakir köylülerin yanısıra hiç de fakir olmayan göçmenler de var. Birçoğu gittikleri ülkede emlak almak ve iş kurmak için parasal güce sahip. Bir süre sonra bu durum politik ve ekonomik güç dengelerinde büyük değişikliklere yol açacak, özellikle de kültürleri ve sadakatleri hâlâ kendi ülkelerine aitse."

"Eğer Çinlilerin göçü kontrol edilmezse," dedi Laird. "Dünyanın önümüzdeki yüzyılda yaşayacağı kargaşayı tahmin etmenin imkânı yok."

"Bana öyle geliyor ki, Çin Halk Cumhuriyeti'nin dünyayı ele geçirmek için MakyavePci bir program takip ettiğini ima ediyorsunuz," dedi Sandecker.

Monroe başını salladı. "Boğazlarına kadar bu işin içindeler. Çin nüfusu yılda yirmi bir milyon artıyor. Bir nokta iki milyarlık nüfusları dünya nüfusunun yüzde yirmi ikisini oluşturuyor. Buna karşılık toprak sahası dünyanın yalnızca yüzde yedisi. Çiftlerin tek çocuk sahibi olmalarına izin verilmesi denizde bir damla gibi kalıyor. Fakirler hapis tehdidine rağmen çocuk yapıyorlar. Çinli liderler göçleri nüfus sorunlarını çözmek için basit ve ucuz bir yöntem olarak görüyorlar. Böylece kaçakçılık yapan suç örgütlerine izin vererek iki yönlü kazanç sağlıyorlar. Elde edilen kâr uyuşturucudan elde edilen kadar yüksek olabildiği gibi, ekonomiye zarar verenlerin sayısı da azalmış oluyor."

Gunn Göçmen Dairesi görevlilerine baktı. "Her zaman organize suç örgütlerinin kaçakçılık operasyonunu yönettikleri izlenimini edinmişimdir."

Monroe, Harper'a doğru başını salladı. "Asya organize suç ve uluslararası suç örgütleri konusunda uzman olduğu için Pe-ter'in cevaplamasına izin vereceğim."

"Kaçakçılığın iki yönü var," diye açıkladı Harper. "Bir tanesi uyuşturucu kaçakçılığı, kadın tacirliği ve uluslararası araba hırsızlığı yapan grupların ortaklığıyla yürütülüyor. Avrupa ve Batı yarımküreye göç eden insanların yüzde otuzundan bunlar sorumlu. İkincisi ise hükümetlerinden izin ve destek alan yasal iş paravanı arkasına saklanıp sınırlan geçenler. Bu da yabancıların yüzde yetmişini oluşturuyor.

"Birçok yasadışı Çinli hava yoluyla gelse de çoğu yabancı ülkelere deniz yoluyla gidiyor. Hava yolu için pasaport ve büyük rüşvetler gerekiyor. Oysa deniz yolunda kişi başına maliyetler çok düşük; bir kerede çok fazla sayıda insan nakledilebiliyor, lojistikler daha basit ve kâr daha yüksek."

Amiral Ferguson boğazını temizledi. "Daha önceleri eski ve bakımsız şilepler kullanılıyordu. Göçmenler karaya delik teknelerle gönderiliyor, çoğuna canyeleği takılıp şilepten atılıyordu. Yüzlercesi sahile çıkamadan ölüyordu. Artık kaçakçılar çok daha becerikli oldular. Göçmenleri ticari gemilerde saklıyorlar, limana gizlice girip yolcularını göçmen ajanlarından kaçırıyorlar."

"Göçmenler güvenli bir şekilde ülkeye geldikten sonra ne oluyor?" diye sordu.Gurm.

"Yerel Asyalı suç örgütleri, gangsterler işin içine giriyor," diye cevap verdi Harper. "Parası ya da Birleşik Devletler'de akrabası olan şanslılar doğrudan hedefledikleri topluluğa giriyorlar. Ancak çoğu giriş parasını ödeyemiyor. Sonuç olarak, çoğunlukla uzaklardaki depolarda saklanmak zorunda kalıyorlar. Haftalar, hatta aylar boyunca kilitli kalıyorlar. Kaçmaya çalışırlarsa kanuna teslim edilecekleri yasadışı yollarla ülkeye girdikleri için ömürlerinin yansını hapiste geçirecekleri söyleniyor. Gangster-

ler kurbanlarına hayatları boyunca kendileri için çalışacaklarına dair bir kağıt imzalatmak için işkence, dayak ve korkutma yollarını kullanıyorlar. Kaçak göçmen bir kez kafese girdikten sonra uyuşturucu satışı, fahişelik ve diğer yasadışı işlerde çalışmak üzere zorlanıyor. Fiziksel durumu iyi olanlar, özellikle genç erkekler kaçakçılık ücretini faiziyle birlikte ödemek üzere bir anlaşma imzalamak zorunda bırakılıyorlar. Çamaşırhanelerde, restoranlarda iş bulup günde on dört saat, haftada yedi gün çalışıyorlar. Yasadışı göçmenin borcunu ödemesi yedi, sekiz yıl sürüyor."

"Gerekli belgeleri aldıktan sonra çoğu Amerikan vatandaşı oluyor," diye devam etti Monroe. "Amerika ucuz işgücü talep ettiği sürece kaçakçılık şirketleri zaten artmış olan yasadışı göç olayıyla bunu sağlayacaktır."

"Bu akışı durdurmanın birçok yolu olmalı," diyen Sandecker kendine bir fincan kahve aldı.

"Çin'in etrafına barikat çevirmek dışında nasıl durdurabilirsiniz ki?" diye sordu Gunn.

"Cevap çok basit," dedi Laird. "Durduramayız, özellikle uluslararası yasalar altında elimiz kolumuz bağlı. Amerika dahil bütün ülkelerin yapabileceği tek şey, bu tehdidin ulusal güvenliği ilgilendirdiğini kabul etmek ve sınırlarımızı korumak için gereken bütün acil önlemleri almaktır."

"Ordu ve Donanma'yı çağırıp kıyılarımızı korumak ve işgalcileri püskürtmek gibi," dedi Sandecker alayla.

Başkan, Sandecker'e keskin bir bakış fırlattı. "Önemli olan şeyi atlıyorsunuz, amiral. Karşı karşıya olduğumuz şey barışçıl bir istila. Silahsız adam, kadın ve çocukların üzerine füze gön-deremem."

Sandecker bastırdı. "Sınırlarımızı silahlı kuvvetlerle kuşatmaktan sizi alıkoyan nedir, Başkan? Bunu yapmakla ülkeye yasadışı uyuşturucu girmesini de önlemiş olursunuz."

Başkan omuz silktj. "Bu düşünce benden daha akıllı insanların kafasından geçti."

"Yasadışı olayları önlemek Pentagon'un işi değil," dedi Laird sert bir sesle.

"Belki bana yanlış bilgi verildi. Ama ben her zaman silahlı kuvvetlerin görevinin Birleşik Devletleri korumak ve savunmak olduğu izlenimini edinmişimdir. Barışçıl ya da değil, bunu hâlâ bir istila olarak görüyorum. Ordunun veya Deniz Kuwetleri'nln Bay Monroe'nun yetersiz sınır güçlerine neden yardım edemediğini anlamıyorum. Neden Donanma Amiral Ferguson'un aşırı genişlemiş Sahil Güvenliği'ni destekleyemiyor ve Hava Kuvvetleri neden hava tatbikatları yapamıyor?"

"Benim kontrolumda olmayan politik düşünceler var," dedi Başkan sert bir sesle.
"Çinliler bizden her yıl milyarlarca dolarlık sanayi ve tarım ürünü aldıkları için sert ticari önlemler alınamaması gibi mi?"
"Bu konu açılmışken, amiral, Çinlilerin Birleşik Devletler hazine bonosu alma konusunda birinci ülke olan Japonları geçtiklerinin farkında olrhahsınız. Onları fazla rahatsız etmemek bizim lehimize olur."
Gunn, Başkan'rn yüzü solarken patronunun yüzünün öfkeyle kızardığını görebiliyordu. Sakin bir tavırla tartışmaya karıştı. "Amiral Sandecker'in karşılaştığınız zorlukları anladığından eminim, ama Sayın Başkan, ikimiz de NUMA'nın nasıl yardımcı olabileceği konusunda aydınlanmış değiliz."
"Sizin durumunuzu açıklamaktan zevk duyarım, Jim," dedi Ferguson eski dostuna.
"Lütfen," dedi Sandecker hırçın bir sesle.
"Sahil Güvenlik'in çok zayıfladığı bir gerçek. Son bir yılda Hawai, doğu ve batı sahilleri açıklarında dört bin Çinli taşıyan otuz iki gemi yakaladık. NUMA'nın küçük bir araştırma filosu olduğunu biliyoruz..."
"Orada dur bakalım," diye sözünü kesti Sandecker. "Gemilerimin ve bilim adamlarımın yasadışı göçmen taşıdıklarından şüphelenilen gemileri durdurmalarına izin verecek değilim."
"Amacımız deniz biyologlarının eline silah vermek değil," diye amirali yatıştırmaya çaiıştı Ferguson. Sesi sakin ve heyecan-

sızdı. "NUMA'dan istediğimiz, yabancıların karaya çıkması muhtemel olan yerler, kaçakçıların işine gelen sahil ve körfezlerimiz-deki denizaltı şartları ve jeolojik durum hakkında bilgi vermesi. En iyi adamlarını bu işe koy Jim. Onlar kaçakçı olsalardı insandan oluşan yüklerini nereye boşaltırlardı?"
"Ayrıca," diye ekledi Monroe. "Senin adamlann ve araçların istihbarat toplayıcılar gibi de hareket edebiliyorlar. NUMA'nın turkuaz rengi gemileri bütün dünyada okyanus bilimi araştırma gemileri olarak tanınıyor ve saygı görüyor. Göçmenlerle dolu olduğu şüphelenilen gemiye kaçakçıların dikkatini çekmeden yaklaşabilirler. Gördüklerini rapor edip araştırmalarına devam edebilirler."
Başkan, "Şunu anlamalısınız ki," dedi Sandecker'e. "Dairenizin asıl işini bir kenara bırakmanızı söylemiyorum. Ama siz ve NUMA'nın, yasadışı Çinlilerin Birleşik Devletler'e girmelerini önlemek için Bay Monroe ve Amiral Ferguson'a gerekli yardımı yapmanızı emrediyorum."
"Adamlarınızın incelemesini istediğimiz iki önemli nokta var," dedi Harper.
"Dinliyorum," diye mırıldandı Sandecker hafif bir merak ifadesiyle.
"Qin Shang adında birisini tanıyor musunuz?" diye sordu Harper.
"Evet," diye cevap verdi Sandecker. "Qin Shang Denizcilik Umited adında bir şirketi var. Hong Kong'da yüzden fazla kargo gemisi, benzin tankeri ve yolcu gemisi işletiyor. Çinli bir tarihçi aracalığıyla veri dosyamızı taramak istemişti. Bulmayı istediği bir gemi enkazı vardı,"
"Louisiana'daki o büyük limanı yaptıran Çinli Shang değil miydi?"
"Evet," diye cevap verdi Ferguson. "Atchafalaya Körfe-zi'nde, Morgan şehrine yakın. Bataklık dışında bir şey yok. Danıştığımız bütün araştırmacılar, en yakın büyük kentin seksen mil uzaklıkta olduğu ve oraya herhangi bir ulaşım ağının bulun-

madiği bir yere yüzlerce milyon dolar yatırım yapmanın bir mantığı olmadığını söylediler."
"Bir adı var mı?" diye sordu Gunn.
"Limanın adı Sungari."

"Shang'ın parasını çamura gömmek için çok iyi bir nedeni olmalı," dedi Sandecker.
"Mantığı her neyse henüz öğrenemedik," diye kabul etti Monroe. "NUMA'nın bize yardımcı olacağı iki yerden birisi burası."
"NUMA'nın araştırma gemisinin ve teknolojisinin Shang'ın yeni inşa ettiği limanı incelemesini istiyorsunuz," dedi Gunn.
Ferguson başını salladı. "Durumu kavradınız, yarbay Sun-gari'de gözlerin görmediği bazı şeyler var ve bu şey büyük olasılıkla sualtında."
Başkan hafifçe gülümseyerek Sandecker'e baktı. "NU-MA'dan başka hiçbir örgütün sualtı incelemesi yapacak beyni ve teknolojisi yok."
Sandecker de gözlerini Başkan'a dikti. "Shang'ın göçmen kaçakçılığıyla ne ilgisi olduğunu söylemediniz."
"İstihbarat kaynaklarımıza göre, Shang Batı yarımküreye getirilen göçmenlerin yüzde ellisinden sorumlu ve bu rakam hızla büyüyor."
"Yani Shang'ı durdurursanız yılanın başını kesmiş olacaksınız."
Başkan yavaşça başını salladı. "Teorimiz hemen hemen böyle."
"İncelememizi istediğiniz iki noktadan söz etmiştiniz."
Ferguson cevap vermek için elini kaldırdı. "İkincisi bir gemi. Shang'ın anlayamadığımız bir diğer projesi eski bir transatlantik satın alması, adı S.S. United States."
"United States otuz yıldır hizmet dışıydı. Norfolk, Virginia'ya götürülmüştü," dedi Gunn.
Monroe başını salladı. "On yıl önce, gemiyi tamir ettirip yüzer üniversite olarak hizmete sokacağını ilan eden bir Türk milyonere satılmıştı."

"Pratik değil," dedi Sandecker. "Ne kadar tamir edilirse edilsin bugünün standartlarına göre çok büyük ve işletilmesiyle bakımı çok pahalı."
"Bir aldatmaca." Monroe ilk kez sırıtıyordu. "Bu zengin Türkün dostumuz Qin Shang olduğu ortaya çıktı. United States, Norfolk'tan Akdeniz'e indirildi, İstanbul'u geçip Karadeniz'e Sivastopol limanına götürüldü. Çinlilerin o büyüklükte bir gemiyi alacak havuzları yok. Shang teknenin modern bir gemi haline getirilmesi için Rusları çalıştırdı."
"Bunun bir anlamı yok. Bu çok riskli ve bunu bilmesi lazım."
"Eğer Shang, United States'i yasadışı yabancılan taşımada kullanıyorsa çok anlamı var," dedi Ferguson. "CIA aynca Çin Halk Cumhuriyetinin Shang'a destek verdiğini de düşünüyor. Çinlilerin küçük bir donanması var. Tayvan'ı işgal etmeyi ciddi olarak düşünürlerse, asker nakledecek araca ihtiyaçları olacak. United States ağır silahlar ve donanım dahil bütün bir bölüğü nakledebilir.".
"Kötü tehditlerin acil önlemler gerektirdiğini anlıyorum." Sandecker duraklayarak parmakuçlarıyla şakaklarını ovuşturdu. "NUMA kaynakları emrinizdedir. Elimizden geleni yapacağız."
Başkan bunu bekliyormuş gibi başını salladı. "Teşekkürler, amiral. Eminim Bay Monroe ve Amiral Ferguson minnettarlığımızı bildirmede bana katılıyorlar."
Gunn'ın düşünceleri önlerindeki işle meşgul olmaya başlamıştı bile. "Shang'ın organizasyonuna bize bilgi verecek ajanlarınızı yerleştirirseniz çok işe yarardı."
Monroe çaresizlik ifade eden bir el hareketi yaptı. "Shang'ın güvenliği son derece sıkı. Girilmesi imkânsız bir halka oluşturmak üzere eski KGB ajanlarını görevlendirdi. CIA bile içeri sızamadı henüz. Bilgisayarlı personel tarama ve araştırma sistemi var. Shang'ın kendi idari halkasında sürekli gözaltında olmayan kimse yok."
"Bugüne kadar," diye ekledi Harper. "Shang'ın organizasyonuna girmeye çalışan iki ajanımızı kaybettik. Yalnızca bir aja-

nımız göçmen kılığına girip Shang'ın kaçakçı gemisine girmeyi başardı. Böylesi bir başarısızlığı kabul etmek güç, ama bunlar acı gerçekler."
"Ajanınız kadın mı?" diye sordu Sandecker.
"Zengin bir Çinli aileden geliyor. En iyi ajanımız."

"Kaçakçıların ajanınızı nerede karaya çıkaracakları konusunda bir fikriniz var mı?" diye sordu Gunn.
Harper başını salladı. "Onunla bağlantıda değiliz. Onu ve diğerlerini San Francisco'dan Anchorage'a kadar herhangi bir yerde bırakabilirler."
"Onu da diğer ajanlar gibi yakalamadıklarını nereden biliyorsunuz?"
Harper'in gözleri uzunca bir süre belirli bir noktaya takılı kaldı. Sonunda acı bir sesle gerçeği kabul etti. "Bilmiyoruz. Bütün yapabildiğimiz batı kıyısı bölge ofislerimizden biriyle bağlantı kurana kadar bekleyip ümit etmek."
"Ya ondan bir daha haber alamazsanız?"
Harper masanın parlak yüzeyine baktı. "O zaman ailesine başsağlığı mesajı gönderip onun izlerini takip etmesi için başkasını görevlendireceğim."
Toplantı sona erdiğinde saat sabaha karşı dört olmuştu. Sandecker ve Gunn Başkan'ın gizli karargâhından çıkarılıp tünel yoluyla Beyaz Saray'a getirildi. Limuzinle evlerine dönerlerken derin düşüncelere dalmışlardı. Sonunda Sandecker sessizliği bozdu.
"NUMA'nın onlara yardım etmesini istediklerine göre çaresiz durumda olmalılar."
"Eğer Başkan'ın yerinde olsaydım Donanma'yı, New York Borsası'nı, hatta gerekiyorsa izci kulübünü bile çağırırdım," dedi Gunn.
"Saçma," diye homurdandı Sandecker. "Beyaz Saray'daki kaynaklarım, Başkan'ın Oklahoma valisi olduğundan beri Qin Shang'la flört ettiğini söylüyorlar."
Gunn ona baktı. "Ama Başkan dedi ki..."

"Ne dediğini biliyorum. Ama kastettiği şey farklıydı. Şüphesiz göçmen akışının durmasını istiyor, ama Beijing'i kızdıracak bir şey yapmak istemiyor. Qin Shang, Başkan'ın kampanyasına, Asya'dan fon sağlayan kişi. Çin hükümetinden milyonlarca dolar Hong Kong ve Qin Shang Denizcilik yoluyla Wallace'in kampanya fonlanna akıyor. Bu nedenle Wallace kafa kafaya savaşa razı olmuyor. Onun yönetimi Çin lehine çalışan adamlarla dolu. Bu adam ruhunu Amerikan vatandaşlarının zararına satmış."
"O halde biz Qin Shang'ı çivilersek ne elde etmeyi umuyor?"
"Bu mümkün olmayacak," dedi Sandecker acı bir sesle. "Qin Shang yasadışı faaliyetleri nedeniyle asla tutuklanmayacak, en azından Amerika'da."
"O halde sanırım senin planın, bir sonuç elde etmeden araştırmayı gittiği kadar devam ettirmek."
Sandecker başını salladı. "Golf Körfezi'nde çalışan araştırma gemimiz var mı?"
"Marine Denizen yar. Ekip Yucatan da yok olan mercan ka-yalan üzerinde araştırma yapıyor."
"Uzun süredir NUMA için çalışıyor," dedi Sandecker gemiyi gözlerinin önünde canlandırarak.
"Filomuzdaki en eski gemi," dedi Gunn. "Bu onun son yolculuğu. Norfolk limanına döndükten sonra Lampack Oşinografi Üniversitesi'ne bağışlayacağız onu."
"Üniversite bir süre beklemek zorunda kalacak. Eski bir deniz araştırma gemisi biyolog tayfasıyla Shang'ın limanını incelemek için mükemmel bir kamuflaj olacak."
"Araştırmayı sürdürmesi için kimi düşünüyorsun?"
Sandecker, Gunn'a döndü. "Özel projeler müdürümüzü tabii ki, başka kimi sanıyorsun?"
Gunn tereddüt etti. "Dirk'ten çok fazla şey istemek olmaz mı bu?"
"Daha iyi birisini düşünebiliyor musun?"

"Hayır, ama son projede epey zarar gördü. Birkaç gün önce kendisini gördüğümde ölümün kıyısından geçmiş gibiydi. Biraz zamana ihtiyacı var."
"Pitt çabuk iyileşir," dedi Sandecker emin bir şekilde. "İhtiyacı olan tek şey mücadeleye davet edilmesi. Onu bulup hemen benimle bağlantı kurmasını söyle."
"Onu nerede bulacağımı bilmiyorum," dedi Gunn düşünceli bir tavırla. "Ona bir ay izin verince nerede olacağını söylemeden gitti."

"Washington'da. Orion Gölü'nde eski oyunlarından birinin peşinde."
Gunn şüpheyle amirale baktı. "Bunu nereden biliyorsun?"
"Hiram Yaeger ona bir kamyon dolusu sualtı aleti gönderdi," dedi Sandecker gözleri tilki gibi parlayarak. "Hiram bunu gizlice yaptı, ama her şey nedense benim ofisime geliyor."
"NUMA'da bilmediğin pek bir şey yok."
"Çözemediğim tek esrar ben kaybolduğunu görmeden Al Giordino'nun benim pahalı Nikaragu purolarımı nasıl içtiği."
"İkinizin de aynı kaynağa sahip olması hiç aklına gelmedi mi?"
"İmkânsız," dedi Sandecker. "Benim purolarım Managua' daki yakın bir arkadaşımın ailesi tarafından sarılıyor. Giordino'nun onları tanımasına olanak yok. Söz açılmışken Giordino nerede?"
"Hawai'de kumda yatıyor," diye cevap verdi Gunn. "Dirk tekrar atına binene dek tatil yapmanın en iyi zaman olduğuna karar verdi."
"Bu ikisinin arasından su sızmıyor. Birlikte bir şeyler karıştırmadıkları zaman yok gibi."
"Al'a durumu anlatmamı ve Dirk'ü getirmesi için Orıon Gö-lü'ne göndermemi ister misin?"
Sandecker başını salladı. "İyi fikir. Pitt onu dinler. Sen de destek kuvvet olarak onunla git. Dirk'ü tanıdığım kadarıyla işe dönmesi için aradığımda telefonu kapatacaktır."
"Kesinlikle haklısın amiral," dedi Gunn gülümseyerek.

6

Julia Lee'nin düşünceleri yenilgi duygusu üzerine odaklanmıştı. İşi bozduğunu düşünüyordu. Yanlış hareket yapmış, yanlış şeyler söylemişti. Zihninde bir boşluk vardı. Kaçakçıların operasyonları hakkında çok şey öğrenmişti. Ama hepsi boşu-naydı. Hayati değer taşıyan bilgileri asla gerekli yerlere ulaştıra-mayacaktı.

Yaraları yüzünden korkunç acı çekiyordu. Üstelik son derece yorgun ve açtı. Kendine güveni yüzünden zarar görmüştü. Aciz ve zavallı biri gibi davranmalıydı, özel ajan olarak eğitim gördüğü zaman kendisine öğretilen becerileri kullanarak fahişe olarak çalıştırılmaya başlamadan önce adamların ellerinden kaçabilirdi. Ama artık çok geçti. Julia fiziksel güç harcayamayacak kadar kötü yaralanmıştı. Başı dönüp dengesini kaybetmeden yapabildiği tek şey ayakta durabilmekti.

İşine olan bağlılığı yüzünden çok az yakın arkadaşı vardı. Hayatındaki erkek çıkıp gitmişti. Anne babasını bir daha görmeyeceği düşüncesiyle içini bir üzüntü kapladı. Gariptir, korku duygusu yoktu içinde. Birkaç saat içinde başına gelecekleri hiçbir şey değiştiremezdi.

Çelik gövdenin altındaki motorlann durduğunu hissetti. Az sonra demir atıldı. Indigo Star, kanun adamlannın müdahelesin-den kaçınmak için Birleşik Devletlerin bölge sınırlarına girişte demirledi.

Julia'nın saati soruşturma sırasında alınmıştı. Zaman konusunda emin olabildiği tek şey gece yarısını geçtiğiydi. Soruşturmadan sonra yük ambarına yığılmış diğer otuz ya da kırk zavallı insana baktı. Hepsi heyecanla konuşmaya başlamıştı. Sonunda Amerika'ya vardıklarını, yeni bir hayata başlamak üzere karaya çıkacaklarını düşünüyorlardı. Julia da aynı şekilde hissedebilirdi, ama bunun olmayacağını biliyordu. Gerçek acı bir şekilde yüzüne çarpılmıştı. Herhangi bir mutluluk beklentisinin ömrü çok kısa olurdu. Hepsi aldatılmıştı. Zengin ve varlıklı olanların

"Hayır, ama son projede epey zarar gördü. Birkaç gün önce kendisini gördüğümde ölümün kıyısından geçmiş gibiydi. Biraz zamana ihtiyacı var."
"Pitt çabuk iyileşir," dedi Sandecker emin bir şekilde. "İhtiyacı olan tek şey mücadeleye davet edilmesi. Onu bulup hemen benimle bağlantı kurmasını söyle."
"Onu nerede bulacağımı bilmiyorum," dedi Gunn düşünceli bir tavırla. "Ona bir ay izin verince nerede olacağını söylemeden gitti."
"Washington'da. Orion Gölü'nde eski oyunlarından birinin peşinde."

Gunn şüpheyle amirale baktı. "Bunu nereden biliyorsun?"
"Hiram Yaeger ona bir kamyon dolusu sualtı aleti gönderdi," dedi Sandecker gözleri tilki gibi parlayarak. "Hiram bunu gizlice yaptı, ama her şey nedense benim ofisime geliyor."
"NUMA'da bilmediğin pek bir şey yok."
"Çözemediğim tek esrar ben kaybolduğunu görmeden Al Giordino'nun benim pahalı Nikaragu purolarımı nasıl içtiği."
"İkinizin de aynı kaynağa sahip olması hiç aklına gelmedi mi?"
"İmkânsız," dedi Sandecker. "Benim purolarım Managua' daki yakın bir arkadaşımın ailesi tarafından sarılıyor. Giordino'nun onları tanımasına olanak yok. Söz açılmışken Giordino nerede?"
"Hawai'de kumda yatıyor," diye cevap verdi Gunn. "Dirk tekrar atına binene dek tatil yapmanın en iyi zaman olduğuna karar verdi."
"Bu ikisinin arasından su sızmıyor. Birlikte bir şeyler karıştırmadıkları zaman yok gibi."
"ACa durumu anlatmamı ve Dirk'ü getirmesi için Orıon Gö-lü'ne göndermemi ister misin?"
Sandecker başını salladı. "İyi fikir. Pitt onu dinler. Sen de destek kuvvet olarak onunla git. Dirk'ü tanıdığım kadanyla işe dönmesi için aradığımda telefonu kapatacaktır."
"Kesinlikle haklısın amiral," dedi Gunn gülümseyerek.

6

Julia Lee'nin düşünceleri yenilgi duygusu üzerine odaklanmıştı. İşi bozduğunu düşünüyordu. Yanlış hareket yapmış, yanlış şeyler söylemişti. Zihninde bir boşluk vardı. Kaçakçıların operasyonları hakkında çok şey öğrenmişti. Ama hepsi boşu-naydı. Hayati değer taşıyan bilgileri asla gerekli yerlere ulaştıra-mayacaktı.
Yaralan yüzünden korkunç acı çekiyordu. Üstelik son derece yorgun ve açtı. Kendine güveni yüzünden zarar görmüştü. Aciz ve zavallı biri gibi davranmalıydı. Özel ajan olarak eğitim gördüğü zaman kendisine öğretilen becerileri kullanarak fahişe olarak çalıştırılmaya başlamadan önce adamlann ellerinden kaçabilirdi. Ama artık çok geçti. Julia fiziksel güç harcayamayacak kadar kötü yaralanmıştı. Başı dönüp dengesini kaybetmeden yapabildiği tek şey ayakta durabilmekti.
İşine olan bağlılığı yüzünden çok az yakın arkadaşı vardı. Hayatındaki erkek çıkıp gitmişti. Anne babasını bir daha görmeyeceği düşüncesiyle içini bir üzüntü kapladı. Gariptir, korku duygusu yoktu içinde. Birkaç saat içinde başına gelecekleri htç-bir.şey değiştiremezdi.
Çelik gövdenin altındaki motorlann durduğunu hissetti. Az sonra demir atıldı. Indigo Star, kanun adamlarının müdahelesin-den kaçınmak için Birleşik Devletler'in bölge sınırlarına girişte demirledi.
Julia'nın saati soruşturma sırasında alınmıştı. Zaman konusunda emin olabildiği tek şey gece yarısını geçtiğiydi. Soruşturmadan sonra yük ambarına yığılmış diğer otuz ya da kırk zavallı insana baktı. Hepsi heyecanla konuşmaya başlamıştı. Sonunda Amerika'ya vardıklarını, yeni bir hayata başlamak üzere karaya çıkacaklarını düşünüyorlardı. Julia da aynı şekilde hissedebilirdi, ama bunun olmayacağını biliyordu. Gerçek acı bir şekilde yüzüne çarpılmıştı. Herhangi bir mutluluk beklentisinin ömrü çok kısa olurdu. Hepsi aldatılmıştı. Zengin ve varlıklı olanların

yanında bunlar zeki olanlardı. Kandırılmış ve kaçakçılar tarafından soyulmuşlardı, ama hâlâ ümitle doluydular.
Julia geleceklerinin korkunç olduğunu biliyordu. Küçük çocukları olan iki aileye üzüntülü gözlerle baktı. Kaçakçılardan ve kıyıda bekleyen suç kartellerinden kaçmaları için dua etti.
Kaçakçı tayfasının yasadışı Çinli göçmenleri, Qin Shang Denizciliğe ait olan balıkçı filosuna ait gemilere almaları iki saat sürdü. Gemide vatandaşlık belgelerini almış olan Çinliler görev yapıyordu. Yasadışı göçmenleri ana gemiden diğer küçük limanlar ve Olympic Peninsula sahili boyunca uzanan koylara

taşımadıkları zaman balıkçılık yapıyorlardı. Orada yolcuları hedeflere götürmek üzere otobüsler ve yük kamyonları bekliyordu.

Ambardan en son alınan Julia adamlardan biri tarafından sert bir şekilde güverteye çıkarıldı. Çok zor yürüdüğü için adam onu neredeyse sürükleyerek götürüyordu. Ki Wong indirme rampasının başında dikiliyordu. Görevli Julia'yı garip görünüşlü siyah bir tekneye bindirmeden önce onları durdurdu.

"Son bir kez konuşalım, Ling T'ai," dedi kısık, soğuk bir sesle. Teklifimi düşünme fırsatı bulduğuna göre belki kararını değişfrmişsindir."

"Eğer köleniz olmaya karar verirsem," diye mırıldandı JuBa şiş dudakları arasından. "Ne olacak?"

Çakal gibi bir gülümsemeyle, "Benim kölem olmanı beklemiyorum. O fırsat çoktan kaçtı," dedi Wong.

"O halde benden ne istiyorsunuz?"

"İşbirliğini. Bana Indigo Star'da seninle birlikte kimlerin çalıştığını söylemeni istiyorum."

"Neden söz ettiğinizi bilmiyorum."

Wong kıza bakıp omuz silkti. Sonra ceketinin cebinden bir kâğıt çıkararak ona doğru uzattı. "Bunu oku ve senin hakkında haklı olduğumu gör."

"Sen oku," dedi son bir güçle.

Kâğıdı alıp gözlerini kısarak okumaya başladı. "Uyduyla gönderdiğiniz parmakizi ve tarif analiz edildi. Ling T'ai adındaki

kadın Göçmen Dairesi ajanı ve adı Julia Marie Lee. Onun icabına bir an önce bakmanızı tavsiye ederiz."

Julia'nın en ufak bir ümidi bile olsa artık kalmamıştı. Bilincini kaybettikten sonra parmakizini almış olmalıydılar. Ama bir grup Çinli kaçakçının kimliğini birkaç saat içinde FBI dışındaki bir kaynaktan öğrenmeleri mümkün müydü? Organizasyon kendisinin ve Göçmen Dairesi'nin düşündüğünden çok daha karmaşık ve güçlü olmalıydı. Wong'a en ufak bir tatmin duygusu verme niyetinde değildi.

"Ben Ling T'ai'yim. Başka söyleyecek bir şeyim yok." "Benim de öyle." Wong kara tekneyi işaret etti. "Hoşçakalın, Bayan Lee."

Görevli kızı kolundan tutup tekneye indirdi. Julia arkasına dönüp rampada dikilen Wong'a baktı. Lanet olası herif sırıtıyordu. Gözlerinde nefret dolu bir ifadeyle baktı adama.

"Öleceksin," dedi haşin bir sesle. "Çok yakında öleceksin." Onu öfkeden çok eğlenerek seyreden Wong, "Hayır, Bayan Lee, yakında ölecek olan sensin," dedi.

AUVun bulduğu şey yüzünden hâlâ midesi bulanan Pitt günün geri kalan kısmını teleskopla Qin Shang'ın malikânesini gözetleyerek geçirdi. Konuk evlerinde iş yapan hizmetçi ve golf oynamaya devam eden iki kişiden başka kimseyi görmemişti. Çok ilginç, diye düşündü. Ne araba, ne de yük kamyonu araziye girmişti. Güvenlik görevlileri de bir daha ortada gözükme-mişlerdi. Pitt onların gece gündüz penceresiz kulübelerde kapalı kaldıklarına inanamıyordu.

Bulduğu korkunç şeyden haberdar etmek için NUMA'yı aramamıştı. Yerel polise de haber vermemişti. Cesetlerin gölü nasıl olup da doldurduğuyla ilgili esran kendisi çözmek istiyordu. Qin Shang'ın gölü kurbanlarının cesetlerini atmak için kullandığı açıktı. Ama bu konuda bir şey yapmadan önce bazı şeyleri öğrenmesi gerekiyordu.

Daha fazla görecek bir şey olmadığına karar vererek teleskopu bir yana bıraktı. Yaeger'in gönderdiği ikinci karton kutuyu kayıkhaneye götürdü. O kadar hacimli ve ağırdı ki, elarabasını kullanmak zorunda kalmıştı. Kapağı keserek kompakt portatif elektrikli kompresörü çıkardı. Fişi başının üzerindeki prize taktı. Kompresörü ikiz dalgıç oksijen tüpünün vanasına taktı. Bir araba motorunun çalışmasından daha kısık bir ses çıktı.

Kulübesine geri dönerek tembel bir şekilde güneşin Orion Gölü'yle deniz arasındaki dağların arkasında batışını izledi. Gölün üzerine karanlık çökünce hafif bir yemek yiyerek uydu televizyonunu seyretti. Saat onda yatmak için hazırlanır gibi yapıp ışıklan söndürdü. Kulübedeki kameranın kızılötesi

ışınlarla çalışması riskini göze alarak soyundu. Dışarı çıkıp göle girdi. Soluğunu tutarak kayıkhaneye kadar yüzdü.

Su buz gibiydi, ama bunu farkedemeyecek kadar dalgındı. Vücudunu kurulayarak naylon ve polyester karışımı tek parça çamaşırını giydi. Silindirler istenen hava basıncına geldiğinde kompresör kendiliğinden kapanmıştı. Hava regülatörünü vanaya takıp kayışları kontrol etti. Koyu gri renkli lastik dalgıç elbisesini giydi. Sıra kompansator, derinlik göstergesi, hava basıncı göstergesi, pusula ve saate gelmişti. Bir kısmı sırtında, bir kısmı belinde olan entegre ağırlık sistemini kullanıyordu. Başında ma-dencilerinkine benzer lamba, ayak bileğinde bıçağı vardı.

Sonunda eski bir haydut fişekliğine benzer kayışı omzuna taktı. Basınçlı hava silahı asılıydı bu kayışta. Deliklerde garip görünüşlü yirmi mızrak vardı.

Yola çıkmak için acele ediyordu. Önünde yüzmesi gereken uzun bir mesafe, yapması ve görmesi gereken birçok şey vardı. Rıhtımın kenarına oturdu. Hava tüplerinin tahtalara çarpmasını önlemek için vücudunu garip bir kıvrıma sokarak suya girdi. Dalmadan önce giysisindeki havayı boşalttı. Kendini fiziksel olarak yormasına ve oksijen tüpündeki havayı ziyan etmesine gerek olmadığını görerek aküyle çalışan su motorunu çıkardı. Kol-lannı sıkıca tutup kendini Stingray motorun gücüne bıraktı.

Göldeki hedefi bir futbol stadyumu gibi aydınlıktı. Parlak bir ışık etraflarındaki ormanı aydınlatıyordu. Neden bu kadar aydınlatma yapıldığını merak etti. Güvenlik için çok fazlaydı. Sadece rıhtımda ışık yoktu, ama buna da gerek yoktu zaten. Maskesini başının üzerine itti. Nöbetçileri uyandırmamak için ışığını kapattı. Kameralar kızılötesi ışınlarla karanlığı taramıyorsa da, nöbetçilerden biri gece görmeye yarayan gözlüklerle gece balıkçılan-nı, avcılarını izliyor olabilirdi. Ama Satürn'ün halkalarına'bakıp hayallere dalmadığı kesindi. Pitt aşırı derecede endişeli değildi. Uzaktan görülemeyecek kadar küçük bir hedefti. Ama çeyrek mil kadar yaklaşırsa durum farklı olurdu.

Gece karanlığında bir yere gizlice sızmayla ilgili en büyük yanılgı karanlığın her şeyi örteceğiydi. Siyah giyen bir insanın gölgeler arasında kaybolacağı sanılırdı. Bu bir ölçüye kadar doğruydu. Ama gece tamamen siyah olmadığı için -her zaman yıldızların ışığı olurdu- saklanmak için en uygun renk griydi. Siyah bir nesne karanlık bir gecede gölgeli bir fonda ayırt edilebilirdi. Ama gri kanşır giderdi.

Pitt görünme ihtimalinin çok düşük olduğunu biliyordu. Sadece kendisini üç deniz mili hızla çeken motorun beyazlığı suyun karanlığını bozuyordu. Beş dakika içinde orta noktaya varmıştı. Maskesini ayarladı, başını suyun altına sokup şnorkel vasıtasıyla nefes almaya başladı. Dört dakika sonra kayıkhaneden iki yüz metre kadar uzaklıktaydı. Kara tekne hâlâ ortalarda görünmüyordu, ama yat oradaydı.

Yüzeyde daha iteri gitmeye cesaret edemezdi. Şnorkeli çıkarıp hava regülatörünün tüpünü ağzına soktu. Stingray'in boynunu eğerek derinliklere daldı. Dipten yaklaşık üç metre kadar yukarda bir sûre hareketsiz kaldıktan sonra şamandıra vazifesi görmesi için elbisesine hava doldurdu. Kulaklarındaki basıncı temizledi. Evden yansıyan ışık suyun üzerini aydınlatıyordu. Pitt aracın kendisini sıvı bir camın içine çekiyormuş gibi hissediyordu. Rıhtıma on metre kadar yaklaşınca görüş açısı arttığı için aşağıdaki mezarlıktan gözlerini kaçırdı. Allah'tan dışardan 'gö-

rünmüyordu, çünkü sudaki panltı derinliğin görünmesine engel oluyordu.

Stingray'in hızını düşürüp yavaşça yatın altına girdi. Yatın teknesi çok temizdi. Bir grup balıktan başka ilginç bir şey bulamadı. Dikkatli bir şekilde, geçen gün içinden nöbetçilerin fırladığı yüzer kulübeye yaklaştı. Yakalanırsa kaçış şansının ne olabileceğini düşünürken kalp çarpıntısı artıyordu. Bir yüzücünün saatte otuz mil yapan bir çift su motorundan kaçması imkânsızdı. Onu suyun altından takip etmeye hazırlıklı değillerse, bütün yapmaları gereken şey havası bitene kadar beklemek olurdu.

Çok dikkatli olmalıydı. Kulübenin içindeki suda yansıma olmazdı. Karanlık odada suyun üzerinde oturan birisi için derinlikleri görmek hiç zor değildi. Aralarına saklanacağı bir balık sürüsü bekledi, ama ortada hiç balık yoktu. Bu delilik, diye düşündü. Biraz aklı varsa henüz görünmemişken geri dönüp polisi arardı. Aklı başında her insanın yapacağı şey buydu.

Pitt korku hissetmiyordu, ama bir tüfekle burun buruna gelip gelmeyeceğini bilmediği için biraz tedirgindi. Ancak o insan-ların neden öldüğünü öğrenmeye kararlıydı. Bunu ya şimdi öğrenirdi ya da bir daha böyle bir şansı olmazdı. Hava tüfeğini çıkararak namlu ve mızrak yukarı gelecek şekilde tuttu. Hareketinin yukarıdan farkedilmemesi için çok yavaş hareketlerle Stingray'in motorunu kapattı, yavaşça kulübenin altına doğru yükselmeye başladı. Kabarcıkların dikkat çekmemesi için soluğunu tutarak suyun altından kulübenin içine doğru baktı. Bir metreden kısa mesafeden görünen manzara örümcek ağından bakmaya benziyordu.

İki su taşıtı dışında, içersi karanlık ve boş görünüyordu. Dalgıç ışığını takarak yüzeye çıktı. Işığı yüzer kulübenin etrafında dolaştırdı. Fiberglas su taşıtları ön taraftaki iki rıhtımın arasına yerleştirilmişti. Kulübenin kapısı bir yana çekilir çekilmez taşıtlar doğruca gölün yüzeyine çıkabiliyordu. Uzanarak yumru-ğuyla kapıya vurunca ses yankılandı. Kütükler sahteydi. Kontrplak üzerine boyanmıştı. Kendini ve donanımı rıhtımdan birinin

üzerine çekti. Hava tüplerini, ağırlık kayışını çıkardı. Stingray suda durabildiği için rıhtımın yanında bıraktı.

Tüfeğini alıp yavaşça arka kapıya yaklaştı. Tokmağı ağır ağır çevirerek kapıyı birkaç santim kadar araladı. Uzun bir rampa görünüyordu. Pitt bir hayalet gibi hareket ediyordu... ya da en azından öyle sanıyordu. Kauçuk çizmeleri içinde beton üzerinde attığı her adım ona bateri sesi gibi geliyordu. Aslında sadece fısırtıyı andırıyordu adımları. Rampa Pitf in omuzlarının ancak geçebileceği genişlikte bir geçite açılıyordu. Bacındaki lambanın aydınlattığı kadanyla geçidin sualtından kıyıya doğru uzandığını görüyordu. Geçidin kayıkhaneden evin altındaki bodruma gittiğini düşünmek mümkündü. Nöbetçilerin AUV'u gördükten sonra o kadar geç tepki vermelerinin nedenini açıklıyordu bu. Dar geçitte bir bisiklet sürmek bile mümkün olmadığından neredeyse iki yüz metre kadar koşmak zorunda kalmışlardı.

Hareketlerinin kamera tarafından izlenip izlenmediğini bilmediği için yavaşça ilerlemeye başladı. Geçit yükselip genişleyen bir başka rampada son buluyordu. Ötede iki yanında kapı olan bir koridor uzanıyordu.

Hafifçe aralık olan ilk kapıya yaklaştı. Aralıktan bakınca bir adamın yattığı alçak bir yatak gördü. Elbiselerin asılı olduğu bir dolap, birkaç çekmecesi olan bir konsol ve lamba vardı. Duvardaki bir rafta çeşitli silahlar duruyordu: bir dürbünlü tüfek, iki farklı otomatik tüfek ve çeşitli kalibrelerde dört otomatik tabanca. Pitt aslanın inine girdiğini farketti. Burası güvenlik görevlilerinin yaşadıkları yerdi.

Koridorun altındaki bir başka odadan sesler geliyordu. Yere yakın olursa görülmeyeceğini düşünerek çömeldi. İçeriye baktı. Dört Asyalı bir masanın etrafında oturmuş domino oynuyorlardı. Konuşmalarını aniayamiyordu. Mandarin lehçesi Pitt'e çok yabancıydı. Kapalı kapıların ardında Oryantal müziği çaldığını duyabiliyordu.

Oradan derhal uzaklaşmasının iyi bir fikir olduğunu düşündü. Birisinin ne zaman koridora çıkıp orada ne yaptığını soraca-

ğını kestirmek mümkün değildi. Pitt demir merdivenlere ulaşana dek yürümeye devam etti. Hâlâ ne çığlıklar, ne sirenler, ne de alarm zilleri duyulmuştu. Shang'ın adamlarının içerde olanlarla dışardakilerden daha fazla ilgili olduğunu görmekten son derece memnun oldu Pitt. Merdivenler boş olan iki sahanlıktan geçiyordu. Geniş sahanlıklarda iç duvarlar yoktu. Sanki müteahhit ve yardımcıları işi bitirmeden bırakmış izlenimi uyandırıyordu. Sonunda üst basamağa varınca bir banka kasasından gelmişe benzeyen çelik bir kapıyla karşılaştı. Kapının üzerinde yalnızca uzun bir kol vardı. Bir dakika kadar bekledi. Dikkatle ortalığı dinliyor ama hiçbir şey duymuyordu. Kolu yavaş ama

sert bir şekilde bastırdı. Dalgıç elbisesinin altından ter akıyordu. Soğuk suda yüzerek kulübesine geri dönme fikri çok cazip gelmeye başlamıştı. Ana binanın içine bir bakıp hemen geri dönmeye karar verdi.

Kapı yavaşça yerinde oynamaya başladı. Pitt birkaç dakika tereddüt ettikten sonra kapıyı çekti. İçeriyi biraz görebilecek kadar aralaması için gücünün büyük bir kısmını kullanması gerekti. Gördüğü şey bir başka kapıydı, ama bunun üzerinde çubuklar vardı. Bu eve mücevher veya değerli eşyalar almak için gelen bir hırsız çok şaşırırdı. Çünkü burası azami güvenlik önlemlerinin alındığı bir hapishaneydi.

Sadece garip bir mimari zevki olan bir adam tarafından inşa edilmiş zarif bir ev değildi. Buranın evle hiç ilgisi yoktu. Shang'ın evinin içi Alcatraz'dan gelme dev bir hücre gibiydi. Bu keşif Pitt'in kafasına bir meteor yemiş gibi hissetmesine neden olmuştu. Shang'ın sözümona müşterilerini ve iş arkadaşlarını ağırladığı bina tamamen bir aldatmacaydı. Hizmetçi, saatlerce golf oynayan adamlar, hepsi sahteydi. Aşın derecedeki güvenlik önlemlerinin nedeni dışardan girişleri önlemekten çok, içerdeki esirlerin kaçışını önlemek içindi. Bakır rengi camların arkasında beton duvarlar vardı.

Üç sıra hapishane hücresi, ortada sütunlar üzerine bir kafesin monte edilmiş olduğu kare meydana bakıyordu. Kafesin

içinde gri renkli üniformalar giymiş iki nöbetçi bir dizi video ekranım inceliyordu. Hücrelerin üst kısmındaki geçitler açık meydandan tül ağlarla ayrılmıştı. Hücre kapıları küçük bir tabak ve bir bardak suyun geçebileceği aralık dışında kapalıydı. En azılı suçluların bile bu hapisten çıkmak için bir yol bulmaları çok zordu.

Pitt'in bu kapılar ardında kaç zavallının hapis olduğunu bilmesine imkân yoktu. Ne kim olduklarını, ne de Shang'a karşı ne gibi bir suç işlediklerini bilebilirdi. Gölün dibinde bulduklarını hatırlayarak aslında mahkûmların sürgün yerine değil de ölüm yerine baktığını düşünmeye başladı.

Pitt içinden bir ürpertinin geçtiğini hissetti. Ama yüzünden terler süzülüyordu. Vaktini çok aşmıştı. Eve dönüp bir şeyler yapması gerekiyordu. Çok dikkatli bir şekilde çelik kapıyı iterek yerine oturttu. Şans işte, diye düşündü. Yalnızca içerdeki çubuklu kapı güvenlik görevlilerinin izni olmadan açıldığında alarm çalıyordu. Yukarı çıkan ayak seslerini duyduğunda aşağıya giden dördüncü basamaktaydı.

İki kişiydiler. Bahçe ve hapishaneyi videodan izleyen güvenlik görevlilerinin vardiya değişimi olmalıydı. İkisi de içeri birinin girdiğinden şüphelenmiş gibi değildi. Birbiriyle sohbet ederek yukan çıkıyorlardı. Merdivenlerden çıkarken ayağa bakmak alışkanlık olduğu için hiçbiri yukarı bakıp Pitt'i görmemişti. Tek silahları kılıflarındaki otomatik tabancalardı.

Pitt şaşırtma avantajını kullanmak istiyorsa çabuk hareket etmeliydi. Ve bunu da sonuna kadar yaptı. Merdivenlerden çılgın gibi inerek öndeki adama bütün gücüyle çarptı. Adam daha ne olduğunu anlamadan arkadaşının üzerine devrildi.

Korkmuş ve ürkmüş tutuklulara alışık olan iki Çinli nöbetçi kendilerine saldıran bu kauçuk giysi içindeki iriyarı çılgın adam karşısında şok geçirmişlerdi. Beklemedikleri bir şeyle karşılaşan adamlar sendeleyerek arkaüstü düştüler. Biri diğerinin üzerindeydi. Pitt ikisini birlikte ikinci sahanlığa savurunca trabzana çarptılar. Alttaki adam başını yere çarparak hemen bayıldı. Diğeri tabancasına davrandı.

Pitt onu öldürebilirdi. Kafalarına mızrak atarak ikisini de öldürebilirdi. Ama silahının kabzasıyla başına vurmayı tercih etti. Onun yerinde olsalardı kafasını uçurmaya tereddüt etmeyeceklerinden emindi.

Adamları boş olan ikinci kata taşıyarak gerideki gölgede kalan duvara dayadı. Üniformalarını çıkararak parçaladı. Ellerini ve bacaklarını bağladı, ağızlannı tıkadı. Eğer gerçekten tahmin ettiği gibi vardiya değişimi için yukarı çıkıyorlarsa diğerleri beş, en fazla on dakika içinde onları aramaya başlarlardı. Adamlar bulunduktan sonra içeri birisinin girdiği haberi Shang'a gidince ortalık karışacaktı. Güvenlik önlemlerinin bilinmeyen bir güç tarafından

ihlal edildiği öğrenilince olacakları tahmin etmek imkânsızdı. Eğer bütün tanıkların ve izlerin ortadan kaldırılmasına karar verilirse, Pitt hücrede olanların başına gelecekleri düşünmek bile istemiyordu.

Don Juan'ın kadınların yatak odalarına sızdığı incelikle nöbetçilerin yaşadığı karargâhın koridorundan geçti. Görülmeme şansı hâlâ devam ediyordu. Kayıkhaneye giden geçide vardı. Giysisinin omuzlarını zedelememek için elinden gelen çabayı göstererek ilerledi. Çinlilerin ölümcül silahlarla kendisini takip etmelerini istemediği için su taşıtlarının motorlarını bozmayı düşündü, ama sonra vakit kaybetmemek için bu fikirden vazgeçti. AUV'u gün ışığında bulamadıklarına göre kendisini gece karanlığında dokuz metre suyun altında göremezlerdi.

Dalış takımını üzerine geçirip suya daldı, rıhtımın etrafında yüzerek Stingray'i buldu. Gölün dibinde bir süre ilerledikten sonra uzaktaki bir teknenin motor ve pervane sesini duydu. Suyun havadan daha hızlı taşıdığı sese bakarak teknenin tam üzerinde olduğunu sandı. Ama nehrin gölle birleştiği yerdeydi henüz. Stingray'i yukarı yöneltti. Gölgelerin arasından çıkıp sahilin ışıklarıyla aydınlanan tekneyi gördü. Geçen gün gördüğü siyah tekneydi bu.

Tayfalardan birinin günde birkaç kilo havuç yemediği ve gece görüşü sağlaması için aşırı dozda A vitamini almadığı tak-

dirde yüzeydeki kafasını seçebilmesi olanaksızdı. Derken birden motorun sesi yavaşladı, on beş metre kadar ilersinde durdu.

Pitt tekneye aldırmadan yoluna devam edebilirdi. Sting-ray'in onu kulübeye götürmeye yetecek kadar gücü vardı henüz. Yoluna devam etmeliydi, zaten görmeyi amaçladığından çok daha fazlasını görmüştü. Tutsak bulunan insanların başına daha fazla şey gelmeden önce kanun adamları uyarılmalıydı. Üşüyordu ve yorgunluktan gücü tükenmek üzereydi. Sıcak bir ateşin önünde oturmak ve bir bardak tekila içmek için sabırsızlanıyordu. İçinden gelen sesi dinleyerek hâlâ fırsatı varken Orion Gölü'nden çekip gitmesi gerektiğini biliyordu.

Ama garip bir şey onu siyah tekneye doğru çekiyordu. Görünüşünde kötülük saçan bir şey vardı. Güvertede yürüyen kimse yoktu. Hiç ışık yanmıyordu.

Tamamen şeytanca, diye düşündü. Güvertelerinden garip, tarif edilemez bir kötülük sızıyor gibiydi. Birden ölü ruhları Styx Nehri'nde taşıyan teknenin bu olabileceği aklına geldi. Yüzeyin altına indi. Stingray'i önce aşağıya, sonra yukarıya doğru çevirerek esrarengiz teknenin altına geldi.

8

Kırk sekiz kadın, adam ve çocuk siyah teknenin kare biçimindeki kamarasına öylesine tıkılmışlardı ki, kimseye oturacak yer kalmamıştı. Birbirlerine yapışık biçimde ayakta duruyor, kötü havayı soluyorlardı. Kabinin dışındaki hava serindi. İçeriyi ısıtan şey insanların vücut ısılarıydı. Tek havalandırma, kabinin ta-vanındaki hafif aralıktı. Birkaç kişi bayılmıştı, ama vücutları yere düşmüyordu. Başları teknenin hareketine göre ileri geri sallanıyordu. Herkes garip bir şekilde sessizdi. Kaderlerini dile getirmeye cesaretleri olmadığı için Nazilerin İkinci Dünya Savaşı'nda toplama kamplarına gönderdiği insanlar gibi garip bir sessizliğe bürünmüşlerdi.

Kükreyen Deniz / F: 6

Julia tekneye çarpan dalgaların sesini dinliyor, nereye götürüldüklerini merak ediyordu. Su hareketsizdi. Okyanusun dalgaları yirmi dakika önce sona ermişti. Sessiz bir koyda veya nehirde ilerlediklerini düşünüyordu. Amerika'da bir yerlerde olduğunu biliyordu. Burası onun eviydi. Kendini bırakmayacaktı. Hâlâ zayıf ve acılar içinde de olsa bu kötü durumdan kurtulmanın bir yolunu bulacağına inanıyordu. Çok şey onun hayatta kalmasına bağlıydı. Kaçıp gemide topladığı bilgileri Göçmen Daire-si'ne ulaştırdığı takdirde, binlerce yasadışı göçmenin ölümüne veya acı çekmesine engel olacaktı.

Hapishanenin üzerindeki dümen köşkünde iki adam ellerindeki ipi kısa parçalar halinde kesiyorlardı. Kaptan bu sırada dümen köşkünde dikilmiş, Orion

Nehri'nde karanlığın içinde yolunu bulmaya çalışıyordu. Tek aydınlık yıldızlardan gelen ışık olduğu için gözlerini radardan bir saniye olsun ayırmıyordu. On dakika kadar sonra adamlara nehirden göle girdiklerini bildirdi. Kara tekne Shang'ın evinden yayılan parlak ışığın altına gelince dümenci telefonu alarak Çince bir şeyler söyledi. Telefonu yerine koyar koymaz evdeki ve etrafındaki ışıklar söndü. Göl artık zifiri karanlığa bürünmüştü. Şamandıradaki küçük kırmızı ışıkla yolunu bulan dümenci büyük bir ustalıkla Shang'ın muhteşem yatının yanından geçti, rıhtımın diğer tarafına girdi. İki adam atlayarak palamarları rıhtımdaki babalara geçirdiler. Tekne durmuştu.

Kalabalık kabinin dışında üç dört dakika hiç ses olmadı. Julia ve diğerlerinin kafalarında sorular, endişeler kaynıyordu. Korkunç yolculuk yüzünden doğru dürüst düşünemiyorlardı. Kabinin arka tarafındaki kapı açıldı. Dağlardan süzülüp içeri giren rüzgâr bir mucize gibiydi. Başlangıçta bütün görebildikleri karanlıktı. Adamlardan biri kapıya yaklaştı.

"Adınızı duyduğunuz zaman nhtıma çıkın," diye talimat verdi.

Başlangıçta ortada veya arkada olanların yollarını açıp ön tarafa ulaşmaları zor olmuştu. Ama dışarı çıkan insan sayısı art-

tıkça içerdekiler rahat bir nefes alma fırsatı buluyorlardı. Tekneden çıkanların çoğu yolculuğun parasını ödeyemeyen fakir göçmenlerdi. Hayatlarını bilmeden kaçakçılara teslim etmişler, onlar tarafından Birleşik Devletlerde kurulu olan suç örgütlerine satılmışlardı.

Kısa bir süre sonra kabinde Julia, bir anne, baba, iki çocukları, sekiz yaşlı adam ve kadın kalmıştı. Bunlar verecek daha fazla parası olmayanlar ve ağır bir işde çalışamayacak kadar zayıf olanlar, diye düşündü Julia. Kendisi de dahil olmak üzere karaya çıkamayacak olanlardı.

En korkunç körkulannı doğrularcasına kapı üzerlerine kapandı. Motorlar tekrar çalışmaya başladı. Tekne kısa bir süre ilerledikten sonra yeniden durdu. Kapılar açıldı, dört adam içeri girdi. Bir şey söylemeden herkesin ellerini ve ayaklarını bağlamaya başladılar. Ağızlarını bantlayıp ayaklanna ağırlıklar astılar. Anneyle baba çocuklarını savunmak için hafif bir direnç göstermeye çalıştılar ama hemen bastırıldılar.

Buraya kadardı. Boğularak öleceklerdi. Julia'nın zihni son sürat kaçış yollan aramaya başladı. Kapıya doğru atıldı. Güverteye çıkıp kendini suya atmak ve en yakın kıyıya yüzmek amacındaydı. Bu teşebbüsü daha kapıya varamadan engellendi. Bir gün önce yediği dayaktan hâlâ bitkin olduğu için koşmak yerine sendeliyordu. Adamlardan biri ayaklannı yerden kesip düşürdü. Yumruklayarak, tırmalayarak, ısırarak ayaklarıyla ellerini bağlamaya çalışan adamlara karşı koymaya çalıştı. Derken ağzı da bantlanmış, ayaklarına ağırlık asılmıştı.

Dehşete kapılmış bir şekilde teknenin altındaki kapağın açılıp bir adamın suya atılmasını seyretti.

Pitt, Stingray'in hız düğmesinden çekti elini. Teknenin üç metre kadar altındaydı. Suyun yüzeyine çıkıp teknenin altım incelemeyi planlarken üstünde bir ışık yandı. Suda art arda güçlü sıçrama sesleri duyuluyordu.

Üzerine insan yağarken, Tann aşkına neler oluyor, diye düşündü. Gördüklerine inanamıyordu. Yine de tepki verme zama-

nı yeterince kısa olmuştu. Seri hareketlerle Stingray*! kapattı. Başındaki lambayı açıp bıçağını çıkardı. Aşağıya inen bedenleri tutarak elleriyle ayaklarındaki ipleri çözüp ağırlıkları kesti. İpler kesildikten sonra rahatlayan vücutlan yüzeye itip diğerlerine doğru koşuyordu. Çılgın gibi uğraşıyor, kimsenin onu aşıp gölün derinliklerine inmemesini diliyordu. Kurbanların ölü olup olmadıklarını bilmemesine rağmen çabalamaya devam etti. Sonra on yaşından büyük olmayan bir kızı yakaladığında kendisine bakan korku dolu gözleri görerek hayatta olduklarını anladı. Çinliye benzeyen kızı yüzeye doğru iterken yüzebilmesini diliyordu.

Başlangıçta kurbanlann düşüşüne göre yavaş hareket ediyordu, ama kısa sürede eşit hale gelmişlerdi. Dört yaşlarındaki küçük çocuğu kurtarırken içini büyük bir öfke kaplamıştı. Böylesi bir caniliği yapabilenlere içinden küfrediyordu.

Riske girmek istemeyerek yukan çıkıp Stingray'i buldu, çocuğun kollannı ve bacaklarını ona sardı. Lambasını kapatıp tekneye baktı. Adamların kurbanların yüzeye çıktıklarını görüp görmediklerini merak ediyordu. Tekne sessiz görünüyordu. Herhangi bir alarm durumu yoktu. Tekrar dibe dalarak lambasını yaktı. Tekneden atılan son kişiyi gördü. Altı metre kadar düştükten sonra ona yetişti. Bu genç bir kadındı.

Kendi sırası gelmeden önce Julia derin derin soluyor, ciğerlerindeki havayı tazeliyordu. Adamlardan biri onu tekmeleyerek aşağı attığında soluğunu tuttu. Çılgın gibi iplerden kurtulmaya çalıştı. Karanlığa gömüldükçe kulaklarındaki basıncı azaltmak için burnundan hava vermeye çalışıyordu. Bir, belki iki dakika sonra havası bitecek ve acı içinde ölecekti.

Birden bir çift kol belini sardı. Demir ağırlığın ayaklarından kurtulduğunu hissetti. Derken kolları serbest kaldı. Bir el kolundan tutup yukarıya doğru çekmeye başladı. Baş» suyun yüzeyine çıkınca aynı eller ağzındaki bandı çekip alırken yüzünü buruşturdu. İlk gördüğü şey başından ışık yayılan maskeli bir hayaletti.

"Beni anlıyor musun?" diye İngilizce olarak sordu ses.
"Anlıyorum," diyebildi yutkunarak.
İyi yüzer misin?"
Sadece başını sallayabildi.

"Güzel. Elinden geldiğince bu insanları kurtarmama yardım edip biraraya toplamaya çalış. Işığımı takip etmelerini söyle. Kıyı boyundaki sığ sulara götüreceğim sizi."

Pitt kızdan ayrılarak Stingray'e sıkıca sarılmış olan çocuğun yanına gitti. Çocuğu arkasına alıp kollarını kendi boynuna doladı. Hız düğmesini açarak küçük kızı aramaya başladı. Kız kaybolmak üzereyken onu buldu.

Teknedeki adamlar dümen köşküne girdiler. "Hepsi boğuldu," dedi bir tanesi kaptana. "İşimiz tamam."

Kaptan başını sallayarak yavaşça vitesi ileri itti. Pervane suya çarptı, siyah tekne rıhtıma doğru geri dönmeye başladı. Otuz metre gittikten sonra teknenin telefonu çaldı.
"Chu Deng?"
"Benim," diye cevap verdi kaptan.

"Ben Lo Han, güvenlik şefi. Neden talimatlara aldırmıyorsunuz?"

"Planı takip ettim. Bütün göçmenlerden kurtulduk. Sorun nedir?"
"Işığınız görünüyor."

Chu Deng dümenden ayrılıp tekneye baktı. "Çok baharatlı bir akşam yemeği yemişsin, Lo Han. Miden gözlerine yalan söylüyor. Bu teknede hiç ışık yok."
"O zaman doğu tarafında gördüğüm şey ne?"

Yasadışı göçmenlerin ana gemiden naklinden sorumlu olan Chu Deng kölelik işine uymayanların yok edilmesinden de sorumluydu. Tutuklu bulunan göçmenlerden sorumlu güvenlik şefinin emri altında çalışmıyordu. İkisi de acımasız olan adamlar birbirleriyle hiç geçinemezlerdi.

Lo Han oldukça iri bir adamdı. Gözleri her zaman kançana-ğı gibi olurdu. Deng onun eğitilmemiş bir köpekten biraz daha

iyi olduğunu düşünürdü. Dönüp doğu yönüne doğru baktı. Sudaki hafif ışığı o zaman farketti. "Sancak tarafının iki yüz metre açığında görüyorum. Yerel bir balıkçı olmalı."
"Riske girme. Bunu araştırmalısın," dedi Lo Han.
"Bir inceleme yapacağım."

"Eğer şüpheli bir şey görürsen, benimle derhal bağlantı kur, ışıkları tekrar yakacağım."

Chu Deng telefonu kapattı. Dümeni kırıp sancak tarafına doğru ilerlemeye başladı. Işığa doğru giderken aşağıdaki ana güvertede olan iki adamı çağırdı. "İlerleyip önümüzdeki şu ışığın ne olduğunu inceleyin."

"Ne olduğunu düşünüyorsun?" diye sordu kısa boylu olanı. Makinelisini kılıfından çıkarıyordu.

Chu Deng omuz silkti. "Muhtemelen balıkçıdır. Som balığı yakalamak için gece avlanan ilk balıkçı değil bu."
"Ya balıkçı değilse?"
Chu Deng dümenden başını çevirerek sırıttı. "O zaman diğerlerine katılmasını sağlayın."
Pitt teknenin suyun yüzeyinde kalmaya çabalayan bir grup insanın üzerine doğru geldiğini gördü. Teknenin onlan gördüğünden emindi. Güverteden Çince yükselen sesleri duyabiliyordu. Gölde yüzen birinden söz ettiklerine şüphe yoktu. Dalgıç ışığının dikkatlerini çektiğini anlaması için dâhi olması gerekmiyordu. Ama, ışık yanık olmazsa kurtardığı bütün o insanlar farklı yönlere dağılıp kaybolacaklardı.
Korkmuş çocuğu omuzlarında tutarak Stingray'i susturdu. Küçük kızı, yaşlı bir adamla kadına yardım eden genç kadına verdi. Şimdi iki eli de boştu. Lambayı söndürdü. Arkasına dönerek üzerlerine yaklaşan tekneye baktı. Üç metre uzaklarındaydı. İki kişinin kabinden aşağıdaki güverteye indiklerini görebiliyordu. Bir tanesi öne doğru eğilince Pitt'i görerek işaret etti.
Diğer adam feneriyle onu aydınlatamadan Pitt'in tüfeğinden çıkan mızrak havada tıslayarak adamın şakağına girdi. Arkadaşı ne olduğunu anlayamadan boğazına saplanan mızrakla

cansız yere düştü. Pitt hiç tereddüt veya acıma duymamıştı. Bu adamlar sayısız insanı öldürmüşlerdi. Bir uyarıyı yada kendilerini savurma fırsatı verilmesini hak etmiyorlardı.
Pitt silahını yeniden doldurarak yavaşça sırtüstü döndü. Küçük çocuk hâlâ kurtarıcısının boynuna sarılmış duruyordu.
Pitt teknenin hiçbir şey olmamış gibi bir daire çizerek rıhtıma doğru ilerlemesini hayretler içinde izledi. Ön güvertedeki cesetlerden habersiz olmalıydılar. Dümen köşkünün camından dümendeki adamın gölgesini gördü. Kaptan iki adamının öldürüldüğünden habersiz gibiydi. Pitt sadece adamın o sırada başka bir şeye dikkat etmekte olduğunu düşünebildi.
Cesetler bulunur bulunmaz teknenin geri döneceğinden şüphesi yoktu. Belki dört, belki de beş dakika kazanmıştı. Daha fazla değil. Karanlıkta uzaklaşan tekneye baktı. Rıhtıma kadar olan mesafenin yarısını almışken tekne birden bordaya doğru dönüp geri geri gitmeye başladı.
Hiç ışığı olmaması Pitt'i şaşırtıyordu. Birden hapishanedeki ışıklar yandı. Teknenin gölde neden olduğu dalgaları aydınlattı.
Suda yüzen ördekler gibi avlanmaları yeterince kötüydü. Kıyıya vardıktan sonraysa ardında saklanacak bir şey bulamadan yakalanmak biraz daha kötüydü. Birden Stingray sığ sulara ulaştı. Suda ayakta durabiliyordu. Su kalçasına kadar yükseliyordu. Çocuğu suya bıraktı. Diğerlerine giderek sığ yere kadar çekti onları da. Bu insanlar ya çok yaşlı ya da çok küçüktü.
Omuzlarında küçük kız olduğu halde, koluyla neredeyse ölmek üzere olan bir kadına sarılmış bir şekilde sudan çıkan genç kadına işaret etti. "Çocuğu al! Bu insanları hemen oradaki ağaçların altına götürüp yere yatmalarını sağla!"
"Sen nerede...nerede olacaksın?" diye sordu kadın endişeyle.
Pitt tekneye baktı bir kez daha. "Geri döneceğim." Kadın cevap veremeden tekrar suya daldı.
Chu Deng korkudan ölmek üzereydi. Karanlıkta iki adamının öldüğünü görmemişti. Teknenin karaya vurmasına engel ol-

maya çalışıyordu o sırada. Cesetleri bulunca paniğe kapılmıştı. Rıhtıma gidip iki adamının onun haberi olmadan öldüğünü söylemesine olanak yoktu. Patronu böyle garip bir bahaneyi kabul etmezdi. Cezalandırılacaktı, bundan emindi. Saldırganlarla karşılaşmaktan başka çaresi yoktu. Sadece bir tek kişi olabileceği aklına bile gelmiyordu. Profesyonellerce planlanmış bir operasyon olduğundan emindi. Geriye kalan iki adamını güverteye yerleştirdi; biri arkada, biri öndeydi. Lo Han'dan ışıkları yakmasını istedikten sonra karaya çıkan birkaç kişi gördü. Bunların boğulmuş olması gereken göçmenler olduğunu farkedince şaşkınlığı daha da arttı. Kaskatı kesilmişti. Nasıl kaçabilmişlerdi? Yardım

almadan bunu başarmış olmalan imkânsızdı. Eğitimli özel ajanların işi olmalıydı bu.

Eğer bu göçmenleri Amerikan yetkililerine ulaşmadan yakalayamazsa Qin Shang'ın onu da gölün dibine göndereceğinden hiç şüphesi yoktu. Gölün karşısından yansıyan ışıkta hemen hemen bir düzine adam, kadın ve çocuğun sendeleyerek, sürünerek ormandaki ağaçlara doğru ilerlediklerini gördü. Kısa geleceğini düşünüp durumu değerlendirmeden tekneyi kıyı boyunca uzanan sığ sulara sürdü.

"İşte oradalar!" diye aşağıdaki adamlarına bağırdı. "Ağaçlara ulaşmadan vurun onlan!"

Sanki ağır çekim bir film izliyor gibiydi. Adamları silahlarını çekmiş beklerken teknenin ön tarafında kâbuslarda görülen korkunç yaratıklara benzer bir şekil belirdi. Adamlardan biri kaskatı kesilip silahını düşürdü. Yaratığın omuzlarına yapıştı. Birkaç saniye içinde gözüne saplanan mızrakla hayatını kaybetti. Chu Deng dehşet içinde adamının karanlık sulara gömülüşünü izliyordu.

Siyah tekne üzerinden geçmek üzereyken Pitt, Stingray'le sudan fırladı. Zamanlamadan çok şansın yardımıyla aracı bırakıp bir koluyla ön güvertenin kenarına tutundu. Hızla hareket eden tekne bedenini öyle garip bir açıyla bükmüştü ki, kolunun

koptuğunu sandı. Ama yerli yerindeydi. Kıyıya çıkan insanlara makineli tüfeği doğrultan adamı tetiği çekemeden vurdu.

Pitt teknenin ön tarafından atlayıp sırtüstü yüzerken teknenin karaya vurmasına dokuz metre kadar kalmıştı. Pitt silahını doldurduktan sonra teknenin ardından güçlü kulaçlar atmaya başladı. Tekne karaya vururken ön tarafı parçalandı, çelik bir duvara çarpmış gibi hemen durdu. Motorlar birkaç dakika daha çalıştı, sonra sustu. Çarpışmanın etkisiyle diğer adam ön platforma fırlayıp öyle büyük bir hızla kabine çarpmıştı ki, boynu tanımıştı.

Pitt hava tüplerini taşıyan kayışları çözerek ağırlık kemerini çıkardı. Arka platforma çıktı. Dümen köşkünde kimse yoktu. Merdivenden tırmanıp oradaki kapıya bir tekme savurdu.

Güvertede kollarını göğsünde kavuşturmuş bir adam yatıyordu. Çarpışmanın etkisiyle kaburgalannın kırıldığını düşündü Pitt. Yaralı olsun olmasın bu adam bir katildi. Riske giremezdi. Bu tür bir adamla bunu yapamazdı. Tam tüfeğini doğrulttuğu sırada adam göğsündeki ellerinin arasında sakladığı .32 kalibrelik silahını çıkardı. Otomatik tabanca ve tüfeğin sesi aynı anda duyuldu. Kurşun Pitt'in kalçasında küçük bir delik açarken mızrak Chu Deng'in alnına girmişti.

Pitt yarasının ciddi olduğunu düşünmüyordu. Ufak bir kanama vardı, ama hareketlerine engel olmuyordu. Dümen köşkünden uzaklaştı, merdivenden inerek alt güverteye geçti. Oradan da kıyıya atladı. Korkmuş göçmenler ağaçların altında toplanmışlardı.

"İngilizce konuşan bayan nerede?" diye sordu soluk soluğa.
"Buradayım," diye cevap verdi Julia. Ayağa kalkarak Pitt'in yanına geldi.
"Kaç kişiyi kaybettim?" diye sordu Pitt cevaptan korkarak.
"Kaba bir tahminle üç kişi kayıp."

"Lanet olsun!" diye düşkırıklığı içinde mırıldandı Pitt. "Hepsini kurtardığımı sanıyordum."

"Sen kurtardın," dedi Julia. "Karaya yüzerken dayanamadılar."
"Üzgünüm."
"Olmayın. Birimizi kurtarmanız bile bir mucize sayılır."
"Yürüyebilirler mi?"
"Sanırım."

"Yüzünüz göle dönükken sol tarafı takip edin," diye talimat verdi Pitt "Birkaç yüz metre sonra bir kulübeye varacaksınız. Herkesi ormanda sakla. Ama sakın içeri girmeyin. Tekrar ediyorum, içeri girmeyin. Elimden geldiğince çabuk* ben de oraya geleceğim."
"Nereye gidiyorsunuz?"

"Atlatılmaktan hoşlanmayan insanlarla uğraşıyoruz. Teknelerine ne olduğunu merak edecekler ve on dakika içinde gölün etrafını taramaya başlayacaklar. Ben dikkatlerini dağıtacağım biraz. Çektiğiniz acılardan sorumlu olanlara bir geri ödeme olarak değerlendirebilirsin bunu."

Hava çok karanlık olduğu için kızın yüzündeki endişeli ifa* deyi görmemişti. "Lütfen dikkatli olun Bay..?"

"Pitt, adım Dirk Pitt."

"Ben de Julia Lee."

Pitt bir şey söylemek için hazırlandı, ama sonra vazgeçip tekneye doğru hızla yüzmeye başladı. Tam dümen köşküne girdiği sırada telefon çaldı. Karanlıkta ahizeyi bulup kaldırdı. Birisi hattın diğer ucunda Çince bir şeyler söylüyordu. Ses kesildiğinde Pitt anlaşılmaz bir şeyler söyledi ve hattı kapatıp telefonu tezgâhın üzerine koydu. Başındaki dalgıç ışığını kullanarak teknenin kontağını ve kontrol kolunu buldu. Kontağı açtı, motor çalışana dek kontrol kolunu ileri geri itti.

Teknenin başı çamura gömülmüştü. Pitt kontrol kolunu geri çekerek dümeni kırdı, tekneyi çamurdan kurtarmak için ileri geri yapmaya çalıştı. Dakikada ancak bir iki santim kadar kıpırdaması Pitt'e sıkıntı veriyordu. Sonunda tekne çamurdan kurtuldu, derin sulara doğru ilerlemeye başladı. Pitt teknenin yönünü rıhtıma ve Shang'ın zarif yatına doğru çevirdi.

Dalgıç bıçağını dümenin parmaklıktan arasına sıkıştırdı. Hızı yavaşlatıp dümen köşkünden çıktı. Merdivenlerden inerek sancak yönündeki makine dairesine girdi. Çok güzel bir bomba yapmak için vakti yoktu. Bu yüzden yakıt tankının kapağını çıkardı. Makineleri temizlemek için kullanılmış birkaç yağlı bez bulup birbirine ekledi. Ucunu tankın içine soktu, geriye kalanı yere serdi. Sonra halka haline getirerek bezden bir baraj oluşturdu, içine mazot doldurdu. Yaptığı şey pek hoşuna gitmemişti, ama bu durumda daha iyisini yapamazdı. Dümen köşküne geri dönerek orada bir yerlerde olduğundan emin olduğu şeyi bulmak için dolapları karıştırmaya başladı. Acil durumda kullanmak üzere saklanan işaret fişeğini bulup yanına tezgâhın üzerine koydu. Sonra bıçağını alıp dümeni tuttu. Yat ve rıhtım birkaç yüz metre ilerdeydi şimdi.

Su çatlaklardan, deliklerden hızla içeri doluyordu. Yat gittikçe büyürken dümen Pitt'in elleri altında titriyordu.

Aradaki mesafe kısalınca dümen köşkünden fırlayıp çıktı. Kıç tarafındaki platforma gitti. İşaret fişeğini makine dairesinin açık kapısından görünen beze doğrulttu. Tetiği çekti. Hedefi tutturmuştu. Hemen suya atladı. Suya büyük bir hızla çarptığı için kompensatörü bedeninden ayrılmıştı.

Dört saniye sonra tekne yata çarpınca korkunç bir patlama oldu. Karanlık gece alev ve teknelerden kopan parçalarla dolmuştu. Gaz odası görevi yapan siyah tekne paramparça olmuştu. Ondan geriye kalan tek şey mazot sızıntısıydı. Yatın kapıları ve güverteleri derhal alevler içinde kalmıştı. Pitt alevlerin bu kadar çabuk yayılmasına şaşırmıştı. Rıhtımın gerisindeki yüzer kulübeye doğru yüzdü. Yat yavaş, hem de çok yavaş bir şekilde karanlık sulara gömüldü. Radar anteninin yansı suyun üzerinde kalmıştı.

Güvenlik görevlilerinin tepki zamanı, Pitt'in daha önceden tahmin ettiği gibi oldukça geçti. Onlar motosikletlerinin üzerinde hızla rıhtıma doğru yaklaşırken Pitt yüzer kulübeye ulaşmıştı. Rıhtım da alevler içindeydi. Bir saat içinde ikinci kez olarak ku-

lübenin içinde yüzeye çıktı. Ayak sesleri geçitte duyulabilirdi. Kapıyı çarparak kapattı, ama üzerinde kilit bulamayınca dalgıç bıçağını çerçeveyle kapı arasına geçirip sıkıca kapattı.

En yakındaki motorun üzerine atlayıp çalıştırdı. Az sonra motorla birlikte ileri fırladı. Birlikte zayıf kapıya çarparak parçalara ayırdılar. Gölün üzerinde hızla ilerlemeye başladı. Soğuk, ıslak, yorgun ve kalçasındaki yara yüzünden kan kaybediyor olmasına rağmen kendini piyango kazanmış gibi hissediyordu. Ama sadece kulübesinin yanındaki rıhtıma gelene kadar sürdü bu sevinç.

Sonra gerçeğe döndü. Daha da kötü şeylerin olacağını biliyordu.

9

Lo Han şaşkınlık içinde monitöre bakıyordu. Siyah tekne geniş bir dönüş yaparak güzelim yata orta yerinden çarpmıştı. Patlama sonucunda güvenlik aracı da zarar görmüş, gözlem sistemi bir süre devredışı kalmıştı. Lo Han dışarı fırlayarak felaketi kendi gözleriyle görmek istedi.

Karşılığı çok kötü olacak, diye düşündü. Yat bir buhar bulutu içinde gölün içinde gözden kayboluyordu. Qin Shang kolay unutan bir insan değildi. Dört yatından birinin tahrip edildiğini duymaktan hiç memnun olmayacaktı. Lo Han şimdiden aptal Chu Deng'i suçlayacak yollar arıyordu.

Chu Deng'den esrarengiz ışığı kontrol etmesini istedikten sonra siyah tekneyle haberleşme imkânı olmamıştı. Adamların sarhoş olup kendilerinden geçtiklerini düşünmüştü. Başka ne gibi bir açıklama olabilirdi ki? Bilinçli olarak intihara teşebbüs etmenin başka ne gibi bir nedeni bulunabilirdi ki? Aklından geçecek son şey bu işde bir yabancının parmağı olmasıydı.

Adamlarından ikisi koşarak yanına geldi. Lo Han onların göldeki nöbetçiler olduğunu farketti.

"Lo Han," diyebildi adamlardan biri. Birkaç yüz metre koştuğu için nefes nefeseydi.

Lo Han öfkeyle baktı onlara. "Neden sudaki diğer adamlarla birlikte değilsiniz?"

"Onlara yetişemedik," diye açıkladı Wang Hui. "Kapı kilitliydi. Biz açamadan kulübe yanmaya başlayınca tünele geri kaçmak zorunda kaldık, yoksa canlı canlı yanacaktık."

"Kapı kilitliydi ha!" diye kükredi. "İmkânsız. Ben kapıya kilit takılmamasını emretmiştim."

"Yemin ederiz," dedi Li San. "Kapı içerden kilitliydi."

"Belki patlama yüzünden sıkışmıştır," dedi Wang Hui.

"Saçma..." Lo Han'ın sözleri telsizden gelen bir sesle kesildi. "Evet, ne var?" diye parladı.

Yardımcısı Kung Chong konuşuyordu. "Hücre vardiyasını almada geciken iki adam..."

"Evet, ne olmuş onlara?"

"Binanın ikinci katında bağlanmış ve dövülmüş olarak bulundular."

"Bağlanmış ve dövülmüş mü?" dedi Lo Han. "Bir yanlışlık olmasın?"

"Bir profesyonelin işine benziyor," dedi Kung Chong ifadesiz bir sesle. "Güvenliğimizin ihlal edildiğini mi söylüyorsun?"

"Öyle görünüyor."

"Arazinin derhal taranmasını sağla," dedi Lo Han.

"Bu emri verdim zaten."

Lo Han telsizi cebine koydu. Hâlâ baştan başa yanmakta olan rıhtıma baktı. Hapishane binasında saldırıya uğrayan adamlarla teknenin yata çarpması arasında bir bağlantı olmalıydı. Pitt'in göçmenleri kaçırdığından hâlâ habersiz olan Lo Han, Amerikalıların gizli bir ekibi Shang'ın operasyonlarını bozmak için gönderdiğine inanamıyordu. Durumu değerlendirince bu düşüncenin gerçekçi olmadığına karar verdi. Bu durumda Chu Deng ve tayfasının ölümlerinden sorumlu olurlardı. Ama bu FBI

veya Göçmen Dairesi'nin ajanlarından beklenen bir hareket değildi. Hayır, eğer Amerikan müfettişler Orion Gölü'nde olanlar hakkında en ufak bir şey bilselerdi, bir saldırı grubu şimdiye kadar araziyi kuşatmış olurdu. Lo Han acıyla bunun bir ekip tarafından planlanmış bir saldın olmadığını düşündü. Bir ya da en fazla iki adam tarafından yapılan bir operasyondu bu.

Ama kimin için çalışıyorlardı? Onlara kim ödeme yapıyordu? Karşı kaçakçılık gruplarından biri değildi kesinlikle ya da suç örgütlerinden biri. Onlar bölge savaşı çıkaracak kadar aptal olamazlardı. Qin Shang, Çin Halk Cumhuriyeti'nin desteğine sahipken bunu yapamazlardı.

Han'ın bakışlan yanan rıhtımdan batan gemiye yöneldi. Orada hayretten donakalarak bir gün önce tuttuğu balıkla böbürlenen ukala balıkçıyı düşündü. Göründüğü gibi olmayabilirdi. Büyük olasılıkla ne balıkçı, ne de tatilde olan basit bir işadamıydı. Ama FBI ya da Gizli Servis elemanı gibi de davranmıyor-du. Nedeni her neyse, balıkçı Lo Han'ın yüz mil içindeki tek şüphelisiydi.

En kötü ihtimal senaryosunu safdışı ettiğinden tatmin olmuş bir şekilde biraz daha rahat nefes aldı. Telsizini alıp bir isim söyledi. Kung Chong'un sesi cevap verdi.

"Araçlar şüpheli bir şey bulmuş mu?" diye sordu Lu Han.

"Yollar boş," dedi Kung Chong.

"Gölde olağandışı herhangi bir faaliyet var mı?"

"Kameralarımız kulübenin arkasındaki ağaçlarda bir hareket tespit etti, ama kulübedeki adamdan bir iz yok."

"O kulübeye bir baskın yapılmasını istiyorum. Kiminle uğraştığımızı bilmem lazım."

"Bir baskın düzenlemek biraz zaman alacak," dedi Kung Chong. f^l

"Bu arada kaçmaması için bir adam göndererek otomobilini sabote edin."

"Bir şeyler ters giderse yerel polisle karşılaşma riskine girmiş olmaz mıyız?"

"Endişelendiğim en son şey bu. Eğer içgüdülerim doğruyu söylüyorsa o adam tehlikeli ve bize iyi para veren patronumuz için bir tehdit oluşturuyor."

"Onu ortadan kaldırmamızı ister misin?"

"Sanırım bu en güvenli çözüm olur," dedi Lo Han kendi kendine başını sallayarak. "Uyanık olun. Bir hata olmamalı. Qin Shang'ın öfkesine hedef olmak pek akıllıca olmaz."

"Bay Pitt?" diye fısıldadı Julia karanlığın içinden.

"Evet." Pitt su taşıtını kulübenin yanındaki küçük körfeze bıraktı. Julia ve diğerlerine ulaşana dek ormanda ilerledi. Bir ağacın dibine çökerek dalgıç giysisini çıkarmaya başladı. "Herkes iyi mi?"

"Yaşıyorlar," diye yumuşak bir sesle cevap verdi Julia. "Ama iyi değiller. İliklerine kadar ıslandılar ve donuyorlar. Herkesin kuru elbise ve tedaviye ihtiyacı var."

Pitt kalçasındaki yaraya dokundu. "Ben yardımcı olurum."

"Neden biraz ısınıp yiyecek bulabilecekleri kulübeye giremiyorlar?"

"İyi bir fikir değil. Hemen hemen iki gündür kasabaya gitmedim ve dolabım neredeyse boş. Onları kayıkhaneye götürsek daha iyi. Bulabildiğim her yiyeceği ve battaniyeyi getireceğim."

Julia, "Mantıklı konuşmuyorsunuz," dedi donuk bir ifadeyle. "Islak bir kayıkhane yerine kulübede çok daha rahat olurlar."

İnatçı bir kadın, diye düşündü Pitt. Kendi kendine yeten biri de. "Her odada mantar gibi biten video kamera ve dinleme aletlerini söylemeyi unuttum mu? Gölün karşısındaki dostlarınız benden başkasını görmese iyi olur. Boğulduğunu sandıklan insanların televizyon seyredip tekila içtiklerini görseler bulabildikleri her silahla buraya gelirler. Vakti gelmeden onlan içeri sokmak tehlikeli olur."

"Gölün karşısından sizi mi gözetliyorlar?" diye sordu Julia şaşkınlıkla. "Orada birisi beni pek güvenilir bulmuyor."

Julia dikkatle Pitt'in yüzüne bakıyor ama karanlıkta iyi göre-miyordu. "Siz kimsiniz, Bay Pitt?"

"Ben mi? Rahatlamak için göle gelen sıradan bir vatandaşım."

"Sizin sıradanlıkla bir ilginiz yok," dedi Julia yumuşak bir sesle. "Sıradan hiç kimse sizin bugün yaptıklarınızı başaramazdı."

"Ya siz, Bayan Lee? Neden sizin gibi oldukça zeki ve mükemmel İngilizce konuşan bir kadın bir grup yasadışı göçmenle birlikte bileğinde ağırlıkla göle atılsın?"

Kız omuzlarını silkti. "Sanırım olmadığım biriymiş gibi görünmeye çalışmanın bir anlamı yok. Rozetimi gösteremem, ama Göçmen Dairesi'nin gizli ajanıyım. Bana bir telefon bulursanız müteşekkir olurum."

Pitt gerideki ağaçlara gidip cep telefonunu getirdi. "Patronlarınızı arayıp burada olanları anlatın," diye tavsiyede bulundu. "Göldeki binanın yasadışı göçmenler için hapishane olarak kullanıldığını söyleyin onlara. Ne amaçla olduğunu bilmiyorum. Göl yatağının yüzlerce, hatta belki de binlerce cesetle dolu olduğunu da söyleyin. Bunun da nedenini bilmiyorum. Güvenliğin birinci sınıf ve nöbetçilerin silahlı olduğunu belirtin. Tanıklar vurulmadan, boğulmadan ya da yanmadan önce derhal buraya gelmelerini sağlayın. Sonra onlardan Ulusal Denizcilik ve Sualtı Dairesi'den Amiral James Sandecker'i aramalarını ve özel projeler müdürünün eve dönmek istediğini ve bir taksiye ihtiyacı olduğunu söylemelerini isteyin."

Julia yıldızların soluk ışığı altında Pitt'in yüzünü inceleyerek bir şeyler okumaya çalıştı. Büyümüş gözleri soruyla doluydu. "Siz inanılmaz bir adamsınız, Bay Pitt. NUMA'nın müdürü. Bin yıl geçse de tahmin edemezdim bunu. Deniz bilimcilerini ne zamandan beri katil ve kundakçı olarak eğitiyorlar?"

"Gece yarısından beri," dedi kısaca. Arkasına dönerek kulübenin yolunu tuttu. "Ve ben bilim adamı değilim, mühendisim. Şimdi telefonunuzu açın ve acele edin. Güneş batar batmaz konuklarımız olacak."

On dakika sonra Pitt elinde küçük bir yiyecek kutusu ve on adet battaniyeyle kulübeden çıktı. Aceleyle daha pratik bir kıyafet de giymişti. Kiralık arabasının radyatörünü dağıtan bir çift susturucu kurşununu duymadı. Sadece antifrizin ön tamponun altından sızdığını gördü.

"Buradan arabayla çıkmak imkânsız artık," dedi Julia'ya.)£*-yecekleri ve battaniyeleri soğuktan titreyen Çinlilere dağıttılar.

"Ne demek istiyorsunuz?" diye sordu Julia.

"Dostlarınız radyatörümü parçaladı. Motoru ısıtmadan anayola çıkmamız olanaksız."

"Onların benim dostum olduklarını söylemekten vazgeçseniz diyorum," dedi öfkeyle.

"Sadece bir konuşma tarzı bu."

"Ben bir sorun görmüyorum. Nasıl olsa göl bir saat içinde polis ve ajanlarla kaynıyor olacak."

"Çok geç," dedi Pitt ciddi bir sesle. "Shang'ın adamları onlar gelmeden çok önce tepemize binerler. Arabamı dağıtarak bir baskın partisi hazırlamak üzere vakit kazanmaya çalışıyorlar. Ve muhtemelen biz burada otururken yolu kapatıp kulübenin etrafına ağ çekiyorlardır."

"Bu insanlann karanlıkta ormanın içinde millerce yol yürümelerini bekleyemezsiniz," dedi Julia sert bir sesle. "Daha fazlasına dayanamazlar. Onları güvenliğe kavuşturmak için başka bir yol olmalı. Bir şey düşünmek zorundasınız."

"Neden her şeyi ben yapmak zorundayım?"

"Çünkü elimizde bir siz varsınız."

Kadınsı bir mantık, diye düşündü. "Biraz romantizme ne dersiniz?"

"Romantizm mi?" Çok şaşırmıştı. "Böyle bir zamanda mı? Deli misiniz siz?'

"Tam değil," dedi Pitt doğal bir sesle. "Ama kabul etmelisin ki, gölde gezinti için harika bir gece."

Şafaktan kısa bir süre sonra Pitt'i öldürmek için geldiler. İyi zamanlanmış ve organize bir operasyonla sessiz bir şekilde ku-

lübenin etrafını kuşattılar. Kung Chong hafif bir sesle portatif telsizine bir şeyler söyledi. Adamlarının hareketlerini koordine ediyordu. Halk Cumhuriyeti Gizli Servisi'nde çalışırken muhaliflerin evlerine bu tür baskınlar düzenlemede ustalık kazanmıştı. Ormandan gördüğü kadarıyla kulübeden hoşlanmamıştı.

Verandadaki bütün ışıklar yanıyor, gece görüşlerini bozuyordu. İçerdeki her odanın ışığı da açıktı. Radyodan yerel halk şarkıları duyuluyordu.

Yirmi adamı kulübede birleştiler. Daha önce giden adamları arabanın radyatöründe bir delik açmışlardı. Kung Chong bütün kaçış yollarının tutulduğundan ve kimsenin kordonu aşıp geçmediğinden emindi. Kulübede yaşayan her kimse şimdi orada olmalıydı. Ama Kung Chong her şeyin planladığı gibi gitmediğini hissediyordu.

Karanlık bir binanın dışının aydınlatılması genellikle içerde ateş açmak için bekleyenlerin olduğunu gösterirdi. İyice aydınlatılmış veranda gece gözlüklerinin kullanılmasını gereksiz kılmıştı. Ama bu kez durum farklıydı. Aydınlık odalar ve gürültülü müzik Kung Chong'u şaşırtmıştı. Ellerinde otomatiklerle yavaşça kulübeye yaklaştılar ve pencerelerden içeriye bakmaya başladılar. Gizli kamerayla gözetlenmeyen tek oda olan mutfakta bir adam masada oturmuş kitap okuyordu. Beyzbol şapkası ve gözlük takan adam masaya doğru eğilmişti. Kulübenin her yeri aydınlatılmıştı. Radyonun sesi sonuna kadar açıktı. Sabahın beşinde giyinik olarak kitap okuyan bir adam? Kung Chong havayı koklayınca tuzak kokusu aldı.

Dürbünlü tüfek taşıyan tetikçisini çağırttı. "Masada oturan şu adamı görüyor musun?"

Adamı yavaşça başını salladı.

"Onu vur."

Yüz metreden kısa bir mesafede çocuk oyuncağıydı bu. Dürbüne boş vererek nişan aldı. El çırpma sesine benzer bir ses çıktı. Ardından cam şangırtısı duyuldu. Kung Chong dürbünüyle baktı. Kurşun camda bir delik açmıştı. Ama adam hiçbir şey olmamış gibi hâlâ masada oturuyordu.

"Seni aptal," diye parladı. "Onu vuramadın."

Adam başını salladı. "Bu mesafeden ıskalamış olmam imkânsız."

"Yeniden vur.'

Tetikçi omuz silkti, tüfeğini kaldırıp tetiği çekti. Masadaki adam hâlâ hareketsiz oturuyordu. "Hedef ya ölü ya da komada. Onu burnunun üstünden vurdum. Al kendin bak."

Kung Chong dürbünü mutfaktaki adama odakladı. Burnun üzerinde güzel bir delik vardı, ama kanamıyordu.

"Lanet olsun bu şeytani" diye kükredi Kung Chong. Gizlilik kalmamıştı. Telsize de gerek duymadan olanca sesiyle bağırarak emir verdi adamlarına. "İçeri girin! İçeri girin!"

Siyahlar giymiş adamlar gölgelerin arasından çıkıp aradaki mesafeyi hızla kapattılar. Arabayı geçip ön kapıdan içeri daldılar. Bir sel gibi odalara yayıldılar. Silahları ellerinde derhal ateş almaya hazırdı. Kung Chong içeri giren beşinci adamdı. Adamlarını geçerek mutfağa daldı.

"Ne tür bir şeytan bu?" Sandalyede oturan kuklayı alıp yere fırlattı. Beyzbol şapkası yere düşerken gözlükleri kırıldı. Islak gazete kâğıdından yapılıp kabaca boyanmış yüz açığa çıktı.

"Kulübe boş. Adamdan iz yok."

Başını sallarken dudakları gerilmiş, incecik bir çizgi halini almıştı. Telsizinin düğmesine basıp bir isim söyledi. Lo Han'ın sesi hemen cevap verdi.

"Rapor ver."

"Kaçtı," dedi Kung Chong kısaca.

Bir anlık bir duraklama oldu. Sonra Lo Han öfkeli bir sesle sordu.

"Adamlarını atlatmayı nasıl başarmış?"

"Fareden büyük hiçbir şey kordonu aşamaz. Çok uzakta olamaz."

?Çok garip. Kulübede değil, ormanda değil. Başka nerede olabilir ki?"

Kung Chong adamları tarafından araştırılan kayıkhaneye baktı. "Gölde," dedi. "Sadece gölde olabilir."

Arka kapıdan çıkarak verandayı geçti, rıhtıma çıktı. Adamlarını geçip kayıkhaneye girdi. Yelkenli tekne kızağında asılıydı. Kayak ve kano da duvardaki bölmelerde duruyordu. Aptallığı yüzünden şok geçirerek olduğu yerde kalakaldı.

Kulübedeki adamın parmaklarının arasından nasıl kaçıp gittiğini bilmeli, en azından tahmin etmeliydi.

Eski tekne, Kung Chong'un kulübenin ve kayıkhanenin aranmasından önce gördüğü Chris-Craft sürat teknesi kayıptı.

En son planını Julia'ya anlatan Pitt, iki yaşlı adamı kendi arabasındaki benzini teknenin tankına nakletmekle görevlendirdi. Büyük Chrysler deniz motoru birkaç aydır çalışmadığı için Pitt aküyü de kendi arabasındakiyle değiştirdi. Kano ve kayıklar-daki kürekleri alıp Julia Lee'nin tercümesiyle yetişkinlere suda gürültü çıkarmadan nasıl kürek çekeceklerini gösterdi. Yaşlıların yorgunluğuna ve karanlıktan çekinmelerine rağmen her şey oldukça iyi gidiyordu. Pitt birden fırlayıp kayıkhaneden çıktı.

"Nereye gidiyorsun?" diye bağırdı Julia.

"En iyi dostumu unutuyordum neredeyse," diye arkasına dönüp bağırdı. İki dakika sonra koltuğunun altında bir havlu yumağıyla geri döndü.

"En iyi dostun bu mu?"

"Onsuz asla bir yere gitmem," dedi Pitt.

Başka bir açıklama yapmadan herkesin tekneye binmesine yardımcı olmaya başladı. Bitkin ve boş bakışlı göçmenler tekneye yerleştirildikten sonra Pitt kayıkhanenin kapısını açtı, herkese kürek çekmesini söyledi. Kıyı boyunca gölgede kalmaya çalışarak çeyrek milden biraz fazla gitmişlerdi ki, yorgun Çinliler kürekleri bırakmaya başladılar. Pitt tekne en azından akıntıya kapılana dek kürek çekmeye devam etti. Ancak o zaman kürekleri bırakıp biraz soluklandı. Şans onlardan yanaydı; ancak bunu henüz bilmiyorlardı. Motoru çalıştırmadan önce yeterince uzaklaşmayı bekledi Pitt. Önce Foley'nin tekneyi daha modern hale getirmek için monte ettiği çifte karbüratörü hazırladı, sonra gök-

yüzündeki bütün yıldızlara dilekte bulunarak kontrol panelindeki çalıştırma düğmesine bastı.

Büyük Chrysler, yakıt devirdaim yapana kadar biraz sarsıldı. Birkaç saniyelik devirden sonra Pitt motoru kapattı. Karbüra-törü bir kez daha kurcalarken teknedeki herkesin soluğunu tutup beklediğine yemin edebilirdi. Bir dahaki denemede silindirler patırdayarak hayata döndü, motor çalışmaya başladı. Pitt yerdeki levyeyi ileri itti, teknenin kendi kendine ilerlemesine izin verdi. Dümeni kucağındaki küçük Çinli oğlanla birlikte kullanıyordu. Kıyıdan hâlâ bir çığlık sesi gelmiyordu. Kulübeye baktı. Ormandan çıkıp açık bıraktığı ışıklara hücum eden küçük şekilleri görebiliyordu.

Pitt, Julia'ya döndüğünde güneşin ilk ışınlan dağların ardından yayılıyordu. Julia yanında oturuyor, kucağındaki küçük kızı tutuyordu. Ona bakınca gün ışığında ilk kez yüzünü gördüğünü farketti. Narin hatlanna verilen cezayı görünce şok oldu. Cesaretini ve hayatta kalmak için verdiği mücadeleyi takdir ediyordu.

Birden soğuk bir öfke dalgası kapladı içini. Tanrım, o piç-kuruları seni gerçekten çok üzmüş."

"Aynaya bakmadım, ama bir süre insan içine çıkamayacağımdan eminim."

"Eğer Göçmen Dairesi'ndeki şeflerin madalya verirlerse göğsünün her santimi dolu olacaktır."

"Dosyama geçecek bir başarı belgesi umabileceğim en iyi şey olurdu."

"Herkese sıkı tutunmasını söyle," diye tavsiyede bulundu Pitt "Hızlanıyoruz."

"Nehrin ağzına geldikten sonra ne olacak?" diye sordu Julia.

"Hesaplarıma göre haritada Grapevine Körfezi olarak gösterilen yerde üzüm olmalı. Üzüm şarap anlamına, şarap da orada insan bulunduğu anlamına gelir. Ne kadar çok insan olursa o kadar iyi olur. Shang'ın kudurmuş köpekleri onca insan bakarken bize saldırmaya cesaret edemez."

"Saha ajanlarını tekrar arayıp oradan ayrıldığımızı ve yeni hedefimizi bildirsem iyi olur."

?İyi fikir," dedi Pitt telefonunu uzatarak. "Bizim için endişelenmek yerine faaliyetlerini Shang'ın evinde yoğunlaştırabilirler."

"NUMA'dan haber aldın mı?" diye sordu Julia.
"Grapevine Körfezi'nde buluşup beni almaları gerekiyor."
"Sarıya boyanmış küçük bir uçak mı kullanırlar?"
"NUMA turkuaz renkli jet ve helikopterler kiralar. Neden soruyorsun?"
Juiia, Pitt'in omzuna dokunup teknenin kıç tarafında onları takip eden sarı uçağı gösterdi. "Eğer dost değillerse düşman olmalılar."
10
Pitt, Chris-Craft'ın peşisıra gelen uçağa omzunun üzerinden bir göz attı hemen. Uçağın tipini tanımıştı. Geniş kanatlı iki kişilik uçaklardandı. Pilot öne doğru eğilmiş, arkadaki yolcu hafifçe yükselmişti. Saatte yüz yirmi mil yapabildiğini tahmin ediyordu Pitt.
Pilot nehrin yaklaşık on iki metre üzerinden uçuyordu. İyi bir pilot olduğunu kabul etmek zorunda kaldı Pitt. Dar vadide hava akımları kuvvetliydi. Ancak pilot uçağı düz pozisyonda tutabiliyordu. Tekneyi bilerek ve isteyerek takip ediyor, ne yaptığını çok iyi biliyordu. Şartların eşit olmadığı yarışmada kimin kaybedeceği açıktı. Pitt'in bundan hiç şüphesi yoktu. Arkada oturan adamın tuttuğu makineli tüfeği görünce de iyice emin oldu.
"Herkesin ellerinden geldiğince alçalmalarını sağla," dedi Julia'ya.
Julia, Pitt'in söylediklerini Çinceye çevirdi. Ancak tekne zaten o kadar kalabalıktı ki, gidecek hiçbir yer yoktu. Tek yapabilecekleri iyice eğilmekti.
"Oh sevgili Tanrım," diyerek yutkundu Julia. "Bunun arkasında iki tane daha var."

"Keşke bana söylemeseydin bunu," dedi Pitt. Dümenin üzerine eğildi. Teknenin hızını artırmayı diliyordu. "Kaçıp korkunç operasyonları hakkında bilgi vermemizi istemiyorlar."
öndeki uçak teknenin üzerine o kadar alçalmıştı ki, pervanesinin püskürttüğü su bulutu teknedekileri ıslatıyordu. Pitt silah sesleri duymayı, teknede delikler açılmasını bekliyordu. Ama uçaklar saldırmadan önlerine geçti. Tekerlekleri teknenin ön camından neredeyse bir buçuk metre yukarıdaydı.
Kung Chong arka koltukta oturuyor, miğferine bağlanmış telsizine konuşuyordu. Tekne görüş alanımız içinde," diye rapor verdi.
"Saldırıya başladınız mı?" diye sordu Lo Han güvenlik aracı içinden.
"Henüz değil. Öncümüz avın yalnız olmadığını söylüyor."
"Şüphelendiğimiz gibi iki kişiler, değil mi?"
"İki değil," dedi Kung Chong. "On veya on ikiye benziyor. Tekne yaşlı ve çocuklarla dolu gibi."
"Şeytan herif nehirde piknik yapan bir aile bulup rehin olarak yanına almış olabilir, iş, hayatını kurtarmaya gelince düşmanımızı hiçbir şey durduramıyor."
Kung Chong dürbününü kaldırıp teknede kucak kucağa oturan yolculara baktı. "Sanınm önceden düşünemediğimiz bir sorun var, Lo Han."
"Son on iki saattir sorundan başka bir şeyle karşılaşmadık. Şimdi ne var?"
"Emin değilim, ama teknedeki yolcular göçmenlere benziyor."
"İmkânsız. Kıyıya çıkan göçmenler ya hapsedildi ya da öldü."
"Hata yapıyor olabilirim."
"Öyle umalım," dedi Lo Han. "Milliyetlerini öğrenmek için al-çalabilir misin?"

"Neden? Bana göre, Qin Shang'ın yatını batıran, yabancıları tuttuğumuz hücrelere sızan şeytan ve onunla birlikte olanlar ölmeli. Çinli mi, Amerikalı mı oldukları ne farkeder ki?"
"Haklısın, Kung Chong," dedi Lo Han. "Şirketi korumak için ne yapman gerekiyorsa yap."
"Saldırıya başlamaları için emir vereceğim."
"Civarda tanık olmamasına dikkat et."
"Nehir ve kıyı boş."
"Çok iyi, ama gözlerini açık tut. Tanık olması hiç işimize gelmez."
"Nasıl istersen. Ama zaman geçiyor. Tekneyi ve içindekileri birkaç dakika içinde yok etmezsek fırsatı kaybedeceğiz."

"Neden ateş etmedi?" diye sordu Julia. Nehirde parlayan sabah güneşi ışınları yüzünden gözlerini kısıyordu.

"Planlarında bir aksama oldu. Yalnız olduğumu sanıyorlardı. Patronuna teknenin yolcuyla dolu olduğunu rapor ediyor."

"Grapevine Körfezi ne kadar uzaklıkta?"

"On iki veya on üç mil kadar."

"Kıyıya çekip ağaçların veya kayaların arkasına saklanamaz mıyız?*

"İyi bir fikir değil. Bütün yapmaları gereken şey en yakm açıklıkta inip bizi avlamak olur. Nehir bizim tek şansımız, çok zayıf olsa da. Sen ve diğerleri başlarınızı aşağıda tutun. Bir yığın yolcuyu nereden bulduğumu merak etsinler. Eğer yakından bakarlarsa gözlerinizin çekik olduğunu görerek sizin piknik yapan Avrupalılar olmadığınızı anlayacaklar."

İki mil daha ilerlemişlerdi ki, uçak hızını arttırarak nehirde alçalmaya başladı. Burnunu kötü bir şekilde tekneye doğrultul-muştu. "Artık niyetleri iyi değil," dedi Pitt sakin bir sesle. "Bu kez iş yapmak istiyor. İyi silah kullanabilir misin?"

"Benim atış skorlarım tanıdığım birçok erkeğinkinden daha iyidir," dedi en son moda saç şeklini tarif edermiş gibi doğal bir ifadeyle.

Pitt koltuğunun altındaki havlu yığınını açıp içinden otomatik tabancayı aldı. "Hiç Colt .45'likle ateş ettin mi?"

"Hayır," diye cevap verdi Julia. "Bizde çoğu Baretta kırk kalibrelik otomatik kullanılır."

"Burada iki yedek şarjör var. Kurşunlarını motor veya yakıt tankını vurmaya çalışarak harcama. Hedef olarak saatte kırk mille giden bir uçağı vurmak çok zordur. Pilot ve yolcusunu hedef al. İyi bir yara alırlarsa ya düşer ya da eve dönerler."

Julia .45'ligi aldı. Oturduğu yerde döndü, şimdi arkaya dönük oturuyordu. Emniyeti açıp horozu kaldırdı. "Neredeyse tam üzerimizde," diye uyardı PHfi.

"Pilot tetikçisine iyi bir görüş açısı vermek için biraz açılıp yan taraftan sokulacak bize," dedi Pitt soğuk bir sesle. "Bizi bîr kez görüş açısına alınca hangi taraftan geçtiğini söyle, sağdan mı, yoksa soldan mı, böylece ben de zigzag çizebilirim."

Pitt'in talimatlarını sorgulamaksızın Colt'u iki eliyle kavradı. Uçaktaki iki adama nişan aldı. Parmağı tetikte gerginleşirken yüzünde korkudan çok, dikkatini yoğunlaştırma ifadesi vardı.

"Sol tarafında!" diye bağırdı.

Pitt tekneyi keskin bir şekilde sola çevirdi. Susturucu takılmış bir otomatik silahın çıkardığı sesi duydu. Eski Colt'un gök-gürültüsünü andıran sesiyle karışmıştı. Kurşunun teknenin yalnızca bir metre ilersinde suyu yardığını gördü. Uçağın altına girerek tetikçinin görüş açısını kapatmıştı.

Uçak hızla öne doğru fırlarken pilot veya yardımcısının herhangi bir yara almadıklarını gördü. Eğleniyor gibiydiler. ?Kaçırdın!" diye bağırdı Pitt.

"Vurduğuma yemin edebilirdim," diye Julia da öfkeyle bağırdı.

"Sapma vuruşu diye bir şey duymadın mı?" diye ders vermeye kalktı Pitt. "Hareket eden hedefi izlemelisin. Hiç ördek avına çıkmadın mı?"

"Zararsız bir kuşu asla vuramam," dedi mağrur bir tavırla boş şarjörü çıkarıp yenisini takarken.

Yine kadınca bir mantık, diye düşündü Pitt. Bir hayvan veya kuş vuramazlar, ama bir erkeğin kafasını uçurmaya tereddüt etmezler. "Eğer aynı hız ve yükseklikte gelirse pilotun üç metre ilersine nişan al."

Uçak yeni bir saldın için etraflarında uçarken diğer iki uçak gerilerde kalmıştı. Motorun sesi vadiyi oluşturan dağların arasında yankılanıyordu. Pilot kıyıya yaklaşarak alçaldı. Pervanenin yol açtığı rüzgârda ağaçlann tepeleri sallanıyordu. Güzel manzara ve ormanlık vadinin etekleri ölüm kalım mücadelesi için yanlış bir yer gibiydi. Her şeyi düşününce, diye aklından geçirdi Pitt, ölecek daha kötü yerler de var.

San uçak bu kez Chris-Craft'ın sancak kısmını hedef alarak gelmeye başladı. Pitt'in görüş açısı bu sefer açıktı, arkadaki adamm silahının namlusunu görebiliyordu. Eğer pilot salak değilse aynı hataya bir kez daha düşmeyecekti. Pitt yeni bir hile için eldeki imkânlarını kullanmalıydı. Son saniyeye kadar yönünü değiştirmeyen Pitt bir köpekbalığıyla oynayan küçük bir balık gibi hissediyordu kendini.

Julia, Colt'u kaldırdı. Çok komik görünüyordu. Başı bir yana eğikti. Yan açık tek gözüyle nişan almaya çalışıyordu. Pilot tetikçisine iyi bir görüş açısı vermek için nehrin üzerinde dolaşıyordu. Bir kez daha kandırılmaya niyeti yoktu. Daha dikkatli bir oyun oynuyordu. Julia'nın bazı kurşunları kanada çarpınca kurbanının iğnesi olduğunu farketti.

Pitt acı da olsa vurulacaklarından emindi. Ne hileli manevra, ne de ayak oyunları onları kurtarabilirdi. Julia iyi bir atış yapamazsa hepsi kesinlikle ölecekti. Uçağın ön camda büyüyerek yaklaşmasını izledi. Yüksek bir köprüde durup kendisine doğru hızla yaklaşan bir treni izlemeye benziyordu bu.

Derken acı veren başka bir düşünce geldi aklına. Bu uçaktan kurtulmayı başarsalar bile daha yolun yarısına bile gelmemişlerdi. İkinci ve üçüncü uçak sıralarının gelmesini bekliyorlardı. Oyundan biri çıksa iki tane yedek bekliyordu. Kurşunlar çarptığı suları tekneye sıçratırken korku anı sona ermişti.

Pitt dümeni kırdı, tekneyi sağ yanına doğru kaydırdı. Tüfekli adam bunu düşünmüştü, ama çok geçti. Pitt tekneyi sola döndürdü, adamın hedefi şaşırmasını sağladı. Derken bir düğmeye basılmış gibi Juiia ateşe başladı.

O an gelmişti. Kurşunlar Chris Craft'ın teknesinde delikler açarken Pitt vites kolunu iki eliyle kavrayarak tekneyi son sürat giderken geriye çekti. Vites kolu direnirken korkunç bir gacırtı duyuldu. Motor devri takometrede kırmızı hattı geçmişti. Motor aniden durdu. Birden geriye sıçradı. Birkaç kurşun ön cama çarptı, ama mucize eseri kimse vurulmadı. Sonra kurşun yağmuru, geçen bir fırtına gibi teknenin gerisinde kaldı. Julia hedefini izleyerek son kovan düşene dek ateşe devam etti.

Pitt geriye bakınca çok güzel bir manzara gördü. Uçak kontroldan çıkmıştı. Motordan garip sesler gelirken pervane parçaları havada uçuyor, her yöne dağılıyordu. Pilotun kontrolü ele geçirmeye çabaladığını görebiliyordu. Derken burnu nehre döndü, cansız bir şekilde suya daldı. Suda bir krater oluşturmuştu. Tekrar yüzeye çıktı, sonra ağır ağır sulara gömüldü.

"İyi atıştı," diye iltifat etti Pitt. "Wyatt Earp seninle gurur duyardı."

"Şanslıydım," dedi Julia alçakgönüllülükle. Pilotu hedef aldığını kabul edecek değildi.

"Diğer iki uçağın pilotlarına Tanrı korkusu verdin. Arkadaşlarıyla aynı hatayı yapacak değiller. Colt'unun menzili dışında kalıp uygun bir yüksekliğe gelene kadar bekleyecekler."

"Vadiden çıkmamıza ne kadar kaldı?"

"Dört, belki de beş mil."

Birbirlerine baktılar. Kız adamın gözlerindeki kararlılığı, adam kızın zihinsel ve fiziksel yorgunluktan çökmüş omuzlanyla başını görüyordu. Julia'nın uykusuzluktan yan ölü durumda olduğunu görmek için doktor olmaya gerek yoktu. Cesareti sayesinde olabildiğince yol atmış, ancak artık yolun sonuna gelmişti, Hafifçe dönerek teknedeki kurşun deliklerine baktı.

"Başaramayacağız, değil mi?" diye mırıldandı.

"Lanet olsun, tabii ki başaracağız!" Gerçekten inanıyor gibiydi. Tatilimi kesip sizi buraya her şey böylece bitsin diye ge-tirmedim."

Julia uzun bir süre Pitt'in karanlık, yorgun yüzüne baktı. Sonra yenilmiş bir ifadeyle başını salladı. "Çok yaklaşmadıkça uçağa isabet ettiremiyorum, hele durmadan hareket ediyorsa."

"Elinden geleni yap." Cesaret vermek için yeterli sözcükler değildi, ama kafası şu anda diğer konularla meşguldü. "Bir on dakika daha geçsin, özgür olacağız."

"Ya ikisi de aynı anda gelirse?"
"Bu konuda bahse girebilirsin. Zamanı iyi ayarlayıp atışlarını bölersin. İkisini bir uçağa, ikisini diğerine. Çok yaklaşmalarına izin verme. Uçak ne kadar uzak olursa adamın hedefi tutturma şansı o kadar az olur. Nişan almamasını sağlamak için elimden geleni yapacağım."
Pitt, Kung Chong'un zihnini okumuştu. Çinli pilotlarına daha yüksekten saldırmaları emrini vermişti. "Bir uçak ve iki iyi adamımızı kaybettik," diye Lo Han'a rapor verdi.
"Nasıl?" diye basit bir soru sordu Lo Han.
"Tekneden ateş açıldı."
"Profesyonellerin otomatik silah taşıyor olmasını düşünmek zor değil."
"Bunu söylemekten utanıyorum, Lo Han, ama ateşi açan bir kadındı."
"Bir kadın mı!" Lo Han'ın sesi son derece öfkeliydi. "Bu ikime: için de çok utanç verici. Senin ve benim için. Bu işi hemen bitir."
"Evet, Lo Han. Emirlerini yerine getireceğim."
"Zafer haberini bekliyorum."
"Yakında, çok yakında," dedi Kung Chong kendinden emin bir şekilde. "Başarı veya ölüm. Sana bunun için yemin ediyo-
Sonraki üç milde taktik işe yaramıştı. Geriye kalan iki uçak saldırıyor, kendilerine yöneltilen zavallı kurşunlardan kaçmak

için bir o yana, bir bu yana gidiyorlardı. Ama bu durumda kendi adamları da ateş açamıyordu. Derken ikiye ayrılıp tekneye iki ayrı yönden saldırmaya başladılar. Ateşe başlayabilmeleri için akıllıca bir manevraydı bu.
Juiia zamanını kollayıp uygun bir fırsat bulduğunda ateş açıyordu. Pitt yağan kurşunlardan kaçmak için tekneyi bir o kıyıya, bir bu kıyıya sürüyordu. Arkasında makine bölümünün hemen üzerindeki kapağa bir kurşun isabet edince gerildi. Ama motor sesinde herhangi bir değişiklik olmamıştı. İçgüdüsel olarak gözleri gösterge paneline kaydı. Yağ göstergesindeki ibrenin hızla kırmızıya doğru yaklaştığını görerek dehşete kapıldı.
Sam Foley teknesini görünce deliye dönecek, diye düşündü.
İki mil kalmıştı. Motor bölümünden yanmış yağ kokusu geliyordu. Motor devri şimdiden düşmüştü. Pitt yağsızlıktan dolayı birbirine sürten metali görüyor gibiydi.
Millerin yanıp motorun durması an meselesiydi. Pilotların yapması gereken tek şey, diye düşündü Pitt, üzerimizde dolaşıp her birimizi paramparça edene dek ateş açmak. Delice bir düşkırıklığıyla dümeni yumrukladı.
Hiç sapmadan ve daha alçaktan geliyorlardı bu kez. Zamanın bitmek üzere olduğunu biliyorlardı. Tekne ve içindekiler bir kez açık körfeze çıktıktan sonra cinayeti ihbar edecek tanıklar olacaktı.
Derken birden mucizevi bir şekilde Chris-Craft'ın solunda uçan uçağın pilotunun kolları yanına düştü. Jutia'nın kurşunlarından biri pilotu göğsünden vurmuştu. Uçak deli gibi dönmeye başladı. Kuyruğu suya çarptı, suyun üzerinde yanlamasına taklalar atarak tekneye doğru yaklaşırken suyun içinde kayboldu.
Julia'nın muhteşem atışını kutlayacak zaman yoktu. Son kurşunu ateşlediğinde durumları kötüden berbata doğru gitmekteydi. Kalan uçaktaki pilot karşıdan gelen ateşin yavaşlayıp sonra da bittiğini görmüştü. Bunun üzerine suyun bir buçuk metre üzerinden onlara doğru gelmeye başladı.

Chris-Craft saatte on milden yavaş ilerliyordu. Hayatta kalma yansı neredeyse sona ermişti. Pitt başını kaldınnca tüfekli adamı gördü. Gözlerinde son moda güneş gözlükleri vardı, dudakları incecik bir çizgi halinde sırıtıyordu. El sallayıp tüfeğini kaldırdı, parmağını tetiğe koydu.
Son bir şaşırtmaca hareketi olarak Pitt havada yumruğunu kaldırarak orta parmağını gösterdi. Sonra bedenini onlara kalkan yapmak amacıyla kendini çocukların ve Julia'nın üzerine attı. Gergin bir şekilde kurşunların çarpmasını beklemeye başladı.
11

Tırpanlı yaşlı adamın ya başka bir yerde acil bir işi çıkmıştı ya da Pitt'in canını almaya değer bulmamıştı. Pitf in bedenine saplanması beklenen kurşunlar asla gelmedi, çünkü ateşlenmediler.

Hayatında duyduğu son şeyin makineli tüfeğin sesi olacağına inanmıştı Pitt. Bunun yerine havada son hızla dönen ve Chrysler'in motorundan çıkan kötü sesleri yutan pervanelerin sesi duyuluyordu. Dev bir gölge, gökgürültusunü andıran bir sesle Chris-Craft'ın üzerinde yükselerek oluşturduğu rüzgâr dalgasıyla teknedeki herkesin saçlarını uçurdu. Kimse ne olduğunu anlayamadan kuyruğunda NUMA harflerinin yazılı olduğu büyük, turkuaz rengi bir helikopter bir kanaryaya saldıran şahin gibi sarı uçağın üzerine gitmeye başladı.

"Oh Tanrım, hayır!" diye inledi Julia.

"Korkma!" diye bağırdı Pitt sevinçle. "Bunlar bizim tarafımızda."

McDonnell Douglas Explorer'i tanımıştı. Çift motorlu, saatte 170 mil yapabilen bu araçla çok sık uçmuştu. Ön gövdesi birçok helikopter gibiydi. Ama kuyruk kısmı ince bir puro gibi geriye doğru uzanıyordu.

"Nereden çıktı bu?"

"Aracım beklediğimden erken geldi," dedi Pitt. Pilotu vasiyetine koyacağına yemin ediyordu kendi kendine.

Teknedeki ve uçaktaki her göz havada dolaşan bu davetsiz misafire dönmüştü. Helikopterin ön tarafında iki kişi görülüyordu. Yardımcı pilot bir beyzbol şapkasını ters giymişti. Gözünde gözlük vardı. Pilot tropikal sahillerde örülen hasır şapkalardan giyiyordu. Parlak çiçek desenli Hawai tişörtü bu şapkayı tamamlıyordu. Dişlerinin arasında bir puro vardı.

Kung Chong artık sırıtmıyor, yüz ifadesi ani şok veya korkuya benziyordu. Oyun parkına gelen yeni kabadayının geri çekileceğini sanmıyordu. Teknenin yakında Grapevine Körfezi'ne açılan nehir ağzına geleceğini görebiliyordu. Bulunduğu yükseklikten birkaç balıkçı teknesinin denize doğru yol aldığını bile görebiliyordu. Kıyıda sıralanmış evler vardı. İnsanlar sahilde dolaşıyorlardı. Kaçak göçmenleri ve Orion Gölü'ndeki kargaşaya neden olan şeytan adamı yok etme şansı elinden kaçmıştı. Kung Chong'un pilotuna saldırıdan vazgeçme emri vermekten başka çaresi yoktu. Saldırganını atlatmak için uçak o kadar keskin bir manevra yaptı ki, kanadı dikey bir pozisyon'aldı.

NUMA pilotu bu durumla daha önce de karşılaşmıştı. Ne acıma, ne de kararsızlık vardı. İfadesiz bir yüzle uçağın dönüşünü tekrarlayarak aradaki mesafeyi kapattı. Helikopterin iniş takımları uçağın zayıf kanadını parçalarken ezilme sesi duyuldu.

Açık koltuklardaki adamlar çaresizce, ümitsizce havaya tutunmaya çalıştılar. Parçalanmış kanat ikiye bölündü, küçük araç kayalarla dolu kıyıya çakıldı. Patlama olmadı. Sadece küçük bir toz bulutu havaya yayıldı. Geriye kalan tek şey teneke yığını içindeki iki adamdı.

Helikopter ağır aksak ilerleyen Chris-Craft'ın üzerinde uçarken pilot ve yardımcı pilot koltuğunda oturan adam eğilerek teknedekilere el salladı.

Julia da onlara el sallayarak eliyle öpücük gönderdi. "Bu harika adamlar her kimse bizim hayatımızı kurtardılar."

"Adları Al Giordino ve Rudi Gunn.B

"Arkadaşların mı?"

"Uzun yıllardır," dedi Pitt yüzünde kocaman bir gülümsemeyle.

Chrysler deniz motoru onları neredeyse korkunç yolculuklarının sonuna kadar götürüyordu. Ama bunu başaramadı. Sonunda mil ve pistonları yağsızlıktan çalışmaz hale geldi, deniz kenannda kurulmuş olan köyün nhtımına birkaç yüz metre kala durdu. Takma motorlu genç bir denizci, yaralı Chris-Craft'ı ve yorgun yolcularını kıyıya kadar çekti. Orada iki adam ve bir kadın bekliyordu. Ne civarda gezinen turistler, ne de yerli halk bu üç kişinin bir grup yasadışı göçmeni almak için gelmiş olan Göçmen Dairesi'nin ajanları olduğunu tahmin edebilirdi.

"Senin adamların mı?" diye sordu Pitt, Julia'ya.

Başını salladı. "Onunla hiç tanışmadım, ama adamlardan birinin soruşturma bölge müdürü olduğunu sanıyorum."
Pitt kucağındaki çocuğu kaldırıp yüzünü komik bir şekle soktu. Karşılığında çocuktan gülümseme, hatta bir kahkaha aldı. "Bu insanlara ne olacak şimdi?"
"Onlar yasadışı göçmenler. Kanuna göre ülkelerine geri gönderilmeleri gerekiyor."
Kıza bakarak kaşlannı çattı. "Yaşadıkları onca şeyden sonra onları geri göndermek suçtur."
"Katılıyorum," dedi Julia. "Ama benim ellerim bağlı. Gerekli kâğıtları doldurup kalmalarını tavsiye edebilirim. Ama son karar benim kontrolüm dışında."
"Kâğıtları doldurmak mı!" Pitt neredeyse tükürür gibi konuşuyordu. "Bundan daha iyisini yapabilirsin. Kendi topraklarına ayak bastıkları an Shang'ın adamları onları öldürecek ve sen de bunu çok iyi biliyorsun. Eğer uçakları düşürmeseydin şimdi hayatta olmazlardı. Kuralı bilirsin, birisinin hayatını kurtardığın zaman ondan ömür boyu sorumlu olursun. Ellerini onlardan temizleyip kaderlerine aldırmazlık edemezsin."
"Aldırıyorum," dedi Julia sert bir sesle. Kadınların aptal bir erkekle konuştukları zaman baktıkları ifadeyle bakıyordu Pitt'e.

"Ellerimi onlardan temizlemiyorum. Ve sizin de söylediğiniz gibi, evlerine döndüklerinde öldürülmeleri tehlikesi bulunduğundan isterlerse politik sığınma istemek için her türlü hakka sahip olacaklardır. Siz hoşlansanız da hoşlanmasanız da kanunlar var, Bay Pitt. Ve bu kanunların bir amacı var ve bu yüzden uygulanmaları gerekir. Eğer bu insanların Amerikan vatandaşı olmaları mümkünse bunun olacağına dair size söz veriyorum."
"Bu sözünüzü tutmanızı sağlayacağım,' dedi Pitt.
"Bana inan," dedi içtenlikle. "Onlara yardım etmek için gücüm dahilindeki her şeyi yapacağım."
"Eğer herhangi bir sorunla karşılaşırsan NUMA aracılığıyla benimle bağlantı kur. Biraz politik gücüm vardır ve Senato'nun onları desteklemesini sağlayabilirim."
Şüpheyle ona baktı kız. "Bir deniz mühendisinin Senato üzerinde nasıl bir etkisi olabilir ki?"
"Babamın California Senatörü George Pitt olduğunu söylesem bunun yararı olur mu?"
"Evet," diye mırıldandı etkilenmiş bir tavırla. "Yararlı olacağından eminim."
Teknelerini çeken genç kıyıya atladı, Chris-Craft nhtıma dayandı. Çinli göçmenler gülümsüyordu. Artık üzerlerine ateş açılmadığı ve Amerika topraklarında oldukları için çok mutluydular. Gelecekleriyle ilgili kaygılarını şimdilik bir kenara bırakmışlardı. Pitt küçük oğlanla kızı bekleyen göçmen ajanlarına teslim etti. Sonra anne babanın karaya çıkmalarına yardım etmek üzere onlara döndü.
Uzun boylu, neşeli görünüşlü bir adam yanlarına gelip Ju-lia'ya sarıldı. Kızın yüzündeki yara bereleri ve yanlmış dudağın-daki kanı görünce yüzündeki ifade şefkate dönüştü. "Bayan Lee, ben George Simmons."'
"Evet, bölge müdür yardımcısı. Kulübeden sizinle konuşmuştum."
"Sizi hayatta gördüğümüz için ne kadar mutlu olduğumuzu tahmin edemezsiniz. Verdiğiniz bilgiler için de müteşekkiriz."

Kükreyen Deniz / F: 8

"Benim kadar mutlu olamazsınız." Julia gülümsemeye çalışırken acı içinde buruştu yüzü.
"Jack Farrar, bölge müdürü sizi kendisi karşılayacaktı, ama Orion Golü'ndeki operasyonu tamamlıyor."
"Başladı mı?"
"Helikopterlerin taşıdığı ajanlarımız sekiz dakika önce araziye indiler."

"Binadaki tutuklular?"
"Hepsi hayatta, ama tıbbi bakıma ihtiyaçları var."
"Güvenlik görevlileri?"
"Savaşmadan teslim oldular. Son rapora göre bir tek başlarındaki adam kalmış tutuklanacak. Ama o da kısa sûrede ele geçirilir."
Julia son göçmene yardım eden Pitt'e döndü. "Bay Simmons, NUMA'da görevli Dirk Pitt'le tanıştırmak istiyorum sizi. Başarınızı mümkün kılan kişi odur."
Simmons elini Pitt'e uzattı. "Bayan Lee'nin ayrıntıları anlatacak durumu yoktu, Bay Pitt, ama sizin inanılmazı başardığınızı anlayabiliyorum."
"Doğru zamanda doğru yerde olmak diyorlar buna," dedi Pitt adamın elini sıkarken.
"Bana sorarsanız doğru adam demek daha yerinde olur," dedi Simmons. "Eğer sizin için bir sakıncası yoksa son iki gündeki faaliyetlerinizle ilgili bir rapor isterim."
Pitt başını sallayıp görevliler tarafından otobüslere bindirilen Çinlileri işaret etti. "Bu insanlar akla gelebilecek en kötü olaylarla karşılaştılar. İnsanca bir muamele göreceklerini umuyorum."
"Bay Pitt, sizi temin ederim ki, her şey düşünülecek."
Simmons, Julia'ya başını salladı. "Bayan Lee, eğer sizin için uygunsa patron tercümeye yardımcı olmanız için sizi ofiste görmek istiyor."
"Sanırım biraz daha ayakta kalabilirim," dedi Julia cesaretle. Dönüp yanında duran Pitt'e baktı. "Galiba hoşçakal deme vakti geldi."

Pitt sırıtıyordu. "Kötü bir flört olduğum içirt özgünüm."
Acıya aldırmayarak güldü. "Romantik olduğunu söyleyemem, ama kesinlikle heyecanlıydı."
"Bir dahaki sefere daha becerikli olacağım."
"Washington'a mı dönüyorsun?"
"Henüz bir emir almadım," diye cevap verdi Pitt. "Ama sanı-rım Giordino ve Gunn emirleri söyleyecekler. Ya sen?"
"Merkez bürom San Francisco'da. Sanınm oraya gitmemi isteyecekler."
Uzanarak kızı kollarına aldı. Alnından hafifçe öptü. "Bir daha karşılaştığımızda..." Yavaşça şişmiş dudağındaki kesiğe dokundu. "Buradan öpeceğim."
"İyi öpüşür müsün?"
"Kızlar milierce uzaklıktan benimle öpüşmek için gelirler."
"Eğer bir dahaki sefer olursa," diye yumuşak bir şekilde mırıldandı. "İyiliğinin karşılığını ödeyeceğim."
Simmons'la birlikte bekleyen arabaya doğru gitti. Pitt, Ch-ris-Craft'ın yanında kalıp araba köşeyi dönene kadar izledi. Giordino ve Gunn iki deli gibi bağırarak rıhtımın karşısında belirdiklerinde hâlâ orada dikiliyordu.
Tekne güvenli bir şekilde rıhtıma bağlanana dek havada kalmışlardı. Sonra NUMA'nın helikopterini, şerif yardımcısının tutuklama tehditlerine aldırmayarak rıhtımdan bir blok ötedeki park yerine indirmişlerdi. Giordino bir Hollywood filmi için uygun bir yer aradıklarını, bu köyü yüksek bütçeli bir korku filmi için tavsiye edeceklerini söyleyerek adamı ikna etmişti. NUMA'nın en şöhretli sahte aktörlerinin cazibesine kapılan şerif yardımcısı onları nhtıma kadar getirmek için ısrar etmişti.
Sadece 1.60 cm boyunda, ama neredeyse boyuna yakın genişlikte omuzlara sahip olan Giordino, Pitt'i kucaklayarak ayaklarını yerden kesti. "Neyin var senin?" dedi Pitfi canlı görmekten mutlu olarak. "Seni ne zaman gözümün önünden ayırsam başını belaya sokuyorsun."
"Sanırım içgüdüsel bu," diye homurdandı Pitt kemikleri neredeyse kırılırken.

Gunn daha sakindi. Elini arkadaşının omzuna koymakla yetindi. "Seni yeniden görmek çok güzel, Dirk."
"Seni özlemiştim, Rudi," dedi Giordino kendisini bırakınca rahatlayan Pitt. "Uçaklardaki herifler kimdi?" diye sordu Giordino.
"Yasadışı göçmen kaçakçılan."

Giordino teknedeki kurşun deliklerine baktı. "Mükemmel bir tekneyi harap etmişsin."

Pitt parçalanmış ön cama, motor kapağına, teknede açılan deliklere, makine bölümünden yükselen dumana tek tek baktı. "İki saniye sonra gelmiş olsaydınız Amiral Sandecker bana ağıt yazma işiyle meşgul olacaktı."

"Foley'nin kulübesine uçtuğumuzda kulübe ninja kılıklı heriflerle kaynıyordu. En kötüsünü düşünerek peşinizden geldik. Uçaktan ateş açıldığını görünce partiye katılmak istedik."

"Ve bir düzine hayat kurtardınız," diye ekledi Pitt. "Ama ne cehennemden çıktınız siz? Son duyduğumda sen Hawai'de,
Rudi de Vyashington'daydı."

"Şanslısın," dedi Gunn. "Amiral Sandecker'e Başkan tarafından özel bir görev verildi. Senin tatilini kesmekten hiç hoşlan-masa da, Giordino'yla benim Seattle'da buluşmamız emrini verdi. İkimiz dün gece geldik. Bremerton NUMA merkezinden bir helikopter ödünç alıp seni almaya geldik. Sen bu sabah amirali arayıp ne bulduğunu söyledikten sonra Al'la ben Olympic Pe-ninsula'yı kırk dakikada geçtik."

"O Makyavelist yaşlı deniz kurdu sizi binlerce mil uzaklığa sadece beni almak için mi gönderdi?" diye sordu Pitt şaşkınlıkla.

Gunn gülümsedi. "Kendisi seni telefonla ararsa ona tekrarlanamayacak sözcükler sarfedeceğinden emindi."

"Beni çok iyi tanıyor," diye kabul etti Pitt.

"Kötü bir zaman geçirmişsin," dedi Gunn anlayışlı bir tavırla. "Belki birkaç gün dinlenmen için onu ikna edebilirim."

"Fena fikir değil," dedi Giordino. "Kedinin kovaladığı bir fareye benziyorsun."

"Ne tatildi ama," dedi Pitt sonunda. "Bunun gibi başka bir tatil geçirmem umarım. Bittiğini düşünmek istiyorum."

Gunn rıhtımın ucuna doğru yürüdü. "Helikopter çok uzakta değil. Oraya kadar gidebilecek misin?8

"Siz beni buradan kaçırmadan önce ilgilenmem gereken birkaç şey var," dedi iki adama soğuk bir ifadeyle bakarak. "Önce Sam Foley'nin teknesini en yakın tamirhaneye bırakmak istiyorum. İkincisi, kalçamdaki kurşun yarasıyla ilgilenirken fazla soru sormayacak bir doktor fena olmazdı. Ve üçüncüsü açlıktan ölüyorum. Kahvaltı yapmadan hiçbir yere gitmem."

"Yaralı mısın?" diye ikisi aynı anda sordu.

"Hayati bir şey değil, ama kangren olmaya niyetim yok."

İnatçılık gösterisi son derece etkiliydi. Giordino, Gunn'a başını salladı. "Sen bir doktor bul, ben tekneyle ilgilenirim. Sonra en yakındaki restorana gideriz. Burası haşlanmış yengeç yenecek bir yere benziyor."

"Bir şey daha var," dedi Pitt.

Ona bakarak beklediler.

"Uğrunda her şeyi bırakmam gereken bu acil proje neymiş?"

"Louisiana, Morgan kenti yakınlarında garip bir limanın su-altından incelenmesini kapsıyor," diye cevap verdi Gunn.

"Limanın nesi garipmiş?"

"Öncelikle kurulduğu yer bir bataklık. İkincisi de kurucusunun geniş çaplı göçmen kaçırma imparatorluğunun başı olması."

'Tanrım bana yardım et," dedi Pitt ellerini havaya kaldırarak. "Bunun doğru olmadığını söyleyin."

"Bir sorun mu var?" diye sordu Giordino.

"Son on iki saattir kulaklanma kadar yasadışı göçmenle doluyum, sorun bu."

"İşbaşı deneyimini bu kadar kolay kazanman çok şaşırtıcı."

Pitt arkadaşına dondurucu bir bakış fırlattı. "Sanınm muhteşem hükümetimiz bu limanın yasadışı göçmen kaçakçılığında kullanıldığını düşünüyor."

"Liman tek başına bu iş için çok fazla," diye cevap verdi Gunn. limanın amacını öğrenme görevi verildi bize."

"Limanı kim inşa ettirmiş?"
"Qin Shang Denizcilik Şirketi."
Pitt'e inme inmedi, hatta gözlerini bile kırpmadı. Ama midesine bir yumruk yemiş gibi hissediyordu kendini. Korku filmlerinden birinde kansının canavarla kaçtığını öğrenen bir adamın ifadesi vardı yüzünde. Parmakları acı verecek şekilde Gunn'ın etine gömüldü. "Qin Shang mı dedin?"
"Evet," diye cevapladı Gunn. Jimnastik salonunda kolundaki morlukları nasıl açıklayacağını düşünüyordu. "Kötü işler yapan bir imparatorluğu yönetiyor. Dünyanın en zengin dördüncü adamı olmalı. Onu biliyor gibi davranıyorsun."
"Hiç tanışmadık, ama benden nefret ettiğini kesinlikle söyleyebilirim."
"Şaka yapıyorsun," dedi Giordino.
Gunn şaşırmış görünüyordu. "New York şehri bankasından daha fazla parası olan bir adam senin gibi sıradan birinden neden nefret etsin?"
"Çünkü," dedi Pitt zalim bir ifadeyle gülümseyerek. "Onun yatını havaya uçurdu m."
Kung Chong teknenin icabına baktıklarını bildirmeyince ve onunla bağlantı kurma çabaları boşa gidince, Lo Han güvenilir yardımcısının ve onunla uçan beş adamının öldüğünü anlamıştı. Bunun yanısıra o kadar soruna yol açan adamın kaçtığından da emindi.
Mobil güvenlik aracında sessizce oturuyor, felaketi anlamaya çalışıyordu. Siyah gözleri bomboş bakıyordu. Yüzündeki ifade gergin ve soğuktu. Kung Chong teknede kaçak göçmenlerin olduğunu söylemişti. Hücredeki bütün tutuklular yerlerinde olduğuna göre bu Çinlilerin ortaya çıkışı biraz esrarengizdi. Derken zihninde bir düşünce belirdi. Chu Deng. O aptal herif teknedeki Çinlileri bir şekilde serbest bırakmış olmalıydı. Başka bir

açıklaması olamazdı. Onları güvenliğe ulaştıran adam Amerikan hükümeti adına çalışıyordu mutlaka.
Derken gözleri video monitörlerine takıldı. İki büyük helikopter ana binanın yanına iniyordu. Aynı anda zırhlı araçlar otoyola giden yoldaki barikatları geçmişti. Arabalardan ve helikopterlerden inen adamlar binaya hücum ediyorlardı. Ne duraklama, ne de içerdekilerin silahlarını bırakıp teslim olmaları çağrısı vardı.
Lo Han'ın adamları daha ne olduğunu anlayamadan içeri daldılar. Adamlar herhangi bir olay anında hapisteki insanların öldürüleceğini biliyor gibiydiler. Birisi onları çok İyi bilgilendirmiş olmalıydı.
Çok sayıda silahlı güçlere karşı gelmenin imkânsız olduğunu anlayan Lo Han'ın güvenlik görevlileri tek tek ve gruplar halinde teslim olmaya başladılar. Yenilgi yüzünden serseme dönen Lo Han sandalyesine yaslandı ve uydu haberleşme sistemine bir kod girdi. Hong Kong'dan cevap beklemeye başladı.
Bir ses Çince cevap verdi, lotus W.m
"Burası Bamboo VI," dedi Lo Han. "Orion Operasyonu terk-edildi."
"Bir daha söyle."
"Orion Operasyonu Amerikalı ajanlar tarafından kapatılmak üzere."
"Bu iyi bir haber değil," diye cevap verdi hattın diğer ucundaki ses.
"Iberville Operasyonu işbaşına geçene dek çalışır durumda kalamadığımız için üzgünüm."
Tutuklular konuşmasın diye öldürüldüler mi?"
"Hayır, saldın çok hızlı gerçekleştirildi."
"Başkanımız bu başarısızlığını duyunca hiç memnun olmayacak."
"Kötü yönetimim yüzünden bütün suçu üzerime alıyorum."
"Kaçabilir misin?"
"Hayır, çok geç," dedi Lo Han üzgün bir sesle.

Tutuklanamazsın Bamboo VI. Bunu biliyorsun. Adamlarının da tutuklanmaması gerekiyor. Amerikalıların takip edebileceği bir iz bırakmamalısınız."
"Bağlantılarımızdan haberdar olanlar öldü. Güvenlik görevlilerim sadece parayla tutulmuş adamlar. Onlara kimin ödeme yaptığını bilmiyorlar."
"O halde tek bağlantı sensin," dedi sesin sahibi.

"Başarısız oldum, karşılığını ödemeliyim."
"O halde bu seninle son görüşmemiz olacak."
"Yapmam gereken son bir şey var," dedi Lo Han.
"Bunda başarısız olma," dedi soğuk bir sesle.
"Hoşçakal Lotus II."
"Hoşçakal Bamboo VI."

Lo Han monitörlerden bir grup adamın mobil güvenlik aracına hücum etmesini izledi. Adamlar kilitli kapıyı açmaya çalışırken masasının gözünden küçük nikel kaplama tabancasını çıkardı. İlk göçmen ajanı kapıyı açıp içeri girdiğinde tetiği çekiyordu. Ajan silah sesiyle dondu kaldı. Tabancası elindeydi. Şaşkın gözlerle Lo Han'ın sandalyesinde geriye sıçrayıp öne düşmesini izledi. Başı ve omuzları masaya çarparken tabancası yere düştü.

ikinci Bölüm
SON TAZI
12
20 Nisan 2000 Hong Kong, Çin

Qin Shang binlerce masum insanı öldüren bir sosyopat gibi görünmüyordu. Bir yılanın sahip olduğu gibi zehirli dişlen, dikey ince gözleri ve ağzına girip çıkan yank bir dili yoktu. Qin Shang Denizcilik Limited kulesinin ellinci katındaki dört seviyeli saray gibi çatı katındaki masasında otururken Hong Kong'un fi-nans merkezinde çalışan diğer işadamlarından hiç farklı görünmüyordu. Tarihteki birçok toplu cinayet işleyen katiller gibi, Qin Shang da caddede yürürken kimseyi rahatsız etmez ve kimse tarafından farkedilmezdi.

Asyalı çoğu erkekten daha uzun olan Shang 1.80 cm. civarındaydı. Bel bölgesi bedeninin diğer bölümlerine göre kalındı. Yüz beş kilo ağırlığında, tombul bir tipti. İyi Çin yemeklerine iştahı ve damak zevkinin sonucuydu bu. Kalın siyah saçları kısa kesilmişti. Başı ve yüzü yuvarlak değil dardı, bir kediyi andırdığı söylenebilirdi. Elleri ince ve uzundu. Dudaklarında garip ve aldatıcı bir şekilde sürekli bir gülümseme vardı. Aslında Qin Shang bir ayakkabı satıcısından daha tehlikeli görünmüyordu.

Onunla tanışan hiç kimse gözlerini unutamazdı. Yeşim yeşili gözlerdeki derinlik iyi huylu bir adam olduğunu yalanlıyor gibiydi. Ürkütücü bir kötü niyetle parlıyordu bu gözler. Onlara bakan bir insan kafatasının içine girdiğine yemin edebilirdi. Ama gözlerin ardında başka bir hikâye vardı. Shang bir sırtlan kadar sadist ve vicdansızdı. Sokaklarda dilencilik yapan bir yetim olarak hayata başlayan Shang insanların paralarını sömürme konusunda açıklanması zor bir yetenek geliştirmişti. On yaşına geldiğinde bir kayık alabilecek kadar para biriktirmişti. Bu kayıkla insan ve tûccarlann izin verdiği her türlü yükü taşımaya başlamıştı.

İki yıl içinde on kayıktan oluşan bir filosu olmuştu. On sekiz yaşında küçük filosunu satıp eski bir buharlı yük gemisi satın almıştı. Bu eski paslı gemi Qin Shang'ın imparatorluğunun kuruluşunun başlangıcı olmuştu. Taşımacılık işi daha sonraki on yılda gelişmişti, çünkü bu alandaki rakiplerinin gemileri garip bir şekilde denizde kaybolmaya başlamıştı. Geride onlardan hiçbir iz kalmıyordu. Kâr oranlarının büyük bir hızla düştüğünü gören kayıp gemilerin sahipleri geriye kalan gemileri için her zaman hazır bir alıcı buluyorlardı. Gemileri satın aldığı bilinen şirket Ja-ponya'daki Yokohama Gemicilik Şirketi'ydi. Aslında iş bağlantıları Çin Denizi boyunca uzanan Qin Shang Denizcilik Şirketi için bir paravandı bu şirket.

Qin Shang o zamanlar Avrupalı finans şirketleri ve Batılı ithalat ihracatçılarla işbirliği içine giren diğer iş arkadaşlarından farklı bir yol izliyordu. Kurnaz bir öngörüyle dikkatini Çin Halk Cumhuriyeti'ne çevirmişti. Hong Kong'un idaresini İngilizlerden alacakları güne hazırlık olarak üst düzey hükümet yetkilileriyle dostluk kurmuştu. Çin Halk Cumhuriyeti İçişleri Bakanlığı'nda yüksek kademede görevli olan Yin Tsang'la perde arkasında görüşmeler yapıyordu. Burası hükümetin karanlıkta kalan bir bölümüydü. Bilimsel teknoloji casusluğundan ülkenin nüfus sorunu baskısını hafifletmek için yapılan

uluslararası göçmen kaçakçılığına kadar birçok işle ilgiliydi. Qin Shang hizmetlerinin

karşılığı olarak gemilerini fahiş ücretler ödemeden Çin'e kaydedebiliyordu.

Ortaklık Qin Shang için İnanılmaz derecede kârlı olmuştu. Sadece Qin Shang tarafından taşınan yasal Çin mallarının yanı-sıra, belgesiz yabancıların gizli ticareti ve nakli şirketin dünya çapında yayılmış olan gizli banka hesaplarına birkaç yıl içinde milyonlarca dolar girmesini sağlamıştı.

Qin Shang kısa zamanda bin yıl yaşasa da harcayamaya-cağı kadar çok para kazanmıştı. Ama fesatlarla dolu beyni daha çok para, daha çok güç kazanmaya kararlıydı. Dünyanın en büyük yük ve yolcu filosunu kurduktan sonra mücadele isteği kaybolmuş, işinin ahlaki ve yasal yönü onu sıkmaya başlamıştı. Buna karşılık operasyonlarının gizli yanı ona heyecan veriyordu. Adrenalinin damarlarına hücumu ve risk alma, usta bir kayakçının karşısındaki dik bir yamaç gibi heyecanlandırıyordu onu. Çin'deki insanlar yasadışı göçmenlerin yanısıra, uyuşturucu ve silah kaçakçılığı yaptığını da biliyorlardı. Bu çok kârlı bir işti. Elde ettiği kân Loisiaha'daki limanı geliştirmek için kullanıyordu.

Qin Shang bencil bir manyaktı. Hesap gününün asla gelmeyeceğine dair sağlam bir inancı vardı. Eğer gelse bile zarar verilemeyecek kadar zengin ve güçlü olacaktı. Dünya çapındaki hükümetlerin yarısında görevli yüksek düzey görevlilere inanılmaz miktarlarda rüşvet veriyordu. Yalnızca Amerika Birleşik Devletleri'nde federal hükümetin her dairesinde yüzün üzerinde insana ödeme yapıyordu. Qin Shang'a göre gelecek hiçbir zaman tam olarak madde haline gelemeyecek bir sis bulutunun içindeydi. Ama sadece güvenlik için küçük bir koruma ve profesyonel suikastçı ordusu kendisini koruyordu. Bu insanları Avrupa, İsrail ve Amerika'daki istihbarat örgütlerinden getirtmişti.

Masasındaki mikrofonda sekreterinin sesi duyuldu. "Özel asansörünüzle gelen bir ziyaretçiniz var."

Qin Shang gül ağacından yapılma masasından kalkarak asansöre yöneldi. Ofis eski bir yelkenli geminin kaptan köşküne benziyordu. Yerler ağır meşe, tavan tik ağacıyla kaplanmıştı.

Gemilerinin modelleri cam muhafazalar içinde odanın bir köşesindeki alçı denizinde yüzüyordu. Karşı duvarda eski dalgıç kıyafetleri ve pirinç miğferleri asılıydı. Sanki içlerinde hâlâ adamlar var gibiydi. Qin Shang asansörün karşısında durdu. Kapı açılınca ziyaretçisini selamladı. Gelen kısa boylu, gür saçlı bir adamdı. Gözleri patlak patlaktı. Öne doğru uzanıp Qin Shang'ın elini sıkarken gülümsüyordu.

"Qin Shang," dedi gergin bir gülümsemeyle.

"Yin Tsang, seni görmek bana her zaman şeref verir," diye karşılık verdi Shang sıcakkanlı bir şekilde. "Ancak gelecek perşembe gününe kadar görmeyi ummuyordum."

"Verdiğim rahatsızlığı bağışlarsınız umarım," dedi Çin'in İçişleri Bakanı. "Ama nazik bir konuda sizinle baş başa görüşmek istedim."

"Seninle görüşmeye her zaman hazırım eski dostum. Gel, otur. Çay ister misin?"

Yin Tsang başını salladı. "Kendi özel karışımından mı? Başka hiçbir şeyi o kadar sevmiyorum."

Qin Shang özel sekreterini arayıp çay istedi. "Pekâlâ, seni vaktinden bir hafta önce Hong Kong'a getiren şu nazik konu neymiş bakalım?"

"Washington eyaletindeki Orion Gölü operasyonunuzla ilgili rahatsız edici bazı haberler geldi Beijing'e."

Qin Shang aldırmaz bir tavırla omuzlarını silkti. "Evet, kontrolüm dışındaki talihsiz bir olay."

"Kaynaklarım göçmenlerin tutulduğu yerin göçmen ajanları tarafından basıldığını söylüyor."

"Bu doğru," diye kabul etti Qin Shang. "En iyi adamlarım öldürüldü ve güvenlik elemanlarım hiç beklenmedik bir anda şimşek hızıyla yakalandılar."

Yin Tsang ona baktı. "Bu nasıl olabilir? Böyle bir ihtimale karşı hazırlıklı olmadığınıza inanamıyorum. Washington'daki ajanlarınız sizi haberdar etmedi mi?"

Shang başını salladı. "Operasyonun Göçmen Dairesi merkezinde kararlaştırılmadığını öğrendim. Yerel bölge müdürü ta-

rafından düzenlenen anlık bir olaymış. Amerika hükümeti içindeki ajanlanm tarafından hiçbir uyan gönderilmedi bana."

"Bütün Kuzey Amerika operasyonunuz bozuldu. Artık Amerikalılar zincirde doğrudan size ulaşacak bir hat buldular."

"Endişelenme, Yin Tsang," dedi Shang sakin bir sesle. "Amerikan müfettişlerin yasadışı göçmen kaçakçılığını bana bağlayabilecekleri hiçbir ipucu yok. Şüpheleri olabilir, ama hepsi bu. Amerika'daki diğer operasyonlanm yürüyor ve Orion Gölü için programlanan bütün işleri üstlenebilirler."

"Başkan Un Loyang ve diğer bakanlar her şeyi kontrolünüz altında tuttuğunuzu öğrenince sevinecekler," dedi Tsang. "Ama benim hâlâ bazı endişelerim var. Amerikalılar organizasyonunuzda bir çatlak oluşturduklarına göre artık peşinizi bırakmazlar."

"Korkuyor musun?"

"Endişeleniyorum. Partimizin iktidarda kalmasından çok elde ettiği kârla ilgilenen birine güvenmek fazla riske girmek olur."

"Ne söylemeye çalışıyorsun?"

Yin Tsang gözlerini kırpmadan Qin Shang'a bakıyordu. "Başkan Un Loyang'a sizin kaçakçılık operasyonundan el çekmenizi ve yerinize başkasının getirilmesini tavsiye edeceğim."

"Ya ulusal mallar ve yolcu taşıma anlaşmam?"

"Feshedilecek."

Beklenen şaşkınlık ve öfke belirtileri görünmüyordu. En ufak bir kızgınlık ifadesi bile yoktu. Qin Shang sadece aldırmaz bir tavırla omuzlannı silkti. "Benim yerimin o kadar çabuk doldurulabileceğini mi düşünüyorsun?"

"Sizin özelliklerinize sahip birisi seçildi bile."

Tanıdığım biri mi?"

"Rakiplerinizden biri, Quan Ting, Çin ve Pasifik Deniz Yolları sahibi sizin yerinizi almayı kabul etti."

"Quan Ting mi?" Qin Shang'ın kaşı bir milimetre kalktı. "Onun gemileri paslı bir mavnadan çok iyi değil."

"Yakında yeni gemileri suya indirme durumunda olacak." İma edilen şey, Quan Ting'in, Yln Tsang'ın onayıyla Çin hükümeti tarafından mali açıdan desteklenece ğiydi.

"Benim zekâmı küçümsüyorsun. Orion Gölü'ndeki talihsizliği kullanarak benim Çin Halk Cumhuriyeti'yle olan bağlantımı bozup şeytanla işbirliği yaparak kendine kazanç sağlamaya çalışıyorsun."

"Hırs sana pek yabancı değildir, Shang. Benim yerimde sen olsan aynı şeyi yapardın."

"Ya Louisiana'daki limanım ne olacak?" diye sordu Qin Shang. "Onu da mı kaybedeceğim?"

?Şüphesiz yatırımlanntn yansı telafi edilecek."

"Şüphesiz," diye alaycı bir ifadeyle tekrarladı Shang. Tek bir kuruş bile almayacağından emindi. "Doğal olarak halefime ve sana, yani onun gizli ortağına verilecek."

"Beijing'de yapılacak bir sonraki parti toplantısında benim tavsiyem bu yönde olacak."

"Benim işten el çektirilmemi başka kimle tartıştığını sorabilir miyim?"

"Sadece Quan Ting'le," diye yanıtladı Yin Tsang. "Uygun zaman gelene dek konuyu gizli tutmanın daha iyi olacağını düşündüm."

Qin Shang'ın sekreteri odaya girip bir balerin edasıyla oturma bölümüne yöneldi. Qin Shang onu işe alıp eğitene kadar bir balerindi zaten. Shang'ın yardımcılığını yapan birkaç güzel kızdan biriydi. Kadınlara erkeklerden daha fazla güvenirdi Shang. Evli olmayan Shang'ın bir düzineye yakın metresi vardı.

Üç tanesi çatı katında yaşıyordu. Ama iş anlaşmalarından haberdar olan kadınlarla asla yakın ilişkiye girmeme politikasını izliyordu. Shang başıyla onaylayınca sekreter üzerinde iki fincan ve iki demlik olan tepsiyi adamların arasındaki sehpaya koydu.

"Yeşil demlik özel karışım," dedi Shang yumuşak bir sesle. "Mavi olansa yasemin çayı."

İçişleri Bakanı, "Yasemin mi!" dedi gülerek, "özel karışımın bu kadar güzelken kadın gibi kokan bir çayı nasıl içebilirsin?"

"Değişiklik." Qin Shang gülümsedi. Nezaket gereği çay servisini o yaptı. Fincanını avuçlarının arasına alarak arkasına yaslanıp rahatladı. Yin Tsang'ın çayı yudumlayışını izledi. Sonra kibar bir şekilde bir fincan daha koydu.

"Şüphesiz farketmişsindir, Quan Ting'in yolcu taşıyacak gemisi yok."

'Ya satın alınır ya da kiralanabilir," dedi düşünmeden. "Gerçeklere bakalım. Son birkaç yılda inanılmaz derecede kâr ettin. İflas edecek değilsin. Qin Shang Denizcilik Limited'i Batı pazarlarına sokman çok zor olmaz. Sen zeki bir işadamısın Qin Shang. Çin Halk Cumhuriyeti'nin yardımı olmasa da ayakta kalabilirsin."

"Bir serçenin kanatlarıyla bir şahin uçuşu yapılamaz," dedi Qin Shang felsefi bir tarzla.

Yın Tsang fincanını bırakıp ayağa kalktı. "Şimdi gitmem lazım. Uçağım Beijing's uçmak için beni bekliyor."

"Anlıyorum," dedi Qin Shang alaycı bir ifadeyle. "İçişleri Bakanı olarak vermesi gereken birçok karar olan meşgul bir adamsın."

Yin Tsang hakareti anladı, ama başka bir şey söylemedi. Hoş olmayan görev tamamlanmıştı, sert bir şekilde başıyla selam verip asansöre bindi. Kapılar kapanır kapanmaz Qin Shang masasına dönüp mikrofona konuştu. "Pavel Gavrovich'i gönder bana."

Beş dakika sonra uzun boylu, orta yapılı, Slav yüz hatlarına sahip bir adam girdi içeri. Kalın siyah saçları yağlıydı ve arkaya doğru taranmıştı. Odayı geçip Qin Shang'ın masasının önünde durdu.

Qin Shang başını kaldırıp güvenlik şefine baktı. Rusya'nın en iyi ve en acımasız gizli ajanıydı. Dövüş sanatlarında usta olan profesyonel katil Pavel Gavrovich'e, Rusya Savunma Bakanlığındaki üst düzey görevini bırakıp Qin Shang adına çalışması için fahiş bir fiyat teklif edilmişti. Gavrovich'in işi kabul etmesi bir dakikadan kısa bir süre içinde olmuştu.

"Benden daha küçük bir denizcilik hattına sahip bir rakibim beni rahatsız etmeye başladı. Adı Quan Ting. Lütfen onun için bir kaza ayarla."

Gavrovich sessizce başını salladı. Topukları üzerinde dönüp beklemekte olan asansöre girdi. Tek bir kelime bile etmemişti.

Ertesi sabah Qin Shang çatı katında tek başına otururken yerli ve yabancı gazeteleri tarıyordu. Hong Kong Journal'dek\ iki haberi okurken memnuniyeti yüzünden okunuyordu. İlk haber şöyleydi;

Çin ve Pasifik Deniz Yolları başkanı ve idari müdürü Quan Tkıg ve karısı dün gece meydana geien bir kazada hayatlannı kaybettiler. Arkadaşlanyla akşam yemeği yedikten sonra Mandarin Otel'den ayrılan Bay Qin ve kansının bulunduğu limuzine elektrik kabloları taşıyan büyük bir kamyon yan taraftan çarptı. Limuzinin şoförü de kazada hayatını kaybetti. Kamyon sürücü-süyse olaydan sonra kayıplara karıştı. Polis halen onu arıyor.

İkinci haberse şöyleydi:

Bugün Beijing'de Çin hükümeti tarafından Yin Tsang'ın öldüğü duyuruldu. Çin'in İçişleri Bakanı'nın zamansız ölümü çok ani ve beklenmedik bir olaydı. Beijing'e uçarken havada kalp krizi geçiren Tsang'ın herhangi bir kalp rahatsızlığı olduğu bilinmiyordu. Onu hayata döndürmek için yapılan bütün çabalar boşa gitti. Beijing Havaalanı'na indiği sırada ölü olduğu bildirildi. Bakan yardımcısı Lei Chau'nun, Yin Tsang'ın yerini alması bekleniyor.

Ne yazık, diye düşündü Qin Shang. Özel çay karışımım Yln Tsang'ın midesiyle anlaşamamış olmalı. Sekreterinden Başkan Un Loyang'a başsağlığı mesajı

göndermesini ve Lei Chau'yla bir toplantı ayarlamasın» istemeyi zihninin bir köşesine not etti. Lei Chau da gerekli rüşvetten payını alıyordu ve yardımcısı bulunduğu Tsang kadar açgözlü değildi.

Gazeteleri bir kenara koyarak kahvesinden bir yudum aldı. İnsanlarla birlikteyken çay içerdi, ama özel hayatında Güney Amerika kahvesini tercih ederdi. Ahenkli bir zil sesi sekreterinin yemek odasına girmek üzere olduğu konusunda kendisini uyardı. Kız içeri girerek elindeki dosyayı Shang'ın yanında bulunan masanın üzerine koydu.

"Federal Soruşturma Bürosu'ndaki ajanınızdan istediğiniz bilgiler."

"Bir dakika bekler misin, Su Zhong. Bir konuda senin görüşünü duymak istiyorum."

Qin Shang dosyayı açıp içindekileri gözden geçirmeye başladı. Eski bir klasik arabanın yanında dikilmiş kameraya poz veren bir adamın fotoğrafına baktı. Pantolon, golf tişörtü ve spor ceket giymişti. Bronz yüzünde utangaç bir gülümseme vardı. Gözlerinin kenannda gülmekten olduğu anlaşılan kırışıklıklar göze çarpıyordu. Kaşları kalın ve siyahtı. Fotoğraf siyah-beyaz-dı. Bu yüzden göz rengini tam olarak seçmek imkânsızdı. Qin Shang mavi olduğunu tahmin etti, ama yanılıyordu.

Siyah saçları gür, dalgalı ve dağınıktı. Geniş omuzlarıyla başlayan bedeni bel ve kalçalarında inceliyordu. Dosyada verilen bilgiye göre boyu 1.87 cm, kilosu 85 kg'dı. Elleri tarlada çalışan bir insanın ellerine benziyordu. Geniş ayalar, ufak tefek yaralar, uzun parmaklar. Gözlerinin yeşil olduğu yazılıydı, mavi değil.

"Erkekler hakkında altıncı hisse sahipsin, Su Zhong. Benim gibilerin göremediği şeyleri görebiliyorsun. Şu resme bak. Adamın içine bak ve bana gördüklerini söyle."

Su Zhong, Qin Shang'ın omzunun üzerinden resme doğru eğilirken uzun saçlarını yüzünden çekti. "Kaba bir yakışıklılığı var. Bir çekicilik hissediyorum. Bir macerapereste benziyor. Bilinmeyen şeyleri açığa çıkarmayı seviyor. Özellikle denizaltındaki bilinmeyenleri. Parmağında yüzük olmaması gösterişi sevmediğini gösteriyor. Kadınları kendine çekiyor. Onu bir tehdit olarak görmüyorlar. O da kadınlardan hoşlanıyor. Onda yumuşak

ve nazik bir taraf var. Güvenebileceğiniz türde bir insan, (yi bir âşık. Eski eşyalara karşı duygusal. Muhtemelen eski şeyleri biriktiriyor. Hayatı başarıya adanmış. Elde ettiği çok az şey kişisel kazanç için. Mücadeleyi seviyor. Başarısızlıktan hoşlanmıyor, ama elinden geleni yaptıysa kabullenebiliyor. Gözlerinde ayrıca soğuk bir sertlik de var. Öldürme kapasitesi olduğu anlaşılıyor. Dostlarına karşı son derece sadık. Düşmanlarına karşı son derece tehlikeli. Yani başka bir zamanda yaşaması gereken en sı-radışı bir adam."

"Yani geçmişe ait olduğunu mu söylüyorsun?" Su Zhong başını salladı. "Bir korsan gemisinin güvertesinde Haçlılarla savaşırken ya da eski Batı Amerika çöllerinde atlı araba sürerken kendini evinde gibi hissedebilir.11 "Olağanüstü sezgilerin için teşekkürler, canım." "Size hizmet etmek benim için bir zevk." Su Zhong başıyla selam verip sessizce odadan çıktı, kapıyı arkasından kapadı.

Qin Shang fotoğrafın arkasını çevirip dosyadaki bilgileri okumaya başladı. Adamla aynı gûn ve yılda doğduğunu öğrenince güldü. Ancak bütün benzerlik burada sona eriyordu. Adam California Senatörü George Pitfin oğluydu. Annesi Barbara Knight'dı. Dirk Pitt, Califomia'daki Newport Beach Lisesi ve Colorado'daki Hava Kuvvetleri Akademisi'ne gitmişti. Akademik açıdan ortalamanın üstündeydi. Futbol takımında oynamış, birkaç atletik kupa kazanmıştı. Uçuş eğitiminden sonra Vietnam Savaşı'nın son günlerinde büyük bir askeri başarı elde etmişti. Binbaşı rütbesine yükselerek Hava Kuwetleri'nden Ulusal Sualtı ve Denizcilik Dairesine transfer olmuştu. Daha sonra yarbay rütbesini almıştı.

Eski otomobil ve uçak koleksiyonu yapıyordu. Washington Ulusal Havaalam'nın son kısmındaki bir hangarda saklıyordu bunian. Patronu Amiral Sandecker'in emrinde özel projeler müdürü olarak hizmet verirken gösterdiği başarılar bir macera romanını andırıyordu. Son on beş yılda birçok insanın kurtarıldığı, arkeolojiye ve çevreye büyük katkıları olan birçok operasyon gerçekleştirmişti.
— 130 —

Qin Shang'm ajanı ayrıca Pitt'in öldürdüğü rapor edilen insanların listesini de göndermişti. Qin Shang buradaki isimlerin bazılarını görünce çok şaşırdı. Sıradan suçlu ve profesyonel katillerin yanısıra, zengin ve güçlü adamlar da vardı içlerinde. Su Zhong değerlendirmesinde doğruydu. Bu adam düşmanları için son derece tehlikeli olabilirdi.

Hemen hemen bir saat sonra Qin Shang belgeleri bir kenara koyup fotoğrafı eline aldı. Eski arabanın yanında dikilen adama baktı. Bu adamı neyin harekete geçirdiğini merak ediyordu. Geçen her dakika içinde yollarının bir yerde kesişeceğine daha da emin oluyordu.

"Bay Pitt, demek Orion Gölü'ndeki felaketten siz sorumlusunuz," dedi fotoğrafa bakarak. "Göçmen saklama alanımı ve yatımı tahrip etme nedenin şu an için bir esrar. Sana şunu söyleyeyim ki, saygı duyduğum özelliklere sahipsin, ama kariyerinin sonuna geldin. Dosyana eklenecek son şey adına yazılmış bir methiye olacak."

13

Özel Ajan Julia Lee'nin derhal Seattle'dan San Francis-co'ya uçakla gönderilmesi emri Washington'dan geldi. Orada bir hastaneye yatırılıp tedavi ve gözlem altına alınacaktı. Julia doktorun kendisini muayene edebilmesi için önlüğünü çıkardığında görevli hemşire gözle görülür şekilde yutkundu. Vücudunda morarmamış tek bir nokta yoktu. Hemşirenin ifadesine bakılırsa Julia'nın yüzü de korkunç durumdaydı. Bu da Julia'nın en azından bir hafta aynaya bakmama kararını destekliyordu.

"Üç tane kaburganın kırık olduğunu biliyor muydun?" diye sordu doktor. Neşeli, toparlak bir adamdı. Kafası keldi ve kırlaşmış bıyıkları vardı.

"Her oturuşumda ve kalkışımda hissettiğim acı yüzünden tahmin ediyordum," dedi Julia neşeli bir sesle. "Göğsüme alçı takmak zorunda kalacak mısınız?"
—131 —

Doktor güldü. "Kırık kaburgaları sarma devri sülüklerle ve kanatma yöntemiyle birlikte yok oldu. Şimdi sadece kendi kendilerine iyi olmalarını bekliyoruz. Önümüzdeki birkaç hafta ani hareket yaptığında biraz rahatsızlık hissedeceksin, ama kısa zamanda o da geçecek."

"Ya hasarın geri kalanı? Onarılabilir durumda mı?"

"Burnunu yerine oturttum bile. Tedaviyle birlikte şişlikler yakında inecek, morluklar geçecek. Tahminlerime göre gelecek ay bu zamanda okul balosu kraliçeliğine aday olabilirsin."

"Bütün kadınların sizin gibi bir doktoru olmalı," diye iltifatta bulundu Julia.

"Çok komik," dedi doktor gülümseyerek. "Karım hiç böyle düşünmüyor." Julia'nın elini sıktı. "Eğer kendini iyi hissedersen yarından sûnra evine gidebilirsin. Bu arada, Washington'dan gelen birkaç önemli kişi lobiden buraya gelmek üzere. Şu anda asansörden iniyor olmalılar. Eski filmlerde hastane ziyaretçilerine fazla uzun kalmamaları söylenir. Ama benim düşünceme göre işe geri dönmek iyileşmeyi kolaylaştırır. Sadece aşırı yüklenme."

"Yüklenmem, nezaketiniz için teşekkür ederim."

"Bir şey değil. Bu akşam tekrar uğrarım."

"Ben kalayım mı?" diye sordu hemşire.

Doktor hayır anlamında başını sallarken sıkıntılı görünüşlü iki adam ellerinde evrak çantalarıyla odaya girdiler. "Resmi hükümet görüşmesi. Bayan Lee'yle özel olarak görüşmek istersiniz. Doğru mu, baylar?"

"Doğru, doktor," dedi Julia'nın patronu Arthur Russell. San Francisco Göçmen Dairesi bölge bürosunun yöneticisiydi. Kır saçlı Russell'ın bedeni cimnastik odasında yaptığı günlük egzersizler sayesinde oldukça formdaydı. Gülümseyerek sıcak bir ifadeyle Julia'ya baktı.

Seyrek san saçlı diğer adamı Julia tanımıyordu. Gözlüklerinin ardından bakan donuk gri gözlerde anlayıştan eser yoktu. Julia'ya sigorta poliçesi satmak için gelmiş gibi görünüyordu.

"Julia," dedi Rus** | "Peter Harper'i tanıtmak istiyorum sana. Washington'dai ıraya sana bazı sorular sormak için geldi."
"Evet, tabii," dedi Julia yatakta doğrulmaya çabalayarak. Göğsüne saplanan ağrıyla yüzü buruştu. "Saha operasyonları idarecisisiniz. Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Adınız serviste efsaneye çıkmış durumda."
"Gurur duydum." Harper, Julia'nın uzattığı elini sıkarken sertliği onu şaşırttı. "Zor günler geçirdiniz," dedi. "Şube müdürümüz Monroe tebriklerini ve teşekkürlerini gönderdi. Servisin başarınızla gurur duyduğunu söylememi istedi."
Oyundan sonra alkışlarla tekrar sahneye davet ediliyormu-şum gibi konuşuyor, diye düşündü Julia. "Bir adam olmasaydı bu iltifatları kabul etmek için burada olmazdım."
"Evet, ona daha sonra geleceğiz. Şu anda kaçakçıların operasyonuna sızma görevinizle ilgili sözlü ifadenizi almak istiyorum."
"Seni bu kadar kısa sürede tekrar işin içine çekmek istemezdik," diye araya girdi Russell kısık bir sesle. "Faaliyetlerini anlatan yazılı raporun iyileşip ayağa kalkana kadar bekleyebilir. Ama şu anda kaçakçılar ve operasyonları hakkında neler öğrendin onu bilmek istiyoruz."
"Ling Tai olup kaçakçılara Beijing'den çıkmak için para ödediğim andan itibaren mi?" diye sordu Julia.
"Baştan itibaren," dedi Harper. Çantasından minik bir teyp çıkarıp yatağın üzerine koydu. "Çin'e girişinle başla. Her şeyi duymak istiyoruz."
Julia başlarken Harper'e baktı. "Arthur'un size anlatabileceği gibi, Çin'e bir grup Kanadalı turistle birlikte girdim. Şehre girdikten sonra yürüyüş sırasında gruptan ayrıldım. Çinli atalarım olması ve dili konuşabilmem sayesinde kalabalığın içine karışmam zor olmadı. Daha rahat kıyafetler giydikten sonra yabancı bir ülkeye göç etme konusunda gizli araştırmalar yapmaya başladım. Sonradan öğrendiğime göre, gazeteler Çin sınırları dışı-

na göçü tanıtan hikâyeler ve ilanlar yayınlıyordu. Jingzi International Passages adında bir şirketin ilanına cevap verdim. Ofisleri tesadüfen Qin Shang Denizcilik Limited Şirketi'nin sahip olduğu binanın üçüncü katındaydı. Amerika Birleşik Devletleri'ne göç etmenin karşılığı otuz bin Amerikan dolarıydı. Pazarlık yapmaya kalktığımda ya paranın tamamını ödememi ya da aynlmamı söylediler. Ben de ödemeyi yaptım."
Julia dış görünüşü son derece lüks olan gemi seyahatinin nasıl cehenneme dönüştüğünü anlattı. İnsanlık dışı zulümden, yetersiz yiyeceklerden, olmayan temizlik şartlarından, görevlilerin sertliğinden, sorgulama ve dayaktan, güçlü olanların kayıklarla köle olarak bilinmeyen kıyılara çıkarılmasından, zengin olanlardan daha fazla para koparmak için Orion Gölü'ndeki hapishaneye götürülüşünden söz etti. Çok küçük ve yaşlı olanların nasıl göle atılarak boğulduğunu anlattı.
Kaçakçılık operasyonunun tamamını hiçbir ayrıntıyı atlamadan, heyecana kapılmadan açıklıyordu. Tanımlama yapmadaki becerisi sayesinde kullanılan deniz taşıtlarını, onunla bağlantı kuran bütün adamlann yüz hatlarını, beden yapılarını tarif ediyor, duyabildiği her ismi söylüyordu.
Yaşlılar ve iki çocuklu aileyle siyah teknenin kamarasına nasıl kapatıldığını anlattı. Elleri ve ayakları bağlı olarak demir ağırlıklarla göle atıldıklarını söyledi. Dalgıç kıyafetli bir adamın mucizevi bir şekilde hepsini tek tek nasıl kurtardığını açıkladı. Daha sonra bu adamın onlara yardım etmek için yaptığı inanılmaz şeyleri anlattı.
Julia, Çin'den ayrılışından itibaren tanık olduğu her şeyi tek tek anlatıyordu. Ama NUMA'da çalışan adamın tam zamanında teknenin altında ne yaptığını açıklayamıyordu. Neden gidip hapishaneyi inceleme ihtiyacı duyduğunu, harekete geçiren şeyin ne olduğunu bilmiyordu. Sanki Pitt'in katıldığı bölümler

bir rüya gibiydi. Varlığını ve Orion Gölü'nde yaptıklarını başka nasıl açıklayabilirdi ki? Sonunda adını söyleyerek sessizliğe gömüldü Julia.
— 134 —

"NUMA'nın özel projeler müdürü Dirk Pitt mi?" dedi Harper.
Russell gözlerini ayırmadan Julia'ya bakıyordu. "Gizli ajan olarak eğitim görmemiş veya Özel Güçlerin elemanı değil, sadece deniz mühendisi olan bu adam gecenin karanlığında suyun altından çıkıyor, tek başına ölüm teknesinin bütün tayfasını öldürüyor, bir yat ve bütün limanı tahrip ediyor. Sonra bir tekne dolusu göçmeni üzerlerine ateş açan uçaklann elinden yetmiş yaşında bir tekne yardımıyla kurtarıyor. İnanılmaz bir hfcâye Bayan Lee."
"Her kelimesi doğru," dedi Julia sert bir sesle.
"Monroe ve ben birkaç gece önce Qin Shang'ın kaçakçılık operasyonlarıyla mücadele edebilmek için NUMA'nın yöneticisi Amiral Sandecker'in yardımını istedik. Ama bu kadar çabuk harekete geçmiş olmaları inanılmaz görünüyor."
"Bunu konuşmaya vaktimiz olmasa da, Dirk'ün üstlerinden emir almadan kendi kendine harekete geçtiğinden eminim."
Harper ve Russell kendisine bir yığın soru sorup kasedi dördüncü defa değiştirirken Julia yorgunluğa karşı verdiği savaşı kaybediyordu. Çok uzun bir yolculuk yapmıştı ve bütün isteği biraz uyumaktı. Yüzü normale döndüğünde ailesini görecekti, daha önce değil.
Hemen hemen trans halindeymiş gibi Dirk Pitfin onun yerinde olsaydı durumu nasıl tanımlayacağını düşünüyordu. Büyük bir olasılıkla bütün olayı şakacı bir dille anlatıp, yaptıklarını önemsizmiş gibi göstermeye çalışacağını düşünerek gülümsedi. Ne tuhaf, diye düşündü. Onu sadece birkaç saattir tanıyor olmama rağmen nasıl düşünüp davranacağını tahmin edebiliyorum.
"Hiçbirimizin senden beklemeye hakkı olmadığı kadar çok şey yaşadın," dedi Russell. Julia'nın gözlerini açık tutmada zorlandığını görebiliyordu.
"Sen servisin gurur kaynağısın," dedi Harper teybi kapatırken. Sözlerinde samimiydi. "Güzel bir rapor. Senin sayende göçmenlerin kaçırılmasında önemli bir bağlantı tarihe karıştı."
— 135 —

"Başka bir şekilde yeniden ortaya çıkar,' dedi Julia esnemesini bastırmaya çalışarak.
Russell omzunu silkti. "Qin Shang'ı uluslararası mahkemede mahkûm edebilecek yeterli delilimizin olmaması çok yazık."
Julia birden kendine geldi. "Ne demek istiyorsunuz? Yeterli kanıt yok mu? Yasadışı göçmenlerle dolu sahte yolcu gemisinin Qin Shang Denizcilik Şirketi'ne ait olduğuna dair kanıtlarım var. Ayrıca Orion Gölü'nde yatan cesetler Qin Shang'ı suçlayıp mahkûm etmek için yeterli olmalı."
Harper başım salladı. "Kontrol ettik. Gemi Kore'deki bir denizcilik şirketi adına kayıtlı. Shang'in temsilcilerinin emlakla ilgili bütün işlemlerini gerçekleştirmiş olmalarına karşın Orion Gölü mülkiyeti Vancouver, Kanada'daki Nanchang Yatırım'ın adına kayıtlı. Denizaşın kuruluşların paravan şirketler kullanması oldukça yaygındır. Ana şirketi ve sahibini, yöneticisini ve hissedarlarını bulmayı zorlaştırır. Bu çok kötü ama hiçbir uluslararası mahkeme Qin Shang'ı mahkûm etmeyecektir."
Julia boş bakışlarla odasının penceresinden dışarı baktı. İki bina arasından gri, ürkütücü Alcatraz binasını seçebiliyordu. Şu anda boş olan ünlü hapishaneydi burası. "O halde," dedi tiksintiyle. "Göldeki masum insanlann kurban edilmesi, benim yaşa-dıklanm, Pitt'in kahramanca çabaları, Shang'ın evine yapılan baskın, hepsi bir hiç içindi. Qin Shang bu işe kahkahalarla gülecek ve her şeye devam edecek."
Tam tersine," diye onu temin etmeye çalıştı Harper. "Senin verdiğin bilgilerin değeri büyük. Hiçbir şey kolay elde edilmez. Bu iş de biraz zaman alacak. Ama er ya da geç Qin Shang'ı ve onun gibileri ele geçireceğiz."
"Peter haklı," diye ekledi Russell. "Savaşın sadece küçük bir çarpışmasını kazandık, ama ahtapotun önemli bir kolunu kestik. Ayrıca Çin'in kaçakçılık politikasıyla ilgili yeni bir görüş açısı kazandık. Artık neyin araştırılması gerektiğini bildiğimiz için de işimiz biraz daha kolaylaştı."

Harper çantasını toparlayıp kapıya yöneldi. "Artık gidip biraz dinlenmene izin verelim."

"Sizden bir iyilik istiyorum," dedi Juiia iki adamı kapıda durdurarak.
"Söyle," dedi Russell.
"Anne ve babamı burada San Francisco'da ziyaret ettikten sonra gelecek hafta başında işime geri dönmek istiyorum. Qin Shang soruşturmasında kalmayı rica ediyorum."
Russell gülümseyen Harper'e baktı. "Bunu söylemene bile gerek yok," dedi. "Seni neden Washington'da istiyorlar sanıyorsun? Shang'ın operasyonları hakkında senden daha fazla şey bilen kim var ki?"
Adamlar gittikten sonra Julia son bir çabayla üzerine basan ağırlıktan kurtulmaya çalıştı. Yatağın yanındaki telefona uzandı. Dışarıya bir hat aldıktan sonra alan kodunu çevirip uzun mesafe aramalarıyla ilgili istihbaratı aradı. Numarayı aldıktan sonra Washington'daki NUMA merkezini arayıp Dirk Pitfi istedi.
Sekreterine bağlanmıştı. Kız Pitt'in tatilde olduğunu ve henüz işe dönmediğini söyledi. Julia telefonu kapatıp başını yastığa koydu. Garip bir şekilde değiştiğini hissediyordu. Yüzsüz bir fahişe gibi davranıyor, çok az tanıdığım bir adamın peşine düşüyorum, diye düşündü. Nedenini merak etti, dünyadaki onca erkeğin içinden neden Dirk Pitt gibi biri hayatına girmek zorundaydı?
14
Pitt ve Giordino, Washington'a hiç dönemediler. Helikopteri fırtınalı havaya rağmen Bremerton'daki NUMA denizbilim labo-ratuvarına getirdiklerinde Amiral Sandecker'i kendilerini beklerken buldular. Sandecker'in pozisyonundaki birçok insan kuru bir ofiste kalır, koltuğunda rahatça oturup kahvesini içer, diğerlerinin onun ayağına gelmesini sağlardı. Ama Sandecker diğerlerine benzemiyordu. Yağmurun altında durmuş helikopterin pervanelerinin püskürttüğü su bulutundan yüzünü korunmaya çalışıyordu. Pervaneler durana kadar hareketsiz kaldı. Sabırlı bir

şekilde Gunn'ın kapıyı açıp arkasında Giordino'yla birlikte yere atlamasını bekledi.
"Sizi bir saat önce bekliyordum," diye homurdandı.
"Burada olacağınızı bilmiyorduk, amiral," dedi Gunn. "Son konuşmamızda Washington'da kalacağınızı söylemiştiniz."
"Fikrimi değiştirdim," dedi Sandecker ters bir şekilde. Kok-pitte kimse olmadığını görünce Giordino'ya döndü. "Dirk*ü getirmediniz mi?"
"Grapevine Körfezi'nden buraya kadar deliksiz uyudu," dedi Giordino. Yüzünde her zamanki gülümsemesi yoktu. "Çok iyi durumda değil. Orion Gölü'ne vardığında zaten çok iyi durum-daymış gibi bir de vurulmuş."
"Vurulmuş mu?" Sandecker'in yüzü gölgelenmişti. "Kimse bana onun vurulduğunu söylemedi. Durumu kötü mü?"
"Ciddi değil. Allah'tan kurşun kalçasını sıyırmış. Grapevi-ne'daki doktor yarayı tedavi etti. Dirk'ün oradan oraya koşturmaması gerektiğini söyledi. Ama dostumuz bir kahkaha atıp bir bara gitmekte ısrar etti. İki kadeh tekilanın onu kendine getireceğini söylüyordu."
"Getirdi mi bari?" dedi Sandecker alaycı bir şekilde.
"İki değil ama dört kadeh başardı gibi." Pitt helikopterden çıkarken Giordino ona baktı. "Kendiniz bakın." ?& -.
Sandecker başını kaldırınca ormanda yolunu kaybetmiş birine benzeyen Pitt'i gördü. Zayıf ve halsiz görünüyordu. Sanki ormandaki böğürtlenler dışında başka bir şey yememiş gibiydi. Saçları her yöne dağılmıştı. Yüzü yorgun görünüyordu. Ama dudaklarında otoyoldaki ilan panolan kadar kocaman bir gülümseme vardı.
Tannm, amiral," diye gürledi. "Yağmurda görmeyi beklediğim son insan sizsiniz."
Sandecker gülmek istedi, ama kaşlarını çatıp öfkeliymiş gibi konuşmaya çalıştı. "Yardımsever karakterimi gösterip seni beş bin millik bir yolculuktan kurtarmanın iyi olacağını düşündüm."

"Beni masamda görmek istemiyor musunuz?"
"Hayır. Sen ve Al, Manila'ya gidiyorsunuz."
"Manila mı?" dedi Pitt şaşırarak. "Orası Filipinler'deydi."
"Bildiğim kadarıyla hâlâ orada," dedi Sandecker.
"Ne zaman?"
"Bir saat içinde."
"Bir saat içinde mi?" Pitt gözlerini dikmiş ona bakıyordu.
"Pasifik'i geçen bir uçakta yeriniz ayırtıldı. Sen ve Al o uçakta olacaksınız."
"Manila'ya vardıktan sonra ne yapmamız gerekiyor?"
"Yağmurdan boğulmadan önce içeri girersek anlatacağım."
Pitt iki fincan kahve ısmarladıktan sonra Sandecker okyanus mühendislerinden oluşan en iyi ekibini akvaryumda topladı. NUMA deniz biyologlarının üzerinde çalıştığı Kuzey Pasifik Okyanusundaki su ve canlılarla dolu tanklar arasında amiral, Pitt ve Giordino'ya, Gunn'la birlikte katıldığı Başkanlık düzeyindeki toplantıyı anlattı.
"Orion Gölü'nde bozduğun operasyonun sahibi geniş bir göçmen kaçakçılığı ağını yönetiyor. Göçmenleri dünyadaki hemen her ülkeye nakledebiliyor. Milyonlarca Çinliyi Amerika'ya, Avrupa'ya ve Güney Amerika'ya taşıyor. Çin hükümeti tarafından gizli bir şekilde destekleniyor ve yardım alıyor. Son derece kalabalık olan ülkeden ne kadar çok insan çıkarır ve onları önemli denizaşın bölgelere yerleştirirse, ana ülkenin direktifleri altında uluslararası güç istasyonları kurma potansiyeli o derece artacaktır. Eğer Qin Shang kontrol edilemezse bu operasyonlar dünya çapında inanılmaz sonuçlar verecektir."
"Bu adam Orion Gölü'nün dibinde yatan yüzlerce insanın ölümünden sorumlu," dedi Pitt öfkeli bir sesle. Toplu cinayetten tutuklanıp aşılmayacağını mı söylüyorsunuz bana?"
"Onu itham ve mahkûm etmek bir caddenin iki farklı tarafı," diye cevapladı Sandecker. "Qin Shang'in çevresinde birçok paravan şirketten oluşan bir koruma duvarı var. Göçmen Dairesi müdürü Duncan Monroe, Qin Shang'in bu operasyonlardan

mali ve siyasal açıdan uzak tutulduğunu söyledi bana. Orion Gölü'ndeki toplu cinayetleri ona bağlayacak bir kanıt yok."
"Bu adam ele geçirilemez görünüyor," dedi Gunn.
Pitt, "Hiçbir adam ele geçirilmez değildir," dedi.
"Nasıl yakalayacağız o piçkurusunu?" diye parladı Giordi-no.
Sandecker, Başkan'ın NUMA'nın araştırmasını istediği iki konudan söz etti. Eski okyanus gemisi United States ve Louisi-ana'daki Sungari limanı. "Rudi, Sungari'nin sualtından araştırılması için kurulacak olan özel ekibin başı olacak. Dirk ve Al eski okyanus gemisini inceleyecek."
"United States'] nerede bulacağız?"
"Üç gün öncesine kadar tamir edilmek için Karadeniz'de Sivastopol bulunuyordu. Ama uydu fotoğraflanna göre havuzdan çıkmış ve Çanakkale Boğazı'nı geçip Süveyş Kanalı'na doğru yola çıkmış."
"Elli yaşında bir gemi için oldukça uzun bir yolculuk," dedi Giordino.
"Olağandışı değil." Pitt zihninde bir yerlerde dosyalanmış bir bilgiyi arıyor gibi tavana bakıyordu. "United States en iyi gemiyi bile geride bırakabilirdi. Queen Man/yi Atlantik'te on saat gibi bir farkla yenmişti. New York-İngiltere arasında otuz beş deniz miliyle bir rekor kırmıştı ve bu rekor hâlâ geçerli."
"Hızlı olmalı," dedi Gunn hayranlıkla. "Saatte yaklaşık kırk bir mile eşit demektir bu."
Sandecker başını salladı. "Hâlâ en hızlı ticari gemi."
"Shang ona nasıl ulaşmış?" diye sordu Pitt. ABD Denizcilik idaresi'nin Amerikan bayrağı altında olmadığı takdirde gemiyi satacağını sanmazdım."
"Qin Shang gemiyi, daha sonra dost bir ülkeye satabilecek olan bir Amerikan şirketi aracılığıyla kolayca ele geçirmiş. Nitekim bu kez bir Türk işadamı

sözkonusu. Çok geç ama Amerikan yetkilileri gemiyi bir Türk işadamı gibi davranan bir Çinlinin satın aldığını buldular."
— 140 —

"Qin Shang United States! neden istiyor?" diye sordu Pitt. Durumu hâlâ kavrayamamıştı.
?Shang, Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun müttefiki," diye cevap verdi Gunn. "Onlarla yaptığı bir anlaşma ona gemiyi işletme hakkını veriyor, muhtemelen yolcu gemisi kamuflajıyla göçmen kaçakçılığı yapacak. Çin ordusu kendi amaçları için gemiyi işletme ve asker taşıma hakkına sahip."
"İnsanın aklına, bizim Savunma Bakanlığımızın bunu öngörüp gemiden yıllar önce yararlanması gerektiği geliyor," dedi Gi-ordino. "Körfez Savaşı sırasında beş günden az bir süre içinde bütün bir alayı Amerika'dan Arabistan'a gönderebilirdik."
Sandecker düşünceli bir şekilde sakalını sıvazladı. "Bugünlerde insan taşımacılığında hava taşıtları kullanılıyor. Gemiler daha çok yük ve donanım taşıyor. Ne yönden bakarsan bak, transatlantik tazılannın eski gururlu günleri geçmişte kaldı"
"Bizim işimiz ne?" diye sordu Pitt sabrının sonlarına gelirken. "Eğer Başkan United States 'in yabancı kaçakçılığı yapmasına engel olmak istiyorsa neden birkaç tane Mark XII gönderecek bir nükleer denizaltı ayarlamıyor?"
"Böylece Çin ordusuna Amerikalı turistlerle dolu bir yolcu gemisini havaya uçurmak için bir fırsat vermiş olsun, öyle mi?" dedi Sandecker sert bir sesle. "Sanmıyorum. Qin Shang'ı etkisiz hale getirecek daha pratik ve tehlikesiz yollar var."
"Ne gibi?" diye sordu Giordino ihtiyatlı bir tavırla.
"Cevaplar!" diye parladı Sandecker. "Göçmen Dairesi harekete geçmeden cevaplanması gereken şaşırtıcı sorular var."
"Biz gizli ajan değiliz," dedi Pitt. "Bizim ne yapmamızı bekliyor? Bir bilet alıp özel bir kamara ayarladıktan sonra kaptan ve tayfasına anket formu göndermemizi mi?"
"Bu işi çekici bulmadığınızın farkındayım," dedi Sandecker. Pitt ve Giordino'nun bu görevi coşkuyla karşılamadıklannı görüyordu. "Ama sizin elde edeceğiniz bilginin ülkenin refahı için hayati önem taşıdığını söylerken son derece ciddiydim. Yasadışı göç bu şekilde sürüp gidemez. Qin Shang gibiler modern kölelik ticareti yapıyorlar." Sandecker duraklayıp Pitt'e baktı. "Bana
—141 —

söylendiğine göre insanlık dışı davranışlarını kendi gözlerinle görmüşsün." Pitt başını salladı. "Evet, gördüm."
"Hükümetin bu insanları kölelikten kurtarmak için yapabileceği bir şeyler olmalı," dedi Gunn.
"Kaçak olarak ülkeye girdikten sonra ortadan kaybolup yeraltına geçiyorlarsa, yasal olarak ülkede olmayan insanları koruyamazsın," diye yanıtladı Sandecker.
"Onları araştınp ortaya çıkaracak bir görev tasarlanamaz mı?" diye ısrar etti Gunn.
"Göçmen Dairesi'nin elli eyalette bin altı yüz müfettişi var, yabancı ülkelerde çalışanları saymıyorum. Bunlar yasadışı faaliyetlere kansan üç yüz binin üzerinde kaçak göçmen tutuklamalar. Hiç suç olmasa bile bu sayının iki katı ajan gerekti."
"Birleşik Devletler'e her yıl kaç yasadışı göçmen geliyor?" diye sordu Pitt.
"Kesin bir sayı söylemek imkânsız," diye cevap verdi Sandecker. "Geçen yrt sadece Çin ve Güney Amerika'dan iki milyona yakın göçmen geldiği tahmin ediliyor."
Pitt, Puget Sound'un sakin sularına baktı. Yağmur dinmiş, bulutlar dağılmaya başlamıştı. Rıhtımın üzerinde gökkuşağı oluşuyordu. "Bunun nerede sona ereceğine dair kimsenin bir fikri var mı?"
"Çok fazla insan olacak," dedi Sandecker. "Son nüfus sayımında Birleşik Devletler'in nüfusu kabaca iki yüz elli milyona ulaşmıştı. Doğum ve göçlerdeki artışla iki bin elli yılına kadar nüfus üç yüz altmış milyona ulaşacak."

"Önümüzdeki elli yılda yüz milyon insan daha," dedi Giordi-no sıkıntıyla. "Umarım ben o zamana kadar gitmiş olurum."

Gunn düşünceli bir şekilde konuştu. "Gelecekte ülkede meydana gelecek olan değişiklikleri hayal etmek çok zor."

"Her büyük uygarlık veya ulus ya içteki yolsuzluklar yüzünden çökmüş ya da yabancı göçüyle sonsuza kadar değiştirilmiştir," dedi Sandecker.

Giordino'nun yüzünde aldırmaz bir ifade vardı. Gelecek onu pek ilgilendirmiyordu. Geçmişten hoşlanan Pitt'in tersine Giordino sadece şu anı yaşardı. Her zamanki gibi düşünceli olan Gunn yere bakıyor, nüfusun yüzde elli artmasının birlikte getireceği sorunları düşünüyordu.

Pitt alaycı bir sesle, "Yani Başkan müthiş zekâsıyla bizim bataklığı parmaklarımızla kurcalamamızı bekliyor," dedi.

"Bu işi nasıl başarmamız gerekiyor?" diye sordu Giordino. Kocaman bir puro çıkarıp yavaş, ama son derece yavaş bir şekilde ucunu çakmağının alevine tuttu.

Sandecker puroya bakıyordu. Kendisinin özel hazinesinden olduğunu farkedince yüzü kızardı. "Manila'nın ulusal havaalanına vardığınızda John Smith adında bir adam sizi karşılayacak..."

"Bu çok orijinal," diye mınldandı Giordino. "Otel kayıtlarında adı benim adımın üzerinde olan adamla tanışmayı istemişimdir hep."

Bu tartışmayı dinleyen bir yabana bu NUMA görevlilerinin hiçbirinin birbirine saygısı olmadığını ve aralannda bir düşmanlığın bulunduğunu düşünebilirdi. Oysa başka hiçbir şey gerçekten bu kadar uzak olamazdı. Pitt ve Giordino, Sandecker'e karşı sonsuz bir hayranlık duyuyorlardı. Kendi babalanna olduktan kadar yakınlardı ona. Birden fazla olayda onun hayatını kurtarmak için hiç tereddüt etmeden kendi hayatlarını riske atmışlardı. Ver-ve-al yıllardır oynadıkları bir oyundu. Gösterdikleri kayıtsızlık sahteydi. Pitt ve Giordino talimatları asilik göstermeden kabul edemeyecek kadar bağımsızdılar.

"Manila'ya inip John Smith'in kendisini göstermesini bekliyoruz," dedi Pitt. "Umarım planda bundan daha fazla şey vardır."

Sandecker devam etti. "Smith sizi nhtıma götürecek. Orada eski bir gemiye bineceksiniz. Göreceğiniz gibi oldukça olağandışı bir gemi. Siz güverteye adım atana dek NUMA'ntn mi-ni-denizaltısı Sea Dog II güvenli bir şekilde gemiye alınmış ola-

cak. Sizin işiniz fırsat doğduğunda United Sfafes'in gövdesini su altından inceleyip fotoğrafını çekmek."

Pitt inanamıyormuş gibi başını salladı. "Üç futbol sahası büyüklüğündeki bir geminin altını incelemek. Kırk sekiz saatten fazla sürmez. Tabii ki, Qin Shang'ın adamları bu tür bir olay için geminin etrafına alıcı yerleştirmeyi düşünmemişlerdir." faiordi-no'ya bakıyordu. "Sen ne diyorsun?"

"Bir bebeğe emziğini vermek gibi," dedi Giordino doğal bir sesle. "Tek sorun dört deniz mili hız yapabilen bir denizaltının otuz beş mil yapabilen bir gemiye nasıl yetişeceği?"

Sandecker, Giordino'ya uzun ve acı bir ifadeyle baktı. Sonra soruyu yanıtladı. "Sualtı araştırmanızı gemi umandayken yapıyorsunuz. Bunu söylemeye gerek yok."

"Aklınızda hangi liman var?" diye sordu Pitt.

"Sivastopol'daki CIA görevlileri geminin hedefinin Hong Kong olduğunu söyledi. Orada son dekorasyon ve mobilya işleri yapılacakmış. Sonra gemi Birleşik Devletlerin liman şehirleri arasında yolcu taşımaya başlayacak."

"CIA de bu işin içinde mi?"

"Durum kontrol altına alınana dek hükümetin içindeki bütün araştırma örgütleri işbirliği yapıyor."

"Bineceğimiz geminin sahibi kim?*

"Ne düşündüğünü biliyorum," dedi Sandecker. "Herhangi bir istihbarat örgütüyle olan bağlantıyı unutabilirsin. Gemi şahsa ait. Bütün söyleyebileceğim bu."

Giordino büyük mavi bir duman bulutunu balıkla dolu bir tanka doğru üfledi. "Manila ve Hong Kong arasında binlerce millik deniz olmalı. Bildiğim bütün buharlı gemiler ender olarak sekiz, dokuz deniz milinin üzerine çıkabilir. Hemen hemen beş günlük bir yolculuktan söz ediyoruz. Böylesi bir zaman lüksümüz var mr?"

"Hong Kong'daki limanda United Stetes'den çeyrek mil uzaklıkta bulunacaksınız ve Filipinler'den ayrıldıktan sonra kırk

sekiz saat içinde omurgasını incelemiş olacaksınız," dedi San-decker.

"İşte bu," dedi Giordino kaşlarını şüpheci bir şekilde kaldırarak. 'İlginç olabilir."

15

Pitt ve Giordino, Seattle'dan gelen ticari uçaktan inip Ninoy Aquino Uluslararası Havaalanı'na ayak bastıklannda Filipinler saatiyle akşamın sekizi olmuştu. Yan tarafta dikilen kalabalık içinde isim panosu tutan adamı buldular. Normalde isim kartları üzerinde beklenen kişinin ismi yazardı. Oysa bunda sadece SMITH yazıyordu.

İhyan, kılıksız bir adamdı. Bir zamanlar Olimpiyatlarda halter kaldırmış olabilirdi. Ama artık vücudu kuvvetten düşmüş, karnı kocaman bir kavuna dönmüştü. Kirli bir pantolon giyiyor ve üç beden küçük bir kemer takıyordu. Yüzünde bir düzine kavga sırasında meydana gelmiş yaralar vardı. Bumu o kadar çok kırılmıştı ki, sol yanağına doğru yatmıştı. Kirli sakal ve bıyığı vardı. Gözlerindeki kızarıklığın çok fazla içkiden mi, yoksa uykusuzluktan mı olduğunu anlamak zordu. Siyah saçları başının üzerinde yağlı bir şapka gibi duruyordu. San dişleri çarpık çurpuktu. Kolları bedeninin diğer bölümlerine göre kaslı ve gergindi. Dövmeyle kaplıydı bu kollar. Kirli bir denizci şapkası ve işçi tulumu giymişti.

?Aman Tanrım, Karasakal bu mu yoksa!"

Pitt adama yaklaştı. "Bizi karşılamanız büyük incelik, Bay Smith."

"Gemiye hoşgeldiniz," dedi adam neşeli bir gülümsemeyle. "Kaptan sizi bekliyor."

Seattle Havaalanı'na giderken uğradıkları bir mağazadan birkaç tane iç çamaşırı, temizlik malzemesi, gömlek ve pantolon almışlardı. Dolayısıyla yanlarında sadece küçük bir çanta vardı

ve bavulları beklemek zorunda kalmadılar. Smith'in arkasına düşüp havaalanı dışındaki otoparka doğru yürümeye başladılar. Smith ömrünü Himalaya Dağları'na tırmanmakla geçirmişe benzeyen bir Toyota minibüsün yanında durdu. Camlann yarısı kırıktı ve kontraplakla kapatılmıştı. Boyası solmuş, paslanmıştı. Pitt derin girinti çıkıntıları olan lastikleri inceleyip Smith kontağı açar açmaz çalışan güçlü motorun homurtusuna kulak verdi.

Minibüs Pitt ve Giordino eski yırtık vinil koltuklara oturur oturmaz harekete geçti. Pitt arkadaşını dirseğiyle dürterek Smith'in de duyabileceği kadar yüksek sesle konuşmaya başladı. "Söyleyin, Bay Giordino, son derece dikkatli bir insan olduğunuz doğru mu?"

"Kesinlikle," dedi Giordino, P'ıtt'in niyetini hemen anlayarak. "Benden bir şey kaçmaz. Ama sizi de unutmayalım, Bay Pitt. Sizin kehanet gücünüz de tüm dünyada biliniyor. Gücünüzü göstermek ister misinfcz?"

?Elbette."

"Size şunu sorarak başlamama izin verin, bu araç hakkında ne düşünüyorsunuz?"

"Hollywood filmlerinden çıkmışa benziyor, ama pahalı lastikleri ve dört yüz beygir gücüne yakın motoru var. Çok garip, öyle değil mi?"

"Çok zekice, Bay Pitt. Benim görüşüm de aynen öyle."

"Ya siz, Giordino, o derin sezgilerinizle neşeli şoför arkadaşımızı nasıl buluyorsunuz?"

"Hile, dalavereve sahtekârlık saplantılı bir adam; kısaca düzenbazın teki." Giordino tam havasındaydı ve kendini kaybetmek üzereydi. "Kocaman karnını farkettiniz mi?"
"Kötü yerleştirilmiş bir yastık değil mi?"
"Kesinlikle," dedi Giordino gizli bir şeyi açıklar gibi. "Yüzünde ve yassılmış burnunda yaralar var."
"Çok kötü bir makyaj," dedi Pitt masum bir şekilde.
"Sizi kandırmak mümkün değil, öyle değil mi?" Şoförün aynadaki çirkin yüzü buruşmuştu, ama Giordino'yu bir şey durdu-

ramazdı artık. "Şüphesiz briyantin içinde yüzen saçları da fark-etmişsinizdir." Tabii ki."
"Dövmelere ne diyorsunuz?"
"Dolmakalem ve mürekkeple çizilmiş, değil mi?" dedi Pitt.
Giordino başını salladı. "Düşkınklığına uğrattınız beni, Bay Pitt Şablonlar kullanılmış. Her acemi gözlemci bile bunu bilirdi."
Sessiz kalmayı beceremeyen şoför omzunun üzerinden söylendi. "Siz iki güzel çocuk, kendinizi zeki mi sanıyorsunuz!"
"Elimizden geleni yapıyoruz," dedi Pitt neşeyle.
İşlerini yapıp tuzağa düşmeyeceklerini belirten Pitt ve Giordino rıhtıma doğru yol alırken sessiz kaldılar. Smith dev vinçlerin ve istif edilmiş yüklerin arasından sıyrılarak rıhtımın ucunda durdu. Tek bir kelime bile etmeden minibüsten atlayıp küçük yüzer nhtıma bağlı bir tekneye uzanan rampaya doğru yürüdü. İki NUMA görevlisi itaatkâr bir şekilde adamı takip edip tekneye bindiler. Kıç tarafındaki dümende duran denizci siyah pantolon, siyah tişört, tropikal sıcaklık ve neme rağmen kulaklarına kadar indirilmiş siyah bir kep giyiyordu.
Tekne rıhtımdan yavaşça uzaklaşarak kıyıdan bir mil kadar açıkta demirlemiş olan gemiye doğru ilerlemeye başladı. Etraf-lannda limana girip yük almak ya da boşaltmak için sıralarını bekleyen gemilerin ışıkları vardı. Hava cam gibi berraktı. Manila Körfezi'nin açıklarında balıkçı teknelerinin renkli ışıkları siyah gökyüzüne karşı değerli taşlar gibi parlıyordu.
Geminin şekli gecenin karanlığında belirmeye başladı. Pitt onun Güney Denizleri'nde adadan adaya yük taşıyan sıradan bhr şilep olmadığını görebiliyordu. Boş, temiz ambarları ve üst yapıların olmaması nedeniyle Pasifik sahillerinde kereste taşıdığını doğru olarak tahmin etmişti. Makine dairesi kıç tarafındaki tayfa bölümünün altındaydı. Dümen köşkünün arka tarafında uzun bir direk yükseliyordu. İkinci daha kısa direk sancak tara-fındaydı. Pitt geminin dört, beş ton ağırlığında, doksan metre genişliğinde, on beş metre yüksekliğinde olduğunu tahmin edi-

yordu. Onun zamanı gelip geçmişti. Aynı zamana ait gemiler elli yıl önce gemi çöplüğüne gidip daha modern çekiciler ve mavnalara dönüştürülmüştü.
Rtt, Smith'e, "Adı ne?" diye sordu.
"Oregon."
"Kendi zamanında önemli miktarlarda kereste taşıdığını düşünebiliyorum."
Smith dikkatli bir şekilde Pitt'i incelemeye başladı. "Senin gibi hoş bir çocuk bunu nereden bilebilir?"
"Babam genç bir adamken kereste gemisinde tayfa olarak çalışmıştı. Üniversiteyi bitirene dek San Diego ve Portland arasında on kez gidip gelmiş. Ofisinin duvannda geminin resmi var."
"Oregon emekli olmadan önce yirmi beş yıl kadar Vancouver ve San Francisco arasında yolculuk yaptı."
"Ne zaman inşa edilmiş acaba?"
"Sen ve ben doğmadan çok uzun zaman önce," dedi Smith.
Dümenci tekneyi gemiye yanaştırdı. Direklerdeki ve sancaktaki ışıktan anlaşıldığı kadarıyla geminin bir zamanlar turuncu olan gövdesi artık paslanmıştı. İskele yoktu, sadece ipten merdiven asılıydı.
"Senden sonra, hoş çocuk," dedi Smith yukarıyı işaret ederek.

Pitt önden giderken Giordino onu izledi. Yukan çıkarken Pitt parmaklarını paslanmış metala sürdü. Yüzeyi pürtüksüzdü, parmakuçlanna kir bulaşmamıştı. Güvertedeki kapılar kapalıydı ve kargo bumbaları gelişigüzel sarılmıştı. Eğitimsiz şempanzeler tarafından kapatılmışa*benzer birkaç tane tahta sandık güverteye istif edilmişti. Gemi boş gibiydi. Ortada hiç tayfa yoktu, güverteler de boştu. Hayat belirtisi gösteren tek şey radyodan yükselen Strauss'un vals müziğiydi. Müzik geminin genel görünüşüne aykırı düşüyordu. Sea Dog //'ye dair bir iz göremiyordu.
"Denizaltımız geldi mi?" diye sordu Pitt.

"Baş kasarasının altına yerleştirildi."
"Kaptan köşküne nasıl gidiliyor?"
Smith güvertedeki bir kapağı kaldırdı, kargo bölümü gibi görünen bir yere inen ip merdiven vardı burada. "Onu aşağıda bulabilirsin."
"Gemi kaptanları genellikle gizli bölümlerde bulunmazlar." Pitt geminin üzerindeki yapıya baktı. "Bildiğim tüm gemilerde kaptan köşkü dümen köşkünün artındadır."
"Aşağıda, hoş çocuk," diye tekrarladı Smith.
"Sandecker bizi ne tür bir belaya bulaştırdı?" diye mırıldandı Giordino şüpheyle. Sırtını Pitt'e dönüp içgüdüsel olarak kavga pozisyonuna girdi.
Pitt dünyadaki en normal şeyi yapıyormuş gibi çantasını yere bırakıp cebindeki fermuarı açtı ve .45'liğini çıkardı. Smith ne olduğunu anlayamadan namlu çenesinin altına dayanmıştı. "Daha önce hatırlatmadığım için özür dilerim, ama beni son kez hoş çocuk diye çağıran adamın kafasını uçurmuştum."
Tamam arkadaşlar," dedi Smith korku duymaksızın. "Bir silah gördüğüm zaman tanırım. Lütfen başka bir yere doğrult. Şu anda yaralanmak istemezsin değil mi?"
"Sanırım yaralanacak olan ben değilim," dedi Pitt sohbet havasıyla. "Etrafına baksan iyi olur."
Kitaptaki en eski hileydi bu, ama Pitt'in kaybedecek bir şeyi yoktu. Etrafına bakarken gölgelerden adamlar çıkmaya başladı. İki değil, dört değil, Smith kadar iğrenç tam altı adam Pitt ve Gi-ordino'ya otomatik silahlar doğrultuyorlardı. Smith gibi iriyarı ve kötü kılıklıydı bunlar da.
Pitt horozu kaldırıp Colt'u Smith'in çenesine biraz daha bastırdı. "Ben gidersem senin de geleceğini söylememin bir sakıncası var mı?"
"Ve arkadaşının da ölmesine neden olacaksın öyle mi?" dedi Smith kötü bir gülümsemeyle. "Bildiğim kadarıyla o kadar aptal değilsin, Pitt."

"Benim hakkımda ne biliyorsun?"
"Silahı bırak da konuşalım."
"Burada dururken de seni çok iyi duyabiliyorum."
"Rahatlayın, çocuklar," dedi Smith adamlarına. "Biraz terbiyeli olup konuklarımıza saygı göstermeliyiz."
Oregon'un tayfası inanılmaz bir şekilde silahlarını indirip kahkahalarla gülmeye başladılar. "Bunu hak ettin, kaptan," dedi bir tanesi. "NUMA'dan süt içip brokkoli yiyen iki salağın geleceğini düşünüyordun."
Giordino hemen oyuna katıldı. "Birana var mı, çocuklar?"
"İki marka," dedi biri sırtına bir şaplak indirerek. "Gemimizde cesur birilerini görmek çok güzel."
Pitt silahı indirip horozu kapattı. "Zokayı yuttuk galiba."
"Verdiğimiz rahatsızlık için özür dileriz," dedi Smith neşeyle. "Ama her zaman tetikte olmalıyız." Adamlanna dönerek emir verdi. "Demir alın, çocuklar, Hong Kong'a doğru yola çıkıyoruz."
"Amiral Sandecker bunun sıradışı bir gemi olduğunu söyledi," diyen Pitt silahını çantasına koydu. "Ama tayfa hakkında bir şey söylemedi."
"Şu oyunları bir tarafa bırakabilirsek aşağıyı göstereceğim size." Smith ip merdiveni açık kapıdan atıp gözden kayboldu. Pitt ve Giordino onu takip ettiler. Son derece aydınlık, duvarları pastel renklerle boyanmış halı kaplı bir koridora çıktılar. Smith verniklenmiş kapıyı açıp içeriyi işaret etti. "Bu kamarayı

paylaşabilirsiniz. Eşyalarınızı bırakın, rahatınıza bakın. Sizi kaptanla tanıştıracağım. İskele tarafında kıça doğru dördüncü kapı onunki."
Pitt içeri girip ışığı açtı. Burası eski bir geminin odasına benzemiyordu. Lüks bir yolcu gemisinin kamaraları gibi gösterişliydi her şey. Güzel dekore edilmiş ve zarif mobilyalarla döşenmişti. Eksik olan tek şey verandaya açılan sürgûlü kapıydı. Dış dünyayla olan tek bağlantı siyaha boyanmış iombar kapağıydı.
"Ne yani?" dedi Giordino. "Bir tabak meyvamız bile yok mu?"

Pitt hayranlıkla etrafına bakmıyordu. "Kaptanla yemek yediğimiz zaman resmi giyinmek zorunda mıyız acaba?"
Demir alındığını duyabiliyor, ayaklannın altındaki motorların çalışmaya başladığını hissediyorlardı. Oregon, Manila Körfezi'ni aşarak Hong Kong'a doğru ilerlemeye başlamıştı. Birkaç dakika sonra kaptanın kapısını çaldılar. İçerden bir ses cevap verdi. "Lütfen içeri girin."
Kendilerininki lüks kamaraya benziyorsa kaptanınki beş yıldızlı bir otelin çatı kat» süitine benziyordu. Mobilya pahalı ve zevkliydi. Duvarlar veya denizci terimiyle bölmeler, paneller ya da perdelerle kapatılmıştı. Halı kalın tüylüydü. Panelli duvarların ikisinde orijinal yağlıboya tablolar asılıydı. Pitt bir tanesinin yanına yaklaşıp incelemeye başladı. Oymalı çerçevenin içindeki tablo etrafında köpekbalıklannın dolaştığı, küçük bir yelkenlide yatan siyahlar içindeki bir adam tasviriydi.
"Winslow Homer'ın Gulf StreamV dedi Pitt. "New York Mü-zesi'nde olduğunu sanıyordum."
"Orijinali öyle," dedi antika masanın yanında duran adam. "Gördüğünüz bir taklit. Benim işimde hiçbir sigorta şirketi hakikisini sigortalamazdi." Kırklı yaşların ortalarında yakışıklı bir adamdı. Mavi gözleri ve kısa kesilmiş sarı saçları vardı. Manikürlü ellerini uzattı. "Başkan Juan Rodrigez Cabritto hizmetinizdedir." Cabrillo'yu Ka-bree-yo şeklinde telaffuz ediyordu.
"Başkan, yani yönetim kurulu başkanı gibi mi?"
"Denizcilik geleneğinden yola çıktık," diye açıkladı Cabrillo. "Bu gemi bir iş veya bir şirket yönetmeye benziyor. Personel kendilerine şirket unvanları verilmesini tercih ediyor."
"Bu çok ilginç," dedi Giordino tatlı bir sesle. ""Söylemeyin tahmin edeceğim. İkinci kaptan amir oluyor."
Cabrillo başını salladı. "Hayır, şef makinistim amirdir. İkinci kaptan ise başkan yardımcısıdır."
Giordino tek kaşını kaldırdı. "Oz Krallığı'nın bir gemisi olduğunu ilk defa duyuyorum."
"Alışacaksınız," dedi Cabrillo anlayışlı bir tavırla.

"California tarihini hatırlayacak olursam," dedi Pitt. "Califor-nia'yı bin beş yüzlü yılların başında keşfetmiştiniz."
Cabrillo güldü. "Babam, Cabrillo'nun kâşif bir ata olduğunu iddia etmiştir hep. Ama ben bundan şüpheliyim. Büyükanne ve babam bin dokuz yüz otuz birde Sonora, Meksika sınırını geçerek gelmişler. Beş yıl sonra Amerikan vatandaşı olmuşlar. Benim doğumumdan sonra anne ve babamın bana California'daki tarihi bir kişinin adını vermesi konusunda ısrar etmişler."
"Sanırım daha önce tanıştık," dedi Pitt.
"Yirmi dakika önce," dedi Giordino.
"Liman serserisi taklidiniz, Bay Cabrillo, namı diğer Bay Smith çok profesyonelceydi."
Cabrillo neşeyle güldü. "Yaptığım oyunu ilk anlayan sizlersiniz." Canlandırdığı karakterin aksine Cabrillo kaslı, ama zayıf bir adamdı. Takma burun, dövmeler ve göbeği yok olmuştu.
"Kabul etmeliyim ki, minibüsü görene dek beni kandırmayı başardınız."
"Evet, kıyıdaki taşıtımız göründüğü gibi değil."
"Bu gemi," dedi Pitt. "Oyunlarınız, tüm bunlar ne demek oluyor?"

Cabrillo onlara deri kanepeye oturmalarını işaret etti. Bara gitti. "Birer kadeh şaraba ne dersiniz?"
"Evet, teşekkürler."
"Ben birayı tercih ederim," dedi Giordino.
Cabrillo bir bardağı doldurup Giordino'ya uzattı. "San Miguel." Sonra Pitt'e şarap kadehini uzattı. "California, Alexander Vadisi'nden Wattle Creek Chardonnay."
"Mükemmel bir zevkiniz var," diye iltifatta bulundu Pitt. "Mutfağınıza kadar ulaştığından eminim."
Cabrillo güldü. "Aşçımı Brüksel'deki çok ünlü bir restorandan çaldım. Ayrıca şunu da söylemeliyim ki, kendinizi aşırı şımartmaktan dolayı hazımsızlık veya mide ağrısı çekerseniz dişçi rolü oynayan çok başarılı bir cerrahın bulunduğu bir hastanemiz de var."
— 152 —

"Merak ettim, Bay Cabrillo, Oregon ne tür bir işle uğraşıyor ve tam olarak kimin için çalışıyor?"
"Bu gemi bilgi toplama aracıdır," diye cevap verdi Cabrillo tereddüt etmeden. "ABD savaş gemilerinin gidemeyeceği her yere gidebiliriz, birçok ticari gemiye kapalı olan limanlara girebiliriz ve şüphe uyandırmadan son derece gizli bir yükü taşıyabiliriz. Bizim hizmetimize ihtiyaç duyan herhangi bir Birleşik Devletler örgütü için çalışırız."
"O halde ClA'e bağlısınız."
Cabrillo başını iki yana salladı. "Şu anda bizimle çalışan birkaç eski CJA ajanı olsa da, Oregon hepsi emekli olan eski seçkin tabaka denizci ve subaylar tarafından işletiliyor.•
"Karanlıkta göremedim. Hangi bayrağı taşıyorsunuz?*
"İran," diye cevap verirken hafifçe gülümsüyordu Cabrillo. "Herhangi bir liman yetkilisinin Birleşik Devietler'le bağdaştıracağı son ülke."
"Hepiniz ücretlisiniz, doğru mu?"
"Dürüstçe kâr amaçlı olarak çalıştığımızı söyleyebilirim, evet. Ülkemiz için çok çeşitti gizli hizmetleri yerine getirerek oldukça iyi ücret alıyoruz."
"Geminin sahibi kim?" diye sordu (Sordino.
"Gemideki herkes hissedar," diye cevap verdi Cabrillo. "Bazılarımız diğerlerinden daha fazla hisse sahibi, ama yabancı yatırımlarda en azından beş milyon doları bulunmayan kimse yok burada. Hükümetin bizim gibi gizli operasyonlar için ayırdığı bir fon var. Anlaşmamıza göre hükümet paramızı uluslararası fi-nans denetçilerine açık olmayan ülkelerdeki banka hesaplanna yatınyor."
Pitt şarabından bir yudum aldı. "Güzel bir ayarlama."
"Ama arasıra meydana gelen felaketlere engel olamıyor. Oregon bizim üçüncü gemimiz. Diğerleri dost olmayan güçler tarafından tahrip edildi. Aynca çalışmakta olduğumuz on üç yıldır yirmiden fazla adam kaybettiğimizi söylemeliyim."
"Yabancı örgütler mi yakaladı?"
— 153 —

"Hayır. Başka durumlar vardı." Bunlar her neyse Cabrillo açıklamak istemiyordu.
"Bu seyahate kim izin verdi?" diye sordu Giordino. "Sizinle benim aramda kalsın, emri Beyaz Saray verdi." "Bu çıkabileceğiniz en yüksek nokta olmalı." Pitt kaptana baktı. "Bizi United Statesîn yakınına götürebilir misiniz? Geminin gövdesini incelememiz gerekiyor ve aşağıdaki denizaltının aküsü yüzünden sınırlı zamanımız var. Eğer Oregon 'u bir mil veya daha uzakta demirlemek zorunda kalırsanız gemiye gidip gelmemiz aşağıdaki zamanımızı hayli kısaltacaktır."
Cabrillo kendinden emin bir şekilde baktı. "Bacanın üzerinde uçurtma uçurmanıza yetecek kadar yakına bırakacağım sizi." Sonra kendine bir kadeh şarap daha koyup kaldırdı. "Çok başarılı bir yolculuğun şerefine."
16
Pitt dışarı çıkıp gökyüzünde ileri geri sallanan direğin ışığına baktı. Kollanın trabzana koyup gemi Manila Körfezi'nden çıkarken Corregidor Adası'nı

seyretti. Adada birkaç ışık parlıyor, alıcı kulesinde kırmızı uyarı ışıkları yanıyordu.
Kötü bir puro kokusu alan Pitt arkasını dönünce yanından geçen denizciyi gördü. Işıkların altına gelince adamın elli yaşlarında olduğunu tahmin etti. Max Hanley'di bu. Daha önce tanıştırmışlardı onunla. Operasyonel sistemlerden sorumlu başkan yardımcısıydı.
Güvenli bir şekilde denize açıldıktan sonra Hanley diğer tayfalar gibi golf sahasına uygun, daha rahat kıyafetlere bürünmüş; beyaz şort, polo tişört ve spor ayakkabılar giymişti. Elinde bir kahve fincanı tutuyordu. Teni kızarmıştı. Kahverengi gözleri canlıydı.
"Bu eski kaya parçasında çok tarih gizli," dedi Hanley. "Buradan geçerken hep yukarı çıkanm."

"Şu anda oldukça sessiz," dedi Pitt.
"Babam kırk ikide orada öldü. Japonların bombasına hedef oldu."
"Onunla birlikte birçok iyi adam öldü."
"Evet, öldü." Hanley, Pitt'e baktı. "Suya giriş ve denizaltının geri getirilişini ben yöneteceğim. Benim ve mühendislerimin yapabileceği bir şey otursa söyleyin."
"Bir şey var."
"Nedir?"
"Adamlarınızın Sea Dog //'yi hemen boyamalan mümkün mü? NUMA'nın turkuaz rengi harfleri sığ suda kolayca göze çarpabilir."
"Ne renk istersiniz?" diye sordu Hanley.
"Yeşil," dedi Pitt. "Limandaki suyla karışacak bir tonda."
"Adamlarımı hemen bu işe koşacağım." Hanley arkasını dönüp sırtını trabzanlara dayadı. Geminin bacasından çıkan dumana bakıyordu. "Sualtı robotlarından birini kullanmak bana çok daha kolay görünüyor."
"Robot veya otonomik sualtı aracı kullanılabilir," dedi Pitt gülümseyerek. "Ama hiçbiri United States büyüklüğünde bir geminin teknesini incelemek için içinde insan bulunan denizaltı kadar iyi olamaz. Denizaltının manipülatör kolu da yararlı olabilir. İnsan gözünün video kameradan birkaç açıdan üstün olduğu bazı projeler var. Bu da onlardan bir tanesi."
Hanley zinciri kemerine asılı olan cep saatine baktı. "Makine ve seyir sistemini programlama zamanı. Artık açık denize geliyoruz, başkan hızımızın üç katına çıkmasını isteyecektir."
"Şimdi dokuz ya da on deniz mili yapıyor olmalıyız" dedi Pitt. Meraklanmıştı.
"Limanda ya da deniz trafiğinin yoğun olduğu yerlerde Ore-gon'un yol alırken zorlandığı izlenimini vermek durumundayız. Eski bir gemi olarak öyle görünmesi gerekiyor. Aslında takılan ikiz dizel motorla modernleştirildi. Artık kırk deniz milini bile geçebilir.'

"Ama ağır bir yükle tekne suya daha çok gömülüp sürtünmenin artmasına neden olur."
Hanley başıyla kargo kapısını ve güvertedeki tahta sandıklan işaret etti. "Hepsi boş. Alçaktan gidiyoruz, çünkü gemiye ağır bir görünüm vermek için safra tanklan monte ettik. Bunlar atıldıktan sonra gemi iki metre kadar yükselecek ve inşa edildiği zamankinden dört katı hıza ulaşacak."
"Kılık değiştirmiş bir tilki."
"Ayrıca dişleri de var. Başkan Cabrillo'ya bize saldırdığında nasıl ısırdığımızı sorun."
"Soracağım."
İyi geceler, Bay Pitt."
"İyi geceler, Bay Hanley."
On dakika sonra makinelerden yükselen sesler çarpıcı bir biçimde artarken Pitt geminin yeniden hayat bulduğunu hissetti. Geminin bıraktığı iz beyaz bir yoldan kaynayan bir kazana dönüştü. Kıç tarafı bir metre kadar batarken, sancak tarafı o kadar havaya kalktı. Geminin yanındaki sular dev bir süpürgeyle

süprülüyormuş gibi akıyordu. Deniz yıldızların altında parıldıyor, ufukta fırtına bulutları görünüyordu.

Oregon iki gün sonra Hong Kong limanının sınırlarına yaklaştı. Manila'yı oldukça kısa bir sürede geçmişti. Gün ışığında başka gemilerle karşılaştıklarında Cabrillo iki kez yavaşlama emri vermişti. Tayfadan birkaç kişi hemen eski püskü elbiselerini giymiş, güverteye çıkıp iki gemi arasındaki boşluktan bakmışlardı. Cabrillo buna aptal bakışı diyordu. Denizin yazılı olmayan kurallarına göre yan yana gelen iki geminin tayfaları herhangi bir canlılık belirtisi göstermezlerdi. Sadece gözbebekleri oynardı. Yolcular el sallar, ama denizciler her zaman diğer geminin tayfasına bakarken huzursuz olurdu. Bazen hafifçe el sallarlardı. Gemi geçip gittikten sonra Cabrillo tekrar hızlı gitme emri veriyordu.

Pitt ve Giordino'ya muhteşem gemide bir tur attırdılar. Arka taraftaki dümen köşkü gemiyi ziyaret eden görevlileri ve liman çalışanlarını kandırmak için kötü ve kirli bir durumda tutuluyordu. Dümen köşkünün altındaki kullanılmayan tayfa kamaraları da şüphe çekmemek için darmadağın bir haldeydi. Ancak makine dairesini bir demir yığını gibi göstermenin bir yolu yoktu. Başkan yardımcısı Hanley bunu kabul etmiyordu. Eğer herhangi bir gümrük görevlisi veya liman müfettişi makine dairesini görmek isterse Hanley onu öylesine pis yollardan getiriyordu ki, en istekli görevli bile içeriye girmeye cesaret edemiyordu. Kimse pis geçitlerden sonra açılan kapının ardında bir hastane odası kadar temiz makine dairesinin bulunduğunu görmemişti şimdiye dek.

Gerçek subay ve tayfa kamaralan yük ambarlarının altında gizleniyordu. Oregon savunma için silahla doluydu. İki savaşta kullanılan, yan taraflarında geniş kalibreli silahlarla korkunç torpidolar bulunan Alman savaş gemileri ve Birinci Dünya Sava-şı'nda kullanılan İngiliz O-Shop'lar gibi Oregon'un teknesinde de denizden-denize ve denizden-havaya füze fırlatıcıları gizliydi. Gemi Pitt'in daha önce ayak bastığı bütün gemilerden farklıydı. Aldatma ve kandırmaca harikasıydı. Denizlerde bunun gibi bir gemi daha bulunduğunu sanmıyordu Pitt.

Cabrillo'yla görüşmek için dümen köşküne gitmeden önce Giordino'yla erken bir akşam yemeği yedi. Geminin aşçısı Marie du Gard'la tanıştılar. Bütün otel ve restoran sahiplerinin kendileriyle çalışması için diz çöküp yalvarmalarına neden olacak Belçikalı bir aşçıydı. Cabrillo ona reddedemeyeceği bir teklifle geldiği için şu anda Oregon 'da çalışıyordu. Gemi şefi olarak kazandığı önemli miktarda parayla Manhattan'da kendi restoranını açmayı planlamaktaydı. Ancak bunun için iki gizli operasyona daha katılması gerekiyordu.

Menu muhteşemdi. Giordino'nun damak zevki sıradandı. Bu yüzden sebzeli biftekten oluşan bouef a la mode ısmarladı. Pitt ise Hollanda sosuyla pişirilmiş enginar ve fırında mantarlı

yengeçle kahverengi soslu tatlı ekmek istedi. Şefin 1992 Ferra-ri-Carano Siena seçmesine izin verdi. Pitt bundan daha lezzetli bir yemek yediğini hatırlamıyordu, özellikle de Oregon gibi bir gemide.

Ekspresso kahvelerin ardından Pitt'le Giordino dümen köşkünün yolunu tuttular. Buradaki boru ve demir döşemeler paslan m işti. Pencerelerin çerçevelerindeki boyalar dökülüyordu. Güverte eski sigara yanıklarıyla lekelenmişti. Çok az donanım yeni görünüyordu.

Başkan Cabrillo köprü kanadında dikiliyordu. Dişlerinin arasına piposunu sıkıştırmıştı. Gemi Hong Kong limanına giden West Lamma Kanah'na girmişti. Trafik yoğundu. Cabrillo hızın kesilmesini emretti. Safra tanklan yeniden doldurulmuştu. Oregon yükle ağırlaşmış yüz yaşında eski bir gemiye benziyordu limana girerken. Victoria Dağı'nın üzerindeki televizyon ve mikro-dalga antenlerinin yakut kırmızısı ışıkları alçaktan uçan uçakları uyarmak için yanıp sönüyordu. Hong Kong Adasfndaki Jumbo Yüzer Restoran'ı süsleyen binlerce ışık suyun üzerinde ateşbö-cekleri gibi parlıyordu.

Planlanan gizli görevde en ufak bir risk varsa bile dümen köşkünde toplanmış adamlar ve subaylar bundan tamamen habersiz gibi duruyorlardı. Dümenin

etrafındaki harita odası ve güverte bir şirketin toplantı odası gibiydi. Asya'nın hisse senedi ve bonolarının değeri tartışılıyordu. United States'e yapacakları gizli ziyaretten çok borsayla ilgilenen yatırımcılara benziyorlardı.

Cabrillo köprü kanadından indi. Pitt ve Giordino'yıı farke-dince onlara yaklaştı.nHong Kong'daki bir dostum United Sta-fes'in Qin Shang Denizciliğin Kowloon, Kwai Chung'daki terminal rıhtımına bağlı olduğunu söyledi. Gerekli liman görevlilerine rüşvet verildi. Bize gemiden dört yüz elli metre uzaklıkta bir yer verdiler."

"Gidiş dönüş neredeyse dokuz yüz metre yapar," dedi Pitt denizaltının suyun dibinde kalış süresini hesaplamaya çalışarak.

"Denizaltının aküsü ne kadar gider?" diye sordu Cabrillo.

"Eğer nazik davranırsak on dört saat."

"Suyun altındayken bir tekne tarafından çekilebilir misiniz?"

Pitt başını salladı. "Gemiye itilip çekilmek bize fazladan bir saat kazandırır. Yine de sizi uyarmalıyım, denizaltı hafif bir araç değildir. Sualtı sürtünmesi küçük bir tekne için çok büyük olacaktır."

Cabrillo gülümsedi. "Bizim kıyı teknemiz ve cankurtaranlarımızın ne tûı bir motor gücü olduğunu bilmiyorsunuz."

"Sormayacağım bile," dedi Pitt. "Ama su yarışlarında kupa alacaklarından eminim."

"Oregon'un teknik sırları konusunda bir kitap yazmanıza yetecek kadar bilgi verdik size." Cabrillo dönüp camdan bakarak kılavuz teknenin limandan çıkışını ve 180 derecelik bir dönüş yaparak yanlarına gelişini izledi. Merdiven atıldı, kılavuz gemiye çıktı. Doğruca köprüye gelip Cabrilo'yu selamlayarak dümeni aldı.

Pitt köprü kanadının dış kısmına çıkö. Kowloon ve Hong Kong'un inanılmaz güzellikteki renkli ışık karnavalını seyretme ye başladı. Gemi limanın kuzeybatısında kendine ayrılan yere doğru ilerliyordu. Victoria liman şehrindeki gökdelenler dev No el ağaçları gibi aydınlatılmıştı. Şehir görünüm olarak Çin Haik Cumhuriyeti tarafından ele geçirildiği 1997 yılından beri çok az değişmişti. Orada yaşayanlann çoğunun hayatı eskisi gibi de vam ediyordu.

Gemi Qin Shang'ın terminaline yaklaşırken Giordino da Pitt'in yanına geldi. Bir zamanlar Amerikan denizcilik filosunun gururu olan gemi giderek büyüyor, büyüyordu.

Manila'ya uçarken Pitt ve Giordino United States hakkındaki uzun raporu incelemişlerdi. Ünlü geminin tasarımını William Francis Gibbs yapmış, Newport News Ship Building and Dry Dock Şirketi tarafından 1950'de inşa edilmişti. Bir dahi olan Gibbs'in hayali en hızlı ve en güzel yolcu gemisini inşa etmekti.

ve bu hayalini gerçekleştirmişti. Şaheseri Amerika'nın gururu haline gelmişti.

Gibbs ağırlık ve yangına dayanıklılık konusunda bir fanatikti. Mümkün olan her yerde alüminyum kullanmakta ısrar etmişti. Çakılan 1.2 milyon çividen, cankurtaranlara, kamara ve banyo teçhizatından bebek sandalyelerine, hatta elbise askılarına kadar her şey alüminyum olmak zorundaydı. Koca gemideki tek ahşap malzeme yangına dayanıklı Steinway piyano ve aşçının et kesme tahtasıydı. Sonunda Gibbs yapıların ağırlığını 2.500 tona indirmeyi başarmıştı. Sonuç son derece dengeli bir gemiydi.

Brüt 53.329 tonaj, ortalama 300 metre uzunluk ve otuz metre yükseklikle dünyanın en büyük gemisi değildi. Onun inşa edildiği zaman Queen Mary 30.000 ton daha ağır ve on iki metre daha uzundu. Cunard Line Queens daha şatafatlı ve Barok bir atmosfer sergileyebilirdi, ama Amerikan gemilerinde eksik olan zengin ahşap panel ve şık dekoruyla hız ve güvenliği United Sfafes'i benzerlerinden ayıran özelliklerdi. Yabancı rakip gemilerin tersine, tayfasının onu çağırdığı şekliyle Big U yolcularına 694 adet geniş kamara ve havalandırma sağlıyordu. On dokuz asansör güverteler arasında yolcu taşıyordu. Hediyelik eşya dükkânlarının yanısıra üç kütüphane, iki sinema ve kilise de yolcuların hizmetindeydi.

Ama iki önemli özelliği inşa edildiği sıradaki askeri sırlarıydı. Birkaç yıl sonrasına kadar üç dört hafta içinde 14.000 asker taşıyabilecek hale getirilebileceği bilinmiyordu. Sekiz dev buhar kazanının güç verdiği dört Westinghouse türbin 240.000 beygir gücüne sahipti. Saatte eli mil yapabiliyordu. Yakıt ikmali yapılmadan Panama Kanalı'nı geçebilen, Pasifik'i geçip Singapur'a gidip San Francisco'ya geri dönebilen birkaç gemiden biriydi. 1952'de United States Atlantik'i en hızlı geçen gemi olarak Mavi Kurdele Ödülü kazanmıştı. O zamandan beri bu ödülü kazanan başka gemi olmamıştı.

Tersaneden aynldıktan on beş yıl sonra ise bir tarih hatası haline geldi. Ticari uçaklar denizin ünlü tazısına rakip hale gel-

mislerdi. 1969'da artan işletme giderleri ve halkın kısa zamanda hedeflerine hava yoluyla ulaşma arzulan Amerika'nın en büyük okyanus gemisinin sonunu getirmişti. Emekli edilip otuz yıl Norfolk, Virginia'da kalmış, sonunda Çin'e gelmişti.

Pitt bir dürbün alarak Oregon'un köprüsünden dev gemiyi inceledi. Teknesi hâlâ siyaha boyalıydı. Üst yapıları beyaz, iki büyük, muhteşem bacası kırmızı, beyaz ve maviydi. Transatlantik rekorunu kırdığı günkü kadar muhteşem görünüyordu.

Aydınlatılmış olmasına şaşırmıştı Pitt. Gemideki faaliyet sesleri suda yansıyordu. Qin Shang'ın tersane tayfası herhangi bir gizliliğe gerek duymadan gemi üzerinde çalışıyordu.

Motorların durması için antika telgrafa basan kılavuz Cabril-lo'ya başını salladı. Kılavuz telgrafın çalışmadığını bilmiyordu. Cabrillo emirleri el telsiziyle iletti. Sarsıntı durdu. Oregon kendi ivmesiyle yavaşça ilerlerken artık bir mezar kadar sessizdi. Daha sonra yavaşlama ve ardından tam duruş emri verildi.

Cabrillo demirleme emri verince boşalan zincir ve suya düşen demirin sesi duyuldu. Yeminli beyanı imzalayıp seyir defterini işaretledikten sonra kılavuzla el sıkıştı. Pitt ve Giordino'ya işaret etmeden önce kılavuzun teknesine binmesini bekledi. "Harita odasına gelin, yannki programını konuşalım."

"Neden yirmi dört saat bekleyelim?" diye sordu Giordino.

Cabrillo başını salladı. "Yarın hava karardıktan sonra uygun zaman. Daha gümrük memurları gelecek gemiye. Kimseyi şüphelendirmenin bir anlamı yok."

Pitt, "Sanırım iletişimde bir hata oldu," dedi.

Cabrillo ona baktı. "Bir sorun mu var?"

"Gün ışığında dalmak zorundayız. Gece görüş imkânımız yok."

"Sualtı aydınlatması kullanamaz mısınız?"

"Gece karanlığında sudaki parlak bir ışık dışardan görülür. On saniye içinde yakalanırız."

"Bir kez geminin altına girdikten sonra farkedilmeyiz," diye ekledi Giordino. "Ama geminin yan taraflarını incelerken yakalanma riskimiz var."

"Ya geminin neden olduğu gölge?" diye sordu Cabrilio. "Görüşe engel olursa? O zaman ne yapacaksınız?"

"Suni ışıklandırma kullanmak zorundayız, ama güneş olacağı için kimsenin dikkatini çekmez."

Cabrilio başını salladı. "Sorunu anlıyorum. Romantik macera romanları şafaktan öncenin en karanlık zaman olduğunu söyler. Güneş doğmadan önce sizi ve denizaltınızı suya indirip United Stetes'ten bir tükürük mesafesine kadar çekeceğiz."

"Bu harika," dedi Pitt müteşekkir bir sesle.

"Size bir soru sorabilir miyim, başkan?" diye sordu Giordi-no.

"Elbette."

"Eğer yük taşımıyorsanız limana girip çıkmanızı nasıl açıklıyorsunuz?"

Cabrilio, Giordino'ya rahat bir tavırla baktı. "Güvertede gördüğünüz ambardaki sandıklar limana indirilecek, benim için çalışan bir ajan tarafından işlemleri yapılıp depoya kaldırılacak. Aradan uygun bir zaman geçtikten sonra sandıkların üzerine farklı isimler yazılacak, tekrar nhtıma getirilip gemiye yüklenecek. Çinlilere göre bir yükü boşaltıp bir başkasını yüklemiş olacağız."
"Çalışmalarınız her dakika şaşırtıyor beni," dedi Pitt.
"Geminin sancak tarafındaki bilgisayar bölümünü dolaştınız," dedi Cabrilio. "Yani Oregorfun operasyonlannın yüzde doksanının bilgisayar sisteminin otomatik olarak verdiği emirlerle gerçekleştiğini biliyorsunuz. Umana girip çıkarken bilgisayar dışına çıkıyoruz."
Pitt dürbünü Cabrillo'ya uzattı. "Gizli iş ve faaliyetlerde ustasınız. Qin Shang'ın gemiyi kimseden saklamaya gerek duymadan ortalıkta birinci sınıf kaçakçılık aracı haline getirmesi size biraz tuhaf gelmiyor mu?"
"Garip görünüyor gerçekten," diye onayladı Cabrilio. Gözlüklerini bir an indirdi, piposundan bir nefes çekti, tekrar gözlüklerinin üzerinden baktı. "Gemideki bütün işlerin birden durması da tuhaf. Sıkı güvenlik önlemi de görünmüyor."

"Bu size bir şey ifade ediyor mu?" diye sordu Giordino.
"Ya Qin Shang olağandışı bir şekilde aldırmaz davranıyor veya bizim ünlü istihbarat örgütümüzü atlattılar."
"Geminin altını inceledikten sonra bunu öğreneceğiz," dedi Pitt. "Yasadışı göçmenleri göçmen ofislerinin burnunun dibinde yabancı ülkelere kaçırmayı planlıyorsa onları gemiden kontrol edilmeden çıkarma yolu olmalı. Bu da geminin altında kıyıya doğru uzanan gizli bir geçit, hatta bir denizaltı bulunması anlamına geliyor."
Cabrillo piposunu trabzana vurdu. Küllerin salınarak limana düşmesini izledi. Sonra düşünceli bir ifadeyle United States'e baktı. Alçak sesle konuşuyordu. "Eğer bir şey ters giderse, küçük bir hata, atlanmış bir aynnt yüzünden Çin Halk Cumhuriye-ti'nce casusluk olarak değerlendirilecek bir şey yaparken yakalanırsanız, buna göre karşılık göreceğinizin farkındasınız sanırım."
"Yani işkence görüp vurulmak gibi mi?" dedi Giordino.
Cabrillo başını salladı. "Ve hükümetimizden hiç kimse bu idamı durdurmak için serçe parmağını bile kımıldatmaz."
"Al ve ben sonuçların farkındayız," dedi Pitt. "Ama siz de geminizi ve tayfanızı riske sokuyorsunuz. Bizi körfeze atıp uzak-laşsanız bile sizi suçlamam."
Cabrillo ona bakıp kurnazca gülümsedi. 'Ciddi misin? Sizi bırakıp kaçmak ha? Bunu aklıma bile getirmem. Özellikle de gizli hükümet fonundan bana ve ekibime verilen parayı düşünürsek. Bence bu bir banka soymaktan çok daha risksiz bir iş."
"Yedi haneli bir rakamdan mı söz ediyoruz?" diye sordu Pitt.
"Daha çok sekiz gibi," diye cevap verdi Cabrillo. On milyon dolardan söz ediyordu.
Giordino üzgün bir ifadeyle Pitt'e baktı. "NUMA'nın bize verdiği zavallı aylığı düşününce nerede yanlış yaptığımızı merak ediyorum."

17

Şafak öncesi karanlığında içinde Pitt ve Giordino'nun bulunduğu Sea Dog II yük vinciyle yerinden alınıp geminin yanında bir süre asılı kaldıktan sonra yavaşça suya indirildi. Denizaltının üzerinde duran tayfa kabloyu çözdü ve tekrar gemiye bindi. Sonra Oregon'un kıyı teknssini çekiciye bağladı. Giordino suyun yetmiş santim üzerindeki açık kapakta dikiliyor, Pitt araç gereç listesini kontrol ediyordu.
"Hazır olduğunuzda biz de hazırız," diye seslendi Max Han-ley bulunduğu tekneden.
"İki buçuk metreye dalacağız," dedi Giordino. "O seviyeye indiğimizde yol alabilirsiniz."

"Anlaşıldı."
Giordino kapağı kapadı. Denizaltının içinde Pitt'in yanına uzandı. İki tarafında kısa kanatlar uzanan şişman bir Siyam purosuna benziyordu denizaltı. Beş metre uzunluğunda, iki metre genişliğindeydi. 1200 kg. ağırlığındaki araç suyun yüzeyinde hantal görünüyor olabilirdi, ama suyun altında minik bir balina çevikliğiyle hareket ediyordu. Başları ve omuzları cam bölmede yükselen kaptanlar birçok denizaltıda olduğundan daha geniş bir görüş açısına sahiptiler.
Yüzeyin altında görüş açısı sıfırdı. Su denizaltını kalın bir yorgan gibi örtüyordu. Yukarı bakınca teknenin sadece gölgesini görebiliyorlardı. Cabrillo teknenin gücünü artırınca derin bir homurtu duyuldu. Pervaneler suyu dövmeye başladı. Teknenin kıç tarafı arkaya yattı, denizartıyla birlikte hareket etmeye başladı. Sekiz deniz miline ulaşana dek çabaladı tekne. Pitt ve Giordino Cabrillo'nun motorun gücünün sadece üçte birini kullandığını bilmiyorlardı.
Oregon'dan United States'e olan kısa mesafede Pitt otomatik olarak çalışan bilgisayar analizcisini programladı, oksijen düzeyini ve derinlik kontrolünü izledi.
"İletişim anteni yukarda mı?" diye sordu Pitt.

Giordino yavaşça başını salladı. "Suya girer girmez on sekiz metre uzattım. Yüzeyde bizimle birlikte ilerliyor."
"Nasıl sakladın?"
Giordino omuz silkti. "Büyük Albert Giordino aldatmacası. Bir kavunun içine sakladım."
"Aşçıdan aşırdığına hiç şüphe yok."
Giordino incinmiş gibi baktı Pitt'e. "Fazla olgunlaşmıştı. Zaten çöpe gidecekti."
Pitt minik mikrofona konuştu. "Başkan Cabrillo, beni duyuyor musunuz?"
"Yanımda oturuyorsunuz gibi, Bay Pitt?" dedi Cabrillo. Teknedeki diğer beş adam gibi o da balıkçı kıyafeti giymişti.
"Yerimize geldiğimizde iletişim antenini serbest bırakacağım, böylece siz Oregorfa döndükten sonra da bağlantıda kalı-nz. Sualtında bin dört yüz metreye kadar bağlantı kurabiliriz."
"Anlaşıldı," dedi Cabrillo. "Hatta kalın, gemiye çok az bir yolumuz kaldı. Elli metreden daha fazla yaklaşamam."
"Herhangi bir güvenlik önlemi var mı?"
"Bütün gemi ve rıhtım boş görünüyor."
"Hatta kalıyoruz."
Cabrillo söz verdiğinden daha iyisini başarmıştı. Neredeyse United States'ln tam altına gelmişti. Bir dalgıç teknenin kenarından suya girerken güneş yükselmeye başlamıştı. "Dalgıç indi,' dedi Cabrillo.
"Onu görebiliyoruz," diye cevap verdi Pitt. Şeffaf bölümden yukarı bakıyordu. Dalgıç denizaltının tepesine monte edilmiş bağlantı mekanizmasını çözdü ve yukarıya doğru çıkmadan önce tamam işareti verdi. "Özgürüz." *>
"Sancak tarafına kırk derece dönün," diye talimat verdi Cabrillo. "Geminin kıçından sadece yirmi beş metre uzaklıktasınız."
Giordino üzerlerinden geçiyormuş gibi görünen dev gölgeye baktı. "Geldik."
"Artık tek başınızasınız. Randevumuz dört otuzda. Anten bağlantınızda bir dalgıç bekleyecek."

"Teşekkürler, Juan," dedi Pitt başkanın iik adını kullanmada bir sakınca görmeden. "Sen ve muhteşem tayfan olmasaydı bunu başaramazdık."
"Başka türlü olamazdı,* dedi Cabrillo neşeyle.
Giordino üzerlerindeki dev gemiye baktı. Bulundukları pozisyona göre tekne sonsuzluğa gidiyor gibiydi. "Yüksekte duruyor gibi. Sualtı yüksekliğini hatırlıyor musun?"
"Bir tahminde bulunmak zorundayım," dedi Pitt. "On metre civarında olmalı."
"Görünüşüne bakılırsa tahmininden bir iki metre kadar daha derinde."
Pitt, Cabrillo'nun rota düzeltmesini yapıp Sea Dog //'yi derin sulara indirdi. "Dikkatli olsam iyi olur, yoksa başımızı çarpacağız."

Giordino ve Pitt çeşitli NUMA projelerinde birlikte sayısız dalış yapmışlar ve çeşitli denizaltıları kullanmışlardı. İki adam tartışmaksızın her zamanki sorumluluklarını üstlenmiş, Pitt kaptanlık yaparken Giordino sistem monitörlerine göz kulak oluyor ve video kamerayı çalıştırıyordu.

Sea Dog II sessizce ilerliyordu. Denizin dibi sis ardından görünen bir kara parçasına benziyordu. Yıllardır gemilerden ve limanlardan atılan çöpler dipteki çamurda birikmişti. Bu pislik bir grup mürekkep balığının evi haline gelen teknenin altındaki kare biçimi ızgaraya doğru yükseliyordu. Pitt bu çöplüğün geçmişte liman işçileri tarafından döküldüğünü tahmin etti. Motoru kapatarak denizaltıyı geminin kıç tarafındaki yumuşak çamura yerleştirdi. Küçük bir pislik grubu kahverengi bir bulut gibi havalanarak görüşü bir an kapadı. Gemi üstlerinde kara, kötü bir örtü gibi yükseliyordu. Dipte bir tür yalnızlık duygusu hissediliyordu. Sanki yukarıdaki dünya mevcut değildi.

"Birkaç dakika bu işi düşünürsek iyi olur sanırım," dedi Pitt.

"Nedenini sorma ama çocukluğumdan kalma aptal bir espri geldi birden aklıma," dedi Giordino.

"Ne esprisiymiş bu?*

"Kırmızı balık Queen Man/nin kıçını görünce kızarmış."

Pitt yüzünü ekşitti. "Basit beyinlerin ürettiği basit bir espri. Hâlâ hatırladığın için cehennemde azap çekmelisin."

Giordino onu duymamış gibi yaptı. "Konuyu değiştirmek için değil ama bu adamların geminin etrafına dinleme aygıtları koyup koymadıklannı merak ediyorum."

"Rıhtımdan bu yana bazılarına rastgeldiysek bile bunu Dümenin imkânı yok."

"Ayrıntıları görmek için hâlâ çok karanlık ortalık."

"Işıklarımızı yakıp tekneyi incelemeyi düşünüyorum. Geminin altındayken görülme ihtimalimiz çok düşük."

"Daha sonra güneş yükselince de suyun yüzeyine yakın yerleri inceleyebiliriz."

Pitt başını salladı. "Pek İyi bir plan sayılmaz, ama bu şartlarda yapabileceğimizin en iyisi bu."

"O halde harekete geçsek iyi olur," dedi Giordino. "Oksijenimizin bitmesini istemiyorsak tabii."

Pitt motoru çalıştırdı. Denizaltı dipten yavaşça yükselmeye başladı. Geminin bir metre altına gelene dek yükselmeye devam etti. Pitt denizaltıyı düz bir pozisyonda tutmaya çalışıyordu, her birkaç saniyede bir pozisyonlannı gösteren monitöre bakıyordu. Giordino da teknenin altında her türlü kapı veya kapak olup olmadığını araştırıyordu. Kamerayla şüpheli durumlar kaydediliyor olabilirdi. Pitt az sonra monitöre aldırmayarak geminin yatay pozisyonunu takip etmeyi uygun buldu.

Yüzeyde güneş ışınları görüş açısını gittikçe artırıyordu. Pitt iambaları kapattı. Daha önceki karanlıkta siyah görünen çelik plakaların koyu kırmızı olduğu görünüyordu. Hafif bir akıntı vardı. Ama Pitt denizaltını sabit tutabiliyordu. Sonraki iki saat içinde çimen biçiyormuş gibi ileri geri yaparak çalıştılar. İkisi de sessizdi ve işlerine yoğunlaşmışlardı.

Birden Cabrillo'nun sesi sessizliği bozdu. "Durum raporu vermek ister misiniz, beyler?"

"Durum raporu yok," diye cevap verdi Pitt. "Bir kez daha ileri gideceğiz, sonra geminin dibini incelemeyi bitirmiş olacağız. Yan taraflara sıra gelecek."

"Umarım yeni boyanız sayesinde dışardan görünmezsiniz."

"Max Hanley ve tayfası benim planladığımdan daha koyu yeşil kullanmışlar," dedi Pitt. "Ama eğer gözünü suya dikip bakan olmazsa bir sorun çıkmaz."

"Gemi terkedilmiş görünüyor."

"Bunu duyduğuma sevindim."

"İki saat on sekiz dakika sonra görüşürüz," dedi Cabrillo neşeyle. "Geç kalmamaya çalışın."

"Orada olacağız," diye söz verdi Pitt. "Al ve ben burada mecbur olduğumuzdan daha fazla kalmak istemiyoruz."
"Görüşürüz."
Pitt ona bakmadan Giordino'ya doğru eğdi başını. "Oksijen ne durumda?"
"İdare eder," dedi Giordino kısaca. "Akü hâlâ yeterli görünüyor, ama yavaşça kırmızıya doğru yaklaşıyor."
Geminin dibini son bir kez daha gözden geçirdiler. Pitt küçük aracı suyun yüzeyine doğru yaklaşan kıvnma getirdi. Sonraki bir saat acı verecek denli yavaş geçti ama henüz sıradışı bir şeyle karşılaşmamışlardı. Görüş açısı da gelgit sayesinde giderek artıyordu. İskele tarafında çalışmaya başladılar. Yüzeye iki metreden fazla yaklaşmıyorlardı.
"Zamanımız kaldı mı?" diye sordu Pitt, saatine bakmak için kolunu kaldırmıyordu.
"Oregon'la randevumuza elli yedi dakika kaldı," diye cevap verdi Giordino.
"Bu yolculuk gösterdiğimiz çabaya değmezmiş. Eğer Qin Shang göçmenleri United States aracılığıyla kaçırıyorsa bile bunu denize açılan bir geçit veya denizaltı yoluyla yapmıyor."
"Yukarda açıkta yapmasının da bir anlamı yok," dedi Giordino. "Gemi limana varır varmaz ajanlar tepesine binerler."
"Burada yapabileceğimiz başka bir şey yok. Toparlanıp dönelim."
"Bu bir sorun oluşturabilir."
Prtt, Giordino'ya baktı. "Nasıl yani?"
Giordino kavunun yönünü işaret etti. "Ziyaretçilerimiz var."

Denizaltının ilersinde üç dalgıç görünüyordu. Siyah elbiseleri içinde kötü hayaletler gibi üzerlerine geliyorlardı.
"Buralarda bölgeye yasak giriş yapmanın cezası ne acaba?"
"Bilmiyorum, ama eminim elin üzerine indirilecek bir tokattan fazladır,"
Giordino yaklaşan dalgıçları inceledi. Bir tanesi ortada, diğerleri onun iki yanındaydı. "Bizi daha önce görmemiş olmaları çok garip, yani son taramayı yapmamızdan önce.'
"Birisi geminin yan tarafından bakıp garip yeşil bir canavarı rapor etmiş olmalı," dedi Pitt şakacı bir tavırla.
"Ben ciddiyim. Sanki son ana kadar durup bizi seyrettiler."
"Öfkeli görünüyorlar mı?"
?Çiçek ve çikolata getirmiyorlar."
"Silahlan var mı?"
"Mosby sualtı tüfeklerine benziyor."
Mosby sualtında patlayıcı bir füze ateşleyen kötü bir silahtı. İnsan vücuduna zarar verse de Pitt suyun altındaki basınca dayanabilen denizaltıya bir şey yapabileceğini sanmıyordu. "Bekleyebileceğimiz en kötü şey boyada biraz sıyrık olur."
"Bu konuda şaka yapmak için henüz çok erken," dedi Giordino. Bir doktorun röntgen filmlerini incelediği gibi inceliyordu dalgıçları. "Bu adamlar koordine bir saldırı gerçekleştirecekler. Başlıklarında telsiz olmalı. Denizaltı birkaç atışa dayanabilir, ama pervanenin veya motorun alacağı bir isabet bizi mahveder."
"Onlardan kaçabiliriz," dedi Pitt kendinden emin bir şekilde. Sea Dog //'yi dönüş pozisyonuna getirdi, yüksek hıza ayarladı ve yönünü geminin kıç tarafına doğru çevirdi.
"Hayat hiç adil değil," diye mırıldandı Giordino. Geminin pervaneleri arkasından çıkan yedi dalgıçla daha karşılaştığında korkmuş olmaktan çok öfkelenmişti.
Pitt mikrofonunu açıp Cabrillo'ya seslendi. "Burası Sea Dog //. Yakın takipte toplam on adet kötü adamımız var."

"Seni duyuyorum, Sea Dog, gerekeni yapacağız. Benimle bir daha bağlantı kurmaya gerek yok. Tamam."

"İyi değil," dedi Pitt acı bir sesle. "İkisini veya üçünü geçebiliriz, ama gerisi zarar verecek kadar yaklaşabilir bize." Sonra aklına bir fikir geldi. "Ancak..."
"Ancak ne?"
Pitt cevap vermedi. Kontrolları ayarlayıp denizaltıyı derine indirmeye başladı. Dibe otuz santim kala durup araştırmaya başladı. On saniye içinde aradığı şeyi buldu. Daha önce gördüğü gemi ızgarası çamurda yükselmişti.
"Mekanik kolla şu şeyi kaldırabilir misin?" diye sordu Gior-dino'ya.
"Kol ağırlığa dayanabilir, ama emme gücü bilinmiyor. Izgaranın ne kadar derinlikte olduğuna bağlı."
"Dene."
Giordino başını sallayıp hemen mekanik kolu hareket ettiren top şeklindeki kontrol düğmesini yakaladı. Yumuşak bir şekilde dokunarak topları döndürmeye başladı. Mekanik kolu uzattı. İnsan kolu gibi dirsek ve bilek eklemleri vardı bu kolun da. Eli ızgaranın üzerine getirdi ve üç parmağı sıkıştırdı.
"Harika bir el," dedi. "Bana sağlayabileceğin bütün dikey itişi sağla."
Pitt itici roketleri aşağıya çevirdi ve Qin Shang'ın dalgıçla-rıyla aralarında beş metre kalmışken kalan akünün bütün gücünü kullanmaya başladı. Birkaç saniye hiçbir şey olmadı. Sonra ızgara yavaşça yükselmeye başladı, bu arada çamurdan büyük bir duman bulutu da kaldırmıştı.
"Izgara yatay pozisyona gelene kadar çevir kolu," dedi Pitt. "Sonra itici roketlerin önüne getir."
"Yine de kuyruğumuzu havaya uçurabilirler."
"Sadece çamuru delebilecek radarları varsa." Pitt roketleri geri çevirip çıkardıkları havanın dibe çarpmasını, dolayısıyla büyük miktarda çamur kaldırmasını sağladı. "Şimdi görüyorsun, şimdi göremiyorsun."

Giordino sırıttı. "Bir kalkan, bizi gizleyen bir duman bulutu... başka ne isteyebiliriz ki? Hadi şimdi toz olup gidelim buradan."
Pitt'in bunu tekrarlatmaya niyeti yoktu. Denizaltıyı dipte sürmeye devam ederek olabildiğince fazla çamur kaldırmayı sürdürdü. Sahip olduğu akustik sistem sayesinde anten şamandıraya doğru ilerliyordu. Kısa bir süre sonra sert bir çarpma sesi duyuldu.
"Bizi vurdular mı?" diye sordu Pitt.
Giordino başını salladı. "Hayır, sanırım saldırganlarımızdan birini ezip geçtin. Sancak kanadıyla neredeyse kalasını koparı-yordun."
"Eğer rastgele ateşe başlayıp birbirlerine vururlarsa tek yaralanan o olmayacak."
Sea Dog //'yi sarsan bir patlama Pitt'in sözünü kesti. Denizaltının hızı üçte bire düşmüştü.
"İşte bu şanslı atıştan söz ediyordum ben," dedi Giordino doğal bir ses tonuyla.
Pitt aletlerine baktı. "İskele tarafındaki itici roketi vurdular."
Giordino dış yüzeyinde bir dizi küçük çatlak ve yıldız oluşan cama dokundu. "Ön camın da canına okudular."
"Üçüncü füze nereye çarptı?"
"Görmek imkânsız, ama sanırım sancak kanadındaki stabilizer gitti."
"O kadarını tahmin ediyorum," dedi Pitt. "İskele tarafı çekiyor."
Pitt'le Giordino bilmiyordu, ama dalgıç sayısı altıya düşmüştü. Pitt'in çarptığı dışında, dalgıçlar kahverengi suda gelişigüzel ateş açarken kendi adamlarından üçünü vurmuşlardı. Mosby sualtı tüfeklerini yeniden doldurmakla meşgul olan dalgıçlar maruz kaldıkları tehlikeden habersizdiler. Bir dalgıç daha denizaltıdan darbe yerken hedefe isabet ettirdi.
"Bir isabet daha," diye rapor etti Giordino. Arkasına dönmeye çalışarak denizaltının sancak tarafına baktı. "Bu kez aküyı vurdular."

"Şu Mosby patlayıcı başlıkları benim sandığımdan daha güçlüymüş."

Yeni bir patlama olunca ön camdan su girmeye başladı. "Bu şeyler boyada birkaç çizikten daha fazlasını beceriyor," dedi Giordino. "Buna kefil olabilirim."

"Roketlerin gücü azalıyor," derken Pitt'in sesi sakindi. "Bu son atış sistemde kısa devre yapmış olmalı. Izgarayı bırak. Çok fazla sürtünmeye neden oluyor."

Giordino, Pitt'in söylediğini yaparak kolu serbest bıraktı. Izgaradaki çubuklarda birkaç delik açıldığını görebiliyordu. Dibe düşmesini izledi. "Hoşçakal dostum, sen elinden geleni yaptın."

Pitt küçük seyir monitörüne bir göz attı. "Antene elli metre kaldı. Geminin altından geçiyoruz."

"Son bir dakikada hiç isabet almadık," dedi Giordino. "Öfkeli dostlarımızı sisin içinde bırakmış olmalıyız. Roketleri kapatıp kalan aküyü saklamanı tavsiye ederim."

"Saklayacak bir şey kalmadı," diye cevap verdi Pitt. Akünün gücünü gösteren göstergeyi işaret ediyordu. "Bir mile düştük ve ibre kırmızıyı gösteriyor."

Giordino gergin bir şekilde gülümsedi. "Eğer Shang'ın dalgıçları kaybolup takipten vazgeçtilerse hayatımın günü olacak bu."

"Yakında öğreniriz," dedi Pitt. "Şu buluttan çıkacağım. Temiz suya girdiğimiz an arkaya bakıp ne gördüğünü söyle."

"Eğer hâlâ ortalıktalarsa ve bizim ancak yarım mil yapabildiğimizi görürlerse, çıldırmış arılar gibi üzerimize saldıracaklardır."

Sea Dog II çamur fırtınasından çıkarken Pitt bir şey söylemedi. Gözlerini kısarak anteni ve Cabrillo'nun dalgıcını görmeye çalışıyordu. Yirmi yirmi beş metre kadar ilerde kıyıya vuran dalgalarda sallanan teknenin dibinde bir siluet asılıydı.

"Neredeyse geldik!" dedi Pitt neşeyle.

"İnatçı şeytanlar," dedi Giordino. "Beş tanesi köpekbalığı gibi kuyruğumuza takıldı."

"Zeki adamlar. Bir tanesini temiz suda gözcü olarak bırakmış olmalılar. Bizim çamurdan çıktığımızı görür görmez arka-daşlanna haber vermiştir."

Sea Dog //'nin kuyruk stabilizen bir darbe alıp havaya uçtu. İkinci atış burun kısmının çok yakınından geçti. Pitt kontrolü ele geçirmeye çalışıyor, tekneye doğru gitmeye çabalıyordu. Shang' in dalgıçlanndan birini gözünün ucuyla görünce her şeyin bittiğini düşündü. Akü ve Cabrillo'nun yardımı olmadan kaçamazlardı.

"Hem çok yakın, hem çok uzak," diye homurdandı Giordi-no. Yukardaki teknenin altına bakarken çaresiz bir şekilde kaçınılmaz saldırıyı bekliyordu.

Birden denizaltının etrafında bir kargaşa oldu. Pitt ve Gior-dino aracın içinde yuvarlandılar. Etraflarındaki çılgın sular köpükler halinde her yöne saçılıyor, sonra yukarı çıkıyordu. Sea Dog //'ye saldırmaya hazırlanan dalgıçlar hemen ölmüşlerdi. Pitfte Giordino patlama yüzünden şaşırmış, neredeyse sağır olmuşlardı. Denizaltı onları ciddi bir şekilde yaralanmaktan kurtarmıştı.

Pitf in, Cabrillo'nun denizaltı ve saldırganlann Oregon'a yeterince yaklaşmalarını bekleyip suya bomba attığını anlaması birkaç dakika almıştı. Kulaklanndaki çınlamanın arasından telsizde bir ses duydu.

"İyi misiniz, çocuklar?" diyordu Cabrillo'nun neşeli sesi.

"Böbreklerim asla aynı olmayacak," diye cevap verdi Pitt. "Ama fena değiliz."

"Zorbalar ne durumda?"

"Jöle kalıbından çıkmışa benziyorlar," dedi Giordino.

"Sualtında bize saldırdıklarına göre yüzeyde senin üzerine gelecekler," diye uyardı Pitt,

"Böyle demen çok komik," dedi Cabrillo durumu hafife alarak. "Şu anda bu tarafa doğru gelen bir kruvazör var. Başa çıkamayacağımız bir şey değil şüphesiz. Sıkı durun. Ziyaretçilerimizi

selamladıktan sonra bir dalgıç gönderip sizi gemiye bağlatacağım."

"Sıkı durunmuş," diye söylendi Giordino. "Akümüz bitti. Suda kalakalmış durumdayız. Sualtı eğlence parkındayız sanıyor herhalde."

"Kötü niyetli değil," dedi Pitt içini çekerek. Derinlerdeki gerginliğin sona erdiğine memnundu. Hiçbir şey yapmadan uzandığı yerde Cabrillo'nun elinde ne gibi kartlar bulunduğunu merak etti.

"Amaçları iş," dedi Cabrillo, Eddie Seng'e. Eski bir CIA ajanı olan Eddie hemen hemen yirmi yıldır Beijing'de onlar için çalışıyordu. Cabrillo tek dürbünlü küçük bir teleskop yardımıyla hızla yaklaşan kruvazöre baktı. Şekli ABD Sahil Güvenlik kurtarma botlarını anımsatıyordu. Ama bu bot insan kurtarma işinde değildi. "Denizaltıyı tespit ettiklerinde oyunu anladılar, ama tekneye gelip soruşturma yapana kadar bizimle ilgili olup olmadığını bilemezler."

"Kaç kişiler?" diye sordu Seng.

"Beş. Kaptan hariç hepsi silahlı."

'Tekneye yerleştirilmiş herhangi bir büyük silah var mı?"

"Görebildiğim kadarıyla yok. Keşif seyri yapıyorlar, bela aramıyorlar. Üçü tekneye binerken ikisi geride kalıp bezi izleyecek." Cabrillo, Seng'e döndü. "Pete James ve Bob Meadows'a teknenin görünmeyen kısmından suya girmelerini söyle. İkisi de iyi yüzücüdür. Tekne yanımıza geldiğinde altımızdan yüzüp iki araç arasında beklesinler. Eğer tahminim doğruysa geride kalan iki adam beklenmedik bir durumda müdahele edecektir. Beşini de silahsız ele geçirmeliyiz. Ses çıkarmamamız lazım. Zaten rhtımda yeterince göz bizi izliyor olacak. Olayı iyice duyurmanın bir anlamı yok. Sessizce elimizden geleni yapmalıyız."

James ve Meadows suya girip teknenin yaklaştığı haberinin kendilerine verilmesini beklediler. Cabrillo'nun adamlarının geri kalanı güvertede uyuyor numarası yapıyorlardı. Bir veya iki tanesi balık avlıyor gibi görünüyordu.

Cabrillo artık Qin Shang Denizciliğin güvenlik güçlerinin koyu renk üniformalar giyiyor olduklarını görebiliyordu. Dört tanesi Çinliler tarafından üretilen son model makineli tüfekler taşıyorlardı. Kaptanın yüzünde anlaşılmaz, sert bir ifade vardı.

"Olduğunuz yerde kalın!" diye Mandarin dilinde bağırdı. "Tekneye geliyoruz!"

"Ne istiyorsunuz?" diye bağırdı Seng.

"Liman Güvenliği. Geminizi incelemek istiyoruz."

"Liman Devriyesi değilsiniz," dedi Seng. "Bizim üzerimizde hiçbir yetkiniz yok."

"Uzlaşmak veya vurulmak için otuz saniyeniz var," dedi kaptan buz gibi bir sesle.

"Zavallı balıkçıları vuracak mısınız?" diye acı bir sesle sordu Seng. "Siz delisiniz." Diğerlerine dönüp omuz silkti. "Söylediklerini yapsak iyi olur. Tehdit ettikleri şeyi yapacak kadar çıldırmış görünüyorlar."

"Pekâlâ," dedi kaptana. "Gemiye gelin. Ama sizi Çin Halk Cumhuriyeti liman yetkililerine şikâyet edeceğim."

Cabrillo dümenin üzerine eğilmiş, adamlann gözlerini görmemesi için hasır şapkasıyla yüzünü gölgelemişti. James ve Meadows'a sinyal vermek amacıyla doğal bir tavırla elindeki bozuk paralan suya attı. Elini yavaşça hareket koluna koydu. Kaptan ve adamları iki araç arasındaki boşluğu geçmek üzere atladıkları sırada kolu aniden bir ileri bir geri yaparak aradaki açıklığı genişletti.

Sanki komedi filminden alınmış bir sahne gibi kaptan ve iki adamı suya düşmüştü. Cabrillo'nun tahmin ettiği gibi geride kalan iki adam silahlarını bir kenara bırakarak dizlerinin üzerine çöktüler. Kaptanlarını kurtarmak için ona doğru uzandılar. Ama kurtarma operasyonlan başansız oldu, çünkü iki çift kol sudan çıkarak onlara doğru bir hamle yaptı ve boyunlanndan yakalayıp suya çekti. James ve Meadows adamlan teker teker bacak-lanndan yakalayarak teknenin altından diğer tarafına çektiler. Orada başlarının arkasına bir darbe vurup bayılttıktan sonra yük ambarlarına attılar.

Cabrillo, United States'm kıç tarafını ve rıhtımı taradı. İki tekne arasında olanları izleyen üç veya dört rıhtım işçisi vardı. Hiçbiri de olanlarla pek ilgili değildi. Güvenlik kruvazörünün kamarası görüş açısını kapatıyordu. Onlara

göre güvenlik güçlerinin normal bir araştırmasıydı bu. Bütün görebildikleri Cabrillo'nun tayfasının bir kısmının hâlâ uyuduğu ve bazılarının da balık tuttuğuydu. Rıhtım işçileri kısa bir süre sonra işlerine geri döndüler, herhangi bir endişe belirtisi göstermediler.

James ve Meadows tekrar gemiye çıktılar. Eddie Seng'le birlikte kaptanı ve iki adamını soydular. Üçü kısa bir süre sonra güvenlik üniforması giymiş olarak güvertede ortaya çıktılar.

"Fena olmadı," dedi Eddie.

İriyan bir adam olan Meadows, "Benimki dört beden küçük," diye homurdandı.

"Kulübe hoşgeldin." James kolunu uzatarak dirseğini biraz geçen ceketi gösterdi.

"Moda defilesine çıkmayacaksınız," dedi Cabrillo gemiyi güvenlik teknesinin yanına çekerken. "Tekneye atlayıp dümene geç. Denizaltını çekmeye başlar başlamaz bizi takip edin. Hong Kong Liman Devriye rıhtımına doğru gidiyormuş gibi yapacağız. Qin Shang limanının görüş açısından çıkar<çıkmaz karanlık basana kadar seyrederiz. Sonra Oregon'a dönüp güvenlik teknesini batırız."

"Ambardaki beş ıslak fareyi ne yapacağız?" diye sordu Seng.

Cabrillo dümenden başını çevirip ona baktı. "Filipinler dışındaki bir adada uyandıklarında yüzlerinde belirecek olan ifadeyi düşünüp eğleneceğiz."

Sualtında daha fazla kalmak için yeterli oksijeni bulunmayan Sea Dog II üst kapağı açık olarak suyun yüzeyinde çekiliyordu. Güvenlik teknesi de onlarla birlikte ilerliyordu. Otuz dakika sonra denizaltı Oregon'a çekildi. Cabrillo, Pitt ve Giordi-no'nun çıkmasına yardım etti. Saatlerdir hareketsiz durmaktan kasları sertleşmiş olan adamlar bu yardım için müteşekkirdi.

"Sizi bu şekilde bıraktığım için özür dilerim, ama bildiğiniz gibi bir sorunla karşılaştık."

"Ve oldukça iyi başa çıktınız," diye iltifatta bulundu Pitt.

"Siz de kötü adamlarla savaşırken oldukça iyi iş çıkardınız."

"O bombalan atmasaydın hâlâ dipte oturuyor olurduk."

"Ne buldunuz?"

Pitt yorgun bir şekilde başını salladı. "Hiçbir şey, kesinlikle hiçbir şey. Suyun altındaki tekne temiz, değişiklik, gizli kapak veya basınçlı kapılar yok. Dip temizlenip boyanmış ve suya indirildiği günden beri değiştirilmemiş gibi duruyor. Eğer Qin Shang göçmenleri bu gemiyle kaçırryorsa bunu sualtından yapmıyor."

"Bu bizi nereye getiriyor?"

Pitt, Cabrillo'ya baktı. "Geminin içine girmeliyiz. Bunu başarabilir misin?"

"Evet, sanırım geminin içine bir tur ayarlayabilirim. Ama şunu düşünün: Kaçırdığımız güvenlik görevlilerinin kaybolduğunun anlaşılmasına kadar bir veya iki saatimiz var. Qin Shang'in adamları ikiyle ikiyi toplayıp denizaltıdakilerin Oregon'dan geldiğini anlayacaklar. Şimdiden on dalgıcınının neden ve nasıl kaybolduğunu merak ediyor olmalı. Alarm verir vermez Çin Donanması üzerimize gelecektir. Oregon, Çin filosundaki birçok gemiyi geride bırakabilir. Ama bölgeden çıkmadan peşimizden uçak gönderirlerse ölürüz."

"Sen iyi silahlanmış durumdasın," dedi Giordino.

Cabrillo dudaklarını kıstı. "Ama ağır silahlar ve uçak füzelerine karşı bağışıktı değilim. Hong Kong'dan ne kadar çabuk çıkıp açık denizlere ulaşırsak o kadar güvende oluruz."

"O halde demir alıp buradan gidiyoruz," dedi Pitt.

"Bunu söylemedim." Cabrillo tekrar kuru elbiseler giyebildiği için keyfi yerine gelmiş olan Seng'e bakıyordu. "Sen ne diyorsun, Eddie? Qin Shang'in güvenlik şefinin üniformasını tekrar giyip rıhtımda büyük adam numarası yapmak istiyor musun?"

Seng sırıttı. "Hep bilet parası ödemeden büyük bir geminin içini görmeyi istemişimdir."

"O halde her şey ayarlandı," dedi Cabrilto, Pitt'e. "Şimdi gidin, göreceklerinizi görün ve hemen buraya gelin, yoksa torun-lanmız olmayacak."

18

"Biraz aşırıya gittiğimizi düşünmüyor musun?" dedi Pitt bir saat sonra. Sağ taraftaki direksiyonda oturan Seng omuzlannı silkti. "Güvenlik kapısına Rolls Royce'la giden birinden kim şüphelenir ki?" diye sordu masum bir tavırla.

"Glokom veya kataraktı olmayan herkes," diye yorgun bir sesle cevap verdi Giordino.

Klasik araba koleksiyoncusu olarak Pitt, Rolls'un ince işçiliğine hayran olmuştu. "Başkan Cabrillo çok şaşırtıcı bir adam."

"Bu işin içindeki en iyi otlakçıdır," dedi Seng frene basarken. Qin Shang Denizcilik Limited'in tersanesine gelmişlerdi. "Hong Kong'un en iyi beş yıldızlı otellerinden biriyle bir anlaşma yaptı. Ünlü konuklarını havaalanından almak ve götürmek için li-muzin kullanıyorlar."

Akşamüzeri güneş hâlâ ufuk çizgisinin üzerindeydi. İki nöbetçi, bekçi kulübesinden çıkıp 1955 Rolls-Royce'a bakmaya başladı. Seng güvenlik teknesindeki kaptandan aldığı kimliği gösterdi. Muhafızların kimlikteki resmi fazla yakından incelemesine izin vermedi. "HaWan-Tzu, liman güvenlik kaptanı," dedi Çince.

Muhafızlardan biri arka camdan eğilip mavi çizgili takım elbiseler giymiş ciddi görünüşlü işadamlarına baktı. Gözleri hafifçe kısılmıştı. "Yanınızdakiler kim?"

"Adları Karl Mahler ve Erich Grosse. Kendileri saygıdeğer deniz mühendisleridir, Alman gemi inşaat firması Voss ve He-ibert için çalışıyorlar. Burada büyük okyanus gemisinin türbin motorlarını incelemek için bulunuyorlar."

"Onları güvenlik listesinde bulamıyorum," dedi muhafız elindeki listeyi tararken.

"Bu insanlar Qin Shang'ın kişisel ricası üzerine buradalar. Bu konuda bir sorununuz varsa kendisini arayabilirsiniz. Özel numarasını ister misiniz?"

"Hayır, hayır," diye kekeledi muhafız. "Siz yanlarında olduğunuza göre ziyaretleri güvenli olmalı."

"Kimseyle bağlantı kurma," diye emretti Seng. "Bu adamla-rın hizmeti hemen istendi ve burada bulunmaları çok gizli. Anlıyor musun?"

Adam heyecanlı bir tavırla başını salladı. Arabadan uzaklaşarak bariyeri kaldırdı ve rıhtım bölgesine giden yola girmelerine izin verdi. Seng eski lüks arabayı birkaç deponun önünden geçirdi. United Sfafes'i bulmada biraz güçlük çekti. Bacaları yakındaki terminal binalarının arasında gözden kaybolmuştu. Rolls gemiye giden birkaç geçitten birinin önünde durdu. Gemi tuhaf bir şekilde sessiz görünüyordu. Görünürde hiç tayfa, rıhtım işçisi veya güvenlik görevlisi yoktu. Geçitler boştu.

"Garip," diye mırıldandı Pitt. "Bütün cankurtaran botları kaldırılmış."

Giordino bacalardan yükselen dumana baktı. "Bunun mümkün olmadığını bilmesem yelken açmak üzere olduğunu düşünürdüm."

"Botlar olmadan yolcu alamaz."

"Olay garipleşiyor," dedi Giordino sessiz gemiye bakarken.

Seng gelip arka kapıyı açtı. "Benim yapabileceklerim buraya kadar. Artık kendi başınızasınız, çocuklar. İyi şanslar. Otuz dakika sonra geri döneceğim."

"Otuz dakika mı?" diye yakındı Giordino. "Şaka yapıyor olmalısın."

"Yarım saat küçük bir şehir büyüklüğündeki geminin içini incelemek için yeterli değil," diye itiraz etti Pitt de.

"Yapabileceğim tek şey bu. Kaptan Cabrillo'nun emirleri böyle. Ne kadar çabuk kaçarsak sahte olduğumuzun anlaşılması ihtimali o kadar azalır. Üstelik yakında hava kararacak."

Pitt ve Giordino arabadan indiler. Geçitlerin birinden geçip gemiye girdiler. Girdikleri yer bir zamanlar resepsiyon olan bir bölümdü. Garip bir şekilde bütün eşyalar ve mobilyalar sökülmüştü.

"Sana söyledim mi?" dedi Giordino. "Ben Alman aksanıyla konuşamam."

Pitt ona baktı. "Sen İtalyansın değil mi?"

"Büyükanne ve babam öyle, ama bunun konumuzla ne ilgisi var?"

"Eğer biriyle karşılaşırsan ellerinle konuş, kimse farkı anlayamaz."
"Ya sen nasıl kalkacaksın bunun altından?"
Pitt omuz silkti. "Bana sorulan her şeye 'Ja,' diyeceğim."
"Fazla zamanımız yok. Eğer ikiye aynlırsak daha fazla yeri inceleyebiliriz."
"Kabul. Ben kamaraları tarayayım, sen makine dairesini. Oraya girdiğinde mutfağa bak."
"Mutfağa mı?" Giordino şaşırmış görünüyordu.
Pitt daha kısa boylu olan Giordino'ya baktı. "Bir ev hakkında bir şey söylemek için mutfağa bakman yeterlidir." Hemen yukarı güverteye çıkan merdivenleri tırmanmaya başladı. Burada birinci sınıf yemek ve kokteyl salonu, hediye dükkânları ve sinema vardı.
Yemek salonuna açılan cam kapılar kaldırılmıştı* Duvarlar boş odayı bekliyor gibiydi. Girdiği her bölmede durum aynıydı. Ayak sesleri halısı olmayan salonda yankılanıyordu. Sinemanın 352 koltuğu sökülmüştü. Hediyelik eşya dükkânlarının rafları boştu. İki kokteyl salonu boş bir kamaradan biraz büyüktü. Dans salonunda sadece çıplak duvarlar vardı.
Hızlı hareket ederek tayfa kamaralarına ve dümen köşküne girdi. Orada da durum aynıydı. Kamaralarda mobilya ve insandan eser yoktu. "Boş bir kabuk," diye mırıldandı Pitt ağzının içinde. "Bütün gemi kocaman boş bir kabuk gibi."
Ama dümen köşkünde durum farklıydı. Yerden tavana bilgisayarlı elektronik ekipmanla donatılmıştı. Bütün renkli tşıklar

ve düğmeler AÇIK pozisyondaydı. Pitt gem' lin ileri teknolojili otomatik kontrol sistemini incelemek için kısa bir an durakladı. Pirinç dümenin orijinal olan tek ekipman olduğunu görerek şaşırdı.
Saatine baktı. Sadece on dakikası kalmıştı. İnanılmaz bir şekilde ne işçi, ne de tayfa görmüştü. Sanki gemi bir mezarlığa dönüşmüştü. Birinci sınıf kamara güvertesinden aşağı indi ve yataklı kamaraları ayıran koridorlarda koşmaya başladı. Bir zamanlar yolcuların New York'tan Southampton'a giderken lüks içinde uyudukları yerler bomboştu. Kapılar bile menteşelerinden çıkarılmıştı. Pitt'i şaşırtan şey hiç pisliğin olmamasıydı. Boş güverteler tertemizdi. Sanki bütün gemi koca bir elektrik süpür-gesiyle temizlenmişti.
Tekrar girdiği yere döndüğünde Giordino'yu kendisini beklerken buldu. "Ne buldun?" diye sordu Pitt.
"Çok az," dedi Giordino. "Kamara güverteleri ve yük ambarları bomboş. Makine dairesi gemi ilk yolculuğuna çıkıyor gibi görünüyor. Her şey yolculuğa çıkmaya hazır. Her yer boşaltılıp temizlenmiş."
"Bagaj ve yolcu arabalarının taşındığı ön taraftaki yük ambarlarına baktın mı?"
Giordino olumsuz anlamda başını salladı. "Kargo kapıları kapalıydı. Ait güvertedeki tayfa kamaralarına giriş ve çıkışlar da aynı durumda. Oralar da temizlenmiş olmalı."
"Ben de aynı izlenimi edindim," dedi Pitt. "Herhangi bir sorunla karşılaştın mı?"
"Garip olan da bu. Kimseyi görmedim. Eğer makine dairesinde biri çalışıyorsa ya sessiz ya da görünmez. Sen kimseyle karşılaştın mı?"
"Hiç kimseyle."
Birden altlanndaki güverte titremeye başladı. Geminin büyük makineleri çalışmaya başlamıştı. Pitt ve Giordino hemen geldikleri geçitten çıkıp bekleyen Rolls-Royce'a koştular. Eddie Seng açık kapının yanında bekliyordu. "Tur hoşunuza gitti mi?" diyerek selamladı onlan.

"Neler kaçırdığını bilmiyorsun," dedi Giordino. "Yiyecek, kızlar."
Pitt iskele babalarındaki kalın halatları çözen liman işçilerini işaret ediyordu. Büyük vinçler geçitleri kaldırıp rıhtıma bıraktı.
"Zamanlamamız harika. Kalkıyor."
"Bu nasıl olur?" diye mırıldandı Giordino. "Gemide kimse yok."
"Biz de gitsek iyi olur," dedi Seng. Onları arabanın içine sokup kapıyı kapattı. Hemen direksiyona geçti. Bekçi kulübesinden sadece bir baş selamıyla

geçtiler bu kez. Rıhtımdan iki mil sonra takip edilip edilmediklerini görmek için gözleri aynaya gidip gelen Seng yoldan çıkarak açık bir alana girdi. Boş bir okulun arka tarafindaydilar. Mor ve gümüşi renkli bir helikopter oyun parkında duruyordu. Pervaneleri yavaşça dönüyordu.
"Oregon'a tekneyle dönmüyor muyuz?" diye sordu PHt
"Çok geç," diye cevap verdi Seng. "Kaptan Cabrillo eğlence başlamadan demir aJıp Hong Kong'la Oregon'un arasına mümkün olduğunca mesafe koymanın akıllıca olacağını düşündü. Oregon şu anda West Lamm Kanalı'nı geçiyor olmalı. Helikoptere binelim."
"Cabrillo helikopteri de mi Rolls-Royce gibi ayarladı?" diye sordu Giordino. "Bir arkadaşının arkadaşı helikopter kiralama işi yapıyor."
"Reklama inanmıyor olmalı," derken Pitt kuyruk tarafında bir isim görmeye çalışıyordu.
Seng'in dudaklarında kocaman bir gülümseme belirdi. "Müşterileri belirsizlikten hoşlanıyor."
"Eğer biz de müşteri sınıfına giriyorsak buna hiç şaşırmadım."
Şoför üniforması giymiş bir adam çıkıp Rolls Royce'un kapısını açtı. Seng teşekkür edip cebine bir zarf koydu. Pitt'le Gi-ordino'ya kendisini izlemelerini işaret etti. Helikoptere binip kemerlerini bağladıktan sonra pilot aracı havalandırdı.
Pitt uzaklardaki eski krallık kolonisine özlemle bakıyordu. Rüzgârlı caddelerde yürüyüp çaydan oyma eşyaya kadar bir-

çok şey satan dükkânları gezmek, güzel bir kadınla Peninsula Oteli'nde egzotik Çin yemeği yerken Veuve Clicquot-Ponsardin içmek için bir aylık maaşını vermeye razıydı...
Hayalleri Giordino'nun heyecanla söylediği şeyle darmadağın oldu. Tanrım, tako ve bir bira için neler vermezdim."
Helikopter Oregon'u yakaladığında güneş batmış, gökyüzü koyu gri renge bürünmüştü. Cabrillo mutfakta Pitt için bir kadeh şarap ve Giordino için de bir bardak birayla bekliyordu. İkiniz zor bir gün geçirmiş olmalısınız," dedi. "Bu yüzden aşçımız özel bir şeyler hazırlıyor."
Pitt ödünç ceketini çıkarıp kravatını gevşetti. "Zor ve son derece boş bir gündü."
"United Sfafes'de ilginç bir şeyler buldunuz mu?"
"Bulduğumuz şey bir uçtan diğerine boşaltılmış bir gemiydi," diye cevap verdi Pitt. "İçerde işlevsel bir makine dairesi ve otomatik seylr-kontrol sistemiyle donatılmış bir dümen köşkünden başka bir şey yoktu."
"Gemi limandan ayrıldı bile. Sadece tayfayla idare ediliyor olmalı."
Pitt başını salladı. "Tayfa yoktu. Eğer söylediğin gibi limandan ayrıldıysa insan ellerinin yardımı olmadan hareket ediyor. Bütün gemi bilgisayar ve uzaktan komutayla ilerliyor."
"Mutfakta bir lokma yiyecek olmadığını kesinlikle söyleyebilirim," dedi Giordino. "Ne ocak, ne buzdolabı, ne çatal, ne de kaşık. O gemide uzun bir yolculuğa çıkan kesinlikle açlıktan ölür."
"Hiçbir gemi makine dairesi tayfası ve seyir sistemini izleyecek denizcisi olmadan hareket edemez."
"ABD Donanmasfnın tayfasız gemiler üzerinde çalıştığını duymuştum."
Tayfasız bir gemi Pasifik'i geçebilir belki, ama yine de Ka-rayipler'e girmek için Panama görevlilerine ödeme yapacak kaptana ihtiyacı olur."

"Gemi Karayipler'e varmadan gemiye geçici tayfa ve kaptan koyabilirler mi?" derken Pitt birden duraklayarak Cabrillo'ya baktı. 'United States'm Panama Kanah'na gittiğini nereden biliyorsun?"
'Yerel kaynağımdan aldığım son bilgi bu."
"Qin Shang'ın örgütünde bizi günlük olaylardan haberdar eden bir adamın olduğunu bilmek güzel," dedi Giordino iğneleyici bir tavırla. "Geminin uzaktan kumandalı bir oyuncak haline dönüştürüldüğünü söyleme zahmetine katlanmaması çok acı. Bizi sıkıntıdan kurtarmış olurdu."

"İçerde adamım yok," diye açıkladı Cabrillo. "Keşke olsaydı. Bilgi Qin Shang Denizcilik Limited'in Hong Kong acentasından geldi. Ticari gemilerin geliş gidişleri gizli bir bilgi değil."
"United Sfates'in son durağı neresi?" diye sordu Pitt.
"Qin Shang'ın Sungari'deki limanı."
Pitt elindeki şarap kadehine uzunca bir süre baktıktan sonra, "Ne amaçla? diye sordu. "Qin Shang neden robota benzer bir gemiyi Louisiana'ya gönderiyor? Aklından neler geçiyor?"
Giordino birasını bitirdi ve elindeki tortilloyu salsa sosuna batırdı. "Gemiyi başka bir yöne saptırabilir."
"Mümkün. Ama saklanamaz. Onun boyutlarında bir gemiyle olmaz. Uydular aracılığıyla bulunur."
"Patlayıcılarla doldurup bir şeyleri patlatma niyeti olduğunu mu düşünüyorsunuz?" diye sordu Cabrillo. "Belki Panama Ka-nalı'nı filan."
"Kesinlikle ne Panama Kanalı'nı, ne de başka bir denizcilik tesislerini," dedi Pitt. "O zaman kendi bindiği dalı kesmiş olur. Kendi gemilerinin de en az diğer gemiler kadar iki okyanustaki limanlara girişe ihtiyacı var. Hayır, Qin Shang'ın zihninde başka bir şey olmalı. Başka bir sebep, başka bir ölümcül kötülük."

19
Gemi parlak ayışığı altında hatifçe sallanarak ilerliyordu. Dolunay o kadar parlaktı ki, ışığında gazete okumak mümkündü. Ortam aldatıcı şekilde huzur vericiydi. Cabrillo geminin tam hızla gitmesini istememişti henüz. Bu yüzden Çin'den uzaklaşana dek sekiz deniz mili hızla ilerlemeye devam etti. Sancak tarafının suyu yararken çıkardığı ses ve mutfaktan yükselen taze ekmeğin kokusu Çin Denizi'ndeki herhangi başka bir geminin tayfasını uyuşturabilirdi; ama Oregon'un son derece iyi eğitimli tayfası için bu geçerli değildi.
Pitt'le Giordino kontrol ve gözlem odasında tetikteydiler. Cabrillo ve teknisyen ekibi de gözlerini radar sistemlerinden ayırmıyorlardı.
"Zamanını iyi kullanıyor," dedi gözlem analisti. Savaş gemisinin üç boyutlu şeklini gösteren bilgisayar monitörünün başında oturan Linda Ross adındaki kadın, Cabrillo'nun süper personel oluşturma amacıyla çıktığı avdaki bir başka başarısıydı. ABD Donanması Aegis akıllı füze kruvazöründe yangın kontrol şefiyken Cabrillo'nun ve Donanma'da elde edebileceği paranın çok ötesindeki teklifin büyüsüne kapılmıştı. "Otuz dört deniz mili hızla yarım saat içinde bizi geçer."
"Nasıl bir şey?" diye sordu Cabrillo.
"Konfigüraüsyonu doksanlı yıllann sonlannda denize indirilen Luhu Tip 052 büyük destroyerler sınıfından olduğunu gösteriyor. Elli beş bin beygir gücüne sahip iki benzinli türbin motoru var. Kıç tarafında iki Harbine helikopteri taşıyor. Toplam iki yüz otuz adamı var, kırk iki tanesi subay."
Tüzeler?"
"Sekiz adet deniz-tarayan yüzeyden-yüzeye füze ve yüzey-den-havaya fırlatıcı var."
"Kaptanı ben olsaydım Oregon gibi çaresiz görünüşlü yaşlı bir dubaya füze atmaya hazırlanmazdım. Ya silah?"
"Geminin kıç tarafında iki yüz milimetrelik tüfekler var," dedi analist. "Sekiz adet otuz yedi milimetrelik çiftler halinde yerleştirilmiş. Altı torpido ve on iki denizaltısavar taşıyor."

Cabrillo alnını mendiliyle sildi. "Çin standartlarına göre bu çok etkileyici bir savaş gemisi.8
"Nereden çıktı?* diye sordu Pitt.
"Kötü şans," dedi Cabrillo. "Alarm verildiğinde ve liman yetkilileri donanmalarını haberdar ettiğinde tesadüfen bizim rotamızda ilerliyordu. Kalkış zamanımızı ayarlayıp Avustralya yük gemisi ve Bolivyalı maden taşıyan bir gemiden sonra yola çıktık. Böylece Çinlilerin radarlarını şaşırtmaya çalıştım.

İkisi muhtemelen devriyeler tarafından durdurulup taranmıştır şimdiye kadar. Bizim şanssızlığımız ağır bir destroyerin yolunun üstünde olmamız."
"Qin Shang'ın hükümetinden böyle bir destek alabilecek gücü var."
"Keşke benim de bizim Kongre'de bu kadar gücüm olsaydı."
"Bir devletin askeri güçlerinin ülke sınırları dışında yabancı bir gemiyi durdurup taraması uluslararası kanunlara aykırı değil mi?"
"Bin dokuz yüz doksan altıdan beri değil. O zaman Denizler Anlaşması kanunuyla Çin'in kıta sahanlığı on iki milden iki yüz mile çıkarıldı."
"Bu yüzden hâlâ onların sularındayız."
"Yüz kırk mil kadar içerdeyiz."
"Eğer füzeniz varsa neden onların menzili içine girmeden gemiyi havaya uçurmuyorsun?" diye sordu Pitt.
"Hafif bir gemi veya devriye botunu havaya uçurmaya yetecek güce sahip olsak da, ilk atışta 4200 tonluk destroyeri bir filoyu batıracak güçte silahlarıyla ortadan kaldırmamıza imkân yok. İlk atışta fırlatıcılarını devredışı bırakabiliriz. Sonra teknesine Mark 46 torpidolarını gömebiliriz. Ama bu durumda bile bizi en yakın gemi mezarlığına göndermeye yetecek otuz yedilikleri ve yüz milimetrelikleri kalmış olacak."
Pitt gözlerini ayırmadan Cabrillo'ya bakıyordu. "Sonraki bir saat içinde birçok insan ölecek. Bu çarpışmadan kaçmanın bir yolu yok mu?"

"Gemiye binen donanma subaylarını kandıramayız," dedi Cabrillo ciddi bir ses tonuyla. "Gemiye ayak bastıktan iki dakika sonra maskemiz düşer. Şunu unutuyorsunuz ki, Çinlilere göre siz, ben ve bu gemideki herkes casus. Bu yüzden hepimiz bir anda öldürülebiliriz. Aynca bir kez Oregon'u ele geçirdikten, teknolojisini ve potansiyelini öğrendikten sonra onu diğer devletlere karşı istihbarat sağlamada kullanmakta tereddüt etmezler. İlk Çinli denizci gemiye ayak bastığı an ölüm kaçınılmaz olacak. Ya savaşacağız ya da öteceğiz."
"O halde tek seçeneğimiz şaşırtmaca."
"Önemli olan şu ki, Çinli destroyerin kaptanının gözünde bir tehdit oluşturmuyoruz. Onun yerinde sen olup b'ızi seyrediyor olsaydın korkudan titrer miydin? Sanmıyorum. Yüz milimetrelikleri köprümüze veya otuz yedi milimetreliklerden birini güvertedeki tayfalara doğrultabilir. Ama subayları bir kez bizim gemiye binip araştırmaya başladığı an o rahatlar ve geminin alarm pozisyonunu kapatır, tabii daha önce açma zahmetine katlandıy-sa."
"Kartopu savaşıymış gibi konuşuyorsun."
Gabrillo, Giordino'ya yorgun bir şekilde baktı. "Ne savaşı?"
"Al'in espri anlayışını bağışlamalısın," dedi Pitt. "İşler istediği gibi gitmeyince zihinsel olarak tozutur."
Cabrillo, "Sen de en az onun kadar tuhafsın," diye homurdandı Pitt'e bakarak. "Siz ikinizi hiçbir şey telaşlandırmaz mı?"
"Kötü bir duruma karşı tepki olarak düşün," dedi Pitt yumuşak bir tavırla. "Sen ve tayfan kavgaya karşı eğitilip hazırlanmışsınız. Bizse sadece çaresiz seyircileriz*
"Bu gece bitmeden önce gemideki her kadın ve adamın hizmetine ihtiyacımız olacak."
Pitt, Unda Ross'un omuzlarının üzerinden monitördeki görüntüyü inceledi. "Sormamı bağışlayın ama koca bir destroyeri nasıl yok etmeyi düşünüyorsunuz?"
"Planım şöyle: Oregon'a dur emri verildiğinde duracağız. Sonra gemiye çıkıp inceleme yapma isteği gelecek. Önce masum denizciler gibi davranacağız. Çinliler gemiye çıktıklarında

kaptanı daha da rahatlatmak için İran bayrağımızı indirip Çin Halk Cumhuriyeti bayrağı asacağız."
"Çin bayrağınız var mı?" diye sordu Giordino.
"Dünyadaki bütün ülkelerin bayrakları vardır bizde," diye cevap verdi Cabrillo.
Teslim şovunuzdan sonra ne olacak?"

"Elimizdeki her şeyle vuracağız onu, sonra da bize atacak bir şeyi kalmamış olması için dua edeceğiz."

"Kazanamayacağımız bir füze savaşı bu," dedi Max Hanley. Taktik veri birimini yöneten elektronik uzmanın yanında oturuyordu.

Cabrillo giyinme odasındaki bir futbol koçu gibi oyuncularına planını anlatıyordu. Hiçbir olasılık atlanmıyor, hiçbir şey şansa bırakılmıyordu. Gerginlik yoktu. Gemideki kadın ve erkekler büyük bir şehirde pazartesi sabahı işe gitmeye hazırlanıyor gibilerdi. Gözlerinde korku ifadesi yoktu.

Cabrillo sözlerini bitirdiğinde, "Sorusu olan var mı?" diye sordu. Sesi derin ve kısıktı. Hafif bir İspanyol aksanıyla konuşuyordu. Kimseden ses çıkmayınca başını salladı. "Pekâlâ. Hepinize iyi şanslar. Bu iş tamamlanınca Oregon'daki en büyük partiyi vereceğiz."

Pitt elini kaldırdı. "Herkese ihtiyacın olduğunu söyledin. Al ve ben nasıl yardım edebiliriz?"

Cabrillo başını salladı. "Geçen gece siz ikiniz kavgadan korkmadığınızı gösterdiniz. Geminin silah deposuna gidip bir çift otomatik silah alın. Kırk beş kalibrelik kendi silahlarınızdan daha fazla ateş gücüne ihtiyacınız var. Sonra kostüm bölümüne bakıp daha eski bir şeyler bulun. Sonra da güverte tayfasına ka-

tılın. Çinli denizciler gemiye çıktıkları zaman hünerlerinizin yardımı olacak. Muhtemelen on adamdan fazla olmayacaklar. Siz şaşırtma avantajına sahip olacağınız için bu sayı çok fazla değil. Eğer başarılı olursanız, ki ben bundan eminim, zarar kontrolun-da da yardım edebilirsiniz. Ve etrafta oldukça fazla zarar ziyan olacağına bahse girebilirsiniz."

"Gemiye binen grubu uyarmadan vurmak gerçekten şart mı?" diye sordu Linda Ross.

"Şunu unutma," dedi Cabrillo. "O adamlar bu gemideki hiç kimsenin limana varmasına izin verme niyetinde değiller. United Stefes'ln sualtından araştırılmasından sorumlu olduğumuzu bildiklerinden sabah olmadan önce balıklarla uykuya yatmamızı istiyorlar."

Pitt, Cabrillo'nun gözlerini inceledi. Yapacakları şeye dair biraz endişe, pişmanlık izi bulmaya çalışıyordu, ama böyle bir şey yoktu bu gözlerde. "Niyetleri konusunda hata etmiş olabileceğimiz fikri seni rahatsız etmiyor mu?"

Cabrillo cebinden piposunu çıkarıp temizledi. "Bu konuda biraz endişeli olduğumu kabul ediyorum, hava güçlerinden ka-çamayız, bu yüzden blöfle yolumuzu açmalı, bunu yapamazsak savaşmalıyız."

Dolunayın aydınlattığı denizde gri bir hayalet gibi kayan büyük Çin destroyeri yavaş hareket eden Oregon'a yetişti.

Oregon'un haberleşmesinden sorumlu başkan yardımcısı Hali Kasım köprü kanadındaki Cabrillo'ya mikrofon aracılığıyla ulaştı. Cabrillo orada dikilmiş gece gözlükleriyle destroyeri inceliyordu.

"Bay Cabrillo, bize durma emri verdiler."

"Hangi dilde?"

"İngilizce," diye cevap verdi Kasım.

"Elimizi göstermemiz için amatör bir girişim. Onlara Arapça cevap ver."

Kısa bir duraklama oldu. "Blöfümüzü gördüler, efendim. Gemilerinde Arapça konuşan biri var."

"Bir süre oyala onları. Çok endişeli görünmek istemiyoruz. Uluslararası sularda neden onların emirlerine uymak zorunda olduğumuzu sor."

Cabrillo piposunu yakıp bekledi. Pitt, Giordino ve üç adamının kavga için silahlanıp bekledikleri güverteye baktı.

"Yutmuyorlar," dedi Kasım. "Eğer hemen durmazsak bizi havaya uçuracaklarmış."

"Bizim dışanya yardım sinyali göndermemize vakit bırakmamak için mi acele ediyorlar?"

kaptanı daha da rahatlatmak için Iran bayrağımızı indirip Çin Halk Cumhuriyeti bayrağı asacağız."

"Çin bayrağınız var mı?" diye sordu Giordino.

"Dünyadaki bütün ülkelerin bayrakları vardır bizde," diye cevap verdi Cabrillo.
'Teslim şovunuzdan sonra ne olacak?"
"Elimizdeki her şeyle vuracağız onu, sonra da bize atacak bir şeyi kalmamış olması için dua edeceğiz."
"Kazanamayacağımız bir füze savaşı bu," dedi Max Hanley. Taktik veri birimini yöneten elektronik uzmanın yanında oturuyordu.
Cabrillo giyinme odasındaki bir futbol koçu gibi oyuncularına planını anlatıyordu. Hiçbir olasılık atlanmıyor, hiçbir şey şansa bırakılmıyordu. Gerginlik yoktu. Gemideki kadın ve erkekler büyük bir şehirde pazartesi sabahı işe gitmeye hazırlanıyor gibilerdi. Gözlerinde korku ifadesi yoktu.
Cabrillo sözlerini bitirdiğinde, "Sorusu olan var mı?" diye sordu. Sesi derin ve kısıktı. Hafif bir İspanyol aksanıyla konuşuyordu. Kimseden ses çıkmayınca başını salladı. "Pekâlâ. Hepinize iyi şanslar. Bu iş tamamlanınca Oregon'daki en büyük partiyi vereceğiz."
Pitt elini kaldırdı. "Herkese ihtiyacın olduğunu söyledin. Al ve ben nasıl yardım edebiliriz?"
Cabrillo başım salladı. "Geçen gece siz ikiniz kavgadan korkmadığınızı gösterdiniz. Geminin silah deposuna gidip bir çift otomatik silah alın. Kırk beş kalibrelik kendi silahlarınızdan daha fazla ateş gücüne ihtiyacınız var. Sonra kostüm bölümüne bakıp daha eski bir şeyler bulun. Sonra da güverte tayfasına katılın. Çinli denizciler gemiye çıktıkları zaman hünerlerinizin yardımı olacak. Muhtemelen on adamdan fazla olmayacaklar. Siz şaşırtma avantajına sahip olacağınız için bu sayı çok fazla değil. Eğer başarılı olursanız, ki ben bundan eminim, zarar kontrolun-da da yardım edebilirsiniz. Ve etrafta oldukça fazla zarar ziyan olacağına bahse girebilirsiniz."
"Gemiye binen grubu uyarmadan vurmak gerçekten şart mı?" diye sordu Unda Ross.

"Şunu unutma," dedi Cabrillo. "O adamlar bu gemideki hiç kimsenin limana varmasına izin verme niyetinde değiller. United Stefes'in sualtından araştırılmasından sorumlu olduğumuzu bildiklerinden sabah olmadan önce balıklarla uykuya yatmamız» istiyorlar."
Pitt, Cabrillo'nun gözlerini inceledi. Yapacakları şeye dair biraz endişe, pişmanlık izi bulmaya çalışıyordu, ama böyle bir şey yoktu bu gözlerde.
"Niyetleri konusunda hata etmiş olabileceğimiz fikri seni rahatsız etmiyor mu?"
Cabrillo cebinden piposunu çıkarıp temizledi. "Bu konuda biraz endişeli olduğumu kabul ediyorum, hava güçlerinden ka-çamayız, bu yüzden blöfle yolumuzu açmalı, bunu yapamazsak savaşmalıyız."
Dolunayın aydınlattığı denizde gri bir hayalet gibi kayan büyük Çin destroyeri yavaş hareket eden Oregon'a yetişti.
Oregon'un haberleşmesinden sorumlu başkan yardımcısı Hali Kasım köprü kanadındaki Cabrillo'ya mikrofon aracılığıyla ulaştı. Cabrillo orada dikilmiş gece gözlükleriyle destroyeri inceliyordu.
"Bay Cabrillo, bize durma emri verdiler.*
"Hangi dilde?"
"İngilizce," diye cevap verdi Kasım.
"Elimizi göstermemiz için amatör bir girişim. Onlara Arapça cevap ver."
Kısa bir duraklama oldu. "Blöfümüzü gördüler, efendim. Gemilerinde Arapça konuşan biri var."
"Bir süre oyala onları. Çok endişeli görünmek istemiyoruz. Uluslararası sularda neden onlann emirlerine uymak zorunda olduğumuzu sor."
Cabrillo piposunu yakıp bekledi. Pitt, Giordino ve üç adamının kavga için silahlanıp bekledikleri güverteye baktı.
"Yutmuyorlar," dedi Kasım. "Eğer hemen durmazsak bizi havaya uçuracaklarmış."
"Bizim dışarıya yardım sinyali göndermemize vakit bırakmamak için mi acele ediyorlar?"

"Bu konuda bahse girebilirsin. Dışan göndereceğimiz her sinyal bozulacaktır."

"Civardan geçen dost bir araç, örneğin nükleer bir denizaltı şansı nedir?"

"Yok," dedi Linda Ross. "Yüz mil içindeki tek gemi Japon arabalı vapuru."

"Pekâlâ," diyerek içini çekti Cabrillo. "Duracağımızı bildir. Ama bu davranışlarını şikâyet edeceğimizi söyle."

Cabrillo bundan sonra Çinli geminin karanlıkta ortaya çıkmasını beklemekten başka bir şey yapamazdı. Büyük savaş gemisi Oregon'un teknesine gizlenmiş iki Harpoon füzesi, sualtı tüplerinde iki Mark 46 torpidosu ve ikiz Oerlikon otuz yedi milimetrelik silahlarla kuşatılmıştı.

Her şey hazırdı. Cabrillo uyumlu ekibiyle gurur duyuyordu. Eğer bir rahatsızlık varsa bile kimse bunu göstermiyordu. Görünürdeki tek şey kararlılık ve acı bir tatmindi. Çünkü kendilerinden iki kat büyük ve on kat daha güçlü bir düşmanla savaşacaklardı. Ve önce onlar vurmak zorundaydı.

Destroyer durdu ve Oregon'un yüz elli metre kadar ilersine geçti. Gece gözlükleriyle büyük beyaz rakamları görebiliyordu. Ross'u çağırdı. "Destroyerdeki rakama ait kimliği tespit edebilir misin? Numara yüz ona alt."

Destroyerden bir botun indirilişini seyrederken cevabı bekliyordu. Bot destroyerden uzaklaşıp iki gemi arasındaki açıklıkta ilerlemeye başladı. On iki dakika içinde basit görünüşlü eski geminin yanına geldi.

"Kimliği buldum," dedi Ross. "Numara yüz on ait Chengdo adını taşıyor. Çin Donanması'nın en büyük ve en iyi aracı. Kaptan Yu Tıen'in komutasında. Yeterli zaman verirsen onun hakkında bir şeyler çıkarabilirim."

Teşekkürler, Ross, uğraşma. Düşmanının adını bilmek her zaman iyidir. Lütfen bütün silahlan ateşlemek için hazır ol."

"Siz hazır olduğunuzda ateşlenmek üzere bütün silahlar hazır, başkan," dedi Ross.

Geminin yanından merdiven atıldı. Deniz yüzbaşısı ve bir grup denizci çabucak tırmanarak gemiye çıktılar. Neşeli bir havaları vardı. Sanki izci kampında bir geziye çıkıyorlardı.

"Kahretsin!'' diye küfretti Cabrillo. Onun tahmin ettiğinden iki katı daha fazla adam gelmişti. Ve hepsi de baştan ayağa silahlıydılar. Ana güvertedeki çarpışma için daha fazla adam ayırmadığına pişman oldu. Pete James, Bob Meadows ve Eddie Seng'e baktı. Trabzana dayanmışlardı. Ceketlerinin altında makineli tüfekleri hazırdı. Birden Pitt ve Giordino'nun Çinli subayla-nn önünde dikildiklerini gördü. Elleri havadaydı.

Cabrillo'nun ilk tepkisi öfkeydi. Prtt ve Giordino'nun savaşmadan teslim olmasıyla, yirmi eğitimli denizciye karşı üç adamı bir şey yapamazdı. Çinliler onlan bir kenara atıp birkaç dakika içinde bütün gemiyi altüst ederlerdi. "Sizi koca ödlekler!" diye patladı. Yumruğunu Pitt ve Giordino'ya sallıyordu. "Sizi pis hainler."

"Sen ne kadar saydın?" diye sordu Pitt son Çinli gemiye binince.

'Yirmi bir," diye cevap verdi Giordino halinden memnun bir şekilde. "Bire karşı dört. Ben buna pek sayıca fazlayız diyemem doğrusu."

"Ben de aynı sayıya ulaştım."

Uzun kışlık paltolarının içinde garip bir şekilde duruyorlardı. Elleri havadaydı. Eddie Seng, James ve Meadows asık suratlarla, gemiye binen Çinlilere bakıyorlardı. Pitt'in düşündüğü etki gerçekleşmişti. Çinli denizciler zayıf karşılamayı görünce rahatlamış, silahlarını indirmişlerdi. Eski püskü bir geminin tayfasından herhangi bir direnme görmeyi beklemiyorlardı.

Deniz subayı onu selamlayan tayfaya tiksinir gibi bakıyordu. Pitt'e yaklaşarak kaptanı nerede bulabileceğini İngilizce olarak sordu.

Pitt'in yüzündeki ifade saf korkuydu. "Ha? Kaptanı mı istiyorsunuz?" Yavaşça dönerek başıyla köprü kanadındaki Cabril-lo'yu işaret etti. Cabrillo öfkeden sövüp duruyordu.

Bir an için refleks olarak bütün başlar Pitt'in işareti yönündeki bağıran adama döndü.

Birden Cabrillo iki NUMA görevlisinin ne yapmaya çalıştığını tüm açıklığıyla anlayıp hipnotize olmuş gibi önünde cereyan eden kanlı savaşı izlemeye başladı. Şaşkınlık içinde Pitt ve Gior-dino'nun paltolarının içinden birer çift el daha çıkardıklarını gördü. Bu eller birer makineli tüfek tutuyordu. Tamamen hazırlıksız yakalanan Çinli denizciler makineli tüfeklerden çıkan kurşunlarla orakla biçilmiş gibi olmuşlardı. İki yüksek rütbeli subay ilk düşenler olmuş, onları arkalarındaki altı denizci takip etmişti. Bu kadar korkunç bir şey için asla hazırlıklı değillerdi. Özellikle de ürkmüş ve korkmuş görünen denizcilerden. Bir dakika içinde beklenmedik saldırı adam sayısını dörde karşı birden, ikiye karşı bire düşürmüştü.

Sahte kol aldatmacasından daha önceden haberleri olan Seng, James ve Meadows hemen silahlarını çıkararak Pitt ve Gîordino'dan bir saniye sonra ateşe başlamışlardı. Büyük bir kargaşa yaşanıyordu. Adamlar yere düşüyor, oraya buraya kaçışıyor ve birbirlerini öldürmeye uğraşıyorlardı. Çinli denizciler profesyonel savaşçıydılar ve çok cesurdular. Hemen kendilerini toparlayıp güvertedeki yerlerini belirlemişlerdi. Ölen arkadaşlarının arkasına saklanarak ateşe karşılık veriyorlardı. Bir anda bütün silahlardaki bütün kurşunlar bitmiş gibiydi. Seng bir bacağından vurulup dizinin üstüne çökmüştü. Meadows omzundan yaralanmıştı, ama tüfeğini golf sopası gibi savuruyordu. Yeniden doldurmaya zaman olmadığı için Pitt ve Giordino tüfeklerini hâlâ savaşmakta olan denizcilere fırlattılar. İki grup yumruklaşmaya başladı. Pitt, Cabrillo'nun köprüden yükselen sesini duyabiliyordu.

"Ateş, Tanrı aşkına ateş!"

Oregon'un teknesinde bir bölüm bir anda açıldı ve iki Harpoon füzesi neredeyse Mark 46 torpidolarıyla aynı anda fırlatıcı-larından atıldı. Bir saniye sonra ikiz Oerlikon'lar açıldı ve savaş kontrol merkezinden gelen emirle nişan alıp ateşe başladı. Chengcto'nun füze fırlatıcılarına kurşun yağıyordu. Sistemleri harekete geçme fırsatı bulamadan devredışı kaldı. Oregon'un ilk füzesi büyük destroyerin teknesine girip makine dairesinde

patladığında zaman durmuştu sanki. İkinci Harpoon, Cheng-db'nun haberleşme sisteminin monte edildiği kuleyi havaya uçurdu. Artık kimseyle bağlantı kuramazlardı.

Sonra sıra daha yavaş torpidolara geldi. Chengdo'nun arkasında iki dev delik oluşmuştu. Ahır kapısı kadar geniş olan deliklerden sancak tarafına su dolmaya başladı.

Chengdö'nun kaptanı Yu Tıen normalde dikkatli bir insandı. Dürbünüyle bakarken masum görünen gemi ve direnç göstermeyen tayfasına kanmıştı. Yeşil, beyaz ve kırmızı İran bayrağının indirilip beş yıldızlı Çin Halk Cumhuriyeti bayrağının asılısını izledi. Kaptan Yu Tıen birden inanılmaz bir şokla felç geçirir gibi oldu. Çaresiz görünen eski bir buharlı gemi mağlup edilemez gemisine büyük zarar vermişti. Füzeler, torpidolar ve kurşun yağmuruyla gemisi ölümcül yaralar almıştı. Böylesi masum görünüşlü bir geminin bu kadar büyük ateş gücüne sahip olması onu çileden çıkarmıştı.

Gemisinin altına giden vantilatörler, kapaklar ve geçitlerden yükselen ölüm ve utanç duygusunu düşünerek kaskatı kesildi. Beyaz ve turuncu duman bulutu olarak bacadan çıkan şeyin yerini ateş kırmızısı ve siyah duman almıştı. Bir zamanlar makine dairesi olan yerse çaresiz adamların yandığı bir krematoryum olmuştu.

"Ateş!" diye bağırdı. "Yok edin şu aldatıcı köpekleri!"

"Yeniden doldurun!" diye bağırdı Cabrillo. "Çabuk olun ve yeniden doldurun!"

Emirleri korkunç bir gürültü ve sarsıntıyla kesildi. Destroyerdeki zarar görmemiş büyük silahlar Oregon'a ateş seli kusmaya başlamıştı.

İlki yükleme vinçleriyte kıç tarafındaki direk kaidesine çarptı. Çarptığı yeri paramparça ederken ortalık her yöne saçılan parçacıklarla dolmuştu. Orada burada küçük alevler vardı, ama ciddi,bir hasar oluşmamıştı. İkinci füze Oregon'un kıç tarafına isabet edip parçaladı, dümenin olduğu yerde büyük bir delik açılmıştı. Hasar ciddiydi, ama çok korkunç değildi.

Cabrillo, Chengdo'nun otuz yedi milimetreliklerinden çıkan fişekler Oregon'u baştan kıça sarsarken gönülsüzce eğilmek zorunda kaldı. O anda Ross'un kötü haberiyle karşılaştı.

"Efendim, Çinlilerin hafif silahları füze fırlatıcısının ateşleme mekanizmasını dağıttı. Şom ağızlı olmak istemem, ama savaşı kaybediyoruz."

"Ya torpidolar?"

"Ateşlemeye hazır olması için üç dakikaya ihtiyacımız var."

"Tüpleri dolduran adamlara bir dakikada yapmalannı söyle."

Cabrillo mikrofondan makine dairesine bağırdı, "Hanleyi"

"Buradayım, Juan," diye cevap verdi Hanley sakin bir sesle.

"Makinelerde bir arıza var mı?"

"Birkaç boruda sızıntı var. Başedemeyeceğimiz bir şey değil."

"Tam hız istiyorum. Bu destroyer bizi paramparça etmeden buradan gitsek iyi olacak."

"Tamam."

Cabrillo o sırada Oerlikon'ların sessizliğini farketti. Hareketsiz kalarak dört tarafı açılmış tahta sandığın ortasında duran ikiz namluya baktı. Namlular destroyeri hedef almıştı, ama otomatik kontrol düğmeleri otuz yedi milimetrelik fişekler tarafından tahrip edilmişti. Onlar olmadan hayatta kalma şanslarının çok az olduğunu biliyordu. Hanley büyük motorları çalıştırdığında geminin kıçı suya batıp ön tarafı yükselirken artık çok geç olduğunu düşündü. Destroyerin kendini adamış tayfasına ve gemisini yok etmek için bekleyen yüz milimetrelik silahlarına bakarken ilk kez korku ve ümitsizlik hissetti.

Bir an için her şeyi unutarak aşağı baktı. Kanlı cesetler bir kamyon dolusu insan çöplüğü caddeye boşaltılmış gibi üst üste yığılmış, oraya buraya saçılmıştı. Boğazından safra yükseliyordu. Korkunç katliam iki dakikadan az sürmüş ve yaralanmayan kimse kalmamıştı ya da o öyle sanıyordu.

Derken bir kamera flaşının ışığı gibi birinin sendeleyerek ayağa kalktığını ve sarhoş gibi sallanarak Oerlikon'a doğru ilerlemeye başladığını gördü.

Göğüslerindeki kurşun geçirmez yelekler tarafından korunan James ve Meadows bacaklarından yaralanmışlardı. Seng sol kolundan iki kurşun yemişti. Sırtın» trabzaniara dayayarak gömleğinin kolunu yırtmış kanayan yaraların üzerine bastırmıştı. Bilincini kaybetmiş Giordino yanında yatıyordu. Çinli denizcilerden biri başına tüfeğinin kabzasıyla vurmuştu. Giordino darbeyi yemeden hemen önce hasmının karnına bir yumruk indirmeyi başarmıştı. İki adam güverteye birlikte düşmüşlerdi. Çinli acıyla kıvranarak nefes almaya çalıştyorken Giordino bilinçsiz bir şekilde yere yığılmıştı.

Pitt arkadaşının ciddi bir şekilde yaralanmadığını görünce sahte kollu paltoyu bir tarafa bırakıp sessiz Oerlikon'a doğru ilerlemeye başladı. Kendi kendine mırıldanıyordu. "İki kez. Buna inanabiliyor musun? Aynı yerden iki kez." Orion Gölü'nde kalçasından aldığı yaranın hemen üstünde açılan deliğe koymuştu elini. Diğer elinde ölü bir denizciden aldığı makineli tüfek vardı.

Bulunduğu avantajlı konumdan Kaptan Cabrillo, Pitt'in Chengdo'dan yağan kurşunlara inanılmaz bir şekilde aldırmayısın! seyrediyordu. Her tarafından ateş yağıyordu. Başının hemen yanından geçtiğini duyuyor, yüzünden ve boynundan birkaç santim öteden geçen kurşunların rüzgânnı hissedebiliyordu. Mucizevi bir şekilde Oerlikon'a yaptığı yolculuk sırasında bu kurşunlardan hiçbiri ona isabet etmedi.

Pitt'in yüzünde hiç hoş bir ifade yoktu. Cabrillo bu ifadenin korkunç bir öfke olduğunu görebiliyordu. Cabrillo'nun asla unutamayacağı bir yüzdü bu. Bir adamın ölümle bu şekilde alay ettiğini görmemişti hiç.

Sonunda imkânsız gibi görünen hedefine ulaşan Pitt makineliyi kaldırdı ve ateş kontrol odasına bağlı kablonun geri kalanını parçalayarak ikiz namluya hareket serbestliği sağladı. Sonra ikiz namlulu tüfeğin arkasına geçti ve elle kontrolü aldı. Sağ eliyle monte edilen, ama asla kulanılmayan tetik kolunu kavradı. Oregon yeniden canlanmış gibiydi. Sanki kötü bir şekilde dayak yemiş boksör hakem sayarken dokuzda ayağa kalkmış ve yumruk atmaya başlamıştı. Hedefi Cabrillo'nun beklediği şey değildi. Crtengdo'nun köprüsünü ve otuz milimetrelik tüfeği havaya

uçurmak yerine Pitt, Oerlikon'un dakikada kombine bin dört yüz ateş gücünü yüz milimetrelik tüfeklerin gemiyi havaya uçurmaya hazırlandığı küçük kuleye çevirdi. Faydassz, boş bir hareket gibi görünse de -küçük fişekler ağır bir zırhla kaplı kuleyi sadece sıyırıp içerinden sekmekle kalıyordu- Cabrillo, Pitt'in ne yapmaya çalıştığını anlamıştı. Tam bir delilik, diye düşündü. İmkânsızı başarmak için yapılan girişimdi bu. Sadece çok usta bir nişancı okyanus dalgalarında inip kalkan bir geminin kulesindeki tüfeğin namlusuna kurşun sokmayı başarabilirdi. Ama Cabrillo, Pitt'in komutasındaki ateş gücünü iyi hesaplayamamıştı. Üç kurşun birbiri ardına ortadaki tüfeğin namlusuna girdi.

Bu kurşunlar bir anda yeni doldurulmuş büyük yüz milimetreliğin kurşunuyla buluşunca meydana gelen patlama sonucunda kule içinde Dört Temmuz fişeklerinin bulunduğu bir konserve gibi açıldı. O anda sanki durumdan haberdarmış gibi Oregon'un iki torpidosu Cnengdo'nun gövdesine gömüldü. Bir tanesi mucizevi bir şekilde daha önce açılan bir deliğe isabet etti. Destroyer omurgasında bir şimşek çakmış gibi sarsıldı. Gövdesi yükselerek neredeyse sudan çıkmış gibi oldu. Ölümcül bir yara almış iri bir hayvan gibi titredi ve öldü. Üç dakika sonra yüksek bir tıslama sesi ve yıldızları saklayan karanlık gökyüzüne doğru yükselen bir duman sütunu arasında yok oldu.

Bir şok dalgası Oregon'u sarstı. Bir de batan gemi yüzünden yükselen dalgaların etkisi buna katılınca Oregon depreme yakalanmış gibi oldu. Cabrillo köprüde Chengdo'nun ölümünü görmemişti. Pitt'in ateşi onu dumanı tüten bir enkaza dönüştürmeden saniyeler önce destroyerin hafif silahlan Oregon'un köprüsüne yöneltilmiş ve köprüyü binlerce çekiçle dövülen bir cam ve kıymık yığını haline getirmişti. Cabrillo vurulup köprüden kaptan köşküne düşmüştü. Gözlerini sıkıca kapatıp kollarını pirinç kaplama pusula dolabına sararak tutundu. Kurşun sağ bacağına dizinin altından girmişti, ama hiç acı duymuyordu. Birden korkunç bir patlama duydu ve hava akımı hissetti, ardından ürkütücü bir sessizlik geldi.

Aşağıdaki güvertede Pitt tetik kolunu bıraktı ve kargo güvertesini çöplüğe çeviren parçaların arasından yolunu bulmaya

çalıştı. Giordino'nun yanına gidip onu doğrulttu. Giordino kendini düzgün bir pozisyona getirebilmek için Pitt'in bileğine tutundu. Ama elini hemen geri çekip kırmızı lekeye baktı. "Bana kalırsa bir yerde sızıntın var."

Pitt gergin bir şekilde sırıttı. "Sızıntı yapan deliğe parmağımı sokmayı unutmamam lazım."

Pitt'in yarasının ağır olmadığına ikna olunca Giordino, Seng ve diğerlerini işaret etti. "Bu adamlar ciddi bir şekilde yaralandılar. Onlara yardım etmemiz gerekiyor."

"Geminin cerrahı onlarla ilgilenene kadar onları rahatlatmak için elinden geleni yap," derken Pitt köprüden geriye kalan enkaza bakıyordu. "Eğer Cabrillo hâlâ hayattaysa ona yardım etmem lazım."

Köprüye giden merdiven paramparça olmuştu. Pitt dümen köşküne ulaşmak için birbirine dolaşmış çelik parçalannı kullandı. Köprü son derece sessizdi. Duyulan tek ses makinelerin ve kötü yaralanmış geminin savaş yerinden uzaklaşırken dalgaların gövdesine vuran sesiydi. Ürkütücü bir sessizliğe doğru yol alıyordu.

Dümen köşkünde ne dümencinin, ne de kaptan yardımcısının cesedi vardı. Bütün ateş-savaş sistemleri ön taraftaki güvertenin altında bulunan kontrol odasından yönetilmişti. Cabrillo savaşı ender olarak kullanılan köprüden tek başına izlemiş ve idare etmişti. Bayılmasına az kala belli belirsiz bir şeklin yaklaşarak kapıdan geriye kalanları ittiğini gördü. Garip bir şekilde oturmaya çalıştı. Bir ayağı tepki veriyordu, ama diğeri güçsüzdü. Düşünceleri bir sisin içinde kaybolmuş gibiydi. Birisinin yanında diz çöktüğünün farkındaydı sadece.

"Bacağın kötü yaralanmış," dedi Pitt gömleğini yırtıp yaranın üzerinden bağlarken. "Vücudunun geri kalan bölümleri nasıl?"

Cabrillo piposunu kaldırdı. "Piçkuruları en iyi pipomu mahvettiler."

"Kafatasın olmadığına şükretmen lazım."

Uzanıp Pitt'in koluna tutundu. "Basardın. Kesinlikle öleceğini düşünmüştüm."

"Kimse sana benim tahrip edilemez olduğumu söylemedi mi?" dedi gülümseyerek. "Tabii giymemizi söylediğin yelekler sayesinde."
"Ya Chengdor
"Çin Denizi'nin çamurunda yatıyor şu anda."
"Hayatta kalan oldu mu?"
"Hanley'nin yavaşlayıp geride kimse kalıp kalmadığını görmeye niyeti olduğunu sanmıyorum."
"Aldığımız yara ne kadar kötü?" diye sordu Cabrillo.
"Godzilla tarafından çiğnenmiş gibi görünmesinden başka birkaç hafta içinde tamir edilemeyecek bir şeyi yok."
"Yaralı?"
"Beş, belki altı yaralı var, sen dahil. Bildiğim kadarıyla aşağıda yaralanan ya da ölen olmadı."
"Sana teşekkür etmek istiyorum," dedi Cabrillo. Kan kaybı yüzünden bayılacağını hissediyordu. "Havadaki o sahte ellerinizle beni ve Çinlileri kandırdınız. Onları aldatmasaydın durum daha farklı olurdu."
"Dört iyi adamdan yardım aldım," dedi Pitt, Cabrillo'nun bacağındaki turnikeyi düğümleyerek.
"Kurşun yağmuru altındaki güvertede Oerlikon'a gitmek aşırı cesaret isterdi."
Cabrillo gemi hastanesine taşınana kadar elinden gelen her şeyi yapmış olan Pitt arkasına yaslanarak başkana baktı. "Sanırım bir anlık delilik diyorlar buna."
"Yine de," dedi Cabrillo zayıf bir sesle. "Gemiyi ve içindeki herkesi kurtardın."
Pitt yorgun bir şekilde bakıp gülümsedi. "Şirket bir dahaki yönetim kurulu seçimlerinde bana oy verir mf?"
Cabrillo bir şey söylemek için baktı, ama Giordino arkasında iki adam ve bir kadınla içeri girerken bayıldı. "Ne kadar kötü?" diye sordu Giordino.
"Bacağının alt kısmını bir lif tutuyor," dedi Pitt. "Eğer gemi cerrahı da gemideki diğer insanlar kadar başarılıysa yerine di-kebileceğinden eminim."

Giordino, Pitt'in pantolonundan sızan kana baktı. "Kalçana hedef tahtası asmayı düşündün mü hiç?"
"Ne gerek var ki?" dedi Pitt gözleri parlayarak. "Zaten hiç ıskalamıyorlar."
20
Hong Kong'u ziyaret edenlerin çoğunun bilmediği şey çevrede 235 tane ada bulunduğuydu. Kowloon'un karşısındaki hareketli iş bölgesinin yanısıra, güzel çiftlikler ve antika tapınaklarla zenginleştirilmiş balıkçı köyleri ve huzur veren açık alanlar vardı. Nüfusu 8.000'le 25.000 arasında değişen Cheung Chau, Lamma ve Lantau gibi adaların dışında, birçoğunda daha az insan yaşıyordu, bazılanndaysa hiç kimse yaşamıyordu.
Repulse Körfezi'ndeki Aberdeen kasabasının dört mil güneydoğusunda East Lamma Kanalı sularından Tia Nan Adası yükseliyordu. Çok küçük bir adaydı, çapı bir mil bile yoktu. Denizden elli metre yukarda bulunan zirvede bir süper ego göstergesi olan zenginlik ve güç anıtı yükseliyordu.
Burası orijinali 1789'da inşa edilen Tao Manastın olup Tao-izm'in ünlülerinden olan Ho Hsie'ya adanmıştı. Ana tapınak ve çevresindeki üç küçük tapınak 1949'da terkedilmiş, 1990'da ise Qin Shang tarafından satın alınmıştı. Güneydoğu Çin'deki bütün etkili işadamlarını ve politikacıları kıskandıracak bir saray yapma fikri onda saplantı haline gelmişti.
Yüksek duvarlar ve iyi korunan kapılarıyla dış dünyaya kapalı bahçe sanatsal bir biçimde tasarımlanmış, dünyanın en nadide ağaçlan ve çiçekleriyle süslenmişti. Tapınağı Çin kültürünü yansıtan muhteşem bir yere dönüştürmek için Çin'in her yerinden işçiler getirilmişti. Uyum içindeki mimari Qin Shang'ın sanat hazineleri koleksiyonunu göstermek için korunmuş ve zenginleştirilmişti. Elinde tarihi 1644'lere uzanan sanat eserleri vardı. Paha biçilemez antika ve sanat eseriyle eline geçirebildiği her türlü kültürel hazineyi kendisine

satmaları için Çin Halk Cumhuriyeti bürokratlanna yalvarmış yakarmış ve rüşvet vermişti.

Ajanları Avrupa ve Amerika'daki büyük müzayedeleri dolaşıyor, her kıtadaki zarif Çin sanat eserlerinden oluşan tüm özel koleksiyonları geziyorlardı. Qin Shang birkaç dostunu ve iş arkadaşlarını şaşırtacak bir fanatizmle alıyor, alıyordu. Bir zaman sonra satın alamadığı şeyler çalınarak onun mülkiyetine sokuluyordu. Yer yokluğundan dolayı gösteremediği veya çalıntı olarak belgelenen şeyleri Singapur'daki deposunda gizliyordu. Bunlan Hong Kong'da saklamıyor, çünkü Çin Halk Cumhuriyeti bürakratlanna güvenmiyordu. Gün gelir, bu değerli eserleri kendi adlarına kamulaştırabilirlerdi.

Son derece zengin benzerlerinin tersine Qin Shang hiçbir zaman "zengin ve ünlülerin hayat tarzını" yaşamıyordu. İlk kuruşunu kazandığından ilk milyarını elde ettiği zamana kadar denizcilik operasyonlarını geliştirme çalışmalarını asla bırakmamıştı. Çin'in kültürel zenginliklerini manyakça, sona ermez bir şekilde toplamayı da hiç ihmal etmemişti.

Manastırı satın aldığında Qin Shang'ın ilk projesi küçük limandan tapınağa giden yolu büyütüp genişletmekti. Böylece inşaat malzemeleri, daha sonra da sanat eserleri ve mobilyaları araçlarla tepeye taşınabilecekti. Tapınağı yeniden inşa edip düzenlemekten daha fazlasını istiyordu. Özel malikânelerde asla başarılamamış sersemletici bir etki yaratmak istiyordu.

Bahçenin düzenlenmesi ve tapınağın içindeki dekorun tamamlanması baştan sona tam beş yıl sürdü. Sanat eserleri ve mobilyaların taşınması da bir altı ay aldı. Ana tapınak Qin Shang'ın evi ve eğlence tesisi oimuştu artık. Bu evde zengin bir şekilde dekore edilmiş bilardo odasıyla ısıtmalı açık ve kapalı yüzme havuzları vardı. Ayrıca iki tenis kortu dokuz delikli golf sahası bulunuyordu. Diğer üç küçük tapınak ise konuk evine dönüştürülmüştü. Qin Shang sonunda buraya denizcilerin patronu ve tanrıçası Tin Hau'nun Evi adını vermişti.

Qin Shang mükemmeliyetçilik sözkonusu olduğunda aşırı uçta yer alıyordu. Sevgili tapınağında sürekli düzenlemeler yapıyor, tesiste sürekli bir faaliyet görünüyordu. Yeniden tasarım-

JL
lanıyor ve zenginleştirici pahalı ayrıntılar ekleniyordu. Harcamalar inanılmaz boyutlardaydı. Ama ihtirasını tatmin etmek için ihtiyacı olandan çok daha fazlasına sahipti. On dört bin sanat eseri dünyadaki müzelerin ağzının suyunu akıtıyordu. Galeri sahipleri ve diğer koleksiyoncular sürekli üzerine geliyorlardı. Ama Qin Shang sadece satın alırdı. Asla satmazdı.

Sonunda tamamlandığında Tın Hau Evi Shang'ın sırlarını koruyan bir hayalet gibi görkemli ve muhteşem bir şekilde denizin üzerinde yükseliyordu.

Tın Hau Evi'ne davet Asyalı ve Avrupalı soylular, dünya liderleri, sosyete mensupları, zenginler ve sinema yıldızları tarafından büyük bir mutlulukla kabul edilirdi. Genellikle Hong Kong Havaalanı'na varan konuklar derhal dev bir helikopterle alınarak tapınak tesisinin hemen dışındaki küçük alana indirilirdi. Yüksek düzey devlet memurları ve seçkin tabaka Qin Shang'ın tasarımladığı ve kendi tersanesinde inşa edilen elli metre boyundaki inanılmaz yüzer malikâne gibi yatla taşınıyordu. Konuklar geldiklerinde uşaklar tarafından karşılanıyor, küçük yolculuk için lüks minibüslere alınıyorlardı. Oradan özel hizmetçilerinin bulunduğu kalacakları bölümlere götür uluyorlardı. Yemek saatleri kendilerine bildiriliyor ve tercih ettikleri bir yemek veya özel bir şarap olup olmadığı soruluyordu.

Konuklar manzara ve tapınaktan gerektiği şekilde büyülenmiş olarak bahçelerde dinleniyor, havuzlarda rahatlıyor ya da kütüphanede çalışabiliyordu. Kütüphanede oldukça profesyonel sekreterler, son çıkan yayınlar, bilgisayarlar ve haberleşme sistemleri hizmete sunulmuştu. Böylece işadamları ve hükümet görevlileri ofisleriyle bağlantı kurabiliyorlardı.

Yemekler her zaman resmiydi. Konuklar şelale ve renkli çiçeklerle dolu minik bir gölün bulunduğu parfüm kokulu bir odada toplanıyorlardı. Bayanlar saç tuvaletlerini koruyabilmek için sanat eseri gibi boyanmış ipek şemsiyelerin

altına oturtuluyordu. Kokteylden sonra tapınağın yemek salonu olarak kullanılan büyük salona alınıyor ve ayaklarıyla kol dayanaktan ejderha

şeklinde oyulmuş egzotik koltuklara oturtuluyordu. Çatal bıçak takımı kullanmak isteğe bağlıydı; Doğulu konuklar için çubuklar, Batılı konuklar için altın kaplama çatal bıçak takımı kullanılıyordu. Qin Shang dev bir yuvarlak masayı tercih etmişti. Masanın bir bölümünde ince bir koridor vardı. Böylece son derece güzel, kıvrak bir Çinli kadın ipek elbisesi içinde içerden servis yapabiliyordu. Qin Shang'ın yaratıcı zekâsına göre bu durum onur konuklannın omuzlarının üzerinden servis yapılmasından çok daha pratikti.

Herkes oturduktan sonra Qin Shang yerden yükselen bir asansörden çıkardı. Genellikle Mandarin lordlarının giydiği pahalı ipek bir kaftan giyerdi. Konuk sandalyelerinden beş santim daha yüksek olan antik bir tahta otururdu. Statü veya milliyete aldırmayan Qin Shang her yemek bir tören ve kendisi de impa-ratormuş gibi davranırdı.

Konuklar bu duruma şaşırmaz, bir ziyafetten daha zengin olan yemeğin her anının tadını çıkarırlardı. Yemekten sonra Qin Shang onları geniş tiyatro salonuna alır ve dünya ülkelerinde yeni gösterime giren son filmleri izletirdi. Yumuşak, kadife sandalyelere oturur, kulaklık takarak filmi kendi dillerinden izlerlerdi. Programın sonu geldiğinde gece yarısı olurdu. Qin Shang bir iki konuğuyla dünya piyasası ve iş konuları görüşmek üzere özel oturma odasında gözden kaybolurken hafif bir büfe açılır, konuklar birbirleriyle kaynaşırlardı.

O akşam Qin Shang, Zhu Kwan'in bulunmasını da istemişti. Çin'in en saygı duyulan yetmiş yaşındaki tarihçisi Kwan sürekli gülümseyen küçük bir adamdı. Kalın yastıkların yerleştirildiği, aslan oymalı bir sandalyeye oturmaya davet edilmişti. Ming hanedanına ait porselen fincanda şeftali brandisi sunuldu kendisine.

Qin Shang gülümsüyordu. "Geldiğiniz için size teşekkür etmek istiyorum, Zhu Kwan."

"Davetiniz için ben teşekkür ederim," dedi Zhu Kwan müteşekkir bir tavırla. "Muhteşem evinizde konuk olmak büyük şeref."

"Siz ülkemizin kültürü ve tarihi konusunda en büyük otoritesiniz. Gelmenizi istedim, çünkü sizinle tanışmak ve aramızdaki olası bir iş konusunda görüşmek istedim."
"Bir araştırma yapmamı istediğinizi sanıyorum."
Qin Shang başını salladı. "Evet, öyle."
"Nasıl yardım edebilirim?"
"Hazinelerime yakından bakma fırsatı buldunuz mu?"

"Evet," diye cevapladı Zhu Kwan. "Bir tarihçi için ökemizin en büyük sanat eserlerini birinci elden incelemek ender bulunan bir şanstır. Geçmişimizden bu kadar çok parçanın kalmış olmasına şaşırdım. Birçoğunun kaybolduğu sanılıyor. Chou hanedanından kalma aitın ve kıymetli taşlarla bezenmiş bronz buhurdanlıklar, Han hanedanından kalma gerçek boyutlarda dört at ve sürücülü bronz araba..."

"Hepsi sahte, kopya!" diye aniden parladı Shang. "Atalarımızın sanat şaheserleri diye düşündüğünüz şeyler orijinallerin fotoğraflarına bakılarak yapıldı."

Zhu Kwan şaşırmış, aynı zamanda düşkırıklığına uğramıştı. "Mükemmel görünüyorlar, tamamen aldandım."

"Laboratuvar şartlarında gözlem yapma şansınız olsaydı böyle olmazdı."

"İşçileriniz olağanüstü. Bin yıl öncekiler gibi becerikli. Bugünün piyasasında sizin yaptırdığınız işler bir servet değerinde olmalı."

Qin Shang, Zhu Kwan'in karşısında oturuyordu. "Doğru, ama reprodüksiyonlar orijinaller kadar değerli değil. Bu yüzden davetimi kabul etmenize çok memnun oldum. Yapmanızı istediğim şey bin dokuz yüz kırk sekizden öncesine ait olup kaybolan sanat eserlerinin bir envanterini çıkarmana."

Zhu Kwan dikkatle onu inceliyordu. "Böyle bir liste için önemli miktarda para ödemeye hazır mısınız?"

"Evat."
"O halde son elli, altmış yılda kaybolduğu bilinen her sanat eserini gösteren bir listeyi bu hafta sonuna kadar alacaksınız. Buraya mı, yoksa Hong Kong'daki ofisinize mi göndereyim?"

Qin Shang şaşırarak adama baktı. "8u çok olağanüstü bir vaat. Ricamı bu kadar kısa süre içinde yerine getirebileceğinizden emin misiniz?"
"Zaten son otuz yıldır hazinelerin ayrıntılı tanımını biriktirmekteydim," diye açıkladı Zhu Kwan. "Kendi kişisel tatminim için yaptığım bir işti bu. Sıraya sokabilmek için fazladan birkaç güne ihtiyacım var. Sonra parasız olarak size verebilirim."
"Çok naziksiniz. Ama ben karşılığını vermeden iyilik isteyen bir insan değilim."
"Para kabul etmem, ama bir şartım olabilir."
"Ne olursa."
"Çok zengin kaynaklarınızı kayıp hazineleri bulmada kullanmanızı rica ediyorum. Böylece onları Çin Halk Cumhuriyeti'ne kazandırabiliriz."
Qin Shang ciddi bir tavırla başını salladı. "Emrim altındaki bütün kaynaklan kullanacağıma söz veriyorum. Ama sizin otuz yılınıza kıyasla benim geçirdiğim on beş yılda çok az ilerleme kaydettiğimi üzülerek söylüyorum. Esrar Pekin adamının kemiklerinin kaybı kadar derin."
"Hiçbir iz de bulamadınız mı?" diye sordu Zhu Kwan.
"Ajanlarımın bulduğu, bilmecenin tek anahtarı Princess Dou Wan adındaki gemi."
"Onu çok iyi hatırlıyorum. Küçük bir çocukken annem ve babamla Singapur'a gitmiştik o gemiyle. Güzel bir gemiydi. Hatırladığım kadarıyla Kanton Denizciliğindi. Yıllar sonra hiç iz bırakmadan ortadan kayboluşunu kendim araştırdım. Kayıp sanat hazineleriyle onun bağlantısı nedir?"
"Chiang Kai-shek ulusal müzeyi talan edip atalarımızın özel sanat hazinesi koleksiyonlarını yağma ettikten kısa bir süre sonra Princess Dou Wan bilinmeyen bir hedefe doğru yola çıktı. Hedefine asla varamadı. Ajanlarım herhangi bir tanık bulamadı. Tanıkların çoğu da esrarengiz bir şekilde kayboldu anlaşılan. Gemiyle ilgili hiçbir bilginin komünistlere sızmasını istemeyen Chiang Kai-shek'in sayesinde isimsiz mezarlarda yattıklarına şüphe yok."

"Chiang Kai-shek'in hazineleri Princess Dou Wan'\a kaçırmaya çalıştığını mı söylemek istiyorsunuz?"
Tesadüfler ve garip olaylar buna inanmama neden oldu."
"Bu durum birçok soruyu cevaplayabilir. Princess Dou Wan' la ilgili bulabildiğim tek kayıt Singapur'a giderken kaybolduğuydu."
"Aslında ona giden iz Şili'nin batısında bir yerlerde kesiliyor. Orada batmadan önce Princess Dou Wan adında bir gemiden tehlike sinyali alındığı rapor edilmiş."
"Çok iyi çalışmışsınız, Qin Shang," dedi Zhu Kwan. "Belki bulmacayı çözebilirsiniz."
Qin Shang başını olumsuz anlamda salladı. "Söylemek yapmaktan kolaydır. Altı yüz kilometrekarelik bir alanda batmış olabilir. Amerikalılar buna samanlıkta iğne aramak derler."
"Bu çok zor diye bir kenara bırakılacak bir iş değil. Bir araştırma oüzenlenmeli. Paha biçilmez ulusal hazinelerimiz geri getirilmeli."
"Katılıyorum. Sırf bu amaçta bir araştırma gemisi inşa ettirdim. Adamlarım altı aydır bu alanı çaprazlama tarıyorlar, ama Princess Dou I/Van'ın tanımına ve büyüklüğüne uyan bir şeyle karşılaşmadılar hiç."
"Vazgeçmemeniz için dua edeceğim," dedi Zhu Kwan düşünceli bir sesle. "Sanat eserlerini müze ve sanat galerilerinde gösterilmesi için bulup geri getirmeniz sizi ölümsüz kılacak."
"Sizi bu gece bunun için çağırdım. Geminin son olarak bulunduğu yeri tespit edebilmek için gerekli her tür çabayı göstermenizi rica ediyorum. Bulacağınız her bilgi için size ödeme yapmaya hazınm."

"Büyük bir vatanseversiniz, Qin Shang."
Ama Zhu Kwan'in, Qin Shang'in Çin Halk Cumhuriyeti insanları için soylu bir araştırmaya gireceği beklentileri çabucak yok oldu. Qin Shang ona bakıp gülümsedi "Hayatım boyunca büyük güç ve para kazandım. Ölümsüzlük aramıyorum. Bunu yapıyorum, çünkü bu işi bitirmeden ölemem. Hazineler bulunup geri getirilmeden rahat etmeyeceğim."
— 205 —

Qin Shang'ın kötü niyetlerini örten peçe kalkmıştı. Milyarder, erdem sahibi bîr insan değildi. Eğer şansı Princess'\ ve değerli yükünü bulacak kadar yaver giderse onları kendine saklamak için her şeyi yapacaktı. Ne büyüklükte olursa olsun her parça Qin Shang'ın gizli koleksiyonuna dahil olacaktı.
Qin Shang yatağında uzanmış son mali raporları gözden geçirirken telefonu çaldı. Onun durumundaki bekâr erkeğin birçoğunun aksine yalnız yatardı. Kadınlara hayrandı ve arasıra istediği birisi olduğunda çağırırdı. Ama iş ve para onun ihtiraslarıydı. Sigara ve içkinin zaman kaybı olduğunu düşünürdü. Baştan çıkarılmak da öyleydi. Sıradan bir ilişki için çok fazla disiplinliydi. Kendilerini sefahat ve uçarılıkla ziyan eden güçlü ve zengin adamlardan tiksiniyordu.
Telefonu açtı. "Evet?"
"Gece saat kaç olursa olsun sizi aramamı istemiştiniz," dedi sekreteri Su Zhong'un telefondaki sesi.
"Evet, evet," dedi sabırsızlıkla. Düşünce akışı bozulmuştu. "United States hakkındaki son rapor nedir?"
"Bu akşam saat yedide limandan ayrıldı. Bütün otomatik sistemleri normal çalışıyordu. Denizde çok güçlü fırtınayla karşılaşmazsa Panama'ya belirlenen zamanda ulaşacak."
"Mürettebat gemiye binip kanalı geçmek için bekliyor mu?"
"Hazırlıklar tamamlandı," diye cevap verdi Su Zhong. "Gemi Karayipler'e vardıktan sonra mürettebat otomatik sistemi Sun-gari'ye göre yeniden ayarlayacak ve gemiden inecek."
"Limandaki davetsiz misafirlerden bir haber var mı?"
"Sadece son derece modern bir denizaltı kullanılarak düzenlenmiş çok profesyonel bir operasyon olduğu söylendi."
"Ya sualtı güvenlik adamlarım?"
"Cesetleri bulundu. Hiçbiri hayatta değil. Çoğu sarsıntı yüzünden ölmüş. Devriye botu Liman Otoritesi nhtımında bulundu, ama mürettebat kayıptı."
"Tersanede yanımıza demirlemiş olan İran bayraklı gemi... o incelendi mi?"
— 206 —

"Adı Oregon. United Sfafes'den biraz önce kalktı. Deniz Kuvvetlerindeki kaynaklarımıza göre, emriniz özerine Cheng-cto'nun kaptanı Yu Tien tarafından durdurulmuş ve inceleme yapmak için bir grup deniz subayı gemiye çıkarılmış."
"O zamandan beri bir haber çıkmadı mı Kaptan Yu Ti-en'den?" diye sordu Qin Shang.
"Sadece sessizlik."
"Belki subaylar onlan suçlayacak bir şey buldu ve gemiyi ele geçirip mürettebatı gizlice yok ettiler."
"Durumun bu olduğundan şüphe yok," dedi Su Zhong.
"Benim için başka ne gibi haberlerin var?"
"Ajanlarınız ayrıca ana kapıdaki muhafızı sorguya çekiyorlar. Üç adamın Rolls-Royce'la tersaneye geldiğini, bir tanesinin güvenlik subayı üniforması giydiğini ve çalıntı kimlik kartı gösterdiğini iddia ediyor. Arabadakilerin United States'e geldikleri düşünülüyor, ama bu ispatlanamıyor, çünkü hareket etmeden hemen önce bütün görevlilerin nhtımı terketmesi emredilmişti."
"Cevap istiyorum," dedi Qin Shang öfkeyle. "Benim operasyonlarım hakkında hangi örgütün casusluk yaptığını bilmek istiyorum. Güvenlik elemanlarımın ölümünden kimin sorumlu olduğunu öğrenmeliyim."
"Pavel Gavrovich'in soruşturmayı yönetmesini ister miydiniz?" diye sordu Su Zhong.

Qin Shang bir süre düşündü. "Hayır, onun Dirk Pitf i yok etmeye odaklanmasını istiyorum."
"Son raporlara göre Pitt, Manila'daymış."
"Filipinler mi?" dedi Qin Shang, sükûnetini kaybetmişti. "Pitt, Hong Kong'dan uçakla sadece iki saat uzaklıkta olan Fili-pinler'de öyle mi? Benim neden haberim yok bundan?"
"Bu haber Gavrovich'den bir saat önce geldi. Pitt'in izini Manila'daki rıhtıma kadar sürmüş. Orada o ve ortağı Albert Gi-ordino'nun İran yük gemisine bindikleri görülmüş."
Qin Shang'ın sesi zor duyulacak kadar kısıktı ve kötülük doluydu. "United Sfates'in yanındaki İran gemisi mi?"

"Olumlu bir eşleme yapılamadı henüz," dedi Su Zhong. "Ama bütün belirtiler o olduğunu gösteriyor."
"Pitt bir şekilde bu işle ilgili. Ulusal Sualtı ve Denizcilik Da-iresi'nin özel projeler müdürü olarak denizaltını kullanmış oldu
ğu düşünülebilir. Ama NUMA'nın benim işlerimle ne ilgisi olabi
lir?" BŞ
"Orion Gölü'ndeki müdahalesi kazayla olmuşa benziyor," dedi Su Zhong. "Ama belki şu anda Göçmen Dairesi ya da CIA gibi istihbarat örgütlen için çalışıyor olabilir."
"Mümkün," dedi Qin Shang. Sesinde düşmanlık ifadesi vardı. "Bu şeytan benim düşünebileceğimden çok daha tahripkâr çıktı." Birkaç saniye sessizlik oldu. "Gavrovich'e şunu ilet: Qin Shang Denizciliğin aleyhine yapılacak her türlü gizli operasyonu ortaya çıkarıp durdurmak için bütün yetki ve para kendisine verilecek."
"Ya Dirk Pitt?"
"Gavrovich'e, Pitfin öldürülmesini o dönünceye kadar ertelemesini söyle."
"Manila'ya mır
Qin Shang hızlı hızlı soluyordu. Ağzı beyaz bir çizgi halini almıştı.
"Hayır, Washington'a."
"Doğrudan başkente gideceğini nereden biliyorsunuz?"
"İnsanları fotoğraflarından okuyabilen sizin tersinize, Su Zhong, ben adamın doğduğu andan Orion Gölü'nde yaptığı tahribata kadar hayatını inceledim. Bana güvenin, Pitt ilk fırsatta evine dönecek."
Su Zhong hafifçe titredi. Neyin geliyor olduğunu biliyordu. "Eski araba koleksiyonuyla birlikte yaşadığı havaalanı hangarından mı söz ediyorsunuz?"
"Kesinlikle," derken bir yılan gibi tıslıyordu Shang. "Put değerli otomobillerinin havaya uçuşunu seyredecek. Belki ben bile biraz zaman ayınp onun da arabalarıyla havaya uçmasını seyredebilirim."

"Programınıza göre gelecek hafta Washington'da değilsiniz. Hong Kong'daki şirket yöneticileriniz ve Beijin'deki hükümet görevlileriyle toplantılarınız var."
"İptal et," dedi elini aldırmaz bir ifadeyle sallayarak. "Kong-re'deki dostlarımla bir toplantı ayarla. Aynca Başkanla da bir toplantı ayarla. Sungari'yle ilgili olası şüphelerini gidermenin vakti geldi." Durakladı. Dudaklannda hain bir gülümseme belirdi. "Üstelik Sungari, Kuzey Amerika'nın birinci limanı olduğunda hazır bulunmalıyım."
21
Güneş yükselirken Oregon açık gökyüzü altında otuz deniz mili hızla sakin sularda ilerliyordu. Sürtünmeyi azaltmak için gövdesini havaya kaldırmak amacıyla safra tanklan boşaltılmıştı. Gece boyunca kargo güvertesi temizlenmiş, gemi cerrahı yaraları sarıp ciddi şekilde yaralananları ameliyat etmek için aralıksız çalışmıştı. Oregon yalnızca bir kayıp vermişti. Yüz milimetrelikten çıkan bir kurşun kıç tarafındaki güverteye çarpınca kopan bir parça talihsiz bir adamın başına çarpmıştı. Yaraların hiçbiri ölümcül değildi. Cerrah Çinli denizcilerin de altısı dışında hepsini kurtarmayı başarmıştı. İki subay diğer ölülerle birlikte denize atılmıştı.

Oregon 'da çalışan kadınlar cerraha yardım edip yaralan temizleyen birer melek haline gelmişlerdi. Pitt'in kötü talihi devam ediyordu. Kalçasındaki yarayı saracak çekici bir hemşire yerine geminin iaşe subayı düşmüştü şansına. Cabrillo'nun şirket unvanına göre levazım ve lojistik koordinatörüydü. Kadının boyu bir seksenin, kilosu yüzün üzerindeydi. Adı Monica Crabtree'ydi ve oldukça zekiydi.

İşini bitirdikten sonra Pitt'in açıktaki kalçasına bir şaplak indirdi. "Bitti. Ve çok hoş kalçaların olduğunu söylemeden geçe-meyeceğim."

"Neden," dedi Pitt boksör tipi çamaşırını giyerken. "Kadınlar hep benden faydalanıyor?"

"Çünkü çelik gibi dış görünüşün ardında duygusal bir aptalın olduğunu bilecek kadar akıllıyız."

Pitt kadına baktı. "El falına, daha doğrusu kalça falına da bakar mısın?"

"Hayır, ama tarot kartlarında ustayımdır." Duraklayarak Pitt'e gülümsedi. "Bir ara kamarama gel, sana kart açayım."

Pitt dişine kanal tedavisi yaptırmayı tercih ederdi. "Üzgünüm, geleceği bilmek benim midemi bozuyor."

Pitt sendeleyerek başkanın kamarasına giden açık kapıdan girdi. Cabrillo temiz yeşil çarşafların serili olduğu geniş yatağında yatıyordu. Yatağın başucunda asılı duran şişeden serum damlıyordu. Atlattığı şeyler düşünülecek olursa oldukça sağlıklı görünüyordu. Sırtına konan yastıklara dayanarak tahribat rapor-larını okurken piposunu tüttürüyordu. Pitt bacağının diz altından kesilmek zorunda kaldığını görünce çok üzüldü. Bir yastığın üzerine yerleştirilmiş bacağına sanlı olan bandajdan kan sızıyordu.

"Bacağın için üzgünüm," dedi Pitt. "Cerrahın bir şekilde yerine dikebileceğin! düşünmüştüm."

"Keşke," dedi Cabrillo olağanüstü cesaretiyle. "Kemik doktorun birleştiremeyeceği kadar kötü parçalanmış."

"Sanırım nasıl hissettiğini sormanın bir anlamı yoktur."

Cabrillo yerinde olmayan uzvuna baktı. "O kadar kötü değil. En azından dizin altında. Tahta bacakla nasıl görünürüm sence?"

Pitt yere bakıp omuz silkti. "Nedense yönetim kurulu başkanını zampara bir korsan gibi güvertede dolaşırken hayal edemiyorum."

"Neden? Ben buyum artık."

"Görünüşe göre şefkate ihtiyacın yok hiç," dedi Pitt gülümseyerek.

"Benim ihtiyacım olan şey kan kaybımı gidermek için bir şişe Beajolais."

Pitt yatağın yanındaki sandalyeye ilişti. "Filipinler"! geçme emri verdiğini duydum.'

Cabrillo başını salladı. "Doğru duymuşsun. Çinliler bir kruvazörlerini mürettabatıyla birlikte batırdığımızı duyunca büyük bir fırtına kopacak. Manila'ya girer girmez bizi tutuklatıp gemimizi ele geçirmek için her şeyi yapacaklardır."

"O halde hedefimiz neresi?"

"Guam," diye cevap verdi Cabrillo. "Amerikan sınırlan içinde güvende olacağız."

"Mürettebatına ve gemine gelen zarardan dolayı çok üzgünüm," dedi Pitt içtenlikle. "Suç bende. Hong Kong'dan kalkışını United States'* araştırmak için geciktirmeseydim Oregon kurtulabilirdi."

"Suç mu?" dedi Cabrillo sert bir tavırla "Bütün bu olanlara senin neden olduğunu mu sanıyorsun? Kendine bu kadar büyük bir paye verme. United States'* gizlice araştırmak için Dirk Pitt'den emir almadım ben. ABD hükümetiyle bir görevi tamamlamak üzere bir anlaşma yaptım. Araştırmayla ilgili bütün kararlar yalnızca bana aitti."

"Sen ve mürettebatın yüksek bir bedel ödediniz."

"Belki, ama şirket bunun için iyi ödüllendirilecektir. Aslında şimdiden büyük bir ödülü garantiledik bile."

"Yine de..."

"Yine de, lanet olsun. Giordino ve senin öğrendiklerin olmasaydı, görev falan kalmazdı. İstihbarat örgütleri elde edilen bilginin ülke adına hayati değer taşıdığını düşünecektir."

"Bütün öğrendiğimiz," dedi Pitt. "Eski okyanus şilebinin içinin tamamen boşaltıldığı ve büyük bir suçluya ait olduğu ve Birleşik Devletler'deki yine aynı suçluya ait olan bir limana doğru tayfasız olarak yol aldığı."

"Bence bu önemli bir bilgi."

"Nedenini bulamadıktan sonra bunun ne anlamı var?"

"Amerika'ya dönünce nedeni bulacağından eminim."

"Qin Shang elini göstermedikçe bir şey bulacağımızı sanmıyorum."

"Uçan Hollandalının hayalet mürettebatı vardı."

"Ama o klasik masaldı."

Cabrillo piposunu küllüğe koydu. Yorgun görünüyordu artık. "Eğer gemide patlayıcılar bulsaydınız United Sfafes'le ilgili teorim Panama Kanalı'nı patlatacakları şeklinde olurdu."

"İkinci Dünya Savaşı'nda Saint-Nazaire, Fransa'da komanda çarpışmasında olduğu gibi," dedi Pitt.

"Campbeltown, hatırlıyorum. İngilizler gemiyi tonlarca patlayıcıyla doldurup Saint-Nazaire'deki büyük limana göndermişlerdi. Böylece Naziler Tirpitti tamir etmek için orayı kullanamayacaklardı. Zamanlama aleti sayesinde birkaç saat sonra kuru havuz ve onu seyretmeye gelen yüzlerce Naziyle birlikte havaya uçmuştu."

"United States büyüklüğündeki bir gemi ve bir millik çevresindekileri havaya uçurmak için birkaç tren dolusu patlayıcıya ihtiyaç var."

"Qin Shang her şeyi yapmaya muktedirdir. Nükleer bir bomba ele geçirmiş olabilir mi?"

"Öyle olduğunu varsayalım," dedi Pitt. "Sonra ne olacak? Önemli büyüklükte bir hedefi yoksa kim bir nükleer bombayı ziyan eder ki? San Francisco, New York veya Boston'u yerle bir ederek ne kazanabilir? Koca bir gemiyi bomba taşıyıcısına dönüştürmeye ne gerek var, küçük, eski bir gemi de aynı işi görebilir. Hayır, Qin Shang fanatik bir terörist değil. Onun dini, üstünlük ve hırs. Tasarımı ne olursa olsun aldatıcı ve zekice olmak zorunda, sen ve benim gibilerin milyonlarca yıl düşünsek aklımıza gelmeyecek bir şey bu."

"Haklısın," diyerek içini çekti Cabrillo. "Bir şehri tahrip edip binlerce insanı öldürerek zengin bir adam bir şey kazanamaz. Özellikle de bomba taşıyıcısı doğrudan Qin Shang Denizciliğe ait olunca."

"Ama eğer," diye ekledi Pitt

"Eğer ne?"

Pitt dalgın bir şekilde Cabrilio'ya baktı. "Eğer iş sadece küçük miktarda bir patlayıcı gerektiriyorsa."

"Ne amaçlar

"United Sfates'in altını havaya uçurup gemiyi batırmak."

"Bu da bir ihtimal," derken Cabrillo'nun gözleri kapanıyordu. "Bir şeylerin üzerinde olduğuna gerçekten inanıyorum."

"Al'ın bulduğu bütün kapılar bu yüzden kilitlenmiş olabilir."

"Şimdi bütün yapman gereken, Qin Shang'ın gemiyi nerede batıracağını görecek bir kristal küre bulmak..." diye mınldan-dı Cabrillo. Uykuya dalarken sesi kesildi gitti.

Pitt bir şey söyleyecekken kendi kendine konuştuğunu fark-etti. Cabrillo'nun kamarasından çıkarak kapıyı sessizce kapattı arkasından.

Üç gün sonra Oregon liman kılavuzunu gemiye aldı, kanalı geçip Guam ticari limanına demir attı.

Rıhtımda bir dizi ambulans yaralıları alıp adanın deniz istasyonundaki hastaneye götürmek üzere onları bekliyordu. Çinli denizciler ilk götürülenlerdi, ardından geminin mürettabatı hastaneye sevkedildi. Cabrillo gemiyi terkeden son yaratıydı. Mü-rettabatla vedalaştıktan sonra Pitt ve Giordino, Cabrillo'nun sedyesini kendileri taşıdı.

"Kendimi Bağdat Sultanı gibi hissediyorum," dedi Cabrillo.
"Faturayı postayla göndereceğiz," dedi Giordino.
Ambulansa varınca sedyeyi yavaşça yere bırakıp tekerlekli sedyeye nakledilmesini beklediler. Pitt, Cabrillo'nun yanına eğilip gözlerine baktı. "Sizi tanımak büyük şerefti, Bay Başkan."
"Sizinle çalışmak da öyle, Bay Özel Projeler Müdürü. NU-MA'dan ayrılmaya karar verip egzotik limanlara yelken açmak isterseniz bana hayat hikâyeni*! gönderin."
"Eleştiri yapmak istemiyorum, ama geminizdekt yolculuğu sağlığım için pek uygun bulmadım." Pitt duraklayarak Ore-

gon'un paslı gövdesine baktı. "Kulağa garip gelebilir, ama bu eski tekneyi özleyeceğim."
"Duygular karşılıklı," dedi Cabrillo.
Pitt soru dolu bir ifadeyle baktı. "Tamir edilip kısa sürede yola çıkacaksınız herhalde."
Cabrillo başını salladı. "Bu yolculuktan sonra artık olmaz. Oregon'ixn son hedefi mezarlık olacak."
"Neden?" diye sordu Giordino.
"Artık bizim için yararlı olamaz."
"Anlamıyorum," dedi Pitt. "Çok iyi durumda görünüyor."
"Çinliler onu tanıdı. Birkaç gün içinde dünyadaki bütün ha-beralma örgütleri onu arıyor olacak. Hayır, korkarım onun kamufle edilmiş olarak bilgi toplama günleri sona erdi."
"Şirketi dağıtacağınız anlamına mı geliyor bu?"
Cabrillo doğruldu. Gözleri parlıyordu. "Asla. Müteşekkir hükümetimiz yeni bir gemi teklif etti bile. Daha büyük, daha güçlü motorlar ve daha ağır silahlar olacak. Karşılığını ödemek birkaç operasyon gerektirebilir, ama hissedarlar ve ben dükkânı kapamak niyetinde değiliz."
Pitt başkanın elini sıktı. "Size iyi şanslar dilerim. Belki bir gün yine birlikte çalışırız."
Cabrillo gözlerini tavana kaldırdı. "Oh Tanrım, Umanm böyle bir şey bir daha olmaz."
Giordino muhteşem purolarından birini çıkardı ve Cabril-lo'nun gömlek cebine koydu. "Pis kokulu eski pipon yerine bir şey istersen."
Görevlilerin Cabrillo'yu ambulansa kaldırmasını beklediler. Sonra kapılar kapandı, araç hareket etti. Palmiye ağaçlarının sıralandığı caddede gözden kaybolu şunu izlediler. O sırada yanlarına bir adam geldi.
"Bay Pitt ve Bay Giordino?"
Pitt başını çevirdi. "Biziz."
Altmışlı yaşların ortalarında, gri saçlı ve bıyıklı adam deri muhafazalı rozetini çıkarıp kimliğini gösterdi. Beyaz şortla çiçek-

li bir ipek gömlek ve sandalet giyiyordu. "Sizi havaalanına götürmek üzere gönderildim. Washington^ götürmek üzere bir uçak sizi bekliyor."
"Gizli ajanı oynamak için biraz yaşlı değil misiniz?" dedi Giordino yabancının kimliğini incelerken.
"Biz eski ve iyiler siz gençlerin geçemediği yerlerden rahatça geçeriz."
"Arabanıza nereden gidiliyor?" diye sordu Pitt sohbet etmiş olmak için.
Yaşlı adam yerel taksilerin canlı renkleriyle boyanmış küçük bir Toyota minibüsü işaret etti. "Arabanız sizi bekliyor."
"ClA'in bütçenizi bu kadar kestiğinden haberim yoktu," dedi Giordino alaylı bir şekilde.
"Elimizdekilerle idare ediyoruz."
Minibüse bindiler. Yirmi dakika içinde askeri kargo jetine yerleşmişlerdi. Uçak Guam Hava Kuvvetleri üssünde ilerlerken Pitt dışarı bakınca yaşlı adamı gördü. Sanki Pitt ve Giordino'nun adayı terkettiğinden emin olmak ister gibi minibüsüne dayanmış bekliyordu. Bir dakika sonra Pasifik'in genellikle dikkat edilmeyen adasının üzerinden geçiyorlardı. Volkanik dağlan, şelaleleri ve

hindistancevizi ağaçlarının çevrelediği millerce uzunluktaki beyaz kumlarıyla burası cennetten bir köşeydi sanki. Japonlar Guam adasındaki otelleri ve kumsalları döktürüyorlardı, ama Amerikalılar pek rağbet etmiyordu. Uçak turkuaz rengi suların üzerinden geçerken Pitt aşağı bakmaya devam etti.

Giordino uykuya dalarken Pitt düşüncelerini yeniden United States'e çevirdi. Altındaki okyanusta bir yerlere doğru yol alıyordu gemi. Kötü bir şeyler olacaktı. Dünyada bir tek kişinin önleyebileceği bir tehdit sözkonusuydu. Ama Pitt açıkça biliyordu ki, hiçbir şey Qin Shang'ı hedefinden saptıramazdı. Belki ancak zamansız bir ölüm bu işi hallederdi.

Pitt, Qin Shang'ı durdurmaya kararlıydı. Sonuçlar ne olursa olsun, bedeli ne olursa olsun onu öldürmesi gerekse bile dur-

duracaktı. Karşılaşırlarsa bunun nasıl bir şey olacağını hayal etti. Nasıl bir ortamda gerçekleşirdi bu? Toplu cinayetler işleyen adama ne söylerdi?

Uzun bir süre Pitt orada oturup uçağın tavanına baktı. Hiçbir şeyin anlamı yoktu. Qin Shang'ın planı her neyse deliceydi. Pitt'in zihnî de çılgınca bir koşu tutturmuştu. Ama sonunda yapacak bir şey yok, diye düşündü. Güzel bir uyku çekip Was-hington'a varınca her şeyi daha sağlıklı gözlerle görmeyi umuyordu.

Üçüncü Bölüm
HİÇBİR YERE GİTMEYEN KANAL

22

23 N/san 2000 Atchafalaya Nehri, Louisiana

Dünyanın en büyük nehirlerinden Nil antik geçmişten romantizm büyüsü getirir, Amazon macera ve tehlike duygusu uyandırır, Yangtze ise insanı Doğu'nun gizemiyie sarardı. Yüzlerce adamın kürek çektiği krallık teknelerinde firavunlar... yeşil cehennemde mücadele edip ölen İspanyol fatihler... akan çamur yüzünden sarı-yeşil bir renk almış suyu dolduran Çin teknelerinde yaşayan insanlar... Ama insanın hayallerini gerçekten ele geçiren nehir Mississippi'dir.

Mark Twain'in hikâye'eri sayesinde Mississippi'nin geçmişi çok yakın görünür. Kızılderililerin söylediği şekliyle "Nehirlerin Babası" olan Mississippi, dünya nehirleri arasında adı ilk on içinde geçip Kuzey Amerika'da yer alan tek nehirdir. Uzunlukta üçüncü, drenajda üçüncü, hacimde beşinci sırada gelir. Monta-na'daki kaynaktan başlayıp en uzun ayağı olan Missiouri'ye devam eder ve Meksika Körfezi'nin 3484 mil güneyine kadar gider.

Neredeyse cıva kadar akışkan olan, daima en az dirençle karşılaşacağı bir yol arayan Mississippi son beş bin yılda birçok kez yön değiştirmişti. Özellikle de son buzul çağının sonunda denizlerin şu anki düzeylerine ulaşmalarından sonra. M.Ö. 1900 ve M.Ö. 700 arasında şimdiki yatağının neredeyse kırk mil batısına doğru akmıştı. Louisiana eyaleti boyunca nehir huzursuz bir şekilde ileri geri yer değiştiriyordu. Bir kanal açıyor, orada biraz aktıktan sonra bir diğerini açıyordu. Louisiana'nın yarısını, Minnesota ve Montana'ya kadar kuzeyden getirdiği çamur ve kilden oluşturmuştur.

"Sular sessiz görünüyor bugün," dedi George B. Larson'm kaptan köşkündeki yükseltilmiş koltuğunda oturan adam.

Kontrol panelinin önünde dikilen tekne kaptanı Lucas Gira-ud hafifçe başını salladı. Tekneyi Louisiana'da akan Mississippi nehrinde sürüyordu.

Burası Fransız kültürünün son ileri karakolu sayılan Cajun bölgesiydi. Pikap kamyonetler küçük kulübelerin yanlarında bulunan ağaçların altına park edilmişti. Yakınlarda bir Katolik kilisesi, arka tarafında mezarlık vardı. Kedibalığı avlamak için insanlar tarafından yapılmış olan suni göllerin arasındaki zengin topraktan mısır ve soya bitkileri fışkırıyordu. Yolun kenarında küçük hırdavat ve yiyecek dükkânları, önünde paslı ve kaza yapmış arabalann bulunduğu bir tamirhane vardı.

Araştırma teknesi nehirden aşağı doğru kayarken General Frank Montaigne önlerinden geçtiği manzarayı inceliyordu. Elli yaşlarının sonlarındaydı ve açık gri bir takım elbise ve mavi çizgili bir gömlek giymiş, papyon takmıştı.

Cebinden zinciri sarkan altın saatle zenginleştirilmiş yeleği açık ceketinin arasından görünüyordu. Şakaklarından geriye doğru taranmış olan çelik grisi saçlarını pahalı bir panama şapkası örtüyordu. Kaşları siyah kalmayı başarmıştı. Gözleri mavi-gri renkteydi. Sert olduğunu bildiğiniz, ama göremediğiniz tipte bir adamdı. Kucağında, sapına sıçrayan bir kurbağa oyulmuş bir baston duruyordu.

General Montaigne, Mississippi'nin kaprisli doğasına yabancı değildi. Ona göre nehir dar bir geçitten sonsuzluğa ak-

maya mahkûm olmuş bir canavardı. Çoğunlukla uyuyan, ama arasıra büyük öfke nöbetlerine kapılan, yatağından çıkıp korkunç sellere neden olan bir canavardı. Canavan kontrol edip civarda yaşayan milyonlan korumak General Montaigne ve temsil ettiği Ordu Mühendisler Birliği'nin işiydi.

Mississippi Nehri Komisyonu başkanı olarak Montaigne'in yılda bir kez, bir yolcu gemisi gibi gösterişli bir şekilde donatılmış olan Ordu Birliği römorkörünün üzerinde sel-kontrol projesini incelemesi isteniyordu. Bu gezilerde sivil elemanların yanı-sıra yüksek rütbeli subaylar da kendisine eşlik ederdi. Nehir boyunca birçok kasaba ve limanda durarak orada yaşayanların hayatlarının nehirden nasıl etkilendiğini dinlemek üzere toplantılar düzenlenirdi.

Montaigne bürosunun gösterişli ortamında yerel görevlilerle yiyip içmekten hoşlanmıyordu. Araştırma teknesiyle Kaptan Giraud, tayfası ve kendisi dışında kimsenin olmadığı habersiz inceleme turları düzenlemeyi tercih ediyordu. Böylece erozyonu azaltmak için nehir kenanna çekilen duvarları, taşların oluşturduğu setleri rahatsız edilmeden inceleyebilirdi.

Neden hiç bitmeyen selle mücadele Ordu Mühendisler Bir-liği'ne düşüyordu? Mississippi Nehri'ni uysallaştırma çabalanna bin sekiz yüzlü yılların ilk çeyreğinde başlamışlardı. 1812 savaşı sırasında ingilizleri dışarda tutmak için nehir boyunca istihkâm duvaılan inşa ettikten sonra General Montaigne'e, deneyimlerini sivil işlere çevirmek mantıklı görünmüştü. Böylece West Po-int'deki Askeri Akademi ülkedeki mühendislik eğitimi veren tek okul haline gelmişti.

Frank (nüfus kâğıdında yazıldığı şekliyle Francois) Montaigne, New Orleans'ın aşağısında Plaquemines kasabasında Ca-jun olarak doğmuş, çocukluğunu Güney Louisiana'da geçirmişti. Babası balıkçıydı, daha doğrusu karides avcısıydı. Bataklıkta kendi elleriyle yüzer bir ev inşa etmiş ve yıllar geçtikçe önemli miktarlarda paralar kazanmıştı. Yakaladığı karidesleri New Orle-ans'daki bir restorana satıyordu. Ve birçok Cajun gibi kazandıklarını asla harcamayıp zengin bir adam olarak ölmüştü.

Montaigne İngilizce öğrenmeden önce Fransızca konuşuyordu. Akademideki sınıf arkadaşları ona "Potpori" adını takmışlardı, çünkü konuşurken genellikle iki dili birbirine karıştırıyordu. Vietnam ve Körfez Savaşı'nda savaş mühendisi olarak ayıcalıklı bir kariyer elde ettikten sonra hızla terfi etti. Boş zamanlarında su-bilimi alanında doktora dahil birkaç akademik derece aldı. Elli beş yaşında bütün Mississippi Nehri'nden sorumlu binbaşı olarak atandı. O bu iş için doğmuştu. Nehri neredeyse karısını sevdiği kadar seviyordu. Karısı da bir Cajun'du ve en İyi çocukluk arkadaşının kardeşiydi. Ama suya karşı duyduğu sevgide korku da vardı. Bir gün gelip nehrin yatağını aşacağını ve körfeze inen yeni bir kanal açarak milyonlarca metrekarelik alanı sular altında bırakacağını düşünüyordu.

Şafaktan hemen önce, uzun süre önce ölmüş olan bir mühendisin adı verilen Larson, Ordu Buliği tarafından sel kontrolü ve Mississippi'nin Atchafalaya'yı ele geçirmesini önlemek için inşa edilmiş olan geçiş havuzuna girdi.

Kapılar örtülüp Mississippi'nin sularını kapatırken Montaig ne güverteye çıktı. Geçiş havuzunun duvarları gökyüzüne doğ ru yükselirken araştırma teknesi Atchafalaya'ya doğru iniyor gi biydi. Havuz kaptanına eliyle selam gönderdi, o da karşılık ver di. Atchafalaya'daki sular Mississippi'den üç metre daha aşağı da akıyordu. Ama batı kapılarının açılıp Larson'm Morgan şehri ve ilersindeki körfeze doğru uzanan kanala girmesi sadece on

dakika aldı. İ^L.

"NUMA araştırma gemisiyle Sungari'deki randevumuzun ne zaman gerçekleşeceğini tahmin ediyorsun?" diye sordu Larson'm kaptanına.

"Saat üç civarında," diye cevap verdi Giraud kararsızlık göstermeden.

Montaigne nehrin aşağısına doğru kürek çeken büyük bir römorkörü işaret etti. "Kereste taşıyor galiba."

"Melville yakınlarındaki endüstriyel gelişim sahasına gidiyor olmalı." Giraud bir Fransıza benzer yüz hatlan ve uçları burul-

muş siyah bıyıklarıyla Üç Silahşörleri andırıyordu. Montaigne gibi Giraud da Cajun topraklarında yetişmiş, ama oradan hiç ayrılmamıştı. Midesinden Dixie birası hiç eksik olmayan iri bir adamdı. Alaycı esprileri bütün nehir boyunca bilinirdi.

Montaigne araştırma teknesinin yanından ok gibi geçen dört gencin doldurduğu küçük sürat teknesine baktı. Arkalarından bir su taşıtına ata biner gibi binmiş dört genç daha geliyordu.

"Aptal gençler," diye mırıldandı Giraud. "Eğer motorlanndan biri aniden bozulsa römorkörün onlan ezmeden durmasına imkân yok."

"Küçükken ben de babamın yirmi beş beygir gücündeki beş metrelik alüminyum balıkçı teknesiyle aynı şeyi yapardım ve hâlâ hayattayım."

"Bunu söylediğim için bağışlayın ama, general, siz onlardan daha aptalmışsınız."

Montaigne, Giraud'un saygısızlık etmek istemediğini biliyordu. Mississippi Nehri'nde aşağı yukarı giden gemi ve römorkörleri idare ettiği uzun yıllar boyunca generalin de yeterince kaza gördüğünün farkındaydı. Karaya çıkan gemiler, mazot sızıntıları, çarpışmalar, yangınlar, her şeyi görmüştü. Ve birçok yaşlı nehir kaptanı gibi o da dikkatli bir adamdı. Mississippi'nin affetmez bir nehir olduğunu kimse ondan daha iyi bilemezdi.

"Söyle bana, Lucas," dedi Montaigne. "Mississippi'nin bir gün Atchafalaya'yı yutacağını düşünüyor musun?8

"Nehrin setleri aşıp Atchafalaya'yı silip süpürmesi büyük bir sele bakar," diye cevap verdi kaptan heyecansız bir şekilde. "Bir yıl, on yıl, belki yirmi yıl sonra, ama eninde sonunda bu olacak. Sadece zamana bağlı."

"Ordu Birliği kontrol altında tutmak için büyük savaş verdi."

"İnsan doğaya ne yapacağını söyleyemez. Sadece görmek için buralarda olmayı ümit ediyorum."

"Görünüm pek hoş olmayacak," dedi Montaigne. "Selin etkileri korkunç olacak. Ölüm, büyük su birikintileri, büyük tahribat. Böyle bir yıkımı görmeyi neden istiyorsun?"

Giraud başını dümenden çevirip generale baktı, gözlerinde düşsel bir bakış vardı. "Kanal şimdiki halde Red ve Atchafalaya nehirlerini taşıyor. Bütün Mississippi'nin kontroldan çıkıp diğer ikisinin akıntısına katıldığını düşünün hele. Görülecek bir manzara olacak."

"Evet," dedi Montaigne yavaşça. "Görülecek bir manzara, ama görmeyi asla istemeyeceğim bir manzara."

23

Öğleden sonra saat üçe beş kala Larson, Atchafalaya Neh-ri'nin ait kolundaki Morgan şehrini geçerken Lucas Giraud hızı düşürdü. Kıyıiçi Suyolu'nu geçip Qin Shang Denizciliğin Sungari limanının aşağısında kalan Larson, Meksika Körfezi'ne altı mil uzaklıktaki Sweet Bay Gölü'nün sakin sularına girdi. Römorkörü üzerinde turkuaz renkli harflerle NUMA yazılı araştırma gemisinin yanına getirdi. Onda saçmalığa yer olmadığını gösteren, ciddi bir hava var, diye düşündü Giraud. Larson yaklaşınca baş tarafında yazılı ismi okuyabildi, Marine Denizen. Yeterince hizmet vermiş bir gemiye benziyordu. Yaşının yirmi beş veya üstünde olduğunu tahmin ediyordu. Çalışan bir gemi için yaşlıydı.

Rüzgâr güneydoğudan on beş mil hızla esmeye başlayınca suda hareketlenme oldu. Giraud tayfasına usturmaçaları yandan atmalarını söyledi. Sonra Larson'u

hafifçe Marine Denizen'e çarparak durdurdu. Yolcusu arada uzatılmış olan rampayı çıkana dek tekneyi araştırma gemisinin yanında tuttu.

Den/zen'deki Rudi Gunn NUMA araştırma gemisinin lomboz deliğinden sızan ışığa doğru gözlüklerini kaldırdı. Gözlerini kısarak gözlüklerinde leke olup olmadığını kontrol etti. Olmadığını görünce tekrar gözüne taktı. Sonra başını eğip önündeki üç boyutlu Sungari limanı diyaromasını inceledi. Resim alçaktan uçan bir NUMA helikopteriyle çekilen kırkın üzerinde fotoğrafla oluşturulmuştu.

Atchafalaya Nehri Meksika Körfezi'ne dökülmeden önce iki tarafındaki bataklık alanda açılan saha üzerine inşa edilen liman dünyadaki en modern ve kullanışlı denizcilik terminaliydi. Son derece büyük olan limanda dev depolar, iki yük asansörü, altı yüz bin varil kapasiteli sıvı yük terminali ve bir kerede yirmi kon-teyner gemisinin yüklenip boşaltılabildiği üç yükleme-boşaltma terminali bulunuyordu.

Sungari'yi diğer limanlardan ayıran özellik mimarisiydi. Sert görünüşlü gri dikdörtgen binalar yoktu. Depolar ve ofis binaları piramit şeklinde inşa edilmişti. Hepsi güneşte ateş gibi parlayan galvanize saçla kaplanmıştı. Özellikle üstünden uçan uçaklar üzerinde yarattığı etki heyecan vericiydi. Kırk mil ötedeki gemiler bile parlak Umanı görebiliyordu.

Gunn'ın arkasındaki kapı hafifçe tıkladı. Diğer gemilerin bilim adamlan ve teknisyenleriyle buluşmada kullanılan konferans odasını geçerek kapıyı açtı. General Frank Montaigne dışardaki geçitteydi. Gri takımı ve yeleğiyle çok zarif duruyordu.

"Geldiğiniz için teşekkürler, general. Adım Rudi Gunn."

"Binbaşı Gunn," dedi General Montaigne nazik bir şekilde. "Sizinle tanışmayı büyük bir sabırsızlıkla bekliyordum. Beyaz Saray ve Göçmen Dairesi yetkilileriyle yaptığım görüşmeden sonra Qin Shang'ın büyük bir sahtekâr olduğuna tek inananın ben olmadığımı öğrendiğime çok memnun oldum.8

"Büyüyen bir kulübün üyesiyiz galiba."

Gunh generali Sungari'nin üç boyutlu resminin yanındaki sandalyeye davet etti. Montaigne holografik projektörden yansıyan diyaromaya doğru eğildi. Ellerini ve çenesini bastonunun sapındaki sıçrayan kurbağaya dayamıştı. IMUMA'nın da denizcilik projelerini göstermek için holografik resim kullandığını görüyorum."

"Ordu Mühendisler Birliği'nin de aynı teknolojiden yararlandığını duymuştum."

"Kongre'yi fonumuzu arttırmak üzere ikna etmede faydası oluyor. Tek fark bizim birimimiz sıvı hareketini göstermek üzere

tasarımlanmış. Washington'da çeşitli komitelerle görüştüğümüzde onları korkunç sel tehdidiyle etkilemek istiyoruz."

"Sungari hakkında ne düşünüyorsunuz?" diye sordu Gunn.

Montaigne resme dalmış gibiydi. "Sanki yabancı bir kültür uzaydan gelip Gobi Çölü'ne bir şehir inşa etmiş gibi. Çok anlamsız ve gereksiz. Eski bir atasözü aklıma geldi, gidecek hiçbir yeri olmadan giyinip süslenmek gibi bir şey bu."

"Yani etkilenmedine."

"Bir gemi terminali olarak alnımdaki ikinci bir göbek deliği kadar faydalı bence."

"Qin Shang'm geleceğe dönük hiçbir yaran olmayan böylesi büyük bir yatırım için gerekli onay ve izinleri almış olması çok şaşırtıcı."

"Louisiana eyalet meclisinin onayladığı geniş kapsamlı bir gelişim planı sunmuş. Doğal olarak politikacılar vergi ödeyenlerin cebine dokunmayacak ve istihdam sağlayacak her türlü endüstriyel gelişime açıklar. Onları kim suçlayabilir (o? Ordu Birliği de dip tarama İzni verdi, çünkü Atchafalaya Nehri'nin doğal akışına bir müdahele görmedik. Çevreciler kıyameti kopardı şüphesiz. Çünkü bataklık alanın geniş ölçüde tahribi sözkonusuy-du. Ama onlann bütün protestolan ve benim mühendislerimin Atchafalaya deltasının gelecekte değişeceğine dair itirazları bir kenara atıldı. Çünkü Qin Shang'm lobicileri Kongre'yi projeyi onaylamaya ikna etti. Ama planları bilgisayardan çıkmadan

Sungari'nin bir başarısızlık olacağını düşünmeyen tek bir mali analist ve liman-bölge görevlisiyle karşılaşmadım henüz."
"Ama yine de bütün izinler alındı," dedi Gunn.
"Washington'daki büyük adamların onayı var, Başkan Wallace da bunlara dahil," dedi Montaigne. "Onayın çoğu Çin'le yapılan yeni ticaret anlaşmalarını temel alıyor. Ayrıca büyük miktarda rüşvet de sözkonusu."
Gunn üç boyutlu projenin etrafında dolaştı ve lomboz deliğinden Marine Den/zen'den iki mil yukarda bulunan tesise baktı. Altın rengi binalar batan güneşle turuncuya dönüyordu. İki

gemi dışında uzun rıhtımlar boştu. "Yüksek bahislerle at yarışı oynayan bir adamla karşı karşıya değiliz. Böylesi elverişli bir bölgede milyarlarca dolar harcayarak uluslararası bir terminal kurmasının bir mantığı olmalı."
"Keşke birisi bunun ne olduğunu söylese," dedi Montaigne alaycı bir ifadeyle. "Çünkü benim en ufak bir fikrim bile yok."
"Ama yine de Eyalet Otoyolu 90 ve Güney Pasifik Demir yolu hatuna geçişi var," diye belirtti Gunn.
"Yanlış," diye homurdandı Montaigne. "Şu anda bir geçişi yok. Qin Shang ana demiryolu hattına ve karayoluna bir bağlantı kurmayı reddetti. Yeterince şey yaptığını iddia edip bağlantıları yapmanın devletin görevi olduğunu söylüyor. Ama oy verenlerin rahatsızlığı ve yeni bütçe kısıtlamaları nedeniyle eyalet bürokrattan direniyorlar."
Gunn şaşkınlıkla Montaigne'e baktı. "Sungari'ye karayoluyla giriş çıkış yok mu yani? Bu delilik."
Montaigne holografik görüntüyü işaret etti. "Şu zarif şekle bir göz atın. Demiryoluna veya karayoluna giden bir iz görüyor musunuz? Kıyttçi Suyolu birkaç mil kuzeyden akıyor, ama çoğunlukla eğlence gezintileri ve sınırlı mavna trafiği için kullanılıyor."
Gunn şekli yakından inceledi ve Montaigne'in söylediklerinin doğru olduğunu gördü. Bütün limanın etrafı bataklıkla çevriliydi. "Bu çılgınlık. Böyle büyük bir tesisi inşaat malzemeleri kamyonla ya da trenle taşınmadan nasıl inşa edebildi?"
"Hiçbir malzeme Birleşik Devletleri'nden gelmedi. Gördüğünüz her şey Qin Shang Denizcilik gemileriyle denizaşın ülkelerden taşındı. İnşaat malzemeleri, donanımlar, hepsi Çin'den geldi. Mühendisler, uzmanlar ve işçiler de öyle. Amerikan, Japon veya Avrupalı hiç kimse Sungari'nin inşasında yer almadı. Çin'den gelmeyen tek şey bataklığı dolduran topraktı, o da Atc-hafalaya'nın altmış mil batısında bir kazı yapılarak elde edildi."
"Buraya daha yakın bir yerde bulamadı mı dolgu malzemesini?" diye sordu Gunn.

"Esrarengiz," diye cevap verdi Montaigne. "Shang'ın adamları bataklıkta hiçbir yere gitmeyen milyonlarca metrekarelik kanallar açtılar."
Gunn çileden çıkmış gibi soluğunu verdi. "Nasıl kâr etmeyi amaçlıyor bu adam?"
"Şu ana kadar Sungari'de demirleyen birkaç Çinli ticaret gemisinin yükü içeriye mavna ve römorkörlerle taşındı," diye açıkladı Montaigne. "Direnmekten vazgeçip limana ulaşım yolları açsa bile Çinlilerden başka kim gelecek? Mississippi'deki terminalin anayollara, demiryolları ağına ve uluslararası havaalanlarına bağlantısı çok daha güçlü. Yarım beyni bile olan hiç kimse ticari filosunun yönünü New Orleans'dan Sungari'ye çevirmez."
"Yükleri Atchafalaya ve Red nehirlerini kullanarak daha kuzeydeki nakil merkezlerine mavnalarla taşıyabilir mi?"
"Kaybedeceği bir seçenek," diye cevap verdi Montaigne. "Atchafalaya bir iç nehir olabilir, ama Mississippi'nin akış hızının yarısına bile sahip değil. Ayrıca mavna trafiği de Mississippi'nin tersine sınırlı. Atchafalaya güvenilmez

bir nehir. Sakin ve huzurlu görünebilir, ama gerçek, çirkin yüzünü saklayan bir maske bu. Eğer Shang, Atchafalaya'yı nakil için kullanmayı düşündüy-se bülyük bir hata yapmış demektir. Nehir ağır trafiği kaldıracak durumda değil."

"Beyaz Saray ve Göçmen Bûrosu'na göre limanın İnşasının altında yatan gerçek neden yasadışı göçmen, uyuşturucu ve silah ticareti."

Montaigne omuz silkti. "Ben de öyle duydum. Ama neden tonlarca para akıtıp milyonlarca ton ağırlığındaki yük gemilerini kaldıracak bir liman yaptıktan sonra burayı sadece kaçak göçmenler için kullansın ki? Bunda bir mantık göremiyorum."

"Sadece göçmen kaçakçılığında bile büyük para var," dedi Gunn. Tek bir gemiyle bin göçmen getiriliyor ve kişi başına otuz bin dolar alınıyor. Gerçek paradan söz ediyoruz burada."

"Pekâlâ, eğer Sungari göçmen kaçakçılığı için bir paravan-sa," dedi Montaigne, "Shang'ın göçmenleri ve eşyalan A nokta-

sından B noktasına bir çeşit yeraltı ulaşım sistemi olmadan nasıl taşıyacağını bilmek istiyorum. ABD gümrüğü ve Göçmen Bürosu Sungari'ye giren her gemiyi arıyor. İçeriye giren bütün mavnalar gözetleniyor. Belgesi olmayan bir yabancının parmaklan-mn arasından sızmasına imkân yok.8

"NUMA'nın burada olma nedeni de bu." Gunn metal çubuğu alarak Batı Sungari'yi Doğu Sungari'den ayıran Atchafalaya Nehri'ni işaret etti. "İnsan ve eşya yükünü kara ve su üzerinden götüremeyeceği için yüzey altından yapıyor olmalı."

Montaigne oturduğu yerde dikildi ve şüpheli gözlerle Gunn'a baktı. "Denizalttyla mı?"

"Büyük sayıda insan ve eşya taşıyabilen denizaltılar görmezlikten gelemeyeceğimiz bir olasılık."

"Bunu söylediğim için bağışlayın, ama Atchafalaya Nehrini denizalttyla geçmenin imkânı yok. Sığlık yerler ve kıvrımlar deneyimli nehir kaptanları için bile bir kâbustur. Suyun altından akıntıya karşı nehirde yukarı doğru gitmek düşünülemez bile."

"O halde Shang'ın mühendisleri sualtında bizim bilmediğimiz gizli bir geçit inşa etmiş olmalı."

Montaigne olumsuz anlamda başını salladı. "Kimse bunu keşfetmeden bir tünel kazmalarına olanak yok. Hükümet yetkilileri liman inşaatı sırasında planların harfi harfine uygulanıp uygulanmadığını tespit etmek için civarın her santimini kontrol altında tuttular. Qin Shang'ın taşaronları inanılmaz derecede işbirliği içindeydiler. Yaptığımız her eleştiriyi kabul ettiler ve bütün teklif edilen değişikliklere uydular. Sonuçta sanki tasanm aşamasında biz de yer almış gibi olduk. Eğer Qin Shang benim en iyi mühendislik ve yapı müfettişleri olarak kabul ettiğim bu adamlann ve kadınların burnunun dibinde tünel kazmayı başar-dıysa Papa olarak seçilmeyi bile başarabilir."

Gunn bir bardakla sürahi aldı. "Bir bardak buzlu çay ilginizi çeker mi?"

"Bir şişe burbonunuz yoktur herhalde?"

Gunn gülümsedi. "Amiral Sandecker Donanma geleneğini sürdürüyor. Bu yüzden NUMA gemilerinde alkol yasak. Ama yine de sizin varlığınızın şerefine bir şişe Jack Daniels Black Label viski gemiye sızdı sanınm."

"Siz bir azizsiniz," dedi Montaigne gözleri parlayarak.

Gunn bir bardak doldurdu. "Buz?"

"Asla!" Montaigne kadehi kaldırarak içindeki amber rengi sıvıyı inceledi. Sonra iyi bir şarabı yudumlamadan önce yaptığı gibi aramayı kokladı. "Yüzeyde hiçbir şüpheli şey görülmediği için şansınızı sualtında deneyeceğiniz söylendi bana."

Gunn başını salladı. "Sabah ilk iş olarak otonomik sualtı aracını araştırma için gönderiyorum. Eğer kamerayla şüpheli bir şey görülürse dalgıçlar işin içine girecek."

"Su çamurlu akıyor, bu yüzden pek bir şey göreceğinizi sanmıyorum."

"Dijital zenginleştirme sayesinde kameralarımız beş metreye kadar nesneleri ayırt edebilir. Benim endişe ettiğim tek şey Qin Shang'ın sualtı güvenlik önlemleri."

Montaigne güldü. "Eğer limandaki güvenliğe benziyorsa," dedi dilini damağında şaklatarak. "Endişe etmeyin. Saha etrafında iki buçuk metre boyunda çitler uzanıyor, ama bataklıkta hiçbir yere açılmayan tek bir kapı var, orada da muhafız yok. Suyo-lundan geçen herhangi bir araç, özellikle Morgan şehrinden gelen balıkçı teknelerinin rıhtıma bağlanması serbest. Ayrıca kuzey ucunda küçük bir terminal binası olan muhteşem bir helikopter indirme sahası var. Shang'ın güvenlik elemanlarının rehberli bir tur için gelen kimseyi geri çevirdiklerini duymadım. İnsanlar girebilsin diye kendileri yollarını değiştiriyor."

"Bizim Qin Shang'ın tarzı değil bu kesinlikle."

"Bana da öyle söylendi."

"Bir liman olarak," diye devam etti Gunn. "Sungari'de gümrük ve göç ajanlan için ofisler olmalı, var mı?"

Montaigne güldü. "Onlar kasabadaki en yalnız adamlar."

"Kahretsin!" diye patladı Gunn aniden. "Bu çok büyük bir pislik olmalı. Qin Shang, Sungari'yi suç faaliyetlerini yürütebilmek için yaptırdı. Maaşım üzerine bahse girebilirim.1'

"Eğer onun yerinde ben olup amacım yasadışı operasyon yapmak olsaydı asla Las Vegas gazinoları gibi göze çarpacak bir liman inşa etmezdim."

"Ben de öyle,* dedi Gunn.

"Şimdi düşününce," dedi Montaigne düşünceli bir tavırla. "Müfettişleri şaşırtan garip bir inşaat şekli vardı."

"Neydi o?"

"Shang'in taşaronu rıhtımların üst seviyesini suyun yüzeyinden gerekenden sekiz metre daha yukarı inşa etti. Geminin güvertesinden nhtıma bir geçitten geçerek aşağı doğru yürümek yerine hafif bir meyille karşılaşma durumundasınız."

"Nehirdeki gel-git veya taşmaya karşı bir önlem olarak düşünülmüş olabilir mi?"

"Evet, ama tehdidi çok büyütmüşler," diye açıkladı Montaigne. "Elbette Mississippi'de çok yükseklere varan seller oldu, ama Atchafalayada değil. Sungari'de yer seviyesi doğanın zarar verebileceğinden çok daha fazla yükseltildi."

"Qin Shang doğa şartlanyla kumar oynayarak bulunduğu yere gelemezdi."

"Sanırım haklısınız," deyip Jack Daniels'i bitirdi Montaigne. Sungari'nin üç boyutlu resmine el salladı. "İşte orada, bir adamın egosunu doyurabilecek kocaman bir yapı. Suyun karşısına bakın. Yüz gemi almak için inşa edilmiş limanda iki gemi var. Kârlı bir iş yapmanın imkânı var mı?"

"Bence yok," dedi Gunn.

General ayağa kalktı. "Artık gitsem iyi olur. Yakında hava kararacak. Sanınm kaptana Morgan şehrine gidip geceyi orada geçirmeyi ve yarın New Orleans'a doğru yola çıkmayı teklif etsem iyi olacak."

'Teşekkürler, general," dedi Gunn samimi bir şekilde. "Benimle görüşmek için vakit ayırdığınız için teşekkür ederim. Lütfen yabancı gibi davranmayın."

"Kesinlikle," dedi Montaigne neşeyle. "Artık nerede iyi bir kadeh viski bulunduğunu bildiğime göre beni bir daha göreceksiniz demektir. Araştırmanızda iyi şanslar. Birlikten bir şeye ihtiyacınız olduğunda beni arayın yeter."

Teşekkürler, arayacağım."

General Montaigne araştırma teknesine geri döndükten uzun bir süre sonra bile Gunn, Sungari'nin resmi önünde oturmuş bazı cevaplar anyordu.

"Eğer güvenlik elemanlarının bizi rahatsız etmesinden endişeleniyorsanız," dedi Marine Denizen 'in kaptanı Frank Stewart. "Araştırmamızı nehrin ortasından yapabiliriz. Atchafalaya Neh-ri'nin iki yanındaki binalara ve toprağa sahip olabilirler, ama körfez ve Morgan şehri arasındaki serbest geçiş hakkı denizcilik kanunuyla tanınıyor."

Kısa kahverengi saçlı Stewart eski bir okuldan mezun bir denizciydi. Ölçümlerde hâlâ eski yöntemleri kullanıyordu. Zayıf ve uzun boyluydu. Mavi gözlü denizci metresi deniz olan bir bekârdı.

Gunn dümenin yanında dikilmiş boş limana bakıyordu. "Eğer rıhtımlan ve depolan arasında nehirde demir atacak olursak bir yıldızın burnundaki sivilce gibi göze batarız. General Montaigne, Sungari'deki güvenliğin doğu ve batı sahillerindeki diğer limanlardan daha sıkı olmadığını söyledi. Eğer haklıysa kurnazı oynamanın bir anlamı yok. Sadece liman kaptanını arayıp onarım yapmak için nhtımda bir yer isteyelim,"

Stewart başını sallayıp uydu telefonundan liman kaptanını aradı. "Burası NUMA araştırma gemisi Marine Denizen. Dümeni tamir etmek için rıhtımda yer istiyoruz."

Liman kaptanı çok canayakındı. Adının Henry Pang olduğunu söyleyip hemen izin verdi. "Tabii, pozisyonunuza devam edin. Rıhtım on yediye girmeniz için size kılavuzluk yapacak bir tekne göndereceğim."

Teşekkürler, Bay Pang," dedi Stewart.

"Garip balıklar mı anyorsunuz çocuklar?" diye sordu Pang.

"Hayır. Körfez akıntısını inceliyoruz. Sahilin dışında belirtilmemiş sığlığa rastladık ve dümenimiz bozuldu. Hareket ediyor, ama tam olarak değil."

"İyi eğlenceler," dedi Pang kibar bir sesle. "Tamirci veya yedek parçaya ihtiyacınız olursa haber verin."

"Teşekkürler," dedi Stewart. "Kılavuz tekneniniz! bekliyoruz."

"General Montaigne haklıymış," dedi Gunn. "Sıkı güvenlik diye bir şey yok."

Gece boyu devam eden aralıklı rüzgârın ardından Marine Denizen yükselen güneşin altında parlıyordu. Stewart iki adamını dümenin üzerindeki küçük platforma yerleştirmişti. Tamir yapıyor gibi hareket ediyorlardı. Bu gösteri bile pek gerekli gibi görünmüyordu. Rıhtım ve vinçler hatta ortasında bir futbol sahasının olabileceği kadar boş ve sessizdi. Gunn'ın bir gece önce gözlediği Çinli yük gemileri gece gitmişti. Marine Denizen limanda tek başınaydı.

Denizen'm merkez bölümünün içinde ay havuzu denilen mağaraya benzer bir bölüm vardı. Asansör kapısı gibi yana açılan iki kapı suyun iki metre düzeyine gelene kadar ay havuzuna dolmasını beklerdi. Burası araştırma gemisinin kalbiydi. Dalgıçlar dalgalarla boğuşmadan rahatça suya dalabiliyorlardı buradan. Denizaltılar da derinlikleri incelemek için buradan suya indiriliyordu. Sualtını inceleyip kaydeden bilimsel donanım geminin laboratuvarında incelenmek üzere buradan içeri alınıyordu.

Sungari'nin mezarlığa benzer atmosferinin uyuşturduğu mürettebat ay havuzundaki iş platformunda toplanmadan önce rahat bir kahvaltı etti. Benthos otonomik sualtı aracı suyun üzerine asıldı. Bu araç Pitt'in Orion Gölü'nde kullandığı AUV'dan üç kat daha büyüktü. İki yatay hız kolu sayesinde beş deniz mili hıza çıkabiltyordu. Kayıt tertibatına düşük ışığa hassas ve yüksek çözünürlüğe sahip Benthos video kamera dahildi. Ayrıca dijital hareketsiz kamerayla yere monte edilebilen ve çelik muhafaza-lann ardından boşluğu tespit edip geçitleri gösterebilen bir ra-

dar birimi de vardı. Giysilerini giymiş bir dalgıç. AUV'un indirilmesini beklerken tembel bir şekilde sırtüstü yüzüyordu.

Stewart kapıdan Gunn'a baktı. Gunn büyük bir video ekranının altına monte edilmiş bilgisayar monitörünün karşısında oturuyordu. "Sen hazır olduğunda biz hazınz, Rudi."

"İndirin," dedi Gunn eliyle işaret ederek.

Bir vinç vasıtasıyla AUV yavaşça suya indirildi. Dalgıç vincin bağlantısını çözdü, ip merdivene doğru yüzüp platforma tırmandı.

Stewart baştan tavana elektronik donanımla dolu olan bölmeye girdi. AUV'u video monitörüne bakarak bilgisayar programıyla yöneten Gunn'tn yanına oturdu. Bütün görünen karanlıkta yok olup giden uzun gri bir çelik muhafazaydı. "Açıkçası, görünürde bir şey yokken sorun çıkarmaya benziyor bu iş."

"Bu konuda tartışmayacağım," dedi Gunn. "Sungari'nin su-altından incelenmesi emri doğrudan Beyaz Saray'dan geldi."
"Gerçekten Shang'ın kaçakçılık operasyonlarını sualtında gemileriyle liman arasındaki bir geçitten yaptığını mı düşünüyorlar?"
"Washington'daki bazı sivri akıllılar böyle düşünüyor olmalı. Bu nedenle buradayız."
"Sana mutfaktan biraz kahve göndermemi ister misin?"
"İyi olur," dedi Gunn gözlerini monitörden ayırmadan.
Az sonra mutfakta çalışan aşçı yamaklarından biri bir tepsi içinde fincan ve kahveyle dolu bir ibrik getirdi. Üç saat sonra fincanlar ve sürahi araştırma projesi kadar boştu. Monitörde karaya karşı bir bariyer olarak çamura saplanmış olan gri çelik duvardan başka bir şey görünmemişti. Sonunda öğleden az önce Gunn, Stewart'a döndü.
"Limanın batı yakasından bu kadar," dedi Gunn. Acıyı azaltmak için gözlerini ovuşturdu. "Gri, şekilsiz bir duvara saatlerce bakmak çok can sıkıcı."
"Bir geçite açılabilecek kapı filan gördün mü?"
"Ne bir çatlak, ne de menteşe gördüm."

"AUV'u nehir kanalının karşısına geçirebiliriz. Şansımız varsa karanlık basmadan doğu yakasını da bitirmiş oluruz."
"Bu işi ne kadar çabuk bitirirsek o kadar iyi." Gunn klavye üzerinde bazı komutlar tuslayarak AUV'u limanın karşı kıyısına gönderdi. Sonra arkasına yaslanarak biraz rahatlamaya çalıştı.
"Bir sandviç için ara vermek istemezsin herhalde?"
Gunn başını salladı. "Şu işi bitirip karnımı akşam yemeğinde doyuracağım."
AUV'un karşıya geçmesi on dakika sürmüştü. Gunn AUV'u bu kez duvarın sonundan incelemeye başlayıp kuzeyden güneye çalışması için programladı. AUV henüz iki yüz metre ilerlemişken yanındaki telefon çaldı. "Sen bakar mısın?" dedi Ste-wart'a.
Stewart telefonu alıp Gunn'a uzattı. "Dirk Pitt."
"Pitt." Gunn monitörden bakışlarını ayırdı. Şaşırmıştı. Telefonu aldı. "Dirk?*
"Merhaba, Rudi," dedi Pitt'in tanıdık sesi. "Nevada çölünün üzerinde bir yerlerden arıyorum. Uçaktayım şu anda."
"United States'] sualtından tarama işi nasıl gitti?"
"Bazı tehlikeler atlattık. Ama Al ve benim bütün bulabildiğimiz kesintisiz bir gövde ve kapısı olmayan bir omurga."
"Eğer biz de bu uçta birkaç saat içinde bir şey bulamazsak size katılacağız."
"Denizaltı kullanıyor musun?" diye sordu Pitt.
"Gerekli değil," dedi Gunn. "AUV işini çok iyi yapıyor."
"Tasmasını sıkı tutun, yoksa Qin Shang'tn sualtı güvenlik adamları gözlerinizin önünde çalarlar onu. Bu adamlar çok sinsi."
Gunn cevap vermeden tereddüt etti. Pitt'in ne demek istediğini merak ediyordu. Stewart geri geldiğinde sormak üzereydi. "Öğle yemeği servisi yapılıyor, Rudi. Washington'a döndükten sonra seninle konuşuruz. İyi şanslar ve Frank Stewart'a selamlarımı söyle." Sonra bağlantı kesildi.
"Dirk nasıl?" diye sordu Stewart. "Birkaç yıl önce Lady Flam-borough yolcu gemisini araştırdığımızdan beri görmedim onu."

"Her zamanki gibi huysuz. Bana garip bir uyanda bulundu."
"Uyan rraT
"Shang'ın sualtı güvenlik adamlarının AUV'u çalabilecekleri-ni söyledi," diye cevap verdi Gunn şaşkın bir ifadeyle.
"Hangi sualtı güvenliği?" dedi Stewart alaylı bir şekilde.
Gunn cevap vermedi. Video monitörünü işaret ederken gözleri büyüdü birden. "Tannm, bak!"
Stewart'in gözleri Gunn'in parmağını takip etti. Birden irkil-di.

Dalgıç maskesi takan bir yüz ekranı kaplamıştı. Şaşkınlık içinde dalgıcın maskesini ve Çinli yüz hatlarını onaya çıkarmasını seyrettiler. Sonra kocaman bir gülümsemeyle çocuklann yaptığı gibi bir hoşçakal işaretiyle el salladı.

Derken ekran karardı ve görüntünün yerini gri beyaz çizgiler aldı. Gunn çılgın gibi AUV'un Denizen'e dönmesi komutunu verdi. Ama cevap yoktu. AUV sanki hiç suya girmemiş gibi yok olmuştu.

24

Pitt NUMA sürücüsünün arabayı durdurduğu anda bir şey olduğunu anlamıştı. Beyninde minik bir alarm çalıp ensesine kadar indi. Bazı şeyler olması gerektiği gibi değildi.

NUMA jetinin indiği Andrews Hava Kuvvetleri üssünden uzak bir köşesinde evinin bulunduğu Washington Havaalam'na giderken hayati tehlike yaratabilecek bir durum aklına bile gelmemişti. Karanlık, şehrin üzerine çökmüştü. Binaları aydınlatan ışık seline aldırmadı. Rahatlamaya, zihnini boşaltmaya çalışıyordu. Ama aklı Orion Gölü'ne dönüp duruyordu. Haberin gazetelere yansımamasını tuhaf bulmuştu.

1937'de inşa edilen eski uçak bakım hangarı boş ve terkedilmiş görünüyordu. Otlar metal duvarlarına kadar yükselmişti. Washington'in havası yüzünden boyaları uzun süre önce dökülmüştü. Kötü bir manzara olmasına ve hakkındaki yıkım kararına

rağmen Pitt ondaki potansiyeli görmüştü. Büyük bir savaş vererek tarihi eser olarak kaydettirmeyi başarmıştı. Yıkılmasını önleyerek hangarı ve çevresindeki araziyi satın almış, içini yeniden düzenleyerek oturulabilir bir ev ve koleksiyonu için bir depo haline getirmişti.

Pitt'in büyükbabası Güney California'da emlakçilik işini geliştirerek küçük bir servet yapmıştı. Öldükten sonra torununa önemli miktarda miras bırakmıştı. Emlak vergilerini ödedikten sonra Pitt hisse senedi ve tahvil yerine klasik araba ve uçaklara yatırım yapmayı tercih etmişti. Yirmi yılda oldukça nadide bir koleksiyona sahip olmuştu.

Pitt hangarı ışık seline boğmak yerine boş ve terkedilmiş görünüm vermeyi tercih ediyordu. Hangarda sona eren yolu aydınlatan tek şey elektrik direğindeki solgun ampuldü. Arabanın camından elektrik direğini inceledi. Gizli güvenlik kamerasının bulunması gereken yerdeki kırmızı ışık yoktu.

Bu da bazı şeylerin yolunda olmadığını gösteriyordu Pitt'e.

Hangarın güvenlik sistemi mesleğinin doruğundaki bir istihbarat ajanı olan bir arkadaşı tarafından monte edilmişti. Becerikli bir profesyonel dışında kimse kodu bozup araziden bir mil içeri bile giremezdi. Çıplak araziyi gözden geçirirken elli metre kadar ilerde Potomac şehrinden gelen ışıkların aydınlattığı bir minibüsün gölgesini tespit etti. Pitt'in birisinin ya da birilerinin hangara girip hoşgeldin demek için beklediklerini bilmek için medyuma danışmasına gerek yoktu.

"Senin adın ne?" diye şoföre sordu.

"Sam Greenberg."

"Sam, cep telefonun var mı?"

"Evet, efendim," diye yanıtladı Sam.

"Amiral Sandeckerl ara, davetsiz misafirlerim olduğunu ve mümkün olduğunca çabuk güvenlik güçleri göndermesini söyle."

Greenberg çok gençti. Yirmiden fazla olamazdı. Yerel üniversitede oşinografi okuyordu. Amiral Sandecker tarafından ku-

rulan bir denizcilik eğitim programı altında ekstra para kazanıyordu. "Polisi aramayayım mı?"

Çocuk çok zeki, diye düşündü Pitt. Durumu hemen kavramıştı. "Yerel polisin işi değil. Lütfen hangardan uzaklaşır uzaklaşmaz dediğim yeri ara. Amiral durumu anlayacaktır."

Greenberg, "İçeri yalnız mı giriyorsunuz?" diye sordu, Pitt dışarı çıkıp bagajdaki çantasını alırken.

Pitt genç adama bakıp gülümsedi. "İyi bir ev sahibi konuklarını her zaman İyi ağırlamalıdır." NUMA arabasının farlarının toz bulutunda kaybolmasını bekledi. Çantasını açıp .45'liğini çıkardı. Ama en son Julia Lee silahı Orion Nehri'ndeki uçağa boşalttıktan sonra doldurmayı unuttuğunu hatırladı.

"Boş!" dedi dişlerinin arasından. Karanlık gecede dikilirken bunu nasıl atladığını düşünüyordu. Artık hiçbir şeyden haberi yokmuş gibi hangara girip arabaların birinin torpido gözünde sakladığı tabancayı almaktan başka çaresi kalmamıştı.

Cebinden küçük vericiyi çıkarıp ıslıkla "Yankee Doodle"ın bir dizi notasını çalmaya başladı. Sesle çalışan mekanizma güvenlik sistemini elektronik olarak kapatıp en son 1945'te açılmış gibi duran eski yan kapıyı açtı. Vericinin üzerindeki ışık arka arkaya üç kez yanıp söndü. Oysa dört kez yanıp sönmesi gerekiyordu. Sistemi bozma konusunda oldukça becerikli biri güvenlik kodunu bozmuştu. Gözlerini kapattı, birkaç dakika durdu ve derin bir soluk aldı. Kapı aralanırken yere eğilip elleri ve dizleri üzerinde ilerleyerek içerdeki lambaları yaktı.

İç duvarlar, yerler ve tavan beyaza boyanmıştı. Hangar boyunca uzanan otuz güzel arabanın canlı renklerini yansıtıyordu. Görsel efekt sersemleticiydi. Pitt'in yapmaya çalıştığı da içerde ona saldırmak üzere bekleyen kişinin gözlerini kamaştırmaktı. Silahın bulunduğu turuncu renkli 1929 Duesenberg üstü açılır arabanın kapıdan üçüncü araba olduğunu kendi kendine hatırlattı.

Konuklar sosyal bir ziyaret için gelmemişti. Bir seri kısık patlama sesi duyup kapıya doğru saçılar, mermileri hissettiğin-

de şüpheleri doğrulandı. Katillerin susturucuları silahların sesini öyle değiştirmişti ki, silah oldukları anlaşılmıyordu bile. Bir mil yakınlarında tek bir kişinin bile olmamasına rağmen susturucu kullanıyorlardı. Kolunu uzatıp ışığı söndürdü. Bir yılan gibi mermi yağmurunun arasından süzülüp ilk iki arabanın altından geçti. Eski arabaların yerden bir hayli yüksek yapıldığına seviniyordu. Duesenberg'in yan camından içeri süzülüp arka koltuğa girdi. Ön koltukların arasından uzanıp torpido gözünden Aserma 12'lik Bulldog'u aldı. On iki el ateş edilebilen ölümcül silahta kabza yoktu. Pitt'in böyle bir olayla karşılaştığında kullanmak için hangara sakladığı dört silahtan biriydi bu.

Hangarın içi bir mağaranın en derin yeri kadar karanlıktı. Eğer bu adamlar profesyonelse, diye düşündü Pitt, son derece iyi eğitilmiş olduklarına ve gece gözlükleri taktıklarına hiç şüphe yoktu. Mermilerin geliş yönünü değerlendirerek büyük bir olasılıkla tam otomatik tüfeklerle silahlanmış olan iki saldırganın bulunduğunu tahmin etti. Birisi yere yakındı. Diğeri de hangarın bir köşesinde yerden dokuz metre yükseklikteki oturma bölümünün balkonunda olmalıydı. Onun ölümünü isteyen her kimse, bir saldırganın başarısız olması durumunda ikincisini ona destek olarak göndermişti.

Katiller Pitt'in içeri girdiğini ve yere yakın durduğunu biliyorlardı. Düşmanlannın kapana bilerek girmesi onları şüpheci ve dikkatli yapmıştı.

Gidecek bir yeri olmayan Pitt, Duesenberg'in arka kapılarını yavaşça açtı. Karanlığa gözlerini dikerek saldırganlarının ilk hareketi yapmalarını beklemeye başladı.

Sesleri duyabilmek için nefes bile almıyordu, ama bütün duyduğu kendi kalbinin vuruşlarıydı. Aşın korku ya da ümitsizlik duymuyordu. Sadece hafif bir endişe vardı. İki profesyonel katilin hedefi olarak biraz kaygılanmasa insan olamazdı. Ama kendisi evindeyken katiller yabancı bir çevredeydiler. Eğer görevlerini tamamlayıp onu öldürmek istiyorlarsa otuz antika otomobil ve uçak arasından onu bulmak zorundaydılar. Pitt hangara gir-

meden önce sahip oldukları bütün avantaj kaybolmuştu. Ve onun silahlı olduğunu da bilmiyorlardı. Pitt'in bütün yapması gereken Duesenberg'in arkasında oturup onların hata yapmala-nnı beklemekti.

Kim olduklannı ve onları kimin gönderdiğini merak etmeye başladı. Son birkaç hafta içinde tahrik ettiği aklına gelen tek insan Qin Shang'dı. Onun ölmesini

isteyecek başka kimseyi dû-şünemiyordu. Çinli milyarderin intikam duygusuyla dolu olduğu belliydi.

Silahını göğsüne dayadı, kulaklarını dört açıp sessizliği dinledi. Hangar geceyarısı bir kilisenin olabileceği kadar sessizdi. Bu adamlar çok iyiydi. Ne çıplak ayakla, ne de çorapla yürüme sesi geliyordu. Ama biraz daha düşününce çıplak veya çoraplı ayağın betonda ses çıkarmayacağını düşündü. Onlar da dinleyip uygun bir zaman kolluyor olmalıydılar. Eski bir sinema hilesi olarak duvara bir şey fırlatıp onları ateş etmeye zorlamaya karar verdi. Ancak usta katiller rastgele ateş edip pozisyonlannı belli etmeyecek kadar dikkatliydiler.

Bir, iki, derken üç dakika geçti, ama bundan çok daha uzun gibi gelmişti. Kırmızı bir lazer ışığının Duesenberg'in ön camını tarayıp geçtiğini gördü. Katillerinin hangardan çıkarak tuzaktan kaçıp kaçmadığını merak ettiklerinden emindi. Amiral Sandecker ve federallerin ne zaman geleceğini bilmesine imkân yoktu. Ama eğer gerekirse gece boyu orada öylece uzanıp bir hareket olmasını bekleyebilirdi.

Aklında bir plan oluşmaya başladı. Normalde elektrik kontağı yüzünden yangın çıkması ihtimaline karşı arabalarındaki aküleri çıkarırdı. Ama Orion Gölü'nden döndükten sonra Du-esenberg'i kullanmayı düşündüğü için NUMA'nın güvenilir mekanik ustasının aküyü değiştirip arabaya monte etmesini istemişti. O anda eğer uygun bir fırsat çıkarsa arabanın farlarını hangarın yerlerini aydınlatmada kullanabileceği aklına geldi.

Gözlerini eski bir hapishane filmindeki kule ışığı gibi hangarı tarayan kırmızı lazerden ayırmıyordu. Ön koltuklara geçip ya-

tay pozisyonda uzandı. Hesaplı bir kumar oynayarak direksiyonun yanındaki spot ışığını yukan kaldırıp balkon tarafına çevirdi. Silahını ön camm üstünde tutarak ışığı yaktı.

Parlak ışık balkon trabzanında diz çökmüş ninja kıyafetli bir adamı aydınlattı. Başı ve yüzü siyah bir maskeyle örtülmüş adam elindeki makineliyi sıkıca kavramıştı. Katil kör edici ışıktan kurtulmak için içgüdüsel bir şekilde elini gözlerine götürdü. Pitt'in iki atış yapıp hangarı yeniden karanlığa gömmek için çok az vakti vardı. Silahından çıkan iki kurşun metal duvarlı hangarda top atılmış gibi ses çıkarmıştı. Bir bedenin beton yere çakılırken çıkardığı tok sesi duyunca bir tatmin duygusu kapladı içini. İkinci katilin, onun kendini arabanın altına atacağını düşüneceğini varsayarak arabanın yanındaki basamağa boylu boyunca uzanıp kurşun yağmurunu bekledi.

Ama ateş asla başlamadı.

İkinci katil tepki verememişti, çünkü hangarın bir köşesinde bir çift ray üzerine park edilmiş antika Pullman tren vagonunun içinde Pitt'i aramakla meşguldü. Vagon bir zamanlar Manhattan Umited adı verilen ekspres trenin bir parçası olmuştu. 1912-1914 yıllan arasında New York ve Quebec, Kanada arasında işlemişti. Pitt bir tünelde bulup almıştı bu vagonu. Katil Pullman'ın camında bir ışık yanıp söndüğünü görmüş, ardından iki kez gürleyen silah sesini duymuştu. Arka platforma koşana dek hangar tekrar karanlığa gömülmüştü. Çok geç kaldığı için arkadaşının yere düşerken çıkardığı sesi duymamıştı ve hangi hedefe ateş edeceğini de bilmiyordu. Büyük Daimler'in arkasına diz çöktü. Gece gözlüklerini takıp park edilmiş arabalann altlarını ve aralarını araştırmaya başladı. Gözlük zifiri karanlık hangarı yeşile boyamış gibiydi. Beş metre kadar ilersinde arkadaşının yere kıvrılmış cesedini ve başının etrafında oluşan kan gölünü gördü. Kurbanlannın bilerek ve isteyerek kapana girmiş olmasının yarattığı şaşkınlık yok olmuştu. Pitt'in bir şekilde silahlanmış olduğunu görebiliyordu artık. Hedeflerinin tehlikeli bir adam olduğu konusunda uyarılmışlardı, ama yine de onu çok küçümsemiş-lerdî.

Avantajlı durumdayken harekete geçmesi Pitt için çok önemliydi. Katil yerini tespit etmeden çabuk hareket etmeliydi. Hangann kapısına doğru duran arabaların ön tarafından dolaştı. Olabildiğince yere eğilip lastiklerin arkasına saklanarak gece gözlüklerinin görüş açısının dışında kalmaya çalışıyordu. Kapıyı hızla açıp tekrar bir arabanın arkasına saklandığı sırada mermiler yağmaya başladı. Pitt

hangarın duvarı boyunca ilerleyerek 1939 540-K Mercedes Benz'in direksiyonu arkasına geçti.

Hareketi çok çılgınca ve dikkatsizdi. Ama çok küçük bir karşılık ödemişti. Sol kolunda merminin sıyırdığı yerden kan süzülmeye başlamıştı. Eğer katilin Pitt'in niyetini düşünmek için beş saniyesi daha olsaydı düşmanının hangardan kaçacağını sanarak ön kapıya hücum etmezdi.

Pitt betonda koşan yumuşak ayakkabıların sesini duyabiliyordu. Derken baştan ayağa siyahlar giymiş bir şekil kapıda belirdi. Dışardaki elektrik direğindeki ampul loş bir aydınlık veriyordu ortalığa. Aşkta ve savaşta her şey mubahtır, diye düşünen Pitt tetiği çekerek katili sol omzunun altından vurdu.

Adamın kolları havaya kalktı, makineli tüfeği gürültüyle yere düştü. Katil bir an ayakta kaldı, gözlüklerini parçalarcasına çıkarıp arkasına döndü. İnanamaz gözlerle Pitt'in yüzüne baktı. Kötü görünüşlü silah göğsüne dayanırken avcının avına yakalandığını düşünüyordu. Ölümcül hatasının ve ölümüne sadece birkaç saniye kaldığının farkına varmak onu korkutmaktan çok öfkelendirmişe benziyordu. Gözlerindeki acı, şaşkın ifade Pitt'in içini dondurmuştu. Ölmekten korkan bir adamın bakışları değil, görevini yerine getirememiş çaresiz bir adamın bakışlarıydı bunlar. Ümitsiz bir dirençle Pitt'e doğru sendeledi. Maskesinde-ki açıklıktan görünen dudaklarından bir hırıltı yükseldi.

Pitt adama bir daha ateş etmedi. Silahını başına vurmak için de kullanmadı. Sadece ayağına çelme takarak yere düşürdü.

Katilin silahını alıp incelediğinde Çin malı olduğunu hemen anlayamadı. Ama yapılan yenilikler onu etkilemişti: entegre

elektro-optikli plastik çerçeve, elli mermilik fişek haznesi, bir tüfek mermisi kalibresinde iç içe geçmiş fişekler. Yirmi birinci yüzyılın silahıydı bu.

Hangarın içine geri döndü ve lambalan tekrar yaktı. Korkunç mücadeleye rağmen Pitt etkilenmemiş görünüyordu. Arabaların arasındaki koridordan geçip evinin balkonunun altında durdu. Katilin cesedine baktı. Bir kapandaki fare kadar ölüydü. Pitt'in attığı bir kurşun ıskalamış, ama diğeri katili başından vurmuştu. Yemek masasında hatırlanacak bir sahne değildi doğrusu.

Pitt yorgun bir şekilde döner merdivenleri tırmanarak dairesine girdi. 911'i aramanın bir anlamı yoktu. Federallerin her an gelmesini bekliyordu. Bir bardağı suyla çalkaladı, hafifçe kuruladı ve bir kâse tuzun içine daldırdı. Biraz buz, dilimlenmiş limon ve Don Julie gümüş tekilasından koydu. Deri kanepesine oturarak çölde bir vahaya rastlamış bir bedevi gibi yudumladı içkisini.

Beş dakika ve ikinci tekilanın ardından Amiral Sandecker bir grup polisle geldi. Pitt elinde kadehiyle aşağı inerek onları karşıladı. "İyi akşamlar, amiral. Sizi görmek çok güzel."

Sandecker uygun bir şeyler homurdandı ve yatan cesedi işaret etti başıyla. "Ortalığı toplamayı ögrensen iyi olacak." Sesi alaycıydı, ama gözlerindeki endişeyi görmemek imkânsızdı.

Pitt gülümseyerek başını salladı. "Dünyanın kansere olduğu kadar katillere de ihtiyacı var."

Sandecker, Pitt'in kolundaki kanı farketti. "Yaralanmışsın."

"Yara bandının iyileştiremeyeceği bir şey değil."

"Hikâyeni duyalım bakalım," dedi Sandecker başlangıç sohbetini sona erdirerek. "Nereden çıktılar?'

"Hiçbir fikrim yok. Beni bekliyorlardı."

"Seni öldürmemiş olmalan bir mucize."

"Güvenlik sistemiyle oynanmış olduğunu farkederek silahlı geleceğimi tahmin etmediler."

Sandecker dikkatle Pitt'e baktı. "Bizim gelmemizi bekleyebilirdin."

Yola açılan kapıya ve hangarın önünde uzanan çıplak araziye baktı. "Eğer kaçmayı deneseydim elli metre gitmeden öldürürlerdi beni. Saldırmak daha iyidir. Derhal bir şeyler yapıp onları hazırlıksız yakalamanın tek şansım olduğunu düşündüm."

Sandecker kurnaz bir ifadeyle Pitt'e baktı, özel projeler müdürünün bir mantığı olmadan bir şey yapmayacağını biliyordu. Kurşun dolu olan ön kapıya baktı. "Umarım iyi bir tamirci ta-nıyorsundur."

O sırada kurşun geçirmez yeleğinin üzerine normal giysilerle yağmurluk giymiş olan ve omzundaki askıda model Smith & Wesson 38'lik taşıyan bir adam yaklaştı. Bir elinde Pitt'in kapıda vurduğu katilin çıkardığı maske vardı. "Kimliklerini saptamak kolay olmayacak. Büyük olasılıkla cinayet için yollanmışlar."

Sandecker tanıştırdı. "Dirk, bu Bay Peter Harper. Göç ve Nötralizasyon Göçmen Dairesi saha operasyonları idari görevlisi."

Harper, Pitt'in elini sıktı. "Sizinle tanışmak büyük zevk, Bay Pitt. Görünüşe göre beklenmedik ziyaretçileriniz varmış."

"Beklemediğim şaşırtıcı bir sürprizdi." Pitt, Harper'e ısındığını pek sanmıyordu. Göçmen Dairesi görevlisi boş zamanlarını cebir problemleri çözerek geçiren bir adama benziyordu. Silah taşıyor olmasına rağmen alim görünüşü vardı. "Hangardan uzakta park edilmiş bir minibüs var."

"Kontrol ettik," dedi Harper. "Kiralık araba şirketine ait. Sözleşmedeki isim uydurma."

"Bunun arkasında kimin olduğunu sanıyorsun?" diye sordu Sandecker.

"Aklıma gelen isim Qin Shang. Misilleme yapmayı sevdiğini duymuştum."

"Uygun bir seçim," diye onayladı Sandecker.

"Katillerinin başarısız olduğunu duyunca mutlu olmayacak," diye ekledi Harper.

Sandecker'in yüzünde kurnaz bir ifade belirdi. "Sanınm Pitt'in bunu şahsen söylemesi uygun olur."

Pitt başını salladı. "Bunun akıllıca bir fikir olduğunu sanmıyorum. Hong Kong'da iyi karşılanmayacak olan bir insanım."

Sandecker ve Harper birbirlerine baktılar. Sandecker, "Qin Shang seni oraya gitme zahmetinden kurtardı. Orion Gölü olayından kendini kurtarmak için kısa bir süre önce Washington'a geldi. Aslını istersen, Chevy Chase'deki malikânesinde Kongre üyelerine bir parti veriyor. Eğer acele edip giyinirsen yetişebilirsin."

Pitt kafasına bir kum torbası yemiş gibi oklu. "Umarım şaka yapıyorsunuzdur."

"Hiç bu kadar ciddi olmamıştım."

"Sanırım amiral haklı," dedi Harper. "Siz ve Qin Shang yüz yüze konuşmalısınız."

"Neden? Böylece beni mezarlığa göndermeleri için yollayacağı ekibe birinci elden tarifimi versin diye mi?"

"Hayır," dedi Harper ciddi bir sesle. "Qin Shang'ın zenginliğine ve gücüne rağmen Birleşik Devletler hükümetinden üstün olmadığım göstermek için. Bu adam yanılmaz değil. Senin sapasağlam bir şekilde karşısına çıkman onu şaşırtacak ve belki de gelecekte bir hata yapmasına neden olacak kadar öfkelendirecektir. O zaman da biz devreye giriyoruz."

"Sonuç olarak adamın zırhında bir çatlak açmamı istiyorsunuz."

Harper başını salladı. "Kesinlikle."

"Kuşkusuz," dedi Pitt. "Teklif ettiğiniz şeyin onun yasadışı faaliyetlerini araştırmamı olumsuz yönde etkileyeceğinin farkın-dasınızdır."

"Kendini dikkat dağıtıcı olarak farzet," dedi Sandecker. "Qin Shang senin üzerinde ne kadar yogunlaşırsa Göçmen Dairesi ve diğer haberalma örgütlerinin onu yakalaması o kadar kolay olacak."

"Dikkat dağıtıcıymış. Siz beni yem olarak kullanmak istiyorsunuz."

Harper omuzlarını s ilkti. "Nasıl istersen öyle adlandırabilirsin."

Pitt bu fikirden rahatsız olmuş gibi görünse de ilgisini çekmişti. Orion Gölü'nün dibinde yatan cesetleri düşündü. İçindeki öfke dalgasının kontrol edilemez bir sel gibi yükseldiğini hissetti, "Katili yakalamak için ne gerekiyorsa yapılacaktır."

Harper rahatlayarak içini çekti. Ama Sandecker, Pitt'in itiraz edeceğini bir an bile düşünmemişti. Pitt'in ne kadar imkânsız görünürse görünsün bir mücadeleden kaçtığını asla görmemişti. Bazı adamlar kayıtsız ve duygusuzdu, ne düşündüklerini anlamak olanaksızdı. Ama Pitt öyle değildi. Sandecker, Ai Giordino dışında başka hiçbir adamı anlayamadığı kadar iyi anlıyordu onu. Kadınlar için bir esrardı o. Uzanıp dokunabilecekleri, ama zaptedemeyecekleri biriydi. İki Dirk Pitt olduğunu biliyordu. Bir tanesi yumuşak, düşünceli ve esprili, diğeri kış fırtınası gibi soğuk ve acımasızdı. Olaylar ve insanlara karşı bakışı farklıydı. Pitt asla bilinçli bir hata yapmazdı. İnanılmaz derecede zor durumlarda bile neredeyse insanüstü bir şekilde doğru olanı yapma becerisini gösterirdi.

Harper, Pitt'i anlayamazdı. Onun bütün görebildiği kendisini öldürmeye gelen iki profesyonel katili inanılmaz bir biçimde öldüren bir deniz mühendisiydi. "O halde yapacaksınız."

"Qin Shang'la tanışacağım, ama birisi bana davet edilmeden partisine nasıl gireceğimi söyleyebilir mi?"

"Her şey ayarlandı," diye açıkladı Harper. "İyi bir ajanın davetiye basan bir şirketle bağlantısı olmalı."

"Kendinizden çok eminmişsiniz."

"Olmadığımı kabul etmeliyim. Ama amiral sizin bedava içki ve yemeği asla geri çevirmeyeceğiniz konusunda beni temin etti."

Pitt, Sandecker'e ters ters baktı.

"Sizin için bir arkadaş bile ayarladım," diye devam etti Harper. "Sorunla karşılaşmanız durumunda size yardımcı olacak son derece çekici bir bayan."

"Bir bebek bakıcısı," diyerek gözlerini tavana kaldırdı Pitt. "İyimser bir insan olarak soruyorum, hayatında hiç kavga görmüş mü acaba?"

"İki uçak düşürdüğünü ve Orion Gölü'nde senin poponu kurtardığını duydum."

"Julia Lee."

Ta kendisi."

Pitt'in yüzünde geniş bir gülümseme belirdi. "Akşam o kadar da kötü geçeceğe benzemiyor."

25

Pitt, Peter Harper'in kendisine verdiği adresin kapısını çaldı. Kısa bir an bekledikten sonra Julia Lee kapıyı açtı. Beyaz ipekli kaşmir elbisesi içinde göz kamaştırıcıydı. Elbise dizlerinin hemen altındaydı ve omuzlan açıktı. Sırtında kalçasına kadar inen bir oyuk vardı. Boynunda çok ince bir bant tutuyordu elbiseyi. Saçları geriye doğru taranmış ve tepesinde bir tokayla tutturulmuştu. Üzerindeki tek mücevher bilezik ve kolyesiydi.

Gözleri büyüyerek mırıldandı. "Dirk, Dirk Pitt!"

"Umarım öyledir," diye şeytani bir gülümsemeyle karşılık verdi Pitt.

Pitt'i karşısında smokin içinde görmenin şaşkınlığını atan Julia kendini toparlayıp boynuna atıldı. P'ıtt o kadar hazırlıksız yakalanmıştı ki, arkasıüstü düşmemek için zor tuttu kendini. Julia ise Pitt'i ateşli bir şekilde öptü. Şimdi gözlerinin büyüme sırası Pitt'e gelmişti. Böyle bir karşılama beklemiyordu.

"Bir daha buluştuğumuzda öpecek olanın ben olduğumu sanıyordum." Gönülsüz bir şekilde Julia'y» kolundan tutup yavaşça kendinden uzaklaştırdı. "Bütün randevulannı böyle mi karşılarsın?"

Julia birden utangaç bir tavırla yere indirdi bakışlannı. "Bana ne olduğunu bilmiyorum. Seni görmek şok etti beni. Qin Shang'ın partisine kiminle gideceğimi söylemediler bana. Peter Harper sadece uzun boylu, esmer ve yakışıklı bir adamı beni desteklemesi için ayarladığını söyledi."

"Pis sinsi, senin beni destekleyeceğine inanmamı sağladı. Bir tiyatro yapımcısı olmalı. Bahse girerim, Orion Gölü'ndeki

operasyonunu mahveden iki insanın partisine geldiğini görünce Qin Shang'ın nasıl bir tepki vereceğini düşündükçe ağzının suyu akıyordur."

"Umarım bana eşlik ettiğin için düşkırıklığına uğramadın. Bu makyajla bile hâlâ berbat görünüyorum."

Sisli gri gözlerine bakabilmek için çenesinden hafifçe tutup başını kendine doğru kaldırdı. "Elmas madeni bulan bir adamın olabileceği kadar büyük bir düşkınklığı içindeyim."
"Bir kıza güzel şeyler söyleyebileceğini bilmiyordum."
"Tatlı dille kandırdığım kızların sayısını bir bilsen."
"Yalancı," dedi gülerek.
"Bu kadar konuşma yeter," dedi Pitt kızı bırakıp. "Artık gitsek iyi olur, yoksa yiyecekler bitecek."
Julia kabanını ve çantasını aldıktan sonra Pitt onu dışarda park ettiği gösterişli ve heybetli arabaya götürdü. Julia bu kasaba evini okuldan eski bir kız arkadaşıyla paylaşıyordu. Julia arabayı görünce şaşkınlıktan donakaldı.
"Aman Tannm!" diye bir çığlık attı. "Nasıl bir arabayla gidiyoruz böyle?"
"1929 Duesenberg," diye yanıtladı Pitt. "Dünyanın en zengin adamlarından birinin partisine gittiğimize göre uygun bir araçla gitmemiz gerektiğini düşündüm."
"Bu kadar büyük bir arabaya hiç binmemiştim," dedi Julia hayran hayran beyaz tekerleklere bakarak. Ten rengi yumuşak deri koltuğa kayarcasına oturdu. Pitt kapıyı kapatırken neredeyse blokun yarısına kadar uzanan kaputa bakıyordu. Direksiyona geçti. "Duesenberg adında bir araba hiç duymamıştım."
"Model J Duesenberg'ler Amerikan arabalarının en iyi örneklerindendir," diye açıkladı Pitt. "1928'den 1936'ya kadar üretildiler. Otomobilden anlayan birçok insan onu şimdiye dek üretilmiş en güzel araba olarak tanımlar. Fabrikadan yalnızca yüz seksen şasi ve motor çıkmış, ülkede muhteşem tasarımlar yapan otomobil imalatçılarına gönderilmiş. Bu araba Pasadena, Calıfornia'da Walter M. Murphy Şirketi tarafından üretilip üstü
_î>46 —

açık binek arabasına dönüştürülmüş. Ucuz değil. Ford Model A dört yüz eh/arında satılırken bunlar yirmi bin dolar gibi yüksek bir fiyata satılıyordu. Günün zenginleri satın alıyordu, özellikle Hollywood insanlan. Duesenberg'i gurur ve saygınlık aracı olarak kullanıyorlardı."
"Çok güzel," dedi Julia. Sanatsal çizgilere bakıyordu hayran hayran. "Hızlı olmalı."
"O zamanlar çoğu motor yetmişi geçemezken bunun motoru iki yüz altmış beş beygir gücüne sahipti. Bu motor daha sonraki motorlara eklenen süper şarj özelliğine sahip değlise de, ben birkaç değişiklik yaptırdım. Uygun şartlarda saatte yüz kırk mile çıkabilir."
"Gösteri yapmadan sözüne inananıyorum."
"Üstü açık gidemememiz çok yazık. Ama hava serin ve yanımdaki bayanın saçlannı düşünmeliyim."
"Kadınlar düşünceli erkekleri severler."
"Amacım her zaman memnun etmektir."
Julia cama bakınca köşede küçük bir delik ve etrafındaki çatlakları farketti. "Bu kurşun deliği mi?"
"Qin Shang'ın gönderdiği iki adamın hatırası."
"Seni öldürmek için adam mı gönderdi?" diye sordu Julia şaşkın şaşkın kurşun deliğine bakarak. "Nerede oldu?"
"Bu akşam yaşadığım hangara geldiler," dedi Pitt kayıtsız bir sesle.
"Ne oldu?'
"Pek hoş sohbet değillerdi, bu yüzden gönderdim."
Pitt motoru çalıştırdı. Washington'in caddelerinde ilerlemeye başladılar. Krallar gibi ve muhteşem.
Julia, Pitt'ten daha fazlasını öğrenemeyeceğini düşündü. Geniş deri koltukta rahat bir şekilde otururak yolculuğun tadını çıkarmaya çalıştı. Yoldan geçenler ve diğer arabadakiler onlara bakıyordu.
Wisconsin Caddesi'ne geldikten kısa bir süre sonra Pitt yüksek ağaçların sıralandığı yolu takip ederek Qin Shang'ın
— 247 —

Chevy Chasi malikânesine giden bahçe kapısına ulaştı. Demir kapılardaki çubuklar arasına Çin ejderhaları yapılmıştı. İki Çinli muhafız birkaç dakika şaşkınlık

içinde arabaya baktıktan sonra yaklaşıp davetiyeleri olup olmadığını sordu. Pitt açık pencereden davetiyeleri uzattı. Adam Pitt ve Julia'nın adını elindeki listedeki isimlerle karşılaştırmaya başladı. Sonra onların gerçekten davet edilmiş olduklarına ikna olarak uzaktan kumanda aletinin koduna basıp kapıyı açtı. Pitt onlara kısaca el sallayarak Du-esenberg'i uzun araba yoluna soktu. Evin girişindeki direklerin önünde durdu. Binanın dışı bir futbol stadyumu gibi aydınlatılmıştı.

"Harper'e iltifat etmeyi unutmamalıyım," dedi Pitt. "Sadece davetiye bulmakla kalmamış, isimlerimizi bir şekilde listeye sokmayı da başarmış."

Julia'nın ifadesi Tac Mahal'e yaklaşan küçük bir kızınki gibiydi. "Daha önce hiç önemli bir Washington partisine katılmamıştım. Umanm seni rezil etmem."

"Etmeyeceksin," diye ona güvence verdi Pitt. "Kendi kendine bunun bir sosyal tiyatro olduğunu söyle. Washington'in güçlü seçkin tabakası lüks partiler verir, çünkü satacak bir şeyleri vardır. İnsanlar ortalıkta dolaşır, içki içer, önemli gibi gözükmeye çalışır ve dedikodu yaparlar. Dedikodu konuları da çoğunlukla küçük şirin politik dünyalarında meydana gelen aptal olaylardan ibarettir."

"Daha önce böyle partilere katılmış gibi konuşuyorsun."

"Grapevine Körfezi'ndeki nhtımda sana söylediğim gibi babam senatördür. Gençlik günlerimde ona eşlik eder, Kong-re'deki bayanları avlamaya çalışırdım."

"Başarılı oldun mu?"

"Hiçbir zaman."

Bir limuzinden Qin Shang'ın birkaç konuğu çıkıyordu. Konuklar dönüp hayranlıkla Duesenberg'e baktılar. Park görevlisi çağrılmış gibi koşarak geldi. Görevli limuzinlere ve çoğu yabancı olan pahalı arabalara alışıktı. Ama bu araba insanı sersem ediyordu. Büyük bir saygıyla kapıyı açtı.

Pitt bir kenarda durup yeni gelenleri ve arabalarını izleyen adama baktı. Adam koşar adımlarla içeri girdi. Kuşkusuz, diye düşündü Pitt, normal kalıba uymayan misafirler konusunda patronunu uyarmaya gitö.

Kol kola girerlerken Julia, Pitt'in kulağına fısıldadı. "Umanm o katille karşılaştığım an kendimi kaybedip yüzüne tükürmem."

"Sadece gemisindeki yolculuktan ne kadar zevk aldığını ve yeniden bir yolculuğa çıkmak için nasıl sabırsızlandığını söyle."

Gri gözler alev alev yanıyordu. "Söyleyeceğim."

"Şunu da unutma," dedi Pitt. "Göçmen Dairesi'nin iyi bir ajanı olarak burada görev nedeniyle bulunuyorsun."

"Ya sen?"

Pitt bir kahkaha attı. "Ben sadece gezintiye çıktım."

"Nasıl bu kadar kayıtsız olabiliyorsun?" diye parladı Julia. "Buradan başlarımız yerinde olarak aynlabilirsek şanslıyız demektir."

"Kalabalıkta olduğumuz sürece güvendeyiz. Sorun buradan ayrıldıktan sonra başlayacak."

"Endişelenme," dedi Julia. "Peter sorun çıkması olasılığına karşı evin dışında bekleyecek bir güvenlik ekibi oluşturdu."

"Eğer Shang'm niyeti kötüleşirse işaret fişeği mi göndereceğiz?"

"Sürekli bağlantı halinde olacağız. Çantamda telsiz var."

Pitt minik çantaya şüpheyle baktı. "Silahın da var mı?"

Julia başını salladı. "Silah yok." Sonra gülümsedi. "Unutuyorsun, seni işbaşında gördüm. Beni koruman için sana güveniyorum."

"Hayatım, başın büyük belada o zaman."

Antreyi geçip Çin sanat eserleriyle dolu geniş hole çıktılar. Ortada iki metre boyunda altın kakmalı bronz tütsü buhurdanlığı duruyordu. Evin içini bu tütsünün kokusu doldurmuştu. Pitt yaklaşıp altın kakmayı inceledi.

"Çok güzel, değil mi?" dedi Julia.

"Evet," dedi Pitt usulca. "İşçilik harika,"

"Babamda bu kadar eski olmayan bir tane var."

"Koku çok etkileyici."

"Bana göre değil. Ben Çin kültürüyle kuşatılmış olarak büyüdüm."

Pitt, Julia'yı kolundan tutup Washington'in zengin ve güçlü-leriyle dolu geniş salona soktu. Sahne ona Cecil B. DeMille'in bir filmini hatırlatmıştı: İyi terzilerin elinden çıkmış elbiseler giyen kadınlar, Kongre üyeleri, senatörler, avukatlar ve lobiciler, hepsi resmi gece kıyafetleri içinde önemli ve seçkin görünmeye çalışıyorlar. Konuklar ve mobilyalar arasında öylesine bir kumaş okyanusu vardı ki, yüzlerce ses aynı anda konuşsa bile salona bir sessizlik hakimdi.

Eğer mobilyalar yirmi milyon dolardan daha az tuttuysa Qin Shang onları New Jersey'deki indirimli satış yapan bir mağazadan almış demekti. Duvarlarla tavan oymalıydı. Kapılar ve mobilyaların bazıları kırmızı ahşap malzemeyle süslenmişti. Yalnızca halıyı dokumak yirmi genç kızın gençlik günlerini tüketmiş olmalıydı. Okyanusta günbatımını tasvir etmek istercesine mavi ve altın rengiyle dokunmuştu bu halı. Perdeler Buckingham Sa-rayı'ndakilerin utanmasına neden olabilirdi. Zengin görünüşlü kanepeler ve koltuklar bir müzede daha rahat edecek gibi görünüyordu.

Üzerinde ıstakoz, yengeç ve diğer deniz ürünlerinden oluşan yığınların bulunduğu büfenin arkasında yirminin üzerinde garson çalışıyordu. Şarabın yanısıra yalnızca en iyi Fransız şampanyası sunuluyordu. Hiçbirinin etiketi 1950'den sonraya ait değildi. Şatafatlı odanın bir köşesinde bir orkestra film müzikleri çalıyordu. Julia, San Francisco'daki zengin bir aileden gelmesine rağmen bu olayla karşılaştıracak hiçbir şey yaşamamıştı. Orada öylece dikilmiş şaşkın gözlerle odayı tarıyordu. Sonunda kendini toparlayarak, "Peter'in, Qin Shang'ın davetlerinin Beyaz Saray'dan sonra en fazla arzu edilen davetler olduğunu söylerken ne demek istediğini şimdi çok iyi anlıyorum."

"Açıkçası ben Fransız Elçiliği'nin partilerindeki ortamı daha çok seviyorum. Daha zarif, daha şık."
«»en

"Ben... bu son derece güzel giyinmiş kadınların içinde kendimi çok sade hissediyorum."

Pitt, Julia'ya hayran hayran bakıp belini sıkıca kavradı. "Kendini küçümsemekten vazgeç. Senin bir klasın var. Bu odadaki bütün erkeklerin sana baktığını görmemek için kör olman lazım."

Julia bu iltifatla kızardı. Pitt'in haklı olduğunu görmek onu daha da utandırdı. Erkekler açık bir şekilde gözlerini dikmiş kendisine bakıyorlardı. Erkek konuklann arasında dolaşan ipek elbiseler giymiş birkaç Çinli kadın da görmüştü. "Çinli ataları olan tek kadın ben değilim galiba."

Pitt, Julia'nın sözünü ettiği kadınlara bir göz attı. "Eğlence kızları."
"Efendim?"
"Fahişeler."
"Ne demek istiyorsun?"

"Qin Shang eşleriyle gelmeyen erkeklerle ilgilenmeleri için onlan kiralar. Gizli bir politik alışveriş diyebilirsin buna. Seksüel yardımla istediği şeyi elde eder."

Julia şaşırmış görünüyordu. "Hükümet lobiciliği hakkında öğrenmem gereken çok şey var."

"Egzotikler, değil mi? Allah'tan onları utandıracak biriyle birlikteyim, yoksa karşı koyamayacağım bir şekilde kışkırtabilirlerdi beni."

"Sende Qin Shang'ın istediği hiçbir şey yok," dedi Julia ters bir tavırla. "Belki onu bulup geldiğimizi bildirsek iyi olur."

Pitt şok geçirircesine Julia'ya baktı. "Sonra da bütün bedava içki ve yiyeceği kaçıralım, değil mi? Hayatta olmaz. Her şeyin bir sırası var. Önce bara gidip şampanyamızı alalım, sonra büfenin tadını çıkarırız. Daha sonra da Doğu'nun nazlı canisine geldiğimizi bildiririz."

Julia, "Sanırım sen şimdiye kadar tanıdığım en çılgın, en karmaşık ve en gözüpek adamsın."
"Çekici ve sevimliyi unuttun."

"Sana yirmi dört saatten fazla katlanabilen bir kadın olabileceğini düşünemiyorum.8

"Beni tanımak beni sevmek demektir." Gözlerinin kenarındaki çizgiler kınştı, sonra başıyla barı gösterdi. Tüm bu konuşmalar yüzünden susadım."

Kalabalığı aşarak bara gittiler. Kendilerine sunulan şampanyayı yudumlamaya başladılar. Sonra büfeye gidip tabaklarını doldurdular. Pitt nesli tükenmekte olan bazı deniz ürünlerini görünce şaşırdı. Şöminenin yanında boş bir masa görüp oraya doğru yöneldi. Julia geniş salondaki kalabalığı incelemekten vazgeçemiyordu. "Birkaç Çinli adam görüyorum, ama hangisinin Qin Shang olduğunu bilmiyorum. Peter bana onun tanımını vermedi."

"Bir ajan olarak," dedi Pitt ıstakozuna ara vererek. "Gözlem yeteneğinden yoksunsun."

"Sen onun neye benzediğini biliyorsun o zaman."

"Hiç görmedim. Ama batı tarafına, önünde nöbetçi dikilen kapıya bakarsan Qin Shang'ın özel toplantı odasını görebilirsin. Bence orada oturmuş toplantı yapıyor."

Julia ayağa kalkmaya çalıştı. "Hadi şu işi bitirelim."

Pitt elini kaldırıp onu durdurdu. "O kadar hızlı değil. Yemek sonrası konyağımı içmedim henüz."

"Seninle başetmek imkânsız."

"Kadınlar hep bunu söyler bana." Bir hostes tabaklarını aldı. Pitt bara gitmek üzere Julia'yı bir an yalnız bıraktı. Az sonra elinde içinde etli yıllık konyak bulunan iki kristal kadehle geri döndü. Yavaş, son derece yavaş bir şekilde, sanki dünyaya aldırmı-yormuş gibi konyağın tadını çıkardı. Kadehi ağzına götürürken kadehte kendilerine yaklaşan bir adamın yansımasını gördü.

"İyi akşamlar," dedi yumuşak bir ses. "Umarım iyi bir akşam geçiriyorsunuz. Ben ev sahibinizim."

Julia, Qin Shang'ın gülümseyen yüzüne bakarken dondu kaldı. Adam onun hayal ettiği gibi biri değildi kesinlikle. Uzun boylu ve iri olacağını düşünmemişti. Yüzü büyük güce sahip za-

lim ve soğukkanlı bir katilinkine benzemiyordu. Arkadaşça ses tonunun arkasında bir otorite ifadesi yoktu. Ama altta yatan bir soğukluk seziliyordu. Altın kaplan işlemeli çok iyi dikilmiş smokini içinde kusursuz görünüyordu.

"Evet, teşekkür ederiz," dedi Julia, nezaketini zorlukla koruyordu. "Kesinlikle muhteşem bir olay."

Pitt ayağa kalkarken büyüklük taslamamak için bilinçli bir çaba gösteriyordu. "Bayan Julia Lee'yi tanıştırayım."

"Ya siz beyefendi?" diye sordu Qin Shang.

"Adım Dirk Pitt."

İşte o an gelmişti. Ne havai fişekler, ne de trampet sesleri vardı. Adamın bir stili var, diye düşündü Pitt. Yüzündeki gülümseme hâlâ oradaydı. Pitt'i canlı görmekten dolayı yaşadığı bir şok varsa bile bunu göstermiyordu. Gözle görünür tek tepkisi gözlerini hafifçe kırpıştırmasıydı. Uzun bir süre yeşim rengi gözler opal rengi gözlere takılıp kaldı. İki adam da gözlerini kaçırmak istemiyordu. Pitt bunun aptalca olduğunu ve kazanana kişisel tatmin sağlayacak olması dışında bir anlamı bulunmadığını biliyordu. Bakışları yavaş yavaş Qin Shang'ın kaşlarına, oradan alnına ve saçlarına doğru yükseldi. Sonra gözleri ilginç bir şey bulmuş gibi büyüdü ve dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi.

Hile işe yaramış, Qin Shang'ın dikkati dağılmıştı. Gözlerini yukarı doğru kaldırdı. "Bu kadar komik olan şeyin ne olduğunu sorabilir miyim, Bay Pitt?"

"Sadece kuaförünüzün kim olduğunu merak ediyordum," diye cevap verdi Pitt masum bir ifadeyle.

"Günde bir kez benimle ilgilenen Çinli bir bayan. Size adını verirdim, ama benim özel elemanlarımdan."

"Sizi çok kıskandım. Benim kuaförüm felçli çılgın bir Macar."

Buz gibi bir bakış belirdi Qin Shang'ın gözlerinde. "Dosya-nızdaki resminiz size haksızlık ediyor."

"Ödevini iyi yapan adamı alkışlarım."

"Sizinle özel olarak konuşabilir miyim, Bay Pitt?"

Pitt, Julia'ya doğru başını salladı.. "Bayan Lee de katılırsa."
"Korkarım bizim sohbetimiz hoş genç bir bayanı pek ilgilendirmeyecektir."
Pitt, Qin Shang'ın Julia'nın kim olduğunu bilmediğini farket-1i. Tam tersine. Bayan Lee'nin Göç ve Nötralizasyon Daire-si'nde çalışan bir ajan olduğundan söz etmemem büyük kabalık. Ayrıca gemilerinizden birinde yolculuk yaptı ve Orion Gö-lü'ndeki konukseverliğinizle karşılaşma şanssızlığını yaşadı. Eminim Orion Gölü'nû biliyorsunuzdur. Washington eyaleti içinde."
Yeşim rengi gözlerde bir an kızıl bir öfke parladı. Ama anında söndü. Qin Shang mermer gibiydi. Sesi bile sakin ve pürüzsüzdü. "Lütfen ikiniz de beni takip edin." Arkasını dönüp yürümeye başladı. Pitt'le Julia'nın onu izleyeceğinden emindi.
"Sanırım vakit geldi," dedi Pitt, Julia'nın sandalyesinden kalkmasına yardım ederken.
"Seni hilebaz," diye mırıldandı Julia. "Başından beri onun bizi arayacağını biliyordun."
"Shang bulunduğu yere merakı sayesinde geldi."
Qin Shang'ı itaatkâr bir şekilde takip ettiler. Girdikleri oda zengin bir şekilde döşenmiş salona benzemiyordu. Mütevazı ve çok sadeydi. Duvarlar açık maviye boyanmıştı. Tek mobilya bir kanepe, iki sandalye ve üzerinde telefondan başka bir şey bulunmayan bir masaydı. Shang masasının arkasındaki yerini alırken Pitt ve Julia'ya kanepeye oturmalarını işaret etti. Pitt, Shang'ın masasının konuklarına yüksekten bakmasını sağlayacak şekilde yukarda olduğunu görerek eğlendi.
"Özür dilerim ama," dedi Pitt doğal bir tavırla. "Girişteki şu bronz tütsü buhurdanlığı. Liao hanedanından olsa gerek."
"Evet, haklısınız."
"Sanırım sahte olduğunu biliyorsunuzdur."
"Çok iyi bir gözlemcisiniz, Bay Pitt," dedi Qin Shang gücen-meksfezin. "O parça sahte değil, ama iyi yapılmış bir kopya. Orijinali bin dokuz yüz kırk sekizde savaş sırasında Mao Tse-tung'

un halk ordusu Chiang Kai-shek'in güçleriyle çarpıştığı sırada kayboldu."
"Orijinali hâlâ Çin'de mi?"
"Hayır. Ülkemden Chiang tarafından çalınan diğer birçok antikayla birlikte denizde kaybolan bir gemideydi."
"Geminin son bulunduğu yer bir sır mı?"
"Çözmek için yıllarca uğraştığım bir sır. Gemiyi ve yükü bulmak hayattaki en büyük dileğim."
"Benim deneyimim o ki, gemi enkazları kendileri istemediği takdirde bulunmazlar."
"Çok şiirsel," dedi Shang saatine bakmak için duraklayarak. "Gidip konuklarımla ilgilenmem lazım. Bu yüzden muhafızlardan sizi kapıya geçirmelerini istemeden önce çok kısa konuşacağım. Lütfen bu davetsiz ziyaretinizin nedenini açıklar mısınız?"
"Nedenin açık olduğunu sanıyordum," dedi Pitt sohbet edercesine. "Bayan Lee ve ben asacağımız adamla tanışmak istedik."
"Az ve öz bir açıklama. Bunu düşmanlarımda çok takdir ederim, Bay Pitt. Ama savaşta yaralanan siz olacaksınE."
"Hangi savaş bu?"
"Çin Halk Cumhuriyeti ve Amerika Birleşik Devletleri arasındaki ekonomik savaş. Kazananın olağanüstü bir güç ve zenginlik sahibi olacağı savaş."
"Bu konuda hiçbir hırsım yok."
"Ya, ama benim var. Aramızdaki ve vatandaşlarımız arasındaki fark bu. Amerika'daki birçok insan gibi siz de kararlılık ve coşkudan yoksunsunuz."
Pitt omuzlannı silkti. "Eğer hırs sizin tanrınızsa, o halde çok az gerçek değere sahipsiniz demektir."
"Benj hırslı biri olarak mı görüyorsunuz?" diye sordu Shang eğlenerek.
"Beni bunun aksine inandıracak çok az şey gördüm hayat tarzınızda."
"Tarihteki bütün büyük adamlan hırsları yönetmiştir. Halkın düşündüğünün tersine, dünya iyiler ve kötüler olarak ikiye bö-

lünmemiştir. Yapanlar ve yapmayanlar, geniş bakış açısına sahip olanlar ve körler, gerçekçiler ve romantikler olarak ikiye ay-nlmıştır. Dünya iyi işler ve duygular üzerinde değil, başarı üzerinde dönmektedir."

Tabutunuzun üzerindeki gösterişli yapı dışında, en son ne kazanmayı ümit ediyorsunuz?"

"Beni yanlış anladınız. Benim amacım Çin'in dünyadaki en büyük ülke olmasına yardım etmek."

"Siz şu anda olduğunuzdan daha da fazla zengin olurken tabii. Nerede sona erecek, Bay Shang?"

"Bir son yok, Bay Pitt."

"Çin'in Amerika Birleşik Devletleri'ni bastıracağını düşünüyorsanız önünüzde zor bir savaş var, Bay Shang."

"Ah, ama anlaşma yapıldı," dedi Shang doğal bir ses tonuyla. "Benim ülkemin gücü artarken sizinki ağır bir şekilde ölüyor. Tarihteki en büyük ekonomi olarak Birleşik Devletler"! geride bıraktık bile. Japonya'yla olan zarannızı dahi aştık. Hükümetiniz nükleer cephanesine rağmen çok güçsüz. Kısa bir süre içinde Tayvan'ı ve diğer Asya ülkelerini kontrol etmeyi düşündüğümüzde liderlerinizin müdahele etmesi bile mümkün olmayacak."

"Ne farkeder ki?" diye sordu Pitt. "Önümüzdeki yüzyıl içinde bile bizim yaşam standartlarımıza ulaşmaya çalışıyor olacaksınız."

"Zaman bizden yana. Amerika'yı yalnızca dışardan aşındırmakla kalmayacağız. Kendi vatandaşlarımız sayesinde sonunda içerden de yıkmayı başaracağız. Başka bir şey olmasa bile gelecekteki bölünme ve ırklar savaşı büyük bir ûike olmanıza son verecek."

Qin Shang, Julia'ya baktı. "Sizin Göç ve Nötralizasyon Dairesi Amerika'ya her yıl yasal ve yasadışı yollardan bir milyona yakın Çinli girdiğini tahmin ediyor. Aslında bu rakam iki milyona yakın. Siz güneydeki komşularınızı uzak tutmaya çalışırken benim vatandaşlarım bütün denizlerden ve kıyılardan bir sel gibi geliyorlar. Bir gün, sizin düşündüğünüzden daha kısa bir süre içinde sahil eyaletleriniz ve Kanada, Çin'in bir uzantısı olacak."

Pitt'e göre bu düşünce mantıkdışıydı. "Yaratıcı düşünceniz için pekiyi, ama düşüncenizin pratikliği için zayıf veriyorum."

"Sizin düşündüğünüz kadar saçma değil," dedi Shang sabırlı bir tavırla. "Avrupa'nın sınırlarının son yüzyılda nasıl değiştiğini bir düşünün. Yüzyıllar boyunca meydana gelen göçler eski imparatorlukları yıkıp yenilerini kurdu. Yeni olanlar da sonraki dalgalarla yıkılacak."

"İlginç bir varsayım," dedi Pitt. "Ama sadece bir varsayım. Senaryonuzun gerçekleşmesinin tek yolu Amerikan halkının yere yatıp öKi numarası yapması."

"Vatandaşlarınız bin dokuz yüz doksanlı yıllan uyuyarak geçirdiler," diye cevap verdi Shang. Sesinde kötü bir ton vardı. "Sonunda kendilerine geldiklerinde on beş yıl geç kalmış olacaklar."

"İnsanlık için çok kötü bir tablo çizdiniz," dedi Julia gözle görülür şekilde titrerken.

Pitt sessiz kaldı. Cevaplan bilmiyordu, ayrıca kendisi Nostradamus da değildi. Beyninin bir yanı Qin Shang'ın kehanetinin gerçek olabileceğini söylüyor ama kalbi bunu reddetmek istiyordu. Ayağa kalkıp başıyla Julia'ya işaret etti. "Sanırım Bay Shang'ın anlamsız saçmalıklarını yeterince dinledik. Kendi sesini duymaktan hoşlanan bir adam olduğunu görmek zor değil. Şu mimari ucubeden ve sahte dekorundan çıkıp temiz hava ala-hm."

Qin Shang ayağa fırladı. "Benimle alay etmeye nasıl cesaret edersini" diye parladı.

Pitt masaya giderek yüzüyle Shang'ın yüzü arasında bir iki santim kalana kadar eğildi. "Sizinle alay etmek mi, Bay Shang? Bu çok hafif kaldı. Sizin gelecekle ilgili zırvalarınızı dinlemekten-se Noel çorabıma inek pisliği konmasını tercih ederim." Julia'nın elinden tuttu. "Hadi, gidiyoruz buradan."

Julia kıpırdamak için hiç çaba harcamadı. Büyülenmiş gibiydi. Pitt onu sürüklemek zorunda kaldı. Kapıya varınca duraklayıp arkasına döndü.

Teşekkürler, Bay Shang. Son derece güzel bir akşamdı. Mükemmel yemek ve şampanya çok hoşuma gitti. Özellikle de ender bulunan deniz ürünleri."

Çinlinin yüzü sert ve gergindi. "Kimse Qin Shang'la bu tarzda konuşamaz."

"Senin için üzgünüm, Shang. Yüzeyde son derece zengin ve güçlüsün, ama altında kendi ürettiklerine tapan bir adamsın."

Qin Shang duygularını kontrol etmek için çabalıyordu. "Hayati bir hata yaptınız, Bay Pitt."

Pitt gülümsedi. "Bu akşam beni öldürmeleri için gönderdiğin katiller için aynı şeyi düşünüyordum ben de."

"Bir başka zaman ve bir başka yerde bu kadar şanslı olmayabilirsiniz, Bay Pitt."

Pitt soğuk bir sesle, "Seni yok etmeleri için bir grup profesyonel katil kiraladığımı sana bildirmekten zevk duyuyorum. Şansım yaver giderse bir daha karşılaşmayız," dedi.

Qin Shang cevap veremeden Pitt ve Julia konukların arasından geçerek ön kapıya doğru ilerlediler. Julia gizlice çantasını açtı. Bir şey arıyormuş gibi yüzüne yaklaştırarak minik telsize konuştu.

"Ben Bayan Ejderha. Çıkıyoruz."

"Bayan Ejderha mı?" dedi Pitt. "Kod adı olarak bulabildiğin en iyi isim bu mu?"

Gri gözler Pitt'e döndü. "Bana uyuyor."

Eğer Shang'ın kiralık katilleri Duesenberg'i takip edip ilk ışıkta arabadakileri öldürmeyi planladılarsa bile, büyük arabanın arkasında beliren iki işaretsiz minibüsün arkasında yavaşlamak zorunda kaldılar.

"Umarım bizim tarafımızdalardır," dedi Pitt.

"Peter Harper çok dikkatlidir. Göçmen Dairesi kendi örgütü dışındaki profesyonellerle korur kendini. Minibüstekiler hükümetin çeşitli dairelerinin istediği koruma ekibini sağlayan bir güvenlik gücüne bağlı."

"Çok yazık."

Julia şaşırarak baktı. "Neden böyle söylüyorsun?"

"Her hareketimizi takip eden silahlı refakatçilerimizin gözü önünde seni bir içki için evime götüremem."

"Aklındakinln sadece bir içki olduğundan emin misin?"

Pit bir elini direksiyondan çekip kızın çıplak dizine dokundu. "Kadınlar benim için hep bir bilmece olmuşlardır. Senin bir ajan olduğunu unutup tedbirlerini rüzgâra bırakacağını umuyordum."

Kız deri koltukta kayarak Pitt'e yaklaştı, kolunu onun kolunun altından geçirdi. "O pislik çuvalının evinden çıktığımız anda görevim sona erdi," dedi sevgi dolu bir sesle. "Zamanım senindir."

"Şu dostlarından nasıl kurtulabiliriz?"

"Kurtulmayacağız. Bir süre bizimle olacaklar."

"Bu durumda dolambaçlı yollardan geçmeme aldırırlar mı sence?"

"Herhalde," dedi Julia gülümseyerek. "Ama eminim yine de yapacaksın."

Pitt vitesi değiştirirken bir şey söylemedi. Büyük bir çaba harcamadan sakin bir şekilde kullanıyordu Duesenberg'i. Aynaya bakıp minibüslerin kendilerini yakalamaya çalıştığını gördükçe gizli bir gurur duyuyordu.

"Umarım lastiklerimi vurmazlar. Bunun gibi bir arabanın lastikleri pek ucuz olmuyor."

"Qin Shang'a onu öldürmesi için bir ekip kiraladığını söylediğin zaman doğruyu mu söylüyordun?"

Pitt güldü. "Koca bir blöftü. Ama o bunu bilmiyor. Onun gibi bir adama işkence yapmak büyük zevk. Geceleri yatıp onu öldürmek üzere dışarda birinin bekleyip beklemediğini merak edecek."

"Dolambaçlı yola ne oldu?"

"Sanınm Qin Shang'ın zırhında bir çatlak buldum. Kişisel hayatının önüne ördüğü geçilemez duvara rağmen kolayca ge nişletilebilecek bir çatlağı var."
— 259 —

Julia gecenin soğuğundan korunmak için kabanını çıplak bacaklannın üzerine örttü. "Söylediklerinden benim atladığım bir şey çıkarmış olmalısın."
"Hatırladığım kadarıyla sözleri şöyleydi. "Hayatımdaki en büyük arzum..."
Julia merakla Pitt'in yoldan hiç ayrılmayan gözlerine baktı. "Gemiyle birlikte ortadan kaybolan önemli miktarda Çin sanat eserlerinden söz etmişti." Tamam."
"Dünyadaki herkesten fazla Çin antikasına sahip. Neden birkaç tarihi eser taşıyan bir gemi onun ilgisini çeksin?"
"Sadece ilgi değil. Yüzyıllar boyunca kayıp hazineler arayan her erkekte olduğu gibi bu konu onda da saplantı haline gelmiş. Ne kadar büyük güç ve servet sahibi olursa olsun, sahte sanat eserlerini gerçekleriyle değiştirmediği sürece mutlu bir adam olarak ölmeyecek. Dünyada başka hiç kimsede bulunmayan bir şeye sahip olmak Qin Shang'ın başaracağı son şey olacak. Onun gibi adamlar tanıdım. Hayatının otuz yılını geminin enkazını ve hazineleri bulmak için verebilir."
"Ama bir insan elli yıl önce ortadan kaybolmuş bir gemiyi nasıl arayabilir?" diye sordu Julia. "Aramaya nereden başlar?"
"Caddenin alt blok ilersindeki kapıyı çalarak sen başla," dedi Pitt.
26 %
Pitt, Duesenberg'i sarmaşıklarla tamamen kaplanmış tuğla duvarları olan iki ev arasındaki dar yolda sürüyordu. Arabayı geniş bir bahçenin önünde park etmiş olan büyük bir karavanın önünde durdurdu.
"Kim yaşıyor burada?" diye sordu Julia.
"Çok ilginç bir tip," diye cevap verdi Pitt. Kapıda asılı olan bir yelkenli şeklindeki tokmağa doğru uzandı. "Becerebilirsen çal."
— 260 —

"Becerebilirsem mi?" Julia tokmağa elini sürüp sürmemekte tereddüt ediyordu. "Bir oyun mu var bunda?"
Julia tokmağı vuramadan kapı açıldı. İriyarı, şal desenli ipek pijama ve buna uyan robdöşambr giyen bir adam belirdi. Julia yutkunup geri kaçarken Pitt'e çarptı.
"Her zaman becerir."
"Neyi?" diye sordu şişman adam.
"Kapı çalınmadan açmayı."
"Ah, o mu?" İri adam elini havada salladı. "Ne zaman biri arabayla gelse rüzgâr çanı çalar."
"St. Julien," dedi Pitt. "Geç saatte geldiğimiz için bağışla."
"Saçmalama!" diye gürledi iki yüz kiloluk adam. "Gece ya da gündüz istediğin her saatte gelebilirsin. Bu küçük hoş bayan kim?"
"Julia Lee. Bu da St. Julien Perlmutter. Çok iyi bir damak zevkinin, en iyi şaraplann ve gemi kazalarıyla ilgili en büyük kütüphanenin sahibi."
Perlmutter karnı izin verdiği kadar eğilip Julia'nın elini öptü. "Dirk'ün arkadaşlarıyla tanışmak benim için her zaman büyük zevktir." Geri çekilip kolunu uzattı. Pijamasının ipekli kolu rüzgârdaki bir bayrak gibi sallanıyordu. "Gece vakti dışarda dikilmeyin. İçeri girin, girin. Tam kırk yıllık bir Barros açmak üzereydim. Lütfen benimle birlikte için."
İçerde en ufak bir boşluk bile kitapla doluydu. Birçoğu sonsuz raflara güzelce dizilmişti. Diğerleri duvar kenarlarına, merdivenlere ve balkonlara yığılmıştı. Yatak odasında, banyoda, dolaplarda, hatta mutfakta ve yemek odasında bile kitap vardı. Holden bir insanın geçmesine ancak yetecek bir boşluk kalmıştı.
Elli yılı aşkın bir süredir St. Julien Perlmutter bir yerde toplanabilecek en iyi ve en geniş tarihi gemi literatürüne sahipti. Kütüphanesi bütün denizcilik arşivlerini kıskandıracak nitelikteydi. Elde edemediği kitap veya gemi kayıtlarını özenle kopyalanmıştı. Yangın ve tahribattan korkan araştırmacı arkadaşları arşivi
— 261 —

mikrofilmlere almak istemişlerdi, ama o koleksiyonunun ciltlerde kalmasını tercih ediyordu.

Kapısına gelip belirli bir deniz kazası hakkında bilgi isteyen herkese karşılıksız olarak yardım ederdi. Pitt'in Perlmutter'i tanıdığı kadarıyla geniş bilgisine ihtiyaç duyan hiç kimseyi geri çe-virmemişti.

Julia ağzı açık bir şekilde adama bakıyordu. Bir ömür boyu aşın derecede yiyip içmekten kızarmış olan suratı kıvırcık gri renkli saçları ve kalın sakalı yüzünden pek görünmüyordu. Gökyüzü mavisi gözlerinin altındaki bumu kırmızı küçük bir düğme gibiydi. Uçları kıvrılmış bıyıklan dudaklarını örtüyordu. Şişmandı ama dağınık bir görünüşü yoktu. Tahta heykeller kadar sıkıydı bedeni. Onunla ilk kez karşılaşan birçok insan göründüğünden daha genç olduğunu düşünürdü. Ama St. Julien yetmiş bir yaşındaydı ve hâlâ dinçti.

Pitfin büyükbabasının yakın arkadaşıydı. Pitt'i neredeyse doğduğu günden beri tanıyordu. Peılmutter, Pitt için en sevilen amca gibiydi. Pitt ve Julia'yı oturtup kristal kadehler sundu. Eski İtalyan lüks yolcu gemisi Andrea Dor/a'da kullanılmıştı bu kadehler.

Julia kadehindeki gemi resmini incelerken Perlmutter yıllanmış şarabı dolduruyordu. "Andrea Doria'nın denizin dibinde yatıyor olduğunu sanıyordum."

"Öyle," dedi adam. Bıyıklarını buruyordu. "Dirk beş yrt önce yaptığı bir dalış sırasında çıkardığı şarap kadehlerini büyük bir lütuf göstererek bana verdi. Lütfen şarabı nasıl bulduğunuzu söyleyin."

Julia böylesi bir gurmenin onun düşüncesini öğrenmek istemesinden dolayı mutlu olmuştu. Kadehteki yakut rengi sıvıyı yudumladı. Tadı harika."

"Güzel, güzel." Pitt'e bir parktaki bankın üzerinde yatan ayyaşa bakar gibi baktı. "Sana sormuyorum, çünkü senin zevkin çok sıradan."

Pitt hakarete uğramış gibi yaptı. "Sen içinde boğulsan bile iyi şarabı tanımazsın. Oysa ben onunla sütten kesildim."

"Seni kapıdan içeri soktuğum için kendimden nefret ediyorum," diye homurdandı Perlmutter.

Julia oyunu seyrediyordu. "Siz ikiniz hep böyle misiniz?"

"Sadece karşılaştığımızda," dedi Pitt gülerek.

"Sizi gecenin bu saatinde buraya getiren nedir?" diye sordu Perlmutter, Julia'ya göz kırparak. "Benim şakacı sohbetim yüzünden gelmiş olamazsınız."

"Hayır," dedi Pitt. "Bin dokuz yüz kırk sekiz civarında Çin'den tarihi sanat eserleriyle ayrılıp ortadan kaybolan bir gemi hakkında bir şey duyup duymadığını öğrenmek istedik."

Perlmutter kadehini gözlerinin hizasına kaldırdı ve çevirdi. Beyninin derinliklerini inceliyordu şu sırada. "Geminin adı Princess Dou Wan'di galiba. Orta Amerika'da bir yerlerde tüm tayfa-sıyla kaybolmuştu. Ne gemi, ne de mürettebattan bir iz bulundu."

"Kargo hakkında bir kayıt var mr?"

Perlmutter başını salladı. "Sadece yükün zengin bir antika koleksiyonu olduğu şeklinde sözler dolaşıyordu ortada. Bunlar kesin olmayan söylentilerdi tabii ki. Doğru olduğunu gösterecek bir kanıt bulunmadı."

"Ne diyorsun buna?" diye sordu Pitt.

"Denizlerdeki bir başka esrar. Princess Dou Wan'in yolcu gemisi olduğu ve gemi mezarlığına doğru yola çıktığı dışında bir şey söyleyemem. Güzel bir gemiydi. İlk günlerinde Çin Deni-zi'nin kraliçesi olarak biliniyordu."

"O halde nasıl oldu da Orta Amerika'da kayboldu?"

Perlmutter omuzlarını silkti. "Dediğim gibi bir başka deniz-esran."

Pitt başını salladı. "Buna katılmıyorum. Eğer bir esrar varsa bunu insanlar yapmıştır. Bir gemi olması gereken yerin beş bin mil uzağında ortadan kaybolamaz."

"Princess'\e ilgili kayıtları bir kanştırayım. Sanınm piyanonun altındaki kitap yığını içinde olacak." İri cüssesini sandalyeden kaldırıp yemek odasına doğru gitti. İki dakika içinde Pitt ve

Julia koridorda yükselen homurtusunu duydular. "Aha, işte burada!"
"Bütün o kitapların içinde aradığı şeyin nerede olduğunu biliyor, Öyle mi?" diye sordu Julia şaşkınlıkla.
"Bu evdeki bütün kitapların isimlerini söyleyebilir sana. Üstelik tam yeriyle birlikte. Üstten kaçıncı kitap, sağdan kaçıncı kitap olduğunu bilir.'
Perlmutter odaya girdi. Dirsekleri kapının çerçevelerine aynı anda sürtünüyordu içeri girerken. Kaim, deri ciltli bir kitap vardı elinde. Altın yaldızla yazılmış adı Doğu Denizyolları Tari-frfydi. "Princess Dou Wan'in battığı yılla ilgili bilgi yeren tek resmi kayıt bu." Perlmutter masaya oturdu. Kitabı açıp yüksek sesle okumaya başladı.
"Singapur Pasifik Buharlı Gemileri Hatları İçin çalışan gemi mühendisleri Harland ve Wolff tarafından aynı yılda, yani bin dokuz yüz on üçte, denize indirildi. Orijinal adı Lana/'ydi. Brüt ağırlığı on bir ton civarında, boyu yüz yirmi metre, yüksekliği on sekiz metreydi. O gün için iyi görünüşlü bir gemiydi." Duraklayarak geminin resmini gösterdi. "Elli beşi birinci sınıf olan yüz on yolcu taşıyabiliyordu. Orijinali kömürle çalışıyordu, ama bin dokuz yüz yirmide mazota dönüştürüldü. En yüksek hızı on yedi deniz miliydi. İlk yolculuğu bin dokuz yüz on üç yılında aralık ayında Southampton'dan Singapur'a doğruydu. Bin dokuz yüz otuz bire kadar yolculuklarının çoğu Singapur ve Honolulu arasında olmuştu."
"O günlerde denizde yolculuk yapmak rahat ve huzur verici olmalı," dedi Julia.
"Yolcular seksen yıl önce bu kadar telaşlı ve meşgul değillerdi," diye onayladı Pitt. Perlmutter'e baktı. "Lanai ne zaman Princess Dou Wan oldu?"
"Bin dokuz yüz otuz birde Kanton Denizciliğe satıldı. O zamandan savaşa kadar Güney Çin Denizi limanlan arasında yolcu ve yük taşıdı. Savaş sırasında Avustralya askerlerinin ulaşımı için kullanıldı. Bin dokuz yüz kırk ikide bir müfreze ve donanımını Yeni
OftA

Gine açıklarında boşaltırken bir Japon uçağının saldırısına uğradı ve ciddi bir şekilde yara aldı. Onarım için kendi gücüyle Sidney'e gitti. Savaş kayıtlan oldukça etkileyiciydi. Bin dokuz yüz kırk ikiden kırk beşe kadar düşman uçaklarından, denizaltılarından ve savaş gemilerinden kaçarak savaş bölgesine ve dışına sekiz yüzün üstünde insan taşıdı. Yedi farklı saldırıda ciddi zararlar gördü."
"Beş yıl boyunca Japon istilası altında olan sularda yelken açmak," dedi Pitt. "Batınlmamış olması bir mucize."
"Savaş sona erdiğinde Princess Dou Wan, Kanton Denizciliğe geri döndü ve yolcu gemisi olarak yeniden hazırlandı. Sonra Şangay ve Hong Kong arasında hizmete başladı. Daha sonra bin dokuz yüz kırk sekizde hizmet dışı bırakıldı ve parçalanmak üzere Singapur'daki gemi mezarlığına gönderildi."
"Parçalanmak mı?" diye tekrarladı Pitt. "Orta Amerika'da battığını söylemiştin."
"Orada kaderi belirsizleşiyor," dedi Perlmutter. Kitaptan birkaç kopuk sayfa çıkardı. "Bulabildiğim bilgileri toparlayıp kısa bir rapor haline getirdim. Tek bilinen, mezarlığa gitmediği. Son haber Şili, Valpraraiso'daki deniz telsiz istasyonundan geldi. Telsiz operatörünün raporuna göre adının Princess Dou Wan olduğunu söyleyen bir gemi tehlike sinyali göndermiş. İki yüz mü batıda şiddetli bir fırtınaya tutulduğunu ve su aldığını söylüyormuş. Tekrar edilen sorulara rağmen cevap alınamamış. Sonra telsiz susmuş ve ondan bir daha haber alınmamış. Araştırma sonucuda onunla ilgili bir şey bulunmamış."
"Başka bir Princess Dou Wan olabilir mi?" diye sordu Julia.
Perlmutter olumsuz anlamda başını salladı. "Uluslararası Gemi Sicil Kayıtları bin sekiz yüz elliden günümüze sadece bir tek Princess Dou Wan olduğunu bildiriyor. Sinyal başka bir gemiden gönderilmiş olmalı."
"Çin antikalarının gemide olduğu söylentisi nereden ortaya çıkmış?" diye sordu Pitt.

Perlmutter bilmediğini işaret etmek istercesine ellerini havaya kaldırdı. "Bir efsane olabilir. Deniz bunlarla dolu. Bildiğim tek kaynak güvenilmez liman işçileri ve gemiyi yükleyen Çinli askerler. Daha sonra komünistler tarafından yakalanıp sorguya çekildiler. Bir tanesi bir sandığın kırıldığını ve gemiye yüklenir* ken gerçek boyutlarda bronz bir atın göründüğünü söylemiş."

"Bütün bu bilgileri nereden ele geçirdiniz?" diye sordu Julia. Perlmutter'in deniz kazaları hakkındaki bilgisi onu çok şaşırtmıştı.

Adam gülümsedi. "Çin'deki bir araştırmacı dostumdan. Dünya çevresinde bana deniz kazaları hakkında bulabildikleri kitap ve bilgileri gönderen dostlarım vardır. Yeni ve gizli bilgilere yüksek ücret ödediğimi bilirler. Princess Dou Wan hakkındaki bilgi Çin'in en iyi tarihçisi ve araştırmacısı olan dostum Zhu Kwan'dan geldi. Yıllardır yazışıp denizcilik bilgilerimizi birbirimize aktarırız. Hazine gemisini çevreleyen efsaneden söz eden oydu."

"Zhu Kwan sana hazineye ait bir kanıt gösterebildi mi?" diye sordu Pitt.

"Hayır, araştırmalarının Mao'nun adamlarının Şangay'a ayak basmadan önce Chiang Kai-shek'in bütün müze, sanat galerisi ve özel koleksiyonlardaki sanat eserlerini temizlediğine inanmasını sağladığını söyledi. İkinci Dünya Savaşı'ndan önceki sanat kayıtları çok eksik. Komünistler işbaşına geldikten sonra çok az antika bulundu. Çin'de bugün gördüklerin bin dokuz yüz kırk sekizden bu yana kazılarla bulundu."

"Kayıp hazinelerden hiçbiri bulunamadı mı?"

"Bildiğim kadanyla hayır," dedi Perlmutter. "Zhu Kwan da farklı bir şey söylemedi."

Pitt kadehindeki son yudumu içti. "Yani Çin'in mirasının büyük bir kısmı denizin altında yatıyor olabilir."

Julia'nın şaşkınlık ifadesi meraka dönüşmüştü. "Bu çok ilginç, ama bunların Qin Shang'ın yasadışı göçmen operasyonuyla ne ilgisi olduğunu anlayamıyorum."

Pitt kızın eiini sıkıca tuttu. "Senin Göç ve NötraHzasyon Dairesi, C1A ve FBI, GHn Shang'ı ve imparatorluğunu önden ve yanlardan vurabilirsiniz. Ama Çin'in kayıp antikaianna olan takıntısı Ulusal Sualtı ve Denizcilik Dairesi'ni Qin Shang'ı arkasından vurması için davet ediyor. Bunu hiç beklemiyor. St. Julien ve ben yaptığımız işlerde çok iyiyiz. Birlikte Qin Shang'ın bir-araya getirebileceği en iyi ekipten daha iyi bir araştırma grubu oluştururuz." Pit durakladı. Yüzünde neşeli bir ifade vardı. "Şimdi yapmamız gereken tek şey Princes Dou Wan'i Qin Shang' dan önce bulmak."

27

Pitt ve Julia, St. Julien'in evinden çıktıkları sırada gece sakindi. Pitt, Duesenberg'le araba yolundan caddeye doğru ilerledi. Trafiğe girmeden önce durdu. Özel korumalarını kullandığı iki Ford minibüs hiçbir yerde görünmüyordu.

Terkedilmişe benziyoruz," dedi Pitt. Ayağı hâlâ fren peda-lındaydı.

Julia şaşırmıştı. "Anlamıyorum. Bizi bırakmaları için bir neden yok."

"Belki de sıkıcı olduğumuzu düşünüp gidip basketbol seyretmeye karar verdiler."

"Hiç komik değil," dedi Julia.

"O halde bir de/a vu yaşıyoruz," dedi Pitt aldatıcı bir sakinlikle. Julia'nın üzerinden eğilip kapının yan cebinden doldurmuş olduğu .45'lik Colt'u çıkanp kıza uzattı. "Umarım Orion Gö-lü'nden beri pratiğini kaybetmedin."

Julia hararetle başını salladı. Tehlikeyi abartıyorsun."

"Hayır, abartmıyorum. Bir şeyler kesinlikle ters gidiyor. Silahı al, kullanman gerekirse kullan."

"Minibüslerin ortadan kaybolmasının basit bir açıklaması olmalı."

"Pitt'in tahminlerinden birisi daha. Göçmen Dairesi'nin cebi CBn Shang Denizciliğin cebi kadar derin değil. Harper'in güvenlik elemanlarına toparlanıp eve gitmeleri için iki katı para ödenmiştir."

Julia çantasındaki telsizi kaptı. "Burası Bayan Ejderha. Hadi, Gölge, bana pozisyonunu bildir." Sabırla cevap bekledi, ama yoktu. Mesajı dört kez

tekrarladı, ama hiçbirinde cevap alamadı. "Bu affedilemez bir şey!" diye parladı.

"Başka kimseyi arayamaz mısın?" diye sordu Pitt alaycı bir şekilde. "Hayır, bu sadece iki mil içinde çalışıyor."

"O halde..." Pitt'in sözleri yarıda kesildi. İki minibüs birden köşeyi dönüp ortaya çıktı ve hâlâ hareket etmemiş olan Du-esenberg'in sağına ve soluna yerleşti. Duesenberg'in. caddeye çıkabilmesi için aralarında çok az bir mesafe kalmıştı. Işıkları yanmıyordu, sadece park lambalan açıktı. Karartılmış camlardan içerde kimlerin olduğu seçilmiyordu.

"Hiçbir şeyin ters gitmediğini biliyordum," dedi Julia. "Gölge, burası Bayan Ejderha, neden pozisyonunuzu terkettiniz?"

Cevap bu kez anında geldi. "Özür dileriz, Bayan Ejderha, blokun etrafında dolaşıp şüpheli bir şey olup olmadığına bakmanın iyi olacağını düşündük. Eğer gitmeye hazırsanız bize hedef bildirin."

"Ben bunu yutmam," dedi Pitt. İki minibüs arasındaki mesafeyi ölçerken caddedeki trafiğe bakıyordu. "Bir minibüs blokun etrafını dolaşırken diğeri yerinde kalmalıydı. Siz ajansınız. Bunu söylemeye ne gerek var."

"Peter sorumsuz insanlar kiralamaz," diye terslendi Julia. "O bu şekilde çalışmaz."

"Henüz cevap verme!" dedi Pitt sert bir sesle. Tehlike, kırmızı bir uyarı ışığı gibi Pitt'in beyninde yanıp sönmeye başlamıştı. "Satıldık. Bunların Harper'in tuttuğu adamlar olmadığına bahse girerim."

Julia'nın gözlerinde ilk kez büyüyen bir endişe ifadesi belirdi. "Eğer haklıysan onlara ne söyleyeyim?"

Pitt hayatlarının tehlikede olduğunu düşünüyorsa bile bunu göstermiyordu. Yüzü sakindi, zihni bir yere odaklaşmış gibiydi. "Washington Ulusal Havaalanı'ndaki evrime gittiğimizi söyle."

"Sen havaalanında mı yaşıyorsun?* diye şaşkın bir şekilde sordu Julia. "Hemen hemen yirmi yıldır."

Julia adamlara talimat verirken Pitt koltuğun altına uzanıp telefonunu çıkardı. "Harper'i bul. Durumu açıkla ve Lincoln Memorials doğru yola çıktığımızı söyle. O yolu kesene kadar varışımızı geciktireceğimi söyle."

Julia tuşlara basıp karşı tarafın açmasını bekledi. Kimliğini bildirdikten sonra ailesiyle birlikte evde olan Harper'e bağlandı. Julia, Pitt'in mesajını ilettikten sonra sessizlik içinde dinledi. Telefonu kapatıp ifadesiz bir yüzle P'rtt'e baktı. "Yardım yola çıkıyor. Peter sana bu akşam hangarında olanlardan sonra daha uyanık davranmadığı için üzgün olduğunu söylememi istedi."

"Memorial'a adam gönderiyor mu?"

"Onları şimdi anyor. Bana hangarda olanları anlatmadın?"

"Şimdi olmaz."

Julia bir şey söylemeye başladı, sonra vazgeçip sadece, "Yardım için burada beklesek olmaz mı?" diye sordu.

Pitt sessizce bekleyen minibüslere baktı. "Burada daha fazla beklersem arkadaşlarımız durumun farkına vardığımızı anlayacak. Massachusetts Caddesi'ne ulaşıp trafiğe girdikten sonra güvende sayılırız. Bize yüzlerce tanığın önünde saldıracak değiller."

"911 'i arayıp bir devriye göndermelerini isteyebilirdin."

"911 operatörü sen olsaydın katiller tarafından takip edilen bin dokuz yüz yirmi dokuz yılma ait kahverengi ve turuncu bir arabayı araması için Lincoln Memorial'a devriye gönderme sorumluluğunu üzerine alır miydin?"

"Sanırım almazdım," diye kabul etti Julia.

"Durumu halletmesi İçin Harper'a güvenmeliyiz."

Pitt vitesi takıp hızla caddeye çıktı. Sola döndü, böylece minibüsler onu takip etmek için U dönüşü yaparken vakit kaybe-

deceklerdi. Arka tamponundaki ışıklan görmeden önce yüz metre kazanmıştı. İki blok sonra ağır Duesenberg'i Massachusetts Caddesi'ne soktu ve gece trafiğinin içinde ilerlemeye başladı. Arabaların arasına hızla dalıyor çıkıyordu.

Julia gergin bir şekilde direksiyona bakıyordu. İbrenin yetmiş mili gösterdiğini farketti. "Bu arabanın emniyet kemerleri yok."
"Bin dokuz yüz yirmilerde onlara güvenmiyorlardı.'
"Çok hızlı gidiyorsun."
"Neredeyse dört ton ağırlığında ve yetmiş yaşında bir arabayla hız yapma dışında başka bir dikkat çekme yolu düşünemiyorum."
"Umarım frenleri iyidir." Julia arkasına dayandı.
"Bugünün güçlü frenleri kadar hassas değiller, ama sıkı bastığımda iyi iş göreceklerdir."
Julia Colt'u sıkıca kavramıştı, ama emniyeti açıp nişan almak için bir harekette bulunmuyor, Pitt'ın hayatlarının tehlikede olduğu iddiasını kabul etmek istemiyordu. Korumalarının onları terketmiş olması inanılmaz görünüyordu.
"Neden ben?" diye homurdandı Pitt. Mount Vernon Meydanı'na dönerken tekerlekler protesto eder gibi ses çıkarıyordu. İnsanlar gözlerine inanamayarak onlara bakakalıyorlardı. "Güzel bir kızla Washington caddelerinde peşimizdeki köpekbalıklarından kurtulmaya çalışmanın bir yıl içinde ikinci kez başıma geldiğine inanabiliyor musun?"
Julia gözlerini ona dikti. "Daha önce de mi oldu?"
"O zaman spor araba kullanıyordum, bu yüzden işim çok daha kolaydı."
Pitt, New Jersey Avenue'da hızla ilerleyip sağdaki Birinci Cadde'ye döndü. Kongre Binası'na doğru yol almaya başladı. Yoluna çıkan arabaları büyük farların altına yerleştirdiği ikiz kornayla korkutarak kenara kaçınyordu. Kalabalık caddede trafiğin arasında yarışırlarken direksiyonu çılgınlar gibi sağa sola kırıyordu.

Minibüsler hâlâ peşlerindeydi, onların hız kazanma özelliği daha fazla olduğu için arayı çabuk kapatıyorlardı. Yeterli mesafe verilse Duesenberg onları atlatabilirdi, ama kısa mesafelerde rekor sahibi değildi. Yine de Pitt vites kolunu ikiden üçe takınca araba kötü bir cadı gibi inledi.
Dev motor büyük bir çaba harcamadan çalışıyordu, Caddedeki trafik azalmıştı. Bu sayede Pitt, Duesenberg'i elinden geldiğince zorlayabiliyordu. Kongre Binası'nın arkasındaki Banş Anıtı'ntn etrafında arabayı yavaşlattı. Direksiyonu hızla bir kez daha çevirince Duesenberg, Garfield Anıtı çevresinde döndü. Maryland Caddesi'yle Havacılık ve Uzay Müzesine doğru hızla ilerlemeye başladılar.
Arkalarından kesik ama kuvvetli silah sesleri duyuluyordu. Yedek lastiğin üzerine yerleştirilmiş ayna birden yok oldu. Tetikçi hemen hedef ayarlaması yapıp mermileri ön cama doğru boşalttı. Ön cam parçalanıp arabanın kaputuna dağılmıştı. Pitt direksiyonun arkasında eğildi. Sağ eliyle Julia'nın saçlarını yakalayıp kızı deri koltuğa uzanmaya zorladı.
"Böylece programın eğlenceli kısmı bitti," diye mırıldandı Pitt. "Artık ödlek manevralar yok."
"Oh Tanrım, haklıymışsın!" diye bağırdı Julia. "Gerçekten bizi öldürmeye çalışıyorlar."
"Düz gideceğim, böylece sen de ateş edebilirsin."
Trafikte ve bu caddede ateş edemem," diye karşı çıktı Julia. "Masum bir çocuğu vurursam kendimi asla affetmem."
Araba roket gibi Üçüncü Cadde'ye daldı. Pitt trafikle birlikte dönmek yerine kaldınma çıktı ve Kongre Binası'nın çimenlerine daldı. Dev lastikler yüksek kaldırımlardan atlamayı hız tümsekleri gibi önemsiz kılmıştı. Çimenler hızla dönen arka tekerlekler yüzünden yerinden çıkıyor, şarapnel parçalan gibi çamurluğun altına giriyordu.
Julia aynı durumdaki her kadının yapacağı şeyi yapıyor, yani çığlıklar atıyordu. "Kongre bahçesine giremezsinl"
"Girebilirim ve gireceğim, böylece yaşadığımız sürece anlatacağımız bir şeyimiz olur!" diye karşılık verdi Pitt.

Delice ve tamamen beklenmedik davranışı istediği sonucu vermişti. Öndeki minibüsün şoförü Duesenberg'i çimenlerde takip etmeye kalkmış ve dört lastiği de

patlamıştı. Yüksek bariyer-lere öyle hızla çarpmışlardı ki, bir seri patlama sesi duyulmuştu. Minibüsün küçük ve daha modern lastikleri Duesenberg'in koca lastikleri gibi atlayamamıştı kaldırım taşlarından.

İkinci minibüsün şoförü bir an kararsız kaldıktan sonra hız göstergesini kontrol edip frene basmış ve lastiklerine bir zarar vermeden yavaşça kaldırımın kenarından dolaşmayı seçmişti. Birinci minibüsteki İKİ kişi kendilerini deli gibi araçtan atıp ikinci minibüsün açık yan kapılarına doğru koştular. Sonra hepsi takibe inatla devam etmeye başladı. Deniz Kuwetleri'nin açıkhava konserini izledikten sonra evlerine dönen yüzlerce şaşkın insanın gözü önünde arabalara kapalı olan ağaçlık yolun ortasında hızla giden Duesenberg'in peşine düştüler. Yüzlerdeki şok ifadesi dev araba Ulusal Havacılık ve Uzay Müzesi'yte Ulusal Sanat Galerisi arasından geçerken dehşet ve şaşkınlığa dönüştü. Bahçelerde yürüyüş yapan ve koşan bir grup insan bir kazaya tanık olacaklarından emin bir şekilde bakışlarıyla arabayı izlemeye başladı.

Pitt hâlâ gaz pedalına basmaya devam ederek Yedinci Cadde'ye çıktı. Araba inanılmaz bir işbirliği içindeydi. Pitt'in yapması gereken tek şey gideceği yeri göstermekti. Araba ona uyuyordu. On Dördüncü Cadde'de hiç trafik olmadığını görerek rahatladı Pitt. Yan taraftaki ve ön camdaki dikiz aynası kurşunlarla parçalanmıştı. Arkasına bakarak da vakit harcayamazdı.

"Koltuğun arkasından bir göz at bakalım, ne kadar yakındalar," diye bağırdı Julia'ya.

Julia, Colt'un emniyetini açıp koltuğun sırt bölümüne dayamıştı. "Son iki caddenin kaldırımlarına çarparken yavaşladılar," diye cevap verdi. "Ama yeniden hız kazanıyorlar. Sürücünün göz aklarını bile görebiliyorum neredeyse."

Minibüsün yan tarafından ateş açan adamlar acımasızdı. Pitt arabanın yan tarafından gelen yaylım ateşinden kaçmak için direksiyonu çaresizce çevirdi.

"Bu adamlar senin diğer insanlara karşı duyduğun hassasiyeti duymuyorlar," dedi. Yoluna çıkan arabalara çarpmadan geçmeyi başardığı için mutluydu.

Trafiği durdurmak için sihirli bir değneyi olmasını diledi. On Beşinci Cadde'ye daldı. Bir gazete kamyonunu sıyırarak geçti. Hükümet limuzinlerinin çoğunun yerini almış olan siyah Ford Crown Victoria'ya çarpmamak için dört tekerleği üzerinde döndü. İçinde hangi önemli kişinin bulunduğunu merak etti. Minibüs kaldırım taşları yüzünden durmak zorunda kaldığı için biraz olsun rahatladı.

Washington Anıtı önlerindeki patikada yükseliyordu. Pitt kaygan çimenlerde kontrolü kaybetmeden Duesenberg'i anıtın yanından geçirmeye çalıştığı için Julia hâlâ uygun bir atış pozisyonu yakalayamamıştı. Yolun sonundaki Uncoln Anıtfna doğru ilerliyorlardı.

Birkaç dakika sonra On Yedinci Cadde'ye geldiler. Tann'ya şükür, trafiğin ortasında bir açıklık vardı, Pitt gelen arabaları tehlikeye atmadan karşı tarafa geçmeyi başardı. Washington caddelerinde süregelen takibe rağmen ne bir polis arabası görmüş, ne de siren sesi duymuştu. Başka bir zaman olsa yüz metre içinde dikkatsiz araba kullanmak yüzünden tutuklanırdı.

Pitt, Reflecting Havuzu ve Constitution bahçeleri arasında giderken bir nefes alma fırsatı buldu. Hemen hemen tam arkalarında parlak bir şekilde aydınlatılmış Lincoln Anıtı ve daha geride de Potomac Nehri vardı. Arkasına dönüp omzunun üzerinden minibüse baktı. Yine hızla Duesenberg'in peşinden geliyordu. Minibüsün ikiz farları o kadar yakındı ki, onlann ışığıyla gazete okunabilirdi. Yarışma hiç eşit şartlar altında değildi. Du-esenberg muhteşem bir araba olsa da gidecek fazla yeri kalmadığın» biliyordu Pitt. Eğer sağa dönüp Constitution Caddesi'ne doğru gitse rahatlıkla önünü kesebilirlerdi. Sol tarafında uzun Reflecting Havuzu neredeyse Memorial'a kadar uzanıyordu. Ba-riyer geçilemez gibi görünüyordu. Yoksa geçilebilir miydi?

Julia'yı yere itti. "Aşağıda kalıp sıkı tutun!"

: ı
t
I

"Ne yapacaksın?"

"Yüzeceğiz."

"Sen sadece aklını kaybetmekle kalmadın üstelik tozuttun da."

"Ender rastlanan bir bileşim," dedi Pitt sakin bir sesle. Ama yüz hatları gerilmişti. Avının üzerinde dolaşan bir kartal gibiydi. Gözlerinde anlaşılmaz bir ifade vardı. Bulunduğu yerden ona bakan Julia, Pitt'in son derece kararlı göründüğünü düşünüyordu. Birden direksiyonu sola kırdığını gördü. Duesenberg saatte yetmiş mil hızla çimenin üzerinde yana doğru kaymaya başladı. Koca tekerlekler deli gibi dönüyor, çimenleri parçalıyordu. Havuzdan beş metre uzaklıktaki büyük ağaçlara çarpmalarına ramak kalmıştı.

Saatler gibi geçen bir süreden sonra tekerlekler yumuşak toprağa girdi. Araba artık dönüşü olmayan bir yola girmişti. Dev gövdesi Reflecting Havuzu'na doğru gidiyordu.

Ağır çelik şasi ve alüminyum gövde suya büyük bir gürültüyle düşerken Niagara Şelalesi'nin ters çevrilmiş haline benzer bir patlama meydana getirdi. Korkunç çarpma Duesenberg'i bir tampondan diğerine sarsmıştı. Araba batıyor, lastikleri betona doğru ilerliyordu.

Sular kaputu kaplayıp parçalanmış camdan süzülerek ön tarafa girmeye başlamıştı. Pitt ve Julia sırılsıklam olmuşlardı. Pitt'in niyetini tam olarak bilmeyen Julia kendini birden suyun içinde bulunca hayretten donakalmıştı. Pitt'e göreyse sadece sörfçülerin hoşlanabileceği azgın dalgalara karşı yüzmek gibi gelmişti bu deneyim.

Reflecting Havuzu'nun dbinde yetişen bir şey yoktu. Düzenli aralıklarla park hizmetleri tarafından temizlenip arıtılıyordu. Suyun yüzeyiyle havuzun kenarları arasındaki boşluk sadece yirmi santimdi. Havuzun dibi düz değildi, duvar kenannda otuz santimden başlayıp ortada yetmiş beş santime ulaşıyordu. Havuzun dibiyle duvarların üst kısmı arasındaki mesafe yanm metreydi.

Pitt motorun suya girip bozulmaması için dua ediyordu. Distibütörün suyun üzerinde olduğunu biliyordu. Bu konuda sorun yoktu, karbüratörler de öyleydi. Ama asıl sorunu bujiler oluşturuyordu.

Reflecting Havuzu tam olarak kırk metre boyundaydı. Du-esenberg'in bu mesafeyi geçmesine imkân yoktu. Ama suda bir vadi açmış gibiydi. Motor arka tekerlekleri hâlâ döndürüyor ve batmıyordu. Havuzun karşı kıyısına on metre kadar ilerledi. Ancak birden etrafındaki su gri bir kaynak gibi fışkırmaya başladı.

"İnatçı piçkuruları!" diye mırıldandı Pitt. Direksiyonu öyle sıkı kavramıştı ki, eklem yerleri bembeyaz olmuştu.

Minibüs Reflecting Havuzu'nun kenarında durmuştu. İçindekiler dışarı fırlamış, vahşi bir şekilde sudaki arabaya ateş açıyorlardı. Yaşadıkları şok neredeyse bir dakikalarına malolmuş ve Pitt'e neredeyse karşı tarafa geçecek kadar zaman vermişlerdi. Bunun son şansları olduğunu farkedip arka arkaya ateşliyorlardı silahlarını. Onlara doğru yaklaşan sirenlerin ve yanıp sönen polis ışıklarının farkında değil gibiydiler. Sonunda durumu kavradıklarında artık çok geçti. Pitt'i, Reflecting Havuzu'nda takip etmedikleri sürece, ki bu da küçük ve modern tekerlekler yüzünden kanatlanıp aya uçmak kadar olanaksızdı, geriye kalan tek seçenek hızla yaklaşan polis arabalarından kaçmaya çalışmaktı. Minibüse atlayıp 180 derecelik bir dönüşün ardından Washington Anıtı'na doğru gitmeye başladılar.

Duesenberg havuzun sığ kısmında ilerliyordu artık. Pitt arabayı yavaşlattı. Duvarın yüksekliğiyle tekerleklerin büyüklüğünü dikkate alarak vitesi bire taktı. Vites kutusundaki dişliler önce itiraz etti, sonra gürültüyle yerlerine oturdular. Duvara üç metre kala Pitt gaz pedalına köküne kadar bastı. Havuzun duvara doğru meyilli yüzeyinin avantajını kullanarak arabanın önünü duvardan aşırmaya çalışacaktı. "Yap şunu!" diye bağırdı Du-esenberg'e. "Duvardan atla!"

Sanki mekanik bir beyni ve kalbi varmış gibi yaşlı Duesenberg ön tarafını havaya kaldırarak karşılık verdi. Tampon havuzun duvarın» sıyırarak aştı ve ön tarafı gürültüyle yere indi.

Araba bir an havada asılı gibi kalmıştı. Arkası duvarın diğer yanındaydı. Korkunç bir gürültüyle öne atılmaya çabalıyordu. Sonunda gösterdiği çabanın karşılığı olarak dört tekerleği yere indi.

O anda motor teklemeye başladı. Nehirden ağzında bir kuşla çıkan bir köpek gibi titreyip üzerindeki sulardan kurtuldu ve sendeleyerek ilerlemeye çalıştı. Yüz metre sonra radyatörün arkasındaki vantilatör ve motordan gelen ısıyla birlikte dört bujiyi ıslatan sulan kurutmaya çalıştılar. Kısa sürede tekrar sekiz silindir çalışmaya başladı.

Julia saklandığı yerden çıkarak polis arabalarından kaçan minibüse bir göz attı. Elbisesinin eteğindeki sulan sıkıp ellerini saçlarının arasından geçirdi. Boş yere görünüşünü düzeltmeye çalışıyordu. "Berbat bir haldeyim. Elbisem ve kabanım mahvoldu." Büyük bir öfkeyle Pitt'e bakıyordu. Sonra ifadesi yumuşadı. "Eğer birkaç hafta içinde hayatımı ikinci kez kurtarmasaydın yeni bir elbise aldırırdım sana."

Pitt ona bakarak gülümsedi. Independence Caddesi'nden aşağı doğru iniyorlardı. Memorial Köprüsü'nü geçip Washington Ulusal Havaalanı ve hangarına doğru ilerlemeye başladılar. "Ne diyorum biliyor musun? Eğer iyi bir kız olursan seni evime götürüp elbiselerini kurutur, sonra da sıcak bir fincan kahveyle ısıtırım seni."

Julia'nın gözlerinde yumuşak bir ifade vardı. Elini Pitt'in koluna koyup mırıldandı. "Ya yaramaz bir kız olursam?"

Pitt hem bir başka ölüm tuzağından daha kurtulmuş olmalarının verdiği rahatlamayla, hem de Julia'nın ıslak elbisesinden belli olan vücudunu örtmeye çalışma çabalarını komik bularak bir kahkaha attı. "Böyle konuşmaya devam edersen kahveyi at-lanm."

28

Julia'nır uykusu açılmaya başladığında güneş ufukta yavaş yavaş yükseliyordu. Kendini yüzüyor gibi hissediyordu. Bedeni

tamamen ağırlıksızdı sanki. Gecenin ateşinden sonra hoş bir duyguydu bu. Gözlerini açıp etrafın» incelemeye başladı. Yalnız yattığını farketti. Yatak çok büyüktü ve eski bir yelkenli geminin kaptan köşküne benzeyen odanın ortasındaydı. Duvarlar maun panellerle kaplanmıştı ve bir de şömine vardı. Dolap ve çekmeceler dahil bütün eşyalar denizcilik antikalarıydı.

Birçok kadın gibi Julia da bekâr evlerini merak ederdi. Karşı cinsin yaşadığı yere bakarak nasıl biri olduğunun anlaşılabileceğini düşünüyordu. Bazı erkekler fare gibi yaşar, ortalığı hiç toplamazlardı. Banyo ve buzdolaplarında garip hayvancıklar ürerdi. Yatak yapmak onlara peynir yapmak kadar yabancıydı. Çamaşırian düğmelerinde hâlâ talimat broşürlerinin asılı olduğu çamaşır makinesinin yanında ve içinde birikirdi.

Ve bir de bilim adamının laboratuvarının olabileceği kadar temiz bir ortamda yaşayan temizlik hastalan vardt. Toz, yiyecek kırıntısı ve diş macunu lekeleri derhal ortadan kaldırılırdı. Hiçbir eşya parçası yerinden asla oynatılmazdı. Mutfak en titiz müfettişlerden bile olumlu not alırdı.

Pitt'in evi bu iki tip arasında bir yerdeydi. Derli topluydu. Sık sık değil de arasıra bekârların evini ziyaret eden kadınlan etkileyecek bir erkeksiliğe sahipti. Julia, Pitt'in geçmişte yaşamayı tercih ettiğini görebiliyordu. Dairesinde modern hiçbir şey yoktu. Banyo ve mutfaktaki pirinç boru tertibatı bile bir zamanlar denizlerde seyahat etmiş bir gemiden alınmış gibiydi.

Yan tarafına dönerek aralık kapıdan oturma odasına baktı. İki duvarı kaplayan raflarda Pitt ve NUMA ekibinin bulduğu gemi kazalarına ait tekne modelleri vardı. Geriye kalan duvarlarda çağdaş Amerikan ressamı Richard DeRosset'in deniz manzara-lan asılıydı. Bu dairede insanı rahatlatan bir şey vardı. Bir dekoratörün yarattığı resmi ve debdebeli atmosfer yoktu.

Julia, Pitt'in evinde kadına ait bir dokunuşun bulunmadığını farketmeye başlamıştı. Kadınlara hayran olan ama asla tam olarak onların kontrolü altına girmeyecek bir adamdı. Kadınları kendine çeken, aşk maceraları yaşayan, ama asla evlenmeyen bir tipti.

Mutfaktan gelen kahve kokusunu duyabiliyordu, ama Pitt ortada görünmüyordu. Yatakta doğruldu, ayaklarını ahşap döşemeye koydu. Elbisesi ve çamaşırları açık dolapta asılıydı. Kurumuş ve ütülenmişti. Çıplak yerlerden geçerek banyoya gitti. Bir tepsi içinde kullanılmamış diş fırçası, nemlendirici, banyo jeti, vücut yağı, makyaj malzemeleri ve çeşitli saç fırçaları bulunca aynada kendi kendine gülümsedi. O arada aynı aynaya kaç kadının baktığını düşünmeden edemedi. Dik yerleştirilmiş bakır bir tanka benzer şeyin içinde duş yaptı. Havluya sarınıp saçlarını kuruttu. Giyindikten sonra mutfağa girdi. Kendine bir fincan kahve alıp balkona çıktı.

Pitt aşağıdaydı. Üzerine işçi tulumu giymiş, Duesenberg'in parçalanmış camını yeniliyordu. Ona seslenmeden önce bir kat alttaki pınl pınl arabalara göz attı.

Düzgün sıralar halinde yerleştirilmiş arabaların markalarını bilmiyordu. Hangann ucunda yan yana duran Messerschmitt 262 jet uçağı ve Ford Trimotor uçağını da tanımıyordu. Geniş, eski moda bir Pullman vagonun arkasında bir yelkenlinin üst kısmına benzer bir parça duruyordu. Ortasında bir direk uzanıyordu.

"Günaydın," diye seslendi aşağıya.

Pitt yukarı bakıp gülümsedi. "Seni görmek çok güzel, tembel şey.*

"Bütün gün yatakta kalabilirdim."

"Böyle bir şansın yok. Sen hayal âlemindeyken Amiral San-decker aradı. O ve patronun bir saat içinde bizi görmek istiyorlar."

"Senin yerinde mi benimkinde mi?" diye sordu Julia şakacı bir tonla.

"Seninkinde, Göçmen Dairesi'nin merkez ofisinde yani."

"İpek elbisemi nasıl yıkayıp ütüledin?"

"Dün gece sen uyuduktan sonra soğuk suya bastırdım ve kurumaya bıraktım. Bu sabah bir havluyu üstüne koyup ütüledim. Bana göre yeni gibi oldu."

"Hiç bu kadar düşünceli ve yaratıcı bir adam tanımamıştım. Burada uyuyan bütün kadınlara aynı hizmeti sunuyor musun?"

"Sadece Çinli ataları olan egzotik kadınlara."

"Kahvaltı hazırlayayım mı?"

"Kulağa hoş geliyor. İhtiyacın olan her şeyi buzdolabında ve sağ taraftaki dolapta bulacaksın. Kahve yaptım zaten."

Pitt yan taraftaki yedek lastiğin üzerine monte edilmiş aynayı çıkarırken Julia tereddüt ederek, "Araban için üzgünüm," dedi içtenlikle.

Pitt sadece omuzlarını siikti. "Halledemeyeceğim bir hasar yok."

"Gerçekten çok güzel bir araba."

"Neyse ki, kurşunlar hayati bir parçaya isabet etmemiş."

"Qin Shang'ın adamlanndan söz etmişken..."

"Endişelenme. Dışarıda bir üçüncü dünya ülkesinde ihtilal yapmaya yetecek kadar güvenlik görevlisi devriye geziyor."

"Çok utandım."

Pitt balkon demirlerinin üzerinden eğilen Julia'ya baktı. Yüzü gerçekten kızarmıştı. "Neden?"

"Üstlerim ve arkadaşlarım geceyi nerede geçirdiğimi öğrenmiş, arkamdan konuşuyorlardır şimdi."

Pitt sırıttı. "Soran olursa sen uyurken benim geceyi arka taraf üzerinde çalışarak geçirdiğimi söylerim."

"Hiç komik değil," dedi Julia sitemkâr bir tavırla.

"Özür dilerim, diferansiyel demek istemiştim."

"Bu daha iyi." Julia saçlannı savurarak dönüp mutfağa girdi. Pitt'in kendisine takılmasından hoşlanmıştı».

Pitt ve Julia iki koruma görevlisinin kendilerine eşlik ettiği zırhlı araba içinde Julia'nın dairesine gidiyorlardı. Orada resmi bir ajana daha uygun kıyafetler giyecekti. Sonra Kuzeybatı Caddesindeki sade görünüşlü Chester Arthur Binası'na götürüldüler. Burası Göçmen Dairesi'nin karargâhıydı. Bej rengi yedi katlı beton binaya yeraltı otoparkından girdiler. Camları karartılmış binanın asansörüne binip Soruşturma Bölümü'ne kadar yine

koruma görevlileri eşliğinde çıktılar. Kendilerini karşılayan Peter Harper'in sekreteri konferans odasına aldı onları.

Odada altı adam hazır bulunuyordu: Amiral Sandecker; Duncan Monroe ve Peter Harper; CIA müdürlerinden Wilbur Hill; FBI müdürünün özel yardımcısı Charles Davis ve Al Giordi-no. Julia ve Pitt odaya girince yavaşça başıyla selam verip Ju-lia'ya gülümseyen Giordino dışında hepsi ayağa kalktılar. Meşe masanın etrafında herkes yerini almadan önce kısa bir tanışma faslı yaşandı.

"Pekâlâ," dedi Monroe, Pitt'e. "Anladığım kadanyla siz ve Bayan Lee ilginç bir akşam geçirmişsiniz." Ses tonu kesinlikle iki anlamı da içeriyordu.

"Sinir bozucu demek gerçeğe daha yakın olurdu," dedi Julia hemen. Etek boyu biçimli dizlerinin hemen üzerinde olan mavi tayyörü ve beyaz bluzuyla son derece resmi bir görünüşü vardı.

Pitt ifadesiz bir yüzle Harper'e baktı. "Eğer koruma görevlilerimiz bizi morga göndermeye çalışmasalardı her şey daha sakin geçebilirdi."

"Olanlar için son derece üzgünüm," dedi Harper ciddi bir sesle. "Ama şartlar kontrolumuzdan çıktı."

Pitt, Harper'in mahcuptan daha farklı göründüğünü farketti. "Şartları öğrenmeye can atıyorum," diye karşılık verdi soğuk bir tavırla.

"PeterMn sizi ve Bayan Lee'yi korumak için tuttuğu dört adam öldürüldü," dedi FBI görevlisi Davis. Masadaki diğer adamlardan yarım baş daha uzun olan Davis'in gözlerinde, et yemekleri yapan bir restoranın arkasında çöp tenekesi bulmuş bir Saint Bernard köpeğinin gözlerindeki ifade vardı.

"Ah Tanrım," diye mırıldandı Julia. "Dördü de mi?"

"Dikkatleri Bay Perlmutter'in evini gözlemeye çevrilmiş olduğu için gafil avlanmışlar."

"Ölümlerine üzüldüm," dedi Pitt. "Ama gerçek profesyonel gibi davranmamışlar."

Monroe boğazın» temizledi. "Soruşturma devam ediyor kuşkusuz. İlk analizlere göre Qin Shang'tn adamlar» yanlanna gelip komşuların şüpheli davranış şikâyeti üzerine bölgeye gelen polis memurları gibi davranmışlar."

'Tanık var mı?"

Davis başını salladı. "Bay Perlmutter'in evinin karşısındaki bir komşusu bir devriye arabası gördüğünü rapor etmiş. Dört üniformalı memur minibüslere binip gitmişler."

"Susturuculu silahlarla korumaları vurduktan sonra," diye ekledi Harper.

Pitt, Harper'e baktı. "Bana hangarda saldıran adamları teşhis edebildiniz mi?"

Harper üzgün bir şekilde ellerini havaya kaldıran Davis'e baktı. "Cesetler morga giderken ortadan kaybolmuş."

"Bu nasıl mümkün olur?" diye patladı Sandecker.

"Bana soruşturma devam ediyor demeyin," dedi Giordino alaycı bir tavırla.

"Bunu söylemeye gerek yok," diye cevap verdi Davis. "Bütün bildiğimiz morgda ambulanslardan indirildikten sonra kayboldukları. Yine de şanslıymışız. Görevlilerden biri nabzına bakmak için yerde yatan adamlardan birinin eldivenini çıkarmış. Cesedin eli senin hangarın zemininde üç parmrk izi bırakmış. Ruslar katili bizim için tespit ettiler. Eskiden Savunma Bakanlı-ğı'nda yüksek dereceli bir ajan olan Pavel Gavrovich'miş. NU-MA'da çalışan bir deniz mühendisi olarak, en az yirmi adamı öldürdüğünü bildiğimiz profesyonel bir katili öldürmek, Bay Pitt, oldukça büyük bir basan."

"Profesyonel ya da değil," dedi Pitt "Gavrovich avını küçümseme hatası yaptı."

"Qin Shang'ın bu davranışıyla Birleşik Devletler hükümetiyle alay etmesini inanılmaz buluyorum."

Pitt arkasına dayanıp masanın yüzeyinin artında kimsenin görmediği bir şey görüyormuş gibi baktı. "Edemezdi. Eğer Adalet Bakanlığı ve federal hükümetin diğer birimlerinden yardım almasaydı tabii."

ClA'den Wilbur Hill ilk kez konuştu. Bıyıklı, sansın bir adamdı. Soluk mavi gözler sanki iki yanında olup biteni aynı anda in-celiyormuş gibi birbirinden uzaktı. "Bunu söylediğim için büyük bir olasılıkla başım belaya girecek, ama Qin Shang'in etkisinin Beyaz Saray'a kadar ulaştığına dair bazı şüphelerimiz var."

"Biz konuşurken," dedi Davis. "Meclis Komitesi ve Adalet Bakanlığı savcıları Başkan'ın gelecek seçim kampanyası için Qin Shang tarafından akıtılan milyonlarca dolarlık Çin Halk Cumhuriyeti desteğini araştınyor."

"Biz Başkan'la buluştuğumuzda," dedi Sandecker. "Başkan Çinlilerden iç savaştan beri ülkenin karşılaştığı en büyük fela-ketmiş gibi söz etti. Şimdi bana ellerinin Qin Shang'in cüzdanında olduğunu söylüyorsunuz."

"Bir politikacının ahlaki değerlerini anlamak olanaksızdır," dedi Giordino dudaklarını alayla bükerek.

"Olabilir," dedi Monroe ciddi bir tavırla. "Politikacıların ahlakı Göçmen Dairesi'nin işi değil. Bizim şu andaki en önemli endişemiz ülkeye Qin Shang'in yardımıyla giren yasadışı Çinli göçmenlerin sayısı."

"Monroe haklı," dedi Harper. "Bizim görevimiz katilleri tutuklamak değil."

"Bay Hill ve C1A adına konuşamam," dedi Davis. "Ama FBI, Qin Shang'in son üç yıldır Amerikan vatandaşlarına karşı işlediği suçlan yoğun bir şekilde araştırıyor."

"Öte yandan bizim soruşturmalarımız denizaşırı operasyonlarını da kapsıyor," dedi Hill.

"Her şekilde çetin bir savaş," dedi Pitt düşünceli bir tavırla. "Eğer Shang'in hükümetimiz içinde gücü varsa işiniz daha da zor demektir."

"Buradaki kimse kolay olacağını düşünmüyor," dedi Monroe resmi bir ses tonuyla.

Julia söze karıştı. "Uluslararası insan kaçakçısı olmasının yanısıra, Qin Shang'in toplu cinayetler işleyen bir katil olduğu gerçeğini atlamıyor muyuz acaba? Onun acımasızlığını yakın-

dan gördüm. Onun hırsı yüzünden ölen büyük küçük masum insanlann haddi hesabı yok. Adamlarının onun emriyle yaptığı zulüm korkunç. İnsanlığa karşı suçlar işliyor. Katliama bir son vermeliyiz, hem de derhal."

Uzunca bir süre kimse bir şey söylemedi. Masadaki herkes Julia'nın yaşadığı ve tanık olduğu korkunç olayı biliyordu. Sonunda Monroe sessizliği bozdu.

"Duygularınızı çok iyi anlıyoruz, Bayan Lee. Ama hepimiz kanunlara ve uyulması zorunlu yönetmeliklere bağlı olarak çalışıyoruz. Qin Shang'ı durdurmak için mümkün olan her çabanın gösterildiği konusunda sizi temin ederim. Ben Göçmen Daire-si'nin yöneticisi olduğum sürece Shang'ın operasyonları durdurulup kendisi tutuklanmadıkça rahat etmeyeceğiz."

"Bunun Bay Hill ve kendim için de geçerli olduğunu rahatça söyleyebilirim," dedi Davis.

"Yeterli değil," dedi Pitt usulca. Bütün başlar kendisine dönmüştü.

"Kararlılığımızdan şüphe mi ediyorsunuz?" diye sordu Monroe öfkeyle. "Hayır, ama yöntemlerinize kesinlikle katılmıyorum."

"Hükümet politikası hareketlerimizi belirtiyor," dedi Davis. "Hepimiz Amerikan adalet sisteminin koyduğu kurallara bağlı olarak çalışmak zorundayız."

Pitt'in yüzü geceyansı gökyüzünün olabileceği kadar karardı. "Orion Gölü'nün dibinde yatan ceset denizini kendi gözlerimle gördüm. Hücrelere kapatılan zavallı insanlan gördüm. Julia ve beni korurken dört adam öldü..."

"Ne söylemeye çalıştığınızı biliyorum, Bay P'ıtt," dedi Davis. "Ama bu suçları doğrudan Qin Shang'a bağlayacak kanıtlanmız yok. Hele dava açacak hiçbir şey yok elimizde."

"Bu adam çok zeki," dedi Harper. "Cinayetlerle doğrudan bağlantı kurmayarak kendini koruyor. Onun sorumlu olduğunu gösteren kesin kanıtlanmız bulunmadan onu yakalayamayız."

"Her adım atışında size güldüyse," dedi Pitt. "Birden aptalı oynayıp elinize düşeceğini nereden çıkarıyorsunuz?"

"Kimse bizim hükümetimizin soruşturma gücünden sonsuza dek kaçamaz," dedi Hül inançla. "Size söz veriyorum, yakında yakalanıp cezalandırılacak."
"Bu adam yabancı," dedi Sandecker. "Onu Amprika'nın neresinde yakalarsanız yakalayın Çin hükümeti kıyameti koparacak, Beyaz Saray ve Adalet Bakanlığı'na saldıracaktır. Ticari mallarda boykotlar, yaptınmlar, ne derseniz deyin. Buna izin vermelerine imkân yok."
"Bana sorarsanız, Bay Hill," dedi Giordino. "CIA vurucu timlerinizden birini harekete geçirin ve Shang'ı temize havale edin. Sorun kolayca çözülür."
"Birçok kişinin düşündüğünün tersine CIA suikast düzenlemez," dedi Hill terslenerek.
"Delilik," diye mırıldandı Pitt. "Dünkü katillerin başarılı olup Julia ve beni öldürdüklerini düşünün. Yine de burada oturur, ölüm fermanlarımızı imzalamış adamın aleyhine somut kanıtınız olup olmadığını tartışırdınız."
"Ne yazıkla, durum böyle," dedi Monroe.
"Qin Shang durmayacak," dedi Julia düşkmklığı içinde. "Dirk'ü öldürmeye kesin kararlı. Dün geceki partide bu kadarını söyledi."
"Ve ben de ona oyunu biz de aynı kurallarla oynarsak bunun adaletli olacağını söyledim," dedi Pitt. "Şimdi onu öldürmesi için bir grup suikastçi tuttuğumu sanıyor."
"Qin Shang'ı yüzüne karşı tehdit mi ettiniz?" diye sordu Harper kulaklarına inanamayarak. "Buna nasıl cesaret edebildin?"
"Kolay oldu," dedi Pitt rahat bîr tavırla. "Güç ve zenginliğine rağmen o da hâlâ benim gibi pantolonunun önce bir paçasına sokuyor ayağını. Kurbanları gibi onun da omzunun üzerinde geriye bakıp durmasının iyi olacağını düşündüm."
"Şaka yapıyorsunuz tabii ki," dedi Monroe. Sesinde azarlayan bir ton vardı. "Shang'ı gerçekten öldürtmeyi düşünmüyorsunuz."

Pitt yumuşak bir sesle cevap verdi. "Evet, düşünüyorum. Eski kovboy filmlerinde söyledikleri gibi ya o ya ben, bir dahaki sefere önce ben ateş etmeyi düşünüyorum."
Monroe endişeli görünüyordu. Masanın karşısındaki Hill ve Davis'e baktı. Sonra Sandecker üzerinde odaklandı bakışları. "Amiral, bu toplantıyı Bay Pitt'i operasyonlarımızla işbirliği yapmaya ikna etme ümidiyle düzenledim. Ama görünüşe göre o yayından fırlamış bir ok gibi. Sizin otoriteniz altında olduğuna göre ona zorunlu izin vermenizi kuvvetle öneriyorum. Peter onun için Maine sahilinde güvenli bir evde korunma ayarlayacaktır."
"Ya Julia?" diye sordu Pitt. "Onu nasıl korumayı düşünüyorsunuz?"
"Bayan Lee bir göçmen ajanı," dedi Harper resmi bir tonda. "Dava üzerinde çalışmaya devam edecek. Bir ajan ekibi onu koruyacak. Güvende olacağına söz veriyorum."
Pitt masanın karşısındaki Sandecker'e baktı. "Siz ne diyorsunuz amiral?"
Sadece Pitt'le Giordino Sandecker'in gözlerindeki kurnaz parıltıyı görebiliyordu. "Bu konuda pek fazla seçim şansım yok gibi. Qin Shang ve suçlan ortadan kalkana dek güvenli bir evde saklanman senin için en iyisi, Pitt."
Pitt üzgün bir sesle, "Pekâlâ, sanınm bu konuda söyleyecek pek fazla şeyim yok. Güvenli bir ev işimi görür."
Sandecker, Pitt'in bu kolay kabullenişine bir dakika için bile inanmamıştı. Özel projeler müdürünün o odadan kuzu gibi ay-nlmaya niyeti olmadığını biliyordu. "O halde her şey tamam." Birden keskin bir kahkaha attı.
"Neyi bu kadar komik bulduğunuzu sorabilir miyim amiral?" diye sordu Monroe rahatsız bir şekilde.
"Özür dilerim, Bay Monroe. Göçmen Dairesi, FBI ve ClA'in NUMA'ya daha fazla ihtiyacı olmadığını düşünerek rahatladım."
"Bu doğru. Adamlarınız Qin Shang Denizciliğin Hong Kong ve Sungari'deki tesislerinin sualtı araştırmasını yüzlerine gözleri-

ne bulaştırdıktan sonra sizin dairenizi daha fazla işin içine sokmanın gereksiz olduğunu düşünüyorum."

Monroe'nun iğneli sözleri ne gocunma, ne de öfke doğurmuştu, Pitt ve Giordino duygularını göstermeden oturuyorlardı. Sandecker aşağılayıcı sözlere karşılık vermemek için kendini zortuttu. Yumruklannı masanın altına gizlemekle yetindi.

Pitt ayağa kalkınca Giordino onu takip etti. "İstenmediğimi anlarım," diyen Pitt Sandecker'e sırıttı. "Arabada bekleyeceğim." Duraklayarak Julia'nın elini tuttu, dudaklarına götürüp hafifçe öptü. "Hiç Mazatlan kumsalında uzanıp Cortez Denizi üzerinde günbatımını seyrettin mi?"

Masadaki herkes ona bakarken Julia'nın yüzü kızarmaya başladı. "Meksiko'ya bile gitmedim ben."

"Gideceksin," diye söz verdi Pitt. "Gideceksin." Sonra ardında Giordino ve Sandecker'le odayı terketü.

Washington'da limuzinle dolaşmayı tercih eden birçok Birleşik Devletler hükümet yetkilisinin tersine Amiral Sandecker arabasını kendisi kullanmayı tercih ederdi. Göçmen Dairesi karargâh binasını terkettikten sonra NUMA'nın araçlanndan biri olan turkuaz rengi jipini Potomac Nehri'nin doğu kıyısı boyunca sürmeye başladı. Şehirden birkaç mil uzaklaştıktan sonra yoldan çıktı ve küçük bir tekne limanındaki otoparkta durdu. Arabasını kilitleyerek yüzer rıhtımdan geçip altmış yaşındaki balina teknesine çıktı. Tekne Pasifik'teki savaş sırasında Amiral Bull Halsey'in kıyı teknesi olarak iş görmüştü. Onu kötü bir durumda bulunca seve seve restore etmiş ve orijinal durumuna getirmişti. Dört silindirli Buda dizel motoru çalıştıran kolu çevirirken Pitt'le Giordino halatlan çözdüler. Tekne nehirde ilerlemeye başlarken içine atladılar.

"NUMA'ya dönmeden önce küçük özel bir görüşme yaparız diye düşündüm," dedi Sandecker. "Saçma gelebilir ama kendi ofisimde konuşmaya korkuyorum."

"Shang'ın şehrin yansını satın aldığı düşünülürse bu çok normal," dedi Pitt.

"Bu herifin on ahtapottan daha çok kolu var," diye ekledi Giordino.

"Soğuk Savaş sırasında gizli bilgiler için önemsiz miktarda para ödeyen Rusların tersine Qin Shang insanları ve bilgileri satın almak için milyonlarca dolar ödemekten kaçınmıyor."

"Çin'in desteği sayesinde nakit kasasının dibi yok," dedi Pitt.

Giordino, Sandacker'e bakarak oturdu. "Nasıl bir sihir düşündünüz, amiral?"

"Sihir mi?"

"Arkanıza yaslanıp hakaret ve saçmalığı kabul etmeyeceğinizi bilecek kadar uzun süredir tanıyorum sizi. Aklınızda bir şey var."

Pitt sırıttı. "Amiralle aynı dalga boyunda koştuğumuzu hissediyorum. NUMA'nm Qin Shang'ı en yakın ağaca asma işinden çekilmesine izin vermeyeceğiz."

Sandecker dudaklarında, nehrin yukarısından gelen tekneye çarpmamak için dümeni sağa çevirirken, bir gülümseme belirdi. "Adamlarımın düşüncemi okumalarından nefret ediyorum."

"Sungari mi?" diye sordu Pitt.

Sandecker başını salladı. "Rudi Gunn ve Marine Den/zen'in, Qin Shang'ın Atchafalaya Nehri'ndeki liman tesislerinin birkaç mil aşağısına yerleşmelerini istedim. Siz ikinizin oraya uçup ona katılmanızı istiyorum. Sonra da United Sfates'in gelmesini beklersiniz."

"Şimdi nerede?" diye sordu Giordino.

"Son raporlara göre Kosta Rika'nın iki yüz mil açıklarında."

"Üç gün içinde Sungari'deki limanda olur," dedi Pitt.

"Panama Kanalı'ndan geçirmek için gemiye binecek mürettebat konusunda haklıymışsın."

"Hâlâ gemideler mi?"

Sandecker başını salladı. "Kanalı transit geçtikten sonra gemiden indiler. United States, Louisiana'ya doğru uzaktan kumandayla getiriliyor."

"Bir robot gemi," diye düşünceli bir tavırla mırıldandı Giordi-no. "Onun boyutlarında bir geminin içinde kimse olmadan denizlerde yol aldığına inanmak çok zor.*^

"Donanma on yıldır 'robot gemi' kavramını geliştiriyor," diye açıkladı Sandecker. "Gemi tasarımcıları ve mühendisleri bir cephane gemisi inşa ettiler bile. Bir başka gemiden, uçaktan ya da binlerce mil uzaklıktaki bir limandan idare edilen uzaktan kumandayla beş yüz kadar füzeyi harekete geçirebilir. Beş bin kişilik mürettebat gerektiren uçak gemileri için kesin çözüm. Nükleer balistik füze denizaltısından bu yana Donanma'nın ortaya koyduğu en yeni kavram bu."

"Qin Shang'ın United States için düşündüğü her neyse," dedi Giordino. "Onu bir füze platformu haline getirmek değil. Dirk'le birlikte baştan aşağı inceledik. Füze fırlatıcıları yoktu."

"Raporunuzu okudum. Kaçak göçmen taşınacağına dair bir iz de bulamamışsınız."

"Doğru," dedi Pitt. "Ama bu gemi için bir şeyler planlıyor. Bu konuda bahse girebilirim."

Sandecker hız kolunu ileri iterek teknenin hızını arttırdı. "O halde sonuca iki hafta önce olduğumuzdan daha yakın değiliz."

"Benim Shang'ın onu batıracağına dair kişisel varsayımım dışında," dedi Pitt.

Sandecker şüpheyle baktı ona. "Onarımı için milyonlarca dolar harcadıktan sonra mükemmel bir okyanus gemisini neden batırsın?"

"Cevabı bilmiyorum," dedi Pitt.

"Bulmanızı istediğim şey bu. Acil işlerinizi halledip NUMA jetiyle Morgan şehrine gidin. Rudi'yi arayıp geldiğinizi bildireceğim."

"Artık Göçmen Dairesi ve diğerlerine bağlı olarak çalışmadığımıza göre bu işde ne kadar ileri gidebiliriz?"

"Kendinizi öldürmeden ne gerekiyorsa yapın," diye cevap verdi Sandecker sert bir sesle. "Monroe ve Harper bizim küçük çocuklar gibi eve gitmediğimizi öğrendiklerinde hareketlerine karşı verilecek cevaplardan ben sorumlu olacağım.8

Pitt, Sandecker'in yüzünü inceledi. "Bunu neden yapıyorsunuz, amiral? Qin Shang'ı durdurmak için NUMA'nın patronu olarak işinizi neden tehlikeye atıyorsunuz?"

Amiral, Pitt'in bakışlarına karşılık verdi. "Sen ve Al beni dinlemeyip Qin Shang'ı takip edeceksiniz nasıl olsa. Haklı mıyım?"

Giordino omuzlarını silkti. "Galiba haklısınız."

"Dirk korkak aslanı oynamaya başlayıp Monroe'nun güvenli eve gitmesi talebini hemen kabul edince derhal bir gemiye atlayacağınızı anladım. Sadece kaçınılmaza boyun eğiyorum."

Pitt uzun zaman önce Sandecker'in karakterini tanımıştı.

"Siz asla hiçbir şeye ve hiç kimseye boyun eğmezsiniz amiral."

Sandecker'in gözlerinde bir alev parlayıp söndü. "Aslını "isterseniz masanın etrafındaki o herifler beni çileden çıkardı. Sizin ve NUMA'nın diğer elemanlarının Qin Shang'ı onlardan önce bulacağınıza güveniyorum."

"Oldukça zor bir yarıştayız," dedi Pitt.

"Olabilir," dedi Sandecker. "Ama Qin Shang Denizcilik suda çalışıyor ve bu da bizim avantajımız."

Toplantı bittikten sonra Harper, Julia'yı ofisine götürüp kapıyı kapattı. Kız oturduktan sonra masasına geçip oturdu. "Julia sana zor bir görev vereceğim. Kesinlikle gönüllü olursan kabul edersin. Buna henüz hazır olduğunu sanmıyorum."

Julia'nın ilgisi artmıştı. "Özet vermenizin bir zaran olmaz." Harper kıza bir dosya uzattı. Dosyayı açınca Julia kendi yaşlarında ifadesiz bir yüzle kameraya bakan bir kadının fotoğrafıyla karşılaştı. Çenesindeki bir yara izi dışında Julia'nın ikizi olabilirdi. "Adı Lin Wan Chu. Jiangsu'da bir çiftlikte büyümüş ve babası onu büyükbabası olacak yaşta bir adamla evlenmeye zorlayınca kaçmış. Qingdao limanındaki bir restoranın mutfağında iş bulmuş. Daha sonra şef olmuş. İki yıl sonra Qin Shang Denizcilik'te aşçı olarak işe alınmış. O zamandan beri Sung Lien Star adlı gemide aşçı olarak çalışıyor."

Julia dosyaya tekrar baktığında ClA'den geldiğini gördü. Yazılanları okumaya başlarken Harper sessizce arkasına yaslandı. Bitirince, "Büyük benzerlik var," dedi Julia. "Aynı boy ve ağırlıktayız. Ben ondan sadece dört ay büyüğüm," Dosya kucağında açık duruyordu. Harper'e baktı. "Onun yerine geçmemi mi istiyorsunuz? Görev bu mu?"
Adam başını salladı. "Evet."
"Benim kimlik teşhisim Indigo Star'öa yapıldı. Qin Shang'ın ödeme yaptığı ikili ajan sayesinde güvenlik görevlileri benim hakkımda bir mil uzunluğunda bilgiye sahipler."
"FBI bir şüphelileri olduğunu ve onu gözaltında tuttuklarını söyledi."
"Lin Wan Chu'nun kimliğini alıp nasıl yakalanmayacağımı anlayamıyorum," dedi Julia. "Özellikle de uzun bir yolculuk sırasında."
"En fazla dört ya da beş saat için Lin Wan Chu olacaksın. Şansımız yaver giderse Qin Shang'ın kaçak göçmenleri karaya nasıl çıkardığını göreceksin."
"Sung Lien Star'öa yabancı göçmenlerin gizlendiğini kesin olarak biliyor musunuz?"
"Qingdao'daki bir CİA ajanı yüzden fazla kadın, erkek, çocuk ve bavullarının gecenin bir yarısında geminin yanaştığı rıhtımdaki bir depoya otobüsle getirdiklerini söyledi. İki saat sonra Sung Lien Star hareket etmiş gün ışığında ajan deponun boş olduğunu görmüş. Yüzden fazla insan garip bir şekilde ortadan kaybolmuş."
"O da bu insanların gemiye bindiğini düşünüyor."
"Star yüzden fazla insanı saklayacak kadar büyük bir gemi ve hedefi Sungari limanı. Qin Shang'ın bir başka kaçakçılık gemisi olduğuna dair çok az şüphe var."
"Beni bu kez bir şey söylemeye fırsat bulamadan öldürürler."
"Risk senin düşündüğün kadar yüksek değil," diye Julia'ya güvence vermeye çalıştı Harper. "Indigo Sfar'daki gibi yalnız ça-

Iışıyor olmayacaksın. Gizli bir telsiz taşıyacaksın ve her dakika izleneceksin. Destek bir milden uzakta olmayacak."
İş bilinmeyene meydan okumak olduğunda Julia bir erkek gibi korkusuz olurdu, hatta birçoğundan daha korkusuz. İp üzerinde yürüme düşüncesi bile adrenalinin yükselmesine neden olmuştu.
'Tek bir sorun var," dedi.
"Nedir?"
Dudaklannda küçük bir gülümseme belirdi. "Annem ve babam bana sadece gurme yemekleri pişirmeyi öğretti. Çok miktarda basit yemek pişirmedim hiç."
29
Pitt küçük Skyfox'la Sungari limanı ve binalarının üzerinde uçarken gökyüzü parlaktı. Oraya buraya dağılmış beyaz bulutlar mavi bir halının üzerine dökülmüş patlamış mısır izlenimi veriyordu. Limanın üzerinde birkaç kez döndü. Limana demirlemiş olan tek gemideki tahta sandıkları boşaltan büyük vinçlerin otuz metre üzerinden uçuyordu. Ticari gemi nhtım ve bir çekicinin bağlı olduğu mavna arasına sıkışmıştı.
"Ağır bir iş günü olmalı," dedi Giordino yardımcı pilot koltuğunda aşağıyı gözlerken.
"Koca bir filoyu alacak büyüklükteki limanda yük boşaltan tek bir gemi," dedi Pitt.
"Qin Shang Denizcilik Limited'in kâr-zarar defteri kırmızı mürekkeple yıkanmış olmalı."
"Mavna hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu Pitt.
"Çöp günü galiba. Gemideki tayfa yan taraftan mavnaya plastik torbalar atıyor."
"Güvenliğe benzer bir şey görüyor musun?"
"Burası bataklığın ortasında," dedi Giordino limanı çevreleyen çamura bakarak. "Güvenlik görevlilerinin yapacağı tek iş ortalıktaki timsahtan kovalamak olurdu. Duyduğuma göre buralarda avlanıyorlarmış."

"Önemli bir iş," dedi Pftt "Derileri ayakkabı, çizme ve çanta yapımında kullanılıyor. Soyları tükenmeden timsah öldürmeyi yasaklayacak kanunlar çıkar umarım."

"Şu çekici ve çöp mavnası gemiden uzaklaşmaya başladı. Açık sulara çıkınca üstlerinden bir geçelim."

"Geliyoruz." P'ıtt kontrol kolunu hafifçe kırdı. İki kişilik Lockheed Skyfox'u birkaç yüz metre daha havaya kaldırarak beş kat yüksekliğindeki çekicinin üzerinde uçmaya başladı. Dümendeki öfkeli bir adam elleriyle uzaklaşmasını işaret ediyordu uçağa. Skyfox çekicinin üzerinden geçerken Giordino adamın pis pis bakan düşmanca yüzünde kuşkulu bir ifade gördü. "Kaptan meraklı gözler karşısında paranoyak hale geliyor."

"Belki ona bir not atıp İrlanda'ya nasıl gidebileceğimizi sorsak iyi olur," dedi Pitt şakacı bir tavırla. Skyfox'la bir geçiş daha yaptılar. Eskiden askeri eğitim jeti olan Skyfox, NUMA tarafından satın alınmış ve su geçirmez gövdesi ve çıkarılabilir yüzer şamandıralarıyla suya inişte kullanılmaya başlamıştı. Gövdeye monte edilmiş ikiz jet motoruyla Skyfox, NUMA personeli tarafından daha büyük bir jet gerekmediğinde kullanılırdı. Suya inip kalkabildiği için kryıötesi nakillerde kullanışlıydı.

P'ıtt bu kez çekicinin bacasının dokuz metre üzerine kadar yaklaştı. Mavnanın üzerinden geçerken Giordino iki adamın kendilerini görünmez hale getirmek için çöp torbalarının ortasına attıklarını gördü.

"Başarısız bir şekilde görünmez olmaya çalışan otomatik tüfekli iki adam görüyorum," dedi Giordino. Akşam yemeği teklifinde bulunuyormuş gibi sakindi. "Burada bir dalavere seziyorum."

"Bütün göreceğimizi gördük," dedi Pitt. "Rudi ve Marine De-n/zen'le buluşma vakti." Bir dönüş yaparak Atchafalaya Nehri üzerinde Sweet Bay Gölü'ne doğru ilerlemeye başladı. Araştırma gemisi kısa bir süre sonra görüş alanlarına girmişti. İnişe hazırlanmak için kanatları alçaltıp şamandıraları indirdi. Uçağı yavaşça sakin sulara indirdi. Araştırma gemisinin yanına varınca motorları susturdu.

Giordino geminin trabzanlarına dayanmış olan Rudi Gunn ve Kaptan Frank Stewart'a el salladı. Geminin vincinden sarkan kanca Skyfox'un üzerine gelene dek sallandı. Kablo aşağıya İndirildi. Giordino kancayı ve halatları uçağın kanatları üzerindeki halkalara geçirdi. Sinyal verilince vincin motoru çalıştı ve Sky-fox'u havaya kaldırdı. Uçak yükselirken gövde ve şamandıralarından sular süzülmeye başladı. Yeterli yüksekliğe ulaşınca vinç uçağı geminin üzerinden aşırarak kıç tarafındaki helikopterin yanına indirdi. Pitt'le Giordino kokpitten çıkarak Gunn ve Ste-wart'la el sıkıştılar.

"Dürbünle sizi seyrediyorduk," dedi Stewart. "Çok alçaktan uçuyordunuz."

"Havadan ilginç bir şey gördünüz mü?" diye sordu Gunn.

"Böyle demen garip," dedi Giordino. "Sanırım görmememiz gereken bir şey gördük."

"O halde bizim gördüğümüzden fazlasını gördünüz."

Pitt kanatlarını kıvırıp suya dalan bir pelikana baktı. Gagasında bir balıkla sudan çıktı. "Amiral bize AUV'u çaldırmadan önce limanın altında bir şey bulamadığınızı söyledi."

"Bir çatlak bile yoktu," dedi Gunn. "Eğer Qin Shang yasadışı göçmenleri Sungari yoluyla ülkeye sokmayı planlıyorsa bu sualtında bir tünelle olmayacak."

"Bizi kurnazlık edebilecekleri konusunda uyarmıştın," dedi Stewart. "Ve biz bunu zor yoldan öğrendik. Şimdi NUMA pahalı bir aracından oldu ve biz geri isteyemiyoruz bile."

Gunn canı sıkkın bir sesle, "Hiçbir şey beceremedik," dedi. "Son kırk sekiz saattir yaptığımız tek şey boş rıhtıma ve binalara bakmak oldu."

Pitt elini Gunn'ın omzuna koydu. "Canlan biraz, Rudi. Biz burada sağır, dilsiz ve körü oynayıp kendimize acırken Çin'den gelen bir gemi dolusu yasadışı göçmen Sungari'de gemiden indi ve içerilere doğru ilerliyorlar."

Gunn şaşkın bir şekilde Prtt'in gözlerine bakınca pariadıkla-nnı gördü. "Bize ne gördüğünü söyle."

"Sungari'den kısa bir süre önce ayrılan çekici ve mavna," dedi Pitt. "Al mavnada silah taşıyan iki adam gördü. Biz üzerlerinden geçerken saklanmaya çalıştılar."

"Silahlı adam bulunan mavnada garip bir şey yok," dedi Stewart, "özellikle değerli yük taşıyorlarsa bu sık görülen bir şeydir."

"Değerli mi?" Pitt güldü. "Yük uzun seyahat sırasında biriken çöplerdi. Mavnadaki silahlı adamlar çöpleri korumak için değil, insan yüklerinin kaçmasına engel olmak için orada bulunuyorlardı."

"Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu Gunn.

"Çıkarım yaptım." Pitt kendini iyi hissetmeye başlamıştı. "Şu anda Sungari'ye giriş çıkış yapmanın tek yolu okyanus gemileri ve nehir tekneleri. Gemiler göçmenleri getiriyor, ama onları içeriye gizlice sokmak için bir yol yok. Ve siz de denizaltından tüneller yoluyla içeri girmediklerini söylediniz. O halde ülkenin içine mavnalarla taşınıyor olmalılar."

"İmkânsız," dedi Stewart hemen. "Gemi limana varır varmaz gümrük ve göçmen bürosu görevlileri gemiye çıkıp baştan kıça arıyorlar. Bütün yük boşaltılıp inceleme için depolara kaldırılmak zorunda. Bütün çöp torbaları dahil inceleniyor. Bu durumda Qin Shang'ın adamlan müfettişleri nasıl kandırabilirler?"

"Göçmenlerin onları Çin'den buraya getiren geminin altındaki gizli bir bölmede saklandıklarına inanıyorum. Gemi limana geldikten sonra denizaltındaki araç bir şekilde rıhtımda bekleyen mavnanın altına bağlanıyor. Bu arada müfettişler işlerini yapıyorlar, ama bir şey bulamıyorlar. Sonra çöpleri atmak için Atc-hafalaya Nehri'nde ilerleyip kimsenin görmediği bir yerde göçmenleri indiriyorlar."

Gunn gözleri bir büyücü tarafından birdenbire açılan kör bir adama benziyordu. "Tüm bunları sadece çöp taşıyan bir mavnaya bakarak mı çıkardın?"

"Şimdiye kadarki en iyi varsayım," dedi Pitt mütevazi bir tavırla.

"Ama kolayca doğrulanabilecek bir varsayım," dedi Stewart.

"Konuşarak vakit kaybediyoruz," diye atıldı Gunn heyecanla. "Harekete geçip mavnayı takip etmeliyiz. Sen ve Al onları havadan izleyebilirsiniz."

"Yapabileceğimiz en kötü şey," dedi Giordino. "Onları zaten alarma geçirdik. Kaptan takip edildiğini anlayacak. Bence şu an için bekleyip göze çarpmayalım."

"Al haklı," dedi Pitt. "Kaçakçılar aptal değil. Her ihtimali hesaplıyorlar. Washington'daki bilinmeyen bilgi kaynakları Sunga-ri güvenlik güçlerine Marine Denizen ve içindeki herkesin resmini vermiş olabilir. Şimdilik uygun zamanı kollayıp keşif seferini mümkün olduğunca gizli tutalım."

"En azından Göçmen Dairesi'ni uyarmayalım mı?" diye sordu Stewart ciddi bir ifadeyle.

Pitt başını salladı. "Onlara kesin kanıt gösterene dek bunu yapamayız."

"Başka bir sorun daha var. Dirk'le benim sizin yanınızda çalışmamız yasaklandı," dedi Giordino.

Gunn sırıttı. "Amiral Sandecker bana söyledi. Maine'deki güvenli bir evde olman gerekiyormuş," dedi Pitt'e bakarak.

"O halde şimdi ne yapacağız?" diye sordu Stewart.

"Marine Denizen'l şimdi olduğu yerde demirle," dedi Pitt. "Qin Shang'ın adamları AUV'u çaldıktan sonra masum bir NU-MA araştırma projeniz engellenmiş oldu. Olduğunuz yerden Sungari'yi gözetlemeye devam edin."

"Eğer bizi öğrendilerse gemiyi körfeze doğru daha aşağı indirmek doğru olmaz mı?"

Pitt başını olumsuz anlamda salladı. "Sanmıyorum. Yakında kalın. Bahse girerim, kaçakçılık taktik ve stratejilerinin saptana-maz olduğu konusunda kendilerinden son derece eminler. Qin Shang dokunulmaz olduğuna inanıyor. Çinlilerin zeki, Amerikalıların aptal yaratıklar olduğuna inanmaya devam etmesine izin verelim. Bu arada Al ve ben gizli bir operasyonla kaçaklan han-

gi merkeze götürdüklerini öğrenelim. Göçmen ajanları kaçakların gemiden indikten sonra otobüs ve kamyonlarla ülkeye dağıtılmadan önce hangi merkezde tutulduklannı bilmek isteyecektir." Pitt durakladı. "Soru ya da yorum var mı?"

"Eğer Qin Shang'ın hareket tarzını anladıysan," dedi Stewart mutlu bir tavırla. "Yolun yarısını aştık demektir."

"Bana iyi bir plan gibi geldi," dedi Gunn. "Nasıl ilerleyeceğiz?"

"Bugünün programı çevreyi kolaçan etmek olacak," diye açıkladı Pitt. "Al ve ben Morgan şehrine gidip yerlilerin arasına kanşacağız. Bir balıkçı teknesi kiralayıp Atchafalaya Nehri'nde dolaşarak merkezi bulmaya çalışacağız."

"Bir rehbere ihtiyacınız olacak," dedi Stewart. "Burası ve Baton Rouge'un üzerindeki kanal arasında binlerce koy, çamur ve bataklık var. Nehri iyi tanımamanız çok fazla zaman ve enerji kaybına neden olur."

"Haklısın," dedi Giordino. "Bataklığın birinde kaybolup Amelia Earhart gibi bir esrar haline gelmek istemem."

"O kadar tehlikeli değil," dedi Stewart gülerek.

"Aynntılı topografık haritalar ihtiyacımız olan tek rehber," dedi Pitt. "Cep telefonuyla size sık sık yerimizi ve durumumuzu bildireceğim. Limana gelecek bir sonraki geminin yanından ayrılan mavna ve çekici konusunda bizi haberdar edin."

"Ayrıca United States hakkında bilgi vermenizin de bir zararı olmaz," diye ekledi Giordino. "Sungari'ye vardığında civarda olmak isterim."

Gunn ve Stewart şaşkın şaşkın birbirlerine baktılar. "United States, Sungari'ye gelmiyor," dedi Gunn.

P'ıtt'in yeşil gözleri kısıldı, omuzları gerildi. "Amiralden böyle bir şey duymadım. Sen bu bilgiyi nereden aldın?"

"Yerel gazeteden," dedi Stewart. "Günde bir kez ihtiyaçlarımızı karşılamak üzere Morgan şehrine adam gönderiyoruz. Kim giderse hep gazete getirir. Bu hikâye Louisiana'da dolaşan önemli haberlerden."

"Ne hikâyesi?" diye sordu Pitt.

"Sana söylemediler mi?"

"Neyi söylemediler mi?"

'United States, Mississippi'de New Orieans'a doğru yol alıyor. Orada bir otel ve kumarhane olarak yeniden düzenlene-cekmis."

Pitt ve Giordino kendilerine bütün yatırımlarının yok olduğu söylenmiş gibi bakıyorlardı. Giordino yüzünü buruşturdu. "Dostum, görünüşe göre yanlış yola saptırılmışız."

"Öyle görünüyor," derken Pitt'in sesinde dondurucu bir ifade vardı. Acı gülümsemesi kötü bir şeyleri haber verir gibiydi. "Her şey göründüğü gibi olmuyor."

30

Aynı gün öğleden sonra Sahil Güvenlik teknesi Weehaw-ken rüzgârla hafifçe titreyen dalgaların üzerinde ilerliyordu. Dümen köşkünden makine dairesine emir gidince yavaşladı. Kaptan Duane Lewis dürbünüyle güneyden yaklaşan büyük konteyner gemisine baktı. Gemi bir deniz mili mesafedeydi. Kaptanın ifadesi sakin ve rahattı. Şapkası gür saçları üzerinde hafifçe geriye itilmişti. Gözlüklerini indirince derin kahverengi gözleri ortaya çıktı. Dönüp yanında duran kadına gülümsedi. Kadının üzerinde Birleşik Devletler Sahil Güvenliği üniforması vardı.

"İşte senin gemi," dedi adam kalın sesiyle. "Kuzu postu giymiş bir kurt gibi yeterince masum görünüyor."

Julia Lee, Sung Lien Star'a baktı. "Bir aldatmaca. Bunun içinde insanların çektiği acıyı Tanrı bilir."

Yüzü makyajsızdı. Çenesinde sahte yara izi vardı. Uzun güzel saçları kesilip bir erkeğinki gibi taranmış ve geminin beyzbol kepi gibi şapkasıyla örtülmüştü. Başlangıçta Lin Wan Chu'nun yerine geçme konusunda şüpheleri vardı. Ama Qin Shang'a karşı artan nefreti ve başaracağına dair inancı bu işe kalkışmasında onu daha da kararlı yapmıştı. Bu görevde yalnız olmadığını bildiği için ümitle doluydu.

Lewis dönüp elindeki dürbünle yeşil kıyıya ve Atchafalaya Nehri'nin öç mil ilerdeki ağzına baktı. Birkaç karides teknesi dışında nehir boştu. Yanında duran genç subaya işaret etti. "Yüzbaşı Stowe, durup teftiş için beklemesini söyle."

"Başüstüne, efendim," dedi Stowe telsiz odasına girerek. Sansın ve uzun boylu Jefferson Stowe bronz teniyle bir tenis öğretmeninin çocuksu görünüşüne sahipti.

Weehawken dümenin hareketine cevap olarak hafifçe bir yana yattı. Kaptan tekneyi Çin Halk Cumhuriyeti bayrağı taşıyan konteyner gemisine paralel olarak yanaştırdı. Güverte kontey-nerlerle doluydu, ama gemi garip bir şekilde yüksekte yüzüyordu. Bütün o yüke rağmen suya gömülmüş olmadığını gözlemlemişti Lewis. "Cevap verdiler mi?" diye yüksek sesle sordu.

?Çince cevap verdiler," diye telsiz odasından seslendi Stowe.
Tercüme edeyim mi?" diye sordu Julia.

"Bu bir hile," diyerek sırıttı Lewis. "Durdurduğumuz yabancı gemilerin yarısı aptal numarası yapar. Subaylarının çoğu bizden daha iyi İngilizce konuşur oysa."

Lewis ön taraftaki yetmiş altı milimetrelik Mark 75 uzaktan kumandalı, hızla ateş edebilen korkunç görünüşlü top namlusunun konteyner gemisine yönelmesini bekledi. "Lütfen kaptana İngilizce olarak makineleri durdurmasını, aksi takdirde köprüsünü havaya uçuracağımı söyleyin."

Stowe dudaklarında bir gülümsemeyle köprü kanadına geldi. "Kaptan İngilizce cevap verdi," dedi. "Duruyorlar."

O anda Stowe'u doğrulamak istercesine ön taraftan yayılan köpükler büyük geminin makinelerinin durmasıyla azaldı. Lewis gözlerinde endişeyle Julia'ya baktı. "Hazır mısın, Bayan Lee?"
Genç kadın başını salladı. "Her zamankinden daha çok."
"Telsizini kontrol ettin." Sorudan çok bir onaylamaydı bu.

Julia minyatür telsizin bulunduğu göğüslerine doğru baktı. "Mükemmel çalışıyor." Dikkat çekmemeye çalışarak bacaklarını birbirine yapıştırıp sağ uyluğuna bantlanan .25 kalibrelik otoma-

tik tabancayı hissetmeye çalıştı. Bir metali kesebilecek kadar keskin olan kısa Smith & Wesson İlk Tepki bıçağı üniformalı kolunun altına yapıştırılmıştı.

Telsizini açık tut, böylece her hareketini izleyebiliriz," dedi Lewis. "Sung Lien Star, Sungari'ye yanaşana ve sen alınmak üzere hazır olduğunu söyleyene dek Weehawken telsiz menzilin içinde kalacak. Umarım yer değiştirme planlandığı gibi gider, ama aşçı kılığına girdikten sonra bir sorunla karşılaşacak olursan bize seslen, hemen geleceğiz. Helikopter ve bir ekip de gemiye inmek üzere havada hazır bulunacak."

"İlginiz için çok teşekkürler, kaptan," dedi Julia. "Şef Cochran'la çalışmak bir rüya gibiydi."

"Şef Mickey Cochran'a birçok isim takılmıştır, ama rüya bunlardan biri değildi," dedi Lewis gülerek.

"Sizi bu kadar sıkıntıya soktuğum için özür dilerim," dedi Julia yumuşak bir sesle.

"Weehawken'deki herkes kendini senin güvenliğinden sorumlu hissediyor. Amiral Ferguson sonuç ne olursa olsun seni korumam için kesin emir verdi. Yaptığın işi kıskanmıyorum, Bayan Lee. Ama seni korumak için elimden gelen her şeyi yapacağım."

Julia gözlerini kaçırdı. Bütün çabasına rağmen gözleri yaşarmıştı. "Teşekkürler," dedi kısaca. "Herkese benim adıma teşekkür edin."

Stowe teknenin filikasını suya indirme emri verirken kaptan Julia'ya bakıp, "Vakit geldi," dedi. Sonra sert bir şekilde elini sıktı. "Tanrı korusun ve iyi şanslar."

Sung Lien Stepin Kaptanı U Hung-chang Amerikan Sahil Güvenliği tarafından durdurulup gemiye binmelerine kızmamış-tı. Bunu çok daha önce bekliyordu. Qin Shang Denizcilik yetkilileri tarafından göçmen kaçakçılığındaki artışı durdurmak amacıyla Birleşik Devletler Göçmen Dairesi'nin çalışmalarına müdahale ettiği

konusunda uyarılmıştı. En zeki müfettiş bile geminin omurgasına monte edilip üç yüz kişiyi barındıran ikinci gövdeyi

bulamazdı. Kalabalık ve korkunç şartlara rağmen hiç kimseyi kaybetmemişti. Hung-chang Çin'e döndüğünde cömert Qin Shang'ın kendisini daha önce olduğu gibi ödüllendireceğinden emindi. Bu onun altıncı yolculuğuydu. Şimdiden Beijing'in üst sınıfa ait bölümünde ailesi için bir ev inşa ettirmişti bile.

Sancak tarafındaki tekneye baktı. Yüzündeki ifade sakin ve rahattı. Hung-chang kırk yaşlarındaydı, ama saçları kırlaşmıştı. Bıyıkları ise hâlâ siyahtı. Koyu amber rengi gözleriyle iki geminin birbirine yaklaşmasını izledi. Bir filika suya indirildi ve Sung Lien Star'a doğru harekete geçti.

"İskele merdivenine gidip konuklarımızı karşılayın. Görünüşe göre on kişiler. Onlara yardımcı olun ve geminin her yerine girmelerine izin verin,"

Sonra evinin bahçesinde oturmuş dinleniyor gibi bir fincan çay istedi ve Weeriavv/cen'in müfettişlerinin gemiye binip incelemeye başlamalarını izledi.

Yüzbaşı Stowe köprüde Kaptan Hung-chang'a saygılarını sunup geminin belgelerini ve manifestosunu görmek istedi. Sa-hil Guvenlik'ten gelen ekip dağılmaya başlamıştı. Üçü kargo konteynerlerini inceliyor, diğer üçü mürettebat kamaralarına doğru gidiyordu. Çinliler bu duruma aldırmaz görünüyor, kamaralar yerine mutfakla ilgilenen diğer üç görevliye dikkat etmiyordu.

Sung Lien Ster'ın tayfasından sadece ikisi yemek odasındaydı. Beyaz üniformalar giymiş ve aşçı şapkaları takmışlardı. Bir masaya oturmuşlar, biri Çince gazete okurken, diğeri bir kâseden çorba içiyordu. Yemek bölümü incelenirken şef Coch-ran'ın el işaretleriyle dışarı çıkmalarını istemesine itiraz etmediler.

Sahil Güvenlik görevlisi gibi davranan Julia doğruca mutfağa girdi. Lin Wan Chu'yu beyaz gömleği ve pantolonu içinde ocağın üstüne eğilmiş buldu. Elindeki uzun kaşıkla geniş bir tenceredeki karidesleri karıştırıyordu. Müfettişlerle işbirliği yapmaları konusunda kaptanın uyarısını dinleyerek tencereden ba-

şını kaldırıp gülümsedi. Bir şeyden şüphelenmeden işine geri dönerken Julia kileri ve ambarı gözden geçirerek aşçının arkasından yaklaştı.

Un Wan Chu sırtına giren şırıngayı hissetmedi. Birkaç saniye içinde gözlerinde şaşkın bir bakış belirdi, sonra etrafım koyu bir karanlık kapladı. Uzun süre sonra Weertaw/cen'de gözlerini açarken aklına gelen ilk düşünce karidesleri yakıp yakmadığı olacaktı.

Bir buçuk dakikadan kısa bir süre içinde yaptığı pratikler sayesinde Julia beyaz aşçı kıyafetlerini giymişti. Lin Wan Chu da Sahil Güvenlik üniforması içinde yerde yatıyordu. Julia aşçının saçlarını Sahil Güvenlik işareti bulunan şapkanın içine sokarken bir otuz saniye daha geçmişti. "Onu götürün," dedi kapıda sabırla bekleyen Cochran'a.

Cochran ve ekibi Çinli aşçıyı kaldınp kollannı omuzlarına attılar. Kim olduğu anlaşılmasın diye başını göğsüne eğmişlerdi. "Sana iyi şanslar dilerim," dedi Cochran. Lin Wan Chu yan taşınarak, yarı sürüklenerek filikaya geri götürülmüştü.

Julia kaşığı alıp bütün öğleden sonra yaptığı buymuş gibi karidesleri karıştırmaya başladı.

"Adamlannızdan biri yaralanmış galiba," dedi Kaptan Hung-chang. Filikaya birini indirdiklerini görmüştü.

"Salak nereye bastığını dikkat etmeyince başını bir boruya çarpti," diye açıklamada bulundu Stowe. "Sarsıntı geçirdi herhalde."

"Gemimde ilginç bir şey buldunuz mu?"

"Hayır, efendim, geminiz temiz."

"Amerikan otoritelerine uymaktan her zaman mutlu olmuşumdur," dedi kaptan lütfedercesine.

"Hedefiniz Sungari mi?"

"Qin Shang Denizciliğin verdiği emir ve belgelere göre öyle."

"Biz çıkar çıkmaz yolunuza devam edebilirsiniz," dedi Sto-we, Çinli kaptanı nezaketle selamlayarak. "Sizi geciktirdiğimiz için özür dilerim."

Yirmi dakika sonra Sahil Güvenlik filikası gemiden ayrıldı. Morgan şehrinden bir kılavuz tekne gelip Sung Lien Star'a yanaştı. Kılavuz gemiye çıkıp dümene geçti. Kısa süre içinde gemi Sungari umanına doğru ilerlemeye başladı.

Kılavuz otomatik dümeni tutup gemiyi bataklıkta ustaca götürürken Kaptan Hung-chang kılavuzun yanında duruyordu; dürbünüyle kanalın hemen dışında demirlemiş olan turkuaz rengi gemiye baktı. Gövdeye yazılmış olan koyu renk harfler Ulusal Denizcilik ve Sualtı Dairesi'ne ait bir araştırma gemisi olduğunu gösteriyordu. Hung-chang dünya çevresindeki yolculukları sırasında onları birkaç kez görmüştü. Sungari'nin aşağısında Atchafalaya Nehri'nde ne tip bir araştırma yapıyor olduk-iarını merak etti.

Dürbünü araştırma gemisinin güvertesine çevirince dürbünle bakan kalın siyah kıvırcık saçlı, uzun boylu bir adamla karşılaştı. Li Hung-chung'ı şaşırtan şey araştırma gemisindeki adamın konteyner gemisinin kendisiyle ilgilenmediğiydi.

Doğrudan doğruya kıç tarafındaki dümen suyunu inceliyor gibiydi.

31

Julia, Lin Wan Chu'nun menû ve yemek tariflerini çözmeye çalışıyordu. Han Çincesi dünyada en çok konuşulan dillerden bol olduğu halde bölgesel farklarla ortaya çıkan birkaç değişik lehçe vardı. Julia'nın annesi o küçükken bunlardan en önemlisi olan Mandarin'i öğretmişti. Julia da Mandarin'in en yaygın olarak kullanılan üç Pekin lehçesini öğrenmişti. Un Wan Chu, Ji-angsu ilinde doğup büyüdüğü için Mandarin'in Nanking lehçesini kullanıyordu. Allah'tan Julia'nın anlamasına yetecek kadar benzerlik vardı.

iki yardımcısı, aşçı yamağı ve mutfak temizlikçisi ondan şüphelenmemişlerdi. İşlerine devam ediyorlar, sadece yemekle ilgili bir şey olursa konuşuyorlar, diğer tayfayla ilgili dedikodu yapmaya kalkmıyorlardı. Julia fırıncıyı garip bir şekilde kendisine bakarken yakaladı, ama bakmayı bırakıp işine dönmesini söyleyince adam gülerek kaba bir şeyler mırıldandı ve kızartma işine geri döndü.

Ocağın üzerinde kaynayan yemekler mutfağı kısa sürede buhar banyosu haline getirmişti. Julia daha önce hiç bu kadar terlediğini hatırlamıyordu. Vücut sıvısını korumak için bardak bardak su içiyordu. Yamağın çorbayı ve fasulyeli tavuğu pişirmeyi üstlendiğini görünce Tanrı'ya şükretti. Kendisi de rosto, makarna ve kızarmış karidesli pilav yapmak için olağanüstü çaba gösterdi.

Sung Lien Star, Sungari Limanı'na güvenle demirledikten sonra Kaptan Hung-chang susamlı çöreklerden almak için kısa bir süre için mutfağa uğradı. Sonra Amerikan Gümrük ve Göçmen Bürosu görevlilerini karşılamak üzere köprüye çıktı. Ju-lia'nın yüzüne doğrudan bakmış, onu Lin Wan Chu sanmıştı.

Julia diğer mürettebatla birlikte gemiye gelen görevlilere pasaportunu-göstermek üzere hazırlandı. Normalde kaptan belgeleri sunar ve mürettabat işine devam ederdi. Ama Göçmen Dairesi özellikle Oin Shang Denizciliğe ait gemilere karşı çok titiz davranıyordu. Görevli Julia'nın pasaportunu yüzüne bakmaksızın inceledi. Çok profesyonelce, diye düşündü. Memur yüzüne bakarsa ne kadar önemsiz olursa olsun bir tanıma belirtisi gösterebilirdi.

Mürettebat Göçmen Dairesi'nin denetiminden geçtikten sonra akşam yemeğini yemek üzere aşağı indi. Mutfak subayların yemekhanesiyle mürettebatın yemek odası arasındaydı. Şef olarak Julia geminin subaylanna, yamağı da mürettabata yemeklerini verdi. Gemiyi dolaşmak için sabırsızlanıyordu, ama herkes yemeğini yiyene dek şüphe çekmemesi gerekiyordu.

Julia yemek boyunca sessiz kaldı. Arasıra yemekleri için iltifatta bulunan ya da ikinci porsiyonu isteyen tayfaya gülümsü-

yordu. Gemideki herkes için ün Wan Chu'ydu o. Ne bir yadırgama, ne de kuşku vardı. Kimse hareketleri, konuşmaları ya da görünüşleri arasındaki farka dikkat etmiyordu. Onlara göre Qin-dao'dan ayrıldıklarından beri kendilerine servis yapan aşçıydı o.

Görevini tek tek gözden geçiriyordu kafasında. Şu ana kadar her şey yolunda gitmişti, ama bir şey vardı. Eğer bu gemide üç yüz kişi varsa onlar neyle

besleniyordu? Kesinlikle mutfaktan değildi. Un Wan Chu'nun menüsüne ve yemek tariflerine bakılırsa sadece otuz kişilik mürettebat için yemek hazırlıyordu. Yolcuları beslemek için bir başka mutfağın daha bulunması mantıklı gelmiyordu. Kileri, dolapları inceledi. Sadece mürettebatı beslemeye yetecek miktarda yiyecek buldu. Peter HarperMn Qindao'daki CIA kaynağının bir hata yapıp geminin adını başkasıyla karıştırıp karıştırmadığını merak etti.

Sakin bir şekilde Lin Wan Chu'nun ofisinde oturup ertesi günün men üs ü üzerinde çalışıyormuş numarası yaptı. Gözu-cuyia yardımcısının kalan yemekleri dolaba kaldırışını, temizlikçinin masayı silip bulaşıklara girişmesini izliyordu.

Doğal hareketlerle ofisten çıkıp subayların yemekhanesinden geçti, koridora çıktı. Mutfaktaki iki adamın onun ayrılışına dikkat etmeyişlerine memnun olmuştu. Kamara iskelesine tırmanıp dümen köşkü ve köprünün altındaki güverteye ayak bastı. Umandaki büyük vinçler gemideki yükü boşaltmak için hazırlanıyordu.

Geminin yan tarafından aşağı bakınca bir çekicinin bağlı olduğu mavnayı gördü. Tayfa Çinliye benziyordu. Tayfalardan ikisi çöple dolu plastik torbaları kargo deliğinden mavnaya atmaya başladılar. Bu iş bir narkotik görevlisinin gözleri önünde yapılıyor, her torba atılmadan önce bu görevli tarafından kontrol ediliyordu.

Bütün liman son derece masum görünüyordu, hiçbir yasadışı faaliyet yokmuş gibiydi. Julia soru doğuracak bir şey göre-miyordu. Gemi Sahil Güvenlik ekibiyle Gümrük ve Göçmen Bürosu görevlileri tarafından incelenmiş, garip bir şey bulunma-

mıştı. Konteynerler ticari malla doluydu. Bunların arasında elbiseler, kauçuk ve plastik ayakkabılar, oyuncaklar ve oyunlar, radyo ve televizyon setleri vardı. Hepsi de binlerce Amerikan işçisinin işlerini kaybetmesine neden olan Kızıl Çin işçileri tarafından üretilmişti.

Mutfağa dönüp bir tabağı kaptanın gözdesi olduğunu bildiği susamlı çöreklerle doldurdu. Sonra geminin içinde ilerlemeye başladı, suyun altındaki kamaraları kontrol ediyordu. Mürettebatın birçoğu aşağıda çalışıyor, geminin yükünü boşaltıyordu. Yanlarına gelip çörek dağıttığı için memnun olmuş görünüyorlardı. Makine dairesinden geçerken orada saklanmış kimsenin olmadığından emindi. Hiçbir şef makinist yolcuların kıymetli makinelerinin yanına yaklaşmasına izin vermezdi.

Geminin yakıt tanklarının bulunduğu uzun bölmede kaybolunca bir panik duygusu içini kapladı. Arkasından gelip orada ne yaptığını soran bir tayfa ödünü kopardı. Julia gülümseyerek çöreklerden uzatıp kaptanın doğumgünü olduğunu ve herkesin kutlamasını istediğini söyledi. Geminin aşçısından şüphelenmek için bir neden görmeyen tayfa gülümseyerek birkaç tane çörek aldı.

Julia yolcu saklanabilecek her türlü bölmeye boş yere baktıktan sonra güverteye çıktı. Trabzana dayanıp karayı seyredi-yormuş gibi yaparken etrafta kimsenin olmadığından emin olunca küçük alıcıyı kulaklığına taktı ve göğüsleri arasındaki telsize konuştu.

"Üzgünüm, ama gemi temiz görünüyor. Her yeri araştırdım, yasadışı göçmenlerin izine rastlamadım."

Weehaw/cen'deki Kaptan Lewis tereddütte karşılık verdi. "Güvende misin?"
"Evet, hiç şüphelenmediler benden."
"Gemiden inmek ister misin?"
"Henüz değil. Biraz daha kalmak istiyorum."
"Lütfen beni haberdar et ve dikkatli ol."

Weehawken'm helikopteri liman üzerinde dolaşmaya başladığı için Lewis'in sesi titreyerek geliyordu. Julia el sallama iste-

ğini zorlukla bastırdı. Trabzana dayanmaya devam ederek dalgın bir şekilde helikopteri seyretti. Bir çift Birleşik Devletler ajanının kendisini koruduğunu bilmek içini bir memnuniyet dalgasının kaplamasına neden olmuştu.

İşini yaptığı için rahatlamıştı, ama herhangi bir şey bulamadığı için öfkeliydi. Görünüşe göre Qin Shang herkesi bir kez daha atlatmıştı. Eğer

kalbinin sesini dinleseydi Lewis'den hemen kendisini almasını ister ya da en yakındaki Göçmen Bürosu görevlisinin kucağına atlardı. Ama yenilgiyi kabul edemiyordu. Bir cevap olmalıydı. Ve Julia bunu bulmaya kararlıydı.

Kıç tarafını dolaşarak aşağı güverteye indi. Yarı yarıya plastik çöp torbasıyla dolmuş olan mavnayı daha iyi görmek istiyordu. Uzun bir süre orada kaidı. Kaptanı Sung Lien Star'dan ayrılmak üzere motoru çalıştırana kadar mavnayı ve çekiciyi seyretti. İkiz pervane kahverengi sularda köpük oluşturmaya başlamıştı.

Julia düşkırıklığı içindeydi. Sung Lien Sfar'da korkunç şartlarda yaşayan bir göçmen kalabalığı yoktu. Bundan kesin emindi. Ama Qingdao'dan rapor veren CIA ajanının yanılmadığından da emindi. Qin Shang çok kurnazdı. Denetimdeki en iyi adamı kandıracak bir yol bulmuş olmalıydı.

Kesin ve kolay cevaplar bulamıyordu. Eğer bir çözüm varsa belki mavna ve çekiciyle bağlantılıydı. Başka seçenek yoktu. Yenilgi yüzüne gülüyordu. Yetersizlik duyguları ye kendine karşı öfke hissediyordu. Bir şeyler yapması gerektiğini biliyordu.

Kısa bir bakış kargo kapılarının kapalı olduğunu ve geminin suya bakan tarafında çalışan bir tayfa olmadığını göstermişti. Çekicinin kaptanı dümendeydi. Tayfalardan Biri köprü kanadında gözcülük yapıyor, diğeri ön tarafta durmuş ilerdeki suya bakıyordu. Hiçbiri kıç tarafına bakmıyordu.

Mavna yanından geçerken Julia kıç tarafındaki güverteye baktı. Bacanın kıça bakan tarafında uzun bir ip sarılmıştı. Üç metre uzunluğunda olduğunu tahmin etti. Trabzana tırmandı. Lewis'i arayıp durumu anlatacak vakit yoktu. Julia çabuk karar veren bir kadın olduğu için derin bir soluk alıp atladı.

Julia'nın mavnaya atlayışı Sung Lien Star tayfası tarafından değil ama, limanın girişine demirlemiş olan Marine Denizen'in güvertesindeki Pitt tarafından görülmüştü. Son bir saattir köprü kanadındaki kaptan koltuğunda oturmuş, güneşe ve arasıra serpiştiren yağmura katlanarak elindeki güçlü dürbünle kontey-ner gemisinin çevresindeki faaliyeti seyrediyordu. Özellikle de mavna ve çekiciyle ilgileniyor, uzun yolculuk sırasında biriken çöplerin güzelce torbalara doldurulup gemideki kapaktan aşağıdaki mavnaya atılmasını izliyordu. Son torba atılıp kapak kapatıldıktan sonra Pitt dikkatini gemiye çevirmek üzereyken gemide birisinin beklenmedik bir şekilde trabzanlara tırmanıp çekicinin tepesine atladığını gördü. "Bu da nesil" dedi şaşkınlıkla.

Pitt'in yanındaki Rudi Gunn gerildi. "İlginç bir şey mi gördün?"
"Birisi gemiden çekiciye atladı."
'Tayfadan biri olmalı."

"Geminin aşçısına benziyordu." Pitt dürbünü gözlerinden ayırmıyordu. "Umarım kendini yaratamamıştır," dedi Gunn.
"Sanırım bir ip hızını kesti. Yaraianmamışa benziyor."

"Geminin altındaki bir aracın mavnaya bağlandığını destekleyecek bir şey buldun mu?"

"Mahkemede sunulacak bir şey bulamadım," dedi Pitt. Sonra opal yeşili gözlerinde bir pırıltı belirdi. "Ama bu durum önümüzdeki kırk sekiz saat içinde değişebilir."
' 32 1

Marine Denizen'in küçük jet motoru Kıyılararası Suyolu'nu hızla geçerek Morgan şehri kıyısında yavaşladı. Şehir iki metre boyundaki beton set ve beş metre boyundaki dev duvarla nehrin taşmasından korunuyordu. On beş bin nüfuslu Morgan şehri Atchafalaya Nehri'nin Berwick körfezi olarak adlandırılan geniş bölümüne bakıyordu. Güneyde şehri geniş bir hendek gibi çevreleyen Boeuf Bataklığı uzanıyordu.

Morgan, Atchafalaya kıyısındaki tek kentti. Alçak bir yerleşim alanı olduğu için sel ve gelgit tehlikesi fazlaydı. Ama orada yaşayanlar körfezin üzerindeki karanlık bulutlara aldırmazlardı hiç. California'da depremler, Kansas'ta hortumlar ve Monta-na'da kar fırtınaları olurken, biz neden endişelenelim, diye düşünürlerdi.

Burası bir bataklık bölgesi olan Louisiana'daki diğer küçük şehir ve kasabalardan daha çok kentleşmişti. Bir liman olarak iş görüyor, balıkçılan, petrol şirketlerini ve tekne yapımcılarını doyuruyor, yine de binalarının çoğu suya bakan Missouri ve Ohio'daki nehir kasabalarının havasını taşıyordu.

"Nerede inmek istersiniz?" diye sordu Gunn. Küçük motorlu teknenin dümenini tutuyordu.

"En yakındaki sahil barı diğer adamlarla tanışmak için iyi bir yer olacaktır," dedi Pitt.

Giordino rıhtım boyunca uzanan ahşap yapılan gösterdi. Binalardan birinin üzerinden neon ışıklarla CHARLIE'NIN BALIK LİMANI, DENİZ ÜRÜNÜ VE İÇKİ yazılıydı. "Bize göre bir yere benziyor."

"Yanındaki bina balıkçılarının tuttuklannı götürdükleri yer olmalı," dedi Pitt. "Nehirde meydana gelen garip olaylar hakkında soru sorutabilecek iyi bir noktaya benziyor."

Gunn tekneyi yavaşlatarak tahta merdivenin altında durdurdu. Pitt ve Giordino merdivenleri tırmanırken, "İyi şanslar, bize yazmayı unutmayın," dedi gülümseyerek.

"Bağlantıyı kaybetmeyeceğiz," diye söz verdi Pitt.

Gunn el sallayarak rıhtımdan uzaklaşıp Marine Denizen'e doğru hızla yol almaya başladı.

Rıhtım balık kokuyor, gecenin nemiyle koku daha da keskin bir hale geliyordu. Giordino sahildeki barın neredeyse çatısına kadar ulaşan istiridye kabuklarını işaret etti. "Bir kutu Dixie birası ve bir düzine sulu körfez istiridyesi şimdilik yeter bana," dedi mutlu bir beklenti içinde.

"Bahse girerim, bamyaları da nefistir."

Charlie'nin Balık Limanı'ndan içeri girmek geçmişe geri dönmek gibiydi. Eski havalandırma, ter ve tütün kokusuna karşı verdiği savaşı uzun zaman önce kaybetmişti. Tahta döşeme ba-lıkçıların çizmeleri altında eskimiş, yer yer sigara izmaritleriyle yanmıştı. Eski teknelerin ambar kapaklarının kesilip vemiklen-mesiyle meydana getirilen masalar da sigara yanıklarından paylarını almışlardı. Yorgun kaptan sandalyeleri yıllar boyu bar kavgaları yüzünden parçalanıp tekrar yapıştırılmış gibiydi. Duvarlar Bea Teyzenin Zencefil Birası'ndan Eski Güney Viskisi'ne kadar uzanan birçok paslı reklam panosuyla kaplanmıştı. Hepsi kurşun delikleriyle doluydu. Yeni markalardan hiçbiri yoktu. Barın arkasındaki hemen hemen yüz farklı içki çeşidini barındıran raflar duvara iç savaş sırasında rastgele çivilenmiş gibiydi. Bar tezgâhı uzun süredir terkedilmiş bulunan bir balıkçı teknesinden alınmıştı.

Müşteriler balıkçılardan, yerel tersane ve inşaat işçilerinden, kıyıötesi petrol kuyularında çalışan petrol işçilerinden oluşuyordu. Burası Cajun topraklarıydı ve bazılan Fransızca sohbet ediyorlardı. İki iri köpek bir masanın altında huzurlu bir şekilde uyuyorlardı. Barda en az otuz erkek bulunurken hiç kadın görünmüyordu, hatta kadın garson bile yoktu. Bütün içkileri barmen veriyordu. Bira bardakla verilmiyordu. Ya şişe ya da teneke kutu alabiliyordunuz. Sadece viski çatlak ya da orası burası kırılmış kadehlere layık görülüyordu. Yiyecekler perşembe akşamları güreşe çıkıyor gibi görünen bir adam tarafından dağıtılıyordu.

"Ne düşünüyorsun?" diye Giordino'ya sordu Pitt.

"Bütün hamamböcekierinin ölmek için nereye gittiğini biliyorum artık."

"Sadece gülümsemeyi ve bu canavarlardan biri saati sorduğunda 'efendim' demeyi unutma."

"Burası kavga başlatacağım son yer olurdu herhalde."

"Allah'tan bir gemiden inmiş turistler gibi giyinmemişiz"'de-di Pitt. Marine Denizen tayfasının kendileri için bulduğu kirli ve

yamalı giysilerine baktı. "Yine de bunun bir şeyi değiştirmeyeceğini sanıyorum. Kokumuzdan onlardan biri olmadığımızı anlayacaklar."

"Son anda banyo yapmanın bir hata olduğunu biliyordum," dedi Giordino alaylı bir tavırla.

Pitt başını eğip boş masayı işaret etti. "Yemek yiyelim mi?"
"Evet, hadi." Giordino başı öne eğik bir şekilde bir sandalye çekip oturdu.
Yirmi dakika içinde hâlâ servis yapılmayınca Giordino esnedi. "Garsonumuz bizi farketmiyor gibi yapmada son derece başarılı."
"Seni duymuş olmalı," dedi Pitt sırıtarak. "Geliyor."
Garson paçaları kesik bir blucin ve tişört giymişti. Tişörtün üzerinde tepeden aşağı kayan uzun boynuzlu bir boğa resmi vardı. Resmin altında, TANRI TEKSASLILAR1N KAYAK YAPMASINI İSTESEYDİ İNEK PİSLİĞİNİ BEYAZ YARATIRDI, yazıyordu.
"Size mutfaktan bir şey getirebilir miyim?" diye sordu.
"Bir düzine istiridye ve Dixie birasına ne dersin?" dedi Giordino. Tamam. Ya siz?"
"Bir tabak ünlü bamyalarınızdan istiyorum."
"Ünlü olup olmadığını bilmiyorum, ama tadı güzeldir. Ne içmek istiyorsunuz?"
"Tekila var mı?"
"Tabii. Burada Orta Amerika'dan gelen birçok balıkçı var."
Garson dönüp mutfağa doğru giderken onlara bakmadan, "Hemen geliyorum," dedi.
"Umarım Arnold Schwarzenegger olduğunu düşünmüyor-dur," diye mırıldandı Giordino.
"Rahatla," dedi Pitt. "Şu renklerin, çevrenin, duman dolu ortamın tadını çıkar."
"Bu kokmuş atmosferin tadını çıkarıp katkıda bulunabilirim," deyip egzotik purolarından birini çıkardı.
Pitt barı inceleyerek bilgi alabilecekleri uygun birini aramaya başladı. Barın bir köşesine toplanmış bilardo oynayan petrol

işçilerini listeden sildi. Liman işçileri iyi bir ihtimaldi. Ama yabancılardan hoşlanıyor gibi değillerdi. Balıkçılar üzerinde durmaya başladı. Birkaç tanesi masaları birleştirmiş poker oynuyordu. Pitt'e göre altmışlı yaşlarında olan bir adam bir sandalye çekmiş diğerlerini izliyor, ama oyuna katılmıyordu. Yalnızı oynuyor gibiydi, ama mavi gözlerinde neşe ve dostluk belirtileri vardı. Saç-ları.sakal ve bıyığı kırlaşmıştı. Diğerleri masaya para atarken o laboratuvar farelerinin davranış kalıplarını inceleyen bir psikologa benziyordu.
Garson içkileri getirdi. Tepsi yoktu. Bir eline bardağı, diğer eline şişeyi almıştı. Mutfağa geri dönüp az sonra Giordino'nun istiridyeleri ve Pitt'in bamyalarıyla çıktı. Ana yemek olarak jam-balaya ve kedi balığı ısmarladılar. Körfez istiridyeleri o kadar büyüktü ki, Giordino onları bir biftek gibi kesmek zorunda kalmıştı. Pitt'in etli bamyaları aç bir aslanı doyurabilirdi. Midelerini bir tabak da jambalayayla doldurduktan sonra birer bira ve tekila daha ısmarlayıp kemerlerini gevşetmek zorunda kalmışlardı.
Bütün yemek boyunca Pitt gözlerini poker oyuncularım izleyen yaşlı adamdan almamıştı. "Sandalyeye ters oturmuş şu adam kim?" diye garsona sordu. "Onu tanıyorum, ama nerede tanıştığımızı çıkaramıyorum."
Garson gözlerini barın içinde dolaştırarak yaşlı adam üzerinde durdu. "Ah, o mu? Bir balıkçı teknesi filosu var. Genellikle yengeç ve karides avlar. Büyük bir kedi balığı çiftliği de var. Ona bakarak anlayamazsın, ama çok zengin bir adamdır."
'Tekne kiralayıp kiralamadığını biliyor musun?"
"Bilmiyorum. Ona sormak zorundasınız."
Pitt, Giordino'ya baktı. "Neden barda oturup Qin Shang Denizciliğe ait mavnaların çöplerini nereye boşalttıklarını öğrenmeye çalışmıyorsun?"
"Ya sen?"
"Nehirin ûs kısmındaki temizlik operasyonları hakkında soru soracağım."
Giordino sessizce başını sallayıp masadan kalktı. Kısa bir süre sonra balıkçıların arasına karışıp kahkahalar atmaya başla-

mıştı. California açıklarındaki balıkçılık günlerine ait hikâyeler anlatıp adamlara hoşça vakit geçirtiyordu. Pitt yaşlı adamın yanına yaklaştı.

*Özix dilerim, efendim. Ama birkaç dakika konuşabilir miyiz diye merak ediyordum."

Gri bıyıklı adamın mavi-yeşil gözleri Pitt'i kemerinin tokasından başlayıp siyah kıvırcık saçlarına kadar inceledi. Sonra yavaşça sandalyesinden kalkıp barın köşesindeki bir masayı işaret etti. Sandalyesine yerleşip bir bira ısmarladıktan sonra, "Sizin tçin ne yapabilirim Bay..." diye sordu.

"Pitt"

"Bay Pitt. Siz başka bir bataklık şehrinden değilsiniz."

"Hayır, Washington Ulusal Sualtı ve Denizcilik Dairesi'nden geliyorum."

"Deniz araştırmaları mı yapıyorsunuz?"

"Bu seyahatimde değil," dedi Pitt. "Göçmen Dairesi'nden meslektaşlarımla yasadışı göçü önlemek için işbirliği yapıyoruz."

Yaşlı adam eski yağmurluğunun cebinden bir puro çıkarıp yaktı. "Size nasıl yardım edebilirim?"

"Nehrin yukarı bölümündeki kazıyı araştırmak için bir tekne kiralamak istiyorum..."

"Qin Shang Denizciliğin Sungari'yi doldurmak için kazdığı kanal mı?" diye sözünü keşti.

"Evet, orası."

"Görecek çok fazla şey yok," dedi balıkçı. "Eskiden Mystic Bataklığı'nın olduğu yerde büyük bir hendek var. Herkes şimdi Mystic Kanal diyor oraya."

"Orada bir liman inşa edecek kadar çok toprak bulunduğuna inanmak zor," dedi Pitt.

"Kanaldan çıkarılıp doldurma için kullanılmayan çamur denize götürülüp körfeze dökülüyor."

"Yakında bir yerleşim alanı var mı?" diye sordu Pitt.

"Eskiden Calzas adında bir yer vardı. Bataklığın diğer uçundaydı, ama artık yok."

"Calzas artık yok mu?" diye sordu Pıtt.

"Çinliler Atchafalaya Nehri'ne teknelerle girişi sağlayıp oradaki insanlara hizmet verdiklerini söylüyorlar. Oysa gerçek şu ki, değerinin üç katını vererek sahiplerinden topraklan satın aldılar. Geriye sadece bir hayalet kasaba kaldı. Gerisi buldozerlerle bataklığa katıldı."

Pitt şaşırmıştı. "Atchafalaya vadisinde herhangi bir yeri ka-zabilecekken neden çıkmaz bir kanalı tercih ettiler?"

"Nehrin civarındaki herkes de bunu merak ediyor," dedi balıkçı. "Sorun şu ki, o bataklıkta otuz yıldır balık avlayan dostlanm artık oraya kabul edilmiyor. Çinliler yeni kanala bir zincir çektiler ve balıkçıların oraya girmesine izin vermiyorlar. Ayrıca avcılar da o bölgeye giremiyor."

"Kanalı mavna trafiği için mi kullanıyorlar?"

Balıkçı başım salladı. "Göçmenleri kanat yoluyla kaçırdıklarını düşünüyorsanız bunu unutabilirsiniz. Sungari'den gelen bütün mavnalar ve çekiciler kuzeybatıya dönüp Teche Bataklığı'na gidiyorlar ve Morgan şehrinden on mil uzaklıktaki terkedilmiş şeker fabrikasının yanındaki açıklıkta duruyorlar. Qin Shang Denizcilik Sungari'yi inşa ederken orayı da satın aldı. Değirmenin yanında uzanan demiryolunu onardı Çinliler."

"Nereye bağlanıyor?'

"Ana Güfiey Pasifik hattına."

Çamurlu sular berraklaşmaya başlamıştı. Pitt birkaç dakika bir şey söylemeyip boşluğa baktı. Sung Lien Star'm arkasından süzülen dümen suyu basit tekne tasarımlı kargo gemilerinin çıkardığı dümen suyuna benzemiyordu. Ona göre geminin gövdesi ya normalden daha fazla su harekete geçiriyordu ya da gövdenin altında bir başka gövde daha vardı. Zihninde, geminin altına bağlanmış ikinci bir araç -bir denizaltı olabilirdi- hayal etmeye başladı. Sonunda konuştu. "O açıklığın bir adı var mı?"

"Eskiden fabrikayı inşa eden adamın adıyla Bartholomeaux olarak anılırdı. Bin dokuz yüz dokuzda inşa edilmişti.*

"Bartholomeaux'u şüphe uyandırmadan incelemek için bir çeşit balıkçı teknesi kiralamam lazım."

Balıkçı masanın arkasındaki Pitt'e dikti gözlerini, sonra omuzlarını silkip gülümsedi. "Ondan daha iyisini yapabilirim. Sizin ihtiyacınız olan şey kulübe-tekne."
"Kulübe-tekne mi?"
"Bazıları kamp teknesi de der. İnsanlar nehirde gidip gelmek için kullanır. Demirlediklerinde kabin olarak kullanırlar. Ama çok fazla insan orada yaşamıyor artık."
"Kulübe-tekne yüzen eve benzer bir şey olmalı."
"Ancak yüzen evler kendi güçleriyle hareket etmez," dedi balıkçı. "Benim içinde yaşanabilir bir teknem var. Gövdesine yerleştirilmiş bir motoru da var. Eğer size uygunsa alabilirsiniz. Üstelik ülkenin iyiliği için kullanacağınıza göre para vermeniz de gerekmez. Yalnızca aldığınız durumda geri getirmenizi istiyorum."
"Sanırım bize reddemeyeceğimiz bir teklif yapıldı," dedi Gi-ordino. Barda dolaşırken konuşmaya kulak misafiri olmuştu.
"Teşekkürler," dedi Pitt içtenlikle. "Kabul ediyoruz."
"Kulübe-tekneyi Atchafalaya'ntn bir mil ilersinde Wheeler's Landing adındaki rıhtımda bağlanmış durumda bulacaksınız. Yanında küçük bir tersane ve eski bir dost ve komşumun, adı Doug Wheeler, çalıştırdığı bakkal dükkânı var. İhtiyacınız olan şeyleri oradan alabilirsiniz. Yakıt tankını ben doldururum. Eğer birisi soru sorarsa Bataklık Çocuğunun arkadaşı olduğunuzu söyleyin. Burada insanlar beni bu şekilde çağırır. Sadece eski balıkçı dostum Tom Straight adımla çağırır beni."
"Motor tekneyi akıntıya karşı hareket ettirebilecek kadar güçlü mü?" diye sordu Pitt.
"Sanırım işini iyi yaptığını göreceksiniz."
Pitt ve Giordino yaşlı balıkçının samimi yardımına minnettardı. "Tekneyi buduğumuz şekilde geri getireceğiz," diye söz verdi Pitt.
Giordino masanın üzerinden uzanıp adamın elini sıktı. Ko nuşurken sesinde pek sık rastlanmayan bir yumuşaklık vardı.
"Nezaketiniz sayesinde kaç kişiye iyiliğiniz dokunduğunu asla bilemeyeceksiniz." .^'-

Balıkçı sakalını okşayıp elini havada salladı. "Yardımcı olabildiğime memnunum. Size iyi şanslar çocuklar. Yasadışı kaçakçılık, özellikle insan kaçakçılığı yapmak para kazanmak için kötü bir yol."
Pitt'le Giordino'nun bardan çıkıp karanlığa ayak basmalarını izledi. Orada oturup birasını bitirdi. Uzun bir gün olmuştu ve yorgundu.
"Barda bir şey öğrendin mi?" diye sordu Pitt. Umandan ay-rılıp kalabalık caddeye çıkmışlardı.
"Nehirde çalışanlar Qin Shang Denizciliğe pek dostça bakmıyorlar," diye cevap verdi Giordino. "Çinliler yerli işçileri veya tekne şirketlerini kullanmıyorlar. Sungari'den çıkan bütün mavna ve çekiciler Morgan şehrine hiç gelmeyip limanda yaşayan Çinli tayfalar tarafından ayarlanıyor. Qin Shang'ın St. Mary Parish halkına biraz daha fazla saygı göstermediği takdirde küçük çaplı bir savaş çıkabileceğini gösteren gizli bir öfke duyuyorlar."
"Qin Shang'ın köylülerle anlaşmaya çalışmak için bir çaba sarfettiğini sanmıyorum," diye yorumda bulundu Pitt.
"Plan nedir?*
"Önce kalacak bir yer bulacağız. Sonra güneş doğar doğmaz kulübe-tekneye binip nehrin yukarı kısmına gideceğiz ve kanalı inceleyeceğiz."
"Ya Bartholomeaux?" diye sordu Giordino. "Mavnaların insan yüklerini boşalttıkları yerin burası olup olmadığını merak etmiyor musun?"
"Merak ediyorum, evet. Ama bunu öğrenmek için yanıp tutuşmuyorum. Zamanımız kısıtlı değil. Kanalı kontrol ettikten sonra Bartholomeaux ile ilgilenebiliriz."
"Sualtı araştırması yapmak istiyorsan dalgıç donanımına ihtiyacımız var."
"Yerleşir yerleşmez Rudi'yi arayacağım ve ihtiyacımız olan şeyleri göndermesini isteyeceğim."

'Ya Bartholomeaux?" diye üsteledi Giordino. "Eğer değirmeninin kaçakların ütke içine gönderilmeden önce bekletildikleri yer olduğunu ispatlarsak ne olacak?"
— 315 —

"Baskın düzenleme işini Göçmen Dairesi'ne devredeceğiz, ama Sandecker'e NUMA'ntn yardım almadan Qin Shang'ın operasyonlarını ortaya çıkardığı konusunda Peter Harper'e bilgi verme zevkini sağlayacağız."
"Sanınm buna şiirsel adalet deniyor."
Pitt sırıttı. "Şimdi zor kısmı geliyor."
"Zor kısmı mı?"
"Bir taksi bulmak zorundayız."
Giordino başını çevirip bara baktı. "O balıkçı tanıdık geldi mi sana?"
"Şimdi sen söyleyince aklıma geldi. Onda tanıdık bir şeyler var."
"Adım sormadık hiç."
"Onu bir dahaki görüşümüzde daha önce karşılaşıp karşılaşmadığımızı sormalıyız."
Charlie'nin Balık Limanı'nda barmen yaşlı balıkçıya sesleniyordu. "Hey Cussler. Bir bira daha ister misin?"
"Neden olmasın?" diyerek başını salladı adam. "Yola çıkmadan bir bira daha içmenin bir zararı olmaz."
33
"Evden uzak evimiz," dedi Giordino kulübe-tekneye bakarak. "Kuzey Dakota tuvaletlerinden daha büyük değil."
"Pek lüks değil, ama iş görür," dedi Pitt taksi şoförüne parasını öderken. Teknenin bağlı olduğu kayıkhanede birkaç alüminyum balıkçı teknesi vardı. Motorları uzun süre kullanımdan dolayı paslanmış ve yağlanmıştı.
Giordino taksinin bagajından dalma takımlarını çıkarırken homurdanıyordu. "Ne merkezi ısıtma, ne de havalandırma var. Bu küvetin akan suyu ve elektriği olmadığına da bahse gire-rem."
— 316 —

"Akan suya ihtiyacın yok," dedi Pitt. "Nehirde yıkanabilirsin.*
"Ya tuvalet?"
Pitt gülümsedi. "Hayal gücünü kullan."
Giordino çatının üzerindeki alıcı çanağı işaret etti. "Radar," dedi inanamaz bir şekilde. "Radar var."
Teknenin gövdesi geniş ve düzdü. Siyah boyası nhtıma ve diğer teknelere çarpmaktan ötürü kazınmıştı. Ama suyun altındaki bölümünün temiz olduğu görünüyordu. Kapıları ve pencereleri olan kare bölme, yani kulübe, iki metre yüksekliğindeydi. Ön tarafta açılır kapanır sandalyelerin bulunduğu üstü kapalı bir veranda, çatısında da köprüye benzer küçük bir yapı vardı. Arka tarafında ise siyah bir baca yükseliyordu.
Giordino üzgün bir tavırla başını salladı. "Bundan daha üstün olan otobüs sıraları gördüm ben. Motel odamdan bir daha şikâyet ettiğimde beni tekmele."
"Oh, kes sızlanmayı. Bize bedavaya geldiğini düşünmeye çalış."
"Bir karakteri olduğunu kabul etmeliyim."
Pitt sürekli şikâyet eden Giordino'yu kulübeye doğru Hti. "Git donanımı yerleştirip motora bak. Ben gidip bir şeyler alacağım."
"Motorun gücünü görmek için sabırsızlanıyorum. Bahse girerim, bir yumurta çırpıcısı kadardır."
Prtt bakkala doğru giderken tersanede bir adamın kızaklarında duran bir balıkçı teknesini boyadığını gördü. Tersanenin yanında ahşap bir yapı vardı. Tabelada WHEELER'S LANDING yazılıydı. Binanın etrafında geniş bir veranda yerden kazıklarla yükseltilmişti. Duvarlar parlak yeşile ve pencere kapakları sarıya boyanmıştı. Pitt içeri girince bu kadar çok malın böylesi küçük bir yere sığmasına hayret etti. Tekne parçalan dükkânın bir bölümünü, balık ve avcılık malzemeleri diğer bölümünü kaplamıştı. Ortada ise yiyecekler vardı. Duvara dayalı buzdolabına biradan süt ürünlerine kadar birçok şey sığdınlmıştı.
Pitt bir sepet alıp onları birkaç gün idare edecek kadar yiyecek aldı. Büyük bir olasılıkla bütün erkekler gibi yiyebilecekle-

rinden çok daha fazlasını almıştı. Dolu sepeti kasanın yanına koyarak konserve yiyecekleri dizmekle meşgul olan dükkân sahibine kendini tanıttı.

"Bay Wheeler. Adım Dirk Pitt. Ben ve arkadaşım Bataklık Çocuğu'nun kulübe-teknesini kiraladık."

Wheeler kalın bıyığını sıvazlayıp elini uzattı. "Sizi bekliyordum. Bataklık Çocuğu bu sabah burada olacağınızı söyledi. Tekne hazır, yola çıkmayı bekliyor. Yakıt tankı dolu, aküsü değişti ve yağ kondu."

"Teşekkürler. Birkaç gün içinde geri döneriz."

"O Çinlilerin inşa ettiği kanala gittiğinizi duydum."

Pitt başını salladı. "Her şey çabuk yayılıyor."

"Nehir haritanız var mı?"

"Sizde olacağını umuyordum."

Wheeler duvarda asılı olan dolabtaki rulo halindeki haritalara baktı. Çevredeki sular ve bataklıkları gösteren haritalardı bunlar. "Burada Atchafalaya Nehri'ni gösteren haritalar var. Bir tanesi kanal etrafındaki alanı gösteriyor."

"Çok yardıma oldunuz, Bay Wheeler," dedi Pitt içtenlikle. "Teşekkürler."

"Sanırım Çinlilerin sizin kanala girmenize 'izin vermeyeceklerini biliyorsunuz. Zincirle kapattılar orayı."

"Oraya girmenin başka bir yolu yok mu?"

"TabH, en azından iki tane var." Wheeler bir kalem alıp haritayı işaretlemeye başladı. "Hooker ya da Mortimer Bataklığı'na girebilirsiniz. İkisi de kanala paraleldir ve Atchafalaya'dan sekiz mil kadar sonra kanala boşalırlar. Hooker'de yolculuk daha kolaydır."

"Qin Shang Denizcilik Hooker Bataklığı'nın çevresindeki araziyi de mi satın aldı?"

Wheeler başını salladı. "Onların sınırları kanalın iki yanında yüz metre kadar uzanıyor."

"Bariyerleri geçerseniz ne olur?"

"Yerli balıkçılar ve avcılar bunu yapar bazen. Kanalda devriye gezen otomatik silahlı adamlar tarafından yakalanıp dışarı atılırlar."

"Güvenlik sıkı o 2aman.°

"Gece o kadar sıkı değil. Büyük bir olasılıkla içeri girip göreceğinizi görebilir, onlar sizi yakalamadan kaçarsınız."

"Kanalda meydana gelen garip bir şey rapor eden oldu mu hiç?"

"Kaydedeğer bir şey olmadı. Kimse insanlan bataklıktaki bir hendekten uzak tutmanın nedenini anlayamıyor."

"İçeri girip çıkan çekici veya mavna var mı?"

Wheeler başını salladı. "Hayır. Zincirli bariyeri ancak TNT ile patlatarak açabilirsin."

"Kanalın bir adı var mı?"

"Eskiden Mystic Bataklığı olarak biliniyordu. Hendeğe çevrilene dek güzel bir bataklıktı. Avlanacak birçok geyik, ördek ve timsah vardı. Kedi balığı, levrek ve çipura da avlayabilirdin. Mystic Bataklığı sporcuların cennetiydi. Şimdi ise yasak bölge oldu."

"Umarım arkadaşım ve ben önümüzdeki kırk sekiz saat içinde bunlara cevap bulabileceğiz," dedi Pitt aldıklannı Whe-eler'in verdiği kutuya doldururken.

Adam haritanın kenanna birkaç numara yazdı. "Başınız derde girerse cep telefonumu arayın. Duydunuz mu? Derhal yardım almanızı sağlayacağım."

Put, Louisiana'daki yardım teklif eden ve tavsiyelerde bulunan bu tatlı ve zeki insanlardan çok etkilenmişti. Wheeler'e teşekkür edip aldıklarını tekneye götürdü. Verandaya çıktığında Giordino şaşkınlıkla başını sallıyordu.

"Burada gördüğüne inanmayacaksın."

"Düşündüğünden daha mı kötü?"

"Kesinlikle hayır. İçersi çok temiz, insanın kafasını karıştıran şey motor ve yolcumuz."

"Ne yolcusu?"

Giordino kapıda bulduğu notu Pitt'e uzattı. Notta şunlar yazılıydı:
Bay Pitt ve Bay Giordino. Balık avlamaya çıkmış yerliler gibi görünmeye çalıştığınız için yanınızda size eşlik edecek birinin bulunmasının iyi olacağını düşündüm. Bu yüzden nehir adamlan görüntünüzü desteklemesi *ç/n Romberg! size ödünç veriyorum. Ona vereceğiniz her türlü balığı yiyecektir.
İyi Şanslar, Bataklık Çocuğu
"Romberg kim?" diye sordu Pitt.
Giordino eşikten çıkıp bir şey söylemeden içerde sırtüstü yatan tazıyı gösterdi. Patilerini havaya kaldırmış, sarkık kulaktan iki yanma düşmüş, dili hafifçe dışarı çıkmıştı.
"ÖJümûr
"Beni görünce gösterdiği onca coşkunun ardından ölmüş olabilir," dedi Giordino.
"Motorla ilgili garip olan şey ne?"
"Görmen lazım." Giordino önden giderek yolu gösterdi. Yatak odası, oturma odası ve mutfağı oluşturan bir odadan geçtiler. Yerdeki kapağı kaldırdı. Teknenin içindeki makine dairesini işaret etti. "İkiz karbüratörlü, 427 kübik inçlik Ford V-8. Eski ama çok iyi. En azından dört yüz beygir gücünde olmalı."
"Muhtemelen dört yüz yirmi beşe yakındır," dedi Pitt mükemmel durumda görünen güçlü motora hayran olarak. "Motorun akıntıya karşı gidip gidemeyeceğini sorduğumda yaşlı adam bana ne kadar gülmüştür kimbilir."
"Çok gülmüş olmalı," dedi Giordino. "Sanınm mecbur kalırsak saatte yirmi beş mil bile yapabiliriz."
"Ağır ve sakin gideceğiz. Acelemiz var gibi görünmek istemiyorum."
"Kanal ne kadar uzaklıkta?"
"Mesafeyi ölçmedim, ama altmış mile yakın gibi görünüyor."

"Güneş batmadan oraya varsak iyi olur," dedi Giordino. Zihninden yolculuğun nasıl bir şey olacağını hayal ediyordu.
"Ben halattan çözüyorum. Sen dümene geç ve kanala gir. Ben de bu arada aldıklarımı yerine yerleştireyim.'
Giordino'nun ikna edilmeye ihtiyacı yoktu. Büyük 427 Ford'un motorunu çalıştırmak ve gücünü hissetmek için sabırsızlanıyordu. Kontağı açtı, motor kükreyerek çalıştı. Birkaç dakika çalışmasına izin verdi. Sesin tadını çıkarıyordu. İnanılmayacak kadar iyiydi motor. "Tanrım," diye mırıldandı kendi kendin©. "Benim düşündüğümden çok daha güçlü."
Pitt, Giordino'nun yakında kendini kaybedeceğinden emin bir şekilde motoru kapatıp aldığı yiyecekleri dolaba kaldırdı. Her şeyin güverteye saçılmasını istemiyordu. Sonra uyuyan Rom-berg'in üzerinden atlayarak ön taraftaki verandaya çıkıp şezlonga uzanarak dinlendi.
Giordino, Atchafalaya Nehri'nin durulmasını ve etrafta hiç tekne kalmamasını bekliyordu. Nehrin haritasını çıkanp önlerindeki derinlikleri inceledi. Sonra tekrar motoru çalıştırarak ilerlemeye başladı. Hızı arttırarak gidiyordu. Böylesi bir teknenin nehir yukarı saatte otuz beş milden fazla yapabilmesi olağanüstüydü. Teknenin hızı ve görünüşü birbiriyle hiç uyuşmuyordu. Ö_n tarafta rüzgâr ve teknenin havaya kalkan baş tarafı Pitt'i kulübenin duvanna öyle güçle yapıştırmıştı ki, kıpırdayamıyordu bile.
Sonunda iki mil kadar ilerledikten sonra Giordino önlerinde Morgan şehrine doğru giden bir iki tekne gördü. Hızı düşererek tekneyi görünüşüne uygun bir duruma getirdi
Kendini sürat teknesinden inmiş gibi hisseden Pitt haritayı alıp nehirdeki dönüşleri incelemeye başladı. Wheeler's Landing ile Qin Shang Denizciliğin açtığı kanal arasındaki bataklık ve minik göletleri de tespit etmeye çalışıyordu. Verandanın gölgesinde rahatça oturup sadece böyle bir teknenin sağlayabileceği sakin sularda seyretmenin verdiği duyguyu yaşamak harikaydı. Nehir kenarlarındaki bitki örtüsü her milde değişiyordu. Gördü-

ğü suların Ontario, Manitoba, Kuzey Dakota ve Minnesota kadar uzaklardan geldiğini hayal etmek Pitt için çok zordu. İnsanlar sadece binlerce mil uzakta, sel baskınından uzak oldukları yerlerde çiftlikler ve şehirler inşa etmişlerdi. Burası daha önce hiç görmediği bir manzara oluşturuyordu.

Havada hoş bir serinlik vardı. Sadece suyun yüzeyinde küçük dalgalar oluşturacak kadar hafif bir esinti hissediliyordu. Zaman uzay kadar sınırsızmış gibi akıp gidiyordu. Yaptıkları nehir yolculuğu ne kadar tembelce görünse de, ölümlerine neden olabilecek bir iş üzerindeydiler. Esrarengiz kanalı keşif planlarında bir hata yapamazlardı.

Öğleden sonra Pitt, Giordino'ya bir salamlı sandviç hazırlayıp bir şişe bira çıkardı. Dümene geçmeyi önerdi, ama Giordino bunu kabul etmedi. Çok eğleniyordu, Pitt bunun üzerine tekrar verandaya indi.

Zamanın bir anlamı yokmuş gibi görünse de Pitfin saatleri ne boş, ne de anlamsız geçiyordu. Dalgıç takımlarını hazırladı, Orion Gölü'nde kullandığı AUV'u çıkararak korrtrollannı ayarladı. Son olarak gece görmeye yarayan gözlükleri kılıflarından çıka rıp eski kanepenin üzerine koydu. '

Saat beşi biraz geçtikten sonra Pitt içeri girdi ve çatıdaki dümen köşküne çıkan merdivenlerin başında dikildi. "Kanalın ağzına gelmemize yarım mil kaldı," diyerek Giordino'yu uyardı. "Yarım mil sonra yandaki bataklığa geç. Sonra sancak tarafına doğru dön."

"Adı ne?"

"Hooker Bataklığı, ama kavşakta tabela aramaya kalkma. Haritanın gösterdiği terkedilmiş petrol kuyusuna gelene kadar altı mil kadar ilerleyeceksin. Orada demir atıp akşam yemeği yedikten sonra karanlık basmasını bekleyeceğiz."

Giordino nehir aşağı giden uzun bir römorkörün bağlı olduğu mavna konvoyunun yanından rahatlıkla geçti. Römorkörün kaptanı yanlarından geçerken kornasıyla selam verdi, büyük bir olasılıkla teknede sahibinin olduğunu düşünüyordu. Pitt ön ta-

ooo

raftaki sandalyesine geri döndü. Dürbününü alarak geçtikleri kanal ağzını inceledi. Hemen hemen çeyrek mil genişliğinde son derece düzgün bir şekilde oyulmuştu. Ufukta yeşil bir halı gibi uzanıyordu. Beton kazıklara bağlanmış paslı bir zincir ağzın bir tarafından diğerine uzanıyordu. Beyaz bir tabela üzerine koca harflerte şunlar yazılıydı: GEÇİŞ YASAKTIR. QIN SHANG DENİZCİLİK TOPRAKLARINDA YAKALANANLAR DAVA EDİLECEKTİR.

Yerlilerin Qin Shang'dan neden nefret ettiğini anlamıştı Pitt. Şerifin bir yabancının topraklarında balık avladıktan için arkadaşlarını, komşularını tutuklayıp tutuklatmadığını düşündü.

Kırk dakika sonra Giordino hızı azaltıp tekneyi Hooker Bataklığına giden dar kanaldan içeri soktu. Beton rıhtıma gelince durdu. Tabelada CHEROKEE PETROL ŞİRKETİ, BATON ROUGE, LOUISIANA yazıyordu. Teknede demir yoktu. Bu amaçla iskeleye bağlanmış olan çubukları çamura gömdüler. Teknedeki halatları da bu çubuklara bağladılar. Son olarak iskele tahtasını rıhtıma doğru uzattılar.

"Güneydoğu yönünden gelip bataklığı geçen bir şey var radarda," dedi Giordino sakin bir sesle.

"Mystic Kanal yönünden geliyorlar."

"Hızlı geliyorlar," dedi Giordino telaşsız bir sesle.

"Shang'ın adamları peşimize düşmede hiç vakit kaybetmediler," diyerek içeri girdi Pitt. Az sonra kıç tarafında bulduğu kare biçiminde geniş bir ağla geri geldi. "Romberg'i buraya getirip kendine bir bira al."

Giordino ağa baktı. "Yemek için yengeç yakalamayı mı düşünüyorsun?"

"Hayır," dedi Pitt. Çimen okyanusu içinde parlak bir nesne farketmişti. "önemli olan ne yaptığını biliyormuş gibi davranmak."

"Bir helikopter," dedi Giordino. "Ya da bir uçak."

"Çok alçak, muhtemelen bir hoverkrafttır."

"Qin Shang'ın arazisinde miyiz?"

"Haritaya göre onların sınırından üç yüz metre kadar dışar-dayız. Bizi kontrol etmek için sosyal bir ziyarette bulunuyor olmalılar."
"Senaryomuz nedir?" diye sordu Giordino.
"Ben yengeç avcısını oynayacağım, sen birasını yudumla-yan bir çiftçi ol. Romberg de Romberg olabilir.'
"Bir kalyanın Fransız Cajun gibi davranması çok zor."-
"Biraz bamya çiğne."
Köpek verandaya çıkarılırken itiraz etmedi. İtaatkâr olduğundan değil, buna ihtiyacı olduğundan uysal davranıyordu. Yavaşça iskele tahtasını geçip işini gördü. Köpeğin idrar torbası bu kadar dayandığına göre demirden olmalı, diye düşündü Giordino. Romberg aniden dikkat kesilip çimenlere dalan tavşana havladı, sonra peşinden koşmaya başladı. Giordino, "Sana Oscar Ödülü yok, Romberg!" diye bağırdı peşinden. Sonra sandalyeye çöküp ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardı. Çıplak ayaklarını trabzanlara dayayıp bir eline birasını aldı.
Perde açılışı için hazır olan Pitt .45'liğini yanındaki kovaya sokup üzerini bir şeyle örttü. Giordino da sandalyesinin altında Pitt'in hanganndan aldığı 12'lik Aserma'yı saklıyordu. Siyah bir nokta halindeki hoverkraftın büyümesini izlediler. Sudan karaya çıkabilen tipte bir araçtı bu. İki adet uçak pervanesi ve iki yanında içinde hava olan kauçuk lastikler vardı. Kontrol uçaklardaki-ne benzer bir dümenle sağlanıyordu. Giordino'yla Pitt bataklık ve çamurun içinde fazla bir çaba harcamadan hızla ilerleyen araca bakıyorlardı.
''Çok hızlı," diye belirtti Pitt. "Saatte elli mil yapabiliyor. Küçük bir kabini var ve beş metre uzunluğunda. Görünüşe göre altı kişi taşıyabiliyor."
"Hiçbiri de gülümsemıyor," diye mırıldandı Giordino. Ho-verkraft teknenin yanına gelip yavaşladı. O anda Romberg çamurlu çimenlerin arasından şimşek gibi çıktı. Gürültülü bir şekilde havlıyordu.
"Eski dostum Romberg," dedi Pitt. "Tarn zamanında"
*»*1it

Araç üç metre ilerde durdu. Motorun sesi kısılarak sustu. Araçtaki beş adam bellerinde tabanca taşıyorlardı, ama tüfekleri yoktu. Pitt'in Orion Gölü'nde gördüğü adamlarla aynı üniformaları giyiyorlardı. Hepsinin gözü Asyalı olduklarını gösterir gibi çekikti. Gülmüyorlardı, bronzlaşmış yüzleri son derece ciddiydi.
"Burada ne yapıyorsunuz?" diye sordu sert yüzlü, akıcı İngilizce konuşan biri. Omzunda ve şapkasında rütbesini gösterir bir işaret taşıyordu. Canlı böceklere iğne batırmaktan hoşlanır gibi bir görünüşü vardı. Bir başka insanı rahatça öldürebilecek birisiydi. Gözlerinde parıltıyla Romberg'e baktı.
"Eğleniyoruz," dedi Pitt doğal bir ifadeyle. "Sizin derdiniz nedir?"
"Burası özel arazi," dedi adam soğuk bir sesle. "Burada duramazsınız."
"Hooker Bataklığı'nın çevresindeki arazinin Cherokee Petrol Şirketi'ne ait olduğunu biliyorum." Pitt aslında arazinin sahibinin kim olduğunu bilmiyordu, ama petrol şirketine ait olabileceğini tahmin ediyordu.
Adam arkadaşlarına döndü. Çince konuşmaya başladılar. Diğerlerinin komutanı olan adam hoverkraftın kıyısına yaklaştı. Tekneye geliyoruz."
Pitt gerilip silahını almaya hazırlandı. Sonra tekneye çıkma teklifinin bir aldatmaca olduğunu farketti. Ama Giordino bunu yutmamıştı. "Bekle gelirsiniz," dedi tehdit edici bir ifadeyle. "Sizin hiçbir yetkiniz yok. Şimdi şerifi çağırmadan önce defolup gidin buradan."
Komutan eski tekneye ve Pitt'le Giordino'nun üzerindeki eski püskü giysilere baktı. "Bu teknede telsiz ya da cep telefonu var mt?M
"İşaret fişeği var," diye cevap verdi Giordino. Ayak parmaklarını kaşıyordu. "Fişek gönderir göndermez kanun imdadımıza yetişir."
Komutanın gözleri kısıldı. "Bunu pek inanılır bulmuyorum."

"Günahsız insanlara karşı azametli bir tavır sergilemeniz sizi bir yere götürmez," dedi Pitt birden zekice.
Komutan gerildi. "O neydi?" diye sordu. "Ne dedin sen?"

"Ah, dedim ki, bizi rahat bırakın," dedi Pitt bir Cajun gibi kelimeleri uzatarak. "Hiçbir şeye zarar vermiyoruz."

Adamlar arasında bir başka konuşma geçti. Sonra komutan parmağını Pitt'e uzattı. "Seni uyarıyorum. Qin Shang Denizcilik topraklarına ayak basmayın."

"Bunu kim ister ki?" dedi Giordino çirkin bir tavıria. "Sizin şirketiniz bataklığı mahvetti, balıkları öldürdü. Yaptığınız kazıyla da vahşi hayatı yok ediyorsunuz. Oraya girmek için hiçbir nedenimiz yok."

Komutan küçümser bir tavırla sırtını döndü ve ilk yağmur damlaları düşerken onlan rahat bıraktı. Hâlâ havlamakta olan Romberg'e kötü bir bakış fırlattı ve adamlarına bir şey söyledi. Motor çalıştı, hoverkraft kanal yönüne doğru ilerlemeye başladı. Onlar gittikten bir dakika sonra yağmur olanca şiddetiyle yağmaya başladı.

Giordino trabzanlardan süzülen yağmurun ayaklarına çarpmasından büyük zevk alarak oturmaya devam etti. Romberg ıslak tüylerini silkeleyip her tarafı su içinde bırakınca yüzünü buruşturdu. "Senin o küçük gösterin dışında her şey iyi gitti. Bizi ele verebilirdin."

Pitt bir kahkaha attı. "Bizim zekâmızı küçümsememelerini istedim. Aracın üzerindeki kameraya dikkat ettin mi? Şu anda resimlerimiz uydu kanalıyla Qin Shang'ın Hong Kong'daki güvenlik merkezlerine gönderiliyor. Bizim bir başka hassas projesi civarında dolaştığımızı görünce yüzünde beliren ifadeyi görmek için orada olamadığımıza çok üzgünüm."

"O halde dostlarımız geri dönecekler."

"Bahse girebilirsin."

"Romberg bizi koruyacaktır," dedi Giordino şakayla.

P'rtt etrafa bakıp köpeğin yine eski pozisyonuna döndüğünü gördü. "Bundan kesinlikle şüpheliyim."

«ne

34

Şiddetli yağmur dindikten sonra ve son gün ışığı batı yönündeki bataklığın ardında gözden kaybolmadan önce Pitt'le Giordino tekneyi Hooker Batakiığı'nın dar ayağına sokup ho-verkraftın radarından saklamak için geniş bir kavak ağacının altına bağladılar. Sonra dallar ve yapraklarla kamufle ettiler. Romberg sadece Pitt kendisine bir kâse dolusu kedi balığı verdiği zaman uyandı. Giordino ona hamburger teklif etti, ama Romberg ona dokunmadı bile. Mutlu bir şekilde patilerini yalıyor, balığı hazmetmeye çalışıyordu.

İçerdeki ışığı saklamak için pencere kapaklarını kapatıp battaniyelerle örttükten sonra Pitt haritayı yemek masasının üzerine serdi. Bir plan hazırlamaya çalışıyordu. "Eğer Shang'ın nöbetçileri gördükleri her şeye koşuyorlarsa kanalda bir merkez olmalı. Büyük bir olasılıkla ortada bir yerdedir. Böylece sının geçen yerlilere karşı her iki tarafı da kontrol edebiliyor olmalılar."

"Başka bir adla da olsa kanal kanaldır," dedi Giordino. Tam olarak ne arıyoruz?8

Pitt omuzlarını silkti. "Senin tahminin de benimki kadar işe yarar."

"Orion Gölü'nde bulduğun cesetler gibi mi?"

"Tannm, umanm öyle bir şey olmaz," dedi Pitt üzgün bir şekilde. "Ama eğer Shang göçmenleri Sungari yoluyla kaçırıyorsa bu civarda bir öldürme merkezinin olduğuna bahse girebilirim. Cesetler bataklıkta rahatlıkla saklanabilir. Ama Doug Wheeler'e göre nehirden kanala tekne trafiği yokmuş."

"Qin Shang on sekiz millik bir kanalı egzersiz olsun diye kazdırmadı."

"İki millik kazıdan çıkan toprak Sungari'yt inşa etmeye yeterdi. Neden on altı mil daha kazdılar?"

"Nereden başlıyoruz?" diye sordu Giordino.

"Sandalı alıyoruz, çünkü radara yakalanması ihtimali daha düşük. Donanımı yükledikten sonra Hooker Batakiığı'nın kanala boşaldığı yere kadar gideriz. Sonra doğuya Calzas'a doğru de-

vam ederiz. Orada ilgimizi çeken bîr şey olup olmadığına bakıp Atchafalaya'ya ve tekneye geri döneriz."

"Sının geçenleri tespit edecek dedektörleri olmalı."

"Orion Gölü'nde kullandıkları sınırlı teknolojiyi kullanıyor olmalarına güveniyorum. Eğer lazer dedektörleri varsa ışıklar bataklığın yüzeyini taramak üzere ayarlanmıştır. Bataklık araçları olan avcılar veya teknelerinde dikilen ya da ağ atan balıkçılar beş mil uzaklıktan saptanabilir. Sandalda yere yatarsak ortalıkta dolaşan lazer ışınlarına yakalanmadan geçebiliriz."

Giordino sessizce Pitt'in planını dinledi. Birkaç dakika sessiz kaldıktan sonra yüzünü ekşitti. Kürek çekerek geçecek olan uzun zahmetli saatleri düşünüyordu.

"Pekâlâ," dedi sonunda. "Bayan Giordino'nun oğlu bu gece bitmeden önce ağrıyan bir çift kola sahip olacak."

Romberg'i tekneyi beklemesi için bıraktıktan sonra bataklıkta kürek çekmeye başladılar. Ayışığı altında yollarını kolayca buluyorlardı. Sandalı yüzdürmek için çok fazla çaba sarfetmele-ri gerekmiyordu. Bulutlar ayın yüzünü örttüğünde Pitt bir buçuk metreye kadar daralan bataklıkta yolunu görebilmek için gece gözlüklerine güveniyordu.

Bataklık gece canlanmıştı. Sivrisinek sürüleri kanlı hedefler arıyorlardı. Ama Pitt ve Giordino dalgıç elbiseleri içinde güvendeydiler. Kurbağalar sıçrarken çığlıklar atıyor, sonra derin bir sessizliğe gömülüyor, ardından tekrar başlıyorlardı. Sanki gece şarkıları görünmeyen bir maestro tarafından idare ediliyordu. Bataklığın çimenlerinde milyonlarca ateşböceği yanıp sönüyor, sönmekte olan bir havai fişek gibi parlıyorlardı. Bir buçuk saat sonra Hooker Bataklığı'ndan çıkıp kanala girdiler.

Güvenlik güçlerinin karargâhı bir futbol stadyumu gibi aydınlatılmıştı. Üç katlı yapı Sapık filmindeki evi hatırlatıyordu. Ama o kadar iyi durumda değildi. Pencerelerdeki kepenkler paslanmış menteşelerde sarkıyordu. Tavanarası camlan kırıktı.

Çin yemeği kokusu havayı doiduruyordu. Üniformalı bir adamın içerde hareket ettiği perdesiz camlardan görülebiliyor-

du. Batılı kulaklara bir ceza gibi gelen ve doğum yapıyormuş gibi çığlıklar atan bir kadının söylediği Çince şarkı bataklığı doldu-ruyordu. Eski evin oturma odası haberleşme ve güven-lik-dedektörlerinin antenleriyle doluydu. Orion Gölü gibi devriye gezen görevliler yoktu. Saldırıya uğramaktan korkmuyorlardı ve kaderlerini elektronik sisteme teslim etmişlerdi. Hoverkraft eski petrol varilleri üzerinde yüzen küçük rıhtıma bağlanmıştı. İçinde kimse yoktu.

"Karşı tarafa yönel ve çok yavaş kürek çek," diye fısıldadı Pitt. "Hareketlerini en azda tut."

Giordino sessizce başını sallayıp küreğini dikkatle suya soktu. Son derece ağır hareket ediyordu. Evi geçip yüz metre kadar ilerledikten sonra Pitt kısa bir mola vermelerini istedi. Tabancalarını ağırlık yapıp yer kaplamasınlar diye almadıktan için gizlilik bir seçenek değil, gereklilik haline gelmişti.

"Güvenli..ten anladığım kadarıyla," dedi Pitt. "Burası Orion Golü'nden daha beceriksizce yönetiliyor. Dedektörler yerinde duruyor, ama onları izleme zahmetine katlanmıyorlar."

"Bu öğleden sonra çok çabuk yakaladılar ama bizi," diye hatırlattı Giordino.

"İki buçuk metre yüksekliğinde bir tekneyi düz bir alanda beş mil uzaklıktan saptamak beceri gerektirmez. Eğer burası Orion Gölü olsaydı, sandala binmemizden itibaren her hareketimizi izliyor olurlardı. Ama burada burunlarının dibinden geçebiliyoruz."

"Bu iş Noel'e benzemeye başlıyor," dedi Giordino. "Ağacın altında içinde derin sırlar bulunmayan hediyeler yok."

"Hadi gidelim," dedi Pitt. "Burada ümit vaat eden bir şey yok. İncelememiz gereken bir sürü yer var. Güvenlik güçleri gece rahatlıyor olabilirler, ama güneş doğmadan önce tekneye ulaşamazsak bizi görmemeleri için kör olmaları gerekir."

Artan güvenle eskisi gibi dikkatli davranmayı bırakarak hızla kanala doğru kürek çekmeye başladılar. Ayırt loş ışığında kanalın sonu çok uzak görünüyordu. Çöldeki bir serap gibiydi. Gi-

ordino güçlü bir şekilde kürek çekiyordu. Onun çektiği her kürekle sandal bir metre ilerlerken Pitt'in küreğiyle yetmiş santim ilerliyordu. Hava sakin ama nemliydi. Dalgıç kıyafetleri içinde bir tenceredeki ıstakoz gibi terliyorlardı, ama çıkarmaya cesaret edemiyorlardı. Güneş yanığı olmalarına rağmen çıplak tenleri ayışığında parlardı. İlerde bulutların görünmeyen bir ışık kaynağıyla aydınlandığını görebiliyorlardı. Uzaktaki otoyolda gidip gelen arabaların farları da görünüyordu.

Terkedilmiş Calzas kasabasının binaları her iki tarafta yükseliyordu. Kanal kasabayı ikiye bölmüştü sanki. Eskiden orada yaşamış insanların ruhlan ortalıkta dolaşıyor gibiydi. Eski otel ve benzin istasyonunun pompalan hâlâ duruyordu. Mezarlığın arkasındaki kilisenin ıssız ve metruk bir görünüşü vardı. Terkedilmiş kasaba kısa bir süre sonra sandalın gerisinde kalmıştı.

Sonunda kanalın sonuna gelmişlerdi. Bütün kazı anayola uzanan sette sona eriyordu. Anayol setinin tabanında bir yeraltı sığınağına gidiyor gibi görünen betondan inşa edilmiş bir giriş buldular. Sıkıca kapatılmış büyük çelik bir kapıyla örtülüydü bu
giriş.

"Burada ne saklıyorlar sence?" diye sordu Giordino.

"Çabuk ulaşmak zorunda olmadıkları bir şey," diye cevap verdi Pitt. Gece gözlüklerinin ardından kapıyı inceliyordu. "Sadece açmak bile bir saatten fazla zaman alır bu kapıyı." Kapıdan uzanıp kanalda gözden kaybolan elektrik hattını inceledi. Gözlükleri çıkanp kıyıyı işaret etti. "Hadi sandalı kıyıya çekip otoyola çıkalım."

Giordino şüpheli bir şekilde bakıp başını salladı. Kıyıya kadar kürek çekip sandalı çektiler. Kıyıyı oluşturan set dik değildi, ama yamaç gibi eğimliydi. Yukarı tırmanıp korkulukları aştıkları anda şimşek hızıyla geçen dev bir TİR yüzünden neredeyse geriye düşüyorlardı. Ayışığının aydınlattığı sayfiye bölgesi ışık denizi haline gelmişti.

Manzara bekledikleri gibi değildi. Arabaların farları oldukça geniş bir alanı kaplayan suyun etrafında kıvrılarak ilerleyen oto-

yolda bir yılanın üzerindeki florasanlı boncuklar gibi parlıyordu. Onlar orada dikilirken bir ev büyüklüğünde ve neredeyse çeyrek mil uzunluğunda yirmi mavnayı iten dev bir çekici önlerinden geçti. Karşı kıyıdaki geniş şehrin aşağısında ve yukarsında parlak bir şekilde aydınlatılmış petrol rafinerilerinin beyaz tanklarını ve petrokimyasal tesisleri görebiliyorlardı.

Tamam," dedi Giordino yüzünde bir ifade olmaksızın. "Şu an 'Eski Nehir Adamı' şarkısını söylemek için ideal değil mi?"

"Mississippi," diye mırıldandı Pitt. "Şurası nehrin karşısında kuzeyde yer alan Baton Rouge. Hattın sonu. Neden bu belirli noktada kanal kazıyorlar?"

"Qin Shang'in garip kafasından neler geçtiğini kim bilebilir?" dedi Giordino bir filozof edasıyla. "Belki otoyola çıkış arıyordur."

"Ne için? Hiç dönüş yok. Yol bir arabayı ancak alabilecek genişlikte. Başka bir neden olmalı." Pitt korkuluklara oturup düşünceli gözlerle nehire baktı. Sonra yavaşça, "Otoyol burada düz bir şekilde ilerliyor," dedi.

Giordino kaşlarını kaldırarak Pitt'e baktı. "Ne olmuş?"

"Kanalı nehrin batıya doğru kıvrıldığı ve neredeyse anayolla buluştuğu yerde bitirmek bir tesadüf mü, yoksa çok iyi düşünülmüş bir plan mı?"

"Ne farkeder ki? Shang'in mühendisleri kanalı herhangi bir yerde bitirebilirlerdi."

"Çok şey farkeder. Gördüğüm kadarıyla çok şey farkedi-yor."

Giordino'nun zihni Pitt'inkiyle aynı frekansta çalışmıyordu şu anda. Gelen arabanın farlarından faydalanarak kolundaki dalgıç saatinin kadranına baktı. "Hâlâ karanlıkken işi bitirmek istiyorsak bir an önce nehre geri dönmeliyiz."

Nehrin AUV'u kullanarak incelemeleri gereken on sekiz millik bir bölümü vardı. Yamaçtan geri dönüp sandala ulaştıklarında AUV'u muhafazasından çıkarıp suya bıraktılar. Karanlık yüzeyin içinde gözden kaybolmuştu. Giordino kürek çekerken Pitt

uzaktan kumandayı çalıştırıyordu. AUVun motorlarını çalıştırıp lambalarını yaktı. Kanalın çamurlu dibinden bir buçuk metre yükseklikte dolaştırıyordu. Yosunlu su yüzünden görüş mesafesi hayli kısaldığı için Pitt yönünü değiştiremeden AUV bir sualtı cismine çarpabilirdi.

Giordino saatler geçmesine rağmen hızı asla azalmayan bir tempoda kürek çekiyor, bu da Pitt'in işini kolaylaştırıyordu. Sadece ortadaki güvenlik karargâhına vardıklarında hızlarını düşürdüler.

Gecenin bu saatinde bütün nöbetçiler uyuyor olmalıydı. Ama merkezde birden bir canlılık ve hareket oldu. Bütün nöbetçiler hoverkraftın bağlı olduğu rıhtıma koşmaya başladı. Pitt ve Giordino gölgede kalıp hoverkraftın otomatik silahlarla doldurulmasını seyretti. İki adam tüpe benzer uzun ve ağır bir cismi taşıyorlardı.

"Yanlış görmüyorsam bu bir roketatar."

"Yanlış görmüyorsun," diye mırıldandı Pitt. "Shang'ın Hong Kong'daki güvenlik şefinin bizi tanıyıp operasyonlarına casusluk etmeye geldiğimizi anladığını sanıyorum."

"Kulübe-tekne. Onu ve içindekileri havaya uçurmayı planladıkları açık."

"Bataklık Çocuğu'nun malını havaya uçurmalarına izin vermemiz pek hoş bir şey olmaz. Sonra Romberg'i de düşünmemiz lazım. Hayvanları Koruma Derneği bizi kara listeye alır sonra."

"İki silahsız lüks hayat adamı tepeden tırnağa silahlı bir barbar yığınına karşı," diye homurdandı Giordino. "Şartlar pek eşit değil, sen ne dersin?"

Pitt maskesini yüzüne geçirdi ve hava tüpünü aldı. "Onlar hareket etmeden kanalı geçmeliyim. Sen sandalı alıp yüz metre ilerde beni bekle."

"Dur tahmin edeyim. Bıçağını alıp hoverkraftın şişme lastiklerini patlatacaksın."

Pitt sırıttı. "Eğer lastikler patlarsa hoverkraft havaya kalkmayacaktır."

"YaAUV?"

"Suyun altında tut. Karargâhlarının önüne ne tür çöpler attıklarını görmek ilginç olabilir."

On saniye içinde Pitt gitmişti. Suya neredeyse hiç su sıçrat-regülatörü ağzına alıp sualtında nefes almaya Daşıamaaan önce beş metre kadar ilerledi. Karargâha doğru yüzmeye başladı. Suyun dibindeki çamur karanlık ve ürkütücü görünüyordu. Su ise ılıktı. Pitt hırsla yüzüyordu. Suyun direncini önlemek için kollarını önünde V şeklinde tutuyor ve bacak kaslan izin verdiğince sert bir şekilde suyu tekmeliyordu.

İyi bir dalgıç bir hayvanın havadaki değişikliği veya bir düşmanın varlığını hissettiği gibi hissedebilirdi suyu. Kanal suyunun sıcak, dostça bir havası vardı. Orion Gölü'nün dibinde hissettiği kötü şeyler yoktu burada. Tek korkusu nöbetçilerden birinin kanala bakıp hava kabarcıklarını görmesiydi. Ama bunu pek mümkün görmüyordu, çünkü adamlar tekneyi havaya uçurma çalışmalarıyla son derece meşguldüler ve suya bakacak yarım saniyeleri bile yoktu.

Karargâha yaklaşırken suyun dibindeki ışık daha parlak hale gelmişti. Kısa süre sonra hoverkraftın gölgesini gördü. Adamların araca binip kulübe-tekneyi havaya uçurmak üzere yola çıkmaya hazır olduklarından emindi. Sadece bir ses duymadığı için motorların henüz çalışmadığını düşünüyordu. Daha hızla yüzmeye başladı. Rıhtımdan aynlmadan önce aracı durdurmaya kararlıydı.

Kanalın karşısında avantajlı durumda bulunan Giordino, Prtt'in vaktinde yetişebileceğinden şüpheliydi. Geriye dönüşte daha hızlı hareket etmediği için kendi kendine küfrediyordu. O zaman buraya daha erken varabilirlerdi. Ama nöbetçilerin hava aydınlanmadan önce tekneye saldıracaklannı nereden bilebilirdi? Gölgede kalmaya gayret ederek yavaşça kürek çekiyordu. "Yap şunu!" diye mmldandı sanki Pitt onu duyabilimniş gibi. "Hallet şu işi!"

Pitt kollarında ve bacaklarında aşırı çabadan dolayı artan bir uyuşma hissi yaşıyordu. Ciğerleri yorgunluktan acıyordu. Son bir çabayla geriye kalan bütün gücünü topladı. Küçükken çeçe sineği tarafından ısınlıp kronik uyku hastalığına

tutuldu- * ğundan emin olduğu bir köpeği kurtarmak için kendini öldürdüğüne inanamıyordu.

Birden yukardan gelen ışık kesildi ve karanlıkta yüzer hale geldi. Yüzeye çıktığı yerde başı hoverkraftın hava yastıklarına çarptı. Birkaç dakika sırtüstü durdu. Göğsü inip kalkıyordu. Kollan hareket edemeyecek kadar hissizdi. Bu arada gücünü toplayıp lastikleri inceleme fırsatı bulmuştu. Hoverkraftın gövdesini saran kauçuk tüp şişirildiğinde aracın havalanmasını sağlıyordu. Ayrıca hava yastıklarını şişirmek üzere alüminyum pervanelerin kullanıldığını da farketmişti.

Pitt bıçağını kılıfından çıkarmak üzere bileğine doğru uzanırken çalışan motorların sesini duyunca zafer duygusu birden yok olmuştu. Pervanelerin hızı her devirde artıyordu. Kauçuk hava yastıkları şişmeye başlamıştı. İçerde kalan su fırtınaya tutulmuş gibi sarsılıyordu. Aracın harekete geçmesini önlemek için artık çok geçti.

Büyük bir üzüntüyle hava tüpüne giden kemeri çözdü, ağzındaki regülatörü çıkarıp tüpü başının üzerine kaldırdı. Tüpü tek hamlede dönen pervaneye doğru fırlatıp şişmekte olan kauçuk hava yastıklarının arasına saklandı. Tüp pervaneye çarpıp parçaladı. Çaresizlik sonucu girişilen bir hareketti bu. Pftt dikkatsiz bir kumar oynadığını ve şansını çok fazla zorladığını biliyordu.

Pervanenin dağılmasının ardından parçaları şarapneller gibi oraya buraya fırlamaya başlamıştı. Bir saniye sonra tüpün içindeki basınçlı havanın serbest kalması yüzünden çok daha büyük bir patlama oldu. Aracın yakıt tankları da felakete eşlik ediyordu. Havaya uçan hoverkraftın yanan parçaları karargâhın çatısına düşerek ahşap yapıyı bir anda alevler içinde bırakmıştı.

Giordino dehşet içinde hoverkraftın suda yükselip binlerce ateş parçası haline gelmesini izliyordu. Cesetler sarhoş akrö-

batlar gibi havada uçup suya düşüyordu. Karargâhın camları paramparça olmuştu. Patlama kanalın yüzeyinde gürleyerek Gi-ordino'nun yüzüne bir boksörün yumruğu gibi çarpmıştı. Yanan araçtan geriye kalanlar buhar çıkararak kanala gömülüyordu. Karanlık gökyüzüne yükselen kara bulutlar kısa sürede kaybolmuştu.

Giordino artan bir korkuyla çılgın gibi kürek çekerek patlamanın olduğu yere gitmeye çalışıyordu. Yanan parçaların başladığı yere ulaşınca oksijen tüpünü takarak suya girdi. Yüzeydeki alevlerle aydınlanan sualtıntn ürkütücü ve tehd'rtkâr bir görünümü vardı. Garip bir korkuyla hoverkrafttan arta kalanı inceledi. Çaresizlik içinde dostunu ararken hâlâ şaşkınlıktan kurtulamamıştı. Pitt'in meydana getirdiği harabede körü körüne dolaşırken eli elbiseleri olmayan, parçalanmış ve içi dışına çıkmış bir adamın kalıntılarına değdi. Görmeyen siyah bir göz onun Pitt olmadığını anlamasına yetmişti.

Bir insanın bu felaketten kurtulmasının imkânsız olduğu düşüncesini zihninden uzaklaştırmaya çalışıyordu. Boş yere, ümitsizce dostunun yaşayan bedenini görmeye çalışıyor, Tanrım, nerede, diye zihninde çığlıklar atıyordu. Altındaki çamurlu karanlıktan bir şey uzanıp ayak bileğini tuttuğunda vazgeçmek üzereydi. Giordino dondurucu bir panik duygusu yaşadı. Birisi hayattaydı. Arkasına dönünce kendisine bakan yeşil gözleri gördü. Burnundan akan kan çamurlu suda dağılıyordu.

Sanki ölmüş de dirilmiş gibi garip bir gülümseme vardı Pitt'in dudaklarında. Dalgıç giysisi parçalanmış, maskesi yırtılmıştı, ama hayattaydı. Yukarıyı işaret ederek Giordino'nun bileğini bıraktı. Suyu tekmeleyerek yukarı çıktı. Aynı anda varmışlardı yüzeye. Giordino, P'ıtt'i kucakladı.

"Lanet olsun!" diye bağırdı. "Hayattasın."

"Hayatta değilsem lanet olsun," dedi Pitt gülerek.

"Nasıl becerdin tüm bunları?"

"Aptal şansı. Oksijen tüpünü pervaneye attığımda hoverk-rattla aramda iki metre bile yoktu. Patlama dışarı doğru oldu.

Sarsıntı beni vurana dek yara almamıştım. Çamurlu dibe battım, sanırım bu etkiyi azalttı. Kulak zarlarımın patlamamış olması bir mucize. Kulaklarım hâlâ çınlıyor. Sahip olduğumu bilmediğim bölgelerim acıyor. Bedenimin her yeri

morarmış olmalı. Birkaç dakika bayılmışım, ama sonra kendime gelip regülatörümle nefes aldığımda çamurlu su doldu ağzıma. Öksürüp öğürürken yüzeye çıkıp kendimi toparlayana kadar orada kaldım. Sonra da senin hava kabarcıklarını gördüm."
"Bu kez kurtulamadığını sandım,1' dedi Giordino.
"Ben de öyle," dedi Pitt. Yumuşak bir şekilde burnuna ve yarılmış dudağına dokundu. "Kanal yatağına gömülünce yüzüme bir şey çarptı..." Duraklayıp yüzünü ekşitti. "Kınlmış, burnum kırılmış. İlk kez oluyor."
Giordino yanan bir cehennem haline dönen karargâhı işaret etti. "Tahrip etme becerini ailede kimden aldığını hiç araştırdın mı?"
"Kasten yangın çıkarma hastalığı olan bir akrabam olduğunu sanmıyorum."
Üç nöbetçi hâlâ hayattaydı. Biri sürünerek evden çıkıyor, üniformasının sırtından siyah bir duman yükseliyordu, ikincisi şaşkın bir şekilde rıhtımda yatıyordu. Kulak zarları patladığı için ellerini kulaklarına kapatmıştı. Dört ceset alevlerin aydınlattığı suda yüzüyordu. Nöbetçilerin diğerleri yok olmuştu. Üçüncü yaşayan nöbetçi şaşkın bir şekilde dikiliyor, aptal aptal hoverk-rafttan geri kalanlara bakıyordu. Yanağındaki yaradan akan kan gömleğine damlıyordu.
Pitt kıyıya yüzüp ayağa kalktı. Nöbetçi sudan çıkan bu siyah giysili garip adama bir tür bataklık canavarıymış gibi bakıyordu. İçgüdüsel olarak belindeki silaha davrandıysa da, patlamayla gitmişti tabanca. Arkasını dönüp koşmaya çalıştı, ama birkaç adım attıktan sonra sendeleyip düştü. Burnu kanayan yaratık kendisine bakıyordu.
"İngilizce biliyor musun, dostum?"
"Evet," dedi nöbetçi şok içinde. "Amerikan kelimelerini biliyorum."

"Güzel. Patronun Qin Shang'a söyle, Dirk Pitt onun hâlâ duvardan eğilip muz aşırıp aşırmadığını merak ediyor. Anladın mı?"
Pitt'in yardımıyla nöbetçi birkaç denemeden sonra cümleyi doğru olarak ezberlemişti. "Dirk Pitt saygıdeğer Qin Shang'ın hâlâ duvardan uzanıp muz aşınp aşırmadığını bilmek istiyor."
"Güzel," dedi P'ıtt neşeyle. "Sınıfının birincisi oldun."
Sonra kanala geri dönüp sandalda bekleyen Giordino'ya doğru yürüdü.

35

Julia karanlık bastığı için seviniyordu. Gölgeler arasında kalarak römorkörün baş tarafına doğru ilerledi. Mavnaya atlayıp çöp torbalarının arasında saklandı. Ayın yansıttığı ışıktan pek memnun değildi. Ama bu şekilde mavnadaki adamların hareketlerini görebiliyor, yer tespiti yapabilmek için kıyıyı da inceliyordu. Birkaç dakikada bir de Kuzey Yıldızı'nın yönüne bakıyordu.
Önünden geçtikleri Teche Bataklığı'nın çimenlerle kaplı kıyıları servi ağaçlarının gölgesi altında kalıyordu. Ama ağaçlar her milde aralanıyor, çiftlik evlerinden süzülen ışıklara ve ayışığı-na izin veriyordu. Çitlerin ardında otlayan inekleri görebiliyordu Juila. Çayır kuşunun sesini duydukça bir ailesi ve evi olmasını diliyordu. Üstlerinin Çinli göçmenlere karşı verdiği tehlikeli savaşı kazanıp onu masanın arkasına koyduğu an o günün geleceğini biliyordu.
Julia'nın daha sonra Patterson olduğunu öğrendiği bir balıkçı köyünden geçtiler. Rıhtımda balıkçı tekneleri diziliydi. Julia köyün nasıl göründüğünü zihnine kazımaya çalışıyordu. Açılır köprü görüş açılarına girince kaptan düdük çaldı. Köprü görevlisi cevap olarak düdük öttürerek yolcusuna geçiş izni verdi.
Patterson'ın birkaç metre ötesinde çekici yavaşlayıp batı kıyısına yanaştı. Mavnanın kenarından bir göz atan Julia geniş,

depoya benzer tuğla bir bina gördü. Uzun limanın etrafına dağılmış birkaç tane de küçük bina vardı. Etrafları dikenli tellerle çevriliydi. Birkaç loş ampul ışığı limandaki açık alanı ve depoyu aydınlatıyordu. Julia'nın görebildiği tek canlılık belirtisi küçük kulübeden çıkıp limanın sonundaki kapıda dikilen bir

nöbetçiydi. Özel güvenlik örgütlerinin verdiği sıradan üniformalardan giymişti. Kulübenin camından bir televizyon ekranı görülüyordu.

Büyük deponun altından geçen bir çift demiryolu görünce kalbi yerinde zıpladı sanki. Artan kesinlikle buranını göçmenlerin önceden belirlenmiş hedeflerine götürülmeden önce tutuldukla-n yer olduğuna inanıyordu. Buraya vardıktan sonra ya köle haline getiriliyor ya da kalabalık şehirlere dağıtılıyorlardı.

Çinli tayfanın rıhtıma bağlamak üzere mavnaya çıktıklarını görünce çöp torbalarının arasına iyice büzüldü. Mavna sıkıca bağlanınca çekiciye atladılar tekrar. Kaptan, tayfa ve nöbetçiler arasında hiçbir konuşma geçmiyordu. Çekici yavaşça mavnadan ayrıldı, kıç tarafı yüz seksen derece döndü. Düz burnu artık bataklık tarafına bakıyordu. Kaptan ileri vitesi taktı, hızı artırdı ve Sungari'ye doğru yola çıktı.

Sonraki yirmi dakika Julia'yt korkutmaya başlayan bir sessizlik içinde geçmişti. Kendi güvenliği adına korkmuyordu, ama hata yapmış olabileceğinden korkuyordu. Nöbetçi uzun zaman önce kulübesine ve televizyonuna geri dönmüştü. Çöp dolu mav^a terkedilmiş bir şekilde rıhtımda duruyordu.

Uulia çekiciye atlar atlamaz Weehawken'in kaptanı Lewis'le bağlantı kurmuş ve dikkatsizce yaptığı girişimi anlatmıştı. Lewis güvenliğinden sorumlu olduğu bir kadının böyle büyük bir riske girmesinden pek memnun olmamıştı. Bir profesyonel olarak düşkırıklığını bir yana bırakarak bir grup adamını Yüzbaşı Sto-we'un komutasında çekici ve mavnayı takibe göndermiş, helikopterle desteklenmelerini emretmişti. Stowe'a verdiği tek emir çekiciden uygun bir mesafede bulunması ve şüphe çekmeme-siydi. Julia helikopterin sesini duyabiliyor, ışıklarını görebiliyordu.

Julia, Qin Shang'ın adamları kendisini yakalarsa başına geleceklerin çok iyi farkındaydı. Bu yüzden gerekirse onu korumak için hayatlannı tehlikeye atacak adamlar tarafından gözlendiğini bilmek güzel bir duyguydu.

Uzun süre önce Lin Wan Chu'nun aşçı elbiselerini çıkarıp plastik bir torba içine koymuştu. Bunu yapmasının nedeni karanlıkta beyaz giysilerin çok dikkat çekici olmasıydı. Aşçı üniformasının altına basit bir bluz ve şort giymişti.

Hemen hemen bir saat içinde ilk kez konuşuyordu minyatür telsizine. Yüzbaşı Stowe'la bağlantıdaydı. "Çekici mavnayı büyük bir depoya benzer bir yerde demirlenmiş olarak bıraktı."

"Anlaşıldı. Çekici şu anda karşı taraftan gelip bizi geçmek üzere. Sizin durumunuz nedir?"

"Bir ağacın taşlaşmasını seyretmek kadar heyecanlı. Uzun dikenli tellerin ardındaki nöbetçi hariç, ki o da televizyon seyretmekle meşgul, görünürde başka kimse yok."

"Çabanızın boşa gittiğini mi söylüyorsunuz?" diye sordu Stowe. "Araştırma için daha fazla zamana ihtiyacım var."

"Çok uzun değil umarım. Kaptan Lewis pek sabırlı biri değildir ve helikopterde sadece bir saatlik yakıt kaldı. Bu işin sadece bir yönü."

"Diğer yönü nedir?"

"Çekiciye atlama kararınız o kadar ani oldu ki, ne ben, ne de ekibim yemek yiyebildik."

"Şaka yapıyorsunuz."

"Bu konuda şaka olmaz," dedi Stowe gülerek.

"Yanımda kalıp beni terketmeyeceksiniz."

"Elbette," diye cevap verdi Stowe. Sesindeki şakacı ton yok olmuştu. "Umarım çekici mavnayı sadece yarın çöplüğe götürmek üzere park etmemiştir."

"Sanmıyorum," dedi Julia. "Binalardan birinden demiryolu geçiyor. Burası göçmenleri hedeflerine göndermek için ideal bir yer."

"Kaptan Lewis'ten değirmene uğrayan yük trenlerinin programını öğrenmesi için demiryolu şirketini aramasını isteyeceğim. Bu arada yüz metre kadar güneyinizde bataklıktaki küçük koya filika gönderiyorum. Biz burada bekleyeceğiz." Kısa bir duraklama oldu. "Bayan Lee."

"Evet."
"Fazla ümitlenmeyin," dedi ifadesiz bir sesle Stowe. "Bataklığın kıyısında duran eski püskü, paslı bir tabela görüyorum. Üzerinde ne yazdığını bilmek ister misiniz?"
"Evet, söyleyin." Sesindeki huzursuzluğa engel olmaya çalışıyordu.
"Felix Bartholomeaux Şeker İşleme Tesisi Numara Bir. 1883'te inşa edilmiş. Görünüşe göre uzun zaman önce terkedilmiş bir fabrikadasınız. Benim bulunduğum yerden tesis bir di-nazor yumurtasından daha ölü görünüyor."
"O halde neden bir nöbetçi konmuş buraya?"
"Bilmiyorum," dedi Stwoe dürüstçe.
"Bekleyin!'' dedi Julia aniden. "Bir şey duydum."
Julia sessizce dinlerken Stowe hiçbir şey sormayarak işbirliği yapıyordu. Uzaklarda bir yerde metalin metale çarparken çıkardığı türde bir ses duymuştu. Önce terkedilmiş fabrikadan geldiğini sanmıştı, ama şimdi sesin içinde bulunduğu mavnanın altından geldiğini anlıyordu. Mavnanın altında bir geçit olduğunu farkederek torbaları telaşla suya atmaya başladı. Sonra kulağını paslı ve nemli gövdeye dayadı.
Bu kez çeliğin yansıttığı boğuk sesler duyuyordu. Kelimeleri ayırt edemiyordu, ama duyduğu ses sert bir şekilde bağıran bir adama aitti. Julia çöp yığınının üzerine çıkıp nöbetçinin hâlâ meşgul olup olmadığına baktı. Sonra mavnanın kenarından eğilip suya göz attı. Derinlerde ışık görünmüyordu. Zaten yüzeyin birkaç santimden aşağısını görmenin imkânı yoktu.
"Yüzbaşı Stowe," dedi hafif bir sesle.
"Buradayım."
"Rıhtımla mavna arasında suyun içinde bir şey görebiliyor musunuz?"

"Buradan göremiyorum ama sizi görebiliyorum."
Julia içgüdüsel olarak dönüp bataklığa baktı. Ama bütün gördüğü karanlıktı.
"Hareketlerimi takip edebiliyor musunuz?"
"Gece dürbünüyle. Sizin haberiniz olmadan kimsenin sizj gözetlemesini istemedim."
Sadık Stowe. Başka zaman, başka bir yerde onun için bir şeyler hissedebilirdi Julia. Ama aşkla ilgili her tür düşünce ne kadar geçici olursa olsun Dirk Pitt'i aklına getiriyordu. Hayatında ilk kez bir erkeğe tutulmuştu. Bağımsız ruhu bu durumu nasıl kabul edeceğini bilmiyordu. Neredeyse gönülsüz bir şekilde dikkatini Qin Shang'ın gizli kaçakçılık operasyonunu ortaya çıkarmaya çevirdi.
"Mavnanın altına bağlı başka bir araç olduğunu düşünüyorum," dedi.
"Dayanağınız nedir?"
"Aşağıdan gelen sesler duyuyorum. Bu da kaçakçıların Sungari'de Gümrük, Göçmen Bürosu ve Sahil Güvenliği nasıl aştığını açıklıyor."
"Varsayımınızı kabul etmek isterim, Bayan Lee. Çin'den itibaren iki okyanus aşıp bir mavnanın altına yerleştirilen, sonra da terkedilmiş bir şeker fabrikasındaki demiryolu terminaline getirilen gizli sualtı bölmesindeki göçmenler size hikâye ödülü kazandırabilirdi. Ama bizim pragmatik zihinlerimiz bunu kabul edemez."
"Kariyerim üzerine bahse girerim," dedi Julia.
"Niyetinizi sorabilir miyim?" Stowe'un ses tonu dostluktan resmiyete dönmüştü.
"Fabrikaya girip araştırma yapmak istiyorum."
"Akıllıca bir hareket değil. Sabaha kadar beklseniz iyi olur."
"O zaman çok geç olabilir. Göçmenler vagonlara doldurulup götürülmüş olabilir."
"Bayan Lee," dedi Stowe soğuk bir şekilde. "Bu işi düşünmenizi ve geri çekilmenizi kuvvetle tavsiye ediyorum. Sizi mavnadan aldıracağım."

Julia bu kadar mesafeyi geri çekilmek için aldığını sanmıyordu. "Hayır, teşekkürler, Yüzbaşı Stowe. Ben içeri giriyorum. Bulmayı ümit ettiğim şeyi bulabilirsem siz ve adamlarınız koşarak gelebilirsiniz."

"Bayan Lee, Sahil Güvenliğin koruması altında olsanız da bizim SWAT ekibi olmadığımızı bilmenizi isterim. Önerim, eğer kabul ederseniz, sabaha kadar beklemektir. Sabah arama emri çıkanr, şerifi araştırma için buraya göndeririz. Bu şekilde üstlerinizin gözünde daha fazla puan kazanırsınız."

Julia, Stowe'u duymamış gibiydi. "Lütfen Kaptan Lewis'ten Washington'daki Peter Harper'i haberdar edip New Orle-ans'daki Göçmen Bürosu'nu uyarmasını isteyin. İyi geceler, Yüzbaşı Stowe. Yarın öğle yemeği yiyebiliriz."

Stowe birkaç kez Julia'ya ulaşmaya çalıştı, ama telsizi kapatmıştı. Dürbünüyle bakınca onun mavnadan atlayıp limanda koşmaya başladığını gördü. Zincirle bağlanmış çitin ardındaki yosun kaplı meşe ağacına doğru gidiyordu.

Julia meşe ağacına varınca durup birkaç dakika dallardan sarkan yosunların altında saklandı. Gözleri ağır ağır terkedilmiş değirmende dolaşıyordu. Çatlak camlı pencerelerden veya kapılardan ışık sızmıyordu. Ortalığı dinliyordu, ama sadece ağus-tosböceklerinin sesini duyuyordu. Bu da yazın çok yakın olduğunun bir göstergesiydi. Nemli ve ağır havanın neden olduğu teri serinletecek rüzgâr yoktu hiç.

Tesisteki üç katlı ana bina dimdik ayakta duruyordu. Burayı yaptıran kişi ortaçağ mimarisinden esinlenmiş olmalıydı. Bir zamanlar şirketin ofislerini oluşturan dört kulenin bulunduğu çatı kale duvarlarıyla çevrelenmişti. Duvarlarda sadece içeriye güneş ışınlarının girmesini sağlayacak sayıda pencere vardı. Bir zamanlar orada çalışan kadın ve erkekler için havalandırmanın yetersiz oluşu çalışma şartlarını çok zorlaştırmış olmalıydı. Kırmızı tuğlalar sıcak ve rutubete meydan okuyor gibiydi, ama yeşil yosun ve sarmaşıklar bu tuğlalara sarılıp zayıflatmıştı. Çok sayıda tuğla aşağıya, nemli toprağa düşmüştü. Julia'ya göre bir

zamanlar insanların ortalıkta kaynadığı hareketli bir işyeri ama şu anda ıssız olan bu yer uzun süredir yıkılmayı bekliyor gibiydi.

Çit boyunca uzanan bitki örtüsünün gölgesinde kalarak ilerlemeye başladı. Asma kilitli bahçe kapısından geçip ana deponun içine giren demiryoluna kadar yürüdü. Eğilerek yakındaki bir direkten gelen ışık altında demiryolunu inceledi. Çelik raylar parlaktı ve üzerinde hiç pas yoktu. Şüpheleri artık daha kesin hale geliyordu.

İncelemeye devam etti. Bir kedi sessizliği ve zarifliğiyle hareket ediyordu. Eski fabrikaya paralel bir hendeğe dökülen elli santim çapında küçük bir drenaj borusu buldu. Gözetlenip gözetlenmediğini kontrol ettikten sonra borunun içine süzüldü. Karşı tarafta bir açıklık bulunmaması ihtimaline karşı önce ayaklarını sokmuştu içeri.

Julia sahte bir güvenlik duygusunun verdiği rahatlık içinde değildi. Qin Shang Denizcilik görevlilerinden yalnızca tek bir nöbetçinin bulunması şaşırtmıştı onu. Başka nöbetçi bulunmaması ve ortalığın iyi aydınlatılmamış olması bu fabrikanın çok az bir değeri olduğunu düşündürüyordu... ya da vermek istedikleri görüntü buydu. Hareketlerinin kızılötesi ışınlarla kameraya kaydediliyor olması ihtimalini düşünebilecek kadar profesyoneldi. Ama artık duramayacak kadar çok yol katetmişti. Eğer burası yasadışı göçmenlerin dağıtımdan önce bekletildikleri alansa o halde Qin Shang burada her zamanki fanatik güvenlik önlemlerini almıyor demekti.

Julia'nın başlangıçta ayaklarının altında gördüğü şey karanlıktı. Ama borudaki dirseği aştıktan sonra suyun üzerinden yansıyan ayışığını gördü. Sonunda çatıdan akan yağmur suyunu toplamak için ana deponun etrafına monte edilmiş beton hendeğe çıkmıştı.

Sağına ve soluna bakarken hareketsiz kaldı. Ne sirenler, ne çılgınca üzerine atlayan köpekler, ne de fabrika girişini gündüz gibi aydınlatan projektörler vardı. Varlığının farkedilmemiş olmasının verdiği rahatlıkla gizlice binanın etrafında dolaşmaya baş-

ladı. İçeri girişin bir yolunu arıyordu. Sırtını yosun kaplı duvara dayayıp hangi yöne gitmesi gerektiğine karar vermeye çalıştı. Tren raylarının girdiği bodrum tarafı açıktı ve direkten yansıyan ışıkla aydınlanıyordu. Bu yüzden karşı

tarafı seçti. Selvi ağaçlarının karanlık gölgesi gizliyordu bu bölümü. Mümkün olduğunca az ses çıkararak ilerliyor, bir şeye takılıp düşmemek için tüm dikkatini veriyordu.

Küçük bir çalı grubu yolunu kapatınca çalıların altına girdi. Gergin, araştıran parmakları taş bir basamağa değdi. Ardında aşağıya giden bir basamak daha vardı. Gözlerini kısarak gölgelerin içine bakınca fabrikanın bodrumuna giden merdivenleri farketti. Basamaklar çer çöp kaplıydı, dikkatle üzerlerinden atladı. Merdivenlerin altındaki meşe ağacından yapılan kapı bir zamanlar büyük darbelere dayanmış olmalıydı. Ama yüz yıllık nemli iklim sonucu menteşeler paslanmıştı. Julia'nın içeri girebileceği kadar bir aralık açmak için bütün yapması gereken güçlü bir tekme atmak oldu.

Tereddütle içeri bakınca beton duvarlı bir geçit gördü. On beş metre kadar ilerde olan diğer uçta hafif bir ışık vardı. Uzun süredir kullanılmayan geçidin havası oldukça ağırdı. İçeri giren yağmur suları birikintileri vardı yerlerde. Şeker fabrikası kapatıldığında geçide yığılan mobilyalar ve çöpler geçişi zoriaştırıyor-du. Yolu kapatan ağır meşe kapının kirli camından süzülen solgun ışığa ulaşınca son derecede dikkat kesildi Julia. Paslı tokmağı yavaşça çevirdi. Kapının dili beklenmedik bir sessizlikle açıldı. Büyük bir itinayla hafifçe araladığı kapı bir gün önce yağlanmış gibi rahatça menteşelerinde kaydı.

Sorunla karşılaşmayı bekleyen her kadının yapacağı gibi korkuyla bir adım attı içeri. Yirminci yüzyılın başlarında son derece popüler olan meşe mobilyalarla döşenmiş bir ofisti burası. Julia donup kaldı. Oda kusursuz denecek kadar temizdi. Ortada ne bir toz zerreciği, ne de örümcek ağı vardı. Sanki bir zaman kapsülüne girmiş gibiydi. Bir tuzağa düşmüştü.

Arkasındaki ağır meşe kapı kapanınca midesine bir yumruk yemiş gibi hissetti. Ofisin diğer ucundaki oturma odasını örten

kapının ardından üç adam belirdi. Hepsi de takım elbise giymişti ve evrak çantası taşıyorlardı. Bir yönetim kurulu toplantısından henüz çıkmış gibiydiler.

Gizli telsizini açma fırsatı bulamadan kollan yakalanıp ağzı bantlandı.

"Son derece inatçı genç bir bayansınız, Ling T'ai, yoksa size Julia Lee mi demeliyim?" dedi Qin Shang'ın adamlanndan Ki Wong. Başıyla selam verip şeytanca gülümsedi. "Sizinle yeniden karşılaştığımız için ne kadar mutlu olduğumu tahmin edemezsiniz."

Stowe mikrofonuna konuşurken bataklığın diğer ucuna bakıyordu. "Bayan Lee, beni duyuyorsanız lütfen cevap verin."

Julia'yla olan bağlantısı kesilmeden önce boğuk sesler duymuştu. İlk düşüncesi bataklığı geçip nhtımdaki kapıyı denemekti. Ama Julia'nın hayati tehlike içinde olduğundan emin olamazdı. Adamlarının hayatını tehlikeye atacak bir durum olup olmadığını bilmiyordu. Zihnini bulandıran bir başka etken de bölgede bilinmeyen bir tuzak olması ihtimaliydi. Stowe ilk askeri güçler oluşturulduğundan beri zeki subayların kullandığı yola başvurdu, yani sorumluluğu üstlerinin omuzlarına yıktı.

"Weehawken, ben Yüzbaşı Stowe."

"Sizi duyuyoruz," dedi kaptanın sesi.

"Efendim, sanırım bilmeniz gereken bir durum var."

"Lütfen açıklayın."

"Bayan Lee'yle bağlantımız kesildi."

Birkaç dakikalık bir duraklama oldu. Sonra Lewis yavaşçs cevap verdi. "Pozisyonunuzu koruyup fabrikayı gözaltında tu tun. Yeni bir bilgi olursa bizi haberdar edin. Sizi yeniden araya cağım."

Stowe teknede kalıp bataklığın karşısındaki sessiz ve ka ranlık binalara baktı. "Eğer başın belaya girdiyse Tanrı sana yaı dim etsin," diye mırıldandı. "Çünkü ben edemem."

36

Pitt'le Giordino hoverkrafttan ve karargâhtan ayrıldıktan sonra fazla acele etmediler. Karargâh yerlebir olduktan sonra güvenlik güçleriyle Qin Shang arasındaki bütün bağlantının kesildiğini varsayıyorlardı. Sanki hiçbir şey

olmamış gibi kanalın dibini AUV'la incelemeye devam ettiler, ikisi de aceleye getirilmiş, baştan savma yapılmış işlerden hoşlanmazdı.

Atchafalaya Nehri'ne ulaştılar. Hooker Bataklığı'na, tekneyi bıraktıkları yere geri döndükleri sırada gökyüzünün doğu yakası siyahtan mavi-griye dönüşmeye başlamıştı. Romberg onları sadece kim olduklarını görecek kadar gözkapaklarını kaldırarak karşıladı. Ardından hemen köpeklerin rüya âlemine geri döndü.

Gecikmeksizin dalış donanımlarını ve AUV'u çıkardılar. Sandalı çatıya yerleştirdikten sonra Giordino, Ford 427'yi çalıştırdı. Pitt bu arada teknenin altındaki çamura gömdükleri bağlantı kazıklarını çıkarıyordu. Atchafalaya'ya girip nehir aşağı gitmeye başladıklarında güneş hâlâ tam olarak yükselmemişti.

Giordino bulunduğu kaptan köşkünden aşağıdaki ana kamaraya bağırdı.

"Nereye?" Motor gürültüsünü bastırmak için Pitt de, "Bart-holomeaux'a," diye bağırarak cevap verdi. Giordino başka bir şey söylemedi. Sabahın bu saatinde tekne trafiği beklediği kadar seyrek değildi. İstiridye tekneleri en sevdikleri balık alanlarına doğru yol alıyor, çekici tekneler arkalarında bir mavna dizisiyle ilerliyorlardı.

Küçük kamarada Pitt, AUV'un Mississippi'yi sınırlayan otoyoldan başlayıp Atchafalaya'ya girişte sona eren kanalda çektiği video bantları izliyordu. Hemen hemen altı saat süren ve baştan sona sıkıcı olan bir izlentiydi bu. Birkaç balık, bir kaplumbağa ve otuz santimden daha büyük olmayan bir bebek timsah dışında kanalın dibinde çamurdan başka bir şey yoktu. Pitt ceset bulmadığı için rahatlamış, ama şaşırmamıştı. Qin Shang'ın inanılmaz karmaşıklıktaki planında bir çatlak vardı. Anahtar kanaldı ve Pitt artık amacını biliyordu. Ama yine de elinde bir kanıt

yoktu. Kendisinin bile kabul etmekte zorlandığı bir varsayım vardı sadece.

Televizyonu kapatıp kanepeye oturdu. Gözlerini kapatmaya cesaret edemiyordu. Kolayca uykuya dalabilirdi ve bu, Gior-dino'ya haksızlık olurdu. Yapılacak bir sürü şey vardı. Kahvaltı hazırlayıp Giordino'yu çağırdı. Yumurta ve salam vardı kahvaltıda. Eski moda cezvede kahve pişirdi ve bir karton portakal suyu açtı. Zaman kazanmak için dümeni alıp Giordino'nun karnın» doyurmasını bekledi.

Tekneyi Morgan şehrinin birkaç mil yukarısındaki Berwick Körfezi'ne sokup Wax Gölü kanalında ilerlemeye başladı. Ardından Patterson'un hemen üstündeki Teche Bataklığı'na girdi. Bartholomeaux şeker fabrikasından sadece iki mil uzaklıktaydılar. Dümeni Giordino'ya geri verip verandadaki şezlonga oturdu. Romberg yanına kıvrılmıştı.

Terkedilmiş şeker fabrikası görüş açılarına girdiğinde henüz öğlen bile olmamıştı. Zamanlarını iyi değerlendirmişlerdi. Fabrikaya bir mil uzaklıktaydılar. Pitt dürbünüyle fabrikayı incelemeye başladı. Mavnanın hâlâ çöple dolu olduğunu görünce gülümsedi. Verandanın korkuluklarından aşağı eğilip Giordino'ya bataklığı işaret etti. "Burası olmalı. Rıhtıma bağlı mavna Sungari'de gördüğümüze benziyor.8

Giordino dümenin yanındaki çekmecede bulduğu pirinç teleskopu aldı. Sağ gözünü kısarak nhtımı ve binaları taradı. "Mavna hâlâ dolu. Çöpleri boşalmaya vakit bulamadılar herhalde."

"Binanın harap görünüşünün tersine iskele bir veya iki yıllık gibi duruyor. Kapının yanındaki nöbetçi kulübesinde kimseyi görebiliyor musun?"

Giordino teleskopun odağını ayarladı. "İçerde oturmuş televizyon seyreden bir nöbetçi görüyorum."

"Bir tuzağa yaklaşıyor olma ihtimalimiz var mı?"

"Buradan daha canlı mezarlıklar gördüm ben," dedi Giordino. "Kanaldaki partimize dair haberler henüz ulaşmamış herhalde."

"Mavnanın altını inceleyeceğim," dedi Pitt. "Dün gece dalgıç takımımı kaybettim, o yüzden seninkini ödünç alıyorum. Motorda bir arıza varmış gibi yavaşla. Ben suya girer girmez iskeleye bağlan ve nöbetçiye o harika oyunlarından birini sergile."

"Sevimsiz seyircileri idare etmede ustalaştığımıza göre," dedi Giordino. "Romberg ve ben bir oyun hazırlayıp Hollywood'a gidebiliri*.'

"Fazla ümitlenme," dedi Pitt ekşi bir sesle.

Giordino hızı düşürüp kontağı sanki bir arıza varmış gibi birkaç kez açıp kapadı. Pitt'in suya girdiğini gördükten sonra dümeni iskeleye çevirdi. Az sonra aşağı baktığında Pitt gitmişti.

Pitt'in hava kabarcıklarının mavnaya yaklaştığını gördü. Mavnanın altına girince kabarcıklar dağılmaya başladı. Giordi-no'ya göre Pitt gittikçe derine dalıyordu. Sonunda mavnanın yanından yükselen kabarcıklar tamamen kayboldu.

Giordino gözüne gelen güneş ışınlarına engel olmak için elini siper etti. Tekneyi usta bir manevrayla mavnanın yanına getirdi. Aşağı sallandırdığı merdivenle inip iskeleye atladı. Bir çift paslı iskele babasına halatları bağladı.

Nöbetçi kulübeden çıktı, kapıyı kilitleyip tekneye doğru koşmaya başladı. Onu gördüğüne memnun olmuş gibi görünen Romberg'e endişeyle baktı. Nöbetçi Asyalı gibi görünüyordu, ama Batı Kıyısı aksanıyla konuşuyordu. Giordino'dan on santim kadar uzundu, çok daha zayıftı. Beyzbol şapkası giyiyor ve İkinci Dünya Savaşı pilot gözlüklerinden takıyordu.

"Buradan gitmelisiniz. Burası özel bir liman. Sahibi teknelerin burada demirlemesine izin vermiyor."

"Ah, elimde değil," diye yakındı Giordino. "Motor sustu. Bana sadece yirmi dakika ver, tamir edeyim."

Nöbetçi izin vermeyecekti. Halatları çözmeye başlamıştı bile. "Gitmelisiniz."

Giordino adama yaklaşarak bileğini yakaladı. "Müfettişlerinden birine bu saldırgan davranışını rapor ettiğimde Qin Shang pek memnun olmayacak."

Nöbetçi şüpheli bir ifadeyle Giordino'ya baktı. "Qin Shang mı? O da kim? Beni Butterfield Freigh Şirketi tuttu."

Şimdi kuşkulanma sırası Giordino'daydı. Farkında olmadan Pitt'in kabarcıklarını en son gördüğü yere bakıp hata yapıp yapmadıklarını merak etti. "Ne yapmak için tuttular seni? Kargaları kovalaman için mi?"

"Hayır," dedi nöbetçi savunmaya geçerek. Giordino'nun demir gibi parmaklarından kurtulamıyor, bir deliyle mi karşı karşıya olduğunu düşünüyordu. Silahını çekmeli miydi acaba? "Butterfield ülke çapındaki ofislerinden gelen mobilya ve donanımı saklamak üzere eski binaları kullanıyor. Benim ve diğer vardiyalarda görevli nöbetçilerin işi hırsızlan ve çapulcuları bölgeden uzak tutmak."

Giordino adamın kolunu bıraktı. Böyle bir yalana kanmayacak kadar zekiydi. Konuşmanın ilk dakikalannda neredeyse inanıyordu adama. Ama bu şeker fabrikasında daha fazla şeyin olduğundan son derece emindi.

"Söyle bana, dostum. Motoru tamir etmek için burada kalmama izin vermen bir şişe Jack Daniel's viskisi eder mi?"

Nöbetçi ters bir şekilde, "Sanmıyorum," diyerek bileğini ovuşturdu.

Giordino köylü aksanına geri döndü. "Bak, ben zor durumdayım. Motor üzerinde çalışırken nehirde sürüklenirsem bir çekici bana çarpabilir."

"Bu benim sorunum değil."

"İki şişe Jack Daniel's?"

Adamın gözlerinde kurnaz bir bakış belirdi. "Dört şişe."

Giordino elini uzattı. "Anlaştık." Teknenin içine girdi. "İçeri gel. Şişeleri bir torbaya koyayım."

Nöbetçi endişeyim Romberg'e baktı. "Isırır mı?"

"Sadece elini ağzına sokarsan ve patilerine basarsan."

Nöbetçi tuzağa düşmüştü. Romberg'in etrafından dolaşarak içeri girdi. Dört saat sonra uyandığında hatırladığı son şey buydu. Giordino ensesine vurmuştu. Bir judo vuruşu değil ama adamı uzun süre baygın tutacak sert bir darbe indirmişti.

On dakika sonra kendisine çok uzun, ama bir o kadar da dar gelen nöbetçi üniformasını giymiş, beyzbol şapkasını takmış olarak nöbetçi kulübesine girip

televizyon setinin önüne oturdu. Araziye yerleştirilmiş video kameraları saptamaya başladı.

Pitt mavnanın altını incelemeden önce dibe batmıştı. Bataklığın dibinin iskele hariç dokuz metre olduğunu şaşırarak gördü; mavna trafiği için gerekli olandan çok daha yüksekti bu. Daha derin tekneleri alabilmek için derinleştirilmiş olmalıydı.

Güneşin önünden bir bulut geçmiş gibiydi. Mavnanın gölgesi yüzeyden ışığın neredeyse yüzde ellisini kesiyordu. Su bulanık yeşildi ve bitki parçacıklarıyla doluydu. Hızla yüzüp mavnanın altını henüz geçmişti ki, garip bir şekil ilerleyişini durdurdu.

Mavnanın omurgasında asılı çok büyük silindir biçimi tüptü bu. Pitt hemen ne olduğunu anladı. Kalbi heyecanla çarpmaya başlamıştı. Büyüklüğü ve şekli ilk denizaltılann gövdesine benziyordu. Biraz üzerinde tekne boyunca yüzdü. Görünürde bir kapak yoktu ve mavnaya bir ray sistemiyle bağlanmıştı.

Sualtı konteynerinin iki buçuk metre boyunda, dört metre çapında ve üç metre yüksekliğinde olduğunu tahmin etti. İçeriye bakmasının mümkün olmamasına rağmen iki yüzle dört yüz kişiyi taşıyacak kapasitede olduğunu düşünüyordu. İçerde ne kadar sıkı bir şekilde yerleştirildiklerine bağlıydı bu sayı.

Hemen teknenin diğer tarafına geçti. Tekneden iskeleye uzanan sualtı geçidine açılan bir tür kapak arıyordu. Baş taraftan dokuz metre kadar geride aradığını buldu. İki insanın aynı anda geçmesine yetecek büyüklükte suya dayanıklı bir tüneldi bu.

Pitt içeri girmenin bir yolunu bulamadı. Suyun içinden bunu yapması imkânsızdı. Vazgeçip yukarı yüzmeye hazırlanırken beton üzerinde yuvarlak bir giriş buldu. Su yüzeyinin üstündeydi, ama iskele payandalarının hemen altındaydı. Üç manivelayla kapatılmış demir bir kapıyla örtülüydü. Amacı meraklandırmıştı

Pitt'i. Kanalizasyon kapağı mıydı? Drenaj borusu muydu? Yoksa bakım tüneli miydi? Demir kapının üzerindeki üreticinin adını okuyunca esrar çözüldü. ACADIA OLUK ŞİRKETİ TARAFINDAN ÜRETİLMİŞTİR, NEW ORLEANS, LOUISIANA.

Fabrikanın çalıştığı zamanlarda ham şekeri mavnalara doldurmak için kullanılıyordu. Eski iskele yıkılmış ve göçmenleri yüzeyden görünmeden sualtından geçirmek için bir buçuk metre daha yüksek olan yeni bir iskete inşa edilmişti. Yeni, yükseltilmiş iskele eski boşaltım oluğunun otuz santim kadar yukarısında kalmıştı.

Manivelalar kötü bir şekilde paslanmış ve muhtemelen seksen yıldır kullanılmamıştı. Ama bataklık deniz gibi tuzlu değildi. Bu yüzden bozulma o kadar kötü değildi. Pitt manivelayı iki eliyle sıkıca kavradı, ayaklarını iskelenin üst payandasına dayayarak aşağı doğru İtti.

İlk denemede manivelanın bir iki santim oynaması onu mutlu etmişti. Sonraki denemede üç santim oynadı; sonra kolayca döndü. İkinci manivela daha kolaydı, ama üçüncüsü P'ıtt'i zorlamak için elinden geleni yapmıştı. Soluk soluğa kalarak kapıyı açmadan önce birkaç dakika dinlendi. Kapı da zorlaştınyor-du işi. İki ayağını da betona dayayıp bütün gücüyle çekmek zorunda kalmıştı.

Sonunda demir kapı paslı menteşeler üzerinde yerinden oynadı. Pitt içeri baktı, ama bütün gördüğü karanlıktı. Arkasını dönerek iskeleye yüzdü. Tekneye varınca alçak sesle seslendi. "Al, orada mısın?"

Tek tepki Romberg'den geldi. Meraklı köpek Pitt'in başının hemen üzerindeki payandaları kokluyordu. "Seni değil, Giordi-no'yu istiyorum."

Romberg kuyruğunu sallamaya başladı. Ön patilerini açtı ve iskeleye uzandı. Oyun oynar gibi tahta payandaları kazmaya çalışıyordu.

Nöbetçi kulübesindeki Giordino, Pitt'in dönüp dönmediğini görmek için her bir iki dakikada bir dönüp tekneye bakıyordu.

Romberg'in iskeleyi kazıp altındaki bir şeye uzanma çabası merakını uyandırdı. Yavaşça kapıdan çıkıp iskeleye gitti. "Ne koklu-yorsun sen?" diye sordu.
"Beni!" dedi Pitt iskelenin altından.

"Tanrım!" diye mırıldandı Giordino. "Bir an Romberg'in konuşabildiğini sandım.
Pitt aralıktan yukarı baktı. "Üniformayı nereden aldın?"
"Nöbetçi şekerleme yapmaya karar verdi, iyiliksever bendeniz onun yerini almayı kabul ettim."
"Buradan bile üzerinde hiç iyi durmadığını görebiliyorum."
"Bilmek istersin belki," dedi Giordino fabrikaya doğru bakıp çenesirfiR hareketlerini saklamak için iki günlük sakalını sıvazlayarak. "Bu fabrika Butterfield Freight Şirketi'ne ait, Qin Shang Denizciliğe değil. Ayrıca nöbetçi Asyalı, ama okula Los Angeles ya da San Francisco'da gitmiş."
"Butterfield, Shang'ın insanları buraya getirip götürmek için kullandığı paravan bir şirket olmalı. Mavnanın altına bağlı, dört yüze kadar insan taşıma kapasitesine sahip bir sualtı aracı var."
"O halde ana damarı bulduk."
"Kısa süre içinde öğreneceğiz. Yani ben içeri girer girmez." . "Nasıl?" diye sordu Giordino.
"Şekeri mavnalara doldurmak için kullanılan bir oluk keşfettim. Ana binaya uzanıyor gibi."
"Dikkatli ve çabuk ol. Beni izleyen her kimse daha ne kadar kandırabilirim bilmiyorum."
"Üzerine çevrili kamera mı var?"
"Üç tane saydım ve henüz keşfedemediğim birkaç tane daha olmalı."
"Kırk beşliğimi uzatabilir misin? Çıplak olarak içeri girmek istemiyorum." 'Teknenin yanından sarkıtıyorum."
"Sen iyi birisin, Al. Senin için söylenenlere hiç aldırmıyorum," dedi Pitt.
"Silah sesi duyarsak," dedi Giordino tekneye doğru giderken. "Romberg'le koşarak geleceğiz."

"Görülecek bir manzara olurdu bu."
Giordino tekneye girdi. Pitt'in otomatik Colt'unu aldı. Bir iple bağlayarak iskelenin karşı tarafındaki suyun yüzeyine kadar indirdi. İpin sert bir şekilde çekildiğini hissetti. Tabanca gitmişti. Yavaşça kulübeye geri döndü. Baygın yatan nöbetçiden aldığı Wesson Firearms .357 Magnum tabanca bir şeyler olmasını bekliyor gibiydi.
Pitt oksijen tüpünü, ağırlık kemerini ve diğer dalgıç takımla-nnı teknenin altına bıraktı. Sadece dalgıç giysisi ve ıslanmaması için başının üzerinde tuttuğu Colt'la ilerleyip bulduğu kapıdan içeri girdi. Çok dar bir kanaldı. Her harekette vücudunu ancak birkaç santim ileriye itebiliyordu. Colt'u kötü bir durumla karşılaşırsa hemen uzanabilmek için göğsüyle yakası arasına giysisinin içine koymuştu. İlerledikçe ışık azalıyor, bedeni önemli ölçüde ışığı engelliyordu. Ama yine de önüne çıkabilecek engelleri görmesi için yeterliydi bu ışık. Zehirli bir yılanla karşılaşmamayı diliyordu. Manevra yapacak yeri olmadığı için ya silahla başını ezecek ya da vurmak zorunda kalacaktı. Bir risk zehirli dişlerce ısırılmak, diğer risk bir nöbetçi tarafından görülmekti.
Birden zihninde korkunç bir düşünce belirdi. Ya diğer uçtaki kapak sadece dışardan açılabilecek şekilde kapatılmışsa? Bu olasılığı yok sayamazdı. Ama bu kumarı oynamaya değerdi. Riske girmediğin takdirde bir şey kazanamazdın. Yerçekimi ona karşı olduğu için gidiş zorlaşıyordu.
Eskimiş oluğun kenarlarına parmakuçlarıyla tutunarak ilerliyordu. Aklına canavarlardan, karanlıkta beliriveren garip yaratıklara kadar bir yığın ürkütücü düşünce geliyordu, ama bütün karşılaştığı boş bir oluktan başka bir şey değildi. Oluk yavaş yavaş genişlemeye başlamıştı. Dev bir tünele açılıyor gibiydi. Birden yolun sonuna geldiğini farketti. Üst kapak bir iki metre ilerdeydi. Biraz daha dişini sıkıp kendini çekti ve oluğun üst kısmına tırmandı.
Silahı bir elinde tutarken İngilizce olmayan bir şeyler konuşan sesler duydu. Uzun bir süre bir yere kapatılmış mide bulan-

dinci insan kokusunu da alabiliyordu. Oluktan dışarsını görebilecek kadar başını kaldırdı. Üç metre yükseklikten geniş bir odaya bakıyordu. Oda tavandaki küçük kirli bir ampulle aydınlanıyordu. Duvarlar tuğla, yerler betondu.

Odanın iç bayıltıcı atmosferinde ayakta duran, yatan veya diz çökmüş, yer olmadığı için kımıldayamayan üç yüzün üzerinde insan vardı. Yorgunluk, açlık ve hastalığın pençesinde kadın, erkek ve çocuklardı bunlar. Hepsi Çinli gibiydi. Pitt odayı taradı, ama hiç nöbetçi göremedi. Aşağıdaki insan yığını bir zamanlar şeker işlenen bu odaya tıkılmıştı. Tek giriş kalın ahşap bir kapıyla kapatılmıştı.

Pitt bakarken kapı birden açıldı ve Giordino'yla aynı üniformayı giyen bir nöbetçi bir adamı sert bir şekilde odaya itti. Pitt'in adamın karısı olduğunu sandığı bir kadının elleri dışarda-ki bir başka nöbetçi tarafından sıkıca bağlandı ve kadın çekilip alındı. Kapı yankılanarak kapandı. Adam kapıya vurup Çince bağırmaya başladı. Büyük bir olasılıkla karısını götürmemelerini istiyordu.

Kişisel riski düşünmeyen Pitt yere atlayıp iki kadının arasına düştü. Etrafındaki insanlara çarpınca kalabalıkta bir dalgalanma oldu. Kadınlar korkmuş ve şaşırmış bir şekilde kendisine bakıyorlardı, ama bir şey söylemediler. Kimse birden ortaya çıkmasına aldırmıyor gibiydi.

Pitt özür dilemek için vakit kaybetmedi. Kalabalığı yararak kapıya doğru ilerledi. Yavaşça ağlayan adamı bir kenera itip kapıya silahının kabzasıyla vurdu. Tanıdık bir vuruştu bu, bir uzun, dört kısa, iki uzun. Diğer taraftaki bir dosttan gelen bir işaret gibiydi. Pitt'in cesareti meyvesini vermişti. Ümit ettiği gibi çılgın kocanın darbeleri yanında bu vuruş nöbetçinin dikkatini çekmişti.

Kilit yerinden oynadı ve kapı yine açıldı. Ancak bu kez arkasında Pitt vardı. Nöbetçi odaya dalıp kocayı yakasından tutup sarsmaya başladı. Diğeri hâlâ geçitte duruyor, kadının kollarını arkasında tutuyordu. Öfkeli bir sesle kusursuz İngilizce konuşuyordu.

"O salağa söyle, on bin Amerikan dolan daha vermeden karısını geri alamaz."

Pitt kolunu savurarak silahın kabzasını birinci nöbetçinin başına indirdi. Kapının önüne çıkarak genç kadını tutan ikinci nöbetçinin başına silahını doğrulttu.

"İşinize karışmak istemem, ama sanınm başkasına ait bir şey var sende."

Arkadaşının yere düşmesini ağzı açık seyreden nöbetçi gözleri yerinden fırlayarak siyah dalgıç giysili adama bakakaldı.

"Sen de kimsin?"

"Esirleriniz tarafından tutuldum," dedi Pitt gülümseyerek. "Şimdi kadını bırak."

Nöbetçi çok cesurdu, Pitt bunu kabul ediyordu. Bir kolunu kaldırarak kadının boynunu yakaladı. "Silahı at, yoksa boynunu kırarım."

Pitt bir iki adım atarak silahı adamın burnuna doğrulttu. Arada sadece birkaç santim vardı. "Eğer bunu yaparsan gözlerini patlatırım. İstediğin bu mu, hayatının geri kalan kısmını kör olarak mı geçirmek istersin?"

Nöbetçi kazanamayacağı bir durumda olduğunu çok iyi biliyordu. Yardım bulabilmek ümidiyle geçidin baş ve son kısmına bir göz attı." Ama tek başınaydı. Yavaşça kadını serbest bırakıyor gibi yaparken diğer eliyle kalçasındaki silahına uzandı.

Pitt bu hareketi farkederek Colt'un namlusunu adamın gözüne soktu. "Akıllıca bir kumar değil, dostum." Memnun bir şekilde gülümserken dişleri soluk ışıkta parlıyordu.

Nöbetçi acıyla yutkunarak kadını bıraktı ve iki elini gözünün üstüne kapadı. "Ah Tanrım, beni kör ettin!"

"Nerede o şans," dedi Pitt adamı yakasından tutup odaya sokarken. Kadına bir şey söylemesine gerek yoktu. Zaten fırlayıp kocasının kollarına atılmıştı. "Bekleyebileceğin en kötü şey birkaç gün kırmızı bir gözle dolaşmak olur, o kadar."

Pitt kapıyı tekmeleyerek kapattı. Diz çöküp nöbetçilerin tabancalarını kılıflarından çıkardı. Sonra üzerlerinde gizli silahlar

olup olmadığını kontrol etti. Bayılttığı nöbetçi belinde .32 kalibrelik otomatik taşıyordu. Diğerinin çizmesine sakladığı bir bıçak vardı. Hangisinin boy ve ağırlığının kendisine yakın olduğunu kestirmeye çalıştı. İkisi de ondan kısaydı, ama bir tanesiyle göğüs ve bel ölçüleri uyuyor gibiydi.

Giysilerini değiştirmeye başladığı sırada kendisine bir çeşit tanrıymış gibi bakan kalabalığa konuştu. "İngilizce konuşan var mı içinizde?"

İki kişi yaklaştı. Bir tanesi uzun, beyaz sakallı bir adam, diğeri otuzlu yaşlarda güzel bir kadındı. "Babam ve ben İngilizce konuşabiliriz," dedi kadın. "İkimiz de Chungking Üniversite-si'nde lisan öğretiyoruz."

Pitt elini odada gezdirdi. "Lütfen kalabalığa şu adamları bağlayıp ağızlarını tıkamalarını ve kapıdan mümkün olduğunca uzağa saklamalarını söyleyin. Kolayca bulunmasınlar."

Baba ve kızı başlarını salladılar. "Anladık. Ayrıca sessiz kalmalarını da sağlayacağız." '

'Teşekkürler," dedi Pitt dalgıç kıyafetini çıkarırken. "Kaçakçıların size çok kötü davrandıklarını ve daha fazla para koparmaya çalıştıklarını düşünmekte haklı mıyım?"

"Evet," diye cevap verdi kadın. "Hepsi doğru. Çin'den beri korkunç şartlarda yolculuk yaptık. Birleşik Devletler'e vardığımızda Qin Shang Denizciliğin çalışanları tarafından buraya getirilip bir tür Amerikan-Çinli suç örgütüne teslim edildik. Bizi daha fazla para ödemeye zorlayanlar onlar. Ödemezsek ya öldürmekle ya da köle yapmakla tehdit ediyorlar."

"Buradakilere cesaret verip yardımın yolda olduğunu söyleyin," dedi Pitt ciddi bir tavırla.

Üniformayı giyme işini bitirince sırıttı. Pantolon paçasının altından çorabının en az yedi santimlik bölümü görünüyordu. Ayakkabılar da en az iki numara küçüktü. Nöbetçiler odanın diğer ucuna götürülüp bağlandıktan sonra Pitt, Colt'u pantolonunun içine yerleştirdi ve gömleğini üzerine düğmeledi. Bunun üzerine ikinci nöbetçinin silahını taşıyan kılıfı taktı. Zavallı göç-

menlere cesaret vermek istercesine bakıp geçide çıktı, kapıyı arkasından kapatıp kilitledi.

Kapının altı metre solunda yerden tavana kadar uzanan paslı makinelerle geçit sona eriyordu. Pitt sağa dönerek bir koridora çıkan merdivenleri buldu. Koridorda bir sıra oda vardı.

Pitt bir zamanlar şekerlemelerin yapıldığı bir odaya girdi. Uzun bir sıra halinde uzanan tozlu pencerelerden dışarı bir göz attı. Aşağıda geniş bir depo ve nakliye terminali vardı. Bir çift tren rayı beton bir bariyerde durmadan önce iki yükleme noktasından geçiyordu. Geniş kapılar açılarak üç yük vagonuna yol verdi. Vagonlar Louisiana ve Güney Hattı Demiryollan'nın ma-vi-turuncu renklerine boyanmş dizel-elektrik lokomotifi tarafından çekiliyordu.

Binanın yanında ve tren raylannın yakınında Pitt park etmiş bir çift beyaz limuzin görüyordu. Şoförler bir trenin geçmesini ilgiyle izlerken sohbet ediyorlardı.

Pitt az önce yanlarından ayrıldığı göçmenlerin vagonlara yüklenmek üzere olduğunu farketti. Yükleme noktasında neredeyse bir düzine nöbetçi olduğunu görünce midesine bir kramp girdi. Bütün görebileceklerinin bunlar olduğuna karar verdikten sonra pencerenin altına oturup duvara dayandı ve durumu değerlendirdi.

Kaçakçıların göçmenleri trene yüklemelerine engel olmak ümitsiz görünüyordu. Bunu geciktirmek bir taktik olabilirdi, ama kaçınılmazı geciktirmenin ne gibi bir yararı olabilirdi? Şaşkınlıklarından yararlanıp nöbetçilerin dört veya beşini öldürebilirdi, ama bu da bir işe yaramazdı. Kalkışı durdurmak için bir ümit yoktu, ama en azından birkaç saatliğine geciktirme konusunda küçük bir şans vardı.

Pitt küçük cephanesini çıkardı. İki adet .357 Magnum tabanca, bıçak ve eski dostu Golt. Nöbetçilerin tabancalanyla on iki el ateş etme şansı vardı. Uzun yıllar önce bir değişiklik yaptırıp Colt'û yirmi mermilik şarjör alabilecek hale getirmişti. Tabancalar doluydu ve mermiler insan dokusu üzerinde büyük tahri-

bat yapabilirdi, ancak Pitt'in düşündüğü şey başkaydı. .45 Winchester 185 Silvertips mermileriyse dokuda o kadar büyük tahribat yapmaz, ama daha derinlere nüfuz edebilirdi. Treni durdurmak için yirmi dört atışlık şansı vardı ve bunu bir tek isabetli atışla gerçekleştirebilirdi. Sorun şu ki, gerektiğinden fazla öldürme gücüne sahip olsa da metal delme konusunda acıklı derecede yetersizdi. Amacı dizel motorların ve elektrik jeneratörlerinin hayati parçalarını havaya uçurmaktı.

Derin bir nefes alıp ayağa kalktı. Tabancaları iki eline aldı ve ateşe başladı. Lokomotifi hedef almıştı.

ŞİÎ 37

Julia ne kadar zamandır baygın yattığını bilmiyordu. Hatırladığı son şey, Doğu stili yanları açık kırmızı ipek bir elbise giymiş son derece güzel yumuşak yüzlü bir kadının onun bluzunu omuzlarından yırttığıydı. Baygınlık hali azaldıkça vücudunda gezinen yakıcı duyguyu hissetmeye başladı. Elleriyle ayakları sıkıca zincirlenmiş ve kapıya bağlanmıştı. Bu da en ufak bir hareket yapmasına bile engel oluyordu.

Çıplak vücuduna dokunan serin, nemli hava damarlarından fışkıran ateşi rahatlatıyordu ancak. Elbiselerinin çıkarılmış olduğunu, üzerinde sadece sutyen ve külotunun bulunduğunu fark-etti.

Avrasyalıya benzeyen kadın yandaki sandalyeden Julia'ya bakıyordu. Ayaklarını altına almış öyle oturuyordu. Julia'nm kanını donduran bir şekilde gülümsedi. Parlak siyah saçları sırtına kadar iniyordu. Omuzları geniş, göğüsleri yuvarlaktı. İnce beli biçimli kalçasıyla birleşiyordu. Yüzünde güzel bir makyaj vardı ve tırnakları inanılmaz derecede uzundu. Ama Julia'nm ilgisini çeken şey gözleriydi. Bilimsel adı heterokromia'ydı, yani gözlerinden biri siyah, diğeri açık giriydi.

"Evet?11 dedi samimi bir şekilde. "Gerçeğe hoşgeldiniz."

"Kimsiniz siz?"

"Adım May Ching. Dragon Triad için çalışıyorum."

"Qin Shang için değil mi?"

"Hayır."

"Beni uyuşturmanız hiç de nazik bir davranış değildi," diye fısıldadı Julia öfkeyle.

"Sanırım siz de Sung Lien Star'm aşçısı ün Wan Chu'ya daha azını yapmadınız," dedi May Ching. "Bu arada o nerede sahi?"

"Ona benden daha iyi davranılıyor."

May Ching bir sigara yaktı ve dumanını Julia'ya doğru üfledi. "İyi bir sohbet yaptık, siz ve ben."

"Sorguya mı çekildim?" dedi Julia şaşkınlıkla. "Hatırlamıyorum."

"Hatırlayamazsınız. En son geliştirilmiş gerçeklik serumu. Sadece insanın aklını beş yaşında bir çocuğunkine çevirmekle kalmıyor, damarlarda dolaşan kanı erimiş lava döndürüyor. Delilik ve acı arasında, ne kadar güçlü olursa olsun hiçbir kadın veya erkek sorulara doğru cevaplar vermeyi reddedemez. Bu arada, utanmamanız için söylüyorum, sizi soyup araştıran bendim. Küçük otomatiğiniz ve bıçağınız için zekice yerler bulmuşsunuz. Çoğu erkek bacaklarınızın arasına ve uyluklarınıza bakmayı düşünmezdi. Bununla birlikte telsiziniz bir kadın olarak tam benim düşündüğüm yerdeydi."

"Siz Çinli değilsiniz."

"Sadece anne tarafım öyle," diye cevap verdi May Ching. "Babam İngilizdi."

O anda Ki Wong yanında yine Avrasyalı yüz hatlarına sahip bir adamla içeri girdi. İkisi de Julia'nın önünde dikilip şehvetle onu seyrettiler. Wong'un gergin sarı benzi arkadaşının bronz te-niyle zıtlık oluşturuyordu. Kıza bakarken sapık bir tatmin duygusu yaşar gibiydi.

"Mükemmel iş çıkardın," dedi May Ching'e. "Çok faydalı bilgiler elde ettin. Bayan Lee'nin bataklığın karşısından bizi gözetleyen Sahil Güvenlik'le birlikte çalışıyor olduğu gerçeğini ortaya

çıkarman, bütün göçmenleri ve kanıtları ajanlar buraya bir baskın düzenlemeden önce yok etmek için yeterli zamanı sağladı."

"On beş dakika sonra bütün bulacakları terkedilmiş harabe olacak," dedi diğer adam. Gözleri bir rakununki gibi siyah ve cansızdı. İçinde hiç sıcaklık olmayan gözlerdi bunlar. Siyah saçları uzundu ve neredeyse beline kadar inen at kuyruğu yapılmıştı. Yüzü bir kadın avcısını, bir Las Vegas kumarbazını akla getiriyordu. Birden fazla gerdirdiği yüzünün derisi sıkı ve düzgündü. Ama hiçbir plastik cerrah ellisini geçtiğini saklayamazdı. Hollywood hayat tarzına uygun bir şekilde giyinmişti.

Julia'nın yanına gelip saçlarını yakaladı, acımasızca çekerken Julia tavana bakıyordu. "Adım Jack Loo," dedi buz gibi bir sesle. "Sen bana aitsin."

"Ben hiç kimseye ait değilim," diyebildi Julia acıyla kıvrılmış dudaklarının arasından.

"Sanmıyorum," dedi Wong. "Qin Shang senin görüldüğün yerde öldürülmeni emretti ama Bay Loo reddedemeyeceğim bir öneride bulundu. Uygun bir fiyat karşılığında seni ona sattım."

"Seni hasta yaratık," diye parladı Julia. Gözlerinde korku ifadesi belirmeye başlamıştı.

"Sadece beni suçlayamazsın," dedi Wong incinmiş gibi. "Senin geleceğin artık Dragon Triad'ın elinde. Yani Qin Shang Denizciliğin suç ortağı diyebilirsin. Biz ihraç ediyoruz, Dragon ithal ediyor. Biz kaçırıp satıyoruz; onlar alıyor. Bunlar uyuşturucu, yabancı ya da silah olabilir. Karşılığında onların idari görevlisi Bay Loo ve ortakları Qin Shang'a lüks otomobiller, yatlar, tüketim eşyaları, yüksek teknoloji, sahte para, kredi kartları ve hükümet belgeleri temin ederler."

"İki taraf için de çok kârlı bir anlaşma," dedi Loo, Julia'nın saçlarını kızı bağırtana kadar çekerek. Sonra kalçasına bir tokat atıp zincirleri çözmeye başladı. "Sen ve ben limuzinimde uzun güzel bir yolculuğa çıkıyoruz. New Orleans'a ulaşana dek çok yakınlaşmış olacağız."

"Bunu ödeyeceksin," diye mırıldandı Julia serbest kalırken. Ayakta durmayı başaramayarak Loo'nun kollarına yığıldı. "Ben Amerika Birleşik Devletleri ajanıyım. Beni öldürürsen seni adalete teslim edene dek rahat bırakmazlar."

Wong bu tehdide çok güldü. "Başına gelenler için kendinden başka suçlayacak kimsen yok. Qin Shang seni ve Pitt'i öldürmesi için en az yirmi adam gönderdi ve siz kaçmayı başardınız. Ön kapımızdan girmeni hiç beklemiyorduk."

"Aptallık ettim."

Wong onaylarcasına omuz silkti. "Düşünmeden yapılan davranışlar iyi ajan olmanıza engel olur..." Wong'un sözleri binanın içinden bir yerlerden gelen silah sesleriyle kesildi. Pahalı spor ceketinin cebinden telsizini çıkarıp konuşan Loo'ya baktı.

"Silah sesleri nereden geliyor? Baskına mı uğradık?"

"Hayır Bay Loo," diyordu güvenlik şefi izleme odasından. "Baskın yok. Arazi ve rıhtım temiz. Ateş tren yükleme iskelesinin üzerindeki odadan geliyor. Bu işin arkasında kim olduğunu ve amacını bilmiyoruz henüz."

'Yaralı var mı?"

"Hayır," diye cevap verdi güvenlik şefi. "Kim ateş ediyorsa nöbetçileri hedef almıyor."

"Beni bilgilendirmeye devam et!" dedi Loo. Wong'a baktı. "Gitme zamanı." Sözlerini bitirdiği an ateş kesildi. "Ne oldu?" diye sordu tekrar telsizi kaparak.

Güvenlik şefinin sesi duyuldu. "Onu vurmuş olmalıyız. İnceleme için bir ekibi yukarı gönderiyorum."

"Kim olabilir acaba?" diye düşünceli bir şekilde mırıldandı Wong.

"Yakında öğreneceğiz," dedi Loo. Sanki geniş bir yastık kadar hafifmiş gibi Julia'yı omzuna attı. Wong'un elini sıktı. "Sizinle iş yapmak çok güzel, Bay Wong. Yeni bir depo bulmanızı öneririm. Burası artık güvenli değil."

Wong en ufak bir rahatsızlık belirtisi göstermeden gülümsedi. "Üç gün içinde Qin Shang Denizciliğin yeni operasyonu

bitmiş olacak ve Amerikalılara uğraşacakları daha önemli sorunlar çıkacak."

Wong önde, diğerleri arkada ofisi terkettiler. Döner merdivenlerden hızla aşağı inip şeker fabrikasının kullanıldığı zamanlarda iş gören boş malzeme odalarının sıralandığı bir koridora çıktılar. Koridorun yarısına geldikleri sırada Loo'nun telsizi sinyal vermeye başladı. "Evet, ne var?" dedi rahatsız bir şekilde.

"St. Mary Parish civarında görevli ajanlarımız küçük bir Sahil Güvenlik filosunun Teche Bataklığı'na girdiğini ve üzerinde hükümete ait işaretlerin bulunduğu bir çift helikopterin Morgan şehri üzerinden geçip buraya doğru geldiğini rapor etti."

"Ne zaman vanrlar buraya?" diye sordu Loo.

"Helikopterler on beş, belki on sekiz dakika içinde. Tekneler içinse bir yarım saat daha ekleyin."

"Pekâlâ, bütün sistemleri kapatıp personelin dağıtım ve boşaltımı için gerekli planı takip edin."

"Şimdi kapatıyoruz."

"Üç dakikadan kısa bir süre içinde limuzinlere binip yola çıkmış olmalıyız," dedi Loo, Julia'yı diğer omzuna aktarırken.

"Fabrikayla aramıza uygun bir mesafe koymak için yeterli zaman var," dedi Wong.

Bodrumdaki yükleme terminalina inen merdivenlere açılan kapıya geldiklerinde bağıran sesler duydular, ama lokomotiften hiç ses gelmiyordu. Sonra sesler kesildi ve bir şeylerin çok, ama çok ters gittiği açık hale geldi. Yükleme rıhtımının üzerindeki açıklığa giden kapıdan telaşla girdiler. Diğerlerinin önündeki Wong dondu kaldı.

Yük vagonları göçmenlerle doluydu. Kapılar kapalı ve kilitliydi. Ama makineler çalışmıyordu. Dizel motorunu ve elektrik üretme bölmesini kaplayan panel üzerindeki kurşun deliklerinden mavi bir duman yükseliyordu. Makinistler durmuş tahribata bakıyorlardı. Yüzlerinde çaresizlik ve şaşkınlık ifadesi vardı. Triad için çalışan güvenlik görevlileri yüklenir yüklenmez kamyona atlayıp ana girişe doğru gitmeye başlamışlardı.

Loo birden saldırganın neden nöbetçilere ateş etmediğini anladı. Trenin bir yere gidemeyeceğini farkedince korku ve şaşkınlık duygusu içini sarmaya başladı. Üç yüz yasadışı göçmen ve hemen hemen otuz milyon dolar değerindeki kaçak eşya Birleşik Devletler hükümeti ajanları tarafından ele geçirilecek ve kamulaştırılacaktı. Wong'a döndü. "Çok üzgünüm, dostum. Ama malların transferinin gerçekleşememesinden Qin Shang'ı sorumlu tutmalıyım."

"Ne demek istiyorsunuz?"

"Çok basit," dedi Loo. "Dragon Triad nakliye için para ödemiyor."

"Qin Shang Denizcilik anlaştığımız gibi teslimi yaptı," dedi Wong. Eğer Loo ve Dragon Triad anlaşmayı bozarsa Wong kendisinin sorumlu tutulacağını biliyordu. Bu büyüklükte bir başarısızlık Qin Shang için çalışıyorsan ölüm demekti. "Mallar sizin elinize teslim edildi. Siz sorumlu tutulacaksınız."

"Biz olmasak Qin Shang Amerika'da iş yapamaz," dedi Loo. "Benim gördüğüm kadarıyla kaybı kabul etmekten başka bir şey yapabilecek gücü yok."

"Sizin düşündüğünüzden çok daha güçlü o," dedi Wong. "Büyük bir hata yapıyorsunuz."

"Qin Shang'a, Jack Loo'nun ondan korkmadığını söyleyin. Değerli dostlar eskimiş elbiseler gibi atılamazlar. Bir hafta içinde telafi edebileceği küçük bir yenilgiyi kabul etmeyecek kadar aptal değildir o."

"O halde Bayan Lee'yi ilgilendiren anlaşmamız da iptal edilmiş demektir. Bana geri dönüyor."

Loo bunu bir an düşündü, sonra güldü. "Qin Shang'ın onun ölmesini istediğini sanıyordum."

"Evet, bu doğru," dedi Wong başını sallayarak.

Loo iki eliyle Julia'yı başının üzerine kaldırdı. "Buradan çelik raylara kadar olan mesafe dokuz metre. Sanırım Qin Shang'ın, Bayan Lee'nin ölümüyle ilgili arzusunu yerine getirip mali anlaşmazlığımızı telafi edebilirim."

Wong aşağıda uzanan çelik raylara baktı. "Evet, çok iyi bir noktaya değindiniz, Sanırım Qin Shang kaybını telafi edebilir. Ama lütfen hemen yapın. Daha fazla zaman kaybedemeyiz. Derhal gitmemiz lazım."

Loo kollarını uzatıp gerildi. Julia bir çığlık attı. May Ching sadistçe bir beklenti içindeydi. Hiçbiri uzun boylu, kıvırcık saçlı, üzerine uymayan bir üniforma giymiş adamın merdivenlerden Çıkıp yanlanna geldiğini farketmemişti. "Araya girdiğim için affedin," dedi Pitt silahın namlusunu Loo'nun başına dayayarak. "Ama biriniz burnunu bile kaşısa en yakın mezarlığa gidersiniz."

Hepsi birden içgüdüsel olarak sesin geldiği yöne döndüler. Her birinin yüzünde Pitt'in aniden ortaya çıkışının yarattığı farklı ifade vardı. Loo'nun beti benzi atmış, gözlerine hıanamayarak bakıyordu. May Ching korkuyla donup kalmıştı. Wong meraklı görünüyordu.
"Kimsin sen?" diye sordu Wong.

Pitt ona aldırmadı, Loo'ya bakarak konuşuyordu. "Bayanı yavaşça yere bırak." Talebini vurgulamak için .45'liği boynuna gömdü.

"Lütfen ateş etmeyin, lütfen," diye yalvarıyordu Loo, Juüa'yı yere bırakırken. Gözleri korku doluydu.

Julia dizlerinin üzerine çöktü. Pitt o anda kızın el ve ayak bileklerindeki morlukları gördü. Hiç tereddüt etmeden Colt'un kabzasını Loo'nun şakağına indirdi. Triad yöneticisi bayılıp merdivenlerden yuvarlanırken tatminkâr bir şekilde onu izledi.

Julia sesin sahibinin gerçekten o olduğuna inanamayarak başını kaldırınca opal yeşili gözleri ve dudaklarındaki çarpık gülüşü gördü. "DirkPdiye mırıldandı. Uzanıp yavaşça Pitt'in burnundaki bandaja dokundu.. "Oh Tanrım, oh Tanrım, buradasın. Nasıl, nasıl olur..."

Pitt onu kaldırıp kollarına almayı nasıl da istiyordu, ama gözlerini Wong'dan ayıramazdı. Bir yılan gibi kıvrılmış aniden sokmak için fırsat kolluyordu. Patronu kırık kemiklerle merdivenin dibinde yatarken May Ching'in de kaybedecek pek bir şeyi
"5«>t

olmadığını tahmin ediyordu Pitt. Daha önce hiçbir kadının bakmadığı gibi soğuk ve nefret dolu bakışlarla bakıyordu ona. Pitt bakışlarını kadının üzerinde, silahı Wong'un alnında tutuyordu. "Buradan geçiyordum ve uğrayıp bir merhaba diyeyim dedim."

"Adın Dirk mü?" dedi Wong gergin bir sesle. "Dirk Pitt olduğunu mu düşünmeliyim?"
"Öyle umarım. Ya siz?"

"Ki Wong ve bayanın adı da May Ching. Bize ne yapmayı düşünüyorsunuz?"

"Ki Wong," dedi Pitt düşünceli bir sesle. "Bu adı daha önce nerede duymuştum?"

Julia çok zekiydi. Pitt'in dikkatini dağıtmadan kollarını beline doladı. "O Qin Shang'ın adamı," dedi yavaşça doğrulmaya çalışarak. "Göçmenleri sorguya çekip kimin yaşayıp kimin öleceğine karar veriyor. Indigo Sfar'da bana işkence yapan oydu."

"Çok nazik bir adam değilsin, öyle değil mi?" dedi Pitt sohbet eder gibi. "El becerilerini gördüm."

Hiç beklenmedik bir anda bir nöbetçi ortaya çıktı. Çok geçti. Pitt adamın aniden ortaya çıkışını May Ching'in gözlerindeki ifade nefretten zafere dönüşünce anlamıştı. Kendisine saldıracak olan adama dönerken Wong, Pitt'in üzerine atıldı. May Ching ise çığlıklar atıyordu.
"Öldür onu! Öldür onu!"

"Bir bayanın isteklerine her zaman saygı duyarım," dedi nöbetçi duygusuz bir ifadeyle. Elindeki .357 ateş aldı. Bomba atılmış gibi korkunç bir gürültü oldu odada. Kurşun burnunun hemen üzerine girince Wong'un gözleri yuvalarından dışan

fırladı. Geriye doğru sendeledi, kollan öne uzandı, ardından ölü bedeni aşağıdaki rayların üzerine düştü.
Giordino yaptığı işe çok mütevazi bakıyordu. "Umarım doğru şeyi yapmışımdır."
"Ve tam zamanında," dedi Pitt kalbinin tekrar çarpmasını dileyerek.
"Lanet olsun!" diye haykıran May Ching, Pitt'e doğru atladı. Uzun tırnakları gözünü çıkarmak için bükülmüştü. Julia'nın

yumruğu May Ching'in ağzına indiğinde sadece bir adım atabilmişti. Yarılan dudaklarından süzülen kan kırmızı ipek elbisesine damlıyordu. "Seni fahişe!" dedi Julia öfkeyle. "Bu bana uyuşturucu verdiğin içindi." Sonraki yumruğu May Ching'in karnına inerek Dragon Triad'da çalışan kadına diz çöktürdö. Nefes almaya çalışıyordu. "Bu da erkeklerin yanında beni yarı çıplak bıraktığın için."
"Seni hiç kızdırmamalıyım," dedi Pitt sırıtarak.
Julia elini ovuşturup Pitt'e baktı. Yüzü üzgün ve sıkıntılıydı. "Keşke onlan yasadışı göçmenleri naklederken yakalayabilsey-dik. Kaç hayatı kurtarabileceğimizi Tanrı bilir. Şimdi artık çok geç."
Pitt kırık kaburgalarını dikkate alarak kıza yumuşak bir şekilde sarıldı. "Bilmiyor musun?"
"Neyi?" diye sordu şaşırarak. "Neyi bilmiyor muyum?"
Aşağıdaki trene doğru gitti. "Aşağıdaki vagonlarda üç yüzden fazla insan var."
Hazırlıksız yakalanan Julia, Pitt onu tokatlamış gibi gerildi. "Onlar buradaydı ve ben onları görmedim!"
"Fabrikaya nasıl geldin?"
"Sung Lien Ster'dan ayrılırken çöp mavnasına girdim gizlice."
'Yani Sungari'den beri göçmenlerin üzerinde yolculuk yaptın. Denizi Sung Lien Stafm,altındaki bir sualtı konteynerinde geçip raylı bir sistem yoluyla mavnaya aktarılmışlar."
Sesinde büyük bir kararlılıkla, Tren hareket etmeden onları kurtarmalıyız," dedi Julia.
"Endişelenme," dedi Pitt gülerek. "Mussolini bile bu treni vaktinde kaldıramaz."
Göçmen Dairesi ajanları geldiği sırada trenlerin kapılarını açmış, yasadışı göçmenlerin inmesine yardım ediyorlardı.

38

Qin Shang, Beyaz Saray'daki Oval Ofis'e girince Başkan Dean Copper Wallace masasının arkasından çıkıp öne doğru yürüdü. Elini uzattı. "Sevgili dostum Qin Shang, sizi görmek ne güzel."
Qin Shang iki eliyle Başkan'ın elini kavradı. "Dolu programınız arasına beni sıkıştırmanız ne büyük incelik."
"Saçma, size karşı çok borçluyum."
"Bana ihtiyacınız olacak mı?" diye sordu Morton Laird. Resepsiyon odasından beri Qin Shang'a eşlik ediyordu.
"Lütfen kal, Morton," dedi Başkan. "Senin de burada olmanı istiyorum."
Başkan bir sehpanın etrafına yerleştirilmiş iki kanepeyi işaret etti. Oturdular. "Başbakan Wu Kwong'a başkanlık kampanyama yaptığı bağışlardan ötürü teşekkürlerimi götürmenizi isterim. Ve lütfen ona söyleyin, hükümetlerimiz arasındaki yakın işbirliği sağlamak için elimden geleni yapacağım."
"Başbakan Kwong bunu duyduğuna memnun olacak," dedi Qin Shang nezaketle.
"Sizin için ne yapabilirim, Qin Shang?" diye sordu Başkan konuşmanın yönünü belirleyerek.
"Bildiğiniz gibi bazı Kongre üyeleri ülkemi köle devleti olarak adlandırıyorlar ve insan hakları ihlaliyle suçluyorlar. Bizim dost-ülke pozisyonumuzu engellemek için bir kanun tasarısı sunacaklar. Başbakan Wu Kwong tasarının barajı aşması için yeterli oy toplayabileceklerinden korkuyor."
"Anlaşıldı," dedi Başkan gülümseyerek. "Ben iki ülke arasındaki ilişkiyi zedeleyecek her türlü tasarıyı veto etme niyetindeyim. Ayrıca insan hakları

sorununu çözmek için en iyi yolun karşılıklı ticari faydalar olduğunu belirttim."
"Bu konuda sizden söz alabilir miyim, Bay Başkan?" diye sordu Qin Shang. Saldırgan tavrı Laird'in olumsuz bir yüz ifadesi takınmasına neden oluyordu.

"Başbakan Wu Kwong'a benim şahsi teminatımın olduğunu söyleyebilirsiniz."
Laird ortada husumet belirtileri olması gerekirken güçlü işadamıyla Başkan arasında oluşan uzlaşmacı havaya hayretle bakıyordu.
"Diğer konu da Sahil Güvenlik ve Göçmen Bürosu ajanlarınızın gemilerimi sürekli rahatsız etmesi. Son zamanlarda gemi araştırması sayısı gittikçe artıyor ve bu da programda aksamalara, dolayısıyla mali kayıplara neden oluyor."
"Endişenizi anlıyorum, Qin Shang," dedi Wallace müstehzi bir sesle. "Göçmen Dairesi'nin yaptığı sayıma göre Birleşik Dev-letler'de yaşayan altı milyon yasadışı göçmen var. Bunların büyük bir yüzdesi Göçmen Dairesi'nin iddialarına göre sizin gemilerinizle ülkeye giriyorlar. Ayrıca Orion Gölü'ndeki fiyasko gizlemesi kolay bir şey değil. Aslında sizi ofisime girdiğinizde tutuklatıp toplu cinayetten dava etmeliydim."
Qin Shang'ın yüzünde öfke belirtisi yoktu. Dünyadaki en güçlü adama gözlerini kırpmadan bakıyordu. "Evet kanunlarınıza göre böyle yapma hakkınız var. Ama bu durumda Qin Shang Denizcilik ve Çin Halk Cumhuriyeti'yle olan gizli anlaşmalarınız hakkındaki hassas bilgilerin Amerikan kamuoyuna sızması riskini göze almış olursunuz.*
"Amerika Birleşik Devletleri Başkanı'nı şantajla mı tehdit ediyorsunuz?" Wallace birden rahatsız olmuştu.
"Lütfen beni affedin," dedi hemen Qin Shang uysal bir tavırla. "Sadece Başkan'a muhtemel olasılıkları hatırlatıyordum."
"Toplu cinayete izin veremem."
"Sizin kendi ülkenizdeki suç örgütlerinin neden olduğu talihsiz bir olay," diye karşılık verdi Qin Shang.
"Benim okuduğum raporda böyle demiyordu."
"Orion Gölü olayının tekrarı olmayacağına yemin ediyorum."
"Karşılığında da gemilerinizin rahat bırakılmasını istiyorsunuz, öyle mi?" Qin Shang başını salladı. "Müteşekkir olurum."

Wallace, Laird'e baktı. "Amiral Farguson ve Duncan Mon-roe'ya, Sahil Güvenlik ve Göçmen Dairesi'nin sularımıza giren Qin Shang Denizcilik gemilerine diğer yabancı gemilere gösterilen nezaketi göstermesini istediğimi söyleyin."
Laird'in alnı duyduklanna inanamamış gibi kırıştı. Sessizce oturup Başkan'ın emrini hemen onaylamadı.
Teşekkürler, Bay Başkan," dedi Qin Shang saygılı bir şekilde. "Sizin dostluğunuzla şeref duyduğumuzu söylerken yönetim kurulu üyelerim adına konuşuyordum."
"O kadar kolay kurtulamazsınız," dedi Wallace. "Lütfen Wu Kwong'a ticari mallarınızın üretimi için köle kullanmanız konusundaki endişelerimi iletin. Eğer yakın ilişkilerimizi sürdürecek-sek hükümetiniz üretim faaliyetlerinde doğru dürüst para ödenen işçiler kullanmayı ve insan haklan ihlaline son vermeyi kabul etmelidir. Aksi takdirde Çin'e fosfatlı gübre ihracımızı durduracağım."
Laird içten içe gülüyordu. Sonunda Başkan işe yarar bir şey yapmıştı. Fosfatlı gübrenin Teksas'takı bir kimyasal şirket tarafından satışı bir milyar doları geçiyordu. Bu şirket, merkezi Şangay'da bulunan dünya çapında bir şirketin yan kuruluşuydu. Çinlileri pamuklu eşya, oyuncak, ayakkabı, radyo, televizyon gibi toplam olarak elli milyar dolar tutarındaki ihraç mallarıyla tehdit etmeye gerek kalmadan Wallace içlerindeki en önemli olanı seçmişti.
Qin Shang'ın yeşil gözlerinde bir an rahatsızlık belirtisi göründü. "Başbakan Wu Kwong'a bunları ileteceğim."
Wallace görüşmenin bittiğini belirtircesine ayağa kalktı.
'Teşekkürler, Bay Başkan. Sizinle tekrar görüşmek büyük ayrıcalıktı."
"Resepsiyon odasına kadar eşlik edeyim size," dedi Laird öfkesini diplomatik bir şekilde saklayarak.

Birkaç dakika sonra Laird odaya geri döndü. Wallace Kongre'den gelen bazı kâğıtları imzalıyordu. "Pekâlâ Morton, yüzündeki o ekşi ifadeden görüşmeden pek memnun olmadığını anlıyorum."

"Hayır, efendim, memnun değilim. O katille konuşmanıza bile çok şaşırdım."

"İnşa edildiğinden beri bu ofise giren ilk canavar o değil. Om Shang ve Çin hükümeti üzerindeki etkisi olmasaydı burada oturuyor olamazdım."

"Aldatıldınız, efendim. Qin Shang ve hükümeti sizi aidattı. Politik nedenler yüzünden kendinizi dışarı çıkamayacağınız kadar derin bir mezara gömdünüz."

"Bir nokta dört milyar insanın yaşadığı bir ülkeyle uğraşıyoruz," diye görüşünü savundu Wallace. "Bu da milyarlarca dolar değerindeki Amerikan mallarını satmak için eşsiz bir pazar. Ne günah işlediysem hepsi ülkemin iyiliği içindi."

"Çinliler Amerikan halkını soyarken bir köşede durup bakmanın açıklaması olamaz," dedi Laird ısrarla. "Son CIA-FBI bileşik raporu NASA'dan Pentagon'a kadar hükümetimize giren yüz Çinli ajanın adını veriyor. Birkaç tanesi Kongre'de, Ticaret ve İçişleri Bakanlıkları'nda yüksek düzeyde görevlere gelmişler."

"Hadi Morton. Raporu gözden geçirdim. Güvenliğimizi tehdit edecek bir şey görmedim. Çin artık nükleer teknolojimizi ya da askeri sırlanmızı çalmak için fanatik bir arzu göstermiyor."

"Neden göstersinler ki?" Laird'in sesi sert, ama alçaktı şim di. "Onların şu anda öncelik verdikleri şey politik ve ekonomik casusluk. Bizim iş ve politik sırlarımızı öğrenmenin yanısıra, ekonomik gelişmeleriyle ilgili ticaret politikamızı etkilemek için gece gündüz çalışıyorlar. Ticari ortak olarak Japonya'yı geçtiler bile. Ekonomik tahminler sizin görev süreniz sona ermeden Çin'in ekonomik durumunun bizim önümüze geçeceğini göste riyor." ;- i-'p

"Ne olmuş? Onların brüt ekonomisi bizden fazla olsa bile vatandaşları ortalama bir Amerikan vatandaşının gelir düzeyinin dörtte birine sahip olacak."

"Size saygıyla şunu söylüyorum, Bay Başkan, uyanın artık. Kırk beş milyar dolarlık ticari hacimleri askeri tesislere ve dünya

çapındaki kaçakçılık faaliyetlerine aktarılacak. Bu arada ekonomileri gittikçe büyüyecek."

"Bana çok fazla karşı geliyorsun, Morton," dedi Wallace soğuk bir sesle. "Umarım ne yaptığını bilryorsundur."

"Evet, efendim," dedi Morton kararlı bir şekilde. "Biliyorum, çünkü sizin kendi politik kazançlarınız için ülkeyi sattığınıza inanıyorum. Diğer ülkelere tanınan kolaylıkları Çin'e de tanımanıza nasıl karşı çıktığımı biliyorsunuz. O zaman size kararınızın insan haklarındaki gelişmeye bağlı olmadığını söylemiştim.'

"Benim tek endişem Amerikan çıkarlanydı," dedi Wallace masasının arkasına giderek. Yüzü öfkeden kızarmıştı.

"Eğer öyleyse son on beş yılda toplam olarak sekiz yüz bin Amerikalı işçinin işlerini, çoğu köle gibi olan ucuz Çinli işçilere kaptırdığı gerçeğini nasıl açıklıyorsunuz?"

"Fazla zorlama, Morton," diye homurdandı Wallace birbirine kenetlenmiş dişleri arasından. "Amerikan halkına faydası dokunmayacak bir şey yapmadım ben."

Laird yorgun bir tavırla gözlerini ovuşturdu. "Gerçeği ne zaman çarptırdığınızı anlayacak kadar uzun yıllardır tanıyorum sizi."

"Bana yalancı mı diyorsun?"

"Yalancı ve daha da fazlası, efendim. Size vatan haini olduğunuzu söylüyorum. Duygularımın bir ifadesi olarak bir saat içinde istifamı masanızda bulacaksınız. Tavuklar tünemeye geldiğinde etrafta olmak istemiyorum."

Morton Laird Oval Of'ıs'i son kez terketti. Eski dostunun kindarlığının bir göstergesi olarak kısa zamanda halkın gözünden düşüp kansıyla birlikte Avustralya adalarından birine taşındı. Orada Washington ve Başkan Dean Copper Wallace'la ilgili anılarını yazmaya başladı.

Qin Shang'ın özel sekreteri Su Zhong geniş zırhlı otobüs içindeki masasında oturuyordu. Qin Shang Başkan'la olan top lantısından sonra bu otobüse binip telefon ve bilgisayar siste miyle dolu masasının arkasındaki deri sandalyesine oturdu

Sekreteri kendisine telefon ve faks mesajlarını iletti. Qin Shang kişisel görüşmelerini dinlemeye çalışan hükümet ve ticaret ajan-lannı atlatmak için bir kod geliştirmişti. Mesajları anında tercüme yapan tarayıcıdan geçirdi.

"Zhu Kwan'dan bir haber var mı?"

Patronu mesajları gözden geçirirken Su Zhong bir raporun özetini verdi. "Princess Dou Wan 'in battığı söylenen yeri bulmaya çalışıyormuş. Parçaların birbirine uymadığını söylüyor."

"Geminin battığı yeri bulacak biri varsa o da Zhu Kwan'dir," dedi Qin Shang güvenle. "Başka" ne var?"

"Dört Rus petrol tankeri alımı tamamlandı. Adamlarımız Si-vastopol'a gidip gemiyi devralmak üzere uçakta şimdi. Gemilerin Hong Kong'daki tersaneye varmaları gelecek ayın ortasını bulacak."

"Yeni yolcu gemisinde bir gelişme var mı?8

"Evening Star mı?* diye sordu Su Zhong. "Tamamlanmasına dört ay kaldı. Tanıtım bölümümüz dünyanın en büyük ve en lüks yolcu gemisi olarak tanıtmaya hazırlanıyor."

"Ya United States? Onun son durumu nedir?"

"Mississippi Nehri'nin ağzından girip New Orleans'a doğru gidiyor. Planımızın bu kısmı tasarladığımız gibi yürüyor."

"Bilmem gereken başka bir şey var mı?" diye sordu Qin Shang. "Örneğin, Sungari'de herhangi bir şey?"

Su Zhong başını salladı. "Sungari'de değil."

Sekreterinin gözlerini kaçırmasından haberlerin kötü olduğunu anladı Qin Shang. "Olay nedir?"

"Federal ajanlar Bartholomeaux, Louisiana'daki depoyu kapattılar. Üç yüz kırk iki göçmen yakalandı."

"Adamlarımız?"

"Ki Wong'la Dragon Triad'dan Jack Loo öldü. Yardımcısı May Ching göçmen ajanlarının gözetimi altında."

Qin Shang sadece omuzlarını silkti. "Büyük bir kayıp değil hiçbiri. Jack Loo, Amerikan-Çin örgütünde bir dişliydi sadece. Şüphesiz onların hatası olan bu baskın Dragon Triad'la anlaşmamı yeniden görüşmek için mükemmel bir fırsat sağlayacak."

fi ?»"*«?"•'

"Kuşkusuz sizin için daha kârlı bir anlaşma olacak," dedi Su Zhong.

"Gayet tabii," dedi Qin Shang gülümseyerek. "Bartholomea-ux'un otuz altı saat içinde kapatılmasını emredecektim zaten. Sungari'yi körfezdeki birinci liman haline getirdikten sonra yani."

"Son rapordan hoşlanmayacaksınız," diye gönülsüzce mınl-dandı Su Zhong. "Özet yok mu?"

"Belki kendi gözlerinizle görseniz daha iyi olur, Qin Shang." Masadaki Mystic Kanalı'ndaki güvenlik karargâhının tahribiyle ilgili ayrıntılı raporu içeren mesajı işaret etti.

Qin Shang mesajı tararken gözlerindeki ifade sıkıntıdan büyük bir öfkeye dönüştü, özellikle de Pitt'le ilgili bölüme gelince. "Bay Pitt hâlâ muz aşınp aşırmadığtmı soruyor. Bana takılmaktan büyük zevk alıyor gibi."

"Lanet olası şeytanın dili kökünden kopanlmalı," dedi Su Zhong sadık bir hizmetkâr tavrıyla.

"Birçok düşmanım oldu," dedi Qin Shang usulca. "Çoğu iş dünyasındaki rakiplerimdi. Ama hiçbiri Pitt kadar meydan okumadı bana. Alaycı espriler yapmak için gösterdiği acıklı çabanın hoşuma gittiğini söylemeliyim. Değerli bir düşman mı?" Qin Shang yorgun bir şekilde başını salladı. "Pek değil. Ama tadı çıkarılacak bir düşman, iyi bir havyar gibi değil, daha çok bir Amerikan hamburgeri gibi... sert, sıradan ve ilkel."

"Size engel olmaya çalışan o zavallı bedenlerden geriye kalanları görebilseydi keşke."

"Pitt yok edilecek,'" dedi Qin Shang sert bir sesle. "Şimdiye kadar kolayca onarılabilecek iki küçük projeye zarar verdi. Benim düşündüğüm şey Washington'daki ajanımın NUMA'nın göçmen kaçakçılığıyla ilgili görevlerden alındığını söylerken onun Louisiana'da ne işi olduğu? Beni kızdırmadaki inatçılığı çok şaşırtıcı."

"Sakın size karşı yanlış bir kan davası güdüyor olmasın?"

"Pitt şu erdemli doğrulukseverlerden," dedi Shang. "İşte kusuru orada yatıyor. Bir hata yaptığında, ki yapacaktır, hayatını kaybedecek, çünkü ahlaki bir yol seçti. Para ve gücün, doğru olarak tasarımlandığında asla kaybetmeyeceğini öğrenemedi." Duraklayarak kızın dizini okşadı. "Dirk Pitt'le kafanı yorma, minik kuşum. Çok yakında ölecek."

Dördüncü Bölüm
ESKİ NEHİR ADAMI

39

29 Nisan, 2000 Mississippi Nehri'nin Aşağı Bölümü

Mississippi'nin üç ana kola ayrılarak Meksika Körfezi'ne akan alçak geçiş bölgesinin yirmi mil kadar güneyinde iki büyük helikopter United Sfates'in kıç tarafındaki geniş güvertesine adam ve malzeme indirdi. Sonra tekrar yükselip batıya, Sungari limanına doğru uçtular. Bu operasyon on beş dakikadan az sürmüştü. Bu arada gemi otomatik kontrol sisteminin komutuyla on beş deniz mili hızla yoluna devam ediyordu.

Qin Shang'ın özel güvenlik güçlerine bağlı silahlı adamlar güvertede dağılırken, gemi tayfası da geminin idaresini almak üzere makine dairesi ve dümen köşkünün yolunu tuttu. Güvenlik güçleri Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nda görev yapmış eski bir albayın komutasındaydılar. Nehirde çalışan adamların giydiğine benzer iş kıyafetleri giymişlerdi. Otomatik silahlar, portatif füze fırlatıcılan taşıyorlardı. Çoğunlukla nehre giren okyanus gemileri tarafından kullanılan güneybatı geçidine varmadan önce büyük gemi yavaşlayıp kendisini New Orleans'a götürecek kılavuzu taşıyan tekneyle buluştu.

Kılavuz bira göbeği olan iri bir adamdı. Kötü bir şekilde terliyordu. İp merdiveni tırmanıp dümen köşküne girmeden önce kel kafasına kırmızı büyük bir mendil bağladı. El sallayıp İki gün öncesine kadar Sung Lien Star'\ idare eden Kaptan Li Hung-chang'ın yanına gitti.

"Merhaba kaptan, Sam Boone. Bu dev yaratığı New Orie-ans'a götürme şerefini elde etmekle nehir kılavuzları ikramiyesini kazanmış oldum," dedi Orleans'» Auwlans şeklinde telaffuz ederek.

"Bu gerekli olmayacak," dedi Hung-chang kendini tanıtma zahmetine katlanmadan. Dümendeki kısa boylu Çinliyi işaret ederek, "Subayım bu işi halledecek."

Boone soru dolu bakışlarla kaptana baktı. "Şaka yapıyorsunuz değil mi?"

"Hayır," diye cevap verdi Hung-chang. "Gemiyi kendi komutamızda hedefe götürecek kapasitedeyiz." Başıyla yakındaki nöbetçileri işaret etti. Boone'u kollarından tutup uzaklaştırdılar.

"Hey, bekleyin bir dakika," diye homurdandı Boone nöbetçilerden kurtulmaya çalışarak. "Denizcilik kanununu çiğniyorsunuz. Kendi kendinize gitmeye çalışacak kadar aptalsanız başınız belaya girecek demektir. Siz nehri tecrübeli bir kaptan

kadar iyi bilemezsiniz. Ben yirmi beş yıldır aşağı yukarı gemi götürüyorum. Size kolay görünebilir, ama bana inanın öyle değil."

Hung-chang nöbetçilere işaret etti. "Götürüp kilitleyin. Gerekiyorsa bayıltın."

"Siz çıldırmışsınız!" diye omzunun üzerinden bağırdı Boone iki adam kendisini sürükleyerek götürürken. "Karaya vuracaksınız."

"Doğru mu söylüyor, Ming ün?" diye Hung-chang dümenciye sordu. "Karaya mı vuracaksın?"

Lin dönüp sırıttı. "Bu gemiyi neredeyse gerçek gibi olan üç boyutlu bilgisayar programında nehir yukarı iki yüz kez götürdüm."

"Hiç karaya vurdun mu?"

"İki kez," diye cevap verdi Ming Lin gözlerini kanaldan ayırmadan. "Denemeye başladığım ilk iki seferde. Ama sonra bir daha hiç olmadı."

Hung-chang'ın amber rengi gözleri parladı. "Lütfen hızını sınırlar arasında tut. Önümüzdeki birkaç saat içinde şüphe uyandırmamamız lazım."

Hung-chang, United States'i New Orleans'a götürmek üzere Qin Shang tarafından seçilmişti. Bunun nedeni sadece Qin Shang'ın ona güvenmesi değildi. Dümene okyanus gemilerinde tecrübeli bir kaptan geçirmek şart değildi. Kaptanı ve tayfasını şu anda Amerika'da olanlar arasından seçmekle Hong Kong'tan adam gönderme zaman kaybı ve masrafına engel olmuştu. Gizli nedeniyse daha tecrübeli yolcu gemisi subaylarının Sung Lien Star'ın kaptanı ve tayfası gibi kolay harcanır olmadığına inanmasıydı.

Hung-chang'ın görevi sadece gemiye çıkan Gümrük ve Göçmen Bürosu görevlilerini karşılamak ve nehir kenarlarında sıralanan insanlara karşı zafer kazanmış bir kahraman gibi davranmaktı. Gerçek işlevi hemen hemen bir süs eşyasıyla aynıydı. Qin Shang'ın bordrosundaki yirmi silahlı güvenlik görevlisinin yanısıra kendi on beş kişilik tayfası vardı. Bu tayfa çoğunlukla birkaç makinist ve geminin saldırıya uğraması durumunda ha sarı onarabilecek uzmanlardan oluşuyordu.

Yolculuğun tehlikeli kısmına gözlerini kapatıyordu. Yirm dört saat, Qin Shang'ın onun hizmetine sadece bu kadar süre için ihtiyaç duyuyordu. Zamanı geldiğinde gemiyi boşaltması iv planlanmış ve organize edilmişti. Patlayıcılar patlatılıp gemi tan kararlaştırılan noktada batınlırken helikopterler alçalıp savaşa adamları ve tayfayı alacaktı. Qin Shang, Hung-chang'a evin döndüğünde zengin bir adam olacağına söz vermişti. Şüphesi operasyon tasarlandığı gibi giderse.

İçini çekti. Şimdi bütün korktuğu nehirdeki keskin dönüşle diğer gemilerden kaçınmak ve New Orleans'tan sonra karşılaı na çıkan altı köprünün altından geçmekti. Geçitten şehre old

mesafe doksan beş mildi. Daha önce United States büyüklüğünde bir gemi Mississippi üzerinde yolculuk yapmamıştı hiç. Dar suyolu kanalı bu büyüklükte ve sınırlı manevra gücüne sahip gemiler için değildi.

Otoyolla girilebilen batı kıysındaki son kasaba olan Venice'! geçtikten sonra nehir kıyısı dev geminin geçişini görmek için sıralanan :nsanlarla dolmuştu. Öğrenciler daha önce hiç meydana gelmeyen ve bir daha da gelmeyecek olan bir olayı izlemek için okuldan salıverilmişlerdi. Yüzlerce küçük tekne gemiyi takip ediyor, kornalarını, düdüklerini çalıyorlardı. United States geçitte belirdikten sonra ortaya çıkan iki Sahil Güvenlik teknesi diğer teknelerin geminin dümen suyundan güvenli mesafede seyretmesini sağlıyordu.

Herkes dikilmiş, kimileri suskun seyrederken kimileri el sallıyor ve çığlık atıyordu. Bu arada United States nehrin keskin kıvrımlarını aşmaya çalışıyordu. Baş tarafı batı kıyısına sürtün-müş, kıç tarafı ve pervaneleri kıvnmda uzanan doğu kıyısına çarpmıştı. Nisan ayının son günü olduğu için su seviyesi yüksekti. Hung-chang gemi ve nehir dibi arasındaki fazladan su için müteşekkirdi. Bu onun başarı şansını arttırıyordu.

Dürbününün kayışını ayarladı. Şapkasını düzeltip köprü kanadına çıktı. Geminin her hareketiyle oynayan pusulaya aldırmıyordu. Nehrin trafiğinin büyük

bir gemi geçeceği için boşaltıldığına seviniyordu. New Orleans'tan sonra hikâye farklılaşacaktı, ama zamanı gelince başederdi sorunla.

Gökyüzüne baktı ve havanın kendi yanlarında olduğunu görerek mutlu oldu. Hava ılıktı ve çok hafif bir esinti vardı. Dev geminin gövdesine karşı saatte yirmi mille vuran bir rüzgâr dönüşlerde geminin karaya vurmasına neden olabilirdi. Bulutsuz gökyüzü ve gunışığı suyun yüzeyinden yansıyor, suya tertemiz bir görünüm kazandırıyordu. Nehrin aşağısına doğru ilerledikleri için yeşil kanal şamandıraları sol tarafta, kırmızı seyir şamandıraları ise sağ tarafta bulunuyordu.

Park etmiş arabalar ve kamyonların arasında dikilen insanlara el salladı. Sudan dokuz kat yukandaki pozisyonundan' kala-

balığa bakınca arkalarındaki düz bataklığı ve çiftlikleri gördü. U Hung-chang bir oyunda kendi rolünü oynayan birisini izleyen bir seyirci gibi hissediyordu kendini.

New Orleans'ta bekleyen karşılamayı düşünüp kendi kendine gülümsedi. Milyonlarca Amerikalı bugünü hep hatırlayacak, ama bekledikleri nedenle değil, diye düşündü mutlulukla.

40

O gün öğleden sonra Pitt'le Giordino tekneyi Doug Whe-eler'in rıhtımına götürdüklerinde Rudi Gunn onları bekliyordu. Gözleri bütün gece oturup Pitt'in raporunu beklemekten dolayı uykusuzluktan kızarmıştı. Haki şort ve sırtında St. Mary Parish, Eski Güneyli Konukseverliği yazılı beyaz bir tişört giyiyordu.

Kullandıktan yakıtı yerine koyup donanımlarını Marine Deni-zen'in teknesine yükledikten sonra başını kaldırıp yorgun bir şekilde havlayıp tekrar uykuya dalan Romberg'e veda ettiler.

Rıhtımdan uzaklaşırken Giordino dümendeki Gunn'ın yanına dikildi. "İyi bir yemek ve uykunun hepimize iyi geleceğini düşünüyorum."

"Katılıyorum," dedi Pitt esneyerek.

"Bütün yiyip içebileceğiniz bir termos kahveyle hindiba," dedi Gunn. "Amiral, Peter Harper'le kasabaya uçtu. Sahil Güvenlik teknesi Weehavken'oe bekleniyorsunuz.8

"Onu son kez gördüğümde," dedi Pitt. "Sungari'nin az ötesinde demirliydi."

"Şimdi Morgan şehri yakınlarındaki Sahil Güvenlik rıhtımında bağlı," diye onları aydınlattı Gunn.

"Yemek yok mu?" diye yakındı Giordino acı bir sesle.

"Buna zaman yok," dedi Gunn. "İyi birer çocuk olursanız Weehavken'lri mutfağında bir şeyler yiyebilirsiniz belki."

"İyi olacağıma söz veriyorum," dedi Giordino gözlerinde hi-lekâr bir ifadeyle.

Pitt ve Gunn inanmaz bir şekilde birbirlerine baktılar. "Böyle bir şey asla olamaz," diyerek içini çekti Gunn. "Hayatta olmaz," diye onayladı Pitt.

Tekneye çıktıklarında Peter Harper, Amiral Sandacker, Kaptan Lewis ve Julia Lee, Weehawk&n'\n yemekhanesinde onları bekliyorlardı. Ordu Mühendisler Birliği'nden General Frank Montaigne ve Marine Den/zenin kaptanı Frank Stewart da oradaydı. Lewis samimi bir şekilde onlara bir şey ikram edip edemeyeceğini sordu. Giordino ağzını açmak üzereyken Gunn, "Yolda kahve içtik, teşekkürler," dedi.

Pitt, Sandecker ve Harper'le el sıkışıp Julia'yı yanağından öptü.

"Birbirimizi göreli ne kadar oldu?"

"Toplam iki saat."

"Sonsuz gibi geldi," dedi şeytani bir gülümsemeyle.

"Dur," dedi Julia onu kendinden uzaklaştırarak. "Burada olmaz."

"Başlamayı öneriyorum," dedi Sandecker huzursuz bir tavırla. "Konuşacak çok şey var."

"Önce Duncan Monroe'nun özürlerini iletmeliyim size," dedi Harper, Pitt ve Giordino'nun ellerini sıkarken pişman bir ifade takınarak. "Ayrıca NUMA ve siz beyefendilere, soruşturmadan çekilmenizi talep etmemize aldırmadığınız için

şahsen teşekkürlerimi sunmak isterim. Bartholomeaux'daki vaktinde müdahele-niz olmasaydı ekibimiz ölü bir ajan ve boş bir şeker fabrikasından başka bir şey bulamazdı. Tek üzücü olay Ki Wong'un öl-mesiydi."

"Sonradan düşündüm de galiba ona dizimle vursam iyi olacaktı," dedi Giordino pişmanlık göstermeksizin. "Ama iyi bir adam değildi."

"Hareketinizin makul bir şekilde açıklanabileceğini biliyorum," diye kabul etti Harper. "Ama Ki Wong'un ölümüyle Qin Shang'la doğrudan bağlantıyı kaybetmiş olduk."

"Sizin davanızla onun bağlantısı ne?" diy ordu Kaptan Lewis, Harper'e. "Bana göre Qin Shang'ı en yakın ağaca asmak

için yeterli kanıtınız var. Hemen hemen dört yüze yakın kaçak göçmeni Sungari'ye, daha sonra da Bartholomeaux'a kaçırırken suçüstü yakalandı. Bütün gemiler onun şirketine ait ve bütün adamlar onun bordrosunda. Başka ne istiyorsunuz ki?"

"Emirlerin doğrudan doğruya Qin Shang'dan geldiğini kanıtlamayı."

Sandecker, Lewis kadar şaşırmış görünüyordu. "Onu suçlayacak her türlü kanıta kesinlikle sahipsiniz."

"Suçlayabiliriz," dedi Harper. "Ama mahkûm edip edemeyeceğimiz başka bir hikâye. Federal savcılann kazanacaklarından emin olmadıktan uzun, yorucu bir yasal savaştan söz ediyoruz. Qin Shang çok yüksek düzeydeki avukatlarla karşı saldırıya geçecektir. Yanında Çin hükümeti ve Kongre'nin belirli üyeleri var. Bunu söylediğim için üzgünüm, ama büyük bir olasılıkla Beyaz Saray bile onun yanında. Yani çok güçlü ve iyi bağlantıları olan bir adamla karşı karşıyayız."

"Eğer büyük bir skandal sözkonusu olursa Çin hükümeti ona sırtını çevirmez mi?" diye sordu Frank Stewart.

Harper başını salladı. "Washington'daki hizmetleri ve etkisi sonuç verebilecek her türlü politik sorumluluğu geçersiz hale sokar."

"Şüphesiz Qin Shang'la ilgili olarak Sungari'yi kapatıp butun gemilerinin Birleşik Devletler sınırları içine girmesine engel olacak kanıta sahipsiniz," dedi General Montaigne ilk kez konuşarak.'"

"Evet, bu bizim gücümüz içinde," diye cevap verdi Harper. "Ama Amerika Birleşik Devletleri'ne akan milyarlarca dolar değerindeki Çin malı Qin Shang gemileriyle taşınıyor ve Çin hükümetince destekleniyor. Eğer biz kapıyı Qin Shang Denizciliğin gemilerine kapatırken sessizce oturup seyrederlerse kendi boğazlarını kesmiş olurlar." Şakaklarını ovuşturmak için durakladı. Harper kontrolü dışındaki güçler yüzünden savaş kaybetmekten hoşlanan bir adam değildi. "Şu anda bütün yapabileceğimiz kaçakçılık operasyonlarının başarısını önlemek ve büyük bir hata yapmalarını ummak olabilir."

p

Kapı vuruldu. Yüzbaşı Stowe içeri girdi. Sessizce Kaptan Lewis'e bir mesaj verdi ve yine sessizce odadan çıktı. Lewis nota bir göz attı ve Frank Stewart'a baktı. "Birinci subayınızdan bir haber var, kaptan. United Sfates'le ilgili son gelişmeleri öğrenmek istediğinizi söylüyor."

• Stewart, Pitt'i işaret etti. "Geminin Mississippi'deki yolculuğuyla Pitt ilgileniyor."

Lewis mesajı P'ıtt'e iletti.' "Okuduğum için özür dilerim, ama sadece United States'in Crescent şehri bağlantısını ve büyük New Orleans köprüsünü geçtiğini ve şehrin ticari kıyısına yaklaşmakta olduğunu söylüyor. Orada kalıcı olarak yüzer otel ve gazino olarak demirieyecekmiş."

"Teşekkürler, kaptan. Qin Shang'ın kollarının uzandığı bir başka garip proje."

"Gemiyi sadece o nehirde yürütmek bile büyük başarı," dedi Montaigne. "Bir iğneyi kenarlara değdirmeden bir kamıştan geçirmekle aynı şey."

"Burada olduğunuza memnun oldum general," dedi Pitt. "Nehirlerde uzman olan sadece sizin cevap verebileceğiniz kafamı kurcalayan bir soru var."

"Yanıtlamaya çalışmaktan memnunluk duyanm."

"Kafamda şöyle delice bir varsayım var: Qin Shang, Sunga-ri limanını oraya yaptı, çünkü nehrin kıyısındaki seti havaya uçurarak Mississippi'nin yönünü değiştirip Atchafalaya'ya boşalmasını sağlamak istiyor. Böylece limanı Meksika Körfezi'ndeki en önemli liman olacak."

Pitt'in hayal ürünü senaryosunu odadaki herkesin kabul ettiğini söylemek abartı olurdu. Montaigne dışında hiçbiri kabul etmemişti. General başını öğrencisine şaşırtıcı bir soru sorup doğru cevabı almış bir profesör gibi başını sallıyordu. "Bunu duymak sizi şaşırtabilir ama, Bay Pitt, son altı aydır benim aklımda da aynı düşünce dolaşıp duruyor."

"Mississippi'nin yolunu değiştirmek," dedi Kaptan Lewis dikkatli bir ses tonuyla. "Birçok kişi, ben dahil, bunun imkânsız olduğunu söyleyebilir."

İmkânsız, ancak Qin Shang gibi şeytani bir kalaya sahip birisi için düşünülemez değil," dedi Giordino tekdüze bir sesfe.

Sandecker dalgın bir şekilde uzaklara baktı. "Sungari'nin inşa edildiği ilk günden beri apaçık olması gereken bir noktaya değindin."

Harper göz önündeki soruyu sorduğunda herkes Montaigne'e baktı. "Bu mümkün mü general?"

"Ordu Birliği yüz elli yıldır bu olayın olmaması için doğayla savaşıyor," diye cevap verdi Montaigne. "Hepimiz büyük bir sel felaketi korkusuyla yaşıyoruz, ilk kâşifler nehri bulduğundan bu yana olagelmiş en büyük sel hem de. Bu olduğunda Atchafala-ya, Mississippi'nin ana kolu haline gelecek. Şu anda Louisiana sınırından körfeze kadar inen 'Eski Nehir Adamı' bölümü gelgit koyu haline gelecek. Bu çok eski zamanlarda oldu ve yeniden olacak. Eğer Mississippi batıya gitmek isterse onu durdurama-yız. Bu olay sadece zamana bağlı."

"Mississippi'nin belirli bir programa göre değiştiğini mi söylüyorsunuz bize?" diye sordu Stewart.

Montaigne çenesini bastonuna dayadı. "Saate veya yıla göre tahmin edilemez, ama son altı bin yıldır Louisiana'da yedi kez ileri geri dolaştı. Eğer insanlar ve özellikle Ordu Mühendisler Birliği olmasaydı Mississippi büyük bir olasılıkla Atchafalaya vadisinde, Morgan şehrinin batık kalıntıları üzerinden körfeze doğru akıyor olacaktı."

"Qin Shang'ın seti yıktığını ve Missisippi'den, Atchafala-ya'da kazdığı kanala doğru geniş bir yol açtığını düşünelim," dedi Pitt. "Sonuç ne olurdu?"

'Tek kelimeyle felaket olurdu," diye cevap verdi Montaigne. "Saatte yirmi mil hızda bir akıntıyla itilen altı, hatta dokuz metre yüksekliğinde gelgit dalgası Mystic Kanalı'nı darmadağın edip vadiye dağıtır. Bölgede yaşayan iki yüz bin insanın hayatı tehlikeye girer. Bataklığın birçoğu sürekli olarak suyla kaplı hale gelir. Su bütün kasabayı süpürüp korkunç ölümlere neden olur. Yüz binlerce hayvan, at, inek, geyik, tavşan, köpek ve kedi hiç

doğmamış gibi yok olur gider. İstiridye yatakları, karides ve kedi balığı çiftlikleri taze su akışı yüzünden tuzluluk oranının azalması nedeniyle tahrip olur. Timsah gibi su canlıları kalmaz."

?Çok kötü bir tablo çizdiniz," dedi Sandecker.

"Bu tahminin sadece acıklı tarafı," dedi Montaigne. "Ekonomik yönden selle otoyol ve vadideki köprüler çöker, doğudan batıya bütün ulaşım İmkânı yok olur. Üretim tesisleri ve yüksek gerilim hatları tahrip olur, binlerce kilometrekarelik bölgede elektrik dağıtım sistemi bozulur. Eyaletlerarası boru hatları parçalanır, Rhode Adası ve Connecticut'tan Carolinas ve Florida'ya kadar bütün eyaletlerdeki doğal gaz miktarlarında önemli azalmalar olur.

"Ve sonra Mississippi'nin geri kalanında onanlmaz yaralar açılır," diye devam etti. "Baton Rouge hayalet kasaba haline gelir. Bütün mavna ve su trafiği durur. Büyük Amerikan Rhur vadisindeki petrol rafinerileri, petrokimya tesisleri ve tahıl ambarları artık çalışamaz hale gelir. Kirlilik de cabası. Taze su olmaksızın kısa sürede çamur yığını haline gelir. Eyaletlerarası ulaşım olmaksızın New Orleans Babylon, Angkor Wat ve Pueblo Boni-to'ya döner. İster hoşunuza gitsin, ister gitmesin bütün okyanus gemileri New Orleans'tan Sungari'ye aktarılır. Tek başına ekonomik kayıp on milyarlarca dolar demektir."

"İnsanın migrenini başlatan bir düşünce," diye mırıldandı Giordino.
Montaigne, Lewis'e baktı. "Bir şişe viskiniz yoktur herhalde?"
"Üzgünüm, efendim," diye yanıtladı Lewis başını hafifçe sallayarak. "Sahil Güvenlik gemilerinde alkole izin yoktur."
"Sormanın bir zararı olmaz diye düşündüm."
"Yeni nehir eskiye göre nasıl olurdu?" diye sordu Pitt.
"Şu anda Misssippi'nin akışını Baton Rouge'dan kırk, kırk beş mil kadar yukarda bulunan Eski Nehir Kontrol Yapısı'yla denetliyoruz. Amacımız yüzde otuz Atchafalaya, yüzde yetmiş Mississippi şeklindeki dağılımı devam ettirmek. İki nehirin akış

hızı birleştiğinde çok yüksek hızla akan bir nehir meydana ge-lir."
"Eğer açılırsa deliği kapamanın bir yolu yok mu?" diye sordu Stewart.
Montaigne bir an düşündü. "Doğru hazırlıkla Ordu Birli-ği'nin yapabileceği birçok şey var, ama malzeme ve donanım getirmek için ne kadar uzun zaman geçerse selin açtığı delik o kadar büyür. Tek kurtuluşumuz sette bütün akıntıyı alacak kadar geniş delik oluşana kadar Mississippi'nin baskın akıntısının kanalda akmaya devam etmesi."
"Bunun ne kadar süreceğini düşünüyorsunuz?"
"Bunu bilmek çok zor. Belki iki saat, belki iki gün."
"Eğer ana akışın yönünü değiştirmek için Qin Shang'ın mavnaları Mississippi'de çaprazlama batarsa olay hızlanır mı?" diye sordu Giordino.
Montaigne bir süre düşündü. "Nehrin genişliğini bloke edecek sayıda mavna doğru pozisyonda batırılsa bile -ki bu en iyi çekici tekne kaptanları için bile pek kolay bir manevra değildir-nehrin ana akıntısı alçak profilleri yüzünden mavnaların özerinden aşar. Mavnalar nehrin dibine indikten sonra üzerlerinde suyun geçeceği en az dokuz metrelik yer kalır. Yön değiştirme amacıyla bu pek pratik bir çözüm olmazdı."
"Elinizden gelen çabayı göstermeniz için hazırlıklara başlamanız mümkün mü?" diye sordu Kaptan Lewis. "Eğer Qin Shang seti tahrip edecek olursa adamlarınızı ve malzememizi hemen harekete geçecekleri bir yere yerleştirebilir miyiz?"
"Evet, bu mümkün," diye cevap verdi Montaigne. "Ama vergi mükellefleri için pek ucuz olmaz. Bu emri verebilmemdeki tek sorun sadece tahmine dayanıyor olması. Qin Shang'ın niyetinden şüphelenebiliriz, ama elimizde kesin bir kanıt olmadan ellerim bağlı."
Pitt başını salladı. "Baylar bayanlar, 'at kaçtıktan sonra ahırın kapısını kapamak' sendromuna girdiğimizi düşünüyorum."
"Dirk haklı," dedi Sandecker. "Qin Shang'ın operasyonunu başlamadan durdurmak çok daha iyi olur."

"St. Mary Parish şerifiyle görüşüp durumu açıklayacağım," diye gönüllü oldu Harper. "İşbirliği yapıp seti beklemek üzere yardımcılarını göndereceğinden eminim."
"Akıllıca bir öneri," diye onayladı Montaigne. "Ben bir adım ileri gideceğim. West Point'ten sınıf arkadaşım General Oskar Olson, Louisiana'daki Ulusal Güvenliğe komuta ediyor. Eğer kişisel bir istekte bulunursam şerifin adamlarını desteklemek için bir alay askerini gönderecektir."
"Oraya ilk varan, patlayıcıları araştırıp yok etmeli," dedi Pitt.
"Dirk ve benim keşfettiğim demir kapıyı açmak için araç gerece ihtiyaçlan olacak," dedi Giordino. "Tünel patlayıcıları saklamak için ideal bir yer."
"Eğer Qin Shang geniş bir gedik açmak istiyorsa, en az yüz metre uzunluğundaki yan tünellere de ek patlayıcılar yerleştirmiş olmalı."
"Eminim Qin Shang'ın mühendisleri sette dev bir delik açmak için ne kadar patlayıcı gerektiğini tespit etmişlerdir," dedi Pitt.
"Sonunda Qin Shang'ı bir yerinden yakalamak çok hoş bir duygu," demeden edemedi Sandecker.

"Bütün bilmemiz gereken o serserinin zamanlaması," dedi Giordino.

O anda Yüzbaşı Stowe odaya tekrar girip Kaptan Lewis'e bir başka not uzattı. Notu okurken adamın gözleri kısıldı. Sonra Pitt'e baktı. "Bulmacanın kayıp parçaları bulundu galiba."

"Eğer mesaj banaysa lütfen herkes için okuyun," dedi Pitt.

Lewis başını sallayıp okudu. "Weehawken'deki Bay Dirk Pitt'e. United States'in New Orleans'da durmadığı bilgilerinize sunulur. Tekrar ediyorum. New Orleans'da durmadı. Bütün rıhtım işlemleri ve hoşgeldin törenlerine rağmen gemi Baton Ro-uge'a doğru devam etti. Kaptan telsiz mesajlarına cevap vermeyi reddediyor." Lewis başını salladı. "Bundan ne çıkarıyorsunuz?"

"Qin Shang, United Sfafes'i bir otel ve gazino yapma niyetinde olmadı hiçbir zaman," dedi Pitt tekdüze bir sesle. "Sadece

dikkat dağıtmak için kullandı bunu. O büyüklükte bir gemi nehirde çaprazlama battığı zaman Mississippi'nin akışını yüzde doksan durduracak, böylece dev bir akıntıyı Atchafalaya'daki parçalanmış sete gönderecek."

"Dâhice," diye mırıldandı Montaigne. "O zaman bu seli durdurmanın bir yolu olmayacak. Bu dünyada hiçbir şey durduramaz onu."

"General, Mississippi'yi herkesten daha iyi tanıyorsunuz," dedi Sandecker, Montaigne'e. "United Sfafes'in Baton Ro-uge'un altındaki Mystic Kanalı'na ulaşması ne kadar sürer sizce?"

"Belli olmaz," diye cevap verdi general. "Keskin virajlar yüzünden yavaşlamak zorunda kalınır, ama düz bölgelerde tam hız gidilebilir. New Orleans'tan Mystic Kanalı'na kadar hemen hemen yüz mil var."

Teknenin içi boş olursa suyun yüzeyinden gideceği için hızı artar, tüm kazanları çalışarak saatte elli mile ulaşabilir."

"Dümen suyuna yakalanan tekne veya mavnalara melekler bile yardım edemez," dedi Giordino.

Montaigne, Sandecker'e döndü. "Üç saatten kısa bir süre içinde hedefine varabilir."

"Eyalet acil servislerini uyarmak için kaybedecek bir dakikamız bile yok. Atchafalaya Vadisi'ni boşaltmaya başlamak gerekir."

"Saat neredeyse beş buçuk," dedi Sandecker saatine bakarak. "Bu korkunç felaketi durdurmak için sadece sekiz otuza kadar vaktimiz var." Duraklayarak gözlerini ovuşturdu. "Eğer başarısız olursak yüzlerce, belki de binlerce masum insan ölecek ve cesetleri körfeze dökülüp bir daha asla bulunamayacak."

Toplantı sona erdikten ve herkes dışarı çıktıktan sonra Pitt ve Julia yalnız kaldılar.

"Birbirimize hep hoşçakal der gibiyiz," dedi Julia alnını Pitt'in göğsüne dayayarak.

"St. Mary Parish şerifiyle görüşüp durumu açıklayacağım," diye gönüllü oldu Harper. "İşbirliği yapıp seti beklemek üzere yardımcılarını göndereceğinden eminim."

"Akıllıca bir öneri," diye onayladı Montaigne. "Ben bir adım ileri gideceğim. West Point'ten sınıf arkadaşım General Oskar Olson, Louisiana'daki Ulusal Güvenliğe komuta ediyor. Eğer kişisel bir istekte bulunursam şerifin adamlarını desteklemek İçin bir alay askerini gönderecektir."

"Oraya ilk varan, patlayıcıları araştırıp yok etmeli," dedi Pitt.

"Dirk ve benim keşfettiğim demir kapıyı açmak için araç gerece ihtiyaçları olacak," dedi Giordino. "Tünel patlayıcıları saklamak için ideal bir yer."

"Eğer Qin Shang geniş bir gedik açmak istiyorsa, en az yüz metre uzunluğundaki yan tünellere de ek patlayıcılar yerleştirmiş olmalı."

"Eminim Qin Shang'ın mühendisleri sette dev bir delik açmak için ne kadar patlayıcı gerektiğini tespit etmişlerdir," dedi Pitt.

"Sonunda Qin Shang'ı bir yerinden yakalamak çok hoş bir duygu," demeden edemedi Sandecker.

"Bütün bilmemiz gereken o serserinin zamanlaması," dedi Giordino.

O anda Yüzbaşı Stowe odaya tekrar girip Kaptan Lewis'e bir başka not uzattı. Notu okurken adamın gözleri kısıldı. Sonra Pitt'e baktı. "Bulmacanın kayıp parçalan bulundu galiba."
"Eğer mesaj banaysa lütfen herkes için okuyun," dedi Pitt.
Lewis başını sallayıp okudu. "VVeerıavvfcen'deki Bay Dirk Pitt'e. United States'in New Orleans'da durmadığı bilgilerinize sunulur. Tekrar ediyorum. New Orleans'da durmadı. Bütün rıhtım işlemleri ve hoşgeldin törenlerine rağmen gemi Baton Ro-uge'a doğru devam etti. Kaptan telsiz mesajlarına cevap vermeyi reddediyor." Lewis başını salladı. "Bundan ne çıkarıyorsunuz?"
"Qin Shang, United States'i bir otel ve gazino yapma niyetinde olmadı hiçbir zaman," dedi Pitt tekdüze bir sesle. "Sadece

dikkat dağıtmak için kullandı bunu. O büyüklükte bir gemi nehirde çaprazlama battığı zaman Mississippi'nin akışını yüzde doksan durduracak, böylece dev bir akıntıyı Atchafalaya'daki parçalanmış sete gönderecek."
"Dâhice," diye mırıldandı Montaigne. "O zaman bu seli durdurmanın bir yolu olmayacak. Bu dünyada hiçbir şey durduramaz onu."
"General, Mississippi'yi herkesten daha iyi tanıyorsunuz," dedi Sandecker, Montaigne'e. "United Stafes'in Baton Rouge'un altındaki Mystic Kanalı'na ulaşması ne kadar sürer sizce?"
"Belli olmaz," diye cevap verdi general. "Keskin virajlar yüzünden yavaşlamak zorunda kalınır, ama düz bölgelerde tam hız gidilebilir. New Orleans'tan Mystic Kanalı'na kadar hemen hemen yüz mil var."
Teknenin içi boş olursa suyun yüzeyinden gideceği için hızı artar, tüm kazanları çalışarak saatte elli mile ulaşabilir."
"Dümen suyuna yakalanan tekne veya mavnalara melekler bile yardım edemez," dedi Giordino.
Montaigne, Sandecker'e döndü. "Üç saatten kısa bir süre içinde hedefine varabilir."
"Eyalet acil servislerini uyarmak için kaybedecek bir dakikamız bile yok. Atchafalaya Vadisi'ni boşaltmaya başlamak gerekir."
"Saat neredeyse beş buçuk," dedi Sandecker saatine bakarak. "Bu korkunç felaketi durdurmak için sadece sekiz otuza kadar vaktimiz var." Duraklayarak gözlerini ovuşturdu. "Eğer başarısız olursak yüzlerce, belki de binlerce masum insan ölecek ve cesetleri körfeze dökülüp bir daha asla bulunamayacak."
Toplantı sona erdikten ve herkes dışarı çıktıktan sonra Pitt ve Julia yalnız kaldılar.
"Birbirimize hep hoşçakal der gibiyiz," dedi Julia alnını Pitt'in göğsüne dayayarak.

"Bırakmamız gereken kötü bir alışkanlık bu," dedi Pitt yumuşak bir sesle.
"Peter'le Washington'a dönmek zorunda olmasaydım keşke. Ama Monroe'nun Qin Shang'ı mahkûm etme işinde yardımım isteniyor.8
"Sen hükümet için önemli bir insansın."
"Lütfen eve çabuk don," dedi Julia gözleri dolarak.
Pitt kıza sıkıca sarıldı. "Hangarımda kalabilirsin. Güvenlik sistemim ve seni koruyacak nöbetçiler sayesinde ben gelene dek güvende olursun."
Gözyaşları arasında yaramaz bir bakış belirdi gözlerinde. "Duesenberg'i kullanabilir miyim?"
Pitt güldü. "En son ne zaman vitesli bir araba kullandın?"
"Hiçbir zaman," dedi gülümseyerek. "Hep otomatik arabalarım oldu."
"Oraya döner dönmez Duesenberg'i alıp pikniğe gideceğimize söz veriyorum."
"Harika."
Geri çekilip opal yeşili gözleriyle Julia'nın gri gözlerine baktı. "İyi bir kız olmaya çalış."
Öpüşüp ayrıldılar. İkisi de arkasına bakmadı bir daha.
41
Nehir, üzerine şeffaf bir yorgan gibi örtülen hafif sisin altında sessizdi. Kıyıda sessizce yürüyüp arada bir gagalarını suya daldırarak avlanan leylekler

ve balıkçıl kuşları ilk kez kendi dünyalarına ait olmayan bir şeyin yaklaşmakta olduğunu hissettiler. Suda hafif bir titreme gibi başladı önce, sonra bir rüzgâr dalgasıyla devam edip kuşların korkuyla suya atlamasına neden olan bir gürültüyle sürdü.

Yemekten sonra gezintiye çıkıp sudaki teknelerin ışıklarını seyreden birkaç kişi aniden beliren dev gölgeyle ürperdi. Derken inanılmaz büyüklükte, gövdesiyle suyu yararak ilerleyen bir

canavar ortaya çıktı. Hızı fazla olmamasına rağmen keskin virajlar» alırken yanlardan taşırdığı su kıyıyı aşarak hemen hemen yola kadar çıkıyor, araçları ıslatıyordu. Bir düzineye yakın insan bu sulara kapılarak düştü. Düzlüğe çıktığında makinelere tam hız verildi ve nehirde inanılmaz bir hızla ilerlemeye başladı.

Direğindeki beyaz ışıkla yanıp sönen kırmızı ve yeşil ışık dışında tek aydınlatma dümen köşkünden gelen ürkütücü bir ışıktı. Güvertelerde hiç hareket görülmüyordu. Köprüde arasıra ortaya çıkan hareket tek hayat belirtisiydi. Sığ bir gölde ilerleyen bir dinazor gibiydi. Beyaz yapıları karanlıkta parlıyor, siyah gövdesi ise hiç görünmüyordu. Bayrağı yoktu. Onu tanımlayacak tek şey baş ve kıç tarafında yazılmış olan adıydı.

Tekrar sisin içine girmeden güvertesinde yeniden bir canlanma olmuş gibiydi. Adamlar oraya buraya koşturuyor, tüfekleri ve olası Amerikan askerleri saldırısına karşı portatif füze fırlatı-cılarını yerleştiriyorlardı. Bunlar yabancı paralı askerler ya da amatör teröristler değillerdi. Sıradan kıyafetlerine rağmen seçkin bir savaşçı gruptu; acımasız, bu görev için eğitilmiş ve disipline edilmişlerdi. Eğer canlı yakalanırlarsa intihar etmeleri ya da ölene dek savaşmaları gerekiyordu. Plan müdahele edilmeden tasarlandığı gibi giderse gemi batmadan önce bir helikopterle gemiden alınacaklardı.

Kaptan Hung-chang, United States'* karşılamak için kıyılarda bekleyen binlerce seyircinin yüzündeki şaşkınlık ve şok ifadesi konusunda haklıydı. Natchez IX adındaki çelikten yapılmış, dümeni kıç tarafında olan buharlı geminin yanından geçtikten sonra tam hız emri verdi. Büyük gemi şehri arkada bırakıp yoluna çıkan küçük bir kruvazöre ve içindekilere çarparken çok eğleniyor gibiydi. Resmi karşılama komitesini oluşturan insanların yüzlerine dürbünüyle bakarken kahkahalar atıyordu. Bu komitede Louisiana valisi, New Orleans belediye başkanı ve diğer ileri gelenler yer alıyordu. United States restoranlar, hediye dükkânları ve kumar masalarının yerleştirileceği limana yanaşmayıp yoluna devam edince tam bir şoka girmişlerdi.

İlk otuz mil süresince küçük bir yat, tekne ve balıkçı teknesi filosu onu takip etmişti. Sahil Güvenlik de nehir yukan takibe devam etmişti. Paralel yollarda şerif ve polis devriye arabaları son hızla, sirenlerini çala çala ilerliyorlardı. New Orleans televizyonu haberler kanalına ait helikopterler geminin üzerinde uçuyor, kameralar aşağıdaki ilginç sahneyi kaydediyordu. Hung-chang geminin durması için yapılan hiçbir uyarıyı dinlemiyordu. Geminin nehrin düz bölümlerindeki inanılmaz hızına ulaşamayan özel tekneler ve Sahil Güvenlik kısa zamanda geride kalmıştı.

Karanlık basarken Hung-chang'ın karşılaştığı ilk gerçek sorun, New Orleans ve Baton Rouge arasındaki üç yüz metreden yüz elli metreye inerek daralan geçit değildi. On iki metrelik derinlikte yeterince güvende hissediyordu kendini. Geminin gövdesi en geniş yerinde otuz metreydi ve suya doğru önemli ölçüde daralıyordu. Eğer Panama Kanalı'nı geçtiyse, diye düşündü Hung-chan, iki taraftaki altmış metrelik açıklık dönüşler için yeterliydi. Asıl endişelendiği şey nehir kıyılarını birbirine bağlayan altı köprüydü. Nehrin suyu yağmurlarla dört metre kadar yükselmişti, bu da geçişi zorlaştıracaktı.

United States, Crescent City Connection ve Huey P. Long köprülerinin altından arada az bir mesafe kalarak geçerken alçak kemerleri bacanın üst kısmını sıyırmıştı. Sonraki iki köprü, yani Luling ve Gramercy üç buçuk metreden az bir aralık bırakmıştı. Geriye bir tek Donaldsonville'deki Sunshine Köprüsü kalmıştı. Hung-chang dikkatlice bir hesaplamayla United Sfates'in iki metreye

yakın bir boşluk bırakarak köprünün altından geçebileceğini tahmin ediyordu. Bundan sonra gemi Mystic Kanalındaki yolculuğunda nehir trafiği dışında bütün engelleg aşmış olacaktı.

Hung-chang'in zihnine üşüşen rahatsız edici düşünceler dağılmaya başlamıştı. Gemiyi itecek derecede güçlü rüzgâr yoktu kuşkusuz. Ming Lin gemiyi nehir kıvrımlarından ustaca manevralarla geçiriyordu. Her şeyden önemlisi sürprizi kendileri yapacaktı. Amerikalılar neler olduğunu anlayana kadar iş işten

geçmiş olacaktı. Hung-chang gemiyi suyun parçalanmış sete doğru akması için belirlenmiş noktaya bırakacak, o ve tayfası gemi batmadan önce kurtarılıp Sungari'ye doğru yola çıkmış olacaklardı. Yola çıkmaya hazır Sung Lien Star'la denize açılacaklardı. United States batma noktasına yaklaştıkça endişeleri azalıyordu.

Güverteden yukarı doğru bir sarsıntı hissedip gerildi. Ming Lin'e baktı hemen. Bir hata izi, muhakemede küçük bir yanlış anyordu. Ama bütün gördüğü adamın alnındaki birkaç ter dam-lasıydı. Sonra güverteler tekrar sakin hale geldi. Nehrin düz bölümünde oldukları için makinelerin hızı artmıştı yine.

Hung-chang bacaklannı açmış dikiliyordu. Daha önce hiç bu kadar güçlü bir gemi görmemişti: 240.000 beygir gücü sonucunda saatte elli mil gibi inanılmaz bir hıza ulaşıyordu. Kendi komutasındaki bir gemide asla hayal edemeyeceği bir hızdı bu. Köprünün camından yansıyan görüntüsünü inceledi. Sakin ve gerilim çizgileri olmayan bir yüze bakıyordu. Gemi yüksek bir bayrak direğinde konfederasyon bayrağının sallandığı büyük bir sahil evinin önünden geçerken gülümsedi. Yakında, hem de çok yakında bu bayrak büyük Mississippi'nin değil, çamurlu bir vadinin üzerinde dalgalanacaktı.

Köprü garip bir şekilde sessizdi. Hung-chang'in seyir için emirler vermesi, hız değişimi istemesi gereksizdi. Ming Lin geminin bütün kontrolundan sorumluydu. Elleri dümene kilitlenmişti. Gözleri geminin ve nehirle bağlantılı durumunun sancak tarafındaki ve bacaların üzerindeki kızılötesi kameralarla tespit edilen üç boyutlu bir görüntüsünün yansıdığı monitördeydi.

"Önümüzde on tahıl mavnası çeken bir çekici var," dedi Ming Lin.

Hung-chang geminin telsizini aldı. "St. James'e yaklaşan çekicinin kaptanı. Sizi geçiyoruz. Bir buçuk mil gerinizdeyiz ve Cantrelle Reach'de sancak tarafınızdan sizi geçeceğiz. Bize yeterli genişlik bırakmanızı tavsiye ederiz."

Bilinmeyen çekici kaptanından cevap yoktu. Hung-chang gece gözlükleriyle çekicinin yavaşça iskele tarafına döndüğünü gördü, hem de çok yavaş. Çekicinin kaptanı New Orleans'dan

gelen haberleri dinlememişti ve dev bir geminin inanılmaz bir hızla üzerine geldiğini hayal bile edemezdi.

"Başaramayacak," dedi Ming Lin sakin bir sesle.

"Yavaşlayabilir miyiz?" diye sordu Hung-chang.

"Düzlükte geçmezsek sonraki kıvrımlara ulaştığımızda imkânsız hale gelecek.8 "O halde ya şimdi ya da hiç."

Ming Lin başını salladı. "Bilgisayar programlı geçişimizden sapmamız operasyonu tehlikeye atabilir."

Hung-chang telsizi aldı. "Kaptan, lütfen derhal kenara çekilin, yoksa sizi ezeceğiz."

Kaptanın öfkeli sesi duyuldu. "Nehir sana ait değil, Charlie Brown. Sen kimi tehdit ettiğini sanıyorsun?"

Hung-chang yorgun bir ifadeyle başını salladı. "Sanırım kıç tarafına baksan iyi olur."

Cevap boğulur gibi yutkunan bir adamdan geldi. "Tanrım! Sen de nereden çıktın?"

Sonra çekici ve mavnalar hemen iskele yönüne çekildiler. Hareket zamanında yapılmış olsa da geminin kaldırdığı dört bin ton su çekiciyi ve mavnalan sular altında bırakıp yana itti ve karaya oturmalarına neden oldu.

On dakika sonra gemi Point Houmas'a ulaştı. Bir zamanlar orada yaşamış olan bir Kızılderili kabilesinin adıydı bu. Ardından son hızla Donaldsonville'i geçip

Sunshine Köprüsü'nü de geride bıraktı. Köprünün ışıkları nehirdeki son kıvrımın ardında yok olmuştu. Hung-chang bir fincan çay içme lüksünü kendine tanıdı.

"Sadece on iki milimiz kaldı," dedi Ming-Lin. Bir rapor verir gibi değil, sadece havanın sıcak olacağını ifade eder gibi rahattı. "Yirmi, en fazla yirmi beş dakika."

Hung-chang çayını bitirirken sancak tarafında gözcülük yapan bir tayfa dümen köşkünün kapısına geldi. "Havada bir şey var kaptan. Kuzeyden geliyor. Helikopter seslerine benziyor."

Radan olmasını dilerdi. Ama Qin Shang geminin son yolculuğu olacağı için fazladan bir masraf istememişti. "Kaç tane olduklarını söyleyebilir misin?"

_ 3Q? _

•_—•

"Nehrin aşağısına doğru gelen iki tane görüyorum," dedi adam gece gözlüklerinin ardından bakarak.

Paniğe gerek yok, diye düşündü Hung-chang. Bunlar ya geminin durmasını istemekten başka bir şey yapamayacak olan eyalet kanun adamlarıydı ya da haber kanallarının kiraladığı helikopterlerdi. Gözlüklerini takıp baktı. Helikopterlerin askeriyeye ait olduğunu görünce boynundaki bütün damarlar kaskatı kesildi.

O anda bütün nehri gündüz gibi aydınlatan ışıklar yandı. Doğu kıyısında bir dizi zırhlı tankın ilerlediğini gördü. Geminin geçmek üzere olduğu yere doğrultmuşlardı silahlarını. Hung-chang roketatar görmediği için şaşırmıştı. Askeri silah sistemi üzerinde eğitim görmediği için Ulusal Güvenliğe ait M1A1 tanklarını ve 105 milimetrelik silahlarını tanımıyordu. Ama zırhı olmayan bir gemiye verebilecekleri hasarın çok iyi farkındaydı.

İki adet Sikorsky H-76 Eagles helikopteri ayrılıp geminin iki yanına dolaştı. Üst güverteyle aynı hizadaydılar. Biri yavaşlayıp kıç tarafının üzerinde uçarken, diğeri daireler çiziyordu. Dümen köşküne yaklaşıp üzerine parlak spot ışığını dikti.

Pervanelerin gürültüsünü bastıracak kadar yüksek sesli bir mikrofonla, "Gemiyi derhal durdurun!" emri geldi.

Hung-chang buna uymak için bir emir vermedi. Şansı birden ona sırtını dönmüştü. Amerikalılar bir sekide uyarılmış olmalıydılar. Biliyorlardı! Lanet olsun! Qin Shang'ın seti tahrip etmek ve suyun akış yönünü değiştirmek için gemiyi kullanacağını biliyorlardı.

"Derhal durun!" dedi ses tekrar. "Gemiye geliyoruz!"

Hung-chang saldırıya uğrama olasılığını değerlendirirken tereddüt içindeydi. Kıyıda altı tank saymıştı. Güçlü savaş başlıklı füzeleri olmaksızın tankların gemiyi tek başına batırmaları imkânsızdı. Güçlü motorlar suyun oldukça altındaydı ve yüzeyden ateşe karşı dayanıklıydı. Saatine baktı. Goula Bataklığı ve Mystic Kanalı sadece on beş dakika ilerdeydi. Bir an için durup Amerikan askerleri tarafından kuşatılmayı düşündü. Ama şu anda vazgeçmek gururunu kaybetmesi demek olurdu. Ailesinin

onurunu hiçbir şekilde kurtaramazdı o zaman. İlerleme karart aldı.

Bu kararı desteklemek istercesine Özel Çin Gücü ekibi kıç tarafındaki helikoptere Rus yapımı SA-7 uçaksavar füzesi gönderdi. İki yüz metreden kısa bir mesafede ıskalamak olanaksızdı. Füze helikopterin gövdesine isabet ederek parçaladı. Yatay kontrol kayboldu ve araç çılgın gibi dönerek nehre düştü. Batmadan önce iki mürettabat ve on kişilik bir grup suyun yüzeyine çıkmayı başardı.

İkinci helikopterdeki adamlar o kadar şanslı değildi. İkinci füze helikopteri havaya uçurarak alev ve insan parçalarını nehre saçtı. Mezarları geminin yükseltiği suyla yok olup gitmişti.

Ölüm ve tahribat arasında Hung-chang ve Çinli savaş güçleri nehrin yukarısından yaklaşan alçak vızlama sesini duymamışlardı. Yıldızları gizleyen iki siyah paraşütü de görmediler. Bütün gözler tanklara çevrilmiş, kendilerini harap edecek ateşi bekliyordu.

Kaptan Hung-chang sessizce geminin makine dairesine bağlı mikrofonuna konuştu. "Bütün makineler, tam yol ileri."
42
On dakika önce Pitt ve Giordino nehirden bir blok gerideki bir okul bahçesinden havalanmışlardı. Başaklarını takıp kemerlerini bağladıktan sonra sırt çantalarına monte edilmiş olan küçük motorları omuzlarına geçirdiler. Sonra paraşütlerini bağlayıp çim kesme makinelerinde kullanılana benzer üç beygir gücündeki minik motorları çalıştırdılar. Gizlilik için egzos borularının üzeri örtülerek sesi boğmuşlardı. Sadece yumuşak bir puflama sesi duyuluyordu. Bir vantilatörün pervanelerine benzer kollar kablolara kanşmasın diye bir muhafaza içine alınmıştı. Pitt ve Giordino birkaç adım koştuktan sonra motorlar işi devraldı ve yetmiş metrekarelik branda havayla dolarak iki adamı havaya kaldırdı.
— 394 —

Çelik miğfer ve kurşun geçirmez yelek dışında Giordino sadece Aserma Bulidog'unu taşıyordu. Pitt, Colt'u tercih etmişti yine. Daha ağır silahlar minik motorlan zorlardı. Başka şeyler de düşünülmüştü. Görevleri bir savaşa girmek değil, dümen köşküne gidip geminin kontrolünü ele geçirmekti. Savaş konusunda askeri ekibe güveniliyordu.
Ancak artık çok geçti. Havadayken askeri helikopterlerin vurulduğunu gördüler.
United States, New Orleans'ı geçtikten bir saat kadar sonra Pitt ve Giordino, General Montaigne'in dostu General Oskar 01-son'la Baton Rouge'daki karargâhta buluşmuşlardı. Pitt'le Gior-dino'nun kendi saldırı ekibine katılmasını kesinlikle reddetmişti general. Onfarın gemiyi tanıdıkları, dolayısıyla dümene geçip Goula Bataklığı'na varmadan gemiyi durdurabileceklerine dair tartışmalan bir kenara itmişti.
"Bu askerin gösterisi," diye kestirip attı Olson. Bir yumruğunu avucuna indiriyordu. Ellili yaşların sonunda bir adam için oldukça genç görünüşlüydü. Pitt'le aynı ölçülerdeydi, sadece onun yaşı için normal olan kalın bir beli vardı. "Kan dökülebilir. Sivillerin yaralanmasına izin veremem ve özellikle de sizin, yani Amerika Birleşik Devletleri senatörünün oğlunun, Bay Pitt. Mücadeleye gerek yok. Adamlarım gemiyi durduramazsa karaya vurmalarını emredeceğim."
"Gemi güvenceye alındıktan sonraki planınız bu mu?" diye sordu Pitt.
"Empire State Binası büyüklüğündeki bir gemiyi başka nasıl durdurabilirsiniz?"
"United States' in genişliği Baton Rouge'da nehrin genişliğinden daha fazla. Otomatik sistemi nasıl kontrol edeceğini bilen biri dümende durmazsa gemi kolayca kontroldan çıkıp bordadan kanala girer, baş ve kıç tarafını iki yandaki kıyalara çarpar, böylece bütün mavna trafiğini aylarca engelleyecek bir ba-riyer haline gelir."
"Özür dilerim, beyler, ama kararlıyım," dedi Olson gülümseyerek. Gülerken düz, ama eksik dişle* görünüyordu. "Ancak
— 395 —

gemi güvenle ele geçirildikten sonra sizin ve Bay Giordino'nun gemiye indirilmesini kabul edebilirim. O zaman işinizi yapabilir ve o canavarı nehir trafiğini engellemeden durdurabilirsiniz."
"Eğer sizin için uygunsa Al ve ben gemiye çıkmak için kendi ayarlamalanmızı yapacağız."
Olson, Pitt'in söylediklerini hemen algılayamadı; gözleri uzaklara dalmıştı. Otuz yıldır savaş kokusu almamış, ama bir çarpışmanın yaklaşmakta olduğunu görebilen tecrübeli bir askerin gözleriydi bunlar. "Sizi uyarıyorum, Bay Pitt. Herhangi bir aptallığa veya müdaheleye izin veremem. Benim emirlerime uyacaksınız."
"Bir sorum var general," dedi Giordino.
"Sorun bakalım."
"Ekibiniz gemiyi ele geçiremezse ne olacak?"

"Sigorta olarak M1A1 tank filosu hazır. United States'\ mezarlığa göndermeye yetip de artacak kadar cephaneleri var."

Pitt, General Olson'a şüpheyle baktı, ama cevap vermek için çaba göstermedi.

"Eğer hepsi buysa, beyler, ilgilenmem gereken bir çarpışma var." Bir grup yaramaz çocuğu odasından çıkaran bir okul müdürü gibi ofisine geri dönüp kapısını kapadı.

Gemi ele geçirildikten sonra gemiye inme planı, anlatıldığından daha kısa bir sürede iptal oldu, diye düşünüyordu Giordino eğlenerek. Pitt'in on beş metre gerisinde ve hafifçe yukar-sında uçuyordu.

Gecenin karanlığında hızla giden bir gemiye birkaç kemik kırmadan atlamak oek sıradan bir iş değil, diye düşündü Pitt. Karşılaştıkları en büyük güçlük geminin kırk millik hızına karşı paraşütlerin yirmi beş millik hızıydı. Rüzgârın yardımıyla gemiye inerken hızlarını artırabilmişlerdi.

Pitt karanlığı yumuşatmak için yeşil mercekli gözlükler takıyordu. İnişini görmede kıyıdaki evlerin ve geçen arabalann farlarına güveniyordu. Son derece kontrollü olmasına rağmen derinliklerinden üzerine hücum eden bir canavarın bulunduğu bü-

yük bir yarığa düşer gibi hissediyordu kendini. Dev gemiyi görebiliyordu artık. Karanlıkta beliren bacalanyla çok daha gerçek ve ürkütücüydü şimdi.

Muhakemede bir hata olamazdı. Geminin üstündeki acımasız yapılara çarpıp bedenini bir et yığını haline getirmemek için kaçıp gitme isteğiyle savaşmak zorunda kalmıştı. Al'ın sonuç ne olursa olsun kendisini takip edeceğinden son derece emindi. Miğferinin altındaki mikrofona konuştu.

"Al?"

"Buradayım."

"Gemiyi görüyor musun?8

"Bir tünelde raylar üzerinde dikilmiş ekspres trenin üzerime doğru gelmesini seyretmek gibi bir şey bu."

"Virajda yavaşlryor. Tekrar hızlanmadan önce sadece tek bir şansımız olacak."

"Umarım büfeye vaktinde yetişiriz." Giordino kahvaltıdan beri bir şey yemediği için hâlâ çok açtı.

"Sola dönüp kıç tarafındaki bacanın arkasındaki açık güverteye ineceğim."

'Tam arkandayım," dedi Giordino kayıtsız bir şekilde. "Vantilatörlere dikkat et ve benim için kenara çekilmeyi unutma."

Giordino'nun karan en iyi arkadaşına duyduğu sadakati yansıtıyordu. Pitt'e cehennemin en derin köşelerine kadar eşlik etmeyi içerebilirdi bu sadakat. Birbirinin zihnini okur gibi birlikte hareket ediyorlardı. O andan United States'e inene dek aralarında başka konuşma geçmedi. Zaten gerekli de değildi.

İniş için güç gerekmediği için motorlannı kapattılar. Geminin kıç tarafına doğru iniş zamanını ayarlarken yük treninin son vagonuna yetişmek için koşan bir serseri gibi hissediyordu kendini Pitt.

Gemiden ateş açılmıyor, mermiler yükselip paraşütlerini delmiyordu. Gemiyi savunan silahlı adamlar tarafından görülmemiş ve duyulmamışlardı. Helikopterleri düşürdükten sonra adamlar boş sandıkları gökyüzüne aldırmaz olmuşlardı.

İki sıra vantilatörün bulunduğu güverte dev bacanın ardında görüş açısına girdiğinde Pitt ustaca iplere asılıp vantilatörler arasındaki açıklığa süzüldü. İniş takılmaları -bacakları ve ayakları- yüzeye değerken cansız paraşütü arkasına indi. Yaralanmadan indiği içfcı kendini tebrik etmek için beklemeyerek brandayı bir kenara çekti. Üç saniye sonra iki metre ileriye mükemmel bir iniş yaptı Giordino.

"'Şimdiye kadar fena değil,' dememiz gereken yer burası mı?" diye sordu Giordino paraşütü ve motoru çıkarırken.

"Kurşun yarası ve kırık kemik yok," diye fısıldadı Pitt. "Başka ne isteyebiliriz ki?"

Bacanın gölgesine doğru ilerlediler. Giordino ortalığı kolaçan ederken Pitt telsizi için yeni bir frekans seçip Rudi Gunn'ı aradı. Mystic Kanalı'nın üzerindeki askeri uzmanlar ve şerif yardımcılarıyla birlikte bulunuyordu Gunn.
"Rudi, ben Pitt, beni duyuyor musun?"

Pitt cevap gelmeden önce Aserma Bulldog'dan çıkan atış sesini duyunca gerildi. Arkasına dönünce Giordino'nun diz çökmüş güvertenin kıç tarafına doğru nişan aldığını gördü.

"Şu yerliler hiç dost canlısı değil," dedi Giordino her zamanki sakinliğiyle. "Bir tanesi motorlarımızın sesini duyup araştırmaya gelmiş olmalı."

"Rudi, lütfen cevap ver," dedi Pitt sesinde aciliyet belirten bir tonda. "Kahretsin Rudi, konuş benimle."

"Seni duyuyorum Pitt," dedi Rudi'nin sesi. "Gemide misin?"

Gunn'ın sözlerinin bittiği an Giordino iki kurşun daha attı. "Ortalık ısınıyor." Sanırım etrafta dolaşmasak iyi olur."

"Gemide ve şu an için güvendeyiz," dedi Pitt.

"Tabanca sesi miydi o?" dedi Amiral Sandacker'în şüphe götürmez sesi.

"Al, Dört Temmuzu biraz erken kutluyor. Patlayıcılardaki fitilleri bulup kestiniz mi?"

"Bu konuda haberler kötü," diye cevap verdi Sandecker üzgün bir sesle. "Ordu tünelin ucundaki kapıyı kırmak için küçük

bir patlama gerçekleştirdi. Girmeyi başardık ve boş bir tünelle karşılaştık."

"Anlamıyorum amiral."

"Bu haberi verdiğim için üzgünüm, ama eğer Qin Shang sette bir delik açmak istiyorsa burada olmayacak."

43

Mystic Kanalı'nın üzerindeki otoyolda çok fazla ışıklandırma vardı. Portatif projektörler ve yanıp sönen kırmızı mavi ışıklar nehirle Civarını aydınlatıyordu. Sekiz kamufle edilmiş askeri araç Iberville Parish'ten gelen bir düzine şerif arabasıyla kanşmıştı. Barikatlar kuzey ve güney hattındaki trafiğin bir mü kadar uzun bir kuyruk oluşturmasına yol açmıştı.

Askeri komuta aracının yanında duran bir grup adamın yüzünde çok ciddi endişe belirtileri vardı. Amiral Sandecker, Rudi Gunn, Iberville Paris'ten Şerif Louis Marchand ve General Olson çıkışı olmayan bir labirente girmişe benziyorlardı. Özellikle General Olson çok öfkeliydi.

"Boşuna bir teşebbüs," diye öfkeyle homurdandı. Helikopterlerinin düşürülüp bir düzine adamının ölü olmasından korkulduğu haberini aldıktan sonra kendini beğenmiş tavırlarını bırakmıştı. "Boş yere adam gönderdik oraya. Bütün bu setin havaya uçurulacağı hikâyesi bir palavra. Uluslararası terörist grubuyla karşı karşıyayız. Gerçek sorun bu."

"Generalin söylediklerini kabul etmek zorundayım," dedi Şerif Marchand. Eski günlerden kalma hırpani bir kasaba şerifi değildi. İyi dikilmiş bir üniforma giyiyordu. Temiz ve şehirli bir görünüşü vardı. "Seti havaya uçurup nehrin yönünü değiştirme planı imkânsız görünüyor. United States'l kaçıran teröristlerin amacı başka."

"Onlar gerçek anlamda terörist değil," dedi Sandecker. "Bu operasyonun arkasında kimin olduğunu biliyoruz. Ve gemiyi çalmadılar. Bu Mississippi'nin Sungari'den geçmesi için plan-

lanmış inanılmaz derecede karmaşık ve iyi finanse edilmiş bir operasyon."

"Fantastik bir rüya gibi," diye karşılık verdi şerif.

"Bir kâbus," dedi Sandacker ifadesiz bir sesle. Marchand'a baktı. "Atchafalaya vadisindeki insanların boşaltılması için ne yapıldı?"

"Bütün şerif büroları ve askeri personel çiftlikleri, kasabaları muhtemel sel olasılığına karşı uyarıyor ve daha yüksek yerlere geçmelerini emrediyor," diye cevap verdi şerif. "Eğer canlılara karşı bir tehdit varsa yaralıları en azda tutmayı ümit ediyoruz."

"Çoğu insan uyanları duymayacak bile," dedi Sandecker ciddi bir tavırla. "O set parçalandığı zaman burası ve Teksas sının arasındaki bütün morglar aşırı çalışmaya başlayacak."

"Eğer sizin düşündüğünüz şey doğruysa," dedi Marchand. "Ki, Tanrı'ya sizin ve Binbaşı Gunn'ın yanılmış olması için dua ediyorum, gemi bir saat içinde buraya varmadan önce nehrin aşağısını ve yukarısını patlayıcı için taramaya vaktimiz kalmadı zaten..."

"Şunu on beş dakika yapın," dedi Sandacker.

"United States buraya asla ulaşamayacak," dedi Olson. Saatine baktı. "Körfez Savaşı'nda görev yapan Albay Bob Tur-ner'in komutasındaki adamlarım ateşe hazır olmalılar."

"Çılgın bir ayının üzerine bir grup arı salmaya benziyor bu," diye homurdandı Sandecker. "Gemi görüş alanına girip en yakın virajda gözden kaybolana kadar yedi-sekiz dakikaları olacak adamlarınızın. Ve bir Donanma elemanı olarak söylüyorum ki, elli tüfek bile United States büyüklüğünde bir gemiyi durduramaz."

"Yüksek hızda, zırh delici mermilerimiz onu durduracaktır," diye ısrar etti Olson.

"Gemi savaş gemisi değil ve zırhı yok, efendim. Üst yapılar çelik değil alüminyumdan. Zırh delici mermileriniz bir taraftan girip diğer taraftan çıkacaktır. Şans eseri destek direğine çarpmazsa tabii. Parçalayıcı mermi göndermeniz daha iyi olurdu."

"Eğer gemi kurşun yağmurundan kurtulursa çok az şey farkeder," dedi Marchand. "Baton Rouge'daki köprü okyanus gemiierinin Mississippi'de daha ileri grtmelerini önlemek için alçak yapılmıştır. United States orada durmak ya da kendine zarar vermek zorunda kalacaktır."

"Siz anlamıyorsunuz," dedi Sandecker düşkırıklığı içinde. "O gemi kırk bîr tonun üzerinde. Köprünüzün altından seraya girmiş bir fil gibi geçip gidecektir."

"United States, Baton Rouge'a asla ulaşamayacak," dedi Gunn. "Biz Qin Shang'ın seti parçalamaya ve gemiyi batırmaya niyetli olduğu yerde duruyoruz."

"O halde patlayıcılar nerede?" diye alayla sordu Olson.

"Eğer sizin söylediklerıniz doğruysa, beyler," dedi Marchand yavaşça. "Neden sadece gemiyi sete çarpmakla kalmıyor? O da patlamayla aynı etkiyi göstermez mi?"

Sandecker başını salladı. "Sette delik açabilir, ama aynı zamanda bu deliği kendisi kapamış olur, şerif."

Amiral sözlerini bitirir bitirimez birkaç mil ilerde top atışı başladı. Tanklann topları aynı anda gürleyip açtıkları ateş ufku aydınlatırken otoyol sarsılıyordu. Herkes durmuş konuşmaksı-zın nehrin aşağı kısmına bakıyordu. Savaşta bulunmamış ve hiç top atışı duymamış olan gençler büyülenmiş gibiydi. General Olson'un gözleri güzel bir kadına bakan bir erkeğinkiler gibi parlıyordu.

"Adamlarım bir gedik açtılar," dedi heyecanla. "Şimdi mermilerin ne yapabileceklerini göreceğiz."

Bir çavuş komuta kamyonundan dışarı fırladı. Genaralin önüne gelerek selam verdi. "Efendim, kuzeyde barikat kuran adamlarımız bir çift TIR'ın son hızla barikati aşıp bizim yönümüze doğru geldiğini rapor ettiler."

Hepsi birden dönüp kuzeye baktılar. Yan yana gelmiş iki büyük TIR güneye doğru hızla ilerliyor, şerifin devriye arabası sirenleri ve lambaları açık olarak onları takip ediyordu. Devriye arabası bir tanesinin önüne geçti ve TIR'ı durdurmak amacıyla

yavaşladı. Ama UR şoförü bilinçli bir şekilde direksiyonu devriye arabasının üzerine kırarak arkadan çarptı ve otoyolun dışına itti.

"Aptal herif!" diye parladı Marchand. "Bunun için hapse girecek."
Sadece Sandecker tehdidi farketmişti. "Yoldan çekilin!" diye Marchand ve Olson'a bağırdı. "Tanrı aşkına, yoldan çekilin."
Gunn da anlamıştı. "Patlayıcılar o TIR'larda."
Olson neler olduğunu anlamamış öylece dikiliyordu. İlk tepkisi Sandecker ve Gunn'ın çıldırdığını düşünmek oldu. Ama Marchand aynı şekilde düşünmüyordu. Tereddüt etmeden yoldan çekilip adamlarına yolu boşaltmaları emrini verdi. Sonunda Olson da trans halinden çıktı ve adamlarına araçlan yoldan çekmeleri için emirler yağdırmaya başladı.
Muhafızlar ve polis memurları arabalarına atlayıp uzaklaştılar. Altmış saniye içinde yol bomboş kalmıştı. TIR'lar şimdi çok daha iyi görülüyordu. Yarı kamyon, yarı treylerdi bunlar. Kırk bin kiloluk yük taşıma kapasitesine sahip on sekiz tekerlekleri vardı. Yan taraflarında ne reklam, ne ilan panosu görülüyordu. Sürücüler direksiyonun üzerine eğilmiş, intihar etmek ister gibi son sürat ilerliyorlardı.
Mystic Kanalı'nda durdukları zaman niyetleri açık hale gelmişti. Bir tanesi yan dönerek yolu kapattı. Kargaşa içinde farke-dilmeyen bir helikopter iki TIR'ın arasına indi. Sürücüler araçlardan inip koşarak helikoptere bindiler. İkinci sürücünün ayakları yerden -kalkar kalkmaz pilot helikopteri havalandırdı. Batıya doğru hızla «caklaştı.
Şerif Marchand'ın devriye arabasının arka koltuğunda hızla güneye doğru giden Sandecker ve Gunn arka pencereden dışarı baktılar. Direksiyondaki Marchand'ın gözleri otoyolla dikiz aynasına gidip geliyordu. "Askerlerin patlayıcıları etkisi"7 hale getirecek vakti olsa keşke."
"Fitilleme mekanizmasını bulup çözmeleri bile bir saat alır," dedi Gunn.

"Seti henüz havaya uçulmayacaklar," dedi Sandecker usulca. "United States gelmeden bunu yapmayacaklar."
"Amiral haklı," dedi Gunn. "Eğer set United States gelip suyun yönünü değiştirmeden patlatılırsa Mississippi'nin suyu kanala akarak geminin çamura saplanmasına neden olacaktır."
"Hâlâ küçük bir şans var," diyen Sandecker, Marchand'm omzuna dokundu. "General Olson'a telsizle ulaşabilir misiniz?"
"Eğer dinliyorsa," diye cevap verdi şerif. Mikrofona uzanıp Olson'u anons edip cevabını bekledi. Birkaç kez anonsu tekrarladıktan sonra bir ses duyuldu. "Komuta kamyonundan Onbaşı Welch, sizi duyuyorum. Generali size bağlıyorum."
Kısa bir duraklamadan sonra generalin sesi duyuldu. "Şerif, ne istiyorsunuz? Tanklarımdan çarpışma raporu almakla meşgulüm."
"Bir dakika efendim, Amiral Sandecker görüşecek."
Sandecker öne eğilip mikrofonu aldı. "General, havada hiç aracınız var mı?"
"Neden soruyorsunuz?"
"Patlayıcıları şoförleri alan helikopterden gönderecekleri telsiz sinyalleriyle patlatacaklarına inanıyorum."
Generalin sesi birden yaşlı ve yorgun çıkmaya başladı. "Üzgünüm, amiral emrimdeki hava taşıtı iki helikopterden ibaretti. Şimdi ikisi de adamlarımla birlikte yok oldu."
"En yakın Hava Kuvvetleri üssünden jet isteyemez misiniz?"
"Denerim," dedi ciddi bir sesle. "Ama hemen buraya geleceklerini garanti edemem."
"Anlıyorum, teşekkürler."
"Endişelenmeyin, amiral," dedi Olson. Kendine güveni hâlâ yerindeydi. "Tanklarımı geçemeyecek." Ama bu kez samimi gelmiyordu sesi.
United States, bordasını tanktaki nişancılara açarken duyulan ateş sesleri bir matemin habercisi gibiydi. General Olson'ın bilmediği şey bunun tek taraflı bir savaş olmadığıydı.
Sandecker mikrofonu Marchand'a uzattı ve arka koltuğa çöktü. Gözlerinde kaygı ve yenilgi ifadesi vardı. "Lanet olası Qin

Shang bizi kandırdı. Çaresiz bir şekilde bekleyip birçok insanın ölümünü seyretmekten başka yapacak bir şey yok."

Ve Dirk'le Al'ı da unutmayalım, diye düşündü üzüntüyle. Onlar da Olson'un tankları ve toplarından paylarına düşeni alı-yorlardır.

Tanrı onlara yardım etsin," diye mırıldandı Sandecker. "Eğer United States bu kargaşadan çıkarsa Tanrı Atchafalaya üzerinde veya yakınında yaşayan herkese yardım etsin."

44

Altı tank üzerine ateş açarken United States sarsılmadı bile, sadece hafifçe titredi. İki yüz metreden yakın mesafede ıskalamak imkânsızdı. Sanki bir büyü sonucuymuş gibi bacalarda ve bir zamanlar kokteyl partilerinin verildiği, sinemaların ve kütüphanelerin bulunduğu üst güvertelerde kara çentikli delikler oluştu. Amiralin tahmin ettiği gibi tanklann 120 milimetrelik tüfeklerinden çıkan yaylım ateşi etkisizdi. Zırhı delebilen mermiler geminin alüminyum yapılarından mukavva gibi geçip batı kıyısındaki bataklığa gömülmüş ve zararsızca patlamışlardı. M125' terin fırlatıcılarından gönderilen 106 milimetrelik havan topları gökyüzüne doğru yükselip yağmur gibi güverteye yağdı. Güvertede minik krateriler açtı, ama çok ciddi bir tahribat yapmadı. 155 milimetrelik yüksek patlama gücüne sahip Paladin topları ise başka bir hikâyeydi. Onların ateşi gemiyi acımasızca dövüyor, ciddi hasarlara yol açıyordu. Ama gövdesinin derinliklerinde saklı olan makinelere herhangi bir zarar veremiyordu.

Gövdenin ortasındaki bir zamanlar ana yemek salonu olan bölüme bir fişek düşüp kapıları ve eski merdivenleri havaya uçurdu. İkincisi ön taraftaki bayrak direğine isabet edip devirdi. Koca gemi şiddetli saldırı yüzünden sarsılıyordu. Artık Çinli profesyonel ekibin saldırı sırası gelmişti. Çarpışma tek yanlı olmayacaktı. İlk tokattan sonra öteki yanağı çevirmek diye bir şey yoktu.

Gemiden gönderilen füzelerden biri tankın yakıt deposuna isabet etti. Zırh delinmedi, ama 120 milimetrelik silahı devredışı kaldı. Bu sırada karşı ateş beklemeyip gemideki hasarı gözlemleyen tank komutanı da ölmüştü. Bir başka top güllesi havan topu taşıyıcısına gönderildi. İki adam öldü, üç tanesi yaralandı ve araç ateş aldı.

XM4 komuta ve kontrol aracının içinden ateşi kontrol eden Albay Robert Turner görevinin büyüklüğünü idrak etmede geç kalmıştı. Bekleyeceği son şey eski yolcu gemisinin karşılık ateşi açmasıydı. Bu baştan aşağı büyük bir rezalet, diye düşündü. Derhal Olson'u arayıp şok geçirir bir ifadeyle, "Yara aldık general. Bir top birimimi kaybettim az önce," dedi.

"Ne kullanıyorlar?" diye sordu Olson.

"Gemiden portatif füzeler gönderiyorlar bize! Allah'tan zırh delici değiller. Ama yaralılar var." O konuşurken üçüncü tanka bir başka füze isabet etti. Ancak onun içindeki askerler ateşe devam edip hızla geçen gemiyi ateş yağmuruna tutuyorlardı.

"Ateşinizin gücü nedir?"

"Üst yapılara ciddi hasar veriyoruz, ama hayati atışlar yapamıyoruz. Koşan bir gergedanı saçmalarla durdurmaya çalışmak gibi bir şey bu."

"Gevşemeyin!" diye emretti Olson. "O geminin durdurulmasını istiyorum."

O sırada gemiden açılan ateş başladığı gibi aniden kesildi. Nedeni sonradan anlaşıldı. Pitt ve Giordino karşı ateşi engellemek için hayatlarını tehlikeye atarak iki Çinli füze atıcı ekibi öldürmüşlerdi.

Şarapnel parçalarından kurtulmak ve varlıklarından haberdar olan Çinli ekip için zor bir hedef olmak amacıyla güverteye uzanmış dikkatli bir şekilde aşağıdaki cankurtaran botlannın bulunduğu güverteye bakıyorlardı. Tam aşağıda dört Çinli asker çelik bir siperin arkasına saklanmış portatif füzeleri doldurup ateşlemekle meşgullerdi. Etraflarına yağan ateş yağmuruna aldırmıyor gibiydiler.

"Kıyıdaki adamlarımızı vuruyorlar," diye Pitt'in kulağına bağırdı Giordino. Kargaşada sesi zorlukla duyuluyordu.

"Soldaki ikisini sen al," diye bağırdı Pitt. "Ötekiler benim."

Giordino dikkatle nişan aldı ve iki el ateş etti. Altlarındaki iki adam kendisini neyin vurduğunu asla anlayamadı. Doldurulmuş bebekler gibi güverteye düşerlerken Pitt'in Colt'u da hemen hemen aynı anda kendi hasımlarını devirdi. Zırhlı tankların kapaklarından kendini gösteren askerlerin üzerine açılan tek tük ateş dışında, bundan sonra gemiden füze atılmadı.

Pitt dikkatini çekmek için Giordino'nun omzunu tuttu. "Köprüye ulaşmak zorundayız..."

Acı dolu yutkunmayla sözleri yarıda kesildi. Bedeni arkadaki vantilatöre çarparken kolları ve bacakları havaya kalkmıştı. Altındaki güverte büyük bir patlamayla havlanırken kulaklarında korkunç bir çınlama vardı. Bir havan topu altlarındaki mürettebat kamalarını isabet etmişti. Parçalar etrafa yayılırken Pitt görüşünü kapatan karanlıkla mücadele etmeye çalışıyordu. Acı veren bir yavaşlıkla doğrulup oturmaya çalıştı. "Lanet olası ordu," derken aslında onların sadece görevlerini yaptıklarını biliyordu.

Zihnindeki sis yavaşça dağıldı. Ama yine de gözünün önünde beyaz ve turuncu renkli kör edici ışıklar oynaşıyordu. Giordino'nun az ilerde yattığını gördü. Uzanıp omzunu sarstı. "Al, yaralandın mı?"

Giordino gözlerini açıp baktı. "Yaralanmak mı? Bütün vücuduma kanal tedavisi yapılmış gibi hissediyorum."

Orada yatıp gemiyi döven eden ateş yağmurundan korunmaya çalıştılar. Tanklar namlularını aşağı doğru indirmiş çelik gövdeyi vuruyorlardı şimdi. Yüksek patlama gücüne sahip tanksavar silahları çelik plakalan yakarak geçiyor, geminin bölmelerini havaya uçuruyordu. Bir top güllesi köprüyü vurdu ve yapı kısa zamanda metal yığını haline geldi. Dev gemi inatla patlayan cehennemden geçiyor, inanılmaz bir sakinlikle doldurulup üzerine ateş açan tüfeklerin önünde ilerliyordu. United States hızında en ufak bir değişiklik yapmadan kendisi için uygun görülen cezayı alıyordu.

Gemi yaylım ateşini aşmıştı neredeyse. Kıyıdaki çaresiz güvenlik güçleri geceyi yırtan son bir yaylım ateşi açtılar. Art arda gelen patlamalar gemiyi sarsıyordu. Ne yangın, ne orada burada biten alevler, ne de yükselen dumanlar vardı. Tasarımcısı William Francis Gibbs, geminin bu şekilde hırpalanmasına üzülebilirdi, ama yangına karşı dayanıklı olması için gösterdiği aşırı çaba kendisini memnun ederdi. Komuta aracındaki Albay Turner büyük bir düşkırıklığı içinde geminin gecenin içinde yok olmasını izliyordu.

Karanlıklar içindeki üç şekil uyan göndermeksizin Pitt ve Giordino'nun üzerine atladı. Bir yaylım ateşi güverteyi içine aldı. Giordino tökezledi, ama tekrar kontrolünü kazandı. Aserma'yla açtığı ateş Çin kopyası Kalashnikov AKM otomatik tüfeğin tetiğini çekmeyi başaran Çinliyi yere serdi. Diğer dört adam meydan kavgasında dayak yemiş gibi birbirleri üzerine yığıldılar. Pitt kaburgalarına dayanan bir tabancanın namlusunu hissetti. Ama tabanca ateş almadan yana itmeyi başardı. Colt'u düşmanının başına bir, iki, üç kez indirerek adamı güverteye serdi. Yaralarına aldırmayan Giordino silahını saldırganının göğsüne dayayarak tetiği çekti. Aserma'nın namlusundan yükselen gümbürtü Çinliyi sırtüstü yere serdi. Ancak o zaman Giordino da yere düştü.

Pitt arkadaşının yanında diz çöktü. "Nerenden vuruldun?"

"Piçkurusu beni dizimin üzerinden vurdu," dedi Giordino sert bir homurtuyla. "Sanırım bacağım kırıldı."

"Bir bakayım."

Giordino, Pitt'i itti. "Beni boşver. Köprüye gidip şu küveti seti havaya uçurmadan önce durdur." Zorlukla gülümsemeye çalıştı. "Buraya bunun için geldik."

Önlerinde sadece iki mil ve beş dakikalık yolları kalmıştı. Pitt harabelerin arasından yolunu bulmaya çalışarak dümen köşkünden geriye kalanlara ulaşmaya çalıştı. Düşen direğin neden olduğu kablo yığını arasından geçmeye uğraşırken şaşkınlıkla kalakaldı. Köprü artık yoktu. Duvarları dışarı doğru yıkılmış-

ti. Mucizevi bir şekilde içerdeki konsol çok az zarar görmüştü. Kaptan Li Hung-chang'ın bedeni cam ve tahta yığını arasında yerde yatıyor, açık gözlerindeki

sabit ifade gökyüzünü seyredi-yormuş gibi görünmesine neden oluyordu. Pitt adamın sarsıntıdan öldüğünü anladı hemen.

Dümenci hâlâ ayakta duruyordu. Cansız elleri dümeni sıkıca kavramıştı. Şeytanın laneti kaptanın yanına düşmesine engel olmuş gibiydi. Pitt kan dondurucu bir dehşet içinde adamın kafasının yerinde olmadığını gördü. Boynu hizasından kesilmişti başı.

Pitt parçalanmış camdan dışarı baktı. Mystic Kanalı bir milden az bir mesafe içindeydi artık. Aşağıda tayfa makine dairesini terketmiş ve helikopterle alınmak amacıyla güverteye koşuyorlardı.

Bütün ateş durmuş, korkunç gürültü hayal bile edilemez bir sessizliğe dönüşmüştü artık. Pitt'in elleri kontrol kolları ve düğmeler üzerinde dolaşıyor, çılgın gibi geminin gücünü kesmeye çalışıyordu. Ama emirleri yerine getiren şef makinist olmaksızın dev türbinler onları durdurma teşebbüsüne aldırmıyorlardı. Masif gövdesi ve inanılmaz hızı yürümesini sağlıyordu. Yaşamının son dakikasında Ming Lin dümeni çevirip gemiyi eğik bir açıya sokmuştu. Qin Shang'ın planında olduğu gibi batırılmaya hazırlıyordu gemiyi. Baş tarafı nehrin doğu kıyısına doğru yaklaşıyordu.

Pitt geminin derinliklerindeki patlayıcıların gemiyi birkaç dakika içinde havaya uçurmak üzere ayarlandığını biliyordu. Dümende durup çaresizce olanları seyretmekle vakit kaybetmeyecekti. Başsız cesedi bir kenara iterek dümeni aldı. Tam o anda birkaç yüz metre ilerdeki TIR korkunç bir gürültüyle patlayıp yeri ve nehri sarstı. Pitt omuriliğinde buz gibi İğnelerin varlığını hissediyordu. Ümitsizlik korkunç bir öfkeye neden olmuştu içinde. Ama kararlılığı, sonsuz dayanıklılığı başarısızlığa izin vermeyecekti. Yıllar boyunca ölümlerden döndükten sonra altıncı his geliştirmişti. Ümitsizlik duygusu geldiği gibi gitti. Yapması gereken şey hariç hiçbir şey düşünmüyordu artık.

Büyük bir çabayla dümeni tutup çevirmeye başladı. Kıç tarafı havaya uçmadan gemiyi yeni bir rotaya sokmaya çalışıyordu.

Hâlâ Pitt'in kendisini bıraktığı yerde olan Giordino doğrularak sırtını vantilatöre dayadı. Bacağındaki acı can sıkıcı bir ağrıya dönüşmüştü. Birden koşan baştan aşağı siyahlar giymiş insanlar ortaya çıktı. Onun da güvertedeki diğerleri gibi ölü olduğuna inanıp yanından geçip gittiler. Giordino hareketsiz bir şekilde orada yatarken karanlıklardan bir helikopter ortaya çıktı. Pilot vakit kaybetmeden alçaldı. Pitt ve Giordino'nun paraşutle-riyle indikleri açıklığa kondu. Helikopterin ayaklan güverteye değer değmez Qin Shang'ın adamları açık kapıdan içeri dalmaya başladılar.

Giordino, Aserma'y» kontrol edince on iki atışlık kurşunu kaldığını gördü. Bir yanına doğru eğilip ölü Çinlinin düşürdüğü Kalashnikov AKM'yi aldı. Şarjörü çıkarıp bakınca sadece dörtte birinin kullanılmış olduğunu görünce yerine taktı. Acıyla yüzünü buruşturup bir dizi üzerinde doğruldu ve Aserma'yla helikoptere nişan aldı. AKM'yi destek kuvvet olarak tutuyordu.

Gözlerini bile kırpmıyordu. Yüzü son derece hareketsizdi. Zihninde soğukluk ve acımasızlık duygusu yoktu. Sadece biraz dalgındı. Bu adamlar buraya ait değillerdi. Öldürmeye ve tahrip etmeye gelmişlerdi. Giordino'nun düşünce tarzına göre onların cezalandırılmadan kaçmasına izin vermek de bir suçtu. Helikopterde aptal Amerikalılara karşı zafer kazandıklarına inanarak kahkahalar atan adamlara baktı. Ve bir anda öfkeden deliye döndü, hem de hiç olmadığı kadar.

"Sizden nasıl da nefret ediyorum," diye öfkeyle mınldandı. "Size anlatayım."

Son adam da bindikten sonra pilot aracı dikey olarak hava.-. ya kaldırdı. Yana doğru kaymadan önce bir süre havada asılı kaldı. Baş tarafı doğuya dönüktü. O anda Giordino ateş açtı. Pervanenin altındaki türbin motorlara nişan almıştı. Mermilerin

motor kapaklarını deldiğini görebiliyordu, ama ciddi bir hasar meydana gelmemişti.

Son kurşunu da attıktan sonra Aserma'yı bir kenara atıp AKM'yi kaptı. Yan taraftaki türbinden ince bir duman çıkıyordu şimdi. Ama helikopterde başka hayati hasar yok gibiydi. Tüfeğe monte edilmiş kızılötesi lazer belirleyicisi

yoktu. Namluya monte edilmiş gece dürbününe de Giordino aldırmıyordu. Bu mesafedeki büyük bir hedefi kaçırmak zordu. Gözden kaybolmak üzere olan iri kuşa nişan alarak yarı otomatiğin tetiğine bastı. Son atıştan sonra Giordino'nun helikopteri en azından hedefe varamayacak şekilde yaraladığını ümit etmekten başka yapabileceği bir şey yoktu. Helikopter kuyruğuna doğru eğilmeden önce havada bir süre asılı kaldı. Mermiler iki türbin motoruna da isabet ettiği için kontroldan çıkmıştı. Bir taş parçası gibi kıç tarafındaki güverteye düşerken havaya yükselen bir alev duvan haline geldi. Birkaç saniye içinde kıç tarafı cehenneme dönmüştü.

Giordino bacağındaki yaranın intikamını almış olarak silahı bir kenara attı. Gökyüzüne yükselen alevlere bakarak, "Lanet olsun," dedi. "Yanıma şekerleme almayı unutmuşum."

45

Korkunç patlama iki TIR'dan yarım mil uzaklıkta duran asker ve şerif yardımcılarının kulaklarını çınlattı. Dehşet verici patlayıcılar setin kalbini parçalarken basınçlı hava gökyüzüne yükseldi. Birkaç saniye sonra püsküren basınç dalgası onları şaşırttı. Ardından otoyolla setten kopan toprak ve beton parçaları havaya uçtu. Parçalanan TIR'ların alevler içindeki metal parçaları büyük bir kargaşa yaratarak yeryüzüne iniyordu. Sanki evrensel bir mesaj verilmiş gibi herkes aynı anda bu fırtınadan korunmak için bir şeylerin altına sığınmaya çalıştı.

Sandecker kör edici parlaklıktaki uçan parçalardan gözlerini korumak için kolunu siper etti. Büyük gürleme kulaklarını tırmalarken hava son derece yoğun ve elektrikliydi. Büyük bir

ateş topu yükselip mantar şeklini aldı. Gökyüzüne yayılıp yıldızları örten kara bulutlara dönüştü.

Sonra bütün gözler bir zamanlar otoyolun yüz metrelik kısmının, setin ve tırlann durduğu yere baktı. Hepsi dağılmıştı. Orada bulunan hiç kimse korkunç manzaraya hazırlıklı değildi. Set parçalanmıştı. Kulaklarında yankılanan gümbürtünün yerini çok daha korkunç bir ses almıştı. İnanılmaz derecede güçlü bir tıslama ve emme sesiydi bu. Su Qin Shang'ın bu olay için kazdığı Mystic Kanalı'nın kollanna doğru korkunç bir şekilde hücum ediyordu.

Çok uzun dehşet dolu bir dakika boyunca herkes görülmedikçe inanılması imkânsız olan bu manzaraya hipnotize olmuş gibi baktı. Milyonlarca galonluk su otoyoldaki ve setteki deliğe akıyor, doğal yerçekimi kanunu ve nehrin akıntısının yardımıyla ilerliyordu. Mississippi'nin ana kolunu boşaltmaya başlayan bu hızı durduracak hiçbir şey yoktu. Yüksek tahrip gücüne sahip sel dalgası yola çıkmıştı.

Dev okyanus dalgalarının tersine bu dalgaların arasında çukur yoktu. Dalga zirvesinin ardından en ufak bir azalma göstermeyen dev su kitlesi geliyordu. Haddi hesabı olmayan bir enerjiyle hareket ediyordu.

Terkedilmiş Calzas kasabasından geriye kalanlar suyla kaplanarak sürüklenip gitmişti. Hemen hemen dokuz metre yüksekliğinde karşı konulmaz, kaynayan kütle bataklıkta ilerleyerek Atchafalaya Nehri'nin kollarına doğru atıldı. Yanlış zamanda yanlış bir yerde bulunan küçük bir tekne şiddetli girdaba kapılarak gözden kayboldu. Kimse kontrol edilemez su duvarını durdurmak için bir şey yapamazdı. Çamurlu akıntı denizle birleşeceği körfeze doğru hızla ilerliyordu.

Sandecker, Olson ve otoyoldaki diğer adamlann bu kâbusa benzer manzarayı seyretmekten başka ellerinden bir şe\ gelmiyordu. Yüzlerine ifadesiz bir maske takmış gibi kaçınılmaz felaketi seyrediyorlardı. Gunn titreyerek Mississippi'ye doğa baktı.

"Gemi!" diye bağırdı. Heyecanla gösterdi. "Gemi!"

United Sfafes'in hızla geçmesini izlediler. Korkunç selle hipnotize olurken onu tamamen unutmuşlardı. Gözleri Gunn'ın uzanan parmağını takip ediyordu. Sonsuz büyüklükteki siyah siiüet gecenin karanlığında ortaya çıkmıştı. Baş ve kıç tarafındaki üst yapıları enkaz haline gelmişti. Direği devrilmiş, bacaları delik deşik olmuştu. Gövdesinin iki yanında büyük delikler vardı.

Buna rağmen koca gövdesi ilerliyordu. Onu durduracak bir şey yoktu. İnanılmaz bir hızla adamları geçti. Akıntıya karşı bütün gücüyle mücadele ederken iki yanından son derece yüksek su fışkırtıyordu. Öldürme ve tahribat için kullanılmış olmasına rağmen muhteşem görünüyordu. O gece onu gören hiç kimse bir efsanenin ölümünü gördüklerini unutmayacaklardı. Hiçbir tiyatro oyununda böylesine doruğa ulaşan bir son olmamıştı hiç.

Büyülenmiş gibi, geminin dönüp akıntının yönünü değiştirmek için nehirde çaprazlama batırılmasını bekliyorlardı. Onların inancını kuvvetlendirmek istercesine gövdenin yan tarafında bir delik açıldı.

Tanrım!" diye mırıldandı Olson şok içinde. "Fitilleri ateşlediler! Batıyor!"

O ana kadar sahip oldukları en ufak bir ümit kırıntısı da muhteşem gemi sulara gömülürken yok olup gitmişti.

Ama United States'm baş tarafı doğu kıyısında, kıç tarafı batı kıyısında değildi. Ana kanalın ortasına doğru ilerliyordu. Gedikten Niagara gibi dökülen şelaleye doğru son derece yavaş bir şekilde yol alıyordu.

Pitt dümeni sıkıca kavramış, gidebildiği kadar kırmıştı. Kararlılığı bundan daha fazlasını başaramazdı. Aşağıdaki patlayıcılar dipte büyük delikler açarken gemi sarsıldı. Hızı kontrol edemediği ya da gemiye daha keskin bir dönüş yaptıramadığı için kendi kendine küfrediyordu. Ama ordunun ateşi yüzünden otomatik kontrol sistemi kapandığı için makine dairesindeki tayfa olmadan seyri değiştirmek imkânsızdı. Derken, işkence edecek

kadar yavaş bir hızla, hemen hemen mucizevi bir şekilde baş tarafı iskele tarafına doğru dönmeye başladı.

Pitt kalbinin yerinden zıpladığını hissediyordu. Önce çok yavaş, sonra hızlanarak açı arttı. Nehrin akıntısı sancak tarafına vuruyordu. United States vazgeçmeyi reddediyor gibiydi. Tarihinde kara bir lekeyle yok olmak istemiyordu. Denizlerde kırk sekiz yıl hizmet vermişti. Benzeri birçok gemi gibi sessizce mezarlığa gitmiyordu. Kalbi ve ruhu ölüme sonuna kadar direniyordu.

Geminin baş tarafı hatasız bir şekilde kanalın ucundaki dik yamaca girerken dipteki çamuru dikey olmayan bir açıyla gediğin altmış metre Mersindeki sete sürükledi. Daha dik bir açı olsaydı gemi geçip gidebilirdi.

Patlayıcıların etkisiyle açılan delikten giren suyun gücü dev gövdenin yanlamasına gediğe doğru dönmesine yardım ediyordu. Bataklığa aniden hücum eden su, yine aniden azaldı. Sadece geminin pervanelerinden sızan su gedikten akıyordu.

Sonunda durmuştu. Nehir yatağına doğru dönen dört büyük bronz pervane çamura saplanarak daha fazla dönemeyecek hale geldi. Bir zamanlar Amerika denizcilik filosunun en büyük gemilerinden olan United States son yolculuğunu tamamlamıştı.

Pitt iki kez maraton koşmuş bir adam gibiydi. Başı dümenin üzerine düşmüş, elleri hâlâ sıkıca dümeni tutuyordu. Ölü gibi yorgundu. Birkaç hafta önce Avustralya açıklarındaki bir adada aldığı yaraları tamamen iyileşmemiş bedeni dinlenmek için çığlıklar atıyordu. Beyni o kadar yorgundu ki, vücudundaki yara berenin patlamalardan dolayı mı, Çinlilerle yaptığı kavgadan dolayı mı olduğunu bilmiyordu.

Geminin artık hareket etmediğini anlaması bir dakikasını aldı. Giordino'yu aramak üzere dümenden ayrılırken bacakları onu zorlukla taşıyordu. Ama dostu kapıya gelmişti bile. Helikopteri düşürdüğü AKM'yi baston olarak kullanıyordu.

"Şu kadarını söyleyeyim ki," dedi Giordino hafifçe sırıtarak. "Limana yanaşma konusunda biraz pratiğe ihtiyacın var."

"Bana bir saat ver, hemen öğrenirim," dedi Pitt fısıltıdan biraz daha yüksek bir tonla.

Sahilde korkunç panik dalgası sona ermişti. Parçalanmış sete baktıklarında gürleyerek akan dev suları görmüyorlardı artık. Sel küçük bir sızıntı halini almıştı. Otoyoldaki herkes, San-decker dışında, sevinç çığlıkları atıp bağırtıyorlardı. O ise üzgün gözlerle United States'e bakıyordu. Yüzü yorgun ve derin çizgilerle kaplıydı. "Hiçbir denizci bir geminin ölümünü görmek istemez," dedi üzgün bir şekilde.

"Ama ne kadar onurlu bir ölüm," dedi Gunn.
"Sanırım mezarlığa götürmekten başka bir şey kalmadı onun için yapılacak."
"Onarmak çok fazla milyona malolur."
"Dirk ve Al büyük bir felaketi önlediler."
"Birçok insan o ikisine ne büyük şey borçlu olduklarını asla bilmeyecekler," dedi Gunn.
Uzun kamyon ve donanım araçları gediğin bulunduğu yere gelmişti bile. Dev taşlarla dolu mavnalar nehrin aşağısından ve yukarısından geliyordu. General Montaigne'in idaresindeki Ordu Mühendisler Birliği nehir boyunca onarım yapacak gönüllüleri hızlı bir şekilde yerlerine yerleştirdi. New Orleans'tan Vicksburg'a kadar mümkün olan herkes ve her türlü gerekli malzeme setle otoyolu onarmak için oraya geliyordu.
Bariyer görevi yapan United States sayesinde Atchafala-ya'ya doğru hücum eden sel dalgasının göçü kesilmişti. Bataklığı geçtikten sonra azalan sular Morgan şehrine vardığında doksan santimden az yüksekliğe sahip bir dalga haline gelmişti.
Heybetli Mississippi'nin kanala akmasına karşı verilen ilk savaş değildi bu. İnsan ve doğa arasındaki savaş devam edecek ve sonuçta ancak bir tek kazanan olacaktı.

Beşinci Bölüm PEKİN ADAMI

46

30 Nisan 2000 Washington O.C.
Çin'in Birleşik Devletler büyükelçisi Qian Miang gösterişli bir adamdı. Kısa boylu, saçları asker gibi kesilmiş, yüzünde dişlerini hiç göstermeyen sürekli bir gülümseme bulunan adam, onunla ilk kez tanışan birine elleriyle yuvarlak karnını destekleyen tatmin olmuş bir buda heykelini anımsatırdı. Asla dogmatik bir komünist gibi davranmayan Qian Miang canayakın bir insandı. Son derece kendinden emin havasıyla Washington'da çok güçlü dostlar edinmişti. Kongre binası koridorlarında ve Ba-yez Saray'da rahatça dolaşırdı.
Kapitalist tarzda iş yapmayı tercih eden Miang, Washing-ton'ın en iyi Çin restoranının özel yemek salonunda Qin Shang'la buluştu. Şehrin seçkin kesimini genellikle burada ağırlardı. Denizcilik kodamanının elini iki eliyle sıkarak sıcak bir şekilde karşıladı. "Qin Shang, benim sevgili dostum." Sesi neşeli ve canayakındı. Mandarin yerine mükemmel bir İngilizce konuşuyordu. Cambridge'de okuduğu üç yılın sonucunda hafif bir İngiliz aksanı vardı. "Şehirde bulunduğunuz sırada beni biraz ihmal ettiniz."

"Özürlerimi kabul edin, Qian Miang," dedi Qin Shang. "Bazı sorunlar yaşıyorum. Bu sabah Mississippi Nehri'ni Sungari'deki limanımın önünden geçirme projemin başarısız olduğunu öğrendim."
"Sorunlarınızın farkındayım," diye cevap verdi Qian Miang gülümsemesini sürdürerek. "Ama Başkan Un Loyang pek mutlu değil. Sizin kaçakçılık operasyonlarınız görünüşe göre ülkemiz için büyük utanç kaynağı olmaya başladı. Yüksek hükümet görevlerine sızma ve Amerika'nın Çin politikasını etkileme stratejimiz tehdit altında."
Qin Shang yüksek arkalıklı abanoz ağacından yapılmış sandalyeye buyur edilmişti. Büyükelçinin restoranın bodrumunda sakladığı kaliteli şarap stokundan Çin şarabı sunuldu. Garson geldiğini belirtmek üzere rüzgâr çanını çalıp şarapları doldurdu. Ancak o odadan çıktıktan sonra konuştu Qin Shang. "Dikkatle hazırlanmış planlarım Göçmen Dairesi ve NUMA tarafından bir şekilde bozuluyor."
"NUMA bir araştırma örgütü değildir," diye hatırlattı Miang.
"Hayır, değil. Ama onun adamları Orion Gölü'ndeki baskının ve Mystic Kanalı'ndaki felaketin doğrudan sorumlusu. Tam olarak iki adam."
Qian Miang başını salladı. "Raporları inceledim. NUMA'nın özel projeler müdürünü ve kadın göçmen ajanını öldürme girişimlerin hiç akıllıca bir karar değildi. Bunlar benim de kabul edebileceğim şeyler değil. Böyle şeyleri gizlice yürütülebileceğin kendi ülkemiz değil burası. Onların sınırları içinde onların

haklarını çiğneyemezsin. NUMA görevlilerinden birini öldürme teşebbüsünün kesinlikle yasaklandığını sana söylemem istendi."
"Her ne yaptıysam, eski dostum," dedi Qin Shang. "Çin Halk Cumhuriyeti için yaptım."
"Ve Qin Shang Denizcilik için," dedi Qian Miang usulca. "Birbirimizi aldatamayacak kadar iyi tanıyoruz. Şu ana kadar sen kâr ederken ülke de etti. Ama bir değil birkaç adım ileri git-

tin. An kovanına çomak sokan bir ayı gibi sen de Amerikalıları çıldırttın."
Qin Shang büyükelçiye baktı. "Başkan Lin Loyang'dan talimat aldığını mı düşünmeliyim?"
"Sana üzüntülerini bildirmemi istedi. Şu andan itibaren Kuzey Amerika'daki bütün operasyonlann durdurulacak ve Amerikan hükümetiyle olan kişisel bağların kesilecek."
Qin Shang'ın normalde kontrol altında plan hareketleri değişmişti. "Bu, kaçakçılık operasyonlarımızın sonu olur."
"Sanmıyorum. Hükümetin kendi denizcilik şirketi China Marine, Qin Shang'ın kaçakçılık ve yasal nakliyecilik görevini devralacak."
"China Marine, Qin Shang Denizciliğin yarısı kadar başarılı bile değil."
"Olabilir. Ama Kongre, Orion Gölü ve Mississippi olayı için soruşturma istiyor ve Birleşik Devletler Adalet Bakanlığı senin mahkûm edilmen için bir dosya hazırlıyor. Lin Loyang'ın FBl'a teslim olman için emir vermediği için kendini şanslı saymalısın. Haber medyası sette açılan delik ve okyanus gemisi United Statesmen terörizm olarak söz ediyor. Ne yazık ki, bazı hayatlar kaybedildi ve yaklaşan skandal ülke çapındaki birçok ajanımızın ortaya çıkmasına neden olacak."
Rüzgâr çanı garsonun yeniden geldiğini belirtiyordu. Üzerindeki tabaklardan dumanlar tüten bir tepsi taşıyan garson tabakları masaya yerleştirerek odadan çıktı.
"Zamandan tasarruf etmek için önceden ısmarlamıştım yemekleri," dedi Qian Miang. "Umarım senin için bir sakıncası yoktur."
"Mükemmel bir seçim. Domates ve yumurta çorbasına bayılırım."
"Öyle söylediler."
Qin Shang geleneksel porselen kaşıkla çorbayı tadarken gülümsedi. "Çorba da zekân kadar iyi."
"Yemek tercihlerin çok iyi biliniyor."

"Asla mahkûm olmayacağım," dedi Qin Shang birdenbire. "Washington'da çok güçlü dostlarım var. Otuz senatör ve Kongre üyesi bana borçlu. Başkan Wallace'in kampanyasına büyük bir katkıda bulundum. Beni sadık bir dostu olarak görüyor."
"Evet, evet," dedi Qian Miang yemek çubuğunu sallayarak. Ardından tabağına özenle yerleştirilmiş olan yeşil soğan ve zencefilli makarnaya girişti. "Ama sahip olduğun bütün etki yok oldu. Talihsiz olaylar yüzünden, sevgili dostum, Amerikalılara olduğun kadar, Çin Halk Cumhuriyeti için de politik bir sorumluluk haline geldin. Beyaz Saray'da seninle her tür ilişkinin inkâr edilmesi için büyük bir faaliyet olduğunu duydum."
"Hükümetimizin Washington'da sahip olduğu etkinin en büyük sorumlusu benim. Çin Halk Cumhuriyet'fne faydası olan bağlantıları ben kurdum."
"Kimse senin katkılarını küçümsemiyor," dedi Qian Miang dostça. "Ama yanlışlar yapıldı. Onarılmaz zararlar meydana gelmeden önce yok edilmesi gereken yanlışlar. Qin Shang Denizcilik dünyadaki diğer limanlara girebilecek. Hong Kong'daki gücün sabit kalacak. Yaşayacak ve hesapsız servetine eklemeler yapabileceksin, Qin Shang."
"Ya SunganT diye sordu Qin Shang iştahı kaçarken. "Sun-gari ne olacak?"
Qian Miang omuzlarını silkti. "Unutabilirsin. İnşaatı için kullanılan paranın bir kısmı Amerika'yla olan iş bağlantılarından ve bizim hükümetimizden

geldi. Senin harcadığın kısmı altı ay içinde telafi edilecektir. İmparatorluğunu etkileyecek bir şey değil."
"Her şeyi bırakıp gitmek beni derinden yaralıyor."
"Eğer bırakmazsan Amerika Adalet Bakanlığı hapse girmeni sağlayacak."
Qin Shang büyükelçiye baktı. "Yani eğer Beyaz Saray ve Kongre'yle olan bağlantılarımı kesmezsem Lin Loyang'ın bana sırtını döneceğini, hatta öldürülmemi emredeceğini mi söylüyorsun?"
"Eğer ülkenin çıkarları öyle gerektiriyorsa gözünü bile k'ırp-mayacaktır."

"Sungari'yi kurtarmanın bir yolu yok mu?"
Qian Miang başını salladı. "Mississippi'yi senin limanına doğru çevirmek dâhice bir fikirdi, ama çok karmaşıktı. Batı Kıyısı üzerinde inşa ettirmen daha akıllıca olurdu."
"Planın orijinalini Yin Tsang'a sunduğumda kabul etmişti," diye itiraz etti Qin Shang. "Hükümetimizin Birleşik Devletler'in Atlantik kıyısındaki bir limanını kontrol etmesinin çok önemli olduğu üzerinde anlaşmıştık; yasadışı göçmenleri ve malları alıp Orta Amerika'ya ve doğu eyaletlere sokacak bir limanı."
Qian Miang soru sorarcasına Qin Shang'a baktı. "Ne yazık ki, İçişleri Bakanı Yin Tsang aniden öldü."
"Büyük trajedi," dedi Qin Shang ifadesiz bir yüzle.
"Yeni bir idareci kabul edildi. Önceliklerimizi Batı Kıyısı boyunca mevcut tesislerin alımına verecek birisi."
"Yeni bir idareci mi?"
Qian Miang biftek sosunun tadına bakmak için durakladı. "Başkan Lin Loyang, Project Pasifıca'ya onay verdi."
"Project Pasifica mı? Bu konudan benim haberim yok."
"Amerikalılarla olan yeni sıkıntıların yüzünden senin dahil edilmemenin daha iyi olacağını düşündük."
"Bunun amacını söyler misin bana, yoksa ülkemizin liderleri artık onların işine yaramadığımı mı düşünüyor?"
"Kesinlikle değil," diye cevap verdi Qian Miang. "Hâlâ çok saygı görüyorsun. Project Pasifica, Birleşik Devletler'i üçe ayırmak için hazırlanan çok uzun vadeli bir plan."
Qin Shang şaşırmıştı. "Beni bağışlayın ama bu çok saçma bir fantezi."
"Fantezi değil, eski dostum,, bu bir gerçek. Pasifica biz hayattayken gerçekleşmeyebilir, ama önümüzdeki kırk-elli yılda ülkemizden göç edecek olan milyonlarca insanı düşünen saygıdeğer coğrafyacı bilim adamları Alaska'dan San Francisco'ya uzanan yeni bir Pasifik ulusunun meydana geleceğini tahmin ediyorlar."
"Birleşik Devletler bin sekiz yüz altmış ikide Konfederasyonun dağılmasını engellemek için savaşa girdi. Ülkeyi birara-da tutmak için aynı şeyi tekrar yapabilir."

"Eğer merkezi hükümet bir yerine iki taraftan vurulursa yapamaz. Pasifica'dan bile önce meydana gelebilecek olan His-pania var. Güney California'dan Arizona'ya, New Meksiko ve Teksas'ın yarısına uzanan İspanyolca konuşan yeni bir ülke."
"Birleşik Devletlerin üç bağımsız devlete ayrılacağını düşünmek imkânsız," dedi Qin Shang.
"Son yüzyılda Avrupa'nın sınırlarının nasıl değiştiğine bir bak. Ve Project Pas'rfica'nın güzelliği Çin Halk Cumhuriyeti'nin Pasifik Okyanusu'nu çevreleyen, Tayvan ve Japonya dahil, bütün ülkelerin ekonomilerini kontrol edecek güce sahip olması."
"Ülkemin sadık bir vatandaşı olarak," dedi Qin Shang. "Bunun meydana gelmesine az da olsa yardımım dokunduğuna inanmak isterim."
"Dokundu, dostum, dokundu," diye onu temin etti Qian Mi-ang. "Ama bugün saat ikiden önce ülkeyi terketmelisin. Adalet Bakanlığındaki kaynaklarıma göre o saatlerde gözaltına alınman gerekiyor."

"Ve cinayetle mi suçlanacağım?"
"Hayır, kamu arazisini bilinçli olarak tahrip etmekle."
"Çok sıradan."
"Hükümet davasının sadece ilk basamağı bu. Orion Gö-lü'ndeki olay sonra gelecek. Yasadışı göçmen, silah ve uyuşturucu kaçırmakla da suçlanacaksın."
"Haber medyasının çekirgeler gibi toplandığını hayal edebiliyorum."
"Hata yapma," dedi Qian Miang. "Yoksa zarar çok büyük olacak. Ama eğer sessizce ortadan yok olur ve Hong Kong'daki ofisinden isterini idare edersen fırtınayı atlatabiliriz sanıyorum. Bir adamın hataları yüzünden Beyaz Saray ve Kongre'nin iki hükümet arasındaki ilişkiyi koparacaklarını sanmıyorum. Kuşkusuz biz senin faaliyetlerinden habersiz gibi davranacağız. Bu arada Enformasyon Bakanlığı'mız bütün suçu Tayvanlı kapitalistlerin üzerine atacak."
"Yani beni köpeklere atmayacaksınız."

"Korunacaksın. Adalet Bakanlığı iadeni isteyecektir, ama sen bunun asla gerçekleşmeyeceğini bilmelisin. Özellikle senin gücünde ve zenginliğinde bir adam sözkonusu olduğunda. Çin Halk Cumhuriyeti'ne daha uzun yıllar hizmet edeceksin. Seni kaybetmek İstemediğimi söylediğimde vatandaşlarımız adına konuşuyordum."
"Onur duydum," dedi Qin Shang ciddi bir sesle. "O halde bu veda görüşmesi oluyor."
"Kendi ülkemizde karşılaşana dek," dedi Qian Miang. "Bu arada hurmalı kekleri nasıl buldun?"
"Lütfen şefe mısır nişastası yerine tatlı pirinç unu kullanmasını söyle."
Boeing 737 bulutsuz safir rengi gökyüzünde süzülerek Mississippi deltasını geçti ve batıya döndü. Pilot yan camından aşağıdaki Plaquemines Parish bataklığına baktı. Beş mil sonra uçak Mississippi Nehri'nin Myrtle Grove'daki yeşil-kahverengi sularını geçiyordu. Patronunun talimatına göre pilot Washing-ton'dan Louisiana'ya güneybatı yönünde uçmuş, ardından uçağı Sungari'ye götürecek biçimde batıya dönmüştü.
Qin Shang lüks jetinin rahat koltuğunda oturmuş, camdan altın piramit şeklindeki liman depolarına ve ufukta yükselen idari binalara bakıyordu. Öğleden sonra güneşi altın galvanize duvarlardan kör edici bir parlaklıkta yansıyordu. Qin Shang'ın mimarlarından ve inşaat şirketlerinden talep ettiği şey de buydu zaten.
Başlangıçta limanı aklından çıkarmaya çalıştı. Sonuçta işe yaramayan bir yatırım olmuştu. Ama Qin Shang bu projeye kendinden çok fazla şey katmıştı. Dünyadaki en modern, en iyi ve yeterli imkânlara sahip limandı. Aşağıya bakınca rıhtımda demirlemiş bir gemi olmadığını gördü. Körfeze gelen Qin Shang Denizcilik gemilerinin yönü Tampico, Meksika'ya çevrilmişti.
Kokpitin telefonunu aldı ve pilota liman üzerinde daireler çizmesini söyledi. Pilot uçağı yan yatırırken Qin Shang yüzünü cama dayadı. Birkaç dakikadan sonra zihni dağılmaya başladı.

Limana, büyük, terkedilmiş kargo boşaltım vinçlerine ve boş binalara görmeden bakıyordu. Tarihteki en büyük girişimi gerçekleştirmesine çok az kalmış olması ve daha önce hiç kimsenin teşebbüs etmediği şeyleri başarmış olması çok az tatmin veriyordu kendisine. Aklından başarısızlığı çıkarabilen ve arkasına bakmadan yeni projelere kolayca geçebilen bir insan değildi.
"Geri döneceksiniz.* Özel sekreteri Su Zhong'un müzikal sesi böyle diyordu.
İçinde bir öfke dalgası kabarmaya başladı. "Pek yakında değil, Amerika'ya tekrar ayak basacak olursam federal hapishanelerinden birinde bulurum kendimi.*
"Hiçbir şey sonsuza kadar değildir. Amerikan hükümetleri seçimle değişir. Politikacılar göç eden fareler gibi gelir ve giderler. Yeni gelenlerin sizin işlerinizle ilgili özel anıları olmayacak. Zaman bütün suçları yumuşatacaktır. Göreceksiniz, Qin Shang.*
"Çok iyisin Su, Zhong."
"Tesisi devam ettirmek için bir ekip kiralamamı ister misiniz?" diye sordu.

"Evet," dedi sert bir şekilde başını sallayarak. "On veya yirmi yıl sonra geri döndüğümde Sungari'nin aynen şimdi olduğu gibi görünmesini istiyorum."
"Endişeliyim, Qin Shang."
Kıza baktı. "Neden?"
"Beijing'deki adamlara güvenmiyorum. Sizden nefret eden çok insan var. Şanssızlığınızı avantaj olarak kullanabilirler."
"Bana suikast yapmak için bir bahane gibi mi?" diye sordu gülümseyerek.
Kız adamın gözlerine bakmaya cesaret edemeyerek başını indirdi. "Bu çirkin düşüncelerimin affını rica ediyorum."
Qin Shang ayağa kalkarak Su Zhong'un elini tuttu. "Endişelenme, benim küçük kırlangıcım. Kendimi Çinli insanlar için zorunlu kılacağım bir plan hazırladım bile. Onlara iki bin yıl yetecek bir hediye vereceğim." Sonra kızı uçağın arka tarafındaki geniş yatak odasına götürdü. "Şimdi," dedi yumuşak bir sesle. "Kötü talihimi unutmama yardım edebilirsin."
Aon

47
Pitt ve Jutia'yla yaptığı görüşmeden sonra St. Julien Peri-mutter kollarını sıvayıp işe girişti. Kayıp gemiye giden izi takip etmeye başladıktan sonra bu iş onda bir saplantı haline gelmişti. Ne kadar önemsiz görünürse görünsün hiçbir izi, hiçbir söylentiyi derinlemesine incelemeden bırakmamıştı. Çabası ve ısra-n sonucu araştırmacıları kayıp gemi enkazlarına götüren bazı çözümler ve cevaplar bulmasına rağmen basandan çok başarısızlığa uğramıştı. Birçok gemi peşinde hiçbir iz bırakmadan kaybolur, sırlarını çok ender açıklayan uçsuz bucaksız deniz tarafından yutulurdu.
Görünürde, Princess Dou Wan bir deniz tarihçisi olarak Perlmutter'in on beş yılı aşkın süredir karşılaştığı birçok çıkmaz yoldan biriydi sadece. Birleşik Devletler ve dünyanın her yerindeki denizcilik arşivlerine açılmadan önce kendi geniş koleksiyonunu araştırmaya başlamıştı.
Proje ne kadar imkansızsa Perlmutter o kadar katı bir dirençle gece gündüz çalışıyordu. Princess Dou Wan 'la ilgili her tür tarihi bilgiyi toplamaya başladı. Makinelerin özellikleri, donanım, boyutları ve güverte planları dahil yapımla ilgili plan ve tasarımları elde edip inceledi. Kayıtlardan çıkardığı bir ilginç nokta seyretme özelliklerinin tanımıydı. Çok dengeli ve dayanıklı bir gemi olduğu belirtiliyordu. Karşılaştığı her türlü fırtınaya dayan-mıştı.
İngilitere ve Güneydoğu Asya'daki arşivleri incelemek üzere bir grup araştırmacı kiralamıştı. Diğer deniz tarihçilerinin bilgisinden yararlanarak aşırı zaman ve para kaybına engel oluyordu.
Çin'deki eski dostu deniz tarihçisi Zhu Kwan'la konuşabil-meyi diliyordu, ama anladığı kadarıyla Pitt kendilerini Qin Shang'a götürecek açıklamalar istemiyordu. Yine de Tayvan'daki kişisel dostlarını arayıp Chiang Kai-shek'in hâlâ yaşayan ve kayıp hazineye ışık tutabilecek adamlarına ulaşmaya çalışmıştı.

Sabahın erken saatlerinde, dünyadaki insanların birçoğu uyurken bilgisayar monitörüne bakıyor ve ortaya çıkan veriyi inceliyordu. Princess Dou Wan'm bilinen altı fotoğrafına baktı. Görkemli bir gemi olduğunu düşündü. Üst yapıları arka tarafa doğru inşa edilmişti ve gövdesine göre küçüktü bu yapılar. Renkli resimlerini incelerken yeşil bacanın üzerindeki beyaz şeridin üzerine büyütecini tuttu. Kanton Denizyolları amblemi üzerinde odaklaştı. Sol pençesini kaldırmış bir aslan vardı.
Kardeş gemi olan Princess Yung T'a/'nin de resmini bulmuştu. Princess Dou VVan'dan bir yıl sonra hizmete girmişti. Kayıtlara göre Princess Dou VVan'ın mezarlığa gitmesi gereken zamandan altı ay önce Princess Yung T'ai parçalanmıştı.
Singapur'daki mezarlığa gitmesi gereken eski bir gemi, Çin'in ulusal hazinelerini bilinmeyen bir yere taşımak için uygun bir nakil aracı değil, diye düşündü. Uzun bir yolculuğa dayanabilecek durumda değildi. Ayrıca Tayvan daha akıllıca bir hedef olurdu, çünkü Chiang Kai-shek, Çin Milliyetçi hükümetini orada kurmuştu daha sonra. Gemiyle ilgili bilinen son raporun Valparaiso, Şili'deki bir deniz telsiz operatöründen gelmesi akla uygun değildi. Princess

Dou Wan'm Oğlak Dönencesi'nden altı yüz mil güneyde, geleneksel denizyollarından ^ok uzakta, Pasifik Okyanusu alanında ne işi olabilirdi?

Gemi Çin'in sanat hazinelerini dünyanın diğer ucundaki bir yere, Avrupa veya Afrika'ya saklamak gibi gizli bir göreve sahip bile olsa, neden Hint Okyanusu'nu aşıp Ümit Burnu etrafından dolaşmak yerine, geniş ve boş Güney Pasifik ve Macellan Bo-ğazı'ndan geçmeye kalkmıştı? Gizlilik yüzünden kaptan ve tayfası Panama Kanalı'ndan geçme riskini göze alamamışlar mıydı, yoksa Chiang Kai-shek And Dağlan'nda hazineleri saklamak için gizli bir mağara mı bulmuştu?

Perlmutter pragmatik bir adamdı. Hiçbir şeyi olduğu gibi kabul etmezdi. Birinci kareye geri dönüp geminin fotoğrafını inceledi. Çizgilerini incelerken zihninde belirsiz bir şey oluşmaya başladı. Panama'daki bir deniz arşivi görevlisini arayıp derin uykusun-

dan uyandırdı. Adamı kandırarak geminin 28 Kasım ve 5 Aralık arasında kanaldan batıdan doğuya doğru geçişi için kayıtlara bakmasını istedi.

Bu konu incelenirken kendisi de Princess'öe son kez yolculuk yapan subayların adının bulunduğu listeyi okumaya başladı. Kaptan Leigh Hunt ve Başmakinisit lan Gallagher dışında hepsi Çinliydi.

Rulet masasında bütün sayılara para koyuyor gibi hissediyordu kendini. Kaybetme şansı neydi ki? Otuz altıda otuz altı mıydı? Ama sonra sıfır ve çift sıfırı da düşünmek zorundaydı. Perlmutter yaşlı bir aptal değildi. Bütün bahisleri kapamıştı. Bir sayı tutsa kazanacağına inanıyordu.

Telefonunun tuşlarına basarak uykulu bir sesin cevap vermesini bekledi.

"Alo, umarım önemlidir."

"Hiram, ben St. Julien Perlmutter."

"Julien, neden sabahın dördünde arıyorsun beni?" Hiram Yaeger'in sesi yastığın arkasından geliyormuş gibiydi.

"Dirk için yürüttüğüm bir araştırma projesinin ortasındayım ve yardımına ihtiyacım var."

Yaeger hemen alarma geçmişti. "Dirk için her şeyi yaparım, ama sabahın dördünde olmak zorunda mı?"

"Veri çok önemli ve hemen araştırmaya ihtiyacıma var."

"Ne araştırmak istiyorsun?"

Perlmutter rahatlayarak derin bir nefes aldı. NUMA'nın bilgisayar dehasının kimseyi düşkırıklığına uğratmayacağından emindi. "Kalem ve kâğıdın var mı? Sana bazı isimler vereceğim."

"Sonra?" diye sordu Yaeger esneyerek.

"Araştırmanı nüfus sayımları, seyir görevleri ve Sosyal Güvenlik kayıtlarıyla eşlemeni istiyorum. Aynca bu isimleri senin geniş denizcilik kayıtlannda da araştır."

"Çok fazla bir şey istemiyorsun."

"Ve bunu yaparken..." diye devam ediyordu Perlmutter.

"Sona erecek mi?"

"İzini bulmanı istediğim bir de gemi var."

"Yani?"

"Eğer sezgilerim beni yanıltmıyorsa 1948'in 28 Kasım ve 5 Aralık tarihleri arasında hangi limana vardığını bulursun."

"Geminin ve sahibinin adı?"

"Kanton Denizyolları'ndan Princess Dou Wan," diye cevap verdi Perimutler.

"Tamam. NUMA merkezine varır varmaz ilk bu işe bakacağım."

"İşe hemen git," dedi Perlmutter. "Zaman çok önemli."

"Bunu Dirk için yaptığından emin misin?" diye sordu Yaeger.

"İzci yemini."

"Bütün bunların anlamını sorabilir miyim?"

"Sorabilirsin," diyerek telefonu kapattı Perimutler.

Kaptan Leigh Hunt'la ilgili araştırmasına başladıktan birkaç dakika sonra Yaeger bu denizciye ait bazı kayıtlar buldu. 1925-1945 yılları arasında Çin Denizi'nde seferlere çıktığı gemilerin ve tayfaların listesi çeşitli kaynaklarda

belirtiliyordu. Kraliyet Donanması tarihi belgelerinde ve eski gazete kupürlerinde 1936 yılında seksen yolcu ve gemisini Filipinler açıklarında kurtardığı yazılıydı. Hunt'tan son kez Hong Kong denizcilik kayıtlarında kısa bir paragrafta söz ediliyordu. Princess Dou Wan, Singapur'daki gemi mezarlığına varamamıştı. Hunt 1948 yılında ortadan kaybolmuştu.

Yaeger daha sonra lan Gallagher üzerine odaklandı. Avustralyalı bir deniz mühendisinin günlüğünde Gallagher'in Darwin yakınlarında karaya vuran bir gemi enkazından kurtulduktan sonra verdiği renkli ifadeyi okurken gülümsedi. Gallagher kaptan ve tayfa hakkında hiç iyi bir şey söylemiyor, felaketten onları sorumlu tutuyorau. Bütün yolculuk boyunca onları hiç ayık görmemişti. Ondan da son kez Kanton Denizyolları'nda çalıştığı ve Princess Dou VVan'la ortadan kaybolduğu dipnotu verilerek söz ediliyordu.

Yaeger tüm bilgileri kapsamak için bilgisayarını ticari makinistlik görevlileriyle İlgili dünya çapındaki kayıtları araştırmak üzere programladı. Bu biraz zaman alacaktı. Bu yüzden aşağı. ya kafeteryaya inip hafif bir kahvaltı yaptı. Odasına döndükten sonra iki ayrı jeolojik proje üzerinde çalıştıktan sonra bir şey bulup bulmadığını görmek için bilgisayarına döndü.

Gördüğü şeye hayretle bakıyor, kabul etmek istemiyordu. Ortaya çıkan bilgiyi birkaç saniye anlayamadı. Sonra birden kafasına dank etti. Araştırmayı birkaç yöne yaydı. İki saat sonra, sandalyesine sırtını yaslayıp başını salladı. Kendinden son derece memnun bir şekilde Perlmutter'i aradı.

"St. Julien Perlmutter konuşuyor," dedi tanıdık ses.

"Ben Hiram Yaeger."

"İlginç bir şey buldun mu?"

"Kaptan Hunt'la ilgili kullanabileceğin bir şey yok."

"Ya başmakinisti?"

"Oturuyor musun?"

"Neden?" diye merakla sordu Perlmutter.

"lan Gallagher, Princess Dou Wan'la batmamış.8

"Ne diyorsun sen?"

"lan Gallagher 1952'de Amerikan vatandaşı olmuş."

"İmkânsız. Başka bir Gallagher olmalı."

"Gerçek bu," dedi Yaeger kazandığı zaferle gururlanarak. "Şu anda elimde makinistlik belgelerinin bir kopyası var. Vatandaş olduktan sonra Birleşik Devletler Nakil Dairesi'ne bağlı Denizcilik İdaresi'nden onaylatmış bunları. Sonra New York'ta Ingram Denizyolları için yirmi yedi yıl başmakinist olarak çalışmış. 1949'da Katrina Garin'le evlenip beş çocuk sahibi olmuş."

"Hâlâ hayatta mı?" diye sordu Perlmutter şaşkınlıkla.

"Kayıtlara göre emekli maaşı ve Sosyal Güvenlik çekleri alıyor."

"Batan Princess'ten canlı kurtulmuş olabilir mi?"

"Eğer gemi battığı sırada Gallagher gemideyse," diye cevap verdi Yaeger. "Geminin bana verdiğin tarihler arasında bir limana varıp varmadığına bakmamı istiyor musun hâlâ?"

"Kesinlikle. Ayrıca yine Kanton Denizyollan'na bağlı Princess Yung T'a/'nin de limanlara giriş kayıtlarını tara." "Bir şey çıkarabildin mi?" "Delice bir sezgi," dedi Perlmutter. "Hepsi bu."

Bilmecenin s..rrlan yerinde, diye düşündü Perlmutter. Şimdi iç parçalan yerine koyması gerekiyordu. Sonunda yorgunluktan bitap düşmüştü. Kendine iki saatlik uyku lüksü tanıdı. Telefonu çalarken uyandı. Aklı başına gelene dek beş kez çalmıştı telefon.

"St. Julien, ben Panama'dan Juan Mercado."

"Juan, aradığın için teşekkürler. Bir şey buldun mu?"

"Korkanm Princess Dou Wan'la ilgili hiçbir şey."

"Bunu duyduğuma üzüldüm. Kanaldan geçmiş olabileceğini umuyordum."

"Ama yine de ilginç bir rastlantı buldum."

"Ya?"

"Bir başka Kanton Denizyolları gemisi, Princess Yung T'ai 1948 yılında Aralığın birinde geçmiş."
Perlmutter'in parmakları ahizeyi sıkıca kavramıştı. "Hangi yöne gitmiş?"
"Batıdan doğuya," diye cevap verdi Mercado. "Pasifik'ten Karay ipler'e."
Perlmutter başka bir şey söylemedi, büyük bir zafer dalgası kaplamıştı içini. Bilmecede hâlâ birkaç parça eksikti, ama görüntü belirmeye başlamıştı. "Sana çok şey borçluyum, Juan. Bana harika bir gün yaşattın."
"Yardımcı olabildiğime sevindim. Ama gelecek sefer bana bir iyilik yap, olur mu?"
"Ne olursa."
"Beni güneş doğduktan sonra ara. Biz yattıktan sonra karım ne zaman uyanık olduğumu anlasa azıyor."

48

Pitt, Washington'daki hangarına döndükten sonra Julia'nın kendisini beklediğini görünce çok şaşırdı. Kucaklaşıp öpüştükten sonra Julia doğru bir şekilde hazırladığı margaritayı -restoranların çoğunda popüler olan şekerli karışım ve buz koymamıştı- sundu Pitt'e.
"Eve senin yanına gelmek çok hoş," dedi Pitt mutlu bir ifadeyle.
"Kalacak daha rahat ve güvenli bir yer hayal edemiyorum," dedi baştan çıkarırcasına gülümseyerek. Julia mavi deri bir etek ve tek omuzlu ten rengi naylon örgü bluz giyiyordu.
"Nedenini anlayabiliyorum. Dışarısı güvenlik görevlisi kaynıyor."
"Göçmen Dairesi'nin nezaketi."
"Umarım son gruptan daha uyanıktırlar," dedi margaritasını yudumlayıp. "Louisiana'dan yalnız mı uçtun?"
Pitt başını salladı. "Al hastanede. Kırık bacağını alçıya aldılar. Amiral Sandecker ve Rudi Gunn Başkan'a doğrudan rapor vermek üzere daha erken geldiler."
"Peter Harper bana Mississippi'deki kahramanca başarını anlattı. Ulusal bir felaketi önleyip sayısız insanın hayatını kurtardın. Bütün haberler teröristlerin havaya uçurduğu setten ve United Stefes'le Ulusal Güvenlik arasındaki çarpışmadan söz ediyor. Ülke bu olayla sarsıldı. Ne gariptir ki, sen ve Al'dan hiç söz etmiyorlar."
"Böylesi hoşumuza gidiyor bizim." Başını kaldırıp havayı kokladı. "Bu iştah açıcı koku da ne?"
"Bu geceki parti için hazırladığım Çin yemeği."
"Olay nedir?"
"St. Julien sen gelmeden az önce aradı. Hiram Yaeger'le birlikte Qin Shang'ın kayıp hazine gemisiyle ilgili bir iz bulduklarını söyledi. Hükümet binalarında buluşmaktan hiç hoşlanmadı-

?

ğını söyleyince anlatacaklarını duymak için onu yemeğe davet ettim. Peter Harper de geliyor. Amiral Sandecker ve Rudi Gunn için de davetiye gönderdim. Umarım zamanında gelebilirler."
"St. Julien'e bayılırlar," dedi Pitt gülümseyerek. "Burada olacaklardır."
"Gelseler iyi olur, yoksa iki hafta arta kalan yemekleri yemek zorunda kalırsın."
"Daha iyi bir karşılama olamazdı," dedi Pitt kızın soluğunu kesene dek sıkıca kollannda tutarak.
"Üff!" dedi Julia burnunu kınştırarak. "En son ne zaman banyo yaptın?"
"Birkaç gün oldu. Seni Weenaw//cen'den atlarken gördüğümden beri bataklık suyuna girmek dışında duş alma fırsatım olmadı."
Julia yanağındaki kızarıklığa dokundu. "Sakalın zımpara kâğıdı gibi. Acele edip toparlan. Bir saat içinde herkes gelmiş olacak."

"Sunuşun harika," dedi Perlmutter. Julia'nın büfe tarzında hazırlayıp Pitt'in yemek odasındaki antika masaya dizdiği nefis görünüşlü tabaklara bakıyordu.
"Enfes görünüyorlar," dedi Sandecker.
"Daha iyi tarif edemezdim," dedi Gunn.
"Annem bana yemek pişirmeyi öğretmek için çok çabaladı. Babam da Fransız etkisiyle hazırlanmış Çin yemeklerine bayılırdı," dedi Julia iltifatlardan kaçınarak. Vücudunu deri gibi saran kırmızı elbisesiyle beş erkeğin bulunduğu odada göz kamaştırıyordu.
"Umarım bir restoran açmak için bizi bırakmazsın," diye şaka yaptı Harper.
"Öyle bir şans yok. San Francisco'da bir restoranı olan kız kardeşim var. Küçük bir mutfakta çok uzun çalışma saatleri zor bir iş. Ben serbest hareket etmeyi severim."
Herkes kendi servisini yaparak on dokuzuncu yüzyıldan kalma yelkenli bir geminin kamara çatısından yapılmış yemek

masasına oturup Julia'nın yemeklerine giriştiler. Yemeklerin lezzeti görünüşleri kadar mükemmeldi. İltifatlar iyi bir şampanya gibi kabarıyor köpürüyordu.
Yemek boyunca konu özellikle Perimutter'in bulgulanndan uzaklaştırılarak Mystic Kanal'da olanlara ve zarann onarılması için gösterilen çabaya getiriliyordu. Hepsi United Sîates'in orada yatarken parçalanması fikrinden nefret ediyor ve oradan kaldırılıp onarılması için gerekli fonun bulunmasını diliyorlardı. Harper, Qin Shang'a karşı yöneltilecek suçlamalardan söz etti. Başkan ve bazı Kongre üyeleri üzerindeki etkisine rağmen Qin Shang hakkında iddaname hazırlanacaktı.
Tattı olarak üzerine şurup dökülmüş kızarmış elma servisi yaptı Julia. Yemek bittikten sonra P'ıtt, Julia'ya tabakları toplayıp bulaşık makinesine doldururken yardım etti. Sonra herkes denizci antikaları, tabloları ve gemi modelleriyle dolu oturma odasına geçti. Sandecker izin almadan iri purolarından birini çıkardı. Pitt hepsine krk yıllık şaraptan doldurdu.
"Pekâlâ St. Julien," dedi Sandecker. "Pitt'in sözünü ettiği şu büyük keşif neymiş bakalım?"
"Ve Göçmen Dairesi'ni hangi yönden ilgilendirdiğini de duymak istiyorum," dedi Harper.
Pitt kadehini kaldırarak kristalmiş gibi içindeki koyu renkli sıvıyı inceledi. "Eğer Julien bizi Princess Dou Wan adlı gemi enkazına götürürse Birleşik Devletler ve Çin arasındaki ilişki değişecektir."
"Bunun pek mümkün olmadığını söylemek zorundayım," dedi Harper.
Pitt sırıttı. "Bekle görürsün."
Perlmutter koltuğuna yayıldı ve evrak çantasını açarak birkaç dosya çıkardı. "Önce neden söz ettiğimizi bilmeyenler için biraz tarih." İlk dosyayı açıp birkaç kâğıt çıkardı. "Princess Dou Wan'm 1948de Şangay'dan Çin sanat eserleriyle ayrıldığı hikâyesinin doğru olduğunu söyleyerek başlayayım."
"Kaynağın nedir?" diye sordu Sandecker.

"Adı Hui Wiay. Chiang Kai-shek komutasında görev yapmış eski bir Milliyetçi Ordu albayı. Wiay şu anda Taipei'de yaşıyor. Komünistlerle Tayvan'a uçmak için zorlanana dek savaşmış. Doksan iki yaşında, ama hafızası bir jilet kadar keskin. Başkumandan Chiang Kai-shek'ten bütün müze ve galerilerdeki sanat eserlerinin boşaltılması emrini aldığını çok iyi hatırlıyor. Zenginlere ait olan özel koleksiyonlar da toplanmış. Hepsi tahta sandıklara konarak Şangay Limanı'na getirilmiş. Orada kumandanın bir generali tarafından idare edilen yaşlı bir gemiye yüklenmiş. Generalin adı Kung Hui. Princess Dou Wan'la birlikte yeryüzünden yok olmuş gibi. Bu yüzden onun da gemide olduğuna inanmak için her türlü neden var.
"Geminin taşıyabileceğinden çok daha fazla yük elde edilmiş. Ama Princess'\n mobilyaları çıkanldığı için binin üzerinde sandık gemiye sığdırılmış. Büyük sandıkların birçoğu açık güvertelerde bağlanmış. Sonra 1948 yılı 2 Kasımda Princess Dou Wan, Şangay Limanı'ndan bilinmeze doğru yola çıkmış."

"Sonra da kayıp mı olmuş?" diye sordu Gunn.
"Geceyansı hayaleti gibi."
Tarih! sanat eseri dediğin zaman," dedi Rudi Gunn. "Tam olarak hangi parçaların olduğu biliniyor mu?"
"Geminin yük listesi, tabii böyle bir şey vardıysa, dünyanın bütün müzelerindeki müdürleri kıskançlıktan deliye çevirebilir. Kısa bir katolog Shang hanedanına ait bronz silahları ve vazoları içerebilirdi. Milattan önce on altıncı yüzyıldan on birinci yüzyıla kadar Shang sanatçıları taş, mermer, kemik ve fildişi oymada çok ilerlemişlerdi. Chou hanedanına ait Konfüçyüs'un tahta üzerine kendi elyazısryla yazdığı yazılar; muhteşem bronz heykeller; safir, altın ve diğer değerli taşlarla bezenmiş buhurdanlıklar; gerçek boyutlarda sürücü ve altı atıyla savaş arabaları; Han hanedanından kalma verniklenmiş tabaklar; egzotik seramikler; klasik Çin şairlerine ait kitaplar ve buna benzer değerli birçok eşya toplanmış."
Sandecker purosundan yükselen dumana bakıyordu. "Pitt' in Sonoran Çölü'nde bulduğu İnka hazinesinden daha değerliy-miş gibi söz ediyorsun."

"Bir fincan yakutla bir araba dolusu elması karşılaştırmak gibi bir şey bu," dedi Perlmutter şarabını yudumlayarak. "Böylesi bir servet için değer biçmek imkânsız. Para açısından milyarlarca dolardan bahsediyoruz. Ama tarihi değeri bakımından konuşacak olursak paha biçilemez kelimesi yetersiz kalıyor."
"Böylesi bir zenginliği düşünemiyorum," dedi Julia.
"Dahası da var," dedi Perlmutter Usulca. "Pastanın üzerindeki krema bu. Çinlilerin en önemli mücevher olarak değerlendirdikleri bir şey bu."
"Yakut ve safirden veya elmas ve inciden daha mı değerli?"
"Biblolardan çok daha nadide bir şey," dedi Perlmutter yumuşak bir sesle. "Pekin Adamı'nın kemikleri."
"Aman Tanrım!" dedi Sandecker soluğunu bırakırken. "Pekin Adamı'nın Princess Dou VVan'da olduğunu mu söylemek istiyorsun?"
"Evet. Albay Hui Wiay uzun zamandır kayıp olan kalıntıları içeren demir bir sandığın gemi kalkmadan hemen önce kaptanın kamarasına yerleştirildiğine yemin etti."
"Babam o kayıp kemiklerden söz ederdi sık sık," dedi Julia. "Çinlilerin atalarına olan hayranlıkları daha önceki imparatorların yattığı mezarlardan daha önemli hale getirdi bu kemikleri."
Sandecker, Perlmutter'e baktı. "Pekin Adamı'nın fosilleşmiş kemiklerinin kaybolmasıyla ilgili hikâye yirminci yüzyılın açıklanamayan büyük sırlarından biri olarak kaldı."
"Hikâyeyi biliyor musunuz, amiral?" diye sordu Gunn.
"Donanma Akademisi'ndeyken Pekin Adamı'nın kayıp ke-mikleriyle ilgili bir ödev hazırlamıştım. Sanırım 1941'de kayboldu ve bir daha bulanamadı. Ama Perlmutter şu anda kemiklerin kaybolduktan yedi yıl sonra Princess Dou VVan'da görüldüğünü söylüyor."
"Nereden çıkmışlar?" diye sordu Harper.
Perlumtter, Sandecker'e bakıp sözü ona bıraktı. "Ödevi siz hazırlamışsınız, amiral."
"Sinanthropus pekinensis," dedi Sandecker huşu içinde. "Pekin'de doğan Çinli. İki ayağı üzerinde yürüyen çok eski ve il-

kel insan. 1929'da kafatası kemiklerinin keşfi Kanadalı anatomi uzmanı tarafından duyuruldu. Dr. Davidson Black kazıyı idare ediyor ve Rockefeller Vakfı'ndan yardım alıyordu. Sonraki birkaç yıl içinde Choukoutien köyü yakınlarında kireçtaşı mağara-lannın bulunduğu bir tepe kazılırken Black binlerce yontulmuş taş aletleri ve ocak kalıntıları buldu. Bu da Pekin Adamı'nın ateşi bulduğunu gösteriyordu. Kazı sonraki on yılda sürdürüldü ve başka kırk

insanın kemikleri bulundu. Yetişkin ve genç kemikleriydi bunlar ve şimdiye kadar bulunan en geniş insan fosili koleksiyonuydu.'

"Otuz yıl sonra bulunan Cava Adamı'yla bir ilgisi var mı?" diye sordu Gunn.

"Cava ve Pekin kafatasları 1939'da karşılaştırdığında çok benzer oldukları, ama Cava Adamı'nın daha önce yaşadığı ve alet yapımında Pekin Adamı kadar gelişmiş olmadığı görüldü."

"Bilimsel tarihi teknikler çok daha sonra hayatımıza girdiğine göre," dedi Harper. "Pekin Adamı'nın yaşı hakkında bir fikir var mı?"

"Yeniden bulunana dek bilimsel olarak incelenemeyeceği için yaşıyla ilgili en iyi tahmin yedi yüz binle bir milyon yıl arasında olabilir. Bununla beraber, Çin'deki yeni keşifler sonucunda daha eski insanın, yani Homo erecfus'un iki milyon yıl önce Afrika'dan Asya'ya göç ettiği düşünülüyor. Doğal olarak Çinli pa-leoantropologlar ilk insanın Asya'dan çıkıp Afrika'ya gittiğine inanmak istiyorlar."

"Pekin Adamı'nın kemikleri nasıl kayboldu?" diye sordu Julia.

"1941 yılı Aralık ayında istilacı Japon taburlar Pekin'e doğru ilerliyordu," dedi Sandecker. "Pekin Adamı'nın kalıntılarının bulunduğu Pekin Tıp Fakültesi'nin görevlileri kemiklerin daha güvenli bir yere kaldırılması gerektiğine karar verdiler. Aynca Japonya ve Amerika arasındaki savaş batıdan çok Çin'de cereyan ediyordu. Amerikalı ve Çinli bilim adamları savaş sonuna dek kemiklerin Amerika'ya götürülüp saklanmasını kabul ettiler. Ay-

lar süren görüşmelerden sonra Pekin'deki Amerikan büyükelçisi kemilkerin nakli için Filipinleri gitmesi emredilen bir Birleşik Devletler deniz müfrezesini ayarladı.

"Kemikler iki Deniz Kuvvetleri sandığına yerleştirildi ve denizcilerle birlikte Tientsin liman şehrine gidecek olan bir trene yüklendi. Orada Amerikan President Denizyollan'na bağlı S.S. President Harrison adlı yolcu gemisine yüklenecekti. Tren Tient-sin'e asla ulaşamadı. Japonlar tarafından durdurulup yağmalandı ve Amerikalı denizciler savaş sonuna kadar Japon hapishanelerine gönderildi. Milyonlarca yıl yeraltında yatan Pekin Adamı'nın kemiklerinin de tren yolu yakınındaki pirinç tarlalarına atıldığı düşünüldü."

"Onunla ilgili başka bir şey öğrenilmedi mi?" diye sordu Harper.

Sandecker başını sallayıp gülümsedi. "Savaştan sonra bazı efsaneler ortaya çıktı. Bir tanesine göre fosil Washington'daki Doğal Tarih Müzesi'nin altındaki bir mezara konmuş. Ona eşlik eden ve savaştan kurtulan denizciler en az on farklı hikâyeyle ortaya çıktılar. Sandıklar gerçekte silah ve askerle dolu olan Japon hastane gemisine gönderilmiş. Denizciler sandıkları Amerikan konsolosluğunun yakınına gömmüşler. Tutsak kamplarında saklanmış, sonra kaybolmuşlar. İsviçre depolarına, Tayvan'daki bir mezara, sonradan evine kaçıran bir denizcinin dolabına saklanmışlar. Gerçek hikâye her neyse Pekin Adamı hâlâ kayıp. Chiang Kai-shek'in eline nasıl düşüp Princess Dou Wan'a nasıl yüklendiğiyse bir muamma."

"Hepsi çok umut kırıcı," dedi Julia. İsteyenin alması için masanın ortasına bir çaydanlık ve fincanlar koydu. uPrincess hâlâ bulunamadıktan sonra tüm bunların ne önemi var?"

Pitt gülümsedi. "Konunun özüne inmeyi bir kadına bırakacaksın her zaman."

"Onun kaybolmasıyla ilgili bir bulgu var mı?" diye sordu Sandecker.

"28 Kasımda bir yardım çağrısı Valparaiso, Şili'de alınmış. Pozisyonunu Pasifik'te Güney Amerika sahilinin iki yüz mil batı-

sı olarak belirlemiş. Telsiz operatörü makine dairesinde bir yangın çıktığını ve su aldığını söylemiş. Civardaki gemiler söylenen bölgeye gönderilmiş, ama bulunan tek iz birkaç boş canyeleği olmuş. Valparaiso'dan tekrar tekrar gönderilen mesajlar yanıtsız kalmış ve daha geniş araştırma yapılmamış."

Gunn düşünceli bir şekilde başını salladı. "Donanma'nın en yeni derinlik teknolojisini kullanarak arar ve bir şey bulamayabilirsin. Böylesi belirsiz bir pozisyon en azından iki bin milkarelik bir alanın taranması demektir."

Pitt kendine bir fincan çay aldı. "Hedefi biliniyor mu?"

Perlniutter omuzlarını silkti. "Bir hedef belirtilmemiş." Başka bir dosya açtı ve Princess Dou Wan'm resimlerini odadakilere dağıttı.
"Onun zamanına göre oldukça güzel bir gemiymiş," dedi Sandecker geminin çizgilerine hayran olarak.
Pitt'in kaşları şüpheyle kalktı. Masaya gidip bir büyüteç aldı. Sonra iki resmi yakından inceledi. "Bu iki resim..." dedi yavaşça.
"Evet," diye mırıldandı Perlmutter beklentiyle.
"Aynı gemiye ait değil."
"Kesinlikle nakilisin. Bir tanesi Princess Dou l/Van'ın kardeş gemisi Princess Yung T'a/'ye ait."
Pitt, Perlmutter'in gözlerinin içine baktı. "Bizden bir şey saklıyorsun, kurnaz tilki."
"Kesin bir delilim yok," dedi tarih uzmanı. "Ama bir teorim var."
"Duymak isteriz," dedi Sandecker.
Evrak çantasından bir başka dosya daha çıktı. "Valpara-so'dan alınan sinyalin Chiang Kai-shek'in ajanları tarafından ya karadan ya da kıyıya yakın bir yerdeki bir balıkçı teknesinden gönderildiğine kesinlikle inanıyorum. Princess Dou Wan Pasifik'i geçerken tayfa tarafından birkaç değişiklik yapıldı, adı da değiştirildi. Kısa bir süre önce mezarlıkta parçalanan Princess Yung T'ai haline geldi. Yeni kimliğiyle son hedefine doğru ilerlemeye başladı."

"Bunu anlamış olman çok zekice," dedi Sandecker.
"Pek değil," dedi Perlmutter mütevazı bir şekilde. "Pana-ma'daki bir dostum Princess Yung T'a/'ntn Princess Dou Wan yardım çağrısını göndermeden üç gün önce Panama Kana-lı'ndan geçtiğini buldu."
"Panama Kanalı'ndan sonraki yolunu bulabildin mi?" diye sordu Pitt.
Perlmutter evet anlamında başını salladı. "Hiram Yaeger sayesinde. Bilgisayarıyla 1948 yılı Aralık ayının ilk ve ikinci haftasında doğu kıyısının aşağı ve yukarısındaki limanlara girişleri araştırdı. Tanrı onu korusun, altın madenini buldu. Kayıtlar Aralığın yedisinde Princess Yung T'a/'nin Welland Kanalfnı geçtiğini gösteriyor."
Sandecker'in yüzü aydınlandı. "Welland Kanalı, Erie Gölü'nü Ontario Gölü'nden ayırıyor."
"Aynen öyle," diye onayladı Perlmutter.
"Tanrım," diye mırıldandı Gunn. "Yani Princess Dou Wan okyanusta kaybolmayıp Büyük Göller'den birinde battı."
"Kimin aklına gelirdi ki?" dedi Sandecker diğerlerinden çok kendi kendine konuşur gibi.
"Deniz yolu inşa edilmeden önce onun boyutlarında bir gemiyi St. Lawrence Nehri'nde sürmek büyük bir denizcilik başarısı," dedi Pitt.
"Büyük Göller," diye tekrarladı Gunn. "Chiang Kai-shek paha biçilemez sanat eseriyle dolu bir geminin rotasından binlerce mil uzağa gitmesini neden emretsin? Eğer yükü Amerika'da saklamak isteseydi neden San Francisco ya da Los Angeles'i seçmedi?"
"Albay Hui Wiay geminin son varış yerinin kendisine söylenmediğini iddia ediyor. Ama Chiang Kai-shek'in boşaltılıp büyük bir gizlilik içinde saklanacak olan bir yük için Birleşik Devletlere ajanlar gönderdiğini biliyordu. Ona göre operasyonu Washington'da hükümete bağlı bir kuruluş yürütüyordu."
"Hiç de fena bir plan değil," dedi Pitt. "Doğu ve batı sahillerindeki limanlar çok açık. Liman işçileri boşalttıkları şeyin ne ol-

duğunu iki saniye içinde anlarlardı. Her şey anında etrafa yayılırdı. Çin'deki komünist liderler ulusal hazinelerinin Amerika'ya kaçırılıp saklandığından asla şüphelenmezlerdt."
"Eğer gizlilik istiyorlarsa Donanma üssü çok iyi bir seçim olurdu," dedi Harper.
"Bunun için doğrudan Beyaz Saray'dan emir gerekir," dedi Sandecker. "Zaten savaştan hemen sonra Amerikan Ordu-su'nun Avusturya'daki bir tuz madeninde

gizlenmiş olarak bulduğu kraliyet hazinelerinin Washington'da tutulmasına Komünist Romanya ve Macaristan karşı çıkıyorlardı."
"Hiç de fena bir fikir değil," dedi Pitt tekrar. "Komünist Çin istihbarat örgütleri bahis paralarını San Francisco üzerine koyarlardı. Muhtemelen liman terminallerinde bir yığın ajanları vardı ve Princess Dou VVan'ın Golden Gate Köprüsü'nün altında görünmesini bekliyorlardı. Geminin aslında Büyük Göller'e gittiğini hayal bile edemezlerdi."
"Peki ya liman?" dedi Gunn. "Ve hangi göl üzerinde?"
Hepsi Perlmutter'e döndü. "Kesin bir yer söyleyemem, ama bizi gemi enkazının bulunduğu yere götürebilecek birini biliyorum."
"Bu insan senin bilmediğin bir şeyi mi biliyor?" diye sordu Pitt inanamayarak.
"Evet."
Sandecker merak ifadesiyle baktı Perlmutter'e. "Onu sorgu-ladın mı?"
"Henüz değil. Size bırakmayı uygun gördüm."
"Güvenilir olduğunu nereden biliyorsun?" diye sordu Julia.
"Çünkü o bir tanık."
Herkes açık bir şaşkınlıkla Perlmutter'e baktı. Sonunda Pitt hepsinin zihnindeki soruyu sordu. "Princess Dou Wan'm battığını görmüş mü?"
"Daha da iyisi, lan Gallagher gemiden kurtulan tek kişi. Geminin başmakinistiydi. Bu yüzden batışla ilgili bilgi sağlayabilecek biri varsa o da Gallagher. Çin'e hiç geri dönmeyip Ameri-

ka'da kalmış. Amerikan vatandaşı olup emekli olana kadar bir denizyolunda çalışmış."
"Hâlâ hayatta mı?"
"Yaeger'e sorduğum soru," dedi Perlmutter dişlerini göstere göstere gülümseyerek. "O ve karısı Manitowoc'ta, Michigan Gölü'nün Wisconsin'e bakan tarafında yaşıyorlar. Adres ve telefonu burada. Eğer o geminin yerini söyleyemezse başka kimse söyleyemez."
Pitt yaklaşıp içtenlikle Perlmutter'in elini sıktı. "Harika bir iş yaptın, St. Julien. Olağanüstü araştırman için tebrikler."
"Buna içerim," dedi mutlu Perlmutter. Çaya aldırmayarak bir kadeh daha şarap doldurdu.
"Pekâlâ Peter," dedi Pitt, Harper'e dönerek. "Benim sorum şu, eğer Qin Shang bir daha Amerika'ya dönerse ne olacak?"
"Aklını tamamen kaçırmadıkça asla dönmez."
"Ama ya dönerse?"
"Uçaktan indiği anda tutuklanıp federal hapishaneye konur. Toplu cinayet dahil en az kırk suçtan yargılanır."
Pitt, Perlmutter'e döndü. "St. Julien, daha önce Princess Dou I/Van'la ilgilenen Çinli bir araştırmacıyla çalıştığını söylemiştin."
"Zhu Kwan. Çin'in en iyi tanınan tarihçi ve yazarı. Birkaç hanedan üzerine yazılmış kitapları var. Talimatlarına uyup Qin Shang'ı uyarabileceğini düşünerek onunla bağlantıya girmedim."
"Şu ana kadar bulduğun her şc /i ona söyleyebilirsin, lan Gallagher dışında. Ama Gallagher bizi enkaza götürebilirse onu da söylersin."
"Bunların hiçbir anlamı yok," dedi Julia şaşırmış bir şekilde. "Neden Qin Shang'a yol göstererek sanat hazinelerini ele veriyorsun?"
"Sen, Peter, Göçmen Dairesi, FBI ve Adalet Bakanlığı, hepiniz Qin Shang'ı istiyorsunuz. Ve Qin Shang da Princess Dou l/Van'ın enkazının güvertesine çıkmak istiyor."

"Ne demek istediğini anladım," dedi Harper. "Senin delice yöntemlerinden biri. Qin Shang'ın bunu takıntı haline getirdiğini ve bu hazineleri elde etmek için her şeyi yapabileceğini düşünüyorsun. Bunun için tutuklanma riskini göze alıp Birleşik Devletlere gelecektir diyorsun."
"Neden Hong Kong'dan bir kurtarma gemisi göndermek yerine her şeyi tehlikeye atsın?" diye sordu Gunn.

"Bahse girerim geminin battığı yer rüyalarına giriyordur. Operasyonu idare etmesi için kendi annesine bite güvenemez. Denizcilik sicilini kontrol ettim. Qin Shang'ın bir kurtarma gemisi var. Princess Dou Wan'm kokusunu aldığı an gemiyi gönderip St. Lawrence Nehri'nden Büyük Göller'e girerken gemiye binecektir."

"Önce onun bulmasından korkmuyor musun?" diye sordu Julia.

"Korkacak bir şey yok. Hazineyi çıkarmadan önce elimizde-kileri göstermeyeceğiz."

"Hazineyi bulmak atacağımız ilk adım olacak. Bulunduğu yerden çıkarmak bir yıl, belki daha da fazla sürebilir."

Sandecker şüpheli görünüyordu. "Sizi enkaza götürmesi konusunda Gallagher'e çok fazla ümit bağlıyor olabilirsiniz. Belki kaybolmadan önce gemiden atlamıştır."

"Amiral haklı," dedi Gunn. "Eğer geminin yerini bilseydi kendisi çıkarmaya çalışırdı."

"Ama çalışmadı," dedi Pitt kesin bir ifadeyle. "Çünkü eserler ortaya çıkmadı hiçbir zaman. St. Julien bunu size söyleyebilir, kimse bulduğu bir hazineyi saklayamaz. Nedeni her neyse Gallagher geminin yerini kendine sakladı. Öyle olmasaydı St. Julien buna dair bir kayıt bulabilirdi."

Sandecker purosunun dumanı arasından yumuşak bir şekilde Pitt'e bakıyordu. "Manitowoc'a ne zaman gidebilirsin?"

"Gitmem için izniniz var mı?"

Amiral, Harper'e göz kırptı. "Sanırım Göçmen Dairesi'nin Qin Shang ortaya çıkana dek topu NUMA'nın taşımasına izin verecektir."

"Bu konuda hiç tartışmayacağım, amiral," dedi Harper neşeyle. Julia'ya gülümsedi. "Julia, senin uzun bir dinlenme iznin var. Ama sanırım araştırma ve enkazın çıkarılması sırasında iki örgüt arasında bağ olmayı tercih edeceksindir."

"Eğer gönüllü olmamı istiyorsanız," dedi Julia fazla istekli görünmemeye çalışarak. "Cevabım şartsız evettir."

"Gallagher'in nasıl biri olduğuna dair bir ipucu var mı?" diye sordu Pitt, Perlmutter'e.

"Gençliğinde sert biri olabilir. Takma adı 'Hong Kong', gemisi limandayken barlarda dövdüğü adamlar yüzünden verilmiş."

"O halde uysal bir kedi değil?"

Perlmutter dilini şaklattı. "Hayır, sanınm değil."

49

Pitt ve Julia 43 numaralı otoyoldan çıkıp Michigan Gölü kıyısına doğru dönerken kara bulutlar tehditkâr görünüyordu, ama yağmur başlamamıştı henüz. Tozlu yoldaki posta kutularına dikkat ederek ilerliyorlardı. Pitt sonunda aradığını bulunca durdu. Eski bir buharlı gemi şeklindeydi bu posta kutusu. Teknede Gallagher ismi yazılıydı.

"Burası olmalı," dedi Pitt iki katlı kütüklerden yapılmış eve giden çimenli yola saparken.

Green Bay, Wisconsin's birlikte uçmuşlardı. Orada bir araba kiralayıp otuz beş mil güneye inmiş, göllerde seyreden büyük gemiler için inşa edilen limana, yani Manitowoc'a gelmişlerdi. Gallagher'in evi limandan on mil aşağıda göl kenarındaydı.

Perlmutter, Gallagher'i arayıp geldiklerini haber vermeyi teklif etti, ama Sandecker habersiz ziyareti tercih etmişti. Adamın bu konuyu konuşmak istemeyip evde olmamak için bahane bulması ihtimalini engellemek istiyordu.

Gallagher'in evinin ön tarafı ağaçlarla çevriliyken arka tarafı Michigan Gölü'ne bakıyordu. Kütükler birleştirilmeden önce ke-

silip düzleştirilmişti. Evin alt kısmına nehir taşlan döşenerek bir kır evi görünümü kazandırılmıştı. Bakır çatı zamanla küflenerek koyu turkuaz rengini almıştı. Yüksek pencerelerde dikey panjur lar vardı. Kütükler etraftaki ormana uymas* 'cin hafif gri karışımlı

kahverengiye boyanmıştı. Spg;

Pitt evin etrafını çevreleyen yeşil alanda inşa edilmiş üstü kapalı, yanları açık garajın yanında park etti. Garajda Grand Cherokee jiple altı metre boyunda, dıştan motorlu küçük bir tekne vardı. Pttt ve Julia merdivenleri tırmanıp kapıyı çaldılar.

İçerde küçük bir köpeğin havladığı duyuldu. Birkaç dakika sonra kapı uzun boylu, saçlan topuz yapılmış yaşlı bir kadın tarafından açıldı. Gözlen şaşırtıcı derecede canlı maviydi. Vücudu yıllarla birlikte dolgunlaşmıştı, ama hâlâ kırk yaş gençmiş gibi taşıyordu kendini. Julia kadının bir zamanlar çok güzel olduğunu düşündü. Kısa tüylü, kısa bacaklı bir çift köpeği susturmak için durakladı.

"Merhaba," dedi tatlı bir sesle. "Gökyüzü yağmur yağacak-mış gibi görünüyor."

"Belki yağmaz," diye cevap verdi Pitt. "Bulutlar batıya göçüyor gibi."
"Size yardımcı olabilir miyim?"

"Adım Dirk Pitt ve bu da Julia Lee. Bay Ian Gallagher'i arıyorduk."

"Buldunuz," dedi kadın gülümseyerek. "Ben Bayan Gallagher. İçeri girmez misiniz?*

"Evet, teşekkürler," dedi Julia içeri geçerken. Pitt kapıda durup ona yol verdi. Köpekler koşarak ikinci kata çıkan merdivenlerin başına sessizce oturdular. Julia girişte dikilip içerdeki odaya şaşkınlıkla baktı. Evin eski Amerikan tarzında döşenmiş olacağını, birkaç antika göreceğini umuyordu. Ama bu ev zarif bir şekilde oyulmuş Çin mobilyaları ve sanat eserleriyle doluydu. Duvarlarda nakış işlenmiş ipekli kumaşlar asılıydı. Köşelerde duran şık vazoların içinde kurutulmuş çiçekler vardı. Raflarda narin porselenler diziliydi. Cam kapaklı bir vitrinde hemen

hemen otuz adet heykelcik vardı. Tahta döşemede serili olan halı tamamen Çin desenleriyle dokunmuştu.

"Oh Tanrım," diyerek yutkundu Julia. "Anne babamın San Francisco'daki evlerine girmiş gibi hissettim kendimi."

Bayan Gallagher, Julia'yla Mandarin dilinde konuşmaya başladı birden. "Doğu kültürüne art şeylerin değerini biliyorsun sanırım."

"Eşyalarınızın eski olup olmadığını sorabilir miyim, Bayan Gallagher?" dedi Julia yine Mandarin dilinde.

"Lütfen bana Katie de. Herkes öyle söyler. Katrina'nın kısaltılmışı." Eliyle evi işaret etti. "Hiçbiri elli yaşından fazla değil. Bu gördüklerinizi kocam ve ben evlendikten sonra toplamaya başladık. Ben Çin'de doğup büyüdüm ve orada tanıştık. Oranın kültürüne karşı hâlâ derin duygular besliyoruz." Onlan oturma odasına davet edip Pitt için İngilizce konuşmaya döndü tekrar. "Lütfen rahatınıza bakın. Çay ister misiniz?"
"Evet, teşekkürler," dedi Julia.

Pitt şömineye doğru giderek üzerinde asılı yağlıboya tabloya baktı. Başını çevirmeden, "Princess Dou Wan," dedi.

Bayan Gallagher ellerini göğsüne bastırıp soluğunu bıraktı, "lan her zaman bir gün birisinin geleceğini söylerdi."
"Kimin geleceğini sanıyordunuz?"
"Hükümetten birisinin."

Pitt sıcak bir şekilde gülümsedi. "Kocanızın anlama yeteneği çok güçlü. Ben Ulusal Sualtı ve Denizcilik Dairesi'nden, Julia da Göç ve Nötraiizasyon Hizmeti ajanlarından."

Kadın üzgün bir şekilde Julia'ya baktı. "Sanırım yasadışı yoldan girdiğimiz için ülkeyi terketmemizi isteyeceksiniz."

Pitt'le Julia şaşkın bir şekilde birbirlerine baktılar. "Hayır," dedi Pitt. "Biz tamamen farklı bir konu için buradayız."

Julia ona doğru ilerleyip kendisinden daha uzun kadının omzuna kolunu doladı. "Geçmiş için endişe etmemelisiniz," dedi yumuşak bir sesle. "Çok uzun zaman geçmiş ve kayıtlara göre kocanızla siz vergi mükellefi vatandaşlarsınız."

"Ama belgelerde bazı oynamalar yaptık."
Julia güldü. "Ne kadar az anlatırsanız o kadar iyi. Eğer siz söylemezseniz ben de söylemem."
Pitt merakla Bayan Gallagher'e baktı. "İkiniz de Amerika'ya aynı anda gelmişsiniz gibi konuşuyorsunuz."
"Öyle oldu," dedi kadın tabloyu işaret ederek. "İkimiz de Princess Dou l/Van'daydık."
"Battığı zaman siz de mi gemideydiniz?" diye şaşırarak sordu P'rtt. "Garip bir hikâye."
"Duymak isteriz."
"Lütfen oturun, çay getireyim." Julia'ya gülümsedi. "Sanırım bu tattan hoşlanacaksınız. Altmış yıl önce Şangay'dan aldığım dükkândan ısmarladım."
Az sonra koyu yeşil renkli çayı doldururken Katie, lan Gal-lagher'le Kanton Denizyolları'nda çalışırken nasıl tanıştıklarını anlatarak söze başladı. Gemi mezarlığa gitmek üzere hazırlanırken gelecekteki kocasını Princess'te nasıl ziyaret ettiğini, rıhtıma getirilen yüzlerce sandığı ve gecenin bir yarısında nasıl gemiye yüklendiğini anlattı.
"General Chiang Kai-shek'in generallerinden biri, adı Kung Hui..."
"Onu tanıyoruz," diye sözünü kesti Pitt. "Gemiye el koyup çalıntı kargoyu yükleyen oydu."
"Her şey büyük gizlilik içinde yapıldı," dedi Katie. "General Hui geminin idaresini aldıktan sonra benim ve küçük köpeğimin kıyıya çıkmasına izin vermedi. Bir ay sonra karşılaştığımız şiddetli bir fırtınada gemi batana dek lan'ın kamarasında hapis kaldım, lan geminin dağılmak üzere olduğunu biliyordu. Benim üzerime birkaç kat elbise giydirdi, üst güverteye kelimenin tam anlamıyla sürükleyerek çıkardı. Orada cankurtaran salına bindik. Gemi suya gömülüp biz suyun yüzeyinde kalmadan hemen önce General Hui de bize katıldı."
"General Hui gemiden sizinle birlikte mi ayrıldı?"

"Evet, ama birkaç saat sonra soğuktan donarak öldü. Soğuk dayanılmazdı. Dalgalar ev boyundaydı. Hayatta kalmamız bir mucizeydi."
"Sizi ve lan'ı bir gemi mi aldı?"
"Hayır, kıyıya sürüklendik. Soğuktan donmama çok az kalmıştı. Ama bir tatil kulübesine girdik. Ateş yakıp ısındık ve tekrar hayata döndük. Birkaç gün sonra lan'ın kuzeninin New York'taki evini bulduk. Kendi ayaklanmız üzerinde durana kadar bizi yanına aldı. Komünistlerin yönetimi ele geçirdiği Çin'e dönemeyeceğimizi biliyorduk. Bu yüzden Amerika'da kalmaya karar verdik ve evlendik. Gerekli belgeleri aldıktan sonra, ki bunun nasıl olduğunu söylemeyeceğim, ben çocukları büyütürken lan denizlere açıldı tekrar. Uzun yıllar boyunca Long Islanda'da yaşadık. Ama her yaz Büyük Göller'e geliyorduk. Çocuklar küçükken Michigan Gölü'nün batı sahiline bayılıyorlardı, lan emekli olduktan sonra bu evi yaptık. İyi bir hayatımız var ve ikimiz de gölü çok seviyoruz."
"İkiniz de çok şanslı insanlarsınız," dedi Julia.
Katie özlemle çocukları ve torunlarıyla geçen Noel'de çektirdiği resme baktı. Genç lan kucağında küçük bir köpek olan güzel Katrina'nın yanında bir gemi güvertesinde dikiliyordu. Gözündeki yaşı sildi. "O resme her bakışımda üzülürüm, lan ve ben gemiyi o kadar ani terketmek zorunda kaldık ki, küçük Fritz'i kamarada unuttum. Küçük yavru gemiyle birlikte battı."
Julia kadını her yere takip eden iki küçük köpeğe baktı. "Fritz hâlâ sizinle gibi, en azından ruhu öyle."
"Bay Gallagher'le konuşmamızın bir sakıncası var mı?" diye sordu Pitt.
"Kesinlikle yok. Mutfaktan geçip arka kapıdan çıkın. Rıhtımda bulacaksınız onu."
Pitt mutfak kapısından göle bakan uzun bir verandaya çıktı. Kıyıya doğru meyilli bir çimenlikten geçip göle doğru dokuz metre kadar uzanan küçük bir rıhtıma indi. lan "Hong Kong" Gallagher'i nhtımın ucunda bir taburede otururken buldu. Balık

oltası küçük korkuluğa dayanmıştı. Eski ve yıpranmış bir şapka gözlerine doğru indirilmişti. Şekerleme yapıyor gibiydi.

Rıhtımın hafifçe kıpırdaması ve Pitt'in ayak sesleri onu uyandırdı. "Sen misin, Katie?" diye sordu.

"Korkarım, hayır," diye cevap verdi Pitt.

Gallagher yabancıya dönüp şapkasının altından baktı, sonra tekrar göle çevirdi yüzünü. "Kanm sandım sizi." Bu sözcükler hafif bir İrlandalı aksanıyla söylenmişti.

"Nasıl-gidiyor?"

Yaşlı İrlandalı uzanıp zinciri çekerek suyun içindeki attı adet oldukça iri balığı gösterdi. "Bugün çok açlar."

"Yem olarak ne kullanıyorsunuz?"

"Her şeyi denedim, ama tavuk ciğeri ve kurtlar hâlâ en fazla işe yarayan yemler," dedi. Sonra sordu. "Sizi tanıyor muyum?"

"Hayır, efendim. Benim adım Dirk Pitt. NUMA'da çalışıyorum."

"NUMA'yı duymuştum. Gölde araştırma mı yapıyorsunuz?"

"Hayır. 'Hong Kong' Gallagher'le Princess Dou Wan hakkında konuşmak için geldim."

İşte o an gelmişti. Ne havai fişekler, ne trampet sesleri vardı. Sadece basit gerçek karşısındaydı. Gallagher hareketsiz bir şekilde oturuyordu. Ne bir kası seğirdi, ne de gözlerinde bir hareket oldu. Sonunda sandalyesinde doğruldu, şapkasını geriye doğru itti. Melankolik bakışlarla Pitt'e baktı. "Bir gün gelip Prin-cess'le ilgili sorular sorulacağını biliyordum. Nerede çalıştığınızı söylemiştiniz, Bay Pitt?"

"Ulusal Sualtı ve Denizcilik Dairesi."

"Bunca yıldan sonra benim izimi nasıl buldunuz?"

"Günümüzde bilgisayarlarsız bir iş yapmak neredeyse imkânsız." Pitt biraz daha yaklaşınca Gallagher'in oldukça iri bir adam olduğunu farketti. Yüz yirmi kiloya yakındı ve boyu Pitt kadar uzundu. Yüzü yaşlı bir denizci için şaşırtıcı derecede pürüzsüzdü. Ama zaten denizci olarak zamanının çoğunu sıcak ve yağ kokulu makine dairesinde geçirmişti. Sadece kırmızı cildi

ve soğana benzer burnu alkole olan düşkünlüğünü gösteriyordu. Kocaman karnı kemerinin üzerine düşmüştü. Ama omuzları hâlâ güçlü ve genişti. Saçlarının çoğu duruyordu ve üst dudağını örten bıyıkları gibi beyazlamıştı.

Olta kıpırdadı ve Gallagher makarayı sarınca kocaman bir som balığı çıktı ortaya. "Göl som balığı ve alabalıkla dolu. Ama ben turnabalığı yakalayabildiğimiz o eski günleri özlüyorum.''

* "Eşinizle konuştum," dedi Pitt. "İkinizin fırtınadan nasıl kurtulduğunuzu anlattı."

"Bir mucizeydi."

"General Hui'nin salda öldüğünü söyledi."

"O pislik hak ettiğini buldu," dedi Gallagher. "Hui'nin Prin-cess'in son yolculuğundaki rolünü biliyor olmalısınız, yoksa burada olmazdınız."

"General Hui'yle Chiang Kai-shek'in Çin'e ait tarihi mirası çaldığını ve bunları gizli olarak Amerika'ya kaçırma niyetiyle Princess Dou I/Van'ı ele geçirdiklerini biliyorum."

'Tabiat Ana işin içine girene dek planlan buydu."

"Bu planı anlamak bir grup kararlı insanın çalışması sonucunda oldu," dedi Pitt. "Valparaiso'ya batmakta olan bir gemiden gelen sahte yardım sinyali, geminin canyeleklerinin suya atılması, Princess Dou I/Van'ın kardeşi Princess Yung Tai yerme geçip Panama Kanalı'ndan geçmesi ve St. Lawrence'den inerek Büyük Göller'e gelmesi. Bulunmayan tek parça gerçek varış yeri."

Gallagher bir kaşını kaldırdı. "Chicago. Hui hazinenin Chicago limanında boşaltılmasını ayarlamıştı. Oradan nereye gönderileceği konusunda en ufak bir fikrim yok. Ama kuzeyden kötü hava geldi. Okyanusları tanıyan bir adam olarak Kuzey Ame-rika'daki Büyük Göller'in denizden daha fazla fırtınaya sahne olabileceğini hiç bilmiyordum."

"Büyük Göller'de elli beş binin üzerinde gemi enkazı bulunduğu kaydediliyor," dedi Pitt. "Ve Michigan Gölü kendisiyle bağlantılı olan diğer göllerden daha fazla gemi yutma şampiyonluğunu elinde tutuyor."

"Göllerdeki dalgalar okyanuslardakinden daha öldürücü olabiliyor," dedi Gallagher. "Dokuz-on metre yüksekliğinde olup çok daha büyük bir hızla gelebiliyor geminin üzerine. Okyanus dalgaları sadece bir yöne doğru kabarıp vururlar. Büyük Göl-ler'in dalgalan çok daha tehlikeli, bir girdaba doğru her yönden akıyor gibidirler. Hayır efendim, Hint Okyanusu'nda hortumlar, Pasifik'te tayfunlar ve Atlantik'te kasırgalar gördüm. Ama hiçbir şey Büyük Göller'deki kış fırtınası kadar korkunç olamaz."

"Denizlerin tersine bir gemi için manvra yapacak yer yok gibi," dedi Pitt.

"Bu doğru. Denizde gemi fırtınadan önde gidebilir. Burada ise ya seyre devam eder ya da su alıp batar." Gallagher sonra Princess Dou VVan'ın battığı geceyi anlattı. Tekrarlayan bir rüya gibi söz ediyordu olaydan. Üzerinden geçen elli iki yılın ardından bile hafızasında hâlâ canlıydı. Bütün ayrıntılar sanki dün olmuş gibi tazeydi. Katie'yle karşılaştıkları güçlükleri ve General Hui'nin nasıl öldüğünü anlattı. "Kıyıya çıktıktan sonra salı üzerinde Hui'yle birlikte öfkeli sulara geri gönderdim. Onu bir daha görmedim ve cesedinin bulunup bulunmadığını merak ediyorum."

"Geminin nerede battığını sorabilir miyim? Hangi gölde bat tı?" jj$

Gallagher kancadaki balığı çıkarıp yanındaki su dolu kovaya attı. Sonra elini kaldırıp doğuyu işaret etti. 'Tam şurada."

Başlangıçta anlamadı Pitt. Gallagher'in doğudaki göllerden herhangi birini kastettiğini sanıyordu. Sonra kafasına dank etti. "Michigan Gölü mü? Princess Dou Wan, Michigan Gölü'nde mi battı, yani bulunduğumuz yerden çok uzakta değil, öyle mi?"

"Benim tahminimce yirmi beş mil kadar güneydoğumuzda."

Pitt hem sevinçli, hem de şaşkındı. Bu açıklama doğru olamayacak kadar güzeldi: Princess Dou Wan'\r\ enkazı ve paha biçilemez hazinesi sadece yirmi beş mil ilerideydi. Dönüp Gal-lagher'e baktı. "Siz ve Bayan Gallagher kıyıya yakınlardan çıkmış olmalısınız."

"Yakından değil," dedi Gallagher gülümseyerek. Tam olarak bu rıhtımın bulunduğu yerden çıktık. Duygusal nedenler yüzünden burayı satın almak için uzun yıllar boyunca uğraştık, ama sahipleri satmıyordu. Ancak onlar öldükten sonra çocukları satmaya razı oldu. Katie ve benim donarak ölmekten kurtulmamızı sağlayan kulübeyi aile tatilleri için yazın kullanıyorlardı. Eskimiş olduğu için yıkıp yerine bu gördüğünüz evi yaptık. Hayatta ikinci bir şans verildiğini ve geriye kalan vaktimizi doğduğumuz yerde geçirmenin iyi fikir olduğunu düşündük."

"Neden enkazı arayıp hazineyi kendiniz çıkarmadınız?"

Gallagher gülümseyip başını salladı. "Ne işe yarardı ki bu? Komünistler hâlâ iktidarda. Kendilerinin olduğunu iddia ederlerdi. Sandıklan tutan çivilere sahip olmam bile mümkün olmayabilirdi."

"Kendin için hak talep edip çok zengin olabilirdin."

"Ortalıkta dolaşan tek akbaba komünistler olmazdı. Antikaları çıkarmaya başladığım an Wisconsin, Michigan ve federal hükümete bağlı bütün bürokratlar üzerime çullanırdı. Gemiyi çıkarmaktan çok mahkemelerde zaman harcar ve kazandığımdan daha fazlasını avukatlara verirdim."

"Sanırım haklısınız," dedi Pitt.

"Bu konuda bahse girebilirsiniz," diye homurdandı Gallagher. "Gençken kendim hazine avcılığı yaptım biraz. Ama bir işe yaramadı. Hükümetle başım derde girdiği yetmiyormuş gibi diğer hazine avcıları da ganimete çekirgeler gibi üşüştüler. Hayır, Bay Pitt, benim en büyük zenginliğim ailemdir. Her şeyi kendi haline bırakmanın daha doğru olduğunu düşündüm. Hazine hiçbir yere gitmiyor. Zamanı gelince birisi insanların yararına onu çıkaracak, diye düşündüm hep. Bu geçen zaman içinde onlar olmadan da çok mutlu yaşadım."

"Sizin gibi düşünen pek fazla insan yok, Bay Gallagher," dedi Pitt saygıyla.

"Oğlum, sen de benim kadar yaşlandığında hayatta lüks bir jet uçağına veya yata sahip olmaktan daha güzel şeyler de olduğunu anlayacaksın."

Pitt yaşlı adama gülümsedi. "Bay Gallagher, tarzınızı çok sevdim."

lan tuttuğu balıkları getirince Katie, Pitt ve Julia'nın yemeğe kalması için ısrar etti. Gece yatısına da kalmalarını istiyordu, ama Pitt, Manitowoc'a gidip enkaz araştırma ve çıkarma projesi üzerinde çalışacak bir yer bulmak ve Sandecker'i arayıp haberleri vermek için sabırsızlanıyordu. Yemek boyunca iki kadın Mandarin dilinde neşeli bir havada sohbet ederken iki adam da birbirlerine denizcilik anılarını anlattılar.

"Kaptan Hunt iyi bir adam mıydı?"

"Daha iyisi güverteye ayak basmamıştır," dedi Gallagher üzgün bir şekilde göle bakarken. "Hâlâ orada. Gemiyle birlikte battı. Dümen köşkünde bir restoranda masa bekler gibi dikildiğini gördüm." Sırtını Pitt'e döndü. "Tuz ve cesetleri yiyen deniz yaratıklarının bulunduğu deniz suyunun tersine, soğuk tatlı suyun cisimleri koruduğunu duymuştum."

Pitt başını salladı. "Kısa bir süre önce dalgıçlar aynı gölde hemen hemen yetmiş yıldır bulunan bir arabalı vapurdan bir araba çıkardılar. Koltuklar hâlâ yerindeydi, lastiklerin havası inmemişti. Motor ve karbüratörü kuruttular, yağı ve orijinal aküyü değiştirip arabayı çalıştırdılar. Detroit'teki bir araba müzesine götürdüler."

"O halde Çin hazinesi iyi durumda olmalı."

"Çoğunun öyle olduğunu sanıyorum, özellikle bronz ve porselen sanat eserlerinin." •»

"Görülmeye değer bir şey olacak," dedi Gallagher hevesle. "Yani onca antikanın gölün dibinde yattığını görmek." Sonra başını sallayıp nemlenen gözlerini ovuşturdu. "Ama zavallı Prin-cess'e bakmak kalbimi parçalayacak."

"Belki," dedi Pitt. "Ama mezarda parçalanmaktan daha soylu bir ölüm seçti."

"Haklisine," diye onayladı Gallagher ciddi bir ifadeyle. "Soylu bir şekilde öldü gerçekten."

50

Ertesi sabah Pitt'le Julia Gallagher'lere veda edip Manito-woc'da yatacak yer ve kahvaltı veren şirin bir motele yerleştiler. Julia eşyalarını boşaltırken Pitt, Sandecker'i arayıp Gallagher'le olan görüşmelerini anlattı.

"Yani dünyanın en büyük hazinelerinden birinin geçen yarım yüzyıldır herkesin burnunun dibinde olduğunu ve Gallag-her'in kimseye açıklamadığını mı söylemek istiyorsun?"

"Gallagher'ler sizin tipinizde insanlar amiral. Qin Shang'ın tersine açgözlü değiller. Uygun zaman gelene dek gemiyi rahatsız etmemenin daha iyi olacağını düşünmüşler."

"Bunun için büyük bir ödül verilir kendilerine."

"Hükümet bunu teklif edebilir, ama kabul edeceklerinden şüpheliyim."

"İnanılmaz," dedi Sandecker usulca. "Gallagher'ler insan ırkına olan kaybettiğim inancımı yenilediler."

"Şimdi yeri bildiğimize göre uygun bir araştırma teknesi isteyeceğiz."

"Ben sizden ilerideyim," dedi Sandecker. "Rudi tam donanımlı bir tekne kiraladı bile. Tayfa Kenosha'dan Manitowoc'a doğru yola çıktı. Teknenin adı Divercity. Gizlilik istediğimiz için küçük bir aracın daha az dikkat çekeceğini düşündüm. Paha bi-çilemez bir hazine için av reklamı vermenin bir anlamı yok. Eğer haber ortalığa yayılırsa binlerce hazine avcısı kedi balığıyla dolu bir göle atılan piranalar gibi üşüşürler."

"Her hazine avında aynı olay tekrarlanır," diye onayladı Pitt.

"Başarılı bir keşif yapacağın ümidi ve beklentisiyle Ocean Retrh/er'm Maine sahilindeki görevini durdurup Michigan Gö-lü'ne getirilmesini emrettim."

"Mükemmel bir seçim. Böyle zor çıkarma işleri için ideal bir donanımı vardır."
"Dört gün içinde enkaz mahallinde olur."

"Gallagher'in bize yeri söyleyip söylemeyeceğinden emin olmadan mı ayarladınız tüm bunları?" diye inanamayarak sordu Pitt.
Tekrar ediyorum. Ümit ve beklentiyle."
PHt'in Sandecker'e hayranlığı hiç bitmeyecekti. "Ayak uydurulması zor bir insansınız amiral."
"Bahsimi her zaman garantiye alırım."
"Bunu görebiliyorum."
"İyi şanslar. Neler olduğundan beni haberdar edin."
Pitt günün geri kalan kısmını Julia'yı da yanına alarak yerli dalgıçlarla konuşarak ve Princess Dou Wan'm bulunduğu göl yatağının özelliklerini inceleyerek geçirdi. Ertesi sabah şafak sökerken arabalarını Manitowoc yat limanına park edip Divercity'\ bulana dek yürüdüler.
Tekne yedi buçuk metre boyundaydı. 250 Yamaha motoru vardı. Fonksiyonel ve elektronik anlamda iyi donatılmış bir tekneydi. 486 bilgisayar, Geometries 866 Manyometre bulunan tekneye ayrıca Princess Dou Wan'in aranmasında kilit rol oynayacak Klein tarama sonarı monte edilmişti. Yakın tanımlama için Benthos MiniRover MKII sualtı robot aracı da vardı.
Tayfalar arasında kırklı yaşlarında iriyarı ve neşeli bir adam olan tecrübeli Ralph Wilbanks da bulunuyordu. Arkadaşı Wes Hall rahat tavırlı, yumuşak konuşan, oldukça yakışıklı ve Mel Gibson'ın ikizi olabilecek biriydi.
Wilbanks'le Hall, Pitt ve Julia'yı sıcak bir şekilde karşılayıp kendilerini tanıttılar. "Bu kadar erken beklemiyorduk sizi," dedi Hail.
"Biz kuşlarla birlikte kalkarız," dedi Pitt gülerek. "Kenos-ha'dan buraya yolculuk nasıldı?"
"Sular yol bolunca çok sakindi," diye cevap verdi Wilbanks.
İki adam da güneyli aksanıyla konuşuyorlardı. Pitt onlardan hemen hoşlanmıştı. Profesyonel ve yaptıkları işe bağlı bir çift oldukları belliydi. Julia'nın rıhtımdan atlayıp bir kedi çevikligiyle güverteye inmesini eğlenerek seyrettiler. Julia yağmurluğunun altına blucin ve kazak giymişti.

"İyi bir tekneye benziyor," dedi Pitt, Divercity için.
Wilbanks onaylarcasına başını salladı. "İşini iyi yapar." Ju-lia'ya döndü. "Umarım sıkıntılara aldırmazsınız, bayan. Tuvaletimiz yok ne yazık ki."
"Beni merak etmeyin. Mesanem demirdendir."
Pitt sonsuz gibi görünen göle baktı. "Hafif bir rüzgâr, dalgalar otuz kırk santim boyunda, şartlar iyi görünüyor. Yola çıkmaya hazır mıyız?"
Hail başını salladı ve iskele babasına bağlı halatlan çözdü. Güverteye çıkmaya hazırlanırken rıhtımın aşağı kısmından kendilerine doğru yaklaşıp çılgınca el sallayan birini gördü. "O da sizinle mi?"
Pitt kendini Al Giordino'ya bakarken buldu. Bir çift koltuk değneği üzerinde sekerek yürüyordu. Yaralı bacağı ayak bileğinden baldırına kadar alçıya alınmıştı. Giordino gülümseyerek, "Sen bütün zaferi elde ederken beni kıyıda bırakmayı düşündüğün için yazıklar olsun," dedi.
"Seni görmek çok güzel, eski dostum," dedi Pitt. "Denemediğimi söyleyemezsin."
Wilbanks ve Hail, Giordino'yu yavaşça güverteye çıkardılar. Teknenin ortasındaki tümseğe dayadıkları uzun bir minderin üzerine oturttular. Pitt onu mürettebata tanıtırken Julia piknik sepetinde taşıdığı termostan bir fincan kahve doldurup eline verdi.
"Hastanede olman gerekmiyor mu senin?" diye sordu.
"Hastanelerden nefret ederim," diye homurdandı Giordino. "Çok fazla insan ölüyor orada."
"Teknedeki herkes geliyor mu?" diye sordu Wilbanks.
"Herkes," diye cevap verdi Pitt.
Wilbanks sırıtarak, "O halde yapalım şu işi," dedi.

Limandan çıkar çıkmaz Wilbanks hızı arttırdı, Divercity ileri fırladı. Baş tarafı suyun üzerine çıktı. Saatte otuz mile ulaştıklarında dalgaları sıyırarak geçiyorlardı. Julia'yla Giordino kıç tarafında oturmuş manzaranın ve güzel günün tadını çıkarıyorlardı.

Açık gökyüzü beyaz bufalolan andıran bulutlarla bezenmişti. Pitt, Wilbanks'e Gallagher'in evinin yirmi beş mil güneydoğusunu X işaretiyle gösteren haritayı verdi. X işaretini beş mile beş mil şeklinde bir tarama-araştırma alanı şeklinde belirlemişti. Wil-banks bunun üzerine koordinatları bilgisayarda programladı ve sayıların bilgisayarda ortaya çıkmasını bekledi. Hall, Princess Dou Wan'vn resimlerini ve ölçülerini incelemekle meşguldü.

Wilbanks motoru yavaşlatıp anonsu yaptığı sırada aradan hiç zaman geçmemiş gibiydi. "Sekiz yüz metre sonra bir numaralı hatta yaklaşıyoruz."

Pitt, Hall'ın manyometrik alıcıyı ve tarayıcı sonan teknenin yanından aşağı kaydırmasına yardım etti. Bunlar kabloya bağlı olarak tekneyi takip ediyordu. Kabloları kontrol ettikten sonra kamaraya döndüler.

Wilbanks monitörde görünen ve araştırma sahasına götüren hattı sonuna doğru çevirdi. "Dört yüz metre kaldı."

"Bir macerada rol alıyormuş gibi hissediyorum kendimi," dedi Julia.

"Çok büyük düşkırıklığına uğrayacaksın," diyerek güldü Pitt. "Gemi enkazı bulmak için araştırma hatlarını takip etmek çok sıkıcıdır. Uçsuz bucaksız bir bahçenin çimlerini biçmeye benzetebilirsin bu işi. Saatler, günler, hatta haftalarca dolaşıp eski bir lastikten başka bir şey bulamayabilirsin."

Hail, Klein & Associates Sistemi 2000 sonarını hazırlarken Pitt manyometreyle ilgilenme görevini üstlendi. Gölün dibini 256 farklı gri tonunda kaydeden aygıtın monte edildiği renkli video ekranının önüne oturdu.
"Üç yüz metre," dedi Wilbanks kelimeleri uzatarak.
"Hangi sınırlar arasında başladık?" diye sordu Pitt.

"Büyük bir hedef aradığımız için bin metrelik hatlarda dolaşacağız." Bilgisayardan çıkmaya başlayan gölün dibine ait ay-nntıları gösteren çıktıyı işaret etti. "Göl yatağı düz görünüyor. Tatlı sularda çalıştığımız için hedefin boyutlarına uyan bir şeyle karşılaştığımızda tespit etmemiz zor olmayacak."

"Hızımız?"

"Sular yeterince sakin. Sanırım saatte on mil giderken bile kesin kayıt yapabiliriz."

"Seyredebilir miyim?" diye sordu kabinin kapısında duran Julia.
"Konuğum olun." Hail sıkışık yerde ona yer açtı.

"Aynntılar inanılmaz," dedi Julia yazıcıdan çıkan resme bakarak. "Kumdaki dalgaları bile rahatlıkla görebiliyorsun."

"Ayrışma çok iyi," diye açıklamaya girişti Hail. "Ama bir fotoğrafta olduğu gibi değil tabii. Sonar resimleri, çoğaltılan bir resmin üç veya dört kez fotokopisinin yapılmış haline benzer."

Pitt ve Hail karşılıklı gülüştüler. Sonar verilerini izleyen herkes bağımlı hale gelirdi. Julia da farklı değildi. Saatlerce seyredip geminin resminin belirmesini bekleyeceğinden emindiler.
"Birinci hat başlıyor," dedi Wilbanks.
"Derinliğimiz nedir, Ralph?" diye sordu Pitt.
Wilbanks derinlik ölçere baktı. "Yaklaşık yüz yirmi metre."

Giordino yattığı yerden bağırdı. Alçılı ayağı bir askıya asılmıştı. Son derece rahat bir pozisyonda görünüyordu. "Şekerleme yapacağım. Bir şey görürseniz haber verin."

Saatler ilerliyor Divercity saatte on mil hızla çim biçmeye devam ediyordu. Sonar ve diğer aletler göl yatağının boş olduğunu gösteriyordu.
"Aşağısı çok ıssız." Julia yorgun gözlerini ovaladı.
"Rüya evini inşa edecek bir yer değil," dedi Hail sırıtarak.

"Burada yirmi ikinci hat bitiyor," diye Wilbanks haber verdi. "Yirmi üçüncü hatta geliyoruz."

Julia saatine baktı. "Öğle yemeği vakti," dedi piknik sepetini açarak. "Benim dışımda kimin karnı aç?"

"Ben her zaman açım," diye seslendi Giordino arka taraftan.
"Çok şaşırtıcı." Pitt inanamaz bir şekilde başını sallıyordu. "Dört metre uzaklıktan, motorun gürültüsüne rağmen yiyecekten söz edildiğini duyabiliyor."

"Neler hazırladın bakalım?" diye sordu Giordino, Julia'ya. Kabinin kapısına doğru kendini sürüklemişti.
"Elma, kurabiye, havuç ve buzlu bitki çayı var. Humus ve avokadolu sandviçler arasından tercihinizi yapacaksınız. Ben buna sağlıklı bir öğle yemeği derim."
Teknedeki herkes açık bir dehşetle birbirine baktı. Bir kreşte alt değiştirmeci olarak çalışmaları istenseydi daha kötü tepki alınmazdı herhalde. Julia'ya olan saygılanndan dolayı adamla-nn hiçbiri olumsuz bir şey söylemedi. Ne de olsa yemek hazırlama zahmetine katlanmıştı. Üstelik bir kadın olması ve annelerinin hepsini birer centilmen olarak yetiştirmiş olması duruma katkıda bulunuyordu. Ama Giordino eski bir okulda yetişmemişti. Gürültülü bir şekilde şikâyette bulundu.
"Humus ve avokado sandviçi mi?" dedi tiksintiyle. "Kendimi tekneden atıp en yakın Burger King'e gideceğim..."
"Bir şey görüyorum!" diye sözünü kesti Pitt. "Sonarda bir şey var mı?"
"Sonar manyetik alıcıdan daha geride," dedi Hail. "O yüzden benimkinin tepkisi sonradan gelecektir."
Julia yazıcıda çıkacak olanı görebilmek için ümitle sonarın yazıcısına bakmaya başladı. Yavaşça bir şekil video ekranını ve yazıcıyı kaplamaya başladı.
"Bir gemi!" diye heyecanla bağırdı Julia.
"Ama bizim aradığımız değil," dedi Pitt tekdüze bir sesle. "Bu eski bir yelkenli gemi."
Wilbanks diğerlerinin üzerinden eğilip gemiyi görmeye çalıştı. "Şu ayrıntılara bakın. Kabinler, ambar kapaklan, cıvadra, hepsi açıkça görünüyor."
"Direkleri yok," diye gözlemledi Hail.
"Muhtemelen batmasına neden olan fırtınada kaybolmuştur."
Hail gemiyi ekranda dondurarak büyüttü. "Oldukça büyük," dedi resmi inceleyerek. "En az kırk beş metre uzunluğunda."
"Mürettebatı merak ediyorum," dedi Julia. "Umarım kurtulmuşlardır."

"Parçalanmamış olduğuna göre dibe oldukça çabuk inmiş olmalı," dedi Wilbanks.
Geçtikleri geminin etkisi kaybolmuş, Princess Dou Wan'\ arama çalışmaları devam ediyordu. Esinti kuzeyden batıya dönmüş ve kıçtaki bayrağı ancak dalgalandıracak kadar azalmıştı. Yüz metre uzaklarından maden taşıyan bir gemi geçmiş, Dh/er-c/ty'i dümen suyunda sallamıştı. Saat dörtte Wilbanks dönüp Prtt'e baktı.
"Güneşin batmasına iki saat kaldı. Ne zaman toparlanıp limana dönmek istersiniz?"
"Gölün ne zaman aksileşeceğini bilemezsin," diye cevap verdi Pitt. "Su sakinken olabildiğince çok alanı taramayı öneriyorum."
"Fırsattan istifade etmeliyiz," dedi Hail.
Ümit duygusunu yitirmemişlerdi. Pitt, Wilbanks'in araştırma alanının ortasını tarayıp doğuya yönelmesini önermişti. İşinin o yarısı bitince batı tarafında çalışmaya başladılar. Otuzun üzerinde hat vardı bakmaları gereken. Pitt tekrar seslendiğinde güneş gölün batı kıyısında asılıyordu.
"Yeni bir şey var," dedi hafif bir heyecanla. "Büyük bir şey."
"İşte geliyor," dedi Julia heyecanla.
"Modern, çelik bir gemi bu," dedi Hail.
"Ne kadar büyük?" diye sordu Wilbanks.
"Bunu söyleyemem. Hâlâ ekranın ucunda görünüyor."
"Çok büyük," dedi Julia şaşkınlıkla.
Pitt en büyük ikramiyeyi kazanmış gibi sırıttı. "Sanırım onu bulduk." Haritadaki X'i kontrol etti. Enkaz Gallagher'in tahmin ettiğinden üç mil daha yakındı kıyıya. Aslında son derece yakın bir tahmin, diye düşündü Pitt.

"İkiye aynlmış," dedi Hali. Video ekranındaki mavi-siyah şekli gösteriyordu. Giordino dahil herkes daha yakından görmek için hücum etmişti başına. "Kıç tarafından kırk metre kadar uzakta yatıyor. Arada geniş bir çöplük alan var."
"Ön tarafı dik oturmuş gibi," diye ekledi Pitt.
— 457 —

"Gerçekten Princess Dou Wan olduğunu mu düşünüyorsunuz?" diye sordu Julia.
"ROVu üzerine gönderdikten sonra kesin olarak bileceğiz." Pitt, Wilbanks'e baktı. "Yarına kadar beklemek istiyor musun?"
"Buradayız, öyle değil mi?" diye gülerek karşılık verdi Wil-banks. "Gece çalışmaya itirazı olan var mı?"
Kimse itiraz etmedi. Pitt'le Hail sonar ve manyometrik alıcıyı hemen sudan çıkardılar. Bentho MiniRover MK II robot aracı kontrol kutusuna ve video monitörüne bağladılar. Kırk kiloluk aracı aşağı sarkıtmak için iki kişi gerekti. Michigan Gölü'nün karanlıklarında yolculuğa çıkarken ROV'un parlak halojen lamba-lan derinlikte yavaşça kayboldu. Wilbanks bilgisayar ekranına bakıyor ve Dn/erc/ryl enkazın üzerinde hareketsiz tutuyordu.
Yüz yirmi metre derinliğe dalmak sadece birkaç saniye al
mıştı. Güneşin bütün ışıklan yok olmuştu. Hail gölün yatağı gö
rüş alanına girince MiniRover'ı durdurdu. Gri çamurdan bir bat
taniyeye benziyordu gölün dibi. jp-!
"Burada derinlik yüz yirmi metre," dedi ROVu döndürürken. Birdenbire deniz canavarının koluna benzer bir uzantıyı aydınlattı ışıklar.
"Bu da neyin nesi?" diye mırıldandı Wilbanks bilgisayar pozisyon tayin etme ekranından dönerek.
"Ona doğru yaklaş," dedi Pitt, Hall'a. "Sanırım gövdenin ön kargo bölümüne geldik ve ön güvertedeki yükleme vincinin üst kısmına bakıyor olmalıyız."
Hail kontrol kutusundaki kolları oynatarak ROVu yavaşça vincin yan tarafına götürdü. Kamera o sırada büyük bir gemiye ait olduğu belli olan gövdeyi gösterdi. ROV gövde boyunca ön tarata doğru ilerledi. Gemi hâlâ dimdik duruyordu. Sanki ölmeyi reddediyor ve bir gün yeniden denize açılmayı hayal ediyor gibiydi. Kısa süre sonra geminin adı görünür hale geldi.
Doktorlar kalbi duran birinin öldüğünü söylerlerdi. Ama batık geminin adı MiniRover'ın kamerasından geçerken herkesin kalbi birkaç saniye durmuş gibiydi.
"Princess Yung Tai," diye bağırdı Giordino. "Onu bulduk!"
— 458 —

"Çin Denizi'nin kraliçesi," diye mırıldandı Julia trans halin-deymiş gibi. "Çok soğuk ve yalnız görünüyor. Sanki gelmemiz için dua ediyormuş gibi."
"Geminin adının Princess Dou Wan olmasını istediğinizi sanmıştım," dedi Wilbanks.
"Bu uzun bir hikâye," diye yanıtladı Pitt geniş bir gülümsemeyle. "Ama ikisi de aynı." Elini HalPın omzuna koydu. "Kıça doğru ilerle, ama gemiden en az üç metre ilerde dur, böylece kablolar karışıp ROV'u kaybetmemize neden olmasın."
Hail sessizce başını salladı ve kameralarla aracın hareketini kontrol eden küçük kumanda kolunu oynattı. Görüş alanı hemen hemen on beş metreydi. Halojen lambalar Princess Dou IVan'ın elli iki yılda çok az değiştiğini gösteriyordu. Dondurucu tatlı su bozulma ve çürümeyi engellemişti.
Üst yapılar görüntüye geldi. Şaşırtıcı derecede yeni görünüyorlardı. Hiçbiri çökmemişti. Sadece boyanın üzerinde hafit bir çamur tabakası birikmişti. Princess Dou Wan yarım yüzyıldır temizlenmeyen terkedilmiş bir evin içine benziyordu.
Hail, MiniRover'ı köprünün etrafında gezdirdi. Camların çoğu dalgaların gücü ve derinlikteki basınç yüzünden kırılmıştı. İçerde sadece birkaç balık yaşıyordu artık. Murettabattan eser yoktu. Gemi batarken çılgın dalgalar onları uzaklara götürmüş olmalıydı. MiniRover yatay pozisyonda gezinti güvertesinde biraz ilerledi. Cankurtaran botunun mataforaları boştu ve yerlerinden çıkmıştı. 1948'in o korkunç gecesinde yaşanan kargaşa ve korkunun kanıtı gibiydi bu durum. Tahta sandıklar hâlâ sağlamdı ve açık güvertenin her bir santimi bu kutularla doluydu. Köprünün arka tarafındaki baca kayıptı, ama düştüğü yer görülüyordu.

"O sandıkların içinde ne olduğunu görmek için her şeyi verirdim," dedi Julia.
"Belki parçalanmış bir tane bulabiliriz," dedi Pitt gözlerini ekrandan ayırmadan.

Ust yapıların arka tarafındaki gövde parçalanmış ve açılmıştı. Dev dalgalann dövdüğü çelik bükülüp kıvrılmıştı. Gemi suya gömülürken kıç tarafı tamamen kopmuştu. Sanki bir dev gemiyi elleriyle sıkıp parçalamış, sonra da kırık parçalarını bir kenara atmıştı.
Biraz daha yaklaşınca MiniRover'daki kameralar gemi battığı sırada parçalanan bölümler arasına düşen tahta sandıkları açığa çıkardı. Hepsi şaşkınlıkla uzak geçmişten yavaşça yükselip kameraların merceklerine takılan etkileyici eserlere bakıyorlardı. Büyük sandıkların kenarları bir gülün yaprakları gibi dökülmüş, ortasında ürkütücü bir yalnızlık içinde dikilen garip bir şekli açığa çıkarmıştı.
"Bu nedir?" diye sordu Wilbanks.
"Gerçek boyutlarda bronz bir at ve binicisi," diye neredeyse huşu içinde mırıldandı Pitt. "Ben bir uzman değilim, ama Han hanedanından Çinli bir imparatorun heykeli olmalı."
"Ne kadar eski olduğunu düşünüyorsun?" diye sordu Hail.
"İki bin yıla yakın."
Denizin dibinde gururla dikilen at ve binicisinin bıraktığı etki o kadar derindi ki, herkes sessizce ekrandaki resme bakıyordu. Görüntü Julia'yı sanki geçmişe taşımıştı. Atın başı hafifçe Mini-Rover'ın yönüne döndü, burun delikleri kabardı. Binici dimdik oturuyor, görmeyen gözleri boşluğa bakıyordu.
"Hazine," diye fısıldadı Julia. "Her yerde."
"Kıç tarafına doğru ilerle," dedi Pitt, Hall'a.
"Kabloyu sonuna kadar kullandım," diye cevap verdi Hail. "Ralph tekneyi hareket ettirmek zorunda."
Wilbanks başını salladı. Bilgisayardaki mesafeyi ve yönü ölçüp D/Verc/ty'i hareket ettirdi. MiniRover ayrılmış kıç bölümünün üzerine gelene dek ilerledi. Hail ROV'u geminin pervaneleri üzerinden geçirdi. Alt kısmı çamura saplanmış, üst kısmı dışarday-dı. Dev gibi dümen hâlâ ileriye doğru ayarlanmış durumdaydı. Kıçtaki yazılar geminin bağlı bulunduğu limanın Şangay olduğunu gösteriyordu. Durum burada da aynıydı: bükülmüş ve

parçalanmış gövde plakaları, parçalan kopmuş makineler, oraya buraya dağılmış sanat eserleri.
Princess Dou Wan'a elli iki yıldır ilk kez insan gözü bakarken geceyarısı gelmiş ve geçmişti. Daha fazla görecek bir şey olmadığına karar verince Hail, MiniRover'ı çekmeye başladı.
MiniRover yüzeye doğru yükseldikten uzun bir süre sonra bile kimse gözünü ekrandan ayıramıyordu. Princess Dou Wan görüşlerinden çıkmıştı. Yine gölün dibinde yapayalnız kalmıştı. Tek arkadaşı bir mil uzakta yatan bilinmeyen bir gemiydi. Ama bu yalnızlık geçiciydi. Yakında kendisi ve bugüne kadar taşıyıp koruduğu değerli yükü günışığına çıkarılacaktı.
Kötü talihli Princess Dou Wan'in yolculuğu bitmemişti, henüz değil. Son bölüm henüz yazılmamıştı.
51
Tarihçi Zhu Kwan geniş ofisin ortasındaki masaya oturmuş, Qin Shang tarafından tutulmuş uluslararası araştırmacı ordusunun topladığı raporları inceliyordu. Princess Dou Wan projesi Hong Kong'daki Qin Shang Denizcilik binasının bir katını tutuyordu. Hiçbir masraftan kaçınılmamıştı. Ama gösterilen bütün çabaya rağmen kaydadeğer bir şey bulunmamıştı. Zhu Kwan'a göre geminin kaybolması bir sır olarak kalacaktı.
Zhu Kwan ve ekibi bir ipucu için bütün denizcilik kaynakla rını tararken Qin Shang'ın araştırma-kurtarma gemisi Şili açıkla rındaki suları araştırıyordu. Hong Kong'daki kendi tersanesinde inşa edilen gemi bir denizaltı teknolojisi harikasıydı ve bütün de

nizci ülkelerin oşinografi enstitüleri tarafından kıskanılırdı. Çince bir isim yerine Jade] Adventurer adı verilerek yabancı sularda belgelendirilmesinin daha kolay yapılması sağlanmıştı. Gemi ve tayfası daha önce Çin Denizi'nde batmış bir Çin yelkenli gemisi bulmuş ve Min hanedanı porselenlerinden oluşan kargoyu çı karmıştı. ;

Zhu Kwan, Pekin'deki varlıklı bir tüccara ait olan ve 1948'de kaybolan Çin sanat eserlerinden oluşan özel koleksiyonun tarifi-

Ti İnceledi. Tüccar öldürülmüştü. Zhu Kwan kayıp sanat eserlerini ortaya çıkarmada faydalı olabilecek mirasçıları araştırmıştı. Yardımcısının sesi mikrofonda duyulduğu sırada ender bulunan bir şarap gemisinin resmini inceliyordu.

"Efendim, Amerika'dan birisi arıyor sizi. Bay St. Julien Perl-mutter." Zhu Kwan resmi bir yana bıraktı. "Lütfen bağlayın."

"Merhaba, Zhu Kwan orada mısın?" diye sordu Perimut-ter'in neşeli sesi.

"St. Julien. Ne güzel bir sürpriz. Eski dostum ve meslektaşımın sesini duymaktan şeref duydum."

"Sana söyleyeceklerimi duyunca daha da büyük şeref duyacaksın."

Çinli tarihçi şaşırmıştı. "Senin arşivlere ait keşiflerini duymaktan her zaman mutluluk duymuşumdur."

"Söyle bana, Zhu Kwan, hâlâ Princess Dou Wan adındaki gemiyi bulmayla ilgileniyor musun?"

Zhu Kwan soluğunu tuttu. İçinde bir korku uyanmıştı. "Sen de mi onu arıyorsun?"

"Oh, hayır, hayır," dedi Perlmutter aldırmaz bir tavırla. "O gemiyle hiçbir ilgim yok. Ama başka bir kayıp gemiyi ararken bir makinistin belgeleriyle karşılaştım. Princess Dou VVan'da çalışırken karşılaştığı üzücü olayı anlatıyordu."

"Kurtulan birini mi buldun?" Zhu Kwan şansına inanamıyor-du.

"Adı lan Gallagher. Arkadaşları ona 'Hong Kong' diyorlar. Battığı sırada Princess'\n başmakinistiymiş."

"Evet, evet, onunla ilgili bir dosya var elimde."

"Gallagher kurtulan tek kişi. Malum nedenler yüzünden Çin'e hiç geri dönmemiş ve Birleşik Devletler'de gözden kaybolmuş."

"Princess," diyerek yutkundu Zhu Kwan. İçinde giderek büyüyen ümide engel olamıyordu. "Gallagher geminin şili açıklarında nerede battığını söyledi mi?"

"Sıkı dur Doğulu dostum," dedi Perlmutter. "Princess Dou Wan Güney Pasifik'te batmamış."

"Ama ya yardım çağrısı?" diye mırıldandı şaşıran Zhu Kwan.

"Kuzey Amerika'da Michigan Gölü'nün dibinde yatryor."

"İmkânsız!" diye bağırdı Zhu Kwan.

"İnan bana, bu doğru. Yardım çağrısı sahteymiş* Kaptan ve tayfası General Hui'nin emriyle geminin adını Princess Yung 7*af olarak değiştirmişler. Sonra Panama Kanalı'ndan geçip Amerika'nın Doğu Sahili'ne yönelmişler ve St. Lawrens Nehri'nden Büyük Göller'e girmişler. Korkunç bir fırtınaya tutulan gemi varış yeri olan Chicago'nun iki yüz mil kuzeyinde batmış."

"Bu inanılmaz. Gerçek olduğundan emin misin?"

"Gallagher'in yolculuk ve batışla ilgili raporurfu fakslayabilirim."

Zhu Kwan'm midesinde garip bir his meydana gelmişti. "Gallagher geminin kargosundan söz etmiş mi?"

"Sadece bir tek şeyden söz etmiş," diye cevap verdi Perlmutter. "Gallagher, General Hui'nin kendisine çok sayıdaki tahta sandıkların içinde, komünistlerin önünde Çin'in içerlerine doğru kaçan yüksek düzeyli Milliyetçi yetkililerle askeri liderlerin kişisel mobilyaları ve giyecekleri olduğunu söylediğini anlatmış."

Zhu Kwan gözle görülür şekilde rahatlamıştı. Sır gizli kalmıştı. "O halde büyük hazineyle ilgili dedikodular doğru değil. Princess Dou Wa/7'da değerli yük yokmuş."

"Belki biraz mücevher vardır, ama profesyonel enkaz çıkarma çalışmasına değecek bir şey yok. Sanırım çıkarılacak şeyler amatör dalgıçların kararına kalmış artık."

"Bu bilgiyi benim dışımda kimseye verdin mi?" diye sordu Zhu Kwan.

"Hiç kimseye," diye cevap verdi Perlmutter. "Bu gemiyle ilgilendiğini bildiğim tek kişi sensin."

"Eğer kimseye açıklamazsan sana müteşekkir olurum, St. Julien. En azından önümüzdeki birkaç ay için."

ni inceledi. Tüccar öldürülmüştü. Zhu Kwan kayıp sanat eserlerini ortaya çıkarmada faydalı olabilecek mirasçıları araştırmıştı. Yardımcısının sesi mikrofonda duyulduğu sırada ender bulunan bir şarap gemisinin resmini inceliyordu.

"Efendim, Amerika'dan birisi arıyor sizi. Bay St. Julien Perl-mutter." Zhu Kwan resmi bir yana bıraktı. "Lütfen bağlayın."

"Merhaba, Zhu Kwan orada mısın?" diye sordu Perlmut-ter'in neşeli sesi.

"St Julien. Ne güzel bir sürpriz. Eski dostum ve meslektaşımın sesini duymaktan şeref duydum."

"Sana söyleyeceklerimi duyunca daha da büyük şeref duyacaksın."

Çinli tarihçi şaşırmıştı. "Senin arşivlere ait keşiflerini duymaktan her zaman mutluluk duymuşumdur."

"Söyle bana, Zhu Kwan, hâlâ Princess Dou Wan adındaki gemiyi bulmayla ilgileniyor musun?"

Zhu Kwan soluğunu tuttu. İçinde bir korku uyanmıştı. "Sen de mi onu arıyorsun?"

"Oh, hayır, hayır," dedi Perlmutter aldırmaz bir tavırla. "O gemiyle hiçbir ilgim yok. Ama başka bir kayıp gemiyi ararken bir makinistin belgeleriyle karşılaştım. Princess Dou VVan'da çalışırken karşılaştığı üzücü olayı anlatıyordu."

"Kurtulan birini mi buldun?" Zhu Kwan şansına inanamıyor-du.

"Adı lan Gallagher. Arkadaşları ona 'Hong Kong' diyorlar. Battığı sırada Princess'm başmakinistiymiş."

"Evet, evet, onunla ilgili bir dosya var elimde."

"Gallagher kurtulan tek kişi. Malum nedenler yüzünden Çin'e hiç geri dönmemiş ve Birleşik Devletler'de gözden kaybolmuş."

HPrincess' diyerek yutkundu Zhu Kwan. içinde giderek bü* yüyen ümide engel olamıyordu- "Gallagher geminin Şili açıklarında nerede battığını söyledi mi?"

"Sıkı dur Doğulu dostum," dedi Perlmutter. "Princess ûou Wan Güney Pasifik'te batmamış."

"Ama ya yardım çağrısı?" diye mırıldandı şaşıran Zhu Kwan.

"Kuzey Amerika'da Michigan Gölü'nün dibinde yatıyor."

"İmkânsız!" diye bağırdı Zhu Kwan.

"İnan bana, bu doğru. Yardım çağnsı sahteymiş! Kaptan ve tayfası General Hui'nin emriyle geminin adını Princess Yüng T'a/ olarak değiştirmişler. Sonra Panama Kanalı'ndan geçip Amerika'nın Doğu Sahili'ne yönelmişler ve St. Lawrens Nehrfnden Büyük Göller'e girmişler. Korkunç bir fırtınaya tutulan gemi varış yeri olan Chicago'nun iki yüz mil kuzeyinde batmış."

"Bu inanılmaz. Gerçek olduğundan emin misin?"

"Gallagher'in yolculuk ve batışla ilgili raporunu fakslayabilirim."

Zhu Kvvan'ın midesinde garip bir his meydana gelmişti. "Gallagher geminin kargosundan söz etmiş mi?"

"Sadece bir tek şeyden söz etmiş," diye cevap verdi Perlmutter. "Gallagher, General Hui'nin kendisine çok sayıdaki tahta sandıkların içinde, komünistlerin önünde Çin'in içerlerine doğru kaçan yüksek düzeyli Milliyetçi yetkililerle

askeri liderlerin kişisel mobilyaları ve giyecekleri olduğunu söylediğini anlatmış."

Zhu Kwan gözle görülür şekilde rahatlamıştı. Sır gizli kalmıştı. "O halde büyük hazineyle ilgili dedikodular doğru değil. Princess Dou I/Van'da değerli yük yokmuş."

"Belki biraz mücevher vardır, ama profesyonel enkaz çıkarma çalışmasına değecek bir şey yok. Sanırım çıkarılacak şeyler amatör dalgıçların kararına kalmış artık."

"Bu bilgiyi benim dışımda kimseye verdin mi?" diye sordu Zhu Kwan.

"Hiç kimseye," diye cevap verdi Perlmutter. "Bu gemiyle ilgilendiğini bildiğim tek kişi sensin."

"Eğer kimseye açıklamazsan sana müteşekkir olurum, St. Julien. En azından önümüzdeki birkaç ay için."

"Şu andan itiraben kimseye bir şey söylememeye söz veriyorum."

"Ve kişisel bir iyilik..."

"Sadece iste."

"Lütfen Gallagher'in raporunu fakslama. Sanırım eğer özel kuryeyle gönderirsen daha iyi olur. Kuşkusuz ücreti tarafımızdan ödenecek."

"Nasıl istersen," dedi Perlmutter. "Telefonu kapatır kapatmaz bir kurye servisi arayacağım."

'Teşekkürler, dostum," dedi Zhu Kwan içtenlikle. "Bana büyük bir yardımda bulundun. Princess Dou Wan büyük bir tarihi veya ekonomik değere sahip olmasa da yıllardır kulağımdaki bir sivrisinek gibi."

"İnan bana, aynı şeyi ben de yaşadım. Bazı gemi enkazları ne kadar değersiz olursa olsun araştırmacıyı tüketir. Kayboluşlarının ardındaki esrar-çözülmeden unutulmazlar."

'Teşekkürler, St. Julien, teşekkürler."

"İyi dileklerimle, Zhu Kwan. Hoşçakal."

Çinli tarihçi şansına inanamıyordu. Bir dakika önce çözülmesi imkânsız gibi görünen olay bir dakika içinde çözümlenip kucağına gelmişti. Çok mutlu olmasına rağmen Qin Shang'a bu haberi vermek için biraz beklemeye karar verdi. Önce lan Gallagher'in Princess Dou Wan'm son dakikalarıyla ilgili yazdıklarını incelemek istiyordu.

Qin Shang ülkesinden çalınan sanat eserlerinin bunca yıldır bir gölün tatlı sularında güvende ve el değmemiş bir şekilde yattığını duymaktan memnun olacaktı. Zhu Kwan sanat eserlerinin ulusal galeriler ve müzelerde sergileneceği güne kadar yaşayabilmeyi diliyordu.

"İyi bir iş yaptın, St. Julien," dedi Sandecker, Perlmutter telefonu kapatırken. "İyi bir kullanılmış araba satıcısı olabilirsin."

"Ya da seçim kampanyası yürüten bir politikacı," dedi Gior-dino.

"Bense o iyi adamı aldattığım için kendimi aşağılık bir kokarca gibi hissediyorum," dedi Perlmutter. Duraklayarak dört adamın oturduğu Sandecker'in ofisine bakındı. "Zhu Kwan ve ben yıllardır dostuz. Birbirimize hep saygı duymuşuzdur. Ona yalan söylemekten nefret ediyorum."

"Doğruya doğru," dedi Pitt. "O da seni kandırdı. Bunca zamandır gemiye olan ilgisinin sadece akademik açıdan olduğunu söyledi sana. Geminin içinde büyük bir hazineyle battığını çok iyi biliyor. Faksı birisi görebilirdi. Neden Gallagher'in raporunu kuryeyle istesin ki? Haberi Qin Shang'a vermek için çıldırdığına bahse girebilirim."

Perlmutter başını salladı. "Zhu Kwan çıkarını düşünen bir bilim adamıdır. Belgeyi kendisi incelemeden Qin Shang'a bir şey söyleyeceğini sanmıyorum." Diğer yüzlere baktı tek tek. "Meraktan soruyorum. Ona göndereceğim raporu kim yazdı?"

Rudi Gunn mahcup bir ifadeyle elini kaldırdı. "O iş için ben gönüllü oldum. Ve aslını istersen oldukça iyi bir iş yaptım. Dipnotta lan Gallagher'in 1992'de kalp krizinden öldüğünü yazdım. Böylece o ve karısının izleri kapatıldı."

Sandecker özel projeler müdürüne baktı. "Qin Shang'ın kurtarma gemisi gelmeden hazineyi çıkarmaya vaktimiz olacak mı?" diye sordu Pitt.

Sandecker omuzlarını silkti. "Eğer Ocean Retriever enkaz üzerinde çalışan tek gemi olacaksa hayır."

"Endişelenmeyin," dedi Gunn. "İki kurtarma gemisi daha kiraladık. Bir tanesi Montreal'deki özel bir şirkete ait ve diğeri Birleşik Devletler Donanması'ndan ödünç alındı."

"Hız çok önemli," dedi Sandecker. "Ortalığa bir şey yayılmadan hazinenin çıkarılmasını istiyorum. Kendi hükümetimiz dahil kimsenin müdahelesini istemiyorum."

"Kurtarma işlemi tamamlandığında ne olacak?" diye sordu Perlmutter.

"Sanat eserleri bunca yıl su altında kaldıktan sonra güvenle korunabilecekleri bir yere gönderilecek. Bu arada Beijing ve

Washington'daki bürokratlar kavga ederken biz bir kenara geçip seyredeceğiz."

"Ya Qin Shang?" diye sordu Perlmutter yeniden. "O kendi gemisiyle ortaya çıkınca ne olacak?"

Pitt şeytanca gülümsedi. "Kendi kalitesinde bir karşılama yapacağız onun İçin."

52

Ocean'Retriever içinde Pitt, Giordino, Gunn ve Julia'yla birlikte Princess Dou l/Van'ın üzerinde gidip yerini alan ilk gemiydi. Montreal'deki Deep Abyss Systems Limited Şirketi'ne ait Kanadalı kurtarma gemisi Hudson Bay dört saat sonra geldi. Açık hava ve sakin sulann yardımıyla sanat eserleri derhal çıkarılmaya başlandı.

Projenin sualtı bölümü denizaltılarla idare ediliyordu. Newt-suit adındaki derin su atmosferik dalgıç sistemiyle koruma altına alınan dalgıçların işbirliğiyle yapma kollar kullanılıyordu. Kabarık, fiberglas ve magnezyumdan yapılan takım dalgıcın yüz yirmi metre derinlikte basınç farkı korkusu olmaksızın rahatça çalışmasını sağlıyordu.

Hareket tarzı bir kez rutine oturduktan sonra sanat eserleri sistematik ve hızlı bir şekilde yukarıya taşınmaya başlandı. Birleşik Devletler Donanma gemisi Dean Hawes beklenenden iki gün önce ortaya çıkınca operasyon daha da hızlandı. Oldukça yeniydi, hizmete gireli iki yıl olmuştu. Özellikle derin sualtı işleri için, örneğin denizaltıların çıkarılması gibi, inşa edilmişti.

Gövdesine bağlanmış uzun safra tanklanyla çok büyük, açık bir njıavna Princess Dou I/Van'ın ön kısmından kısa bir mesafe ileriye gölün dibine indirildi. Sonra yüzeydeki gemide sualtı kameralarıyla çalıştıran vinç operatörleri kolların ucundaki pençeleri hareket ettirip dış güvertelerde açıkta duran, ambarlarda bulunan ve gövdenin birbirinden ayrılmış iki parçası arasında yatan sandıkları kaldırdılar. Sandıklar içindekilerle birlikte suya

indirilen mavnaya yüklendi. Tamamen dolduğunda safra tankları basınçlı havayla dolduruldu ve mavna yukarı çıktı. Bir çekici bu mavnayı Chicago Ümanı'na götürmeye başladı. Orada sanat eserleriyle ilgilenecek olan NUMA arkeologları ekibi tarafından karşılanacaktı.

Bu mavna yola çıkar çıkmaz diğeri aynı konumda suya dal-dırıldı.

Üçü NUMA'ya, biri Kanada'ya ve diğer ikisi Donanma'ya ait olan altı sualtı aracı uyum içinde çalışıyor, sandıkları titiz bir şekilde batırılan mavnanın özel olarak tasanmlanmış kargo bölümüne kaldırıyorlardı.

Sanat eserlerinin gövdeden çıkarılmasını kolaylaştırmak için dalgıçlar çelik plakaları, metali sualtında inanılmaz bir hızda eritme yöntemi kullanarak kesiyorlardı. Giriş açıldıktan sonra sualtı aracı içeri giriyor, yüzeydeki vinçlere bağlı kolların yardımıyla hazineleri kaldırıyordu.

Bütün operasyon Ocean Retriver'in kontrol odasından gözleniyor ve idare ediliyordu. Geminin etrafındaki stratejik noktalara yerleştirilen kameralara bağlı video ekranları çıkarma projesinin bütün evrelerini gösteriyordu. Yüksek çözünürlüğe sahip video sistemleri Pitt'le Gunn tarafından dikkatle izleniyordu. Onlar ve diğer iki geminin bütün tayfası on iki saatlik vardiyalar halin-.de çalışıyorlardı. Sonsuz gibi görünen sanat eserlerinin çıkarılmasına bir an bile ara verilmiyordu.

Pitt, Newtsuit dalgıç giysilerinin içinde sualtında çalışmak için sağ kolunu feda edebilirdi. Ama projeler müdürü olarak operasyonu yüzeyden koordine etmesini ve yönetmesini gerektiriyordu. Monitörlerden birinde kırık bacaklı Giordino'nun Sappho IV denizaltısında yukarı çıkarılmasını kıskançlıkla izliyordu. Giordino denizaltılarda yedi yüz saat geçirmişti ve şu anda idare ettiği denizaltı onun favorisiydi. Kendi vardiyasında Princess Dou Wan'm dalgıçlar tarafından kesilen üst yapıların içine girmeyi planlıyordu.
— 467 —

Gunn kontrol odasına girerken Pitt döndü. Güneş ışığı içeri süzülüp bir an aydınlatmıştı. Bu bölümde lomboz deliği ya da pencere yoktu. "Geldin mi? Yeni çıktığından eminim.8

"Aşağı yukarı," dedi Gunn gülümseyerek. Kurtarma operasyonu başlamadan önce enkazın üzerinden çekilen rulo halinde fotoğraf vardı elinde. Fotoğrafın çevreye dağılan sanat eserlerini tespit etmede ve denizaltılarla ve dalgıçları enkazın farklı bölümlerine göndermede değeri çok büyüktü. "Nasıl gidiyor?" diye sordu.

"Araçlardan biri doldu, yüzeye çıkmak üzere," diye cevap verdi Pitt. Mutfaktan gelen kahve kokusunu duyabiliyordu ve bir fincan kahve için çıldırıyordu.

"Sadece sayıları bile çok şaşırtıyor beni," dedi Gunn haberleşme konsolundaki yerini alarak.

"Princess Dou Wan aşırı derecede doluymuş," dedi Pitt. "Neden parçalanıp battığı belli."

"Bitirmeye ne kadar yakınız?"

"Dağınık sandıkların çoğu göl yatağından toplandı. Kıç tarafı bitmek üzere. Gelecek vardiya bitmeden ambarlar boşaltılmış olur. Sonra iş geçitlerde ve kamaralardaki küçük sandıkları çıkarmaya kalıyor. Derinlere girdikçe Newtsuits içindeki dalgıçla-rın bölmeleri kesmeleri zorlaşıyor."

"Qin Shang'ın kurtarma gemisinin ne zaman geleceğine dair bir haber var mı?"

"Jacfe Adventurer mi?" Pitt önünde Büyük Göller haritasına baktı. "Geçen raporda Quebec'i geçip St. Lawrence'a girmiş."

"Üç günden kısa süre içinde burada olur."

"Şili'deki araştırmasını bırakmada hiç vakit kaybetmedi. Zhu Kwan senin sahte raporunu aldıktan sonra bir saatten kısa bir süre içinde yola çıktı."

"Çok yakın olacak," dedi Gunn bir denizaltının yapay kollarıyla porselen bir vazoyu çamurdan çıkarmasını izlerken. "Jade Adventurer ve dostlarımız sahneye girdiklerinde işimizi bitirip gitmiş olabilirsek şanslıyız demektir."
468 —

"Qin Shang ajanlarından birini çevreyi kolaçan etmek için göndermediği için şanslıyız."

"Araştırma sahamızda devriye gezen Sahil Güvenlik şüpheli bir araç gördüğünde rapor edecek."

"Dün gece vardiyama geldiğimde Al bir gazetecinin bir şekilde Ocean Retriver'i aradığını söyledi. Burada ne yaptığımızı sorunca Al onu kafaya almış."

"Ne söylemiş?"

"Gölün dibinde delikler açıp dinazor izi aradığımızı söylemiş."

"Gazeteci bunu yutmuş mu?" diye şüpheyle sordu Gunn.

"Muhtemelen hayır, ama Al haftasonu onu da gemiye almaya söz verince çok heyecanlanmış."

Gunn şaşırmıştı. "Ama o zamana kadar gitmiş olacağız."

"önemli olan da bu zaten," diyerek güldü Pitt.

"Hazine dedikodusuna uyup bir sürü kurtarma ekibi buraya gelmediği için kendimizi şanslı saymalıyız."

"Duyar duymaz gelip arta kalanı toplamaya çalışacaklar."

Julia kontrol odasına geldi. Elindeki tepsiyle dengesini sağlamaya çalışıyordu. "Kahvaltı," dedi neşeyle. "Ne güzel bir sabah değil mi?"

Pitt çenesinde çıkmaya başlamış sakalını sıvazladı. "Ben farketmedim."

"Neden bu kadar mutlusun?" diye sordu Gunn.

"Az önce Peter Harper'den bir mesaj aldım. Qin Shang, Quebec Havaalanı'nda bir tayfa kılığına girmiş olarak bir uçaktan inmiş. Kanada polisi küçük bir tekneye binip Jade Adventu-rer'la buluşana dek onu takip etmiş."
"Tann'ya şükür," dedi Gunn. "Zokayı yuttu."
"Aynen öyle," dedi Julia bütün dişlerini göstererek gülerken. Tepsiyi masaya bırakıp örtüyü kaldırdı. Yumurta, beykin, tost, greyfurt ve kahve ortaya çıktı.
"Bu iyi haber," dedi Pitt. Bir sandalye alıp masaya geldi Ju-lia'ya bir şey söylenmeden. "Harper, Qin Shang'ı ne zaman tutuklamayı planladığını söyledi mi?B

"Bir plan yapmak için Göçmen Dairesi'nden bazı kişilerle görüşüyor. Size söylemeliyim ki, Devlet Bakanlığı ve Beyaz Saray'ın müdahele etmesinden korkuluyor."
"Ben de bundan korkuyordum," dedi Gunn.
"Peter ve Monroe, Qin Shang'ın sadece politik bağlantıları yüzünden ağdan kaçıp gideceğinden çok korkuyorlar."
"Neden Jade Adventurer'a binip onu şimdi yakalamıyorlar?"
"Eğer Ontario, Eerie ve Huron'dan geçerken Kanada kıyı hattını takip ederse onu yasal olarak tutuklayamayız," diye açıkladı Julia. "Yalnızca Jade Adventurer Mackinac Boğazı'nı geçip Michigan Gölü'ne girdiğinde Qin Shang Amerika sularında olacak."
Pitt yavaşça greyfurtunu yedi. "Adamları Princess'e kamera gönderip içinin boşaldığını gördüklerinde Qin Shang'ın yüzünde belirecek ifadeyi görmek isterdim."
"Kendisine bağlı bir şirket aracılığıyla federal ve bölge mahkemelerinde bir gemiyle kargosu için talepte bulunduğunu biliyor muydunuz?"
"Hayır," dedi Pitt. "Ama hiç şaşırmadım. Onun çalışma tarzı bu."
Gunn bıçakla masaya vurdu. "Eğer birimiz bir hazine gemisi üzerinde yasal kanallarla hak iddia etmeye kalksak herkes kahkahalarla gülerdi. Ve her ne bulduysak hükümete teslim etmemiz gerekirdi."
"Hazine arayan insanlar," dedi Pitt bir filozof edasıyla. "Bulduklarında sorunlarının sona erdiğini düşünürler, oysa yeni başladığını bilmezler."
"Ne kadar doğru," dedi Gunn. "Mahkemede bir parazit veya hükümet bürokratı tarafından itiraz görmemiş bir hazine duymadım."
Julia omuzlarını silkti. "Olabilir, ama Qin Shang yüzüne kapı kapatılamayacak kadar etkili biri. Bütün karşıttan satın aldı."
Pitt birden yorgun zihni bir şey hatırlamış gibi baktı kıza. "Sen yemiyor musun?"

Julia başını salladı. "Mutfakta bir şeyler atıştırdım.'
İkinci kaptan kapıda belirip P'rtt'e işaret etti. "Araç yüzeye çıktı, efendim. Ayrılmadan önce yüküne bakmak istediğinizi söylemiştiniz."
"Evet, teşekkürler," dedi Pitt. Gunn'a döndü. "Senindir, Ru-di. Yarın aynı saatte, aynı yerde görüşürüz."
Gunn gözlerini monitörden ayırmadan el salladı. "İyi uyu."
Julia, Pitt'in koluna girdi. Birlikte köprü kanadına çıkıp suyun içinden yükselen büyük mavnaya baktılar. Yük ambarlan içinde Çin'in geçmişine ait inanılmaz bir hazineyi barındıran her boyda sandıkla doluydu. Hepsi vinçler ve denizaltılar aracılığıyla güzelce yerleştirilmişti. Fazladan dolgu maddesi konulan ayrı bir bölmede sandıkları parçalanmış sanat eserleri duruyordu. Bazıları rüzgâr çanları, bronz ziller, davullar gibi müzik aletleriydi. Kapısında çirkin bir insan yüzü kabartması bulunan üç ayaklı bir fırın, mermerden kadın, erkek ve çocuk heykelleri gibi parçalar da vardı..
"Oh, bak," dedi Julia işaret ederek. "Atın üzerindeki imparatoru çıkardılar."
Yarım yüzyıldan beri ilk kez günışığına çıkıyordu. Binicinin bronz zırhında sular parlıyor ve atın üzerinden akıp gidiyordu. İki bin yaşındaki bilinmeyen imparatorun heykeli sınırsız ufka bakıyor, keşfedilecek yeni yerler arıyor gibiydi.

"İnanılmaz derecede güzel," dedi Julia antika harikaya bakarken. İçindekiler görünmeyen diğer sandıkları işaret etti. "Bunca yıl su altında kalmasına rağmen sandıkların hâlâ parçalanmamış olmasına hayret ediyorum."

"General Hui çok dikkatli bir adammış," dedi Pitt. "Sandıklara iç ve dış duvarlar yapılmasını sağlamakla kalmamtş, daha sıradan bir ağaç yerine tik ağacı kullanılmasını istemiş. Tik ağacının olağanüstü sağlam ve dayanıklı olduğunu biliyordu. Ama suyun altında elli yıl boyunca dayanacaklannı o zamanlar düşünmemiştir herhalde."

Julia sudan yansıyan güneş ışınlarına engel olmak için eliyle gözlerine gölge yaptı. "Su geçirmez yapmaması çok yazık.

Vernikli eşyalar, tahta oymalar ve tablolar zarar görmemiş veya dağılmamış olamaz."

"Arkeologlar yakında bunu değerlendirir. Umarım, soğuk ve tatlı su narin nesneleri koruyabilmiştir."

Çekici mavnayı Chicago'daki limana götürmek üzere pozisyon alırken bir tayfa elinde bir kâğıtla dümen köşkünden atladı. "Sizin için bir başka mesaj daha var, Bayan Lee, Washing-ton'dan."

"Peter'den gelen başka bir mesaj olmalı." Julia yazılanları uzunca bir süre inceledi. Yüzündeki ifade şaşkınlıktan düşkırıklı-ğına, sonra da öfkeye dönüşmüştü. "Oh Tanrım," diye mırıldandı.

"Ne oldur

Julia mesajı Pitt'e uzattı. "Qîn Shang'ı tutuklamak için hazırlanan Göçmen Dairesi'nin operasyonu Beyaz Saray tarafından iptal edildi. Onu hiçbir şekilde rahatsız etmememiz gerekiyor. Princess Dou Wan'dan çıkarılacak her türlü hazine Çin hükümetinin temsilcisi olarak hareket eden Qin Shang'a devredilecek."

"Bu çılgınlık," dedi Pitt bıkmış bir tavırla. Öfkelenemeyecek kadar yorgundu. "Adam ispatlanmış bir katil. Ona hazine vermek mi? Başkan beyin kanaması geçiriyor olmalı."

"Hayatımda hiç bu kadar çaresiz kalmamıştım," dedi Julia öfkeyle.

Birden Pitt'in dudaklarında garip bir gülümseme belirdi. "Senin yerinde olsaydım bu kadar kötü karşılamazdım. Her zaman iyi bir yön bulunur."

Çıldırmış gibi görünen Pitt'e baktı Julia. "Sen neden söz ediyorsun? O herifin serbest kalıp hazineyi kendisi için almasının neresi iyi olabilir?"

"Beyaz Saray'dan gelen emir Göçmen Dairesi'nin Qin Shang'ı rahatsız etmemesi şeklindeydi."

"Yani?"

"Emirler," dedi Pitt. Hâlâ sırıtıyordu, ama sesinde bir sertlik vardı. "NUMA'nın ne yapıp ne yapamayacağını kapsamıyor."

Gunn heyecanla kontrol odasından fırlayıp köprü kanadına gelince sözleri yarıda kesildi. "Al onları bulduğunu düşünüyor," dedi Gunn. "Şimdi yüzeye çıkıyor ve onları ne yapacağınızı soruyor."

"Çok dikkatli bir şekilde," dedi Pitt. "Çok yavaş kaldırmasını ve sıkı tutmasını söyle. Yüzeye çıktığında Sappho IVü onlarla birlikte gemiye alacağız."

"Onlar kim?" diye sordu Julia.

Pitt ip merdivenden denizaltı çıkarma güvertesine inmeden önce Julia'ya bir bakış fırlattı. "Pekin Adarnf nın kemikleri."

Bu sözler kurtarma filosunda hemen yayıldı ve Ocean Retri-verMn tayfası kıç tarafındaki güvertede toplanmaya başladı. Diğer araçlardaki tayfalar korkuluklara dayanmış NUMA gemisindeki faaliyeti izliyorlardı. Turkuaz rengi Sappho IV yüzeye çıkarken garip bir sessizlik hakimdi. Sudaki dalgıçlar vincin kablo-sundaki kancayı denizaltındaki halkaya geçirmek için bekliyorlardı. Bütün gözler iki yapay kol arasındaki geniş sepetteydi. İki tahtı sandık vardı bu sepette. Denizaltı yavaşça yükselirken herkes soluğunu tutmuş bekliyordu. Vinç operatörü aracı güverteye kaydırıp kızağa oturtmak için büyük dikkat gösteriyordu.

Kalabalık güvertedeki sualtı aracının etrafında toplanmıştı. Geminin arkeologu sandıkların güverteye boşaltılması işini idare ediyordu. Kırk

yaşlarındaki Pat O'Connell adlı sarışın arkeolog sandıkları açmakla meşgulken, Giordino denizaltının kapağını arkaya doğru açarak başını ve omuzlarını yukarıya kaldırdı.
"Nerede buldun onları?" diye bağırdı Pitt.
"Güverte planı diyagramlarını kullanarak kaptanın kabinine girmeyi başardım."
"Yer uygun gibi," dedi Gunn.
Dört çift heyecanlı el yardımıyla arkeolog O'Connell sandığın üstünü açmayı başararak içine baktı. "Oh Tanrım, oh Tanrım," diye mırıldandı.
"Ne oldu?" diye sordu Pitt. "Ne görüyorsunuz?"
"Üzerinde U.S.M.C. yazılı askeri kutular."
"Orada öylece dikilmeyin. Açın kutuları."
— 473 —

"Bir laboratuvarda açılmaları gerekir aslında," diye itiraz etti O'Connell. "Uygun metodoloji, bilirsiniz ya."
"Hayır!" dedi Pitt tekdüze bir sesle. "Lanet olsun uygun metodolojiye. Bu insanlar çok çalıştı. Ve çabalarının karşılığını görmeyi hak ettiler. Kutuyu açın."
Pitt'in itiraz kabul etmeyeceğini anlayan ve etrafındaki düşmanca bakan yüzleri gören kadın diz çöküp küçük bir manivelayla öndeki kutunun kapağını açmaya başladı. Kapağın etrafındaki duvarlar kilden yapılmış gibi düştü hemen. Arkeolog kapağı yavaş ama çok yavaş bir şekilde kaldırdı. <
Kutunun içindeki tepsinin üzerinde ıslak bir kumaşla güzelce sarılmış ve titiz bir şekilde küçük özel bölmelere konmuş birkaç cisim vardı. Kutsal bir şeyi açıyormuş gibi O'Connell en büyük cismin üzerindeki kumaş parçasını kaldırmaya başladı. Son parça da açılınca sarı-kahverengi kâseye benzer bîr şey çıktı ortaya.
"Kafatası," dedi kadın fısıltıyla. "Pekin Adamı'nın kafatası."
53
Jade Adventurer'\r\ kaptanı Chen Jiang denizlerde geçirdiği otuz yılın yirmisinde Qin Shang Denizcilik Şirketi'nde çalışmıştı. Uzun boyluydu. Düz beyaz saçları vardı. Sessizdi ve gemiyi yönetme işini iyi yapardı. Gülümsemeye çalışarak patronuna konuştu.
"İşte geminiz, Qin Shang."
"Bunca yıldan sonra sonunda onu görebildiğime inanamıyorum," dedi Qin Shang. Gözleri video ekranında, batık enkaz üzerinde dolaşan ROV'un gönderdiği resimleri inceliyordu.
"Derinlik yalnızca yüz yirmi metre olduğu için şanslıyız. Eğer gemi gerçekten Şili açıklarında batmış olsaydı üç bin metrede çalışmak zorunda kalacaktık."
"Gövde iki parçaya aynlmış gibi."
— 474 —

"Büyük Göller'de fırtınaya yakalanan gemilerin parçalanması olağandışı bir şey değil," diye açıkladı Chen Jiang. "Edmund Fitzgerald, efsanevi maden taşıyıcısı battığında parçalanmıştı."
Araştırma sırasında Qin Shang huzursuz bir şekilde dümen köşkünde dolaşıp durmuştu. Kaptana ve tayfalara karşı aldırmaz görünmeye çalışmıştı, ama soğuk görünüşünün altında delice adrenalin salgılanıyordu. Qin Shang sabırlı bir adam değildi. Gemi ileri geri gidip gelirken beklemekten başka bir şev yapamıyordu. Sonunda Princess Dou Wan olduğunu umduğı bir enkaz bulmuşlardı. Titiz araştırma bir daha karşılaşmak iste mediği bir işkence gibi gelmişti.
Jade Adventurer olağan kurtarma gemisine benzemiyordu Parlak üst yapıları ve ikiz katamaran gövdesiyle pahalı bir ya görünümü veriyordu. Sadece kıç tarafındaki modern vinç gezin ti teknesinden başka her şey olabileceğini gösteriyordu. Göv desi mavi renge boyanmış, kenarlara kırmızı çizgiler çekilmişt Üst yapılar ise parlak beyazdı.
Doksan metre uzunluğundaki büyük gemi oldukça zarif v güçlüydü. Bir mühendislik harikasıydı. En yeni ve gelişmiş de nanım konmuştu. Qin Shang'ın

gururu ve eğlencesiydi o. Öze likle bu an için tasarımlanmış ve inşa edilmişti, yani Princes Dou Wan'\ kurtarmak için.

Gemi Zhu Kwan'in Perlmutter'den aldığı tahmini pozisyon dayanarak alana sabahın erken saatlerinde varmıştı. Qin Shan yirmi mil içinde sadece iki gemi görmekten memnun olmuştı Biri Chicago'ya giden bir yük gemisi, diğeri de Chen Jiang' araştırma gemisi olarak tanımladığı bir gemiydi. Sadece üç m* re ilerdeydi. Garip bir uyuşuklukla aksi yöne gidiyordu.

D/Verc/fy'nin kuliandığıyla aynı teknik ve donanımı kullan? Jade Adventurer araştırmanın ancak üçüncü saatindeyken s nar operatörü bir cismi haber verdi. Kayıt kalitesini iyileştirmj için dört defa daha geçtikten sonra sonar operatörü dipte t gemi yattığını, parçalanmış olmasına rağmen Princess Dt VVan'ın ölçülerine uyduğunu bildirdi. Sonra Çin yapımı ROV e kazın yanına indirildi.
— 475 —

Bir saat daha heyecanla monitöre baktıktan sonra Qin Shang öfkeyle parladı. "Bu Princess Dou Wan olamaz! Kargo nerede? Sanat eserlerini koruyan sandıklara benzer bir şey göremiyorum."

'Tuhaf," diye mırıldandı Chen Jiang. "Gövde ve üst yapıdaki çelik plakalar enkazın etrafına yayılmışa benziyor. Sanki gemi patlamış gibi."

Qin Shang'ın yüzü soldu. "Bu gemi Princess Dou Wan olamaz," diyeyineledi.

"ROV'u kıç tarafına gönder," diye operatörüne emretti Chen Jiang.

Birkaç dakika sonra küçük sualtı aracı kıç tarafındaki harflere odaklandı. İsimde bir yanlışlık yoktu. Princess Yung T'ai.

"Benim gemim!" Qin Shang'ın gözleri ekrana felakete uğramış gibi bakıyordu.

"Sizin haberiniz olmadan yük çıkarılmış olamaz mı?" diye sordu Chen Jiang.

"Mümkün değil. O büyüklükte bir hazine bunca yıldır gizli kalamazdı. Parçalan yüzeye çıkmış olmalı."
"Ekibe denizaltıyı hazırlamalarını söyleyeyim mi?"

"Evet, evet," dedi Shang gergin bir şekilde. "Daha yakından bakmalıyım."

Qin Shang, Sea Lotus adını verdiği denizaltının tasarımı için kendi mühendislerini tutmuştu. Derin-denizaltı araçları üzerinde uzmanlaşmış Fransa'daki bir şirkette inşa edilmişti. Donanıma öncelik verilen çoğu denizaltının aksine Sea Lotus bir ofis gibi inşa edilmişti. Qin Shang için bir zevk aracıydı. Onu çalıştırmayı öğrenmiş ve Hong Kong limanı civarında dolaşmıştı. Kişisel taleplerine uyacak şekilde değiştirilmesi için yeni önerileri olmuştu böylece.

Ayrıca ikinci bir denizaltının inşa edilmesini de emretmişti. Onun adı da Sea Jasm/ne'di. Sea Lotus deniz dibinde herhangi bir sorunla karşılaştığında onu desteklemesi gerekiyordu.

Bir saat sonra Shang'ın özel denizaltısı bulunduğu bölmeden çıkarılıp kurtarma gemisin kıç tarafından suya indiriliyordu.
-476 —

Bütün sistemler kontrol edildikten sonra ikinci kaptan kapakta durup Qin Shang'ın girmesini bekledi.
"Aracı yalnız başıma idare edeceğim," dedi emredercesine.

Kaptan Chen Jiang ona baktı. "Bunun akıllıca olduğunu düşünüyor musunuz, efendim? Bu sular size yabancı."

"Sea Lotus'u idare edebiliyorum. Unutuyorsun galiba, kaptan, onu ben yarattım. Tek başıma ineceğim. Ülkemden çalınan hazineyi ilk ben görmeliyim. Bu anı kimseyle paylaşamayacak kadar uzun zamandır bekliyorum."

Chen Jiang omuzlarını silkti ve bir şey söylemedi. Sadece yardımcı pilota çekilmesini işaret etti. Qin Shang azgın suların kapağı aşıp kontrol ve basınç odasına girmesini önlemek için yükseltilmiş bölmeden içeri girdi. Kapağı kapatıp kilitledi. Sonra yaşam-destek sistemlerine döndü.

Binlerce metre derinliklerdeki sulara dayanmak için yapılmış denizaltıyla yüz yirmi metre derinliğe dalmak çocuk oyuncağıydı. Kendi tasarımladığı rahat koltuğuna oturdu. Yüzü kontrol masasına ve denizaltının baş tarafındaki cama dönüktü.

Sea Lotus sallantı hareketinin durması için havada birkaç dakika bekletildikten sonra Michigan Gölü'ne indirildi. Dalgıçlar kancayı çözdüler ve

Qin Shang aracı buz gibi suya daldırmadan önce dış kısmını son defa kontrol ettiler.

Mikrofondan Chen Jiang'ın sesi duyuldu. "Bağlantılar çözüldü, inebilirsiniz."

"Safra tankları," dedi Qin Shang.

Chen Jiang, Jade Adventurer'in kaptanı olarak patronunun sorumluluklarını aşmasına izin veremeyecek kadar deneyimliydi. Yanındaki yardımcısına dönüp Qin Shang'ın duyamayacağı şekilde bir emir verdi. "Güvenlik önlemi olarak Sea Jasmin'l suya indirmeye hazırlanın."

"Sorun çıkmasını bekliyor musunuz, efendim?"

"Hayır, ama Qin Shang'a bir zarar gelmesini istemeyiz."

Sea Lotus dalgaların arasında gözden kayboldu ve yavaşça gölün dibine inmeye başladı. Qin Shang camdan karanlık

yeşil sulara bakıyordu. Birden kendi yansımasını gördü. Gözleri soğuktu, ağzı ince bir çizgi halini almıştı ve gülümsemiyordu. Bir saat içinde aşırı güvenli bir adamdan hasta, yorgun ve şaşkın görünüşlü biri haline dönmüştü. Kendine bakan yüzde gördüğü şeyden hoşlanmadı. Hayatında ilk kez artan bir endişe duygusu yaşıyordu. Hazine parçalanmış gövdenin bir yerinde olmalıydı. Denizaltı derinlere inerken kendi kendine durmadan bunu tekrarlıyordu. Orada olmalıydı. Bir başkasının daha önce gelmiş olması imkânsızdı.

İniş ön dakikadan kısa sürmüştü, ama Qin Shang için saniyeler saat gibi gelmişti. Dış lambaları yakmadan önce karanlığa gözlerini dikti. Üşüyordu. Küçük ısıtıcının derecesini arttırdı. Eko sistemine göre hızla dibe yaklaşıyordu. İnişini yavaşlatmak için safra tanklarına basınçlı hava verdi. Üç yüz metreden daha derin dalışlarda denizaltının gövdesine bağlı ağırlıkları bırakırdı.

Işıklar altında gölün düz, çıplak yatağı göründü. Qin Shang elektrikli iticileri açtı ve geniş bir daire çizdi. "Dibe indim," dedi yukardakı ekibe. "Gemiye göre nerede olduğumu görebiliyor musunuz?"

"Sonar ana geminin sancak tarafının otuz metre batısında olduğunu gösteriyor," diye cevap verdi Jiang.

Qin Shang'ın kalbi beklentiyle çarpıyordu. Sea Lotus'u gövdeye paralel hale getirdi. Kargo güvertesini çevreleyen korkulukları geçene dek yukarı kaldırdı. Karanlıkta yükselen vinçleri görebiliyordu. Şimdi kargo ambarlarından birinin üzerindeydi. Işıkların aşağıyı aydınlatmasını sağlamak için aracın kıç tarafını yukarı kaldırdı. Boş mağaraya bakarken gözleri bir şey görmek için çabalıyordu. Tarif edilemez bir dehşetle boş olduğunu gördü.

Sonra gölgelerde bir şey kımıldadı. Önce sadece bir balık olduğunu düşündü. Ama sonra ambarın karanlığından yükselen bir canavar olduğunu gördü. Başka bir dünyaya art bir yaratıktı bu. Yavaşça yükseliyordu. Sanki boşlukta duruyor gibiydi. Derinliklerden yükselen korkunç yaratık denizaltıya doğru yaklaşıyordu.

Yüzeyde Kaptan Chen Jiang artan bir endişeyle daha önce gördüğü araştırma gemisinin doksan derecelik bir dönüşle Jade Adventurer'a yaklaşmasını izliyordu. Daha önce sancak tarafını gördüğü araştırma gemisinin şimdi baş tarafını görüyordu. Araştırma gemisinin görünmesine engel olduğu Birleşik Devletler Sahil Güvenlik teknesi de ortaya çıkmıştı. İki gemi son hızla Çinli kurtarma gemisinin üzerine geliyordu.

54

Qin Shang cehennemdeki en derin çukuru görmüş bir ada-' ma benziyordu. Yüzü sertleşmiş hamur gibi beyaz ve kaskatıydı. Alnından terler süzülüyor, gözleri şokla parlıyordu. Duygularını kontrol etmede son derece başarılı olan bu adam birden felç olmuş gibiydi. Sarı ve siyah renkli başlığı olan canavann yüzüne bakarken dehşet verici bir gülümseme belirdi bu yüzde. Ve birden tanıdık hatları farketti.

"Pitt!" diye fısıldayarak yutkundu.

"Evet, benim," diye cevap verdi Pitt, Newtsuit'in içindeki haberleşme sistemiyle. "Beni duyuyorsun, değil mi, Qin Shang?"

Canavarın kim olduğunu farketmesiyle Qin Shang'ın yaşadığı şok delice bir öfkeye dönüştü. "Seni duyuyorum," dedi yavaşça. Düşünceleri demir gibi iradesi altına giriyordu yeniden. Pitt'in nereden çıktığını ya da orada ne yaptığını sormuyordu. Aklında yalnızca bir tek soru vardı.
"Hazine nerede?"
"Hazine," derken Pitt'in başlığın içindeki yüzünde aptalca bir ifade belirmişti. "Bende hazine filan yok."
"Ne oldu ona?" Qin Shang'ın gözlerinde yenilginin verdiği soğuk ifade vardı. "Ülkemin tarihi şaheserlerine ne yaptın?"
"Hepsini kendisi için isteyen bir pisliğe karşı güvende olacak bir yere koydum."
"Nasıl?" diye sordu Qin Shang en yalın biçimde.

"Biraz şans ve birçok iyi insanın yardımıyla," dedi Pitt heyecansız bir sesle. "Araştırmacım batan gemiden kurtulan birini bulunca NUMA; Donanma ve Kanadalılarla birlikte bir kurtarma projesi hazırladım. Hepsi birlikte senin araştırmacına haber salmadan önceki on gün içinde kurtarma işini bitirdiler. Sanınm araştırmacının adı Zhu Kvvan'dı. Sonra bütün yapmamız gereken oturup senin gelmeni beklemek oldu. Senin kafayı hazineye taktığını biliyordum. Seni bir kitap gibi okuyabiliyorum. Şimdi ödeşme zamanı. Birleşik Devletler'e geri gelerek uzun bir hayat şansını teptin. Ne yazık ki, bugünlerde dünyada büyük ahlaki çöküntü olduğu için paran ve politik gücün seni hapse girmekten kurtardı. Ama hesap defterine yazılacak son girdi, Qin Shang, öleceğin olacak. Öldürdüğün onca masum insanın hayatlarının karşılığı olarak öleceksin."
"Çok ilginç hikâyeler yazıyorsun." Qin Shang'm sesinde alay vardı, ama gözlerindeki derin huzursuzlukla çatışıyordu. "Beni kim öldürecek?"
"Seni bekliyordum," dedi Pitt. Yeşil gözleri hissettiği nefreti yansıtıyordu. "Geleceğinden ve tek başına olacağından hiç şüphem yoktu."
"Bitirdin mi? Yoksa beni sıkıntıdan öldürmeye mi çalışıyorsun?"
Qin Shang hayatının pamuk ipliğine bağlı olduğunu biliyordu, ama nasıl öleceğini öğrenmesi gerekiyordu. Pitt'in rahatlığı huzurunu kaçırsa da bütün korkusu kendini savunma mekanizmasına dönüşmüştü. Kendini kurtarmak için bir plan yapmaya çalışıyordu. Pitt'in yüzeydeki gemiden hiç yardım almadığını farkederek rahatladı. Newtsuit içindeki bir dalgıç kordonu olmaksızın iniş ve çıkış yapamazdı. Yüzeydeki bir gemide vinç yardımıyla indirilip kaldırılması gerekiyordu. Kablo ayrıca haberleşme hattı olarak da iş görüyordu. Pıtt en fazla bir saat yetebilecek oksijeni soluyordu. Yüzeyden destek gelmeksizin Pitt'in zamanı çok kısıtlıydı ve tamamen savunmasızdı.
"Sandığın kadar zeki değilsin," dedi Qin Shang soluk bir yüzle. "Benim gördüğüm kadarıyla ölecek olan sensin, Bay Pitt.

Benim denizaltıma karşılık senin dalgıç takımın, öyle mi? Ayıya karşı bir kedi kadar şansın var."
"Denemeyi istiyorum."
"Destek gemin nerede?"
"Ona ihtiyacım yok," dedi Pitt sinir bozucu bir soğukkanlılıkla. "Ben kıyıdan geldim."
"Gûnışığını bir daha görmeyecek bir adam için çok esprilisin." Qin Shang konuşurken elleri telaşla denizaltının kollarını idare eden manivelaya doğru gidiyordu. "Ağırlıklanmı bırakıp yüzeye çıkar ve seni burada kaderinle tek başına bırakabilirim. Ya da destek gemimi arayıp ikinci denizaltıyı yardıma çağırabilirim."
"Bu haksızlık. Bir kediye karşı iki ayı demek olur o zaman."
Bu adamın kendine hakimiyeti inanılmaz, diye düşündü Shang. Bir şeyler göründüğü gibi değildi. Kendinden çok eminsin, dedi durumunu hesaplayarak.
Pitt, Newtsuit'in manüplatör kollarından birini kaldırarak küçük, su geçirmez antenli bir kutu gösterdi. "Yukardaki adamla-nndan neden haber almadığını merak ediyorsan bu küçük alet bütün iletişimi bozuyor."

Bu, Jade Adventurer1 dan neden haber almadığını açıklıyordu. Ama bu durum onu Pitt'i cezalandırma kararından vazgeçi-remezdi.

"Benim işlerime son kez müdahele ettin," dedi kontrol kolunu kavrarken. "Seninle bir dakika daha kaybedemem. Hazineyi nereye sakladığını bulmam lazım. Hoşçakalın, Bay Pitt Safraları atıp yukarı çıkıyorum."

Pitt yaklaşmakta olan şeyi çok iyi biliyordu. Bulanık suda bile Qin Shang'ın gözlerindeki ifadenin değiştiğini görmüştü. Cam balona benzeyen maskesini korumak için Newtsuit'in manüplatör kolunu uzattı ve beline monte edilmiş iki motoru tersine çevirdi. Tepkisi ileri doğru fırlayan denizaltıyla aynı anda olmuştu.

PHt'in kazanamayacağı bir savaştı bu. Sea Lotus bir an düz duruyor, bir an hızla ona doğru yaklaşıyordu. Manüplatör kolla-

rının küçük elleriyle denizaltının çok daha iri pençeleri birbirine eş değildi. Qin Shang'ın aracı Newtsuit'in iki katı hızla hareket edebiliyordu. Eğer denizaltının mekanik pençeleri Newtsuit'i yırtarsa her şey biterdi.

Çirkin iri kollar onu yakalayıp Newtsuit'te delik açmak için çabalarken Pitt'in çaresizce seyretmekten başka yapabileceği hiçbir şey yoktu. Bu olduğunda Pitt acı içinde ölecekti.

Suyun açık boğazından ciğerlerine dolmasını bekleyemezdi. Ani basınç bile tek başına son dakikalarını dayanılmaz yapabilirdi. En az iki olayda boğulmaya çok yaklaşmıştı ve bunun tekrarlanmasını hiç istemiyordu. Mücadele ederek acı içinde ölürken en büyük düşmanı Qin Shang'dan başka kimse olmaması Pitt'in düşündüğü şey değildi.

Newtsuit'in kollarını uzatıp denizaltının camını parçalamak istiyordu, ama kollar çok kısaydı ve denizaltının kollan tarafından hemen önlenebilirdi. Ve saldırı onun planı değildi. Qin Shang'ın gözlerindeki şeytanı görüp basınçlı giysîsiyle biraz gerileyerek zaman kazanmaya çalıştı.

Newtsuit'in eklemlerini yöneterek eğildi, güvertede duran bir boruyu aldı. Denizaltının ölümcül kollarından kurtulmak için boruyu savurmaya başladı. Gülünç bir manzaraydı bu. Qin Shang pençelerini iki yandan gönderiyordu Pitt'in üzerine. Bir bebeğin elindeki şekeri alır gibi boruyu çekip aldı.

Princess Dou Wan'm üst yapılarından birine sırtını dayadığında Pitt, Newtsuit'in birden hareketsiz kaldığını hissetti. Artık saldırıdan kaçacak yeri yoktu. Eşit olmayan kavga sekiz veya dokuz dakika sürmüştü. P'rtt, Qin Shang'ın dudaklarındaki şeytani gülümsemeyi görebiliyordu.

Sonra birden belli belirsiz bir cisim karanlıklardan çıktı.

Giordino, Sappho /Vü Sea Lotus'un arkasına indirdi. Büyük bir çabayla aracın altında uzanan mengeneye benzer pençeleri hareket ettirmeye başladı. Pençenin içinde, küçük bir emme aletine bağlanmış sekiz santim çapında bir top vardı. Qin Shang'ın dikkatinin tamamen Pitt'i öldürmeye dönük olduğu

belliydi. Giordino topu ve emme aletini Sea Lotus'un gövdesine yapıştırdı. Sappho /Vün başını hafifçe yukarı kaldırarak boşlukta gözden kayboldu.

Yirmi saniye sonra suda tok bir ses duyuldu. Qin Shang, Sea Lotus'un sarsıldığını duyunca şaşırdı önce. Pitt'in cesur hareketinin bir başka kaynaktan gelen saldırıya dikkat etmesini önlemek için olduğunu anladığında çok geçti. Artan bir korkuyla seyrederken basınç odasının üst duvarındaki örümcek ağına benzer çatlaklar hızla yayılmaya başladı. Birden küçük bir gülleyle vurulmuş gibi camdan içeri su hücum etti. Basınç odası infilak etmedi, ama içeri hücum eden sel görevini yaptı.

Qin Shang donmuş bir şekilde küçük aracı dolduran suyun yükselmesini izliyordu. Safra,tanklarını boşaltmak için pompaları açtı ve gövdedeki ağırlıkları atacak düğmeye bastı. Sea Lotus ağır ağır birkaç metre yükseldi. Ağırlık eşit hale gelince bir süre suda asılı kaldı. Sonra hafif bir çamur bulutu kaldırarak dibe oturdu.

Qin Shang o anda kapıldığı korkunç panikle kapağı açıp yüz yirmi metrelik suyu aşarak yukarı çıkmaya çalıştı. Ama dı-şardaki basınç yüzünden boş bir çabaydı bu.

Pitt, Newtsuit'i çamur bulutunun arasından geçirdi ve denizaltının camından baktı. Çinli son bir nefes için çabalar ve gölün dondurucu suyu ağzını, burnunu doldururken Pitt, Orion Gölü'nün dibindeki cesetleri hatırladı. Çığlıklar kısa sürede kesilip Sea Lotus'tan yükselen kabarcıklar halini aldı. Sonra sanki zaman ayan yapılmış gibi halojen ışıklar söndü ve denizaltı karanlıkta kaldı.

Pitt, Newtsuit'in içinde terliyordu. Dipde dikilip vahşi bir tatmin duygusuyla Qin Shang'ın mezarına baktı. Binlerce masum insanı baskı altına alan, sömüren ve öldüren milyarder denizci saplantı haline getirdiği hazine gemisinin yanında sonsuza dek yatacaktı. En ufak bir acıma duygusu hissetmeden, uygun bir son, diye düşündü Pitt.

Sappho /Vie Giordino tekrar ortaya çıkınca yukarı baktı. "Biraz daha bekleyebilirdin. Az kalsın ölüyordum."

Giordino saydam camın ardında birbirine iyice yaklaşana dek suda asılı kaldı. "Şovdan ne kadar eğlendiğimi anlatamam sana," diyerek güldü. "O Pillsbury Doughboy kıyafeti içinde Er-rol Flynn'ı oynayan Pitt*in boruyu kılıç gibi kullanmasını görmen lazımdı."

"Bir dahaki sefere zor bölümü sen yapacaksın."

"Qin Shang?" diye sordu Giordino.

Pitt denizaltıyı işaret etti. "Ait olduğu yerde."

"Oksijen durumun nasıl?"

"Yirmi dakikaya indi."

"Kaybedecek vaktimiz yok. Kordonu miğferinin üzerindeki halkaya takana kadar hareketsiz kal. Sonra seni yüzeye çekeceğim."

"Henüz değil," dedi Pitt. "Yapmam gereken ufak bir iş kaldı."

Newtsuit'teki küçük iticileri harekete geçirdi. Üst yapıları aşıp dümen köşküne geldi. Bölmeler hazinelerin rahatça çıkarılması için kesilmişti. Geminin içini gösteren diyagramı çabucak inceledi. Dümen köşkünün yanındaki kaptanın kamarasını ve ondan sonraki kamarayı geçti. İnanılmaz bir şekilde mobilyalar hâlâ olduğu gibi duruyordu. Birkaç dakikalık araştırmadan sonra Pitt aradığı şeyi buldu ve Newtsuit'in kemerindeki küçük bir çantayı çıkardı. Kamannın bir köşesinde bulduğu şeyi çantaya koydu.

"Çabuk olsan iyi olur," dedi Giordino'nun endişeli sesi.

"Geliyorum," dedi Pitt.

Üç dakika sonra Sappho N ve Newtsuit birbiri ardına yüzeye çıkıp Ocean Retr/Ver'in güvertesine alındılar. Teknisyenler Pitt'in elbisesini çıkarmaya çalışırken Qin Shang'in gemisi Jacfe Adventurer5a baktı. Gemiye çıkan Sahil Güvenlik görevlileri gemiye Amerikan sularından çıkmayı emretmeden önce rutin bir şekilde geminin belgelerini inceliyordu.

Sonunda ağır elbiseden kurtulduğunda Pitt yorgun bir şekilde korkuluklara dayanıp suya baktı. Julia arkasında belirip

kollarını beline doladı, karnının üzerinde ellerini birleştirdi. "Senin için çok endişelendim," dedi yumuşak bir sesle.

"Al ve Rudi'ye güvendim. Onlar asla başarısız olmazlar."

"Qin Shang öldü mü?" diye sordu cevaptan korkarak.

Kızın başını iki eli arasına alarak gri gözlerine baktı. "Unutulması gereken kötü anı o artık."

Geriye çekilirken yüzü birden buruşmuştu kızın. "Onu öldürdüğün haberi yayılınca hükümetle başın büyük belaya girecek."

Hissettiği büyük yorgunluğa rağmen Pitt başını arkaya atıp güldü. "Hayatım, benim başım hükümetle hep belada zaten."

Son Söz
FRITZ
|p .55
31 Temmuz 2000 Washington, D. C.

Başkan Dean Cooper Wallace, Fort McNair'deki gizli karar-çjâhındaki ofisinde geç saatlere kadar çalıştı. Personelin ya da geceyarısı ziyaretçilerinin rahatsızlığını hiç düşünmüyordu. Duncan Monroe, Amiral Sandecker ve Peter Harper, yeni personel şefi Harold Pecorelli'nin eşliğinde odaya girince ayağa kalkmadı. Konuklarına oturmalarını dâ söylemedi.
Wallace pek mutlu değildi.

Haber medyası Qin Shang'la olan ilişkisinden dolayı onu çarmıha geriyordu. Şimdi de Mississippi'deki tahribat ve ölümler için bir anlaşma yapmakla suçlanıyordu. Durumu daha da kötüleştirmek istercesine Çinli liderler Qin Shang'ı kurban seçmiş ve onunla olan bağlantılarını inkâr etmişlerdi. Qin Shang Denizciliğin lideri ortadan kaybolmuştu. Çin hükümeti bile onun nerede olduğunu bilmiyordu. Jade Adventurer hâlâ denizde Çin'e doğru ilerlemekteydi. Michigan Gölü'nden beri Kaptan Chen Jiang telsizini kapalı tutuyordu. Qin Shang'ın Amerikalıların elinde öldüğü haberini veren kişi olmak istemiyordu.

Wallace aynı zamanda Çin sanat eserlerinin bulunup çıkarılmasında kilit rolü oynamış gibi davranmaktan çok hoşlanıyordu. Çin'e gönderilmeleri için görüşmeler yapılıyordu. Eserler orijinal tik sandıklardan çıkarılıp korunma için hazırlanırken bu görüntüleri fotomuhabirleri ve TV kameraları için harika bir ziyafet olmuştu. Sadece Pekin Adamı'nın kemikleri bile uluslararası sansasyon yaratmıştı.

Müdahele etmenin kendisi için iyi olmayacağı tavsiyesini alan Wallace Göçmen Dairesi ve FBI birlikte çalışıp üç yüze yakın suç örgütü üyesi ve liderini yakalayıp mahkemeye çıkarmaya hazırlanırken suskun kalıyordu. Köle gibi çalışan binlerce yasadışı göçmen daha sonra Çin'e geri gönderilmek üzere nezaret altına alınmıştı. Asya'dan gelen yasadışı göçmen akışı tam olarak durdurulamadıysa bile önemli ölçüde azalmıştı.

Başkan'ın daha önceki pervasız hareketlerinin bilincinde olan yakın danışmanları Wallace'a hata yaptığını kabul etmesini ve bahane bulmamasını tembihlemişlerdi. Her türlü hata ülkenin iyiliği için olacağı düşünülerek yapılmıştı. İkinci dönem seçimleri için zarar kontrolü son hızla devam ediyordu.

"Ofisinizin sınırlarını çok aştınız," dedi Wallace öfkesini Monroe'ya yönelterek. "Ve bunu benim ofisimde ilgili kimseyi haberdar etmeden yaptınız."

"Efendim, ben işimden başka bir şey yapmadım," diye cevap verdi Duncan metanetle.

"Çin gelecekteki Amerikan ekonomisi için çok önemli. Benim iki ülke arasında kurmak için çok çalıştığım yakın ilişkiyi tehlikeye attınız. Birleşik Devletler'in geleceği evrensel dün-ya-ticareti sisteminde yatıyor ve Çin bu hedefe ulaşmada hayati bir değer taşıyor."

"Eğer ülkeyi yasadışı göçmenlerle dolduruyorsa değil, Bay Başkan,8 dedi Sandecker her zamanki hırçınlığıyla.

"Sizler ne dış politika uzmanları, ne de ekonomistsiniz," dedi Wallace soğuk bir sesle. "Sizin işiniz, Duncan, göç faaliyetlerini uygun bir şekilde ayarlamak. Ve sizinki amiral, okya-

nus-bılimi. projeleri hazırlamak. Hiçbiriniz adam öldürmek için görevlendirilmediniz."

Sandecker omuzlarını silkip bombayı bıraktı. "NUMA bilim adamlarının ve mühendislerinin suçluları temizleme işinde olmadığını biliyorum, ama...'

"Ne dediniz siz?" diye sordu Wallace. "Ne ima ediyorsu-nuz?"

Masum numarası yaparak sordu Sandecker. "Kimse size söylemedi mi?"
"Neyi söylemedi mi?"
"Qin Shang'ı öldüren talihsiz olayı."
"Öldü mü?" dedi Wallace yutkunarak.

Sandecker üzgün bir şekilde başını salladı. "Evet, Princess Dou VVan'm enkazı üzerinde aklını kaybedip özel projeler müdürüme saldırdı. O da kendini savunmak için Qin Shang'ı öldürmek zorunda kaldı."

Wallace sersemlemişti. "Ne yaptığınız konusunda en ufak bir fikriniz var mı?"

"Eğer yok edilmeyi hak eden bir canavar varsa o da Qin Shang'dı," dedi Sandecker sert bir sesle. "Ve benim adamlarımın bundan sorumlu olmasından gurur duyduğumu da eklemeliyim."

Başkan, Sandecker'e bir şey söyleyemeden Peter Harper tartışmaya girdi. "Çin hükümetinin kendisinin Qin Shang'ı ortadan kaldırmak için hazırlandığını gösteren bir CIA raporu var elimde. Amaçlan Qin Shang Denizciliği hükümetin sahip olduğu China Marine'e bağlamak. Yasadışı göç operasyonlarını azaltacaklarına inanmak için bir neden yok, ama Qin Shang olmadan aynı şekilde hareket edemeyeceklerdir. Bu da bizim işimize gelir."

"Şunu görmelisiniz, beyler," dedi Pecorelli diplomatik bir tavırla. "Ne kadar sevimsiz görünürse görünsün Başkan'in koruması gereken bir uluslararası politika ve savunması gereken ulusal çıkarlar var."

Sandecker, Pecorelli'ye haşin bir bakış fırlattı. 'Harold, Qin Shang'ın Beyaz Saray ve yasadışı Çin çıkarı arasında aracılık yaptığı bir sır değil."

Tamamen yanlış bir düşünce," dedi Pecorelli aldırmaz bir tavırla omuzlarını silkerek.

Sandecker Başkan'a döndü. "Duncan ve beni azarlamak için buraya çağırmanız yerine ulusal güvenliğimizi tehdit eden bir felaketten ülkeyi kurtardığımız ve bütün zamanlann en büyük hazinesini kucağınıza serdiğimiz için bize madalya vermelisiniz."

"Hazineyi onlara verdiğinizde onlardan hayli puan toplamış olacaksınız," dedi Monroe.

"Evet, evet, inanılmaz bir başarı," dedi Wallace tepkisiz bir şekilde. Cebinden bir mendil çıkarıp üst dudağına dokundurarak karannı savunmaya devam etti. "Uluslararası duruma benim gözlerimle bakmalısınız. Çin'le şu anda Amerikan ekonomisi için milyarlarca dolar ve Amerikalı işçiler için yüz binlerce iş demek olan ticaret anlaşmalarını dengelemeye çalışıyorum."

"Ama neden Amerika'nın vergi ödeyen vatandaşları Çin'in dünya çapında bir güç olmasına yardım etsin?"

"Başka bir şey olmasa bile," dedi Monroe konuyu değiştirerek. "Göçmen Dairesi'ne yasadışı göçü durdurması için daha fazla yetki verin. Son tahminlere göre Amerika'da altı milyonun üzerinde yasadışı göçmen var. Meksika sınırından akışı azaltacak bir program geliştirdik. Ama Çinlilerin kıyılarımızdan içeriye girmesini engellemek çok daha karmaşık ve güçlü önlemler ge rektiriyor."

"Belki hepsine genel af çıkarıp kurtulmak işe yarar," diy< öneride bulundu Wallace.

"Sanırım torunlarımız için sorunun ciddiyetini kavrayamıyoı sunuz, Bay Başkan," dedi Monroe ciddi bir sesle. "İki bin yirrr beş yılına kadar Amerikan nüfusu üç yüz altmış milyonun üzer ne çıkacak. Ondan elli yıl sonra doğum ve yasal ya da yaşadı;

yeni göçmenlerle yarım milyara ulaşacak. Bu sayı dehşet verici."

"Yok edici bir savaş veya veba dışında dünya çapındaki nüfus patlamasını durduracak hiçbir şey yok," dedi Wallace. "Kendimizi besleyecek kapasitemiz olduğu sürece vahim bir durum göremiyorum."

"CIA analistlerinin veya coğrafyacılarının tahminlerini gördünüz mü?" diye sordu Sandecker.

Wallace başını salladı. "Hangi tahminlerden söz ettiğinizi bilmiyorum."

"Birleşik Devletler'tn dağılmasıyla ilgili tahminler."

"Saçma."

"Çinliler o zaman San Francisco'dan Alaska'ya kadar Batı Kıyısı'nı kontrol edecek, İspanyol kökenliler de Los Angeles'tan Houston'a kadar olan doğu eyaletlerini ele geçirecekler."

"Gözlerimizin önünde oluyor," dedi Harper. "İngiliz Kolom-biası'nın politikasını ele geçirecek sayıda Çinli göç etti."

"Bölünmüş bir Amerika düşünemiyorum," dedi Wallace,

Sandecker bir an adamın yüzüne baktı. "Hiçbir ülke veya uygarlık sonsuza dek devam etmez."

Morton'un yerini alan personel şefi boğazını temizledi. "Araya girdiğim için özür dilerim, Bay Başkan, ama sonraki randevunuza geç kalıyorsunuz."
Wallace omuzlarını silkti. "Pekâlâ. Üzgünüm, beyler, bu tartışmayı daha fazla sürdüremeyeceğim. Politik durumum üzerinde anlaşamadığımıza göre istifalarınızı istemekten başka çarem kalmıyor."
Sandecker'in gözlerindeki ifade sertleşti. "Benimkini alamayacaksınız, Bay Başkan. Bir sürü cesedin nerede gömülü olduğunu biliyorum. Ve eğer beni kovacak olursanız Beyaz Saray'a o kadar büyük miktarda çamur atarım ki, danışmanlarınız sonraki seçime kadar bile temizleyemezler."
"Benim düşüncelerim de amiralinkiyle aynı," dedi Monroe. "Göçmen Dairesi ve ben her şeyi bürokratik bir yardakçının eli-

ne teslim edemeyecek kadar yol aldık. Ajanlarım ve ben altı yıl boyunca tünelin ucunda ışık görene dek çok çalıştık. Hayır, efendim. Üzgünüm, ama ben de savaşmadan istifa etmeyeceğim.8
Garip bir şekilde bunca itiraza rağmen Wallace öfkelenmedi. İki adama bakınca kararlılıklarını görüyordu. Onlar işlerinden korkan sıradan memurlar değil, kendilerini adamış vatanseverlerdi. Onlarla kötü bir savaşa girmek istemezdi, özellikle de şu sıra. Fırtınayı atlatmak için basın ve TV desteğine ihtiyacı vardı.
"Burası özgür bir ülke, beyler. Ülkenin Başkan'ına bile hoşnutsuzluğunuzu söyleyebilirsiniz. İstifanızla ilgili isteğimi geri alıyorum. Ben geri çekilip sizi çalışmalarınızda özgür bırakıyorum. Ama sizi uyarıyorum. Eğer içirvzden biri beni gelecekte politik bir sıkıntıya sokarsa ikiniz de kendinizi sokakta bulursunuz. Anlaşıldı mı?"
"Çok iyi," dedi Sandecker.
"Oldukça," diye ona katıldı Monroe.
"Gelip havayı temizlediğiniz için teşekkürler," dedi Wallace. "Sizi burada görmekten memnun olduğumu söylemeyi isterdim, ama bu doğru değil."
Sandecker kapıda durakladı. "Bir sorum var, Bay Başkan."
"Evet amiral."
"Michigan Gölü'nden çıkardığımız hazineleri Çin'e ne zaman teslim etmeyi düşünüyorsunuz?"
"Onlardan alabileceğim her türlü politik ödünü aldıktan sonra." Wallace böbürlenerek gülümsedi. "Ama Ulusal Sanat Galerisi'nde ve Amerika'yı dolaşıp bütün büyük şehirlerde sergilenmeden hiçbirini alamazlar. İnsanlara bu kadarını borçluyum."
'Teşekkürler, efendim. Zekice karannızı kutlarım."
"Görüyorsunuz ya," dedi Wallace sırıtarak. "Düşündüğünü* gibi bir canavar değilim."
Sandecker, Monroe ve Harper tünelden çıktıktan sonra Wallace birkaç dakikr yalnız kalmak istediğini söyledi. Orada

oturup düşünceleri arasında kaybolurken tarihin kendisine nasıl davranacağını düşünüyordu. Keşke bir medyum olup geleceği görebilseydi. Bütün Başkan'lann sahip olmayı diledikleri bir yetenek olmalıydı bu. Sonunda içini çekip Pecorelli'yi çağırdı.
"Şimdi kiminle randevum var?"
"İspanyol-Amerikan Üniversitesi Birliği'nde'yapacağınız konuşmayla ilgili metni hazırlayacak olan kişi sizinle birkaç dakika görüşmek istiyor."
"Evet, bu önemli bir konuşma," dedi Başkan. Düşünceleri geri geliyordu. "Kültür ve Sanat Dairesi'yle ilgili planımı açıklamak için mükemmel bir fırsat."
it56
"Sizi yeniden görmek ne kadar güzel," dedi Katie açık kapının önünde dikilirken. "Lütfen içire girin, lan verandada, sabah gazetesini okuyor."
"Fazla kalamayacağız," dedi Julia içeri girerken. "Dirk ve ben öğlene kadar Washington's giden uçağa binmek zorundayız."

Pitt iki kadının ardından eve girdi. Bir kolunun altında küçük tahta bir kutu taşıyordu. Mutfağa geçip göle bakan verandaya çıktılar. Hafif bir rüzgâr vardı. Gallagher bir elinde gazetesiyle ayağa kalktı.
"Dirk, Julia, geldiğiniz için teşekkürler."
"Size çay getireyim," dedi Katie.
Pitt normalde sabahın bu saatinde kahveyi tercih ederdi, ama sadece gülümsedi. "Çok iyi olur."
"Umarım çıkarma projesinden söz etmeye geldiniz," dedi Gallagher.
Pitt başını salladı. "Ziyaretimizin amacı bu,*.
Gallagher verandadaki piknik masasına oturmalarını işaret etti. "Ayaklarınızın yükünü hafifletin."

Onlar masanın etrafına yerleşirken Pitt kutuyu ayağının dibine koydu. Katie bir demlikle geri geldiğinde Pitt'le Julia çıkarma işlemini ve kırık sandıklarda kendi gözleriyle gördükleri sanat eserlerini anlattılar. Sadece Qin Shang'dan söz etmediler. Onu Katie ve Gallagher tanımıyordu zaten. Pitt, Giordino'nun bulduğu Pekin Adamı'nın kemiklerini anlattı.
"Pekin Adamı," diye yavaşça tekrarladı Katie. "Çinliler ona saygıdeğer atamız olarak hürmet ederler.'
"Hazinenin herhangi bir parçası kalıyor mu bizde?" diye sordu Gallagher.
Pitt başını salladı. "Sanmıyorum. Başkan'ın bütün hazineyi Amerika'da sergilendikten sonra Çin'e teslim edeceğini duydum. Pekin Adamı'nın kemikleri yola çıktı bile."
"Bir düşün, lan," dedi Katie sevgiyle kocasına bakarak. "Hepsi bizim olabilirdi."
Gallagher karısının dizini okşadı ve bir kahkaha attı. "Nereye koyardık? Oturma odasında bir müzeye yetecek kadar Çin ıvırzıvırı var zaten."
Katie gözlerini yuvalarında çevirip Gallagher'in sırtına bir şaplak indirdi. "Onları sen de benim kadar seviyorsun." Julia'ya döndü, "lan'ı affetmelisin. Kaba bir adam her zaman kabadır."
"Artık gitmeliyiz," dedi Julia istemeyerek.
Pitt eğilip yerdeki kutuyu alarak Katie'ye uzattı. "Princess Dou l/Van'dan sizin sahip olmanız gerektiğini düşündüğüm bir hediye."
"Umarım güzel bir hazine parçasıdır," dedi kadın şaşırarak. "Ama bu hırsızlık değil mi?"
"Ama size ait," dedi Julia.
Katie yavaşça, biraz da tereddütle açtı kutuyu. "Anlamıyorum," dedi şaşkın bir ifadeyle. "Bir hayvanın kemiklerine benziyor." Sonra soluk kırmızı renkli deri tasmadaki altın ejderhayı gördü, "lanl lan!" diye çığlık attı birden durumu anlayarak. "Bak, bana Fritz'i getirmişler."
"Sahibine geri döndü," dedi Gallagher gözleri dolarak.

Katie'nm de gözleri yaşarmıştı. Masanın etrafından dolaşıp Pitt'in yanına geldi, boynuna sarıldı. "Teşekkürler, teşekkürler. Benim için bunun ne anlama geldiğini bilemezsiniz."
"Artık biliyor," dedi Julia yumuşak bir şekilde Pitt'e bakarak.
Gallagher kolunu karısının omzuna attı. "Onu da diğerlerinin yanına gömeceğim." Pitt ve Julia'ya baktı. "Küçük bir hayvan mezarlığımız var da."
Onlar arabayla uzaklaşırken lan "Hong Kong" Gallagher, Katie'nin yanında ayakta duruyordu. Katie el sallarken gülümsü-yordu. Pitt iri İrlandalıyı kıskandığını farketti. Gallagher haklıydı. Princess Dou VVan'ın hazinelerini çıkarmadan da zenginliği bulmuştu o.
"Harika bir çift," dedi Julia el sallayarak.
"Sevdiğin birisiyle yaşlanmak çok güzel olmalı."
Julia, Pitt'e baktı. Gözleri merakla kısılmıştı. "Senin duygusal bir adam olduğunu bilmiyordum."
"Benim de karanlık yanlarım vardır," diye gülerek cevapladı Pitt.
Julia arkasına dayanarak yanlarından geçen ağaçlara baktı. "Keşke böyle devam edip Washington'a uçmak zorunda kal-masak."

"Bizi durduran ne?"
"Deli misin? Göçmen Dairesi'nde bir işim var, senin de NU-MA'da. Üstlerimiz hazinenin çıkarılması ve göçmen akışının durdurulmasında karşılaştığımız korkunç olaylarla ilgili uzun bir rapor bekliyorlar. Önümüzdeki birkaç hafta çok meşgul olacağız. Pazarları birkaç saat izin alabilirsek şanslıyız demektir. Ve senin Qin Shang'ı Princess Dou VVan'ın enkazına gömdüğünü öğrenince Adalet Bakanlığı'nın ne yapacağını Tanrı bilir."
Pitt bir şey söylemedi. Ceketinin cebine uzanıp çıkardığı iki zarfı Julia'ya uzattı.
"Bu nedirT
"Meksika'ya iki uçak bileti. Sana söylemeyi unuttum. Washington'a dönmüyoruz."

Kızın ağzı açık kalmıştı. "Her dakika daha da deliriyorsun."
"Bazen kendimden korkuyorum." Sırıttı. "Küçük kafanda en dişe olmasın. Monroe ve Amiral Sandecker'den izin aldım. Or günlük tatil için iznimiz var. En azından bunu yaptılar. Raporla bekleyebilir. Federal hükümet bir yere gitmiyor."
"Ama uygun kıyafetim yok."
"Sana bir dolap dolusu yeni elbise alınm."
"Meksika'nın neresine gidiyoruz?" diye sordu Julia birdeı heyecanlanarak. "Ne yapacağız?"
"Biz," dedi vurgulayarak Pitt. "Mazatlan kumsalında uzanıı margarita içeceğiz ve güneşin Cortez Denizi'nde batışını seyre deceğiz."
"Sanırım bundan çok hoşlanacağım," dedi Julia, Pitt'e so kularak.
Pitt kıza bakıp gülümsedi. "Ben de öyle düşünmüştüm."
SON